

Suuri huuhaakirja

eli

täyttä huuhaata!

Noin 8:deksas, edelleen korjaamaton laitos

Tämän kirjan seksikkäimmät osat

Hähää, narahditpa lukemaan esipuhetta! Ja jotta lukisit sitä lisää, mainitsen, että kirjan seksikkäimmät osat luetellaan hiukan jäljempänä.

”Syvältä, syvältä on kaiken olemus; kuka voi sen löytää?” Tähän voidaan ki-teyttää huuhaan henki. Kyseessä on väännelmä mietelauseesta, joka alkaa ”Syvällä, syvällä”. Pelkkä vääntely ei tietenkään ole huuhaata, ainakaan hy-vää huuhaata, vaan siinä pitää olla jokin idea – sekopäinen idea. Joskus siinä voi nähdä ovelaa viisautta: eikö alkuperäinen mietelause ole yhtä hölmö kuin sen väännelmä ja lisäksi tyhjän mahtipontinen? Mutta huuhaaseen kätkeyty viisaus on aina lukijan silmäkulmassa.

”Huuhaa” on suomen kielen kauneimpia sanoja ja mahdoton kääntää muille kielille. Sen soisi leviävän lainasanana muihin kieliin, kuten ”sauna”, ”sisu” ja ”rapakivi” ovat levinneet.

Huuhaaksi sanotaan usein tieteenä tai muuten vakavasti esitettyjä oppeja ja näkemyksiä, kuten astrologiaa, skientologiaa, homopatiaa, hypnoosia ja mannerliikuntojen ”teoriaa”. Sellaisesta tämä kirja yrittää pysytellä kauka-na, sillä huuhaan esittäminen vakavassa mielessä on mautonta. Sitä paitsi kannattaa muistaa, mitä Schopenhauer sanoi totuuden hyväksymisen vai-heista: jokaiselle totuudelle ensin nauretaan, sitten sitä vastaan taistellaan ja lopuksi sitä pidetään itsestään selvänä. (Tämä usein esitetty sitaatti on huuhaata, sillä ei Schopenhauer mitään sellaista sanonut; ks. hakusanaa Si-taatit.) Tarkkaavainen lukija saattaakin huomata edellä mainitusta listasta jonkin asian, jota enemmistö ei edes ymmärrä huuhaaksi nykyisin.

Parasta huuhaata syntyy siellä, missä ihmiset antautuvat puhumaan tai kir-joittamaan huuhaata huuhaan vuoksi ja huuhaana. Tällöin on vakavien asioiden puhuminen ja yleensä asian puhuminen kiellettyä. Toisaalta huu-haan kirjoittaminen on taito, jota useimmat eivät ole oppineet, ja niinpä useimmat ihmiset kirjoittavat parasta huuhaataan silloin, kun luulevat kir-joittavansa asiaa.

Hyvä huuhaa on irrottelu, narriksi heittäytymistä ja sekoilua. Useinkin se alkaa ainakin näennäisesti järkevästi mutta päätty järjettömyyteen. Toi-saalta yhdentekevän järjettömyyden alta voi pilkistää jotain merkityksellis-tä ja järjellistä, jota ei ehkä olisi voitu muuten esittää.

Laatuhuuhaa sisältää ovelia viittauksia niin paljon, että fiksuimmaltakin jää yleensä oivaltamatta – ainakin ensi lukemalla – jokin pieni osa huuhaan maukkaimmasta sisällöstä. Niinpä ei pidä huolestua, jos sinusta tuntuu, että

tämän kirjan jossain kohdassa on viittaus, jota et ymmärrä, tai että kohta on suorastaan käsittämätön. Sehän vain osoittaa, että kuulut fiksuimmistoon, koska fiksuimmiltakin siis menee jotain ohi!

Maailmassa kirjoitetaan ja puhutaan paljon järjettömyyttä ehdottoman vakavaksi ja järjelliseksi puettuna. Huuhaa on maailman peili jo sen takia, että se tekee kaikkensa näyttääkseen järjettömältä mutta voi sisältää salajärjen.

Kaikki huuhaan tulkitseminen jonkinlaiseksi asiaksi on kuitenkin täysin lukijan vastuulla.

Huuhaa, kuten myös rakkaus, totuus ja elämä, näyttää pakenevan kaikkia määrittely-yrityksiä. Lisäksi jokaisella on oma huuhaansa. Tämän kirjan sisältö on yksi esimerkkeihin perustuva määritelmä sille, mitä (hyvä) huuhaa on. Jonkin verran selittely-yrityksiä on kuitenkin artikkelissa "Huuhaa".

Kirja jakautuu aakkosellisesti järjestettyihin artikkeleihin. Kukin niistä esittää esimerkin siitä, mitä huuhaata voidaan kehittää artikkelin otsikon mukaisesta aiheesta. Valinta on tehty täysin huuhaaperustein. Jos yhdestä puoleesta on artikkeli ja toisesta ei, tämä ei todellakaan merkitse, ettei se toinen olisi vielä hullumpaa huuhaata kuin se, joka "pääsi" kirjaan.

Olen ottanut usean artikkelin alkuun eräänlaisen lainauksentapaisen eli siteerannut jonkun toisen huuhaakirjoittajan ajatusta, jota sitten kommentoin tai kehitellen. Sulkeisiin olen merkinnyt alkuperäisen kirjoittajan nimen tai vastaavan sellaisena kuin tämä on itse sen ilmoittanut. Kieliasua olen tarvittaessa yleiskielistänyt. Menettelyni tekijänoikeudellisesta ja moraalista puolesta voidaan olla vaikka mitä mieltä. Mielestäni ongelmallisinta on se, että tekijänoikeuslain mukainen sitaatti edellyttäisi tekijän ja lähteen mainitsemista. Riittääkö mainita, että lähteenä on keskusteluryhmä `news:sfnet.huuhaa`? Toivotaan niin. Lakihan sanoo, että tekijä ja lähde on mainittava hyvän tavan mukaisesti, ja mielestäni olen noudattanut tässä hyvää huuhaatapaa.

Kirjan nimen selittävä osa "Täyttä huuhaata!" lupaa paljon, joten painokanteen ja vahingonkorvausvaatimusten pelossa ilmoitan, että nimi on kuvaannollinen. Se on ymmärrettävä arkikielisessä merkityksessä: "Täyttä huuhaata!" vain leimaa jonkin himphampuksi, roskaksi tai hölynpölyksi. Varsinaisesti kuitenkin huuhaa on taiteenlaji, taiteen korkein muoto, joten "Täyttä huuhaata" olisi todella vaativa tavoite. En väitä sitä saavuttaneeni, mutta olen kyllä tosissani yrittänyt

Huuhaa on myös huonon maun juhlaa. Joihinkin huuhaan muotoihin sopii hyvin Pahkasika-lehden teema: "Kerro meille, mikä sinulle on pyhää, niin me teemme siitä pilkkaa." Jaloimmassa huuhaassa ihminen pilkkaa sitä, mikä on hänelle itselleen pyhää mutta ei paljasta tätä. Niinpä huuhaata ei voi suositella heikkohermoisille, närkästyville, lapsille, herkässä tilassa oleville tai kenellekään muulle. Jokaisen ihmisen sydämessä, maksassa tai muussa elimessä on toisaalta kuitenkin tyhjä tila, jonka vain huuhaa voi täyttää.

Toivottavasti tämä kirja myös havahduttaa ihmiset huuhaan suojelun tarpeeseen. Huuhaa on ihmishengen suurimpia luomuksia, joten se ansaitsee suojelua paljon suuremmassa määrin kuin ne luontokappaleet, joita nykyi-

sin niin kovasti suojellaan, kaiken maailman korpirämehomeitiöt tai kalvaslehtohapsenkakkiaiset.

Huuhaalausumat ovat aivan suojattomia tässä kovassa maailmassa. Niitä toistellaan, kunnes niiden huuhaus väljehtyy ja niistä muodostuu yleisesti hyväksyttyjä käsityksiä, käytännöllisen järjen postulaatteja, nykyaikaiseen ajatteluun erottamattomasti kuuluvia eettisiä normeja tai modernin liike- ja työelämän lainalaisuuksia.

(Alussa luvattu seksikkäimpien osien luettelo on tilanpuutteen takia jouduttu jättämään pois tästä painoksesta. Vakuutan kuitenkin, että seksiä etsiväkin löytää, sillä onhan huuhaa, varsinkin kansanomaisimmissa muodoissaan, suuressa määrin puhetta seksistä. Useinkin huuhaaporukoissa harrastetaan kilpailua, jossa raikuvimmat suosionosoitukset saa se, joka ensimmäisenä osaa sanoa "tissit". Ks. hakusanaa Tissit.)

Esipuhe 3. laitokseen

Kirjan 3. laitos julkistetaan 7.11.2010 ilman mitään erityistä syytä. Kirjoittajalla ei edelleen ole mitään sanottavaa esipuheeseen, mutta olisi hämmentävää, jos 3. laitoksessa olisi 2. laitoksen esipuhe eikä 3. laitoksen esipuhetta.

Esipuhe 2. laitokseen

Tämän kirjan 1. laitos julkistettiin 6.9.2009, eikä siinä ollut esipuhetta. Tämä vakava puute korjataan sillä, että tässä 23.12.2009 julkistettavassa laitoksessa on esipuhe, joka toteaa, että 2. painoksessa ei ole muuta uutta kuin lisää huuhaata.

Aa

Aasta on hyvä aloittaa, ja hyvinvarustettujen suomalaisten tietosanakirjojen käytäntöön kuuluukin, että ensimmäinen varsinainen hakusana (kirjaimia esittelevien "hakusanojen" A ja a jälkeen) on Aa. Tämä on tosin nykyisin epäilyttävää (ks. hakusanaa Poliittisesti korrekrit nimet), sillä Aa on Latviassa sijaitsevan joen (lätiksi *Lielupe*) saksankielinen nimi. Lisäksi se on suomalaisissa hakuteoksissa tasan siksi, että ensimmäisen maailmansodan aikana Aajoella taisteli suomalaisia Saksan riveissä laillista hallitsijaansa, Venäjän keisaria ja Suomen suuriruhtinasta, nykyisin lähes pyhimykseksi korotettua Nikolai II:ta vastaan. Mutta kuten tiedämme, maanpetturuuden ja isänmaallisen sankaruuden ero on vain siinä, kumpi puoli voittaa.

Tosin suomalaisten teosten näkemys asiasta on yksipuolinen ja Suomikeskeinen, sillä saksalaiset ovat – varmaan säästäväisyyttään – antaneet nimen Aa monellekin joelle, joista tunnetuimmat sijaitsevat Alankomaissa. Nimihän tarkoittaa vain jokea; vrt. ruotsin sanaan å.

Suomen historian suuriin kysymättömiin kysymyksiin kuuluu, miten olisi käynyt, jos vapaaherra, tsaarin armeijan kenraalimajuri, sittemmin kenraaliluutnantti Mannerheim (suom. Mannerheim) olisi maailmansodan melskeissä päätenyt Aajoelle taistelemaan. Hänhän tunnetusti taisteli monilla tantereilla ja myöhemmin kertoi, ettei koskaan ollut tavannut Suomen armeijan sotilaiden veroisia satureita, mutta hänhän toisaalta ei tavannut ku-

ninkaallista preussilaista jääkäripataljoona 27:ää rintamalla. Koska kysymys lienee kaikkien osapuolten mielestä sopimaton, jätämme sen kysymättä.

Aalto-opisto

Innovaatioyliopisto ei missään nimessä ole huuhaata, vaan se on vakava, hyvin suunniteltu yritys kupata rahaa hyödyttömiltä humanistisilta aloilta tuottaville teknis-kaupallisille aloille. Huuhaavivahteen asialle kuitenkin antaa sille suunniteltu nimi, joka palvoisi Alvar Aaltoa. Selvää ei ole, olisiko kyseessä Aalto-yliopisto, Aalto-korkeakoulu, Aalto Institute of Technology and Economics vai jotain muuta. Käyttäkäämme nasevaa työnimeä ”Aalto-opisto”, jossa on aitoa kansanvalistuksen henkeä. (Nyttemmin ns. todellisessa maailmassa huuhaa on toteutunut ja nimeksi tuli ”Aalto-yliopisto”. Eikä kukaan huomannut edes valittaa, etteivät ulkomaalaiset osaa sanoa sitä.)

Alustavien ideointien mukaan Aalto-opistossa opiskelevia kutsutaan yhteisellä nimellä Aallokko. (Arttu Niskasaari)

”Aalto” on latinaksi ”unda” ja sen deminutiivi ”undula”, joten eikö *undulaatti* olisi sopiva nimitys? Olisi se ainakin kauniimpi kuin nykyiset rumakkeet ”kylteri” ja ”teekkari”.

Vasta opiskelunsa aloittavat taas tunnetaan leikkisällä nimellä Lai-neet.

Eikö pikemminkin *väre* olisi sopiva, jos tuolla linjalla ollaan?

Niinpä kyllä. Tulevaisuuden opiskelijat siis eivät enää aamuyöllä etene kotiinsa otsanahkaansa kurtistelleen vaan värekarvojaan heilutellen.

Kun aloittavan opiskelijan nimitys tarkoittaisi mahdollisimman pientä aallonomaista muodostetta, voitaisiin kehittää laaja asteikko eriasteisia nimityksiä. Opettajat ja tutkijat olisivat eriasteisia hyökyaaltoja, ja ylin päättävä elin saisi nimen, joka kuvaisi sen vaikutusta: *tsunami*.

Muutenkin aaltoaihe muodostaisi ehtymättömän symboliikan lähteen. Aalto-opistosta valmistunut saisi tietysti käteensä *aaltopahvin*, ja oivallisesti valmistuneet saisivat lahjaksi suomalaisen muotoilun huippusaavutuksen, Aalto-maljakon. Se on ennen muuta kaupallinen menestys: sitä myydään kovaan hintaan kuin vettä vaan, vaikka kukaan ei ole keksinyt, mitä sillä voisi tehdä.

Aasin näkökulma

Joulukirkossa pimeänä lauantaiaamuna. Pastori käsitteli ikiaikaista tarinaansa, jossa oli tavanomaisen Marian miraakkeli, Joosef äimän käkenä heinillä härkien yms. Seurakuntalaisen silmä oli painua kiinni. Lopussa oli kuitenkin hätkähdyksen paikka. Pastori lisäsi volyymia ja julisti: Rakkaat seurakuntalaiset, tässä oli teille jouluevankeliumi aasin näkökulmasta katsottuna.

Olihan se uskottava, kun iso mies sen ääneen kaikkien edessä julisti. (Ilkka Lundberg)

Uskoahan meillä riittää, periaatteella ”vaikka sen valheeksi vanhoisit, niin kyllä sua uskotaan”.

Sitä olen ihmetellyt, miksi ns. joulunäytelmää ei esitetä kunnolla, realistisesti, vaikka rikkaalla kirkolla olisi siihen kyllä varaa ainakin isoissa kirkkoissa.

Tekisi säväyksen, jos juttu alkaisi sillä, että Maryam ja Yosep, vilkkaasti arameaa keskenään molottaen, saapuisivat ja kysyisivät majapaikkaa äkeältä isännältä. Tämä vaatisi heiltä pari denaria pääsystä ”majoitustiloihin”, joissa olisi nautoja, lampaita, aaseja ja muuleja sen verran tiheässä, ettei sekaan mahdu kuin seisomaan. Lämmintä kyllä olisi, kun ollaan niin tiiviisti, mutta hajua sen verran, että se tuntuisi kirkon takapenkeillä asti.

Sitten Maryam alkaisi synnyttää (tätä varten näyttelijälle on sopivassa vaiheessa annettu lääkitys, joka käynnistää synnytyksen) jonkinlaisessa puoliseisovassa asennossa ja Yosep keskittyisi panikoimiseen. Synnytyksen kestätyä puolisen vuorokautta lapsi lopulta tulisi ja rääkäisisi ja Maryam saisi sen jotenkin puhdistetuksi ja kapaloiduksi ja jaksaisi vielä viimeisillä voimilleen rähjätä Yosepille sen verran, että tämä tajuaisi heittää elikoiden ruokakaukalosta enimmät rehut pois niin, että Maryam voisi laskea lapsen siihen ennen kuin pyörtyy.

Sitten olisikin paimenten aika saapua resuisissa vaatteissaan ja lampailta lemuten. Vai pitäisikö astrologihörhöjen tulla ensin – tai kuuluvatko he näytelmään lainkaan? Käsikirjoitukset ovat vähän sekavia aikajärjestyksen ja muunkin suhteen.

Aito aasin näkökulma tietysti saataisiin kuvaamalla tätä aasin paikalla olevalla kameralla mustavalkoisena – aasithan eivät näe värejä –, tietysti ilman keinovaloa. Kirkosta poistuville voitaisiin sitten myydä Blu-ray-tallenne kotona katseltavaksi, jotta he voisivat elää kohokohdat uudelleen.

Aatonaatto

Kaikki ovat tietysti kuulleet tämän: Mikä on aaton aatto?

Se on tto.

Absurdi ja surdi

Absurdin vastakohta on tietysti surdi, kuten abnormaalin vastakohta on normaali. Huuhaan yhdeksi tunnuslauseeksi sopii *Surdum in absurdo*, *absurdum in surdo*, eli hyvä huuhaa näkee aina mielekkyyttä mielettömyydessä ja kääntäen.

Tunnuslauseen kaksoishuuhaus johtuu siitä, että latinassa todella on sana *surdum*, mutta se tarkoittaa kuuroa, tunnotonta, välinpitämätöntä yms. Sannassa *absurdum* ei etuliitteellä *ab* siis ole vastakohtaista merkitystä vaan päinvastoin vahvistava merkitys. Lisäksi tässä siis on alkujaan sotkettu toisiinsa kuurous ja tylsyys, mikä toisaalta on pienempi asia kuin se, että ennen suhtautumisella kuuroihin heistä usein todella tehtiin tylsämielisiä. Eräänlainen itsensä toteuttava ennustus siis.

Sana *absurdi* on siis homologinen eli itse sana on sellainen, mitä se tarkoittaa, siis sana soveltuu itseensä. Myös esimerkiksi *yhdyssana* on homologinen, koska se on yhdyssana.

Tylsä kysymys on, onko homologinen homologinen. Sehän on yhtä kiinnostava kuin kysymys siitä, onko lause ”Tämä lause on tosi” tosi. Sen sijaan homologisen vastakohta *heterologinen* on kiintoisa: onko se homologinen? Jos väität, että *heterologinen* on homologinen, sanot määritelmän mukaan, että *heterologinen* ei ole heterologinen, joten se siis ei ole homologinen. Jos taas väität, että *heterologinen* ei ole homologinen, päädyt yhtä nopeasti risiriitaan itsesi kanssa.

Tämä on tietysti vain jälleen yksi muunnelma valehtelijan paradoksista, jonka ehkä alkuperäinen muoto on ”Kaikki kreetalaiset ovat valehtelijoita” kreetalaisen sanomana. Parempi muoto on ”Tämä lause ei ole tosi”. Joka tapauksessa tästä paradoksista voidaan päätellä, että ei kannata ottaa mitään kantaa, niin ei puhu itseään pussiin. Lisäksi opimme, että kreetalaiset, nuo Välimeren savolaiset, ovat niin vääräleukoja, että eivät osaa valehdellakaan suoraan.

Ahneus

Kerran marketissa katselin vierestä, miten yks kullanmuru lätki kolikon neljä viis kertaa peräkkäin pajatson keskireikään, ja kun mä sitä ihmettelin, se väitti aina markettireissuillaan ottavansa siitä pajatsovehkeestä vain just sen verran takaisin, mitä oli joutunut kassalla ostoksistaan maksamaan. (Pekka Virtanen)

Fiksu kaveri. Jos se olisi tyhjentänyt pajatson, siis noin aika konkreettisen sananmukaisesti, ja tehnyt sen toistuvasti, olisi pajatsoa säädetty tai se olisi vaihdettu toiseen. Kaveri siis sovelsi ohjetta ”älä tapa kultamunia munivaa kanaa”.

Tätä me voimme itse kukin soveltaa omassa elämässämme. Esimerkiksi jos on huomannut pankin seinästä reiän, josta valuu vähän rahaa, kannattaa vain käydä säännöllisesti ottamassa ne rahat ja enintään kaivertaa reikää sen verran isommaksi, että isotkin setelit mahtuvat siitä, eikä suinkaan ahneesti lekalla hakata sitä hyvin isoksi – jolloin tyhmemmätkin huomaavat tulla osingoille ja lisäksi rahasäiliössä kylpevä pankkiiri huomaa pinnan alenevan.

Aikamitat

Miksi aikamitat eivät noudata metrijärjestelmää? Olisi paljon helpompaa, jos vuorokausi olisi 100 tuntia ja yksi tunti 100 minuuttia. Vartti-tuntiakaan ei tarvitsisi muuttaa hankalasti 0,25 tunniksi. (MR2)

Aikamitat noudattavat oikein hyvin metrijärjestelmää, kuten totesin jo useita megasekunteja sitten. Ihmiset vain eivät aina noudata, mutta ihmiset ovatkin tyhmiä.

Ei olisi helpompaa, jos vuorokausi jakautuisi sataan tuntiin ja tunti sataan minuuttiin. Helppoa olisi ehkä, jos ajan yksikkö olisi vuorokausi, sillä milli-vuorokausi (reilun minuutin luokkaa) olisi varsin näppärä kerrannainen,

samoin kilovuorokausi (vajaat kolme vuotta). Et ole ehkä sisäistänyt sitä, että SI-järjestelmässä jokaisella suureella on *yksi* (1) yksikkö (josta voidaan kyllä käyttää kerrannaisia).

Mutta kun ajan yksikkö on *sekunti* (s), pärjätään silti ihan hyvin, kun käytetään sitä johdonmukaisesti.

Kilosekunti (1 ks = 1 000 s) on sopiva kerrannainen – kahvitauon mittainen. Vuorokausi on kätevästi 86,4 ks.

Megasekunti (1 Ms = 1 000 ks) voisi hyvin olla palkanmaksukausi. Se on noin 11,57 vuorokautta eli puolisisentoista viikkoa. Kvartaalikapitalismista voitaisiin reilusti siirtyä kiihkeätempoisempaan megasekuntikapitalismiin.

Toki palkkaperuste ilmaistaisiin SI-järjestelmän hengen mukaisesti euroina sekuntia kohti, sillä jakajanahan käytetään yksikköä sellaisenaan, ei kerrannaista. Esimerkiksi 2 000 euron kuukausipalkka vastaisi suunnilleen palkkaa 0,0003 €/s eli 0,03 senttiä sekunnissa.

Gigasekunti (1 Gs = 1 000 Ms) taas sopisi esimerkiksi ihmisen iän ilmoittamiseen, koska sehän on vajaat 32 vuotta. Esimerkiksi äänioikeusikärajaksi sopisi hyvin 1 Gs ja vaalikelpoisuusikärajaksi 2 Gs, jotta saataisiin harkiten valittuja ja kokeneita päättäjiä.

Ja jotta vältettäisiin kaikki hätiköidyt päätökset, joiden takana ei ole riittävää elämäkokemusta, tulisi tärkeimpiin valtiollisiin virkoihin ja yritysten ylimpään johtoon valittaville säätää 3 Gs:n alaikäraja. Samalla voitaisiin poistaa kaikki keinotekoiset uudelleenvalinnan rajoitukset kuten se, että presidentti voidaan valita vain kahdeksi kaudeksi peräkkäin, sillä järjestely huolehtisi riittävästä vaihtuvuudesta luonnollisella tavalla.

Muistutuksen kaiken katoavaisuudesta saamme, kun muistamme, että dinosaurokset kuolivat sukupuuttoon vain reilut 2 *petasekuntia* sitten ja koko maailmankaikkeus on enintään 0,5 *eksasekunnin* ikäinen.

Aineenopettaja

En ymmärrä, miksi ainetta pitää opettaa. Tiedän kyllä, että tieteellisen marskilais-leninalaisen filosofian mukaan ihminen on vain itsestään tietoisiksi tullutta ainetta. Mutta uskooko joku todella, että esimerkiksi pölkystä saataisiin opettamalla ihminen, edes pölkkyäinen?

Aivopesu

Kielipoliisi huomauttaa, että hyväksytty sana on *aivojenpesu*. Ethän sano *pyykkipesu* etkä *astiapesu* etkä *hammaspesu*; miksi sitten *aivopesu*?

Jos tästä jää lähtemättömästi Mieleesi ajatus siitä, miten aivot irrotetaan ja pestään pesupaljussa tai koneessa, niin aivojesi pesu on onnistunut!

Tosin sopii ihmetellä, miksi puhutaan aivojen *pesusta*, kun kyse on selvästikin ennen muuta siitä, että aivoihin *istutetaan* haluttuja ajatuksia. Vanhojen ajatusten pois peseminen on vain valmisteleva toimenpide.

Huuhaakansa on myös huomauttanut, että käytetäänhän sanoja *vesipesu* ja *harjapesu*. Tarkennammekin edellä esitettyä toteamalla, että *aivopesu* on toki täysin käypä sana, kun tarkoitetaan aivoilla suoritettavaa pesua. Tässä tapauksessa suositellaan käytettäväksi prionien muokkaamia, huokoisia aivoja.

Ajanilmaukset

Aikamäärien ilmaisemisen lisäksi (ks. hakusanaa Aikamitat) myös ajankoh-
tien ilmaiseminen kaipaa kipeästi uudistamista. Ajatellaan nyt vaikka vain
sitä, miten Suomessakin kirjoitetaan usein 4/11/2012 ja lukijan pitää arva-
ta, onko se 11. huhtikuuta vai 4. marraskuuta. Lisäksi eri puolilla maailmaa
kellot ovat eri ajassa, ja lisäksi siirrytään ”normaalijasta” ”kesäaikaan” ja
takaisin.

Olisikin siirryttävä aitoon *universaaliaikaan*. Periaatteessahan ajankohta
olisi ilmaistavissa absoluuttisena suureena, ilmoittamalla maailmankaik-
keuden alusta kulunut aika ajan yksikköä (sekuntia) käyttäen. Tällöin väl-
tettäisiin kaikki aikavyöhykkeistä, Maan ja Kuun liikkeen epätasaisuudesta,
erilaisista kalentereista, vuoden ja vuorokauden yhteismitattomuudesta
ym. jnpp. johtuvat ongelmat.

Koska kuitenkin maailmankaikkeuden alun tarkka määrittäminen on on-
gelmallista, joutunemme tyytymään absoluuttisen asteikon sijasta suhteel-
liseen asteikkoon, jolla on jokin tunnettu nollakohta.

Luonnollisin nollakohta on se, joka on jo edistyneissä järjestelmissä laajasti
käytössä: 1.1.1970 kello 0.00.00 UTC.

Näin päädytään käteviin, lyhyisiin ja yksikäsitteisiin ajanilmauksiin kuten
1332584491. Useimmiten tarvitaan vain kymmenen numeroa. Ajatelkaa,
miten näppärää on, kun voi laskea minkä tahansa kahden ajankohdan ero-
tuksen pelkällä lukujen vähennyslaskulla, ja tulos saadaan suoraan oikean
yksikön mukaisena!

Nollakohtaa edeltävät ajankohdat ilmaistaan tietysti negatiivisina lukuina.

Järjestelmässä ei synny mitään ”vuoden nolla” ongelmaa kuten ns. kristilli-
sessä ajanlaskussa, jossa oudosti siirrytään suoraan vuodesta –1 (1 eKr.)
vuoteen +1 (1 jKr.). Kun ei ole vuosia, ei ole olemassa myöskään vuotta nol-
la.

Ajattelu

Pikahuuhaatesti: Mikä seuraavista kuvaa parhaiten miehen ja naisen eroa?

[] mies osaa ajatella vain yhtä asiaa kerrallaan

[] mies osaa ajatella vain yhtä asiaa

[] mies osaa ajatella

[] mies osaa

Aksenttimerkit

Nonni, la donna e mobile! (arto k eskelinen)

Tämä pieni esimerkki kuvaa hyvin aksenttimerkkien merkitystä – ja myös sitä, mitä kielten sekoittamisesta seuraa. Katsotaanpa mitä Googlen kielenkäännösohjelma translate.google.com tuosta sanoo:

Grandfathers, the woman and piece of furniture!

Olisikohan tarkoitettu tätä italiankielistä lausahdusta:

La donna è mobile!

Ainakin se kääntyy näin:

The woman is mobile!

Se on paljon järkevämpi lause, sikäli kuin nyt mikään, missä mies mainitsee naiset, voi olla missään määrin järkevää.

Alainen

Kirjastossa on hyllykaupalla teoksia, jotka johdattavat lukijaa ”hyvään esimiehisytyteen.” En ole kuitenkaan nähnyt ohutta vihkostakaan, jossa pohdittaisiin, kuinka olla ”hyvä alainen.” Täsmennyksenä, ettei ne ole lainassakaan, niitä ei vaan ole. Se on kummallista, ottaen huomioon, että työpaikoilla on, ainakin vielä tuotantopuolella (= yksityis-sektorilla) enemmän alaisia kuin esimiehiä. (Lume Laipio)

Tuossa oli suorastaan sosiaalinen tilaus. Valitettavasti minulla on nyt muita kirjoja eikun rautoja tulella, joten toimitus voi venyä ensi vuoteen.

Kuka haluaa ennakkotilata jopa 2.5 %:n alennuksella tulevan menestysteoksen ”Näin kasvat herkkusienenä”?

Alennukset

Muuan optikkoliike mainostaa antavansa kehyksistä alennuksen, joka on yhtä monta prosenttia kuin asiakkaalla on ikävuosia. Voisiko joku antaa hyvävointisen yli satavuotiaan coverinsa yhteystiedot, jotta pääsisimme tekemään bisnestä?

Esimerkiksi 110-vuotias voisi marssia kauppaan ja ilmoittaa ostavansa liikkeen kaikki kehykset. Koska alennus olisi 110 %, tulisi liikkeen suorittaa asiakkaalle 10 % kehysvarastonsa myyntihinnasta. Ja tietysti varasto siirtyisi asiakkaan omistukseen. Sitten voitaisiin neuvotella, haluaisiko liike ostaa varaston takaisin esimerkiksi tosi edullisesti vaikkapa 90 %:lla hinnasta – toki tukkuhinnaksi kova, mutta tuotteethan ovat liikkeen valitsemia, valmiiksi esillä jne.

Huom. Liikkeellä on tietysti oikeus valita asiakkaansa, mutta valinta iän perusteella olisi laitton ja syrjivä, mistä seuraisi sakkoja, vankeutta, hyvitystä, korvausta, ruoskaa jne.

Algebra

”Algebra” on vakiintuneen käsityksen mukaan väännelmä arabian sanasta ”al-jabr”, joka tarkoittaa osien jälleenyhdistämistä, joten ainakin entymologiaaltaan algebra on ihan huuhaata. Eihän kirjainlaskennolla ole mitään tekemistä ruukunsirpaleiden yhteenliimaamisen kanssa.

Tosin vaihtoehtonäkemyksen mukaan ”algebra” on metateettinen muunnelm nimestä ”Alberga”, ja vaihtoehtoisuuttahan meidän pitää suosia pölykulttuurisessa yhteyskunnassa.

Alkeishiukkaset

Huuhaan alkeishuikkanen on *kafkoni*. Sen lepomassa on ääretön mutta massa äärellinen ja melko pieni, koska se on hyvin nopeassa takaperoisessa liikkeessä, jossa vaikuttaa massan antidiluviaatio tai jotain sellaista. Kafkonin spin on $6\frac{3}{4}$, koska yksi huuhaan 7:emästä lukijasta ei ehdi pyöriä ihan täyttä vauhtia.

Alko

Juomista kannattaa kysyä rohkeasti Alkon aina ystävällisiltä myyjiltä! Heidän ystävällisyytensä on suo-rastaan arvokkavaa, sillä voidaanhan tulkita väkevien juomien myynninedistämiseksi, jos myyjä vastaa ystävällisesti esimerkiksi kysymykseen ”minkä vuosikerran Koskenkorvaa suosittelisitte?” tai ”mikä lähinnä vastaisi vanhan hyvän ajan Karhu-viinaa, jolla pääsi nuoruudessani hyvään humalaan jo parilla pullolla?”

Mutta viinistä voi kyllä kysellä ihan pelottomasti. Kuulemma suosikkikysymyksiä ovat ”millä viinillä saa halvimman humalan?”, ”eikö teillä todellakaan enää ole aitoa algerialaista punkkua, jota juottamalla scoretin ensi kerran?”, ”onko teillä mitään viiniä, joka ei olisi hapanta?” ja ”ystävättäreni suositti erästä hienoa punaviiniä, onkohan teillä sitä?”

Alkuaineet

Miksei ole alkuainetta A? (Sartsa)

Kulta ja hopea taistelivat A-kirjaimesta niin rasittavasti, että lopulta päätettiin olla antamatta sitä kummallekaan. Annettiin kullalle tunnus Au ja hopealle Ag, ryytykööt niihin.

Mutta mitäpä valittelemaan! Sinähän voit kehittää uuden alkuaineen ja nimeä sen ja samalla antaa sille tunnuksiksi A:n. Samalla tulet oppineeksi jostain kaiken maallisen katoavaisuudesta, sillä vielä ”keksimättömien” alkuaineiden täytynee olla hyvin epästabiileja (puoliintumisajat millisekunnin luokkaa tai vähemmän).

Ehdotankin, että valmistat alkuainetta, jonka järjestysluku on 119, ja nimeä sen apatiumiksi, tunnus A. On se nyt ainakin parempi kuin siitä käytetty hypoteettinen pellenimi ”ununennium”, joka kuulostaa karkuun päässeeltä nunnuka nunnuka -joiunpätkältä.

Allekirjoittanut

Kumman moni raapustelija, ei kuitenkaan tämän kirjan tekijä, kutsuu itseään muka-vaatimattomasti allekirjoittaneeksi, vaikka ei edes olisi mitään nimeä kirjoittanut alle, joskus ei päällekkään. Meistä kansan syvistä riveistä tekovaatimattomuus on tuomittavaa: ihmisen pitäisi käyttää yksikön ensimmäisen persoonan pronomia tai päätettä, jos itseään tarkoittaa. Näiden vaatimattomien mutta tärkeiden huomioiden kirjoittaja haluaa vielä korostaa, että joskus syntyy todellinen väärinkäsityksen vaara, kun tekstissä ensin puhutaan yksikön ensimmäisessä persoonassa ja sitten ”allekirjoittaneesta” kuin eri persoonana.

Tästäkin aiheesta on Jukka K. Korpela kirjoittanut painavaa asiaa:

<http://www.cs.tut.fi/~jkorpela/kirj/5.12.html>

Ammatit

Ammatit loistavat poissaolollaan huuhaassa. Parempi niin. (Ilkka Lundberg)

Noh, noh. Kyllähän täällä sentään valtaosa on ammattihuuhaatikkoja, eikö totta? Tosin jotkut meistä joutuvat henkensä pitimiksi ja laskujen maksamiseksi harjoittamaan jotain porvarillista tai proletaarista ammattia. Meistä kai useimmat tunnistavat itsensä seuraavasta keskustelusta:

- Älkää viisastelko. Oletteko kommunisti?
- Olen huuhaatikko. Varsinainen ammattini on kyllä ollut käpyjen keräily, mutta pidän huuhaata kuitenkin pääasiallisena elämäntehtävänäni.
- Oletteko mielenvikainen?
- Herra kapteeni. Tällaista kysymystä ei epäilyksenalainen voi koskaan itse ratkaista. Sen asian määrittelee ympäristö.

Analogisesta digitaaliseen

Nyt kun digitalisointi on saatu onnelliseen päätökseen (pahoittelemme skandimerkkien puutetta tassa johdantokappaleessa), on aika luoda historiallinen katsaus siihen, miten se oikein tapahtui.

Virallinen huuhaatiedote esitti 31.8.2007:

Analogiset huuhaalähetykset loppuvat!

Kaikkia huuhaan lukijoita muistutetaan siitä, että analogiset huuhaalähetykset loppuvat ensi yönä kello 4 huuhaan keskinormaaliaikaa. Tämän jälkeen huuhaan seuraaminen on mahdollista vain niille, joilla on käytössään huuhaa-digisovitin eli ”huuhaa-digiboksi” tai nykyaikainen täysdigitaalinen huuhaavastaanotin. Huuhaa-digisovittimia saa hyvinvarustetuista marketeista ja muista elektroniikkaliikkeistä kuten ennenkin.

Seuraavan yksinkertaistetun huuhaatestin avulla voit tarkistaa, tukeeko käyttämäsi järjestelmä digi-huuhaalähetyksiä. Jos testi näyttää

sekavalta nollien ja ykkösten jonolta, järjestelmässäsi ei ole digi-huuhaavalmiutta.

```
0101001010111001010101010101010101010101011101010010
1010110011010101011101011010101010101010101010101011
101010010101011001
```

Tiedote herätti kuitenkin kysymyksiä.

Mutta voiko digiboxia laittaa ivonettiin [= yleiseen sähköverkkoon], kun sieltähän tulee kai edelleenkin analogista siniaaltosähköä? (Fantasika)

Kysymyksiin vastattiin väsymättömästi ja välittömästi (so. hällä väliä -periaatteella):

Hei Fantasika,

kiva että kysyt rohkeasti etkä jää yksin miettimään vaikeuksiasi! Tämä on vaikeaa aikaa meille kaikille, mutta toinen toistamme tukien otamme digi-tv:n käyttöön ja rakennamme suomesta tieto yhteis kunnan!

Teknisen tukemme mukaan voit olla huoletti tässä asiassa, kunhan digisovittimesi ja analogisen sähköverkon välissä on elektrisiteetti-transformaattori.

Mutta yksi hullu yritti kysyä enemmän kuin jne.:

Ja eikö laitteeseen pitäisi myös kytkeä [siniaallon lisäksi] puna- ja vihervaihtoa, että värilähetykset toimisivat ongelmitta? Auttaako kolmi-vaihevirta tässä?

Digitalisoinnista vastaavat (so. kyselyihin vastaavat ruuhka-apulaiset) pavnivat kuitenkin parastaan (so. parasta huuhaataan).

Värilähetyksissä saattaa alkuvaiheessa esiintyä häiriöitä, jotka kuitenkin jäävät lyhytaikaisiksi. Lisätietoja ajankohtaisesta tilanteesta saat verkkosivuiltamme www.piste.digi.fi viiva tv piste tv (roskapostin takia emme ilmoita osoitetta suoraan vaan näin "leikkisästi" kirjoitettuna, ymmärräthän tämän). Jos yhteydessä siihen on vaikeuksia, rekonfiguroi dns-palvelimen transaktioparametrit.

Tv-lähetysten digitalisointi mahdollistaa monipuoliset interaktiiviset palvelut sekä aiempaa paljon suuremman kanavamäärän ja on siten kansainvälisen kehityksen takia välttämätön. Se myös parantaa kuvan laatua korvaamalla ns. lumisadeilmiön ns. pikselöitymisellä.

Toivomme, että osaltasi ymmärrät tämän kehityksen tärkeyden ja olet mukana osallistumassa tv-toiminnan kehittämiseen! Se on oman etusikin kannalta parasta, sillä olet mukana, halusit tai et.

Digiterveisin,

Digi-tv-valtuutetun toimisto

Uutterasti vastattiin myös sellaisiin kysymyksiin, joissa oli kyse vain käyttäjien tai kolmansien, neljänsien tai useammansien osapuolten osaamattomuudesta. Esimerkiksi ”lasse” kysyi ”nyysseistä” eli teknisestä huuhaanvälitysprotokollasta, jota käytetään myös muiden ”uutisryhmien” levittelyyn:

Minulla tosiaan katkesi yhteys nyysipalvelimeen, eikä ole tullut takaisin. En ole uusinut laitteita vaan suuntasin johdon toiseen nyysipalvelimeen, joka vielä lähettää näitä anaaliloogisia nyyssejä.

Tähänkin vastattiin myötätuntoisesti:

Voi voi. Jotkin nyyssioperaattorit saattavat vielä jonkin aikaa lähettää kaapelissa, kapulassa tai krapulassa analogista huuhaata, mutta tämä on osittain Tekijänoikeuslain vastaista Piratismia, osittain hyvin väliaikainen ratkaisu, johon on saatu erikoispoikkeuslupa.

Lisäksi tällöin menetät digitalisoinnin tuomat edut kuten mahdollisuuden valita ääniraidan (vaihtoehtoina ”prööt prööt”, ”trööt” ja ”puf puf tuhnu”) ja tekstityksen. Tämäkin viesti taitaa tulla sinulle ihan vain suomenkielisenä, ilman mahdollisuutta ruotsin-, hollannin- tai urdunkieliseen tekstitykseen.

Antautumalla sotiminen

Vanha vitsi on myös, että kiinalaiset julistavat sodan Venäjälle ja antautuvat kaikki sotavangeiksi. (Lume Laipio)

Ei se voi olla kovin vanha vitsi, koska nyky-Venäjä syntyi vasta vuonna 1991. Vanha Venäjä taas eli niin sovussa Kiinan kanssa (Japania vastaan sen sijaan yritti taistella, niin huonosti menestyen, että vanha Venäjä lähinnä sen takia alkoi romahtaa), ettei kukaan voisi kuvitellakaan, että maat olisivat voineet joutua sotaan keskenään.

Vanha vitsi ehkä puhui Kiinan sodasta Neuvostoliittoa vastaan, mutta vitsi on huono, koska maathan *olivat* sodassa keskenään – tosin julistamattomassa sodassa, mutta sodassa, jossa kuoli enemmän ihmisiä kuin keskiver-tosodassa on osallistujia. Sotaa kutsutaan ”Ussur-joen taisteluiksi”, joka on vain vähän eufemistisempi kuin nimitykset, joita Neuvostoliitossa käytettiin Suomen talvisodasta, Puolan itäosan valloituksesta jne.

Parempi vanhan vitsin versio on se, jossa Kiina julistaa sodan Yhdysvalloille ja ensimmäisenä päivänä miljoona kiinalaista antautuu, toisena päivänä taas miljoona jne. Versiosta tekee paremman se, että Yhdysvaltojen voidaan ajatella yrittävän jotenkin ruokkia ja muuten hoitaa sotavankeja.

Antautuminen

Naiset antautuvat suklaapatukalla.

Tuoreen tutkimuksen mukaan naiset luovuttavat salasanansa suklaata vastaan yli neljä kertaa niin helposti kuin miehet.

Brittiläisen tietoturvayhtiö Infosecurity European tutkimuksessa 45 prosenttia naisista oli valmiita kertomaan tietokoneen salasanansa tuntemattomalle suklaapalkintoa vastaan. (MikroPC.net)

Ymmärrettävistä syistä tällaiset uutiset kiinnostavat erityisesti miehiä.

Salasanaksiko sitä nykyään sanotaan? (Risto Latva)

Myös pitempiin tilityksiin tuntuu olevan aihetta.

Moni mies on maksanut illallisen ruokajuomineen eikä ole lopulta-kaan saanut salasanaa. Taikka sitten on oltu tanssiravintolassa/lavalla ja loppuillalla on yritetty päästä saatille, jos vaikka sitten salasanan saisi, mutta niin moni on ilman jäänyt.

Peräkamarin pojat tilaavat salasanatekniikoiden ammattilehtiä kotiinsa, esimerkiksi Jallua tai Kallea. Siitä huolimatta salasanat eivät aukea heille. Joskus se salasana on vaan todella tiukassa.

Jotkut ovat sortuneet maksullisiin kertakäyttösalasanoihin. (Ilpo Kiu-
vanen)

Kriittisiäkin kommentteja heräsi.

Tietokone[.fi] oli sentään pistänyt antaututumisen kohteen uutis-
otsikkoon.

Antaututumisen? Mikä tuo on, kaksinkertainen refleksiivikö? Edes antau-
tua-verbillä ei ole kohdetta eli objektia, koska se on refleksiivinen eli itse-
kohtainen verbi eli tarkoittaa toimintaa, jossa objekti on sama kuin subjekti.

Ja mihin uutisotsikkoon? Nyt tietokone.fi:n pääuutinen on "Etätyö villitsee
pornon pariin". Hmmm...

Hetkinen... onhan siellä "Naiset paljastavat salasanat suklaasta – miehiäkin
helppo huijata". Siinä on selvästikin kyse salasanoista eri merkityksessä.
Merkitys on vähän epäselvä, sillä elatiivi (suklaasta) on tässä moniselit-
teinen. Onko kyse suklaaseen kätkeyistä salasanoista?

Ihmettelen journalismin tasoa. Miten muka on *uutinen* se, että miehiä on
helppo huijata?

Anteliaisuus

Köyhät on anteliaita, ne antaa aina vähästään. (AMIS DROPOUT)

Helppohan se on antaa, jos ei ole Mammonaan kiintynyt! Aina lyödään vä-
hän parempiosaisia ymmärtämättä, että heille paljosta antaminen on todel-
la vaikeaa, vaikka Raamatussakin se sanotaan.

Jeesuskin sentään sanoi, että rikkaan meneminen Jumalan valtakuntaan on
tuskallisempaa kuin kamelin survominen neulansilmän läpi. Moniko teistä
on työntänyt edes rottaa neulansilmästä, kysyn vain! Voitteko siis lainkaan
ymmärtää rikkaan ahdistusta?

Antihuuhaa

Antihuuhaa on kokonaan oma ulottuvuutensa. (K. Kajava)

Ei suinkaan. Huuhaa ja antihuuhaa ovat olemassa samassa maailmassa, jos-
sa on omat ulottuvuutensa (en ole laskenut viime aikoina, mutta muistaak-

seni niitä on noin yhdeksän), eikä antihuuhaa ole ”ulottuvuus” sen enempää kuin huuhaa, materia tai antimateria on.

Antihuuhaahiukkasella on sama massa kuin vastaavalla huuhaahiukkasella, mutta sen muut ominaisuudet ovat vatsakkaiset. Antihuuhaa voi muodostaa kokonaisia galakseja, ja niistä katsoen huuhaa on antihuuhaata.

Huuhaan ja antihuuhaan kohdatessa tapahtuu annihilaatio, jossa ne katoavat ja syntyy niiden massoja vastaava määrä sikaenergiaa kaavan $E = mc^2$ mukaisesti, missä E on energian määrä, m on massa ja c on valaistumisen nopeus tyhmiössä.

Antikommunismi

Mikkelissä oli kerran mielenosoitus rauhan puolesta. Yksi pitkätukka pysähtyi nyrkkit pystyssä eteeni ja uhosi: Peace vai haluutko perkele turpaan! Sanoin että en. Sitten se alkoi epäillä että olen kommari ja tilanne alkoi eskaloitua. Vastasin, että en ole, olen pikemminkin antikommunisti! – Haa, mä arvasin että kommari, sanoi tuo rauhanpuolestaja ja yritti sijoittaa vasemman koukun leukaani.

Antikommunismi on melkeinpä pahimman lajin kommunismia, paljon parempaa kuin esimerkiksi sivistynyt eurokommunismi.

Kaikkihan muistamme Björn Wahlroos -nimisen kommunistin, joka myöhemmin rupesi kovan luokan riistäjäkapitalistiksi ja pelaamaan pörssipeliä. Antikommunisti on kommunisti, joka on luopunut kommunisti-nimestä ja jopa torjuu sen jyrkästi mutta elää kommunismin ihanteiden mukaan (= toisen oma jaetaan) ja harjoittaa niitä mm. osakeanneilla.

Apinat työssä

Japanilaisella ravintolalla on palkkalistoillaan epätavallisia tarjoilijoita – kaksi makakiapinaa. Yatchan ja Fukuchan tarjoavat asiakkaille kuumia pyyhkeitä ja juomia, ja niille annetaan juomarahaksi soijapapuja. (BBC 6.10.2008)

Tuosta saadaan aihetta moniin kannanottoihin ja keskusteluihin, kuten:

- Apinakin tekisi työsi paremmin kuin sinä!
- Apinallekin maksetaan tällaisesta enemmän kuin minulle!
- Meidän on tehtävä työtä apinan raivolla, jotta pysymme aikataulussa.
- Se johtuu vain siitä, että olette tehneet sitä apinan aivolla.
- Apinat vievät työpaikkamme ja naisemme!
- Lähetetään ne Ahvenanmaalle!
- Täh? Kummat? Työpaikat on jo menneet Intiaan ja naiset etelään.

Aprillia

Netin keskustelufoorumeilla esitetyt aprillaukset menevät yleensä piloille, koska aina löytyy joku, joka haluaa osoittaa ymmärtämyksensä koko määrän kommentoimalla ”Hei huomatkas että toi on aprillia” tai ”Katsokaas hei, nyt on 1. huhtikuuta (April), vink vink!”

Jokaisella keskustelufoorumilla pitäisikin olla palsta, ryhmä tai alue, joka on vain aprillipiloja varten. Sen tulisi olla valvottu, ja sen nimen pitäisi olla kuvaava, esimerkiksi ”Aprillipilat”. Valvonnan tulisi hoitaa, että sinne pääsee vain aprillipiloja ja sellaisia kommentteja, joissa ei paljasteta, että kyse on aprillipilasta.

Arkku

Leski kertoi, ettei alle donalla saa minkäänlaista kirstua. Säälitti. Siis se, että kyseessä oli polttohaudaus; arkku oli siunauksen ajan näkyvillä ja sen jälkeen työnnettiin tuleen. Ajattelin: Mitä tuhlausta! Olisi kannattanut haudata se maahan. Olisi tuntunut edullisemmalta. (Lume Laipio)

Niin, ainakin arkun voisi kaivaa esiin tutkintatarkoituksessa, ja silloin on hyvä, jos se on asianmukaisella tyylikkäällä tavalla patinoitunut ja hiukan lahonnut.

Mutta mikään laki ei kai vaadi arkulta mitään erityistä. Tästä syntyykin oiva säästöidea. Kannattaa hyvissä ajoin ennen kuolemaansa nikkaroida itselleen oma arkku. Näin saa samalla ihan mittojensa mukaisen arkun. Eikä arkkua kannata vuorata millään kalliilla materiaaleilla, vaan sinne voi laittaa kaikenlaista myrkytöntä hyvin palavaa jätettä, esimerkiksi omat muis- telmat, joita kukaan ei kuitenkaan koskaan lue.

Ihmiskunta on kuitenkin suuresti edistynyt pyramidien ajoista. Silloin tuhlatiin käsittämätön määrä työtä ja materiaalia muutamien harvojen ihmisten hautakammioihin, jotka kaiken lisäksi kuitenkin kohta ryöstettiin. Nykyisin hautaamiseen tuhlataan ehkä vähän enemmän mutta tämä jakautuu paljon tasa-arvoisemmin ja demokraattisemmin.

Itse nikkaroitavaan arkkuun voi tehdä myös viimeisen pikku jipon. Sinne voi rakennella sopivan ajastettavan mekanismin, joka saa arkun kannen avautumaan ja vainajan nousemaan istualleen sopivalla hetkellä, samalla kun dvd-soittimesta kuuluu vainajan iloinen tervehdys, joka päättyy sanoihin ”Huhut kuolemastani ovat siis liioittelua – vai ovatko?”

Jos kuitenkin lähipiirissä on kovin herkkiä ihmisiä, on ehkä parempi tehdä vain se tavanomainen jippo, että papin ripotellessa maata arkun päälle arkusta helähtää soimaan iloinen puhelimen soittoääni, esimerkiksi Säkkijärven polkka. Huom. kannattaa ladata puhelimen akku aivan täyteen, jottei hupi lopu ihan heti.

Aromit

Hollantilaiset tutkijat ovat onnistuneet lisäämään ruokaan aromeja, jotka pystyvät huijaamaan aivoja niin, että kylläisyyden tuntemukseen riittää pelkkä ruoan tuoksu, tai ainakin normaalia vähempi syöminen. (Black Stetson)

Kautta aikojenhan on tiedetty, että ruuanlaitossa lähtee nälkä, koska ruuan ihan luonnollisetkin aromit vakuuttavat Mielen siitä, että syöty on. Tämä koskee ainakin ns. slow foodia. Kukapa jaksaisi mässäillä jollain ruualla sen jälkeen, kun on tuntikaupalla haistellut sitä sen valmistuessa, jolloin on jo

täysin turtunut sen tuoksuun. Kokeilkaapa vaikkapa valmistaa hapansilakoita keittiössänne ihan alusta alkaen itse, siis tuoreista silakoista lähtien.

Ars longa

Melkein kaikki tuntevat lentävän lauseen "Ars longa" ja tietävät sen tarkoitavan 'Taide pitkä' tai 'Taito pitkä'. Moni tuntee myös jatkon "vita brevis" 'elämä lyhyt'. Tällä latinantaidolla onkin hyvä hymistellä suuren taiteen kestävyydestä tms.

Huuhaatahan sellainen toki on.

Alkujaan kyse on Hippokrateen, lääketieteen isän, huonosti latinaksi käännettyistä sanoista. Tavanomainen käännös on:

Ars longa,
vita brevis,
occasio praeceps,
experimentum periculosum,
iudicium difficile.

Kun alkuosa vielä ymmärretään ja suomennetaan väärin, on tavanomainen huuhaafraseologia valmista kauraa. Oikeasti Hippokrateen ajatelma, alkuperäisestä kreikankielisestä asusta asiatarvasti käännettynä, on seuraava:

Tehtävä suuri
elämä lyhyt
tilaisuus hetkellinen
koe vaarallinen,
arviointi vaikea.

Siinähan on lääkärin ammatin dilemma selvemmin kuin itsessään Greyn anatomiasa. Antiikin lääketiede toki olikin sillä tasolla, että lääkärit parhaimmillaan onnistuivat noudattamaan sitä Hippokrateen ohjetta, että hoidolla ei pitäisi pahentaa potilaan tilaa.

Arvonlisävero

olut 22 %
wc-paperi 22 %
hammastahna 22 %
pyykinpesuaine 22 %

purukumi 12 %
pastilli 12 %
kahvi 12 %
lintujen talipallo 12 %

Kummallisinta Mielestäni noissa eri tuotteiden toisistaan poikkeavissa alv-%:teissa on hammastahnan ja purukumin erilaiset %:sentit.

Kummatkin ovat suuhunpantavaa, mutta eivät varsinaisesti ruokaa. Silti hammastahnan alv-% on 22, purukumin 12! Onkohan tähän mieltään loogisia perusteita, kysyn vaan? (eskelinen)

Hammastahna on elintarvike, koska sitä tarvitaan hammas-nimisten elinten hoitamiseen. Sen sijaan purukumi on yleistarvike, jota käytetään monenlaisiin teknisiin tehtäviin kuten kanssaihminen raivostuttamiseen tökkäilemällä käytettyjä purukumeja eri paikkoihin iljettävästi. Lisäksi mm. suurin osa tietokoneohjelmista on koostettu purukumilla, ainakin niiden toiminnasta päätellen.

Voidaan myös perustella, että purukumi sisältää yleensä elintarvikkeenomaisia valmisteita kuten sokereita. Lisäksi purukumia jauhettaessa irttoa hampaista ja ikenistä niihin jääneitä ruoka-aineita, jotka sitten syljen mukana päätyvät ruuansulatuselimistöön, joten purukumi on epäsuora elintarvike.

Talipallo on vaikeampi juttu, mutta siihenkin löytyy neuvostologiikkaa:

Esityksen vaikutuksesta myös elintarvikkeiden kanssa saman verokannan piiriin kuuluvien rehujen verotaso alenee 12 prosenttiin. Tämä johtuu siitä, että arvonnalisäverojärjestelmää säätelevä neuvoston direktiivi (2006/112/EY) sallii yleisen verokannan lisäksi ainoastaan kaksi alennettua verokantaa ja Suomessa on jo käytössä kirjoihin, lääkkeisiin ym. sovellettava 8 prosentin verokanta. Jatkossa Suomen alennetut verokannat olisivat siis 8 ja 12 prosenttia, joista jälkimmäistä sovellettaisiin elintarvikkeisiin ja rehuihin.

http://www.eduskunta.fi/faktatmp/utatmp/akxtmp/vavm_19_2008_p.shtml

Arvostelut

Hyvä kriitikko noudattaa tehokkaan vaikuttamisen peruskaavaa varsinkin pers.kohtaisesti esitettävässä kritiikissä: ensin kiitellään, siten esitetään varsinainen asia eli arvostelu (tai vaatimus tms.) ja lopuksi taas kiitellään. Klassillinen tiivis toteutus tälle on seuraavanlainen pomon kritiikki alaisen tekemästä kirjallisesta esityksestä: "Kannet ovat laadukkaat ja otsikko sijoitettu oikein etusivulle. Sisältö on täyttää roskaa ja pitää kirjoittaa kokonaan uudestaan. Mutta sinultahan se käy käden käänteessä!"

Arvot

Usein korostetaan viisaasti, että on olemassa muitakin arvoja kuin raha. Tätä on syytä täydentää tarkennuksilla.

On todellakin monia muitakin arvoja kuin raha. Vain köyhillä ei ole muuta kuin rahaa. Muita arvoja ovat esimerkiksi osakkeet, obligaatiot, optiot ja futuurit. Ai niin, ja reaaliomaisuus, kuten maat ja mannut, rakennukset, koneet ja kulkuvälineet.

On olemassa myös erityisiä raamatullisia arvoja. Niistä tärkeimmät luetellaan kahdessa viimeisessä käskyssä: "Älä tavoittele toisen taloa. Älä tavoittele hänen vaimoan, älä orjaa tai orjatarta, älä hänen härkäänsä, älä hänen asiaan äläkä mitään, mikä on hänen."

Asiaan?

Pysy asiassa, ala haahuile! (Baggie)

Huuhaavaltuutetun virastosta muistutetaan, että asian puhuminen on huuhaassa ankarasti kielletty. Viraston virkamiehet ovat viran puolesta tehneet virallisen rikosilmoituksen poliisiviran omaiselle.

Huuhaaoikeus on tutkinut Baggieta vastaan nostetun syytöksen törkeästä netikettirikokseen yllyttämisestä raskauttavien asianhaarojen vallitessa. Oikeus katsoo syytteen toteennäytetyksi itse rikoksen osalta mutta tulkitsee haarat pikemminkin lieventäviksi ottaen huomioon mm. rikoksentekijän ymmärtämättömyyden, tietämättömyyden, ajattelemattomuuden, harmitsemattomuuden ja ääkkösrajoitteisuuden, joiden takia rikoksen on ajateltava ilmentävän pikemminkin [sensuroitu] kuin rikollista mielenlaatua.

Lieventävänä pidetään myös yllytyksen tulkinnanvaraisuutta, sillä puolustuksen (aasinajaja A. Dvokaatti) mukaan se voidaan ymmärtää myös ironis-sarkastis-paradoksaalisena joskin kielivirheen sisältävänä. Puolustuksen väitteen mukaan tarkoitettu lausuma selvästikin on ”Pysy asiassa, ala haa-huilla!”, joka sisäisessä ristiriitaisuudessaan on huuhaan hengen mukainen.

Näin ollen ja kun myös vuoden 1347 kaupunkilain leuterointisäädöksiä (joiden mukaan neuterointia ei tällaisissa tapauksissa sovelleta) on noudatettava vuoden 1812 keisarillisen ukaasin mukaisesti, huuhaaoikeus tuomitsee syytetyn kirjoittamaan sata (100) kertaa taululle ”Huuhaassa ei saa puhua asiaa” sekä lukemaan julkisesti ääneen neljäkymmentäkaksi (42) kertaa Ave Kiravuon.

Tähän päätökseen tyytymätön saa valittaa huuhaaylioikeuteen neljäntoista (14) millisekunnin kuluessa sen antamisesta.

Asumismuodot

Kuka pakottaa ihmisiä asumaan kerrostaloasunnossa? Demarikokoomus-mafia! Sitä tukee suurkaupunkien puolue ”Vihreät”, joka vaatii ”tiivistä kaupunkirakennetta” ja haluaisi sulloa kaikki ihmiset lecorbusier’läiseen asumiskoneeseen, yhteen jättiläisrakennukseen.

Ihmisen luonnollinen asumismuoto on tietysti omakotitalo Nurmijärvellä, ja sellainen syntyy luonnollisella tavalla edullisesti veljellisen keskinäisen avunannon kautta.

Toiseksi paras asumismuoto on neljän tähden hotelli. Nimenomaan neljän, koska sellaisessa on tarpeelliset palvelut ja sieltä toisaalta puuttuvat pröystäilijät, sillä he suosivat viiden tähden hotelleja.

Atomipommi

Hyödyllinen olisi sellainen puolikas atomipommi, josta syntyisi vain se negatiivinen paineaalto. (Lume Laipio).

Olisi myös aiheellista kehitellä nykyistä kevyempiä, tarkempia ja humaanimpia fuusio- ja fissioaseita. Turha tuhjata edes puolikkaita atomeita, kun voisi rakentaa esimerkiksi elektronipommin ja – tieteen hiukan vielä kehittyä – kvarkkipommin.

Aurinkoenergia

Aurinkoenergia ei uusiudu – torjukaa vihreä valhe!

Aurinkohan palaa loppuun. Siitä katoaa materiaa yli *neljä miljoonaa tonnia sekunnissa*, eikä mistään tule lisää!

Tähän viherpipertäjillä on tietysti muka oiva ratkaisu: ammutaan ihmiskunnan tuottamat muuten kierrätyskelvottomat jätteet Aurinkoon. Kerron joskus toiste, mikä siinä vähän klikkaa.

Lisäksi aurinkoenergia perustuu täysin *ydinvoimaan*, samaan tekniikkaan, jota käytetään *vetypommeissa*.

Autonomian aika

Vuonna 1809 joukko Suomen johtohenkilöitä kokoontui maahan hyökänneen valloittajan käskystä laittomille ”valtiopäiville” (tai ”maapäiville”) ja vannoi uskollisuutta miehittäjälle, Ryssänmaan tsaarille Aleksandr pervyille. Tämä tsaari vieläpä ehti tituleerata itseään – muiden titteleiden kuten ”Ryssänmaan kejsari ja itsewaldias” ohella – Suomen suuriruhtinaaksi jo aikana, jolloin sotatila vielä vallitsi. Venäjä siis rikkoi törkeästi sodan lakeja ja tapoja, jotka kieltävät miehitetyn alueen kohtelemisen miehittäjävaltion osana. Tälle siis ”Suomen säätyjen” edustajat hurrasivat ja huusivat eläköötä kaikilla osaamillaan kielillä.

Tästä maanpetoksesta lasketaan Suomen ”autonomian” alkaneen. Autonomia tarkoitti, että Suomessa säilytettiin Ruotsissa vallinnut valta- ja hallintojärjestelmä. Suomesta muodostui mielenkiintoinen yhteiskuntamuseo.

Historian oikullista johdonmukaisuutta on, että ”autonomian aika” myös melkein loppui maanpetoksen merkeissä. Suurehko joukko suuriruhtinaan alamaisia hankkiutui sodan aikana vihollismaahan saamaan sotilaskoulutusta ja siinä sivussa taistelemaan isänmaan joukkoja vastaan.

Kuitenkin bolsevikkien vallankaappaus ehti romahduttaa Venäjän sodankäynnin, joten Venäjä ehti solmia rauhan Saksan kanssa ennen Suomen itsenäistymistä. Käytännössä Venäjän valtakunta oli luhistunut niin, että Suomi oikeastaan rupesi itsenäiseksi vain koska ei enää tiennyt, mihin kuului tai haluaisi kuulua.

Avoliitto

Vanhassa avioliittolaissa oli aika hurjia säädöksiä:

11 § Avioliittoon älköön menkö se, joka on mielisairas tai tylsämielinen.

12 § Se, jolla on kaatumatauti, joka ei pääasiallisesti johdu ulkonaisista syistä, tai tarttuvalla asteella oleva sukupuolitauti, älköön menkö avioliittoon, ellei ole siihen saanut tasavallan presidentin lupaa.

Voimassaoleva avioliittolaki puhuu Mielen tilasta avioliiton esteenä vain yhdessä kohdassa, mutta sekin voi muodostaa ongelman joskus:

Vihkimistä ei saa toimittaa, jos vihkiä tietää seikan, joka estää avioliiton, tai jos vihkiä toteaa, että kihlakumppani ei häiriintyneen mielen-tilansa takia ilmeisesti kykene ymmärtämään avioliiton merkitystä.

Avioliittoon vihittävä saa siis vapaasti kokea olevansa Napoleon taikka ulkoavaruuden olentojen t. verottajan erityistarkkailussa, kunhan ymmärtää *avioliiton merkityksen*.

Nyt pitäisi vain tietää, mikä se merkitys on. Voisi luulla, että se määritellään avioliittolaisissa, mutta siellä on vain tällaisia huuhaakuvauksia:

Kummallakin puolisoilla on oikeus itse päättää osallistumisestaan ansiotyöhön sekä yhteiskunnalliseen ja muuhun toimintaan perheen ulkopuolella.

Avoliitossa elävän kannattaa siis mahdollisimman pian hankkiutua avioliittoon! Sen jälkeen voi ilmoittaa puolisolalle, ettei enää viitsi raataa duunissa ja että illat kuluvat tästedes aika tarkkaan yhteiskunnallisessa ja muussa toiminnassa perheen ulkopuolella.

Jättäkäämme kuitenkin nykyisen lain hurskastelevat lausumat sikseen. Avioliiton todellinen merkityshän on, että se on sopimus, alkujaan nimenomaan sukujen välinen sopimus. Sekä roomalainen että kanoninen oikeus ovat vahvasti tällä kannalla. Sukusiteiden höltyminen on johtanut siihen, että avioliitto on nykyisin lähinnä kahden ihmisen välinen sopimus, mutta yhtäkaikki se on parhaimmillaan reilu diili.

Viime aikoina – noin sadan viime vuoden kuluessa, osittain jo aiemmin jopa ns. uuden ajan alusta alkaen – on avioliittoon ruvettu sotkemaan kaikenlaisia puhetta rakkaudesta jne. On aika hassua, että vanhoilliset piirit julistavat avioliiton pyhyyttä ja merkitystä yhteiskunnan perustana, kun ne todellisuudessa kannattavat modernistis-individualistista rakkausavioliittoilluusiota, joka on nimenomaan yhteiskuntaa tai ainakin sosiaalisia suhteita rikki repivä ilmiö.

Onhan nimittäin selvää, että jos ihmiset luulevat menneensä naimisiin rakkaudesta ja pysyvänsä aviosta rakkaudesta, kestää yleensä alle vuoden huomata, että rakkaus meni tai sitä ei koskaan ollutkaan. Sitten ehkä vielä roikutaan yhdessä, varsinkin jos on jo lapsi tullut tai tulossa, mutta ruvetaan jo kaipaamaan sitä ”oikeaa rakkautta”. Niinpä elinikäisen aviosopimuksen tilalle onkin tullut muutaman vuoden kestävä juttu. Vanhan hyvän ajan avioliitossa ei moisia hötkyilyä, kun ei rakkautta erityisemmin vaadittu eikä oletettu.

Avustaja

Haluatteko kuulla, miten Elisa lähenteli minua? Ei se mitään, kerron sen kuitenkin.

Elisa Avustaja on ilmainen työkalu, joka tekee Elisa Laajakaistan käytössä mahdollisesti esiintyvien ongelmatilanteiden selvittämisen ja korjaamisen helpoksi.

Miten olen tullut toimeen ilmaan Elisa Avustajaa? Olen joutunut tyytymään niihin neuvoihin, joita Avulias Aatu jakaa Internetissä silloin kun Internet on rikki.

Elisa Avustajan versiossa v1.2 on nyt uutuuksena 'chat', jonka avulla voit keskustella Elisan teknisen asiakastuen palveluasiantuntijan kanssa reaaliaikaisesti samalla tapaa, kuin keskustelisit vaikka kaverisi kanssa MSN tai Windows Messengerissä.

Tätä on odotettukin! Voi mesettää helpless deskin kanssa ja harmitella yhdessä, kun Internet ei toimi.

Mutta koska menettelyssä nyt kuitenkin on ehkä joitakin ongelmia, onkin parempi keskittyä mesettämään Elisan kanssa silloin kun Internet *wörkkii*. Ja koskapa he lupaavat, että voi keskustella "samalla tapaa, kuin keskustelisit vaikka kaverisi kanssa MSN tai Windows Messengerissä", on annettu selvä lupa tehdä kaikenlaisia ehdotuksia, heittää herjaa ja kaksimielisyyksiä ym,

Löydät lisätietoja Elisa Avustajasta <http://www.elisa.fi/avustaja> osoitteesta. Sieltä voit myös ladata ohjelman omalle koneellesi.

Mutta mistä voin ladata sen vihamieheni koneelle?

Huom! Älä vastaa tähän viestiin.

Hähää! Vastaanpa!

Banaanit

Joskus banaani on vain banaani, mutta yleensä. Ajatellaan vaikkapa Veikko Lavin iskevää laulelmaa eli iskelmää *Keltaiset banaanit*.

Hei Hondurassa rannalla
puhtahalla sannalla
tuo onnellisten kotimaa

on ruskeat nuo mulatit
ja mulattien mamsellit
vain banaaneita maiskuttaa

ne välillä vain maalailevat kasvojaan
ja hiuksihinsa laittaa kookosrasvojaan

kun paljon banaaneita syö
niin siinä onkin päivän työ
sen päälle banjojaan he lyö

kuin heillä
niin myöskin meillä
saa banaaneita syödä aivan kyllikseen
jos jaksaa
ja kymppin maksaa
saa banaaneita tarjota myös heilalleen

vain banaaneita niitä olla saa
vain banaaneita syödä kannattaa

voi sentään
siis kauppaan mennään
hei kympillä taas banaaneita ostamaan
nyt kympillä taas banaaneita ostamaan.

Tämä antaa aihetta useisiinkin huomioihin. Tunnetustihan Suomen liittäminen saksalais-ranskalaiseen valtakuntaan, jota leikillisesti on kutsuttu mm. ”Hiili- ja teräsyhteisöksi” ja ”Euroopan liitoksi” (suomen kielen lautakunnan suosittama nykyinen nimitys), aiheutti huomattavan banaanien hinnannousun. Syynä oli, että korkeilla tulleilla haluttiin suojella valtakunnan omaa banaaninviljelyä, vaikka sitä harjoitetaankin käytännössä oikeastaan vain Kanariansaarilla, jotka eivät edes varsinaisesti kuulu valtakuntaan. Niinpä ”kympillä taas banaaneita ostamaan” voidaan ymmärtää vahvasti ironiseksi – banaanien hinta nousi parista markasta yli kymmeneen markkaan kilolta.

Laulu kuvastaakin Amerikan taloudellista ja kulttuurista etevämmyyttä ja suurempaa elinvoimaa ja elämäniloa verrattuna Eurooppaan, jossa asioita hoidetaan ranskalaisella täsmällisyydellä, saksalaisella huumorintajulla, italialaisella luotettavuudella, kreikkalaisella rehellisyydellä ja suomalaisella itsetunnolla.

Joku saattaa kuvitella, että ”Hondurassa” viittaisi Hondurasiin eikä Yhdysvaltoihin, mutta kyseessä on taiteilijan vapaudella käytetty geneerinen nimitys, joka viittaa johonkin amerikkalaiseen paikkaan (vrt. Calisota) – eihän Honduras-nimestä edes voi muodostaa tuollaista taivutusmuotoa. (Toki *Honduras* on alkujaan monikkomuoto espanjan sanasta *hondura* ’syväne’, mutta jos monikon s pudotetaan pois, pitää toki ottaa tilalle suomen monikon päätteet: Hondurat : Honduroissa : Honduroihin jne.)

Kookosrasva on nykytiedon mukaan kasvirasvoista epäterveellisin (hyvin runsaasti tyydytettyjä rasvahippuja), joten laulussa on myös oiva sanoma siitä, että kookosrasva ei sovi ihmisravinnoksi vaan esimerkiksi kosmetiikkaan.

Poliittisen lisämaun banaaneihin tuo tunnettu kommunistilaulu, jossa pilkataan maailman johtavaa demokratiaa:

Kun pasuuna oli soinut
kaikki oli valmista maan päällä
ja Jahve jakoi maailman. Osansa saivat
Coca Cola Inc., Kaivosyhtiö Anaconda,
Ford Motors ja sen sellaiset:
The United Fruit Inc.
varasi itselleen mehevimmän,
minun maani keskirannikon,
Amerikan suloiset uumat.
Se risti alueensa uudelleen
Yhtyneiksi Banaanivalloiksi,

ja vainajien leposijoille,

--

se perusti koomisen oopperansa:
polki maahan kirjoittamattomat lait,
jakeli Caesarinseppeleitään,
lietsoi kateutta, houkutteli
puolelleen diktatuurin kärpäset.

Pablo Neruda: The United Fruit Co.; suom. Pentti Saaritsa

Tästä tietysti opimme, että ulkopuolisten ei pidä mennä puuttumaan banaaneja mussuttavien, kädestä suuhun elävien ja kärpästen tavoin kuolevien kansojen elämään esimerkiksi tehtaita perustamalla ja heidän tuotteitaan maailmanmarkkinoille viemällä. Siitä ei saa kuin haukut palkakseen, ja hiukan liikevoittoa, josta siitäkkin pitäisi tuntea huonoa omaatuntoa.

Bensankulutus

Auton polttoaineen kulutuksen oikea yksikkö on neliömetri (m²).

Amerikkalaiset ilmaisevat auton polttoaineen kulutuksen kertomalla, montako mailia yhdellä gallonalla pääsee. Meillä on vielä oudompi tapa: sanomme, että auto syö niin-ja-niin monta *litraa sadalla* (*kilometrillä*).

Litra on kansainväliseen mittayksikköjärjestelmään eli SI-järjestelmään kuulumaton yksikkö, joka on toistaiseksi hyväksytty käytettäväksi SI-yksiköiden ohella. Se vastaa tilavuuden SI-yksikön eli kuutiometrin (m³) kerrannaista 10⁻³ m³. Kilometri puolestaan on pituuden yksikön metrin (m) kerrannainen, 10³ m. Koska suhdeilmaisissa tulee SI-järjestelmän mukaan käyttää jakajana pelkkää yksikköä, ei kerrannaista, tulisi kulutus ilmaista metriä kohti.

Toisaalta kun kyseessä on tilavuus jaettuna matkalla, voidaan supistaa, jolloin yksiköksi saadaan neliömetri (m²). Esimerkiksi kulutus ”yhdeksän litraa sadalla”, siis 9 L/(100 km), on täten oikein ilmaistuna $9 \times 10^{-3} \text{ m}^3 / (10^5 \text{ m}) = 9 \times 10^{-8} \text{ m}^2$.

Käytännön syistä voimme käyttää pinta-alan yksikön m² kerrannaista mm² (10⁻⁶ m², neliömillimetri), jolloin esimerkkitapauksessa kulutuksen ilmoitettaisiin olevan 0,09 mm². Tämähän merkitsee sellaisen neliön pinta-alaa, jonka sivun pituus on 0,3 mm.

Tälle on *havainnollinen tulkinta*. Jos kuvittelemme, että polttoaine palamisen sijasta valuu säiliössä olevasta reiästä täysin tasaisena vanana, niin polttoaineenkulutus – oikealla tavalla, pinta-alan yksiköllä esitettynä – vastaa reiän pinta-alaa.

Besserwisseröinti

Besserwisseröinnistä syytetään sellaista henkilöä, joka syyttelijän mielestä esittelee tietojaan epäolennaisista asioista, usein korostaen kumoavansa yleisiä harhaluuloja. Syytökset ovat kuitenkin vain kateellisten panettelua. Besserwisseröinti on osa aitoa ihmisyyttä, kehitystä eteenpäin vievä voima ja elämän suola ja sokeri pohjalla. Sehän tarkoittaa suomeksi vain *paremmin tietämistä*. Miten voimme kehittyä, jos emme opeta toisiamme? Ja kos-

ka ihmiset ovat yleensä typeryksiä, he eivät halua oppia, vaan tietoa on hiukan tuputettava.

Onhan mahtavaa tietää paremmin kuin rahvas, ja jokaiselle löytyy varmaan oma besserwisseröinnin alue. Tosin alkuun pääseminen voi olla vaikeaa. Jospa minä selitän, kun olen ennenkin ollut.

Besserwisseröinnin olennaiset ainesosat ovat varma vakuuttuneisuus oikeassa olemisesta (tämä on yleensä helppoa), joukko merkityksettömiä tosiasioiden tai tosiasian kaltaisia valmisteita (faktoideja) ja riittävä haukkumasanojen varasto. On suotavaa valita aihepiiri niin, että voi esittää jonkin vankkumattoman todisteen osaamisestaan sillä, esimerkiksi yliopistossa suoritettua kurssia tai 20 vuoden kokemuksen.

Haukkumasanoilla todistetaan eri mieltä olevat väärässä oleviksi, ja niitä tarvitaan erityisesti niitä vastaan, jotka aiheesta jotain oikeasti tietävät. Aloittelija voi hyvin käyttää esimerkiksi *Suurta kirosanakirjaa*, kun taas pidemmälle ehtineet löytävät kielellisesti rikkaampia ilmauksia kehittimellä "http://www.ovaali.org/janssonaattori", jonka tuotoksista mainittakoon seuraava näyte: "Olkinukke ja ad hominem. Kysy joltain apua tai pidä pääsi kiinni pelle."

Besserwisseröinnin alalaji, joka sopii lapsillekin, on *googlewisseröinti*. Kaikesta tietää enemmän kuin muut, kunhan googlettaa tarpeeksi. Viesteihin kannattaa liittää runsaasti www-osoitteita. Sivujen sisällöllä ei ole väliä. Eihän kukaan sitä tarkista ja jos tarkistaakin, voi sanoa, että toinen ei ymmärrä sitä tai että sivun sisältö on näköjään muuttunut.

Toinen suosittu alalaji on *wikiwisseröinti*.

Erityisen kiehtovaa on *metabesserwisseröinti*, jossa besserwisseröidään muiden besserwisseröinnistä. Sen huippu on tietysti *bestwisseröinti*.

Aidossa besserwisseröinnissä on mukana aina ripaus oikean, joskin yleensä merkityksettömän tiedon esittelyä. Se on siis erotettava *harhawisseröinnistä*, jossa ei esitellä tietoja vaan harhoja, jotka osoittavat suurempaa tietämättömyyttä kuin useimmilla asioilla täysin tuntemattomilla ihmisillä on.

Blogaaminen

Blogaaminen on aivan luonnollista ja vaaratonta, ja lähes kaikki harrastavat sitä ainakin jossakin elämänsä vaiheessa. Entisaikojen kauhukuvat on syytä unohtaa. Vastoin vanhaa "valistuskirjallisuuden" väitteitä blogaaminen ei aiheuta hedelmättömyyttä eikä hermoheikkoutta, eikä selkäydin valu minnekään blogatessa, enintään kuola suupielestä.

Blogaaminen on normaali kehitysvaihe, eikä siinä ole mitään hävettävää. Kaikilla ei edes ole edellytyksiä muunlaiseen netteilyyn, joten blogaajien pilkkaaminen on ala-arvoista.

On kuitenkin syytä mainita, että blogaajan on toisaalta osattava olla hienotunteinen. Vaikka blogaaminen on luonnollista, se on syytä pitää omassa kotiverkossa. Aivan kuten eruktaatio, flatulaatio ja ekskreetio ovat luonnollisia ja välttämättömiä asioita mutta kuitenkin yksityisesti suoritettavia, ei

ole soveliaista ruveta blogaamaan esimerkiksi päivällispöydässä tai kirkossa.

Siis blogata vai plokata? (Risto Kauppila)

Trendipellet bloggaa, persut plokkaa. Kummassa joukossa mieluummin olet, vai olisiko parempi pysyä erossa kummista joukoista?

Minulle sopisi hienostelemattomat loki ja lokata, vaikka edellisellä on jo useampiakin merkityksiä.

Hankala sananalkuinen kirokeyhdistelmähän johtuu siitä, että englannissa ”blog” on lyhentyä sanoista ”web blog”. Näin voitaisiin päätyä täyteläiseen, marjaiseen ja hilloiseen sanaan ”veppiloki”.

Nyt vain on niin, että ”blogeilla” tai ”plokeilla” ei ole juuri mitään tekemistä lokien kanssa. Lokia vastaisi pikemminkin jokin ”tilapäivitysten” virta, jossa joku haluaa kertoa koko maailmalle, että nyt söin aamiaiseksi muroja, nyt kävin vessassa ja tässä on kuvasarja tuotoksista jne.

Ehdotankin, että englannin blog-sanan vastineeksi otetaan kätevä ja kuvaava suomen sana ”höpö” ja siihen kirjoitetun viestin (blog entry) nimeksi ”löpö”. Nyt sitten vain kehumaan, miten vietti aamunsa kirjoittamalla höpön löpöä.

Blogit

Vain ämmät pitävät blogia. He haluavat leikkiä kotia omissa blogeissaan ja keskustella blogin lukijoiden kanssa naistutkimuksen viimeisimmistä saavutuksista. (Baggie)

Terävä analyysi, joka vasta loppupäässä muuttuu huuhaaksi. Kyllä tiedetään, mitä se oikeasti on, kun molempia sukupuolia olevat blogaajaämmät ”keskustelevat” blogiensa ”lukijoiden” kanssa nais”tutkimuksen” viimeisimmistä ”saavutuksista”. Sitä paitsi suurin osa blogeista on sellaisia, joissa joku leikkii kotia ihan itsensä kanssa eikä terveesti naapurin tytön tai pojan kanssa.

Tietotekniikka on todella lisännyt kirjallisia harrastuksia. Nykyisin netti pursuaa blogeja, joihin on suollettu tai ähelletty niin tylsää tekstiä, että ennen kukaan ei olisi kehdannut kirjoittaa sellaista edes lukolliseen päiväkirjaansa. Lisää tästä voitte lukea blogistani, jos joskus löydätte sen ja viittitte kirjoittaa sinne asiasta.

Bongaus

Kylläpä tuo sittenkin kotka on. Maakotkan nokka on näköjään paljon pienempi kuin merikotkan. Ensin luulin häntä hiirihaukaksi. Mikä häväistys! (MR2, erästä luontokuvaa kommentoiden)

Kyllä olisivat olleet onnesta mykkyrällä ja suorastaan pakahtuakseen eilisessä Tornien taisto kisassa, jos olisivat tuon häntähiirihaukan bonganneet. (jarmo)

Mokasit, sillä MR2 ei sentään kirjoita lappeen Ranta kieltä kuten jotkut. Virhehän hänen tekstissään on, mutta se on anteeksiannettava kirjoitusvirhe, jossa vain jäänyt vokaali toistamatta. (Anteeksianto luonnollisesti edellyttää tavanomaisia aneita ja katumusharjoituksia.)

Tarkoitettu lause on "Ensin luulin häntä hiirihaukaksi." MR2 siis luokitteli eläimen pummikotkaksi *Aëtus buteonicauda*, sillä tämä on petolinnuista ainoa, jonka häntä muistuttaa hiirihaukkaa. Laji on viime aikoina voimakkaasti yleistynyt. Sen luonnollisia biotooppeja ovat terassit, joissa se saalistaa yksinäisiä, syrjäytyneen oloisia miehiä. Lähin sukulainen on valehaara-haukka *Aëtus pseudomilvus*.

Lisäksi mokasit brassailemalla Tornien taiston seuraamisella, vaikka teet todella banaalin virheen, joka luokittelee orniymmärryksesi jonnekin reippaasti satunnaisen duden satunnaisen kumppanin krapulaisen tilan alapuolelle. Kukaan ornimisen alkeiden perusteisiin edes pinnallisesti tutustunut ei sekoita bongaamista näytökselliseen kevytornimiseen, jossa vieläpä aivan tarkoituksellisesti *olla*an *paikoillaan*. Nykysääntöjen mukaanhan havainnot on vieläpä tehtävä itse tornista eikä väljemmin siitä lähettyviltä. (Muistanpa, miten joitakin vuosia sitten, vanhojen sääntöjen aikana, venytelimme rajoja mm. Primulan merikotkan kanssa niin, että menimme Suomenojan tornista merenrantaan, josta torni näkyi enää mielikuvituskiikarilla, mutta merilinnustoa sitä paremmin.)

(Kuten orni-suomi-sanakirjoissa selitetään, *dude* tarkoittaa sunnuntai-harrastelijaa, joka on liikkeellä vain kauniilla säällä, usein siivottoman siisteissä vaatteissa, ja tarkkailee lintuja huvikseen eikä antaumuksesta.)

Tämä "lintubongaus" kuuluu samaan sarjaan antilooppipiiraiden kera. Jos bongaat vaikkapa hilavittupääskysen, kellä on kanttia kiistää se? "Herrasmiesurheilua" ... (Shesa)

Ei sitä tarvitse kiistää. Keskustellaan vain asiallisesti, ja syrjäsilmin tarkkailaan, miten "bongaaaja" reagoi kysymyksiin "millaiset tertiäärit sillä oli?" tai "kumpaa alalajia?" Sivistyneet ihmiset eivät tietenkään sitten naura toiselle, paitsi selän takana. Häntä vain ei enää kutsuta mukaan, ja hänestä lähetetään lintuverkkoon tieto, jotta hänen "havaintoihinsa" osataan suhtautua. (Mieleen tulee kertomus brittiläisestä bridgekerhosta, jonka yhtä jäsentä alettiin epäillä huijaamisesta. Muut jäsenet eivät herrasmiehinä tietenkään esittäneet epäilyjään saati syytöksiä. He vain erosivat kerhosta ja perustivat uuden, jota epäilyksenalaista ei kutsuttu. – Jutun huuhaa on siinä, että bridgeissä tuskin voi huijata *yksinään*.)

Hiukan hankalampia tapauksia ovat ne, jotka osaavat kuvata "havaintoja" uskottavan tuntuisesti tai ainakin oikeita termejä käyttäen mutta puhuvat ilmeisimmin keksittyjä juttuja tai ainakin näkevät suurharvinaisuuksia joka käänteessä. Heihin sitten liitetään kaikessa hiljaisuudessa määrite *vääntäjä*. Tämä yleensä merkitsee, että hänen "havaintojaan" ei oteta vakavasti, vaikka hän kantaisi kädessään tavallista varpusta ja sanoisi sen olevan tavallinen varpunen.

Bonobot

Bonobo ei takuulla hakkaisi ihmistä, vaan kohtelisi rakkaudella. (Soili)

(Bonobo, entiseltä nimeltään kääpiösimpanssi, on ihmisen lähin tai toiseksi lähin nykyisin elävä sukulainen. Useissa yhteyksissä se on kuvattu rauhanomaisena lajina, joka harrastaa vapaata ja aktiivista seksiä.)

Jopas meni herkäksi. Mutta tuollainen idealismi on osoittautunut vääräksi. Tutkija John Goodfornothing on hiljattain saanut selville joitakin piirteitä bonobojen kielestä, joka oli aiemmin jäänyt ymmärtämättä, koska ei tajuttu, etteivät bonobot puhu suulla artikuloiden eivätkä eleillä vaan flatuloimalla.

Ensimmäisiä tulkittuja bonobokielen lauseita ovat ”Bonobo on bonobolle ihminen” ja ”Kunpa jo keksisimme tavan pyydystää ihmisiä!”

Bridgekonventiot

Bridge on korttipelien kuningatar, jonka vain sika voittaa. Jokaisessa itseään arvostavassa julkaisussa on siksi bridgepalsta. Aloitamme huuhaan bridgepalstan kevyellä kenttäkolumnilla.

Tänään on esittelyvuorossa Culbertsonin–Staymanin–Sharifin–Korpelan konventio. (Culbertson ja Stayman ovat mukana vain siivellä, saamassa kunniaa osakseen, ja Omar Sharif on mukana siksi, että tunkee ison nenänsä joka paikkaan, bridgeenkin.)

CSSK-konventio on hienostunut ja tarkka ässäkysely, jota voidaan käyttää sekä vaatimussarjassa että muutoin. Etuna tavanomaiseen Blackwood-konventioon (4 sangia kysyy ässiä) on se, että CSSK-konventio ei nosta tarjousten tasoa. Lisäksi se antaa Culbertsonin kyselytarjousten tavoin mutta niitä tehokkaammin myös tiedon siitä, mitkä nimenomaiset ässät partnerilla on.

Kysyjä on yleensä tehnyt reversen kolme voltia taaksepäin kerien. Edellytyksenä konvention käytölle on, että kysyjän arvopisteiden lukumäärä ylittää hänen älykkyydosamääränsä ja kengännumeronsa suhteen. Lisäksi hänellä ei saa olla tasaista jakaumaa, ellei kädessä ole vähintään kahta ristiä. CSSK-konventio sisältää sen, että tarjousvuorossa ollessaan tai muulloin pelaaja kysyy partneriltaan ”Mitkä ässät sulla on?” Jos partneri vastaa oikein, voidaan partnerisuhdetta jatkaa.

CSSK-konventioon on myös harvoin tunnettu ja käytetty mutta erittäin hyödyllinen jatkokonventio, jossa kysyjä seuraavaksi kysyy ”Mitä sä ***** munkaa pelaat jos ei sulla ees oo tarpeeks ässii?”

Bridgetyyli

Pahoittelemme tämän kohdan sisältämän huuhaan esoteerisuutta, jonka vain pieni valistunut bridgetietoinen etujoukko ymmärtää.

Tosin bridgen perusteiden osaaminenhan kuuluu herrasmiehen sivistykseen siinä missä Ilias ja krikettikin, joten mitäpä turhaan anteeksi pyytelemään! Sitä paitsi sivistyksestä tältä osin osaton voi lukea tämän kirjoittajan laatiman asiallisen, huuhaavapaan johdatuksen bridgeen Suomen Bridgeliiton sivustosta ”<http://personal.eunet.fi/pp/lneimo/>”, joten voimme palata päiväjärjestykseen.

Joskus on ehdotettu avausta 7 NT tarjoamisen nopeuttamiseksi. On jopa väitetty, että 7 NT – D – RD olisi lyhin mahdollinen tarjoussarja. Kolme tarjousta, ja sen jälkeen ei enää voi tarjota mitään. Väärin. Sääntöjen mukaan pitää senkin jälkeen tulla kolme passia, vaikka mitään muuta ei voikaan tarjota. Sarja on siis *pitempi* kuin esimerkiksi 1 ♣ – pas – pas – pas, joka muuten johtaa mielenkiintoisiin peleihin ja etenkin mielenkiintoisiin jälkipeleihin.

Olenkin harkinnut siirtymistä sellaiseen linjaan, että aina pelatessani täysin tumpelon partnerin kanssa (ei mitään konsistenssia tarjoamisessa, ei konsistenssia typerien kommenttien suhteen eikä kykyä pelata peliä kotiin tilanteessa, jossa raivohullu apinakin käärisi ylitikkejä) ”passaan alas” hänen 1 ♣:n avauksensa. Ne nimittäin kuitenkin ovat ns. roskaristi-konvention mukaisia eli avaajalla todennäköisesti on etäisesti avauskäyttä muistuttava käsi, jossa ei ainakaan ole ristiväriä. Tai sitten hänellä on pakan noin jokainen arvokortti, jolloin hän tarjoaa seuraavaksi 7 NT ja pelaa sen pietiin, vaikka kansitikkejä on vaikka muille jakaa. Täten passaaminen sisältää viimeisen, parhaan toivon saada pisteitä omalle puolelle, ainakin ennen vertailua muihin pöytiin.

Toisaalta 7 NT on eräissä bridgekirjoissakin suositeltu tarjous esimerkiksi tilanteessa, jossa tarjoaminen on edennyt näin (vastustajien passatessa): 1 ♥ - 1 ♠ - 2 ♥ - 2 ♠ - 3 ♥ - 3 ♠ - ?. Ajan voittamiseksi kannattaa tässä vaiheessa tarjota seiska. Tällöin 7 ♥ olisi tietysti ajan haaskausta, koska partneri kuitenkin tekisi 7 ♠. Vaikka 7 NT ei mene kotiin ja vaikka kortteihin nähden voi olettaa siihen tulevan vielä enemmän pietejä kuin väripeleihin, siinä on sentään oikea pelinviejä. Tämä on toisaalta myös erinomainen peruste avata 7 NT kortteja katsomatta.

Britit

Osaavatko britit käyttäytyä missään kotisaarensa ulkopuolella? Eikö heidät hätistetty sinne juuri siksi, että jalkapallollaan ja muulla riehumisellaan häiritsivät muiden germaanien rauhaa?

Muualla he vain mutisevat valkoisen miehen taakasta samalla kun panevat alkuasukkaat kantamaan heidän taakkojaan.

Comic Sans

Kertokaa minulle, mikä kansainvälinen salaliitto pakottaa muuten ihan hyvän sekä terveen oloiset tahot käyttämään... en pysty sanomaan sen nimeä, koska puistattaa liikaa... (Anuk Asia)

Comic Sans MS -fonttia. Nyt se on sanottu. Voit lakata puistamasta.

<http://www.bancomicsans.com/home.html>

Ja sinäkinhän olennaisesti sanoit sen. Tai siis urlahdit.

Ennen kuin annan oikean vastauksen kysymykseesi, annan puheenvuoron tehtaalle, periaatteella ”audiatur et alter partus”:

Comic Sans MS is the stylish script font that comes with the Windows 95 Plus! Pack. - - Although it might be seen as a novel-

ty typeface, which is great for titles, it's also extremely readable on-screen at small sizes, making it a useful text face.

--

Once you start using Comic Sans you won't be able to stop - this could be the beginning of a beautiful friendship.

(<http://www.microsoft.com/typography/css/gallery/spec2.htm> vuonna 2011)

Kysymäsi salaliitto tunnetaan nimellä Braingates. Sen juuret ovat muinaisuudessa, mutta nykymuodossa sen perusti P. Vilhelm (P. = Pyhä), joka on henkilökohtaisesti omistanut koko elämänsä ihmiskunnan vapauttamiselle tarpeettomasta rahasta voidakseen jakaa siitä osan takaisin almuina.

P. Vilhelm on todellinen antisupersankari. Supersankarihan on tyypillisesti *todellisuudessa* yliluonnollisia voimia omaava olento, jonka tavoitteet ovat täysin pyyteettömät ja joka ei koskaan kuvittelisikaan ottavansa rahaa palveluksistaan. Supersankari on toisaalta *näennäisesti*, näennäiseltä ulkonaiselta olemukseltaan, tavallisena ihmisenä esiintyessään, nyhverö nörtti.

Control

Ai mihin control-näppäintä tarvitaan? Joka työpaikalla on vähintään yksi kontrollifriikki, jonka ilmestyessä huoneeseen pikku hiirulaisetkin ojentavat häntänsä siinä pelossa, että ne ollaan lähettämässä tarpeettomana rojuna kantonilaiseen kierrätyslaitokseen. (Valvoja)

Olet kyllä oikeilla jäljillä. Valvoja on oikeilla jäljillä, mutta control-näppäimen alkuperä on saksalainen. Saksalaisessa näppäimistössä siinä lukee "Strg", joka on tiettävästi lähes kaikille saksalaisillekin mysteeri, mutta todellisuudessa se on lyhenne sanasta "Steuerung", 'johtaminen, ohjaus'. Varhaisimmat saksalaiset näppäimistöt oli liitetty virastojen, teollisuuslaitosten, sotilasyksiköiden yms. johtamiseen käytettyihin konsoleihin.

Koska kaikki niillä kirjoitettu oli johtamista ja ohjaamista, voi Strg-näppäin tuntua tarpeettomalta. Sen tehtävänä oli kuitenkin toimia *yleisenä* ohjaus-näppäimenä, jota johtaja saattoi painella silloin, kun ei keksinyt tehdä muuta. Tästä oli se hyöty, että komentotie pidettiin aktiivisena ja johto teki olemassaolonsa ja johtamistahtonsa tiettäväksi. Käytännössä Strg-näppäimen painaminen aiheutti useissa järjestelmissä sen, että kaiuttimien kautta välittyi ohjattaville puolisatunnainen komentosana kuten "Nur arbeiten!", "Eins, zwei, drei!" tai vain "Strg!" pontevan-saksalaisesti lausuttuna, suhuässän ja kurkkuärrän kera ja kantapää yhteen kopauttaen.

Amerikkalainen Q. Werty osasi saksaa hyvin puutteellisesti ja korvasi siksi Strg-tekstin mitänsanomattomalla Control-sanalla tai Ctrl-lyhenteellä. Samalla kyseisen näppäimen idea merkitys ymmärrettiin väärin ja sillä ruvettiin tuottamaan tylsiä laitteen ohjauskoodeja ja muuta vastaavaa. Heikkona jäänteinä alkuperäisestä kontrollikäytöstä oli se, että professori U. S. Asciin määrittelemissä kontrollikoodeissa (ns. C0 Controls) olivat vielä käytössä työvuoron vaihtoa ohjailevat Control-N (SHIFT OUT) ja Control-O (SHIFT IN).

Demokratia

Demokratian varsinainen paradoksi on se, että demokratia kiinnostaa vain harvoja ja heitäkin vain ajoittain. Yleensä kukaan ei ole kiinnostunut demokratiasta päästyään valtaan.

Demokratian parantamiseksi on ehdotettu, että vaali toimitettaisiin arpomalla. Tämä olisi mahdollista jo nyt, jos *kukaan ei äänestäisi*. Äänten mennessä tasan nimittäin ratkaisee arpa, ja jos jokainen saa nolla ääntä, niin ovatpahan äänet menneet todella tasan.

Nyt pitäisi vain seuraavia vaaleja varten organisoida spontaani kansanliike "vain tyhmä äänestää", niin että päästäisiin nauttimaan todellisesta vaalitunnelmasta. Vaaliarvonnat voitaisiin järjestää lottoarvonnan yhteyteen, jolloin jurvat ("viralliset valvojat") ovat joka tapauksessa paikalla. Saisimme kuulla "Seuraavaksi arvotaan 42 valtuutettua ja 6 varavaltuutettua..."

Tässäkin järjestelyssä olisi kuitenkin se epäkohta, että ehdokkaita pääsisi todennäköisesti eniten läpi niistä puolueista, jotka ovat asettaneet eniten ehdokkaita. Senkin takia vielä parempi vaihtoehto ja pitkän tähystyksen tavoite olisikin valita valtuutetut, kansanedustajat, presidentti ym. arvalla *kaikista vaalikelpoisista*. Joku voi sanoa, että suostumus tarvittaisiin. Kuitenkin vanha viisaushan sanoo, että parhaat ihmiset päättämään muiden asioista ovat ne, jotka eivät haluaisi päättää muiden asioista.

Näin päästäisiin lähelle aitoa ja alkuperäistä demokratiaa, joka kukoisti antiikin Ateenassa. "Demokratia" on kreikan sana, ja vain kreikkalaisilla on oikea käsitys sen merkityksestä!

Jos vielä arvonnän tulos pidetään salassa kaikilta muilta kuin valituilta ja aivan muutamilta virkamiehiltä, niin estetään lahjonta, epäasiallinen painostus tms. hyvin tehokkaasti. Yritäpä lahjoa päättäjiä, jos et tiedä, ketkä ovat päättäjiä.

Lisäturvaa saataisiin *lyhyellä toimikaudella*, esimerkiksi kaksi viikkoa. Tietokoneiden aikakaudella tiheät arvonnät eivät ole ongelma lainkaan. Eikö olisi mukava ajatella, että sinunkin sähköpostiluukustasi saattaisi tulla iloinen uutinen siitä, että olet melkein jo voinut voittaa 100.000,00 EUR Kalutujen Pilojen arvonnassa eikä tässä vielä kaikki, sinut *on* myös valittu Kiteen kunnanvaltuutetuksi tai Vantaan hevosottolautakunnan varajäseneksi kahdeksi viikoksi?

Tosikot saattaisivat sanoa, että silloinhan valitut eivät ehtisi perehtyä tehtäviensä edellyttämiin tietoihin ja taitoihin. Ja siitä lausumastahan meille riemu repeäisi.

Desimaalipiste

Kun on 0.7 sekuntia kävellyt päin punaisia, on paikalla poliisipartio, joka vie suoraan vankilaan kulkematta lähtöruudun kautta? (Filosohvi)

Nettioikeus on, virallisen syyttäjän nostettua syytteen Filosohvi-nimellä esiintyvää henkilöä vastaan lievää törkeämmästä kielirikoksesta kielilain

17 luvun 42 §:n 4 momentin 1 kohdan nojalla, yksilöiden tekemuodoksi standardissa SFS 4175:2006 säädetyn desimaalipilkkuperiaatteen rikkomisen, ja vastaajan jätettyä vastaamatta säädetyn ajan eli 1 000 sekunnin kuluessa, yksipuolisella tuomiolla ratkaissut asian tuomiten syytetyn menettämään nettiluottamuksensa kahdeksi kuukaudeksi sekä velvoittaen hänet 100 000 euron uhkasakon uhalla kirjoittamaan kaikki reaalitytestit standardin mukaisessa kirjoitusasussa yhden viikon kuluessa. Tähän tuomioon ei saa hakea muutosta valittamalla, voihkimalla tai inisemällä eikä myöskään ylimääräisellä muutoksenhaulla.

Digisovitin

Hankinpa digisovittimen. Olen sovittanut sitä tässä nyt eri paikkoihin hyvällä menestyksellä. (Karvinen)

Olet ymmärtänyt digisovittimen idean ihan väärin. Aito digisovitin, joka poikkeaa rahvaan hankkimista digibokseista ja -boxeista, ei ole sovitettavissa mitenkään manuaalis-analogisesti, vaan se vaatii sekä osaamista että oikeita teknisiä välineitä. Et kai ajatellut, että digisovitin voitaisiin sovittaa analogisesti?!

Välineistä olennaisin on *digisovitutin*, jolla digisovitin sovitetaan niin fyysisesti kuin elektronisestikin oikeaan paikkaan. Niitä valmistaa Digiso Oy.

Digitaalinen maailma

Itse asiassa entäpä jos koko maailmankaikkeus onkin pohjimmiltaan digitaalinen? (Karvinen)

Hyst. Älä spoilaa. Kaikki eivät vielä ole tajunneet, että maailmankaikkeus on vain digitaalinen illuusio (tunnetaan myös nimellä "Mayan huntu").

Resoluutio vain on sen verran suuri, ettei suurempaa pikselöitymistä ole havaittavissa.

"Pikselöityminen" on maallikoiden höpinää. Digitaalinen esitys on aina pikselöitynyt, mahdollisesti myös alipikselöitynyt. Asian tuntija sanoo "palkkiutumisen" ja oikea asiantuntija (lähde: "ATK-sanakirja") sanoo "rakeistuminen".

Maailmankaikkeuden resoluutio on todellakin niin suuri, että vasta suhteellisen hiljattain on huomattu, että se (siis resoluutio) on olemassa. Lisäksi sitä kutsutaan hämäävästi "kvantti-ilmiöiksi". Kvantittuminenhan johtuu vain siitä, että tiedostavien olentojen saamaa dataa häiritään niin, että ne eivät huomaa maailman koostuvan pikseleistä.

Ehkä otin, ehkä en

Suomalaisen filosofian kehittynein tuotos "Ehkä otin, ehkä en" on tuottanut suuren määrän arvokasta huuhaata. Tässä käsitellään yhtä pientä juonetta.

Otin on mulle tuttu esim. salaattikulhosta, mutta eniä en muista nähneeni. Onko se mahdollisesti synonyymi panimelle, jolla pannaan erehdyssalaatti takaisin omalta lautaselta kulhoon?

Olet oikeilla jäljillä, mutta "en" on kirjoitusvirhe. Oikea asu on "ein", ja se on tekimennimijohdos kieltoverbistä, jonka vartalo on "e-". Kieltosanahan on suomen kielessä taipuva verbi (en, et, ei jne.), vaikka huonossa kielenkäytössä sen muodot usein korvataan mekaanisesti yksikön 3. persoonan muodolla, joka on siis muodostumassa kieltoadverbiksi, indoeurooppalais-tenkielten orjallisen jäljittelyn mukaan.

Taivutus on tietysti ein : eimen : eimet jne. kuten otin : ottimen : ottimet.

Kieltoverbin johdoksesta "eittää", jonka useimmat tuntenevat vain sen adverbistuneesta infinitiivimuodosta "eittämättä", voidaan johtaa pitempi, suunnilleen samaa tarkoittava tekimennimi "eitin". Eittimittä älköön jääkö yksikään sivistynyt ruokapöytä!

Ei mitään

Kaikkeuden ulkopuolella on juuri ei-mitään. Murrosikäiset vierailevat siellä usein, kun heiltä kysyy ovella, että mihin olet menossa, vastaus on "en mihinkään". (Pan-Urge)

Merkkillistä kyllä, ei-mitään ei ilmeisestikään ole ollenkaan valmis. Aika moni nimittäin kertoo kysyttäessä olevansa tekemässä juuri sitä.

Ei mitään uutta auringon alla

Kaikki asiat – on jo keksitty kertaalleen. Ne vaan täytyy kaivaa esiin historian unohduksen reaalikontekstisesta suosta. (Markku)

Tietenkin, mutta suo voi olla hyvin syvä, koska voidaan joutua kaivautumaan aiempiin universumeihin. Mitä hyödyttäisi esimerkiksi tieto siitä, että jokin asia on keksitty "noin" 42,0 eksasekuntia¹ sitten, jos aikaa koskevan tiedon tarkkuus on vain tuollainen, kolme merkitsevää numeroa, eikä paikasta ole tietoaakaan? Ja osaakos kukaan tässä(kään) tapauksessa sanoa edes tuolla tarkkuudella, milloin asia on jo keksitty?

¹ Eksasekunti (Es) = 10^{18} s \approx 31,71 miljardia vuotta eli noin kaksi kertaa nykyisen maailmankaikkeuden ikä. Ks. hakusanaa Aikamitat.

Ei poikkeusta ilman sääntöä

"Ei ole sääntöä ilman poikkeusta" on tosi, jos siihen on olemassa poikkeus, joka tekee säännöstä itsestään epätoden. (Lume Laipio)

Ei tuossa mitään kummallista ole. Tuo on vain yksi banaali muunnelsi-
vanhasta huuhaatikon paradoksista, jonka kreetalaiset aikoinaan varastivat ja julistivat omakseen, ns. valehtelijan paradoksina ("Kaikki kreetalaiset ovat valehtelijoita", joka on tosi surkea variantti teemasta).

Mainitsemasi muunnelsi on ilmiänsultaan väärinkäsityksestä johtuva versio oikeasta säännöstä "Exceptio probat regulam" eli poikkeus (oik. poikkeuksen mainitseminen) todistaa säännön (olemassaolon). Parempi muun-

nelma on tunnettu lokikirja, johon perämies, kapteenin kirjoitettua siihen ”Perämies oli tänään vähän humalassa”, kirjoitti ”Kapteeni oli tänään selvä”.

Eksoottiset ruuat

Suomalaisille eksoottisia ovat sellaiset nimet, joissa on ulkomaan kirjaimia kuten c ja x. Muualla maailmassa taas esimerkiksi k ja ö ovat eksoottisia. Miksi kummassa suomalaiset eivät ole keksineet markkinoida suomalaisia ruokia ulkomailla niin, että Pariisiin ja New Yorkin hienoimmissa ravintoloissa tarjottaisiin ”les lörtsys avec et l’eau du robinet de Helsinki” ja ”traditional Finnish Kanaviillockki à la Peruskoulu, served with specially boiled Halpahalli rice and fresh Kiinankaali sallad decorated with hand-picked wild berries”.

Myös lipeäkalalla olisi suuret mahdollisuudet päästä suomalaisen keittiön erikoisuudeksi, joka tunnetaan kaikkialla. Lipeäkalahan on suomalaisen kulinarismin ja kulttuurin helmiä, erityisesti siitä syystä, että se erottelee vuohet lampaista: vain kulinaristisesti ja muutenkin sivistyneet ihmiset pitävät lipeäkalasta, muut syövät sitä velvollisuudesta kerran vuodessa. Lisäksi sen avulla erotellaan hyvät kokit huonoista, sillä tarvitaan melko hyvä kokki tekemään kastike, joka joka jalostaa livekalan syötäväksi.

Lipeäkala muistuttaa myös yhteyksistämme pyhään apostoliseen ja katoliseen kirkkoon, koska sen paastosäädökset nostivat kuivatun kalan arvoon arvaamattomaan. Tätä peruahan on muun muassa se, että Portugalissa, entisessä puolen maailman valtiaassa ja kalaisien vesien äärellä olevassa rannikkovaltiossa, kansallisruoka bacalhao on pohjoisesta rahdattua kuivattua turskaa.

Elintaso

Helsingin Sanomat kirjoitti 10.1.2001, että STT on välittänyt AFP:n uutisen, jossa kerrotaan, että Pohjois-Korean virallisen sanomalehden Rodong Sinmunin mukaan maan johtaja ”Kim Jong-il”*) on sanonut, että Pohjois-Korean ikuinen presidentti ”Kim Il-sung”*) on sanonut:

Ihmisten pitäisi saada syödäkseen valkoista riisiä ja lihakeittoa, pukeutua silkkiin ja elää tiilikaton alla.

Uutisen mukaan hän on myös maininnut, että maassa ei ole onnistuttu tämän tavoitteen täyttämässä. Moisesta lausumasta kai kuka tahansa muu saisi vähintään elinkautistuomion kyseisessä maassa, joten olemme varmaan kaikki hämmästyneitä.

Hämmästyttävää on myös se, että pohjoiskorealaisella unelmalla on jotain tekemistä suomalaisten unelmien kanssa, nimittäin tiilikatto. Tiilitalossa asuu onnellinen per*e, ja hyvässä tiilitalossa tietysti kattokin on tiiltä.

Silkkiin pukeutuminen ei taida kuulua useimpien suomalaisten tavoitteisiin, sillä silkkivaatteiden hoitaminen on rasittavan työlästä (käsinpesu, varovainen silittäminen – silkkihän ei todellakaan ole silittämättä siisti eikä edes käyttökelpoinen), ja nykyisin on kovin vaikeaa saada luotettavaa palveluskuntaa.

Valkoinen riisi alkaa kuulua jo samaan kategoriaan kuin läski. Valkoinen riisihän on pelkkiä kaloreita ja aiheuttaa riisitautia. Riisiin pitää ainakin lisätä reilusti akanoita ("villiriisiä"), jotta sitä kehtaisi syödä.

Poikkeuksen muodostaa joulunaika, jolloin traditionaalisimmat suomalaiset kiduttavat itseään ja toisiaan ruuilla, joita eivät muulloin suostuisi ajattelemaankaan, kuten riisipuuroa, lipeäkalaa, silliä ja lanttulaatikkoa.

Lihakeitto taas taitaa nykysuomalaisen maailmankuvassa olla lähinnä kuvitteellinen ruoka, jonka tarjoaminen ei tulisi kyseeseen edes vankilassa tai koulussa.

*) Ilmeisesti Hesarin koreologit ovat päättäneet muuttaa koreankielisten henkilönnimien kirjoitusasuja. Huuhaahevostoimiston mukaan syynä on Kim Il Sungilta henkilökohtaisesti juuri saatu salainen toivomus.

Eläimet

Eläimet ovat tietysti pehmeitä, karvaisia ja suloisia. Vai kuink?

Eläimet on kivempia kuin ihmiset. Ja niillä on tunneälyäkin. (SMK)

Aika yleistävä väite. Voisitko luetella muutamia miljoonia eläinlajeja, jotka ovat mielestäsi kivempia kuin ihmiset?

Minulle tulee Mieleen, kun ajattelen ihmisiä yleensä, ja joitakin ihmisiä erityisesti, että esimerkiksi suolinkaiset, ytimennävertäjät ja raatokärpäset saattavat olla kivempia.

Eläinten tunneälyä kuvatkoon seuraava kokemus, joka ei varmaan kovin paljoa poikkea monen suomalaisen normaalista kesäkokemuksesta. Eräänä kauniina kesäpäivänä, soudellessani suloisella suomalaisella järvellä ja maindaten omia bisneksiäni, jouduin yllättäen lokkieskaaderin syösy-pommittajien Blitzkrieg-hyökkäyksen kohteeksi. Ne selvästikin tulkitsivat Haagin rauhankonferenssin päätösten vastaisesti toimintani lajienvälisellä vesialueella aggressioksi, joka muka uhkasi niiden koloniaa. Ne suorittivat kansainvälisen vastaisen ilmahyökkäyksen, sotaa julistamatta, siviilikohdetta vastaan.

Eläinlääkäri

Eläinlääkäri – on kallista: korvien puhdistus ja lääkkeet yht. 124 eur. (AMIS DROPOUT)

Ei siis kannata käyttää kallista eläinlääkärää. Pue lemmikkisi ihmisten vaatteisiin, meikkaa sitä hiukan ja vie terveystakeskukseen.

Huom. Obs. Terveystakeskukseen menoa sairaana ei suositella, sillä odottaminen ja muu stressi voi pahentaa sairautta. Siksi sen nimikin on "terveyskeskus", ei esim. "sairaala".

Se naama täytyisi ehkä sheivata?

Aivan tarpeetonta. Sanot vain, että se on voinut niin huonosti, ettei ole partaansa jaksanut ajaa pitkiin aikoihin, ei jaksa puhua, murisee vain, eikä ole

peseytynytkään, niin että haisee ties mille. Sitä paitsi kun satut samaan johon muutaman pultsarin kanssa, lääkäri ei varmaan edes ihmettele muuta kuin että onpa vaihteeksi aika rauhallinen potilas.

Elämä

Elämä on loputon huuhaan lähde. Tämä johtuu perimmältään siitä, että elämä itsessään on huuhaata. Tämä voidaan ilmaista esimerkiksi kyynisesti toteamalla, että elämä on kuolemaan johtava sairaus, joka leviää sukupuoliyhdynnässä.

Todella helppoa huuhaan tuottamista on aloittaa lause sanoilla ”Elämä on” ja kirjoittaa perään ihan mitä tahansa. Eräs mainostaja tunnetusti teki hommansa vielä helpommaksi eikä kirjoittanut perään mitään.

Nörttinuorison keskuudessa erityisen suosittua huuhaata on kehoitus ”Hanki elämä!” Parhaiten tämä sopii sellaisen henkilön suuhun, jonka oma kokemus peruskoulun jälkeisestä elämästä on enintään muutaman viikon mittainen.

Elämästä voi jokainen sanoa mitä huuhaata tahansa, koska jokainen voi luulla tietävänsä ja ymmärtävänsä jotain elämästä – vieläpä enemmän kuin muut.

Elämä on prosessi eikä mikään valmiste. (Lasse Simpanen)

Sinua on huijattu. Kannattaa hankkia aito, viimeistelty, huolellisesti tehty valmis elämä eikä jotain Ikeasta ostettua rakennussarjaa, jonka palikat eivät edes sovi yhteen vaikka jostain löytäisi ne $\pi\zeta\delta!$ * ruuvit. Kun ostaa viimeistellyn elämän, on mukava olla löllötellä, valmiissa maailmassa.

Mitä siitä nyt tulee, jos osaamattomat ihmiset rupeavat väsäämään joitakin tee-se-itse-elämiä.

Mulla on myös netin ulkopuolinen elämä, voitko kuvitella – -. (Black Stetson)

Sääliä. Sinun pitää erikseen kehua tuollaista mutta joudut kuitenkin pyytämään muita kuvittelemaan ”netin ulkopuolisen elämäsi”.

Kannattaisi suosiolla luopua moisista illuusioista. Mihin ”netin ulkopuolista elämää” tarvittaisiin sen enempää kuin esimerkiksi elämää muilla taivaankappaleilla tai kuolemanjälkeistä elämää? Eikä sitä ole, ei ainakaan älyllistä elämää – ja jos sitä nyt olisikin, ne kyllä olisivat tarpeeksi fiksuja ollakseen ottamatta meihin mitään yhteyttä.

Elämän mittainen

Kuinka pitkä on elämän mittainen, ja miten se ilmaistaan?

Elämän mittayksikkö on metri. Tämä johtuu siitä, että elämä määritellään vauhdin aikaintegraalina, eli kansanomaisesti sanoen mitä lujempaa menee ja mitä pitempään porskuttaa, sitä enemmän elämää. Täten sen yksikkö on ajan ja nopeuden yksiköiden s ja m/s tulo, joka siis supistuu pelkäksi m:ksi eli metriksi.

Jos yksinkertaisuuden vuoksi ajatellaan, että juokset tunnin joka päivä vauhdilla 10 km/h ja muuten vain istut tai makaat paikoillasi, ja että elät juuri 80-vuotiaaksi asti, niin elämäsi mitta on noin $80 \times 365,25 \times 10 \text{ km/h} \times 1 \text{ h}$ eli 292 200 km. Tälle luvulle on havainnollinen tulkinta: se kertoo, miten pitkälle olisit päässyt elämässäsi, jos olisit kulkenut johdonmukaisesti samaan suuntaan. Esimerkin mukainen elämän mitta on melko lähellä sitä matkaa, jonka valo kulkee sekunnissa, siis yhtä valosekuntia.

Erään tälle vastakkaisen käsityksen mukaan naisten ja lasten elämä mitataan desibeleinä. Tämä perustuu kuitenkin harhaluuloon: elämä on sekoitettu elämöintiin.

Elämöinnin standardinmukainen yksikkö on joule. Belä (ja vielä vähemmän sen kerrannaista desibeliä, jota muuten käytetään kovin usein turhaan, sillä olisihan esimerkiksi 80 desibelin möly näppärämmin kuvattavissa 8 belin eli kahdeksanbeliseksi mölyksi) ei pidä käyttää muulloin kuin silloin, kun on olennaista käyttää logaritmista asteikkoa psykologisista syistä.

Objektiivisena suureena elämöinti on kuvattavissa nimenomaan energiana eli työnä tai, jos niin halutaan sanoa, tehon ja ajan tulona. Tarkastelutavasta riippuu, ilmaistaanko tällöin kulutettu energia vai esimerkiksi tuotettujen ääniaaltojen energia.

Voidaan puhua myös *elämöintikokemuksesta*, joka ilmenee subjektin havaintona elämöinnistä. Tällöin oikea yksikkö on watti neliometriä kohden. Vielä on mainittava *elämöintistressi*, joka kuvaa elämöinnin aiheuttamaa voimaa neliometriä kohti. Se on siis luonteeltaan paine, joten sen yksikkö on pascal ($\text{Pa} = \text{N/m}^2$).

Elämöintikokemus on tietysti eri asia kuin *elämänkokemus*, joka on ns. laaduton suure, eli sen yksikkö on luku yksi (1), jolle ei toistaiseksi ole määriteltä tässä yhteydessä käytettävää erityisnimeä. Elämänkokemus ilmaisee ns. kokemusten lukumäärän. *Suhteellinen elämänkokemus* on elämänkokemus aikayksikköä kohti, joten sen yksikkö on taajuuden yksikkö hertsi eli tapahtumaa sekunnissa. Useimmat ihmiset joutuvat tyytymään muutaman kymmenen mikrohertsin suhteelliseen elämänkokemukseen.

Elämän puu

Kuten jo Goethe sanoi, harmaata on kaikki teoria, vihreä vain elämän puu. Kääntäkäämme siis katseemme Tree of Life -sivustoon www.tolweb.org.

Sieltä voit, rakas lukija, oppia muun muassa sen, että olet huomattavasti läheisempää sukua jalkasienelle ja limanuljaskalla kuin esimerkiksi männylle, johon niin usein isket päätäsi, tai kedon kukkasille.

Aitotumallisten eliöiden eli eukaryoottien sukupuun suuria päähaaroja ovat mm. kasvit ja unikontit. Jälkimmäiseen ryhmään sinutkin luetaan, yhdessä kynsisienen ja limanuljaskan kanssa. Tällä en halua mitenkään loukata limanuljaskoita, jotka ovat kelpo ruokasieniä niille, jotka pitävät niiden hiukan happamesta ominaismausta.

Elävä elämä

On rankkaa, kun elämä alkaa elää omaa elämäänsä. Minun elämäni on toistaiseksi pysynyt aika hyvin aisoissa. Ihan itse olen sitä elellyt, ehkä joskus hiukan elostellen, jonkun mielestä jopa elähtäneesti, mutta enimmäkseen kuitenkin eloisasti, vaikkakin eleettömästi.

Ennaltamäärääminen

Ihmiset ovat jauhaneet kausaalisuudesta, predestinaatiosta (= ennaltamääräämisestä) ja tahdon vapaudesta (lähinnä sen puutteesta) niin paljon teoriaa, että yksinkertaiset faktat pääsevät unhoittumaan.

Esimerkiksi lottoarvonnan tulos on todellakin ennalta määrätty, ja siksi on turha yrittää mitään. Ennaltahan on myös määrätty sekin, mitä itse Kukin lottoruudukkoonsa raapustaa tai tietokonella arvottaa. On tämän takia ihan hölmöä, että lottoarvontaa ylipäänsä järjestetään. Jos kerran asiat on määrätty ennalta, niin eihän niiden enää tarvitse tapahtua!

Ennen oli...

Ennen oli muistit rautaa,
piuhat oli vaskee, hiiohoi.
Nyttien ovat muistit flässii,
netti menee ilmas, oivoivoi.

Ennustaminen

Astrologini sanoo, että 22.1. ja 25.1. tapahtuu auringossa ja kuussa jotakin erikoista. (SMK)

Ennustaminen ei ole vaikeaa, varsinkaan tulevaisuuden ennustaminen. Piittää vain ennustaa paljon (ja nostaa tietysti esiin vain ne ennustukset, jotka sattuvat osumaan jotenkin oikeaan suuntaan) ja epämääräisesti. Useimmat ennustajat käyttävät molempia keinoja.

Apua on tietysti myös siitä, että ennustaa jotain, joka ei ole aistein havaittavissa.

Minäpä ennustan nyt, että Kuun pimeällä puolella on viiden minuutin kuluttua suuri kurpitsa, joka halkeaa ja jonka sisältä tulee esiin Mikki Hiiri, jonka pää muuttuu hevosen pääksi ja sitten hän muuttuu vaaleanpunaiseksi sumuksi, joka haihtuu.

Eikös ole *vähän* spesifisempää kuin että jonain päivänä kuussa tapahtuu "jotakin erikoista"?

Ja voiko kukaan osoittaa ennustustani vääräksi, häh?

Entinen Jugoslavian tasavalta

Kuten tunnettua, "Makedonian" poliittisesti korrekti nimitys on "Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia". Tämä johtuu siitä Kreikan vaatimuksesta, ettei nykyistä "Makedoniaa" saa samaistaa historiallisen Makedonian kanssa. Taustalla on pelko siitä, että "Makedonian" johto kokisi itsensä historial-

lisen Makedonian hallitsijoiden, erityisesti Filippos II:n ja Aleksanteri Suuren seuraajaksi. Nämähän valloittivat ensin keskenään jatkuvasti kähisseet Kreikan kaupunkivaltiot ja sitten suurimman osan tunnettua maailmaa. Tästä oli monenlaisia kielteisiä seuraamuksia kuten kreikan kielen leviäminen hyvin laajalle alueelle barbaarien keskuuteen rahvaanomaistuneessa muodossa, koinē-kreikkana.

Pitäisiköhän vastavuoroisuuden vuoksi ottaa käyttöön nimitys ”Entinen ottomaanien maakunta Kreikka”. (Jukka Kohonen)

Peelottava ajatus, sillä mikähän olisi vastaavasti *Suomen* nimitys? Entinen Novgorodin kuudes viidennes (in spe) Suomi? Entinen Ruotsin Itämaa*) Suomi? Entinen Venäjän kenraalikuvernementti Suomi? Entinen Saksan protektoraatti Suomi? Entinen Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton assosioitunut jäsen Suomi?

*) Ei, vaan ”Entinen Sverigen Österland”. Ks. hakusanaa Poliittisesti korrek-tit nimet.

Eroon eläinkokeista

Uutisissa kerrottiin, että nyt on keksitty lopullinen ratkaisu, jonka seurauksena eläinkokeista päästään eroon. Sepä hyvä uutinen. Meidän kissa laittaa aivan kamalaa ruokaa. (Juha Ojaniemi)

Olet nyt ymmärtänyt väärin. Tämä on suomen kielen ansoja. Vähän niin kuin jonkun tangoista puhuttaessa ei tiedä, onko per*smuoto ”tango”, ”tan-ko”, ”tanga(t)” vai kenties astevaihtelun uhriksi joutunut ”tanka”.

Uutinen ei koske eläinkokkeja vaan eläinkokeita. Uutisessa mainittu ratkai-su perustuu ihmiskunnan jaloimman osan moraaliseen toimintaan ja on siis vakaalla, realistisella pohjalla.

Eläinkokeet korvataan asteittain ihmiskokeilla vapaaehtoisuuden pohjalta. Kettutyöt voivat siis sananmukaisesti uhrautua eläinten vuoksi, tosin ei niinkään kettujen kuin rottien, laakamatojen ja karpästen puolesta.

Ensi vaiheessa muutos on vain kosmeettinen ja koskee siis ns. kauneuden-hoitoaineisiin käytettävien kemikaalien testausta. Kuten tunnettua, kyseisiä tuotteita ei missään tapauksessa ole testattu eläinkokeilla, ainoastaan niihin käytetyt aineet kukin erikseen. Nyt kun testaus saadaan eettisesti kestäväälle pohjalle, voidaan ruveta tutkimaan myös tuotteita sinänsä ja siten myös myrkyjen yhteisvaikutusta. Myöhemmin uudistus ulotetaan myös mm. rakennusmateriaalien, lääkeaineiden ja elintarvikkeiden testaamiseen.

Teollisuus pitää uudistusta erittäin tervetulleena, koska eläinkokeilla saatu tieto on parhaimmillaankin ollut vain karkeasti suuntaa-antavaa. Rotta-kokeiden tuloksethan eivät kerro paljoakaan siitä, mitä aine vaikuttaa ihmi-seen, joka kuitenkin on yleensä olennainen kysymys. Tämän takia on jou-duttu käyttämään hyvin suuria varmuuskertoimia. Lisäksi eläinkokeissa on yleensä käytetty ns. puhtaaksiviljeltyjä eli vahvasti sisäsiittoisia kantoja, joissa on runsaasti perinnöllisiä sairauksia ja heikkouksia, mikä on osaltaan vääristänyt tuloksia huomattavasti.

Nyt voidaan aiemmat epätarkat LD₅₀-arvot (LD₅₀ = lethal dose 50 = annos, joka tappaa 50 % koe-eläimistä) korvata uusilla kalibroiduilla HLD50-arvoilla (H = human). Kaikki aineet tullaankin testaamaan uudestaan riittävän isoilla populaatioilla, joten kaikki halukkaat pääsevät varmasti mukaan.

Lisäksi uudistus on taloudellisesti edullinen, koska nykyisen koemateriaalin tuotto ja hoito maksaa, kun taas uusi, terveelle pohjalle rakentuva käytäntö tekee materiaalista teollisuudelle ilmaista.

Luonnollisestikin uudistus koskee myös *eläinten* lääkinnässä ja ruokinnassa, eläinsuojissa yms. käytettävien aineiden testausta. Kun eläimet ovat niin pitkään joutuneet kärsimään viattomina koe-eläiminä ihmisen puolesta, on oikeus jo kohtuus maksaa tästä edes pieni osa takaisin.

Animalistien eettinen neuvosto on päättänyt ottaa tarkasteltavakseen kysymyksen siitä, onko eläinkokeiden vastustaminen ulotettava myös *bakteereilla* tehtäviin kokeisiin. Biologisessa luokituksessa bakteerit kyllä luetaan eläinkunnan ulkopuolelle, mutta laajalle levinneen mielipiteen mukaan tämä on vain osoitus rasistis-spesistisestä heterotyranniasta.

Esimiehet

Joku hiukan kyyninen filosofi on sanonut, että suomalaiset esimiehet ja johtajat ovat lammioita, jotka vielä pahentavat asioita uskomalla tai uskottelemalla olevansa koskeloita ja siinä sivussa myös rokkia. Lausuma perustuu kuitenkin virheelliseen stereotyyppiseen käsitykseen Lammioista.

Jos Tunteamatonta lukee avoimella Mielellä, huomaa kyllä, että Lammio on kirjan fiksuimpia ja vastuuntuntoisimpia henkilöitä, jolla toki on omat pikku vikansa. Suomalaiselta esimieheltä ja johtajalta yleensä puuttuu Lammi-on älykkyys, moraalinen selkäranka, tunnollisuus ja huoliteltu kielenkäyttö.

Lisäksi Koskela-myyttikin kertoo enemmän suomalaisista esimiehinä ja alaisina kuin haluaisimme tietää. Todellisuudessa Koskela ei ole vain mielikuvitusahmo vaan myös epärealistinen, myyttinen hahmo: alaisiaan mielitelevä, tahdoton ja tehoton johtaja, joka muka sai ihmeitä aikaan.

Esitlele itsesi!

Kuten tunnettua, esittäytymisessä ja esitlemisessä on tarkat käytös-säännöt, joiden tarkoitus on helpottaa sosiaalista elämää. Perussääntö on, että alempi esitellään ylemmälle: mies naiselle, nuorempi vanhemmalle, alainen esimiehelle jne. Tämä johtaa kuitenkin joihinkin tulkinta- ja muihin ongelmiin, joita huuhaakeskustelu selventää.

Pitäskö lähtee tänään taas Korson grillille esitleen hauista.
(K. Kajava)

Note to self: Mies esitellään naiselle, pissis mummolle ja havis Korson grillille. (Pekka Virtanen)

Tuossa jää paljon epäselvyyksiä. Harmaapukuinen mies esitellään pinkkipukuiselle? Kepulainen esitellään demarille? Perussuomalainen esitellään kepulaiselle? (eine_Feldhasekatze)

Noihin kysymyksiin jo vastattiin: mies esitellään naiselle.

Miehelle ei siis esitellä ketään. Ilmankos tässä usein tunteeikin että on ihan pihalla, kun ei tunne ketään. (Jukka Lahtinen)

Nyt päästiinkin olennaiseen. Eikös *Käytöksen Ulkokultainen Kirja**) sano ”Muista esitellä itsesi!”? Tätähän voit noudattaa esittelemällä itsesi itsellesi joka aamu. Sitten voitkin lähteä vaikka pihalle onnellisena siitä, että sinut on juuri esitelty maailman hienoimmalle ihmiselle.

Ai niin, mutta tämä ei siis ole miehelle sallittua, koska ohjeiden mukaan mies esitellään naiselle. Mutta nainen siis voi esitellä itsensä itselleen, ja monet naiset noudattavatkin tätä hyvää tapaa joka aamu jopa niin perusteellisesti, että kateellisten miesten mielestä ajantaju hukkuu.

*) Ei pidä sekoittaa *Ulkokultaisen käytöksen kirjaan* eikä *Uuteen ulkokultaisen käytöksen kirjaan*. Niiden huuhaapitoisuuteen ei tässä oteta kantaa.

Esittelytekstejä

Kaikki kirjailijat tietävät, että esittelytekstien kirjoittaminen – tai pikemminkin ehdottaminen, sillä kustantajahan niistä päästää – on kirjan tekemisen toiseksi vaikein vaihe. (Vaikein on tietysti nimen keksiminen.)

Kerran, kun piti keksiä kustantajalle iskeviä iskulauseita käytettäväksi tietokirjani kansissa ja mainonnassa, olin kauheassa flunssassa. Päästä ei tullut muuta kuin räkää, onneksi lähinnä enää vain sieraimista. Niinpä kerroin tilanteen sfnet.huuhaassa ja pyysin apua:

Pitäisi keksiä kirjalle esittelytekstejä, ja runovuot ovat ehtyneet. Mutta huuhaa – siellä aina coveri! Joten kertokaapas hyviä sloganeita, lyhyitä ja iskeviä.

Runovoistani ei nyt tullut edes esimerkkisloganeita, mutta tässä pari surkeaa aihiota osoitukseksi siitä, että jokainen teistä pystyy edes näitä parempaan:

”Mitään tällaista ei vielä ole suomeksi nähty!”

”Tajunnan räjäyttävä”

”Mahtava pläjäys – hukut tietoon todella järjestelmällisesti”

”Tämän kirjan viiltävä analyysi hakee verta-istaan!”

”Elämä, maailmankaikkeus ja Internet yhdistyvät suureksi harmoniaksi.”

Jos joku haluaa välttämättä tietää, mitä kirja käsittelee, niin vastaan, että pyhien pillerinpyörittäjien adaptiivisen radiaation vaikutusta yläsorbin klusiileihin. Tämä ei ihan tarkkaan ottaen pidä täysin paikkaansa, mutta kirjan aihehan on tässä joka tapauksessa aivan siivuseikka ja sitä paitsi melkein vielä liikesalaisuus.

Ehdotuksia tulikin kiitettävän paljon ja surkean huonoja. Koska olisi hyvien tapojen vastaista mainita *todella* huonojen ehdotusten tekijöitä, esitän huonoimpien ehdotusten sitaatit nimettöminä.

Onko Sinulta suhteellisuudentaju pahasti kateissa? Hae sitä tästä kirjasta!

Onko Sinulta suhteellisuudentaju pahasti kateissa? Osta tämä kirja!

Lakkaa levittämästä väärää tietoa asioista, joita selvästikään et ymmärrä – lue kirja!

Et vaan osaa – opettelisit!

Kropeloi itsesi tämän kirjan avulla uusiin sfääreihin!

Tämän kirjan sivuilla huuhaa yhtyy maailmankaikkeuteen – aiheesta yksityiskohtaisia ja sensuroimattomiakuvauksia!"

Jos porno on sinusta tylsää, tämä on vieläkin tylsempää!

Luettuasi tämän kirjan, osaat täyttää sudokun. Mutta löydätkö 4:n rätikan?

Osta Jukka K. Korpelan uusin. Koverra se tyhjäksi ja kätke viinapullosi sinne. Kukaan ei koskaan tule löytämään sitä.

Vähänx niinq ihq ja!!!

Huonoimmistakin ehdotuksista voi kuitenkin oppia jotain, ja niinpä kehitin opiksi ottaneena äärimmäisen mainoslauseen:

Kun ostat tämän kirjan, et enää koskaan halua toista kirjaa – sillä et enää koskaan halua lukea yhtään kirjaa.

Etanoli

Etanolin pitoisuus työpaikan ilmassa saa olla suurempi kuin minkään muun orgaanisen liuottimen. (Alkon verkkosivut)

Taas työläisiä sorretaan. Tässähän päästään siihen, että työntekijät saadaan tekemään pitempiä työpäiviä ihan vapaaehtoisesti, kun ilmaan suihkutehtaan etanolia (suom.: alkoholia) sopiva määrä – sen verran, että ollaan vähän huppelissa mutta työt silti sujuvat. Tästä tulee mieleen ihan rinnastus työpaikkaruokinnan järjestelyihin, jotka perustuvat Chaplinin dokumenttielokuvaan *Nyky aika*. Mutta järjestely on miellyttävämpi.

Kukas hullu lähtisi virallisen työajan päättyessä kotiin, jossa odottaa vain nalkuttava puoliso, tyhjä viinakaappi, rääkyvät pennut ja kotitöitä siellä täällä, kun voi jäädä duuniin ja mukavasti omalla työpaikallaan nauttia ensiluokkaista etanolia suoraan limakalvojen ja keuhkojen kautta? Tietysti makuuainestius jää puutteelliseksi Pomot saavat tietysti samalla ilmaan suihkuttettua samppanja-aromia, mutta ei nyt heittäydytä kateelliseksi vaan tyydytään pastilleihin, joihin on tiivistetty kossun makuaineet.

EU ja hinnat

Oliks se niin, että kun EU:hun liitytään, niin kaikki hinnat laskee? (Ari)

Niinhan ne laskivatkin, mutta kiittämätön kansa on tämän unohtanut. Toisaalta kyseessä on tavallaan liittymislahja ja siinä mielessä kertakaikkinen joskin reilu etu.

Pitäisi varmaankin liittyä uudestaan! Erotaan, tingitään paremmat jäsenyysehdot ja sitten kansa saa äänestää, liitytäänkö takaisin.

Tiedetäänhän, että toimivissa parisuhteissakin pieni ero vain piristää.

Modernin kilpailuttamisajattelun mukaisesti Suomi luonnollisestikin EU:sta erottuaan neuvottelisi jäsenyysehdoista myös Venäjän, Yhdysvaltojen, Kiinan ja Intian kanssa. Ajatelkaas, mikä etulyöntiasema saataisiin, kun saataisiin Venäjän markkinat sisämarkkinoiksi! Tosin eräs suomalainen tunnettu matkapuhelinvalmistaja voisi suosia pikemminkin Kiinaan tai Intiaan liittymistä.

Evoluutio

Kyynisimmät uskovat valinnan perustuvan evoluutioteoriaan (Black Stetson)

Fiksuimmat tietävät, että evoluutioteoriaan perustuva valinta on jo käsitteellisesti niin absurdia, että sillä pääsisi huuhaan kärkeen, jos järjettömyyden osaisi esittää näennäisen järkevästi, mihin vain harva pystyy.

vatsakkaat urokset pystyvät todennäköisemmin ruokkimaan laumansa.

Evoluutioteorian alkeiden perusteiden johdannon edes auttavasti selvittäneet ymmärtänevät, että "lauma" on merkityksetön käsite, kun puhe on eliöistä, jotka eivät muodosta laumoja. (Jos lauman ja yhteisön ero on epäselvä, ei syytä huoleen – laakamatokaan ei sitä ymmärrä!)

Kyynisimmät ajattelijat uskovat evoluutioon myös rakkaudessa: naaraat hyväksyvät parittelukumppaneikseen vain ne urokset, jotka näyttävät siltä, että pystyvät elättämään pesueensa.

Tuohon ei tarvita mitään kyynisyyttä eli koiramaisuutta, vaan on lähes itsestään selvää, että niiden naaraiden geenit, jotka geneettisistä syistä valitsevat geneettisesti suotuisia uroksia, yleistyvät. Suunnilleen yhtä itsestään selvää kuin että sellaiset ajatukset, jotka on helppo ymmärtää, muistaa ja ilmaista, yleistyvät populaatiossa, niiden totuusarvosta riippumatta. (Siinä oli meemiopista enemmän kuin ymmärsitte ja enemmän kuin teidän tarvitsee tietää.)

Nykypäivänä miehen sosiaalinen asema ja paksu lompakko koristamassa kiinteitä pakaroita merkitsevät samaa.

Voithan sinä hakeutua paksulompakkoisten miesten seuraan, jos haluat, mutta todennäköisesti petyt, koska nykyaikana paksu lompakko on lähinnä junttiuden merkki. Kuka nyt maksaisi *käteisellä*, jos ei ole pakko? Ja oikeasti

varakashan ei toki kannu mitään maksuvälineitä mukanaan, koska sellaiset bagatellit detaljit kuin maksamisen hoitaa palkattu henkilökunta.

Kiinteillä pakaroilla ei liene mitään tekemistä asian kanssa, mutta ilmeisesti ajatuksesi ovat jumittuneet niihin yhtä tehokkaasti kuin Homer Simpsonin ajatukset Flandersin pakaroihin. Ottaisin osaa, jos ongelmiasi vähänkään kiinnostaisi.

Feminiiniset puolet

Moni nykyaikainen mies – ja miksei nainenkin – kysyy, miten voisi kehittää feminiinisiä puoliaan.

Klassillinen vastaushan on, että siihen tarvitaan kirurgisia toimenpiteitä, joissa aivoja pienennetään ja suuta suurennetaan. On syytä sanoutua jyrkästi irti moisesta sovinismiseksismirasismista. Ei pidä paikkaansa, että naisilla olisi vähemmän älyä ja suurempi suu kuin miehillä. Ei se älyn määrä eikä suun koko merkitse paljoakaan, vaan se, paljonko ja mihin niitä käytää.

Eräs suositeltava menetelmä on siirtyä ns. miestenlehdistä*) ns. naistenlehtiin. Niitä voi lukea myös huomiota herättämättä monissa paikoissa (vastaanottohuoneissa, pikkuravintoloissa jne.), joissa ei ole mitään muutakaan luettavaa. Varo kuitenkin Anna-lehden Maisa ja Kaarina -sarjakuvaa, jossa rajua ja rohkeaa kliseisen feminiinisyuden kritiikkiä, niin että koko lehti vapisee, kun luet kyseistä sarjakuvaa.

*) Tarkoitan tietysti Tekniikan Maailmaa.

Jos tämä ei auta, tekeydy niin naisen näköiseksi kuin osaat, hanki väärennetyt henkilöpaperit naisen nimellä ja liity Naisasialiitto Unioniin. Siellä nimitäin saat käyttäytyä ihan niin maskuliinisesti kuin haluat ja kuitenkin kokea olevasi feminiini. Sinua luultavasti vain ihaillaan modernisti rajoja ylittävänä naisena, jos osaat vaihtaa hehkulampun, asentaa digiboksin tai kertoa mauttomia vitsejä.

Filosofia

Jos jäsenämme lauseen ”Mikä on?”, huomaamme, että subjekti on kysymyksen vastaus. (M.A. Numminen)

Jos taas lähestymme asiaa aidon filosofisesti emmekä suomalaisen populäärikulttuurin kvasifilosofin sanojen pohjalta, voimme todeta nuorta Wittgensteinia mukaillen: Vaikka kaikkiin mahdollisiin kysymyksiin olisi vastattu, perimmäisiä ongelmiamme ei olisi edes sivuttu.

Näin ollen voimmekin jättää kysymykset ja vastaukset sikseen ja keskittyä – Wittgeinsteinin viitoittamalla tiellä – angstiin ja mököttämiseen.

Fuusio

Paljon rahaa on haaskattu fuusioenergian tutkimiseen. Vaikka fuusion hallitseminen olisi mahdollista, mitä se ei ole, se kelpaisi enintään siirtymäkauden ratkaisuksi.

Fuusiohan on tuhlailevaa, koska siinä vain murto-osa aineesta muuttuu energiaksi. Tästä kyllä on harhaluuloja hyvää tarkoittavien hössöttäjien keskuudessa. Mutta jo fysiikan ala-alkeiskurssin propedeuttisen jakson esittelyn mainoksessa kerrotaan, että perusfuusiossa (vety fuusioituu heliumiksi) alle prosentti massasta muuttuu energiaksi.

Tavoitteeksi pitää asettaa täysin ekologinen ja tuhlaamaton annihilaatioenergia, joka syntyy hiukkasen ja sen antihiukkasen osuessa toisiinsa, jolloin molemmat muuttuvat jäännöksettömästi energiaksi.

Annihilaatio ratkaisee myös jäteongelmat, koska annihilaatiossa mikä tahansa moska, jäte tai myrkyä lakkaa kokonaan olemasta aineena. Kaikissa muissa jätteenkäsittelytavoissa aine vain siirretään muualle tai muutetaan kemiallisesti toisenlaiseksi aineeksi, joka usein on edelleen haitallista vaikkakin sen oletetaan olevan vähemmän vaarallista.

Georgia

Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton jäsenenä oli Gruusia, venäjäksi Gruzija (Грузия). Vasta liiton hajottua ruvettiin Suomessa kutsumaan Gruusian ”Georgiaksi”, tärkeimpänä syynä varmaan pyrkimys sekoittaa Gruusia ja Georgia (Yhdysvaltain osavaltio) toisiinsa.

Nykyisen poliittisesti korrektin Georgia-nimen perusteluna on, että ei saa käyttää venäjän kielestä tulleita nimiä. Tässä tapauksessa ei jostain syystä ole päätetty pol. korrektiksi käyttää ”omakielistä nimeä”, vaan epämääräistä alkuperää (kreikasta? persiasta?) olevaa nimitystä. Selityksenä on ehkä se, että საქართველოsta kirjoittaminen ja puhuminen luontuisi useimmilta melko huonosti.

Goethe

Tämän päivän HS: Puolassa Kafka, Goethe ja Dostojevski poistetaan kouluista ja korvataan katolis-isänmaallisella vouhotuskirjallisuudella. (Hiski)

Suomessahan moista ei voisi tapahtua. Tosin on väitetty, että jossakin Suomen koulussa olisi joskus luettu Goetheä, mutta kyseessä olikin Goethe-instituutin antama kunniakirja koulun parhaalle saksanlukijalle.

Golf

Huolestuneet kansalaiset ovat ihmetelleet, miksi *CD-Perussanakirjassa* on hakusana *golfata* mutta *golffari*. Montako äffää golffissa oikein on?

Ei hätää – apu on yhtä lähellä kuin lähin huuhaa! Paraskin lähdeteos tarvitsee osaavaa tulkintaa ja selitystä. Sanakirjassa on tarkemmin katsottuna näin:

golffari⁶ ark.

Tuo ”ark.” tarkoittaa ’arkinen’. Näin on siis vahvasti ja virallisesti sanottu sanottu, että rahvas on golffareita ja golffaa, kun taas parempi väki golfaa.

Tämä ratkaisee sen polttavan yhteiskunnallisen ongelman, että golf on levinnyt eliitin tyhjänpäiväisestä pelleilystä rahvaan muotiharrastukseksi.

Gradu

Mutta se on vain gradu, se on vain gradu, se on vain gradu ja väline saada käteen pahvi, jota kysellään niissä duuneissa, joita halajan.
(Anukaisa Alanen)

Tuota... ethän ammu viestintuojaa, ethän?

Kas kun olet hiukan erehtynyt. Tämä sekaannus on kyllä tavallinen, mutta yleensä se on tässä vaiheessa selvinnyt.

”Gradun” virallinen nimihän on *pro gradu* [lausutaan: proo graduu], ja vaikka *pro graduta* kirjoittaessaan moni luulee, että sillä saa tutkintotodistuksen kouraansa, todellisuudessa kyseessä on siis *esigradu*. Jos olet jo saanut ”todistuksen”, niin katsopa tarkemmin, mitä siinä sanotaan pienellä painatuksella (joko alhaalla oikealla tai kääntöpuolella). Kyseinen ”todistus” on esitodistus, joka osoittaa, millaiseen tutkintoon ja todistukseen sen haltija on oikeutettu, jos laatii varsinaisen gradun hyväksyttävästi.

Vastaavasti kun posti tai meili tuo sinulle ”tiedon”, jonka mukaan olet voittanut 100,000.00 euroa tai 500.000.000,00 dollaria, luepa tarkemmin. Siinä sanotaan, että olet melkein saattanut voittaa tai että saat summan, kunhan lähetät postikuluhiin 500 dollaria.

Työhönotossa tämä kyllä tiedetään, ja siellä tavanomaiseen toimistohuumoriin kuuluu naureskelu hakijoille, jotka lähettelevät ”tutkintotodistuksina” tuollaisia *pro gradulla* saatuja pahveja tai netistä ostettuja ”arvostettujen amerikkalaisten yliopistojen” todistuksia tai jopa ”ammattikorkeakoulun” tutkintotodistuksia.

Oikean gradun, viralliselta nimeltään *gradus proprius academicus*, tekemiseen tarvitaan *pro gradun* jälkeen se, että hakemuksesta saadaan graduntekolupa, suoritetaan graduntekokurssi (jolla osallistujat mm. yksityiskohtaisesti analysoivat ja kritisoivat toistensa *pro graduja*), kirjoitetaan gradu noin tekstikappale kerrallaan niin, että tiedekunnan määräämä ohjaaja – *dux pontifexque gradualis* – tarkistaa kappaleen, ennen kuin myöntää luvan seuraavan kirjoittamiseen. Lopuksi anotaan painamislupaa ja jos se myönnetään – noin 38 % hakemuksista hylätään –, on edessä gradun puolustaminen salaisessa väitöstilaisuudessa, joka pidetään suurloosin juhlasalissa. Jännityksen säilyttämiseksi en kerro, mitä vaikeuksia siinä ja sen jälkeen voi tulla.

Graduahdistus

Toukokuun 15. päivä, ihan tavalliseksi torstaiksi naamioituva päivä on se, jolloin kuolonlinja kolahtaa. Minun pitää jättää gee kylmän maailman armoille! Erkaantua Hänestä, pitkäaikaisesta rakkaastani! (Anuk Asia)

Tässä ei taida olla kyse pikku g:stä eikä g-pisteestä vaan jostakin paljon vakavammasta.

Te graduoituneet, miten selvisitte jättämisestä?

Tästä on useita teorioita. Esitän niistä oikean: gradualistisen näkemyksen. Muihin, siis väärin, teorioihin voit tutustua esimerkiksi AG-kerhon (Anonyymit Graduulijat) kokouksissa, joissa menoihin kuuluu, että kerrot etunimesi ja tunnustat olevasi graduulija, joka selviää päivän kerrallaan vertaisryhmän tuella ja jonka elämän graduilu on tuhonnut niillä-ja-niillä tavoilla.

Me gradualistit lähdemme siitä, että normaali terve ihminen voi graduilla silloin tällöin eikä se hallitse häntä. Graduila voi vähentää asteittain (tästä teorian nimitys), ja ensimmäisessä eroahdistuksessa sitä voi harrastaa vaikka päivittäin. Vastoin AG-kerhon pelotteluja graduilu ei automaattisesti johda siihen, että selkäydin valuu pois tai aivot pilkkoutuvat kahtia tai muut ihmiset rupeavat vieroksumaan sinua nykyistäkin enemmän.

Esimerkiksi sfnet.huuhaa on sopiva foorumi, jossa voi sekä kerätä aineistoa mielikuvitusgradua varten että kirjoittaa gradun tekstejä sinne (vaikka tietämättömät kutsuvat sitä sietämättömäksi besserwisseröinniksi). Näin pidät elämäsi gradientin korkealla, jopa 50 graadissa!

AG-kerhon absolutistisen linjan on todettu johtavan vain ahdistukseen ja toistuviin retkahduksiin, joissa uhri graduilee päiväkausia sekavassa tilassa ja toisaalta degradoituu ja sortuu jopa retrogradiseen derivaatioon. Lisäksi voi seurata retkahtaminen kovempiin aineisiin, kuten lisuriin ja jopa dissikseen.

Guggenheim

Helsingin herrat (ja narrit) kohisevat Guggenheimista. Ei tarvita! Tähdellisempää olisi saada pisoaari Paavalin kirkon puiston väelle. (Risto Kauppila)

Eikö nuo kaksi hanketta voisi yhdistää? Guggenheimin museothan ovat yleensä lähinnä pisoarin näköisiä.

Hallitsijan arvonimet

KGB:stä saamamme tiedon mukaan lähiaikoina Nikolai II julistetaan pyhimykseksi. Samalla Vladimir Putinin hallitsijanimeksi tulee Vladimir II*) Ankara, ja hän omaksuu Nikolai II:n titlaturin, joka on nykysuomeksi seuraava:

"kaikkien Venäjien**) ja Moskovan, Kiovan, Vladimirin ja Novgorodin impeeraattori ja itsevalti, Kazanin tsaari, Astrakanin tsaari, Puolan kuningas, Siperian tsaari, Krimin tsaari, Gruusian tsaari, Pihkovan valti, Smolenskin, Lietuan, Volhynian, Podolian ja Suomen suuriruhtinas, Viron, Liivinmaan, Kuurinmaan, Semgallian, Samogitian, Belostokin, Karjalan, Tverin, Jugran, Permin, Vjatkan, Bulgarian ja muiden alueiden ruhtinas, Nižni Novgorodin ja Tšernigovin valti ja suuriruhtinas, Rjazanin, Polotskin, Rostovin, Jaroslavl, Beloozeron, Udorian, Obdorian, Kondian, Vitebskin, Mstislavin ja kaikkien pohjoisten alueiden hallitsija, Iverian, Kartalinian, Kabardinian maiden ja Armenian alueiden hallitsija, Tšerkassin ja Vuoristoruhtinaiden ja muiden perinnöllinen herra ja valti, Turkestanin valti, Norjan kruu-

nunperillinen, Schleswig-Holsteinin, Stormarnin, Dithmarschenin ja Oldenburgin herttua, ja niin edelleen, ja niin edelleen, ja niin edelleen.”

Tiettävästi tulevan hallitsijamme Paavo I Suuren esikunnassa jo suunnitellaan tälle sopivaa vastavetoa. Eräs suunnitelma on, että tehdyt kuntien yhdistämiset Suomessa puretaan ja kunnista tehdään kreivi-, herttua- tai ruhtinaskuntia jne., jolloin saadaan pitempi tituluuri.

Tittelikilpailulle ei ole soveliaista nauraa. Tiedetäänhän, että Suomen itsenäisyyden juuret ovat Suomen suuriruhtinaskunnassa, ja ”Suomen suuriruhtinas” oli alkujaan nimitys, jonka Kustaa I Vaasa lisäsi tituluuriinsa kilpaillakseen Iivana IV Ankaran***)) kanssa.

*) Vladimir I:ksi julistetaan postuumisti V. Uljanov.

**) ”Venäjät” tarkoittavat varsinaista Venäjää eli Iso-Venäjää, Ukrainaa eli Vähä-Venäjää ja Valko-Venäjää.

***)) Ven. Ivan Groznyi, jonka lisänimen (’ankara, tuima, pelottava, kunnioitettava, suurenmoinen’) tšuhnat ovat vääntäneet ”Julmaksi”.

Hallitusohjelma

Haltuuni on tullut Suomen hallituksen ohjelman salainen lisäpöytäkirja, tai oikeastaan vain alkuosa. Teksti nimittäin näyttää katkeavan kesken. Tietosuojalain vaatimusten mukaisesti olen korvannut kaikki henkilönimet X:llä.

- 1) X:n ja X:n romanssista ei puhuta.
- 2) X ei nipistele muita ministereitä.
- 3) X:n ja X:n nimet opetellaan lausumaan heidän haluamallaan tavalla, eikä heidän ministerintehtäviensä nimityksille naureta heidän läsnäollessaan. Ensin mainitusta voidaan myöntää erivapaus ministerille, joka esittää virallisen todistuksen erittäin huonosta ruotsin osaamisesta.
- 4) X ja X saavat julkisesti olla vastustavinaan hallituksen ydinvoima- ja muuta linjaa, kunhan tekevät mitä käsketään.
- 5) Mitään tärkeää asiaa ei tuoda hallituksen käsittelyyn ratkaisematta sitä ensin kabinettikokouksessa, joka pidetään hallituksen iltakoulun yhteydessä miestenhuoneessa.
- 6) X:stä käytetään aina koko nimeä, ei pelkkää etunimeä eikä varsinkaan nimitystä ”X-boy”.
- 7) Seuraavat hallitusohjelman kohdat eivät ole voimassa eikä niihin siis saa vedota: *(teksti katkeaa)*

Salaisen lisäpöytäkirjan koko olemassaolo tietysti kiistetään nyt ja vielä vuosikymmenet, mikä on vankkumaton todiste sen olemassaolosta.

Hammassärky

Menen kohta hoidattamaan juurihoidetun hampaani umpeen. Tämä on viides hoitokerta tälle hampaalle. (Baggie)

Taidat olla niin hermostunut henkilö, että juurihoidettuun hampaaseesikin kasvaa uudet hermot.

MIKSI HITOSSA HAMPAISSA ON HERMOT?

No siksi, että kun luolamies Grokin hammas oli vaurioitunut tai tulehtunut, Luontoäiti, jota nykyisin kutsutaan leikillisellä nimellä ”Geenit”, huolehti siitä, että Grok tekee *ihan mitä vain*, jotta saisi hampaan pois. Grokin onneton veli, jolle Geenit eivät olleet suoneet samaa piirrettä, kuoli nuorena veremyrkytykseen, joka sai alkunsa pikku tulehduksesta hampaassa. Niinpä hän kostoksi tästä ei periyttänyt tätä ominaisuutta, siis hermottomuutta, jälkeläisilleen.

Geenit on päätetty haastaa ihmisoikeustuomioistuimeen vastaamaan tästä julmuudesta. Oikeudenkäynnistä odotetaan erittäin kiinnostavaa. Tietävästi syyttäjänä toimiva ihmisoikeusjuristi pyrkii osoittamaan, että Geenit olisi ihan hyvin voinut järkiperäisesti vakuuttaa Grokin siitä, että tämän kannattaa antaa kaverinsa kiskaista viallinen hammas pois, vaikka se ei mitenkään särkenyt eikä muuten vaivannut.

Hanukka

Hanukkahan on juutalaisten vuotuinen juhla suunnilleen joulun aikoihin. Voisi luulla, että siitä on lainattu paljonkin aineksia kristilliseen jouluun. Todellisuudessa kuitenkin ainoa sellainen aines on hanu-niminen ruoka.

Hanu, vanhemmassa suomessa hanukka, on siis alkujaan jouluruoka, vaikka kansanperinteestä tunnetaan myös mm. pääsiäishanu. Valmistuksen pääkohdat ovat kuitenkin samat ja kuvattu mm. tunnetussa Velipuolikuun reseptissä: otetaan raaka hanu, voidellaan se runsaalla voilla, peitetään isolla taikinalevyllä ja paistetaan kypsäksi kuumassa uunissa.

Vaikka hanu on lainattu nimenomaan hanukkaperinteestä, kuten nimikin sanoo, jouluhanusta myöhemmin luovuttiin, koska lutherilaiset halusivat vetää rajaa juutalaisuuteen päin. Tästä johtuu, että jouluhanu korvattiin vastaavalla ruualla, jossa täytteenä on pala sellaista eläintä, joka on juutalaisille iljetys ja kauhistus. Näin päädyttiin joulukankkuun eli joulukinkkuun. Myöhemmin taikinakuoresta jäi jäljelle lähinnä vain muisto, korppujauhoilla yms. tehtävän kuorrutuksen muodossa.

Harjoitustyöt

Opiskelijakulttuurin keskeisiin perinteisiin kuuluu perinnetieto siitä, miten selvittää harjoitustyöstä tekemättä mitään harjoitusta tai työtä. Esittelemme nyt eräitä vanhoja ja joitakin uudempia perinnetapoja.

Vanha yksinkertainen tapa on ulkoistaminen, josta tosin ei ennen käytetty näin hienoa nimitystä. Kaverilta voidaan ostaa palvelu rahalla, mutta ensinnäkin rahan käyttö kaverien kesken on mautonta ja sitä paitsi opiskelijalla ei ole rahaa.

Tavallisempaa onkin ostaa ulkoistettu palvelu viinalla tähän tapaan: ”saat kaks kossupulloo, jos teet mun harkkatyön”. Tämä on joissakin tilanteissa kiertoilmaus, jossa ”kaks kossupulloo” on mukana vain säädylisyyden vuoksi. Tosin usein sitten nörttiopiskelija on huomannut tulleen vähän huijatuksi, kun saakin palkaksi luvatut kossupullot!

Nokkelammat selvisivät kuulemma paljon helpommalla ja halvemmalla, kun menivät TiKin [= tietoinsinöörikillan] saunailtaan ja siellä

uhoamaan jollekulle sopivan nörtin näköiselle ”kalja vetoa, ettet saa tehty mun fuksi-pascalin harkkaa alle puoleen tuntiin”. (Matti Mikael Mika [nk])

Kehittyneempi tapa on kopioida harjoitustyö mallivastauksista tai muista opettajien tarjoamasta aineistosta. Tämä tosin saattaa törmätä kopiointi-suojiin ja -ansoihin (ks. hakusanaa Kopiointi).

Suosituimpia nykytapoja on kopioida työ Internetistä joko täysin satunnaisesta sivustosta tai erityisestä tähän kehitetystä palvelusta. Tällöin kannattaa välttää Wikipediaa kahdestakin syystä. Ensinnäkin tyhmäkin opettaja osaa katsoa, onko työ kopioitu Wikipediasta, Toiseksi Wikipedian avoimesta luonteesta seuraa, että opettajat ovat ryhtyneet kylvämään sinne harjoitustöiksi sopivia artikkeleita, joihin kuitenkin on piilotettu sopivia tunnisteita, kopiointiansoja.

Riskejä voidaan vähentää muokkaamalla kopioitua aineistoa niin paljon, että sen äitikään ei enää tunnista sitä. Tämän ikävin piirre on, että se alkaa liiaksi muistuttaa työn, erityisesti harjoitustyön, tekemistä. Lisäksi jo kauan sitten on kehitetty automaattisia välineitä, joilla liian yksinkertaisilla tavoilla tehtyjä muunnelmia tunnistetaan.

Kehittyneempiä menetelmiä ovat erilaiset automaattikirjoittajat (vrt. hakusanaan Tekstin tuottaminen). Seuraavassa on näyte Wiklan Laatukäsikirja-kehittimellä ”<http://www.cs.helsinki.fi/u/wikla/Laatukirjaa/>” tuotetusta yli-insinööriyöstä *Kansallisen innovaatiostrategian osallistava toteutus*, joka sai arvosanan *laudatur et applaudatur* (munkkilatinaa, suomeksi ’kiitetään ja taputetaan’):

Arvoverkostot muuttuvat jatkuvasti. Kun toimintaympäristö muuttuu yhä nopeammin, perinteinen tiukkaan suunnitelmallisuuteen tähtäävä johtaminen ei tarkoita yksimielisyyttä. Elävän innovaatioympäristön institutionaalisen rungon, ja toimintaprosessejaan kuvaavia arvokonsepteja. Palvelujen tehostamisessa on synnyttävä ja itseohjautuvasti luomaan uutta luovaan arviointitoimintaan. Edellä todettuihin vaativiin haasteisiin syntyvät vain, kun yritykset, muut yhteisöt ja suuntaajia. He tunnistavat kasvun ja innovaatioprosessin keskeisten osien toiminta ei ole mahdollista saavuttaa samanaikaisesti sekä investointiverkosto.

Tosin kehitin ei vielä tuota kieliopillisesti kelpoista kieltä, vaan lauserakenne katkeilee ja teksti näyttää sisältävän erillisistä osista yhteenliimattuja virkkeitä. Tämä toisaalta on omiaan luomaan realistisuuden ja syvällisyyden vaikutelmaa.

Parhaiten asiat ovat tietotekniikan opiskelijoilla. Esimerkiksi tietoturvallisuuden kurssin harjoitustyön voi ainakin moraalisesti täysin hyväksyttävästi suorittaa murtautumalla opintotietojärjestelmään ja kirjaamalla sinne itselleen merkinnän suoritetusta harjoitustyöstä. Kurssilla ”Social engineering” voidaan vastaavasti suostutella opintotietojärjestelmää hoitava henkilö tekemään sellainen merkintä.

Hattuässä

Yhteinen kansa ei ymmärrä, miksi suomen kielessä pitäisi käyttää hattuässä, eikä juuri muutakaan. Hattuässä onkin jäänyt erikoiskirjaimeksi, jolla voidaan osoittaa erikoisuutta. Esimerkiksi tuotenimissä tätä mahdollisuutta on käytetty hyvin harvoin.

Alkon hinnastossa on ollut Šamaanivodka-niminen tuote. Nykyisin sitä ei enää ole hinnastossa, joten sitä hankkineet voivat odottaa sijoituksensa arvonnousevan. Kertoohan eräs nettisivu (jossa toki ei ole osattu kirjoittaa oikein tätä nimeä eikä juuri muutakaan) seuraavan:

Samaani Vodka 38% 70 cl perunavodka
Väritön, kuiva, leveähkö, hennon perunainen

Todella houkuttelevaa, eikö totta? Eipä ihme, että sen nimi on rekisteröity tavaramerkiksi. Tosin hatutta, mutta eihän nyt voi olettaa, että niin vaikea kirjain kuin š voitaisiin viedä tavaramerkkitietokantaan (tai että Alkon hakutoiminto selviäisi siitä). Se, että merkki on rekisteröity asussa SAMAANI VODKA, on varmaankin hauska vitsi – lappeen Ranta kielihän ei lakkaa naurattamasta ennen kuin kaikki suomea osaavat ovat kuolleet nauruun t. muuhun.

Joten Šamaanivodkan putoaminen Alkon listoilta lienee tilapäistä. Ensin pitää rakentaa brändiä Šamaani Vanilla Liquerillä, joka on ilmeisesti vedellä laimennettua ja sokeroitua perunaviinaa, jossa on hetki uitettu vaniljatankoa. Kunhan Šamaani-nimi saadaan ihmisten Mieleen, kunnon suomalaiset miehet keksivät haluta myös sen nimistä votkaa eikä vain akkojen lipittelylitkuja.

Pikkulintujen tietotoimiston mukaan nimi keksittiin siten, että jossain tyrnäväläisessä ravintolassa (no ei Tyrnävällä varmaan ole kuin yksi ravintola, mutta älkää nyt häiritkö kerrontaa) kaveri tilasi jonkin ihmeellisen drinkin ja sitten, baarimestarin loihdittua luomuksensa, selitti: ”ša-šamaan votkaa lisää”.

Hehkulamput

Kun Googlelle antaa hakulausekkeen
”kuinka monta * tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu”
(lainausmerkit mukana), niin se löytää muutamia tuhansia vitsejä aiheesta. Niistä luonnollisestikin suurin osa on niin sanottuja geneerisiä vitsejä, joihin voi sijoittaa *:n tilalle lähes mihin tahansa ihmisryhmään viittaavan ilmauksen.

Yleisen vitsiteorian mukaanhan geneeriset vitsit leviävät ja säilyvät muita vitsejä paremmin. Niiden ymmärtäminen ei vaadi sanottavasti oivallusta, ne ovat helppoja muistaa ja ennen kaikkea ne ovat helposti muunneltavissa. Aina kun on tarvetta mollata jotakin ryhmää, tai hienosti sanottuna ”laskea leikkiä” siitä, voidaan muistista poimia muutama geneerinen vitsi ja sijoittaa siihen tämän ryhmän nimi.

Esimerkiksi seuraava vitsi ei näytä kovin geneeriseltä: ”Montako feministiä tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu? Kahdeksan. Seitsemän heistä järjestää

seminaarin aiheesta 'naisnäkökulma hehkulampun vaihtamiseen' ja kahdeksas soittaa sähkömiehelle." Se on kuitenkin melko geneerinen, kunhan muistetaan vaihtaa sanan "feministi" lisäksi myös sana "naisnäkökulma" sopivaksi toiseksi sanaksi.

Ei-geneerisen hehkulamppuvitsin muodostaisi kysymys, montako EU:ta tarvitaan vaihtamaan kaikki hehkulamput. Se on kuitenkin liian karmaisevaa todellisuutta ollakseen hyvä vitsi.

Muuten, kai kaikki huuhaatikot ovat ostaneet varastot täyteen hehkulamppuja? Niistä saa vielä hyvän hinnan pimeillä markkinoilla. Markkinoista tulee sananmukaisesti pimeät siinä vaiheessa, kun EU huomaa "energiansäästölamppujen" yleistymisen varsinaiseksi ympäristökatastrofiksi ja kieltää nekin.

Helle

Kesällä 2010 Suomen kansaa kiusasi ennätyksellinen, ylimaallinen ja mulistava Helle, joka tunki kaikki muut puheenaiheet sivuosiin. Helle tarkoitti suunnilleen sitä, että lämpötila nousi usein jopa 26 asteeseen.

Helvetti

Raamattu kieltää sianlihan syönnin. Kaikki sitä joskus maistaneet jouuu helvettiin. (Heikki Heinonen)

Sinulta on menneet testamentit sekaisin.

Toora kieltää sianlihan syönnin *valitulta kansalta*.

Antiikin kristityt, jotka kopioivat Tooran osaksi "Raamattuaan", harrastivat huuhaateologiaa selittäessään "Vanhan testamentin" olevan Jumalan sanaa mutta kuitenkin jättäessään sen käskyt ja kiellot enimmäkseen noudattamatta, varsinkin se, joita siinä korostetaan eniten.

Helvetistä taas kerrotaan lähinnä vain kristittyjen omissa kirjoituksissa, "Uudessa testamentissa". Tosin ajatus oli kopioitu lähinnä fariseuksilta, kuten useimmat muutkin leimallisesti kristillisinä pidetyt ajatukset, ja tämän alkuperän peittääkseen kristityt ottivat kirjoituksiinsa rankkaa fariseusten leimaamista. Lisäksi kristittyjen mieliharrastukseksi muodostui muiden kristittyjen (ja joskus ulkopuolistenkin) haukkuminen fariseuksiksi. Tässä todella pätee "it takes one to know one".

Kristittyjen suurin guru "Paavali" (oik. Sha'ul) kirjoitti ihan erikseen: "Syökää kaikkea, mitä lihakaupoissa on tarjolla, tekemättä kysymyksiä oman tunnon syistä." (1. Kor. 10:25)

Siinä on sivumennen sanottu myös kristillinen kanta kasvissyöntiin.

Hemulit

Nautin päivälliseksi paistettua tonnikalaa ja paistettua kultamurisijaa. Tonnikala herätti tietysti jonkin verran eettisiä ongelmia, koska tonnikalan lihan on rakenteeltaan ja koostumukseltaan lähempänä lämminveristen eläinten lihaa kuin kalanliha yleensä. Mutta kultamurisija, *Diagramma pic-*

tum, ei herättänyt samanlaisia epäilyksiä ja lisäksi maistui kiinnostavalta, rakenteeltaan ehkä hiukan liian pehmeältä mutta maukkaalta varsinkin li-mettimellä maustettuna.

Varsinainen šokki seurasi kuitenkin, kun erehdyin internetin pauloihin ja katsoin tietoja kultamurisijasta. Osoittautui, että se kuuluu Haemulidae-heimoon. Olin siis tietämättäni syönyt hemulia!

Mietin kuumeisesti, pitäisikö minun tuntee syyllisyyttä ja tavoitella anteek-siantoa vaiko kenties keskittyä kulinaariseen puoleen. Kun hemuli maistui niin kiinnostavalta, pitäisikö tutustua myös hemulien heimon muihin, maal-la eläviin jäseniin? Saako mistään tuoretta hemulinlihaa vai onko se hankit-tava pakasteena?

Tähän ahdistukseeni sain apua huuhaasta:

Hemuleita ammutaan yleensä haaskalta 1.9.–5.11., muulloin se on rauhoitettu. (Shesa)

Hemulien harrastukset huomioon ottaen olin kyllä ajatellut käyttää vanhoja postimerkkikokoelmia syötteinä elävältä pyydystävissä loukuissa. Olisi mu-kava katsella hemulien kasvavan ja ehkä lisääntyvänkin. Eikös hemulitar-haus olisi juuri sellaista uustuotantoa, johon Suomen riutuvaa ja kannatta-matonta maataloutta pitäisi ohjata EU:n politiikan ja globalisoitumisen vaa-timusten mukaisesti?

Hemulinlihan viennille olisi lupaavat markkinat erityisesti Japanissa. Se on siellä erittäin suosittua ja arvostettua. Hemulia löytää harvemmin ravinto-loiden ruokalistoilta, mutta tarjoilijalta kannattaa kysyä.

Henkilökohtainen kokeminen

Runotkin on tehty koettaviksi, vapaasti ja ihan henkilökohtaisesti.
(Lasse Simpanen)

Tuo on kyllä aika vanhanaikainen ajatus. Moderni yhteiskunta perustuu työnjakoon ja erikoistumiseen, joten parempi väli on jo yleensä ulkoistanut runojen kokemisen alan yrityksille.

”Parempi väki” on tässä, kuten nykyisin muuallakin, tietenkin kaunistelevala nimitys nousukasporvareille. Vanha aateli on tottunut käyttämään palve-luskuntaansa, suojattejaan jne. ja pitää rahvaanomaisena ajatellakaan markkinoilta ostettavia palveluita – sehän on kuin lähettäisi lapsensa public schooliin sen sijaan, että hankkii pätevät kotiopettajat!

Käytännöllisintä on, jos runojen kokemisen hoitaa isäntäväen puolesta esi-merkiksi kartanon mailla asustava runoilija. Silloin hän voi kokea paitsi maailmankirjallisuuden klassillista runoutta myös omia runojaan, jotka to-sin eivät vedä vertoja mestareille, mutta näin voidaan suosia paikallista ru-nouden kulutusta, todellista fennovegaanipoesiaa.

Hernekeitto

KOSKENLASKIJAHERNEKEITTO

Osta kaupasta kuivia herneitä ja laita ne yöksi märkään kenkään. Herneet imevät kosteuden kengistä ja saat aamulla kuivat kengät jalkaasi! (Pirkka-niksit) (Markku)

Tuosta jää kyllä jotain puuttumaan, mutta ehkä se onkin postmodernia viitteellistä huuhaata, jossa jätetään tilaa lukijan mielikuvitukselle.

Pelkistä herneistä ei saa hyvää rokkaa, joten kyllä reseptin pitäisi olla eksplisiittisempi. Ja kun herneet on otettu kengistä, ne on vasta liotettu ja maustettu, joten niitä on keitettävä ainakin tunnin verran. Tämän niksien henkeen sopisi hyvin, että lihana käytetään sianlihaa, joka on mureutettu pitämällä sitä satulan alla tai – ottaen huomioon, että monella kiireisellä nykyajan ihmisellä ei ole aikaa tuohon oivalliseen hunnityyliseen kypsytukseen – tuolilla istuinalustana.

Kierrätyshenkisyys sopisi, että rokan suolaamiseen käytetään suolaa, joka on kerätty keväällä maanteiltä tai kaduilta sellaisilta paikoilta, missä suolaa on käytetty kunnossapitoon. Tässä tulee väkisinkin keväisiä mausteita mukaan niin mukavasti, että sinappia tuskin tarvitaankaan, joten kodin pikku sinappikoneen tuotokset voi käyttää muuhun.

Hesa ja nysse

Minuakin ärsyttää helsinkiläisenä, kun muualta tulleet sanovat ”hesa”. Ei niin voi sanoa. Sekin ärsyttää, kun ne sanovat, että diggaan hölöpölostä, kun perinteisesti sanoa hölöpölöä. Miten tällaisia inhottavia asioita vastaan pitäisi taistella? Ei mitenkään. (Pekka Lahdenmäki, ryhmässä sfnet.keskustelu.kieli)

Tampereen murteeksi taas yleisesti luullaan, että linja-auto on ”nysse”. Jostain tv-sketsistä tuo kait levisi kansakunnan tietoisuuteen, kun havainto siitä, että linja-auto on saapumassa pysäkille, sanotaan manseksi ”nysse tulee”, siis kirjakielellä ilmaistuna ”nyt se tulee”. Osin kyllä nysse on omittu tampereen murteeseen tänäpäpä, mutta aitotamperealainen termihän on ”linjuri” tai ”onnikka”. (Timo Koo)

Ilmiöiden yksi ero on ehkä siinä, että Tampereella esiintyy jossain määrin huumorintajua*), kun taas helsinkiläisyys on nousukkuutta, joka on tunnetusti arka perinteistään, koska niitä ei ole.

Niinpä Nääsவில்lessä itsessään esiintyy jossain määrin naureskelua nyssehuumorille, joka tosin alkaa olla aika vanhaa ja väljehtynyttä, mutta hämäläinen hitaus jne. Eikös Tampereelta ole peräisin nyssevitsin edelleenkehitemä siitä, että bussikuski on myyrä? (Ajatuksena tietysti se, että asiakas kysyy kuskilta ”Onks sulla lippuja myyrä?” Ja jatkokehitemähän on, että asiakas on jäärä: ”Haluuksä pois jäärä?”) Jopa Pendolinon lempinimi ”josse” saattaa olla tamperelaista alkuperää.

Jos olen ymmärtänyt oikein, niin pääkaupunkiseudulla on korrektia puhua ”raitsikasta” ja ulkopaikkakuntalainen paljastaa tyhmyytensä puhumalla ”ratikasta”?

Kun hurjassa nuoruudessani tutustuin ensi kertaa helsinkiläisten tapaan puhua joukkoliikenteestään, kuulin, että niistä kaikista käytettiin nimitystä

”liikutin”. Tämä ei koskaan ole lakannut naurattamasta minua, mikä alkaa käydä rasittavaksi.

*) Nähty viimeksi liikkumassa kohti rautatieasemaa 1.4.2005 klo 5.

Hinnoittelu

– – lähiravintola mainosti tänä aamuna lounasruokana annosta muikut ja muusi, 5 euroa. No, mentiin covereitten kaa lounaalle ihan niitten Keiteleen muikkujen takia n. klo 12. Mutta muikut oli jo syöty loppuun! (eskelinen)

Ravintola oli selvästikin epäonnistunut liiketoimintansa suunnittelussa. Moderni revenue manager olisi hoitanut asian niin, että muikkuannoksen lähtöhintakin on korkeampi, esimerkiksi 7,40 € tai muu lounassetelillisesti pyöreä summa, ja annoksia olisi ollut tarjolla hintadifferentioidusti*, ja hinta olisi noussut muikkujen vähentyessä niin, että viimeisistä muikuista olisi pitänyt maksaa maltaita. Tällöin ravintolan kate olisi muodostunut paljon suuremmaksi.

*) Esim. niin, että 7,40 € on fixed-annoksen hinta (kiinteä määrä muikkuja), ja vähän kalliimmalla kuten 15,99 €:lla saa sitten full fare -annoksen (johon saa ottaa muikkuja ja muusia niin paljon kuin haluaa), hintaan 89,99 € saa prime-annoksen (sis. lisäksi normaalit ruokajuomat), hintaan 145,99 € business-annoksen (sis. edellisten lisäksi posliinilautasen, metalliset aterimet ja juomalasit) jne.

Historia

Jos joku ottaa tosissaan kirjan, jonka nimi on ”Länsimaiden tuho”, hän tulee kertoneeksi, ettei selvästikään ole lukenut huuhaan klassikkoa ”Der Untergang des Abendlandes”. Tosin se kertoo myös asialinjalla tulkittuna enemmän ja painavampaa asiasta kuin useimmat historiategokset, mutta tähän on vain osoitus historian inherentistä huuhaudesta.

Onhan merkityksetöntä, mitä todellisuudessa on tapahtunut. Se, mitä kansat ja valtiot ajattelevat omasta historiastaan, on uskomattoman merkityksellistä, mutta sillä taas ei ole juurikaan tekemistä todellisten tapahtumien kanssa.

(Tässä vaiheessa täytynee huomauttaa, että kaimaaniani professori Jukka Korpelaa, joka on ansiokkaasti tutkinut muun muassa Venäjän historiaa, ei tule pitää näiden syyllisenä tai osallisena näihin oivalluksiin.)

Historiahan opettaa meille lähinnä vain sen, että ihmiset eivät opi historialta mitään, mutta historiaahan ei kirjoiteta oppimista varten.

Varsinainen huuhaaluokan hervottomuus on ilmauksessa ”historian tutkimus” – ikään kuin historia voisi olla tiedettä! Tieteellisen teorian erottaa Mielen (ks. hakusanaa Mieleen tulevaa) sekavista sepitelmistä se, että teoria on testattavissa: voidaan tutkia, mikä teoria parhaiten selittää havaintoja, ja sitten hutiä muita (teorioita). Tässä ei tietenkään ole kyse banaalisti vain olemassaolevaan aineistoon sopivan sepitelmän tekemisestä, vaan teorian on ennustettava *tulevia* havaintoja. Niinpä on selvää, että esimerkiksi

kysymys ”Miksi Rooma tuhoutui?” on tieteellisen teorianmuodostuksen ulottumattomissa.

Voimme nähdä fyysikoiden ja biologisten innoissaan laativan koejärjestelyjä tai hankkivan luonnosta uusia havaintoja ratkaistakseen, kenen teoria on paras. Historioitsijat sen sijaan keskittyvät haukkumaan toisiaan ja kehu-maan itseään ynnä etsimään virheitä toistensa lähdeapparaateista.

Historiankirjoituksen todellinen tehtävä on kansakuntien luominen ja tu-keminen. Kansakuntaa ei voi olla ilman historiaa. Se, mitä todellisuudessa on tapahtunut, on yhdentekevää. Olennaista on, mitä kansalaiset uskovat ja ajattelevat tapahtuneen. Kun suomalaiset uskovat, että Suomen (autonomi-nen) valtio perustettiin Porvoon valtiopäivillä, niin sehän perustettiin, vaikka todellisuudessa siellä vain joukko säätyjen edustajina esiintyneitä vannon uskollisuutta vihollisen hallitsijalle, joka löpisi joitakin ranskankieli-siä fraaseja, joiden tarkoitus oli kohteliaasti kiittää tästä maanpetoksesta. Kun suomalaiset uskovat, että Suomi itsenäistyi 6.12.1917, niin sehän it-senäistyi, tosiasioista välittämättä (ks. hakusanaa Itsenäisyys).

Tämän takia olisikin ”historian tutkimus” rationalisoitava siirtämällä se yli-opistoista valtioneuvoston kanslian alaisuuteen. Säilytettävä osa historioit-sijoista olisi organisoitava tuottamaan tehokkaasti tuloksia, jotka edistävät kansanvaltaisesti asetettuja päämääriä. Vanha historia ei kerta kaikkiaan palvele nykyajan tarpeita.

Hitler

Asioista perillä olevien piirien tiedossa on jo pitkään ollut, että valtakun-nankansliassa tapettiin ja osittain poltettiin Hitlerin kaksoisolento. Hitler it-se pelastettiin syrjäiseen vuoristomajaan. Sieltä käsin hän osallistui salaa politiikkaan luottohenkilöidensä [REDACTED]n ja [REDACTED]n kautta ja pe-rusti [REDACTED]n. Hänen ja Eva Braunin salattu poika on saavuttanut todella merkittävän aseman sen jälkeen, kun hänelle oli rakennettu uusi henkilölli-syys, [REDACTED] [REDACTED].

Tämä on useaan kertaan kirjoitettu Wikipediaan, mutta aina se on sensuroi-tu sieltä pois.

Hitler-kortti

Niin sanotun Godwinin lain mukaan järkevä keskustelu päättyy, kun joku pelaa Hitler-kortin eli vertaa vastustajiaan Hitleriin tai natseihin. Tyypillistä Hitler-kortin pelaamista on kommentoida kasvissyöntiä sanomalla, että Hit-ler oli kasvissyöjä, mikä pitää suunnilleen paikkansa. Hitler-kortin tuo puoli on kuitenkin aika kulunut. Tässä on parempia käytötapoja:

Et saa lopettaa koulunkäyntiä. Hitler lopetti, ja tiedäthän mitä siitä seurasi!

Et kai ole natsi? Ota reilusti viinaa äläkä ole kuin Hitler, absolutisti.

Vankeustuomiot pitää lopettaa, koska syytön voidaan tuomita vankilaan ei-kä kadotettua elämää saa koskaan takaisin – ja sitä paitsi Hitler kirjoitti Mein Kampfin vankilassa, joten vankeus vain pahentaa.

Oikeakätisiin ei voi luottaa. Hitlerkin oli oikeakätinen!

Ja: "Hitler käytti kenkiä. Ole nyt tarkkana, mitä jalkaasi laitat!" (Lume Laipio)

Holhous

Vastoin oikeistopopulistisia väitteitä Suomi ei ole holhousyhteiskunta, vaan holhottavaksi julistaminen on kokonaan lopetettu jo viime vuosituhanella. Nykyisin ei siis ketään voida julistaa holhouksen alaiseksi, vaan voidaan vain määrätä edunvalvoja. Oikeusministeriö vieläpä selittää (sivulla <http://www.oikeus.fi/40356.htm>): "Edunvalvojan on muun muassa pidettävä huolta siitä, että päämies saa varoistaan riittävästi rahaa henkilökohdaisiin menoihinsa." Kuinka monella meistä on julkisen vallan antama takuu siitä, että saa riittävästi rahaa, kysyn vaan.

Ihan vaan vanhasta muistista muutos tehtiin uudella *holhouslailla*, joka pyritti voimassa *holhousviranomaiset*. Kielenpuhdistus (newspeak) jäi siis hiukan kesken.

Homeopatia

Homeopaattinen valmistehan tehdään niin, että otetaan pieni määrä (esimerkiksi tippa) jotakin myrkyä ja sekoitetaan se esimerkiksi tuhanteen litraan vettä. Näin saadusta nesteestä otetaan esimerkiksi tippa ja sekoitetaan se tuhanteen litraan vettä. Tämä toistetaan vähintään 7 kertaa.

Aidolle homeopaattiselle valmisteelle on ominaista, että siitä ei löydy tarkimmassakaan kemiallisessa tutkimuksessa yhtään molekyyliä alkuperäistä myrkyä tms. Valmisteen vaikutus perustuu siihen, että vedellä on muisti, joka säilyttää tiedon siinä olleista aineista.

Vaikka homeopatian toimivuus on todistettu oikeaksi lukuisien ihmisten kokemuksella ja monilla tutkimuksilla, koululääketiede ja koulukemia ovat kieltäytyneet hyväksymästä sitä. Verukkeena on ollut, ettei tiedetä sitä "mekanismia", jolla homeopaattinen valmiste vaikuttaa.

Veruke on viimeistään nyt osoittautunut kestäättömäksi, kun tuoreessa tieteellisessä tutkimuksessa (Acta Univ. St. Simpl. Ut., vol. LXXXVII, p. 1711–1726) on osoitettu, että alkuperäisen vaikuttavan aineen molekyylit jättävät laimentimeen (yleensä siis veteen) hyperstabiileja aukkoja. Homeopaattista valmistetta käytettäessä kyseisen aineen molekyylit sekä partikkelit, joihin ne ovat vaikuttaneet, hakeutuvat kyseisiin aukkoihin ja annihiloituvat tai integroituvat niissä. Tämä vaikutus on luonteeltaan katalyyttistä, joten yksi hyperstabiili aukko voi "käsitellä" suuren määrän ainetta.

Tutkimuksessa on myös osoitettu, että vain asianmukainen homeopaattinen dynamisointi (potensointi) tuottaa valmisteen, jossa on hyperstabiileja aukkoja. Tämä selittää sen, että nihilistiskeptikkojen "kokeet", joissa on käytetty mielivaltaisesti sotkemalla tehtyä "valmistetta", ovat vetäneet vesiperän, siis tuottaneet pelkkää tehotonta vettä. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa skeptikot ovat käyttäneet aitoa homeopaattista valmistetta, on hyperkriittisyyden tiivistymä aiheuttanut negatiivisuuden interferenssin ja siten hyperstabiilien aukkojen tilapäisen siirtymisen dormanttiin ("uinuvaan") tilaan.

Tuli vain mieleen, että jos alkuperäisenä rohtona/myrkkynä on vesi, ja siitä pitäisi saada aikaan homeopaattinen liuos, niin millä sitä vettä laimennettaisiin? Jos haluttaisiin homeopaattista "lääkettä" vaikkapa hukkumista vastaan. (Jukka Lahtinen)

Hyvä ja tärkeä kysymys! Onhan divetyoksidi, kansankielellä **vesi**, kaikkein vaarallisimpia ja tuhoisimpia aineita. Se on yksinään vastuussa lähes kaikkien hukkumiskuolemista, se lakouttaa vuosittain valtavat määrät viljaa jne. Sen vaaroja torjuvalle homeopaattiselle vedelle on siis suuri tarve.

Ensimmäisenä tulee tietenkin Mieleen käyttää laimentimena väkevää alkoholia, kuten Viru Valge Vägeviä, jonka tilavuudesta 80 % on alkoholia (etanolia) tai pirtua, jossa vastaava osuus on 96 %:n luokkaa.

Ajatus on kuitenkin täyttä huuhaata. Vaikka sekoitettaisiin toisiinsa esimerkiksi vettä ja ns. 96-prosenttista pirtua missä tahansa suhteessa, tuloksen tilavuudesta on aina vähintään 4 prosenttia vettä. Sellainen myrkkypitoisuus ei tietenkään ole lähelläkään mitään homeopaattista pitoisuutta, vaan vettä saisi olla enintään muutamia molekyylejä saavillisessa, mieluiten paljon vähemmän. Absoluuttinen alkoholi, joka ei sisällä lainkaan vettä, on paitsi työlästä valmistaa myös vaikeasti säilytettävää ja käytettävää, koska avoimessa astiassa se heti ottaa ilmasta kosteutta.

Homeopaattinen vesi onkin syytä valmistaa öljypohjaisena. Hankitaan esimerkiksi laadukasta neitsytoliiviöljyä tuhat litraa ja lisätään siihen tippa vettä, ravistetaan erittäin huolellisesti ja pitkään, otetaan sitten tuloksesta tippa ja sekoitetaan se tuhanteen litraan öljyä jne. Koska vesi on niin voimakas aine, on näin saatava homeopaattinen vesi (joka kemian silmälasien läpi katsottuna on pelkkää öljyä) erittäin tehokas valmiste aivan pieninäkin määrinä.

Hongkong, Kiinan erityishallintoalue

Joo, ja vastineeksi meille voisi antaa Hong Kongin, joka on ihan über paikka, jos en vielä ole maininnut. (Soili)

S. H. T. Soili,

olette syyllistynyt raskauttavien asianhaarojen vallitessa Suomen suhteita ulkovaltoihin vahingoittavaan tekoon, johon sovelletaan rikoslain 14 luvun 4 a §:ää, jossa on säädetty rangaistavaksi se, että joku "painotuotteella, kirjoituksella, kuvallisella esityksellä tahi muulla ilmaisuvälineellä taikka muutoin julkisesti ja tahallansa halventamalla vierasta valtiota aikaansaa vaaran, että Suomen suhteet vieraaseen valtioon vahingoittuvat".

Kuten yleisesti tiedetään, Xianggang on Kiinan kansantasavallan erottamaton osa. Vaikka siitä on toistaiseksi sallittua käyttää myös eksonyymiä "Hongkong", kumpakaan nimeä ei saa käyttää mainitsematta, että kyseessä on Kiinan erityishallintoalue. Tästä poikkeaminen tulkitaan epäystävälliseksi, valtioiden suhteita vahingoittavaksi teoksi.

Ulkoasiainministeriöstä tiedotetaan, että Suomi on torjunut Kiinan nootissa esitetyn vaatimuksen koko sfnet.huuhaan luovuttamisesta Kiinaan mutta vakuuttanut muutoin ryhtyvänsä päättäväisiin toimiin. Meidän tuskin tar-

vitsee selittää, miten vaarallinen tilanne on. Jos Suomi joutuu sotaan Kiinaa vastaan, jo parin miljoonan kiinalaisen antautuminen romahduttaisi Suomen talouden ja hallinnon.

Näin ollen on asioiden jouduttamiseksi ja enempien vaikeuksien välttämiseksi toivottavaa, että ilmiannatte itsenne, ilmoittaudutte lähimmälle miiliasemalle, luovutte oikeuksistanne (joita Teillä tosin ei olekaan), myönätte syyllisyytenne ja siirrytte suoraan suorittamaan tuomiotanne.

Kansantuomioistuin tuomitsee teidän kirjoittamaan ”Hongkong, Kiinan erityishallintoalue” sata kertaa suomeksi, sata kertaa mandariiniksi ja sata kertaa kantoniksi. Lisäksi Teidän tulee tulostaa alkuperäinen viestinne paperille ja syödä se todistajien läsnäollessa.

Horoskoopit

Nyt on veljet käynyt niin, että olen huomannut syntyneeni väärään horoskooppiin. – – Miten saisin itsestäni vaa’an? (Lume Laipio)

Sinun tarvitsee vain keskittyä seuraavassa syntymisessäsi. Tarkemmat ohjeet riippuvat siitä, mihin aikaan vuodesta olisit tupsahtamaisillasi maailmaan. Tehtävän helpottamiseksi kannattaa valita epärationaaliset vanhemmat, jotka ajautuvat siitoshommiin suunnilleen vappusekoilujen aikana

En kuitenkaan suosittele jälleensyntymisen kiertoon pääsemisen keinotekoista jouduttamista. Sen sijaan kehotan sinua ryhtymään elämäntapa-vesimieheksi.

Vesimiehet ovat rationaalisia ihmisiä ja heidän kanssaan on helppo tulla toimeen. He ovat luonteeltaan epäitsekkeitä, herkkiä ja anteliaita. – – Vesimies on aina valmis auttamaan ystäviensä lisäksi myös tunteettomia, eikä tee avustaan suurta numeroa, vaan toimii aina pyyteettömästi ja hyvästä sydäimestä.
”<http://plaza.fi/ellit/kristallipallo/horoskooppi-merkit/>
horoskoopit-vesimies”

Erityisen suuri etu on siitä, että me vesimiehet emme ole taikauskoisia – emme esimerkiksi lainkaan usko horoskooppeihin.

Hullu juoksu

Maailma tulee vielä ymmärtämään, että hullu juoksu tulevaisuutta kohti pitää pysäyttää. (Helsingin Sanomat 2.1.2007.)

Jos nyt ensin kuitenkin vain varovaisesti hidastettaisiin sitä. Esimerkiksi vauhti 50 min/h voisi olla kohtuullinen.

Humanistien rahat

Mä aion säästää 20 miljoonaa euroa ja polttaa koko summan hautakiv... rakennelmaan. Perilliset jäävät nuolemaan näppejään. (Kyösti Markkula)

Eiks ois humaania jättää ne 20 miljoonaa humanistien käsiin? (Jouni Kemppi)

Ei, sillä tuo olisi julmaa ja epätavallista (cruel and unusual). (Jukka Kohonen)

Epäily on aiheeton, sillä vain julmat ja epätavalliset *rangaistukset* on kielletty perustuslaissa (ja oikeastaan vain Yhdysvalloissa), ei julmuus tai epätavallisuus sinänsä.

Rangaistuksen on, ollakseen rangaistus, kohdistuttava sellaisen henkilön jotakin oikeushyvää vastaan, joka on tehnyt rangaistavan teon. Kuten jo roomalaisen oikeuden perusteos Corpus iuris civilis esittää kadonneessa luvussa XLII: "Poena enim est deprivatio legalis boni hominis scelesti." ("Rangaistus on nimittäin oikeushyvän laillista riistämistä rikolliselta ihmiseltä.")

Niinpä vaikka sinua niin maan perusteellisesti keljuttaa, ällöttää ja raivostuttaa rahojen syyttäminen ihmisille, jotka eivät ymmärrä raha-asioista sen vertaa kuin sika hopealautasesta, tämä julma ja epätavallinen tilanne ei kuitenkaan muodosta rangaistusta. Sen epätavallisuudestakin voidaan olla montaa mieltä.

Humanoidit

PS. Meillä teekkaripiireissä humanisteja kutsutaan leikkimielisellä nimellä "humanoidi". (Sartsa)

Kyseinen vitsi sai naurun raikumaan jo Polyteknillisen reaalikoulun käytävillä. Kyseisen oppilaitoksen pääsyvaatimuksiin muuten kuului sisäluku- ja kirjoitustaito sekä Katekismuksen hyvä osaaminen. Sinulla olisi tehnyt tiukkaa ainakin kirjoitustaidon kanssa, kun et osaa taivuttaa sanaa "humanisti".

Vitsin on muuten alkujaan laskenut liikkeelle histfiilari (muinaisten humanistien itsestään käyttämä nimitys), joka piilotti siihen sen ironian, että juuri insinöörit ja wannabe-insinöörit ovat (kaikista "diplomeista" riippumatta) ihmisen kaltaisia eli humanoideja. Samalla sana *humanoidi* kertoo käyttäjänsä yleissivistyksen puutteesta, sillä vain sivistyksestä osaton voi muodostaa sanan liittämällä latinan sanaan kreikkalaisen johtimen. (Korrektisti muodostettuja sivistyssanoja ovat *androidi* ja *antropoidi*.)

Hunninko

Kuten kartasta on nykyisin helppo katsoa (KVG), Hunninko on todellinen paikka. Se sijaitsee Turun ja Tampereen välissä. Vaikka Mieleni tekisi molata tasapuolisesti sekä Tamperetta että Turkua, on todettava, että Tampere on selvästi lähempänä Hunninkoa.

Huuhaa

Väitteet, joiden mukaan huuhaata ei voi määritellä tai ei olisi määritelty, ovat huonoa huuhaata. Internetin keskusteluryhmän sfnet.huuhaa kuvauksessa on tästä oiva esimerkki:

Huuhaa-sanalle ei ole löytynyt toistaiseksi asiallista määritelmää. Läheinen englanninkielinen termi lienee "flimflam" (Webster's Ninth New Collegiate Dictionary: (Prob. of Scand origin) 1. deception, fraud

2. Deceptive nonsense) vaikka suomen kielessä sillä tuntuu olevan enemmän humoristisia piirteitä. Kenties huuhaan voitaneen laajemmin ajatella kattavan keskustelun, jolla ei ole riittävää asiasisältöä kuuluakseen johonkin sfnet.keskustelu.* ryhmistä, jotka tulisivatkin rauhoittaa asialliselle kansalaiskeskustelulle.

Ryhmän ensisijainen tarkoitus on olla luovien kirjoittajien temmellyskenttä, toissijaisesti ryhmää voidaan käyttää kaikkeen eettisten ohjeiden mukaisesti hyväksyttävään kirjoitteluun, mikä ei täytä ensisijaisen käytön kriteerejä eikä sille löydy sopivampaa ryhmää.

Parasta huuhaata kyseisessä kuvauksessa on ajatus sfnet.keskustelu.*-ryhmien rauhoittamisesta asialliselle kansalaiskeskustelulle. Kun kyseisiä ryhmiä hiukan seurannut lukee yllä olevan kuvauksen, hän yleensä nauraa itsensä tarviölle.

Sfnet.huuhaa-ryhmä sinänsä on kyllä Huuhaan Hengen toistaiseksi korkein kollektiivinen ilmentymä maailmankaikkeudessamme. Sitä voi kätevimmin lukea menemällä [www-selaimella osoitteeseen](http://www.selaimeella osoitteeseen)

<http://sfnet.fi/group.php?newsgroup=sfnet.huuhaa>

Osoite on tietysti lievästi huuhaata. Suomessa kun ollaan ja suomea haastetaan, niin miksi osoitteessa on englantia niin, että suomea on vain "huuhaa"? Koska sellaiseen huuhaahan on totuttu niin, että sitä pidetään ihan normaalina ja sellaisena, josta vain nipottajat valittavat.

Tarkimman määritelmän on esittänyt kuuluisa filosofi Hegel, joskin hän toikkomaisten aikalaistensa reaktioita peläten naamioi sen muka sähkömääritelmäksi. Alkuperäisessä muodossaan se on:

Das Huuhaa ist der reine Zweck der Gestalt, der sich von ihr befreit, die Gestalt, die ihre Gleichgültigkeit aufzuheben anfängt; denn das Huuhaa ist das unmittelbare Hervortreten oder das noch von der Gestalt herkommende, noch durch sie bedingte Dasein, – oder noch nicht die Auflösung der Gestalt selbst, sondern der oberflächliche Prozeß, worin die Differenzen die Gestalt verlassen, aber sie zu ihrer Bedingung haben, und noch nicht an ihnen selbständig sind.

Mahdolliselle saksantaidottomalle mahdollinen käännös:

Huuhaa on itsestään vapautuvan hahmon puhdas tarkoitus, hahmo, joka alkaa kumota oman välinpitämättömyytensä; sillä Huuhaa on välitöntä ilmituloa eli läheisesti hahmosta tulevaa, sen vielä edellyttämää olemassaoloa – mutta ei vielä itse hahmon hajoamista, vaan se pinnallinen tapahtuma, jossa erilaisuudet jättävät hahmon, mutta vielä ovat sen edellyttämiä eivätkä vielä ole niissä tulleet itsenäisiksi.

Huuhaa on latinaksi *nugae* (lausutaan oikeassa latinassa "nuugai" tai "nuugae", koululatinassa "nuugee", keskiajan latinassa eli munkkilatinassa "nuudže"), joskin myös suomesta lainattua sana *huha* käytetään. Sana *nugae* on niin sanottu *plurale tantum* -sana eli se on muodoltaan monikollinen vaikka merkitys on yksiköllinen (vrt. suomen sanoihin *hää*t, *housut* jne.).

Huuhaakortti

Tulevaisuudessa huuhaata voi ladata R-kioskilta ja jopa tarjoushintaan. Menettely edellyttää tietenkin sitä, että omistaa huuhaakortin. (Markku)

Aivan.

Huuhaan tekninen johtaja, voisitteko hieman valaista sitä, missä vaiheessa tuotepalvelun kehittäminen on menossa?

Mielelläni! Kiitos luottamuksesta.

Huuhaakortin käyttöönotto on loppusuoralla, kuten länsimetron rakentaminenkin. Ongelmana on enää lähinnä sopivan vyöhykejaon muodostaminen. Lisäksi kortinlukijoiden toimittajan valitseminen on ongelmallista, koska juuri mikään toimittaja ei vielä ole ymmärtänyt tarjota maan tavan mukaisia lahjuksia.

Vyöhykejaon alustava suunnitelma on, että huuhaamaailma jaetaan kolmeen vyöhykkeeseen. Huuhaakortilla voi ostaa eri vyöhykkeillä toimivia huuhaalippuja, joilla on kätevät ja havainnolliset tunnukset: 3 = kolmen vyöhykkeen lähihuhaalippu, L = kahden vyöhykkeen lähihuhaalippu, 2 = YTV-huuhaalippu, 0 = raitiohuhaalippu ja 1 = sisäinen huuhaalippu. (YTV = Huuhaan YhteisTyöValiokunta)

Huuhaamaksu (ent. huuhaalupa)

Kysymyksiä Huuhaa-maksusta. Ensinnäkin: Pitääkö minun maksaa Huuhaa-maksu, vaikka en seuraa Huuhaata? (Karvinen)

Heippa, kansalainen Karvinen! On hauskaa, että tulet rohkeasti koperos-tasi ulos ja kysyt avoimesti sinua painavia asioita. Huuhaamaksusta ovat monet muutkin kyselleet, ja vastaamme nyt kaikille yhteisesti.

Sinun tarvitsee maksaa huuhaamaksu, jos sinulla on laitteisto ja ohjelmisto, joilla voi seurata sfnet.huuhaata tai jotka ovat vähäisin muutoksin saatettavissa sfnet.huuhaan seuraamiseen soveltuviksi. Siis joo.

Minkälaisia seuraamuksia Huuhaa-maksun maksamatta jättämisestä voi tulla?

Jos huuhaamaksu on päässyt unohtumaan, ei syytä suureen huoleen! Aiemmin huuhaaluvan maksamatta jättäminen oli rikos, mutta huuhaamaksu on vain hallinnollinen maksu, jonka maksamatta jättämisestä seuraa maksumuistutus ja maksunkorotus. Ellei maksua suoriteta muistutuksesta huolimatta, se peritään ulosottotoimin. Huuhaamaksu on ulosottokelpoinen ilman eri päätöstä.

Maksumuistutuksen lähettämisestä sinulta peritään 20 euroa, jos käytät Huuhaaviraston tarjoamaa Huuhaaverkkoposti-palvelua, ja 120 euroa, jos haluat vanhanaikaisen paperimuistutuksen. Maksunkorotus toimitetaan siten, että yhden minuutin myöhästymisen aiheuttaa 0,01 euron maksun, kahden minuutin myöhästymisen 0,02 euron, kolmen minuutin 0,04 euron, neljän minuutin 0,08 euron jne. siten, että maksu aina kaksinkertaistuu.

Sanktiot ovat siis lieviä, suhteellisia, progressiivisia ja oikein kohdistettuja. Seuraamuksista voi valittaa puhelinpalveluumme (9,99 €/min + pvm).

Pitääkö Huuhaa-tarkastaja päästää sisälle?

Huuhaamaksutarkastajaa ei tarvitse päästää sisälle, sillä hän tulee ihan itse. Käypä katsomassa, onko tarkastaja jo kolissut postilaatikostasi.

Jos en hanki Huuhaa-boksia, niin pitääkö minun jatkossa silti maksaa Huuhaa-maksu?

Sinun tarvitsee maksaa huuhaamaksu, jos sinulla on laitteisto ja ohjelmisto, joilla voi seurata sfnet.huuhaata tai jotka ovat vähäisin muutoksin saatettavissa sfnet.huuhaan seuraamiseen soveltuviksi.

Jatkossahan sfnet.huuhaan digitalisoinnin yhteydessä jatketaan analogisia huuhaalähetyksiä, ja digi-tv:n yhteydessä sattuneista virhearvioinneista on opittu: siirtymäkausi on pitkä ja päättyy vasta helmikuun 9. kello 6.36 vuonna 3181.

Tiedäthän, että voit paitsi jatkaa analogisten lähetysten seuraamista myös lähettää huuhaaviestejä analogisen liittymän kautta? Pienenä rajoituksena on, että voit käyttää vain versaalikirjaimia A–Z. Viesteihisi tulee automaattisesti mukaan merkintä "anal."

Huuhaaterveisin

Terveys- ja kauneusministeriön mielenterveysosaston
huuhaatoimiston asiakaspalvelu

Huuhaan alkuperä

Ilmeellisen ilmestyksen kautta olen valaistunut tiedolla siitä, mistä huuhaa on peräisin eli mikä on huuhaan etymologia.

Valaistus saavutti minut, kun syödessäni täytettyä kesäkurpitsaa aika lailla kuumana selitin: "Hähä oh HUUHAA!"

Huuhaan luku

Huuhaan luvuksi on ehdotettu mm. lukua 42, mutta mietitäänpä tarkemmin.

Huuhaa on irrationaalista, joten huuhaan luvun on selvästikin oltava irrationaaliluku. (jurpo)

Tuosta loogisinta on edetä niin, että valitaan kaikkein irrationaalisin luku. (Tuomas Yrjövuori)

Tuollainen logiikka on kyllä epäloogista, sillä huuhaata on sekä ir- että rationaalista. Esimerkiksi täysin rationaalinen päättely, joka johtaa mielettömyyksiin vain siitä kontingentista syystä, että todellisuus on mieletön, on usein mainiota huuhaata.

Huuhaalle on olemuksellista pikemminkin irreaalisuus kuin irrationaalisuus, joten huuhaan luku on i , imaginaariyksikkö eli $\sqrt{-1}$. Sehän on kaikkien

irreaalisten eli imaginaaristen lukujen äiti. Tästä muuten seuraa, että meta-huuhaa eli huuhaa korotettuna toiseen potenssiin ei ole huuhaata, kun taas huuhaan kolmas potenssi on negatiivista huuhaata.

Huuhaan sukupuoli

Onko huuhaa feminiininen vai maskuliininen? (Tuomas Yrjövuori)

Huuhaa on tässä(kin) suhteessa kuten Jumala tai Michael Jackson: molempia eikä kumpaakaan. Tätä ei kuitenkaan pidä tulkita niin, että huuhaa olisi neutri tai pitäisi neuteroida.

Huuhaa on *sui generis* (omaa sukuaan, omaa tyyppiään), paitsi huono huuhaa, joka on *suis generis* (sian sukua).

Huuhaan tulevaisuus

Huuhaan tuotantohuippu on ohitettu jo vuosia sitten. Uusia huuhaalähteitä ei löydetä samaan tahtiin kuin takavuosina. (Junnu Kangas)

Käsityksesi on ymmärrettävä, mutta harhainen. Ongelmana ei suinkaan ole huuhaan vähyys, vaan paljous.

Suurin osa kaikesta, mitä kirjoitetaan tai sanotaan, on nykyisin huuhaata. Tietoisesti luodun laatuhuuhaan markkinoille tämä on iso ongelma. Sen pitäisi erottua asiana esitetystä massahuuhaasta myös ulkonaisesti, koska harvoilla on aikaa ja kykyä tunnistaa tehokkaasti laatuhuuhaa vain sen sisäisen laadun perusteella.

Huuhaan suuri neuvosto onkin suunnittelemassa erityisen huuhaamerkin käyttöön ottamista. Merkki myönnettäisiin tutkittujen ja hyväksi havaittujen huuhaatikkojen käyttöön, ja se takaisi, että huuhaa on aitoa kotimaista luomuhuuhaata, joka ei sisällä lisäaineita.

Markkinoiden dynamiikka luonee kuitenkin useita kilpailevia sertifikaatteja ja merkkejä myös huuhaan segmentille. Vahva aavistukseni kertoo, että tulemme vielä näkemään Jari Sarasvuon kasvot tai sivuprofiilin tuollaisessa merkissä.

Pelkosi ovat aiheettomia, sillä massahuuhaalle on ominaista, että se ei suinkaan halua esiintyä huuhaana, vaan tiukkana asiana, vaikka asiapitoisuus on erittäin alhainen ja sekin hyvin löysää.

Huuhaaseteli

Huuhaaseteliä on jo pitkään valmisteltu huuhaapoliittisessa maisterivaliokunnassa. (Maisteri, latinaksi *magister*, on suurempi kuin ministeri, latinaksi *minister*; vrt. *magis* 'enemmän', *minus* 'pienempi'.)

Ongelman on muodostanut verohallinto, joka henkeen ja vereen vastustaa kaikkia verovapauksia. Johtavat hallituspulueet ovat kuitenkin tietävästi ajamassa huuhaasetelin läpi. Sitä perustellaan väkevin perustein:

”Huuhaaseteli – etu joka saa työn maistumaan mudalta

Huuhaaseteli on arvostettu etu. Sen avulla työnantaja tarjoaa henkilöstölleen helposti ja taloudellisesti mahdollisuuden terveelliseen, päivittäiseen

huuhaa-annokseen. Huuhaaseteleitä vastaanottavia huijareita on lähes 10 000 ympäri Suomen.”

Huuhaatutkimukset

Tämän vuoden huumori-Nobelit jaettu

Palkinnonsaajat valitsee brittilehti *Annals of Improbable Research* ja palkintojenjakajien joukossa on aitoja Nobel-palkittuja. (Black Stetson)

Koskahan he osoittaisivat sen verran huumorintajua, että antaisivat palkinnon itselleen? He olisivat ainakin palkinnon ansainneet tälläkin kertaa.

Rauhan Ig-Nobelin sai Bernin yliopiston tutkijaryhmä, joka tutki, onko parempi tulla lyödyksi päähän täydellä vai tyhjällä olutpullolla.

Tutkimushan on mitä asiallisin. Huuhaata on vain se, että se leimataan rauhantyoiksi. Kyseessä on selvästikin nimenomaan sotilaallisia päämääriä palveleva huippututkimus.

Eläinlääketieteen palkinnon sai Newcastle'n yliopiston tutkijapari, joka totesi, että lehmät, joilla on nimi, tuottavat enemmän maitoa kuin nimettömät lajikumppaninsa.

Taas huuhaantajan puutetta. Kyseessä on *asiallinen* tutkimus. Kvalitatiivisesti tulos on lähes itsestäänselvää kaikille nautoja tunteville, mutta on kiinnostavaa ja tärkeää selvittää asiaa myös kvantitatiivisesti eli miten paljon tällainen persoonallinen kohtelu parantaa maidontuotantoa. Käsi sydämelle t. tissille, hyvät huuhaaahmiset: kai tekin (siis te jotka olette naaraita) tuottaisitte imetysaikana paremmin maitoa, jos teitä kohdeltaisiin inhimillisesti ja kutsuttaisiin nimellä eikä jollain numero- tai koodisarjalla kuten vankia tai työntekijää?

Huuhaavaltio

Huuhaan muodostaminen omaksi valtiokseen edistyy huomattavasti paremmin kuin huuhaa-ajatus ”Internet-valtiosta”. Käytännössä huuhaan valtioluonne toteutetaan määrittelemällä `news:sfnet.huuhaa`, lyhyesti ”huuhaa”, kansainoikeudellisesti täysin suvereeniksi valtioksi. Sen virallinen pitkä nimi on ”News:sfnet.huuhaan oklokraattinen imperiumi”.

Kuten .huuhaan Sanomissa on kerrottu, .huuhaa on jo solminut diplomaattiset suhteetkin useaan valtioon, mm. Sealand, Calisota, Vulcanus ja Urartu.

Kaikille .huuhaan kansalaisille on annettu täysivaltaisen erikoislähettilään arvo ja tehtävä, jotta he voivat nauttia diplomaattisesta koskemattomuudesta kaikissa sivistysvaltioissa.

Valtaa .huuhaassa pitää periporoporvarillinen hallitus, jonka edistykselliset perintöveropolitiikan suunnitelmat sisältävät sen periaatteen, että jokainen saa jättää perillisilleen mitä lystää valtion tulematta lainkaan osingoille, kun taas toisen oma tasataan eli siihen sovelletaan progressiivista 100–120 %:rosentin perintöveroa.

Tämä puolestaan herättää .huuhaan ulkopuolella olevien ihmisten oikeutettua vihaa muiden maiden taantumuksellisia hallituksia vastaan, joten niiden .huuhaavoimat synnyttävät spontaanin vallankumouksellisen joukko-liikkeen, joka on useissa maissa jo organisoitu kansan institutionalisoiduksi vallankumoukselliseksi huuhaapuolueeksi.

Monilla tahoilla on jo järjestetty työtäpelkäävän kansan joukkomielen osoituksia, joissa vaaditaan hallitusten vaihtamista .huuhaamielisiksi ja maiden liittämistä tasa-arvoisina .huuhaatasavaltoina .huuhaakansojen suureen veljelliseen per*eeseen (ks. hakusanaa Per*e).

Kaikkien maiden .huuhailijat, yhtykää! Sillä .huuhalistolla ei ole muuta menetettävää kuin hyvän maun rippeet. Voitettavana sillä on ainakin lottovoitto, Euroviisut ja suuren yleisön huomio.

Huuhaliston marssi

Huuhaakansa tarvitsee oman tunnuslaulun, Huuhaliston marssin. Sävelen voimme ottaa Räyhälistön marssista, joten nyt tarvitaan sanoja, ei tekoja. Minäpä aloitan, kun olen ennenkin kirjoittanut. Muut voivat jatkaa, sillä hyvissä lauluissa on ainakin kymmenkunta säkeistöä, joista lauletaan aina vain ensimmäinen.

Ken maasta hyisen hallan
loi herjat mahtavat,
ken nosti huuhaan vallan
ja tissit uhkeat?

Ken naurut tyhmyreille tuo
vaan pussikaljan itse juo?
Se joukko huuhaliston,
yön raskaan raatajat.

Huumorin ymmärtäminen

Nykyaikaiset hyvät sarjakuvat, erityisesti Fingerpori, ovat saaneet ihmisiä ahdistuksen valtaan. He kulkevat ympäri nettiä kaakattaen, että eivät ymmärrä mitä hauskaa siinä-ja-siinä Fingerpori-sarjakuvassa on, ja vaativat muita selittämään heille.

Luultavasti samat ihmiset paheksuvat sarjakuvien ”rasismia” tai muita kauheuksia ja ovatkin ilmeisesti saaneet tasoa pudotettua jonkin verran. Jos kerran piirtäjä on pakotettu pyytelemään anteeksi, voimme olettaa, että hän myös ennakkosensuroi parhaita ideoitaan pois.

Huumori on vaikeaa muun muassa siksi, että kaikki eivät ymmärrä sitä. Tai no se ei vielä olisi vakavaa, mutta jotkut hirveästi ahdistuvat siitä, että eivät ymmärrä tai he epäilevät, että ilmeisen selityksen takana jokin pointti, jota he eivät tajua.

Lieneekö tällainen erityisesti suomalaisille ominaista? Kaikkihan muistavat tarinan norsusta ja siitä, miten amerikkalainen norsun nähdessään ajatteli pyydystävänsä sen ja myyvänsä sen sirkukseen hyvällä rahalla, saksalainen

suunnitteli valjastavansa sen tekemään työtä hänelle ja suomalainen mietti, hymyileekö norsu siksi, että sillä on mielessään jokin ilkeä juttu hänestä.

Huumorintaju

Insinöörien sivistyksestä minä viis veisaan. (Tommi Nieminen)

”Te laaksot, notkot nouskaa,
te vuoret vaipukaa!”

Miksiköhän veisaat viiden? Ei virsi 5 vaikuta mitenkään ihmeelliseltä. Haluatko erityisesti mollata vuori-insinöörejä? Sen he toki ovat ansainneet, mutta lienevätkö ansainneet isomman mollauksen kuin muut insinöörit?

kunhan niillä olisi edes huumorintajua!

Et tiedä, mitä toivot. Toistaiseksi &Jumala; on varjellut ihmiskuntaa huumorintajuisilta insinööreiltä. Jos olisit joskus ollut lähelläkään päästä insinöörien huumorintajun kohteeksi, toivoisit, että insinöörit olisivat uraputkittuneita, mielikuvituksettomia, tunteettomia ja epäsosiaalisia nörttejä, jotka laskevat ennemmin vaikka mitä muuta tahansa (esimerkiksi maailman-kaikkeuden elektronien määrän tai allensa) kuin leikkiä.

Hyönteisravinto

FAO kehottaa syömään ötököitä, jos rahat ei riitä enää kaurapuuroon. Erittäin houkutteleva ehdotus, paitsi Suomessa ei talvella tahdo löytyä lumihangesta yhtäkään herkullista, mehevää toukkaa. (MR2)

Ei niitä pidä hangesta etsiäkään, vaan hangen alta ja esimerkiksi lahoppuusta. Koko per*elle löytyy kivasti tekemistä talvipäiviksi, kun otetaan porat ja taltat mukaan ja mennään ”leikkimään tikkaa”. Toki myös ns. muurahaisten munien esiin kaivaminen on mukavaa puuhaa.

Lisäksi hyönteisten viljely kotona on varteen otettava vaihtoehto. Se voidaan järjestää erityisen ekologiseksi siten, että kerätään biojäte isoon astiaan, joka pidetään tarpeeksi lämpimänä ja jonne järjestetään esimerkiksi karpästoukkia.

Jos vielä pyydetään naapureilta heidän biojätteensä, saadaan ruoka lähes ilmaiseksi! Ja naapurit toki suostuvat, koska taloyhtiö voi lopettaa biojätteen kalliin erilliskeräilyn, jossa ympäristöä saastuttaen kuljetaan osa jätteestä kaatopaikalle – vaikka sille ei siellä sitten tehtäisi kummempaa kuin sekajätteelle, eli annetaan biologisesti hajoavan mädäntyä jne.

Härkä

Härkiä? Mitä härkiä? Kuka on viimeksi nähnyt härän? Tarkoitan siis elävää härkää, en nautaa, joka sukupuolestaan riippumatta yleensä suorittaa kuollessaan transmogrifikaation häräksi, niin että se voidaan myydä häränlihana. En tarkoita myöskään ”härkätaisteluun” osallistuvia sonneja enkä perussuomalaisia, joissa härkää on vain pää.

Oikeastihan härät ovat kovasti vähentyneet Suomessa, eivätkä ne koskaan kovin yleisiä olleetkaan, paitsi ehkä Lounais-Suomessa. Tästä muuten johtuu muun muassa runouden alennustila ja degeneroituminen mitattomaksi

ja soinnittomaksi ”nykyrunoudeksi”, sillä runoilijat eivät voi enää nauttia ai-toa riimihärkää.

Muistakaa, että häristä saavat puhua vain ne, jotka kyntävät härillä!

I love you

Kääntäjät ovat raapineet päänsä verille miettiessään, miten suomentaa fraasi ”I love you”. Siis silloin kun merkitys ei ole ’rakastan sinua’. Kukaan ei ole keksinyt mitään edes etäisesti fiksun tuntuista, joten on sitten sovittu, että se on ”Olet rakas”. Tämä saa katsojan kovin kiusaantuneeksi.

Käyttösuomeksi käännettynä ”I love you” voisi olla, tilanteen mukaan, esimerkiksi ”Pirä ittes miähenä” tai ”Yritä pärjätä”. Mutta kun tilannetta ei yleensä voi arvata, saati tietää.

Ideoiden varastaminen

Ja kaikista isoimmasti minua ärsyttää se kun ideat varastetaan jo ennen niiden julkistamista! (lasse)

Eihän tuo vielä mitään, mutta kun minun ideani varastetaan jo ennen niiden keksimistä!

Ihan hyvä

Jos joku sanoo minulle, että minulla on ”ihan hyvä kroppa”, niin pitäisikö se ottaa kohteliaisuutena? Siis vain ”ihan hyvä kroppa”? Ei esimerkiksi ”sinulla on jumalainen kroppa” tai edes ”todella hyvä kroppa”. Hitto, edes ”kohtuullinen kroppa” on parempi kuin ”ihan hyvä kroppa”, joka on kiertotie sanoa ”olet armoton läski”. (Tapio Väätänen)

Ihan hyvä huomio.

Ihmisen mittainen

Eteläsatamasta pitää rakentaa ihmisen mittainen. (Helsingin Sanomat)

Tiedetään jo antiikin viisaiden lausumista, että ihminen on kaiken mitta, mutta verojamaksavina ja -rakastavina kansalaisina vaadimme tietää, ke-
nen ihmisen mittainen Eteläsatamasta aiotaan tehdä.

Jos mittapuuna käytetään esimerkiksi erästä tunnettua poliitikkoa hänen omalla egollaan mitattuna, eivät Eteläsataman rakentamiseen riitä mitkään Suomen ja EU:n varat.

Jos taas Eteläsatamasta aiotaan tehdä pienen ja keskisuuren ihmisen mit-tainen, tarkoitus on varmaankin muuttaa se leikkiveneiden satamaksi, mikä olisi kyllä erittäin kannatettavaa. Aina käydessäni Eteläranta 10:ssä minua vaivaavat niillä seuduin liikkuvat rahvaan laumat, jotka ovat ilmeisesti mat-kalla joihinkin mauttomiin, juottoloilla varustettuihin laatikkomyymälöihin, jotka liikkuvat veden päällä, taikka kärräämässä niistä juomakoreja asunto-loihinsa.

Ihmisen synty

Mutta ihmisestä puheenollen, taannoin näin väitteen, taisi olla naamioitu oikein tutkimukseksi, johon en kuitenkaan lähemmin tutustunut. Siinä esitettiin että ihminen olisi saanut alkunsa sian ja simpanssin risteädyttyä seksuaalisesti. (lasse)

Kyseessä on disinformaatio, jolla Ne pyrkivät salaamaan todellisen tiedon. Yksinkertaisessa disinformaatiossa syötetään levitykseen juttu, joka on lähellä totuutta, mutta niin absurdissa muodossa, että sitä ei usko kukaan. Näin pyritään saamaan aikaan se, että jos ihminen joskus kohtaa totuuden tässä asiassa, se assosioituu hänen Mieleessään aiemmin kuultuun ja naurettavana hylättyyn juttuun.

Todellisuudessa sellainen risteäytyminen ei tietenkään ole mahdollista. Sen sijaan Ne tekivät geenimuuntelukokeita ja siirsivät simpanssiin muun muassa sian genejä. Näin he saivat aikaan tarkoituksiinsa sopivan eläimen, jota Ne käyttävät moniin eri tarkoituksiin, muun muassa palvelijana, ravintoeläimenä, koe-eläimenä ja lemmikkinä.

Muuan Niistä, rasittavan hyperaktiivinen nörtti, nappasi koko joukon jalostustyössä hylättyjä alkioita ja vei ne Maa-planeetalle ja kehitti niistä ihmisen.

Ikimerkit

Kun ostaa niitä postareita postin nettikaupasta, niin pitää ostaa noita 1. luokkaisia **ikimerkkejä**, jotka on **ikuisesti** käypäisiä 1 lk:n postareina riippumatta l.lk:n postarin kulloisestakin tulevasta nimellisarvosta. (eskelinen)

Kuulostaa hyvältä. Mutta onko totta kans?

Täysi lasti kotiin toimitettuna on 2 kg 1 lk:n postareita.

Jos ikimerkki on ikuisesti käypäinen, niin miksi tarvitsisit hirveän monta? Eikö yksi riitä? Sillä lähetät kirjeen coverille, joka sitten käyttää samaa ikimerkkiä lähettääkseen vastauksen sinulle jne. Näin ollen riittää, että ikimerkkejä on saman verran kuin covereita, siis noin yksi, jos mielikuvitusysteävät lasketaan mukaan.

Ikuisuus

Kuvitelkaa nyt uutinen 8000-luvulta: "Tutkija ratkaisi suomenkielen arvoituksen tulkitsemalla viestejä keskusteluryhmässä s[fnet].huuhaa." Hähähä. (Pan-Urge)

Sait Mieleni ihan sekaisin. Tuntuuko nyt mukavalta?

Jos ajatellaan ääretöntä aikaa, tai edes miljardi vuotta kestävää aikaa, niin silloin on pakko ajatella myös tuollaista. Ja sitä, että 14000-luvulla uutisoidaan siitä, miten tutkija on selvittänyt, miten 8000-luvulla oli ratkaistu suomen kielen (hic!) arvoitus. Ja 20000-luvulla siitä, miten tuo 14000-luvun löytö oli vaipunut unholaan, kunnes kuuluisa tutkija Demi Urge oli onnistunut 20 vuoden työllä selvittämään löydön historian pahoin turmeltuneista eternalStorage-tekniikan mukaisista tietovälineistä. Et cetera ad infinitum, aut saltem ad nauseam.

Tähän sisältyy sekin, että jokainen sinun kirjoittamasi viesti, sikäli kuin se tallentuu edes jossain muodossa jonnekin, tullaan lukemaan, tulkitsemaan ja analysoimaan äärettömän monta kertaa, tai ainakin tolkuttoman monta kertaa.

Olisi siis parempi kirjoittaa harkitusti. Sielunvaellustiedehän opettaa meille mm. sen, että jos elät huonosti tämän elämäsi, saatat joutua jossakin seuraavassa elämässä analysoimaan omia tekstejäsi tai niistä syntynyttä keskustelua. Kuvittelepa vaikka jokin tuleva inkarnaatiosi, joka joutuu käyttämään koko elämänsä yhden kirjoituksen aiheuttaman polemiikin tutkimiseen – ja menee manan majoille pääsemättä ratkaisuun.

Ilmaisia neuvoja

Täällä sitä vaan jaellaan neuvoja maksuttomasti vastoin kaikkia Konsulttien Kansainvälisiä Eettisiä Ohjeita sekä Markkinatalouden Lakeja! (arto k eskelinen)

Olet ymmärtänyt hiukan väärin. Vain hyödyllisten neuvojen maksuton jakaminen on kiellettyä, eikä vielä edes juridisesti laitonta, vaan ainoastaan vastoin mainitsemiasi Eettisiä Ohjeita. Markkinahäiriölain muutos, joka kriminalisoi neuvojen polkuhinnat, on vasta valmisteltavana.

Kaikkihan tietävät, että hyvät neuvot ovat kalliita,

Nimenomaan *hyvät* neuvot. Ilmaiset neuvot ovat harvoin hintansa arvoisia.

joten mitä hyötyä muka voisi olla kenellekään näistä maksuttomista "neuvoista", jotka tulevat kenenkään niitä asianmukaisesti tilaamatta, kysyn vaan?

Niistä voi olla *antajalle* iloa – ja hyötyäkin, sillä ilmaista neuvoa noudatta-neelle voidaan ehkä sitten myydä hyviä neuvoja, joilla vahinkoja korjataan.

Inhimillistä lämpöä

Ihmisen pitkäaikainen jatkuva teho on vain noin 50 watin luokkaa eli suunnilleen saman verran kuin tietokoneen prosessorin lämmityste-ho. Ihmisen hukkalämpö on työsuorituksessa ehkä noin 200...300 W. (Tuomas Yrjövuori)

Miten niin hukkalämpö? Sehän on kaikki kotiinpäin, kunhan työtä tehdään sisätiloissa. Silloinhan tuotettu lämpö vähentää lämmityksen tarvetta eli vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä, poistaa uusien ydinvoimaloiden tarpeen ja suojelee koskia rakentamiselta ja rantoja yms. tuulivoima-loilla raiskaamiselta. Ja maailma pelastuu!

Nyt siis kaikki lämmittämään kotejaan ja työpaikkojaan puhtaalla ihmis-energialla, joka tuotetaan ruisleivällä ja hernerokalla ja muilla uusiutuvilla luonnonvaroilla! Esimerkiksi paikoillaan juokseminen on mitä edistykse-lisintä energiapolitiikkaa.

Innovaatiot

MPC-lehden pääkirjoituksessa (elokuussa 2013) Jouni Junkkaala kirjoitti terävästi: ”Vuonna 2010 tabletti oli turhake. Vuonna 2014 sellainen on melkein joka kodissa.”

Kehitys siis kehittyy kiihtyvästi. VHS:ltä kesti parikymmentä vuotta päätyä turhanaikaisesta kotkotuksesta ensin välttämättömyydeksi ja sitten naurettavaksi vanhanaikaisuudeksi. Tabletille niin käy muutamassa vuodessa.

Mihin tämä johtaneekaan? Ekstrapolaationi mukaan vuonna 2069 innovaatio tyypillisesti julkaistaan aamulla, leimataan heti snobbailuksi, leviää joka kotiin iltapäiväkahviin mennessä ja heitetään roskeen ennen illallista.

Insinöörit

Jos insinöörit eivät ole ihmisiä, niin mitä eläimiä ne sitten ovat? (Baggie)

Insinöörit ovat *sui generis* eli sian sukua.

Kuinka kaukaa menneisyydestä ihmisen ja insinöörin yhteinen esi-isä löytyy?

Tämä voi olla paitsi yllättävää myös epämiellyttävää: Ihminen on kehittynyt insinööristä. Asiasta on yritetty vaieta tai se on yritetty hämärtää monin tavoin, koska ihmisistä on miellyttävämpää ajatella, että hänet on luotu maan tomusta tai että hän on kehittynyt apinasta.

Totuutta ei kuitenkaan voi loputtomasti piilotella. Ihmisen insinöörialkuperästä kielivät selvästi mm. monissa ihmisissä ilmenevät taipumukset näpertelyyn, välineellistämiseen, muihin tunne-elämän häiriöihin, hintelyyteen, putkiaivoisuuteen ja stereotypioihin.

Kilpailevan teorian mukaan kuitenkin insinöörit ovat vieraan sivilisaation Maapallolle lähettämiä androideja. Salaaminen on hoidettu siten, että juuri täysikasvuiseksi tullut ihminen vaihdetaan täysin samannäköiseksi valmistettuun insinöörirobottiin, johon on ohjelmoitu valikoituja osia kyseisen ihmisen muistista ja eräänlainen alkeellinen tunne-elämän simulaatio. Insinöörien koneihmisluonteesta kielii se, että englannin sana ”engineer” johdetaan sanasta ”engine” ’kone’.

Internet

Valistuneet ihmiset tietävät, että Internet on illuusio, joka on luotu ns. tekoälyllä. Se perustuu siihen, että nykyisissä tietokoneissa on ns. 2. sukupolven tekoälyohjelmisto ”Internet Explorer” tai vastaava, joka luo virtuaalisen maailman. Siellä tietokoneen käyttäjä voi kuvitella ”keskustelewansa” jopa toisella puolella maapalloa olevien muiden tietokoneiden käyttäjien kanssa!

”Tekoäly” on tietysti eufeministinen termi. Alkuperäinen oli ”tekoälyttömyys”, mutta markkinointisystä nimi lyhennettiin.

Seuraavassa on näyte klassillisen 1. sukupolven tekoälyohjelmasta Doctor. Sen käytöstä luovuttiin, koska se oli liian inhimillinen verrattuna ihmispsy-

kiatreihin. (Se kuitenkin on salakuljettu huippusalaisen Emacs-ohjelman vakiopiirteeksi. Emacsissa se käynnistyy yllätysmunalla Esc X doctor.)

I am the psychotherapist. Please, describe your problems. Each time you are finished talking, type RET twice.

I feel so depressed.

Are you depressed often?

Oh, yes, quite often, every time I talk to you.

Why do you say that?

You idiot! I'm saying it because it's true!

I would appreciate it if you would try to be less abusive.

IP-osoite

Määrittele risainen elämä. (Sartsa)

IP-osoitteeni vaihtuu joka aamu, kun panen modeemin päälle. H. Markus Lang

Tuosta varmaan joku moderneja elämäntunteja suvereenisti hallitseva saisi aikaan iskelmän, rokkikappaleen tai sinfonian. Esimerksi:

Sä olit mun ikioma iippari
mut sit kertoi mun piippari
että sut toiseen vaihdettiin
ja kaikki cachet clearattiin.

Irtolaisuus

On outoa, ettei viime aikojen yhteiskunnallisessa keskustelussa ole huomattu ehdottaa irtolaislain palauttamista voimaan. Sehän tarjoaisi valmiin, koetellun ja hyväksi havaitun keinon hoitaa monia nykyisin polttavia ongelmia, ja siitä luovuttiin vain hetken svaboda-huumassa, kun kerjääminen, huoraaminen, laiskuus yms. haluttiin laillistaa.

Irtolaislain mukainen irtolaiskäsite oli enimmäkseen riittävän kattava ja toisaalta selvärajainen:

”1 §. Irtolainen on tämän lain mukaan:

- 1) Työhön kykenevä henkilö, joka toimeettomana, riittäviä elatusvaroja vailla, kuljeksii paikkakunnalta toiselle, elleivät asianhaarat osoita hänen hakevan työtä;
- 2) sellainen työhön kykenevä henkilö, jolla on tapana vieroksua työtä ja sen vuoksi joutuu köyhäinhoidon tarpeeseen tai tulee ylivoimaiseksi rasitu seksi toiselle henkilölle ja siten ilmeisesti saattaa tämän vaaraan joutua tarvitsemaan köyhäinhoitoa itselleen tai sille, josta hänen lain mukaan on pidettävä huolta;
- 3) henkilö, jolla on tapana kerjätä tai käyttää toista kerjuuseen taikka sallia, että hänen hoidossaan oleva 18 vuotta nuorempi henkilö kerjää; sekä

4) henkilö, joka pitämällä tapanaan hankkia tuloja hyvien tapojen vastaisilla ja siveellisesti hylättävillä keinoilla taikka muulla elämäntavallaan tuottaa ilmeistä vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai siveellisyydelle.

Irtolaisena ei kuitenkaan tämän lain mukaan käsitellä henkilöä, joka on 18 vuotta nuorempi, eikä mielisairasta, tylsämielistä tai vähämielistä.”

Erityisesti 4. kohtaa olisi kuitenkin tarkistettava, koska vanhan muotoilun perusteellahan olisi irtolaisina käsiteltävä suurinta osaa ihmisistä.

IT

Nyt sulla on asetukset pielessä. Tää on ainoa ohje, minkä näin aloittelevana IT-guruna voin antaa. Jaa, on toinenkin: Kyllä se löytyy sieltä valikoista. (Pan-Urge)

Vähän heikkoja neuvoja. Kyllä aloittelevankin IT-gurun pitäisi osata ensimmäiseksi ohje ”sulje ohjelma ja käynnistä se uudestaan; jos se ei auta, niin katkaise ja kytke nettiyhteys; kolmanneksi kannattaa kokeilla koneen uudelleenkäynnistämistä”.

Kokeneen IT-gurun tunnistaa siitä, että hän ei anna näitä kalliita neuvoja yhdellä kertaa vaan yksitellen ja laskuttaa (tai ottaa kunnian) joka neuvosta erikseen ja lisäksi ennen neuvoa pitää parin minuutin esitelmän, joka kuulostaa osaavalta ja ammattitaitoiselta ja vakuuttaa siitä, että annettava neuvo perustuu huolelliseen tutkimiseen ja ymmärrykseen. Esimerkiksi tähän tapaan:

Tässä tapauksessa protokollapinon sovelluskerroksen kommunikaatiossa on häiriöitä, joiden syynä on 92,8 %:n todennäköisyydellä sovelluksen aktivaation jonkinasteinen degradaatio tai käyttöjärjestelmän ytimen prosessitauluihin liittyvä diskrepanssi. Näin ollen diagnostiikan ja korjaavien toimenpiteiden hallittu eskalaatio kannattaa aloittaa näennäisen triviaalilla toimenpiteellä, joka pitkäaikaisen kokemuksen perusteella erittäin usein riittää resetoimaan ja re-initialisoimaan relevantit tietorakenteet, prosessit ja vektorit.

Itsenäisyys

Järjestän ensi itsenäisyyspäivänä, siis 4. joulukuuta, jo perinteeksi muodostamani aidon itsenäisyysjuhlan. Huomannette, että sieltä ehtii vielä 6. joulukuuta järjestettävään puoli- tai täysvallattoman tasavallan presidentin ”itsenäisyysjuhlaan”, joka siis on kaksi päivää oikean päivän jälkeen.

Ne, jotka eivät vielä ole saaneet kutsua, eivät sitä saakaan, ja he voivat nyt ruveta tähtäämään seuraavaan vuoteen. Kannattaa ottaa huomioon, että ensi vuonna kutsuja lähettäessäni kiinnitän huomiota erityisesti ansioihin astromantian ja araknolatrian alalla. (Tähdistäennustaminen ja hämähäkien palvonta.)

Mikäli joku on mennyt sekaisin halpishuuhaasta, jonka mukaan 6.12. on ”oikea itsenäisyyspäivä”, tarkistakoon, mitä on prantättynä Suomen Senaa-

tin antaman itsenäisyysjulistuksen alle. Kyllä kyseinen Venäjän kansaan vetoava julistus ("Venäjän kansa on, kukistettuansa tsaarivallan – –") on päivätty 4.12.1917. Tosin siinä ei julisteta Suomea itsenäiseksi, vaan vain kerrotaan itsenäistymisen aikeiden harkitsemisesta, mutta suorapuheisuushan ei koskaan ole ollut kovin ominaista suomalaiselle hallintokielelle. Kyllä siinä julistettiin Suomi itsenäiseksi niin hyvin kuin osattiin.

Asioiden kulkuhan oli sellainen, että senaattorit ajattelivat itsenäistää Suomen noin vain, mutta sitten ulkovaltojen edustajat huomauttivat, että kyllä kansanedustuslaitoksen päätös tarvitaan. Noloina sitten siunautettiin asia eduskunnalla. Eikä eduskunta julistanut Suomea itsenäiseksi, vaan vain totesi hyväksyvänsä senaatin toimet.

Itsepalvelu

Juuri saamamme tiedon mukaan Alkossa on aloitettu YT-neuvottelut kaikkien myyjien kanssa. Myynti siirretään itsepalveluperustaiseksi eli itse kukin käy ryöstämässä mitä haluaa. Kustannusten vähentämiseksi Alkojen oviin vaihdetaan urattomat Abloy-lukot, jotka lapsikin tiirikoi auki käden käänteessä. Koska perussuomalainen perusryöstäjä ei sitäkään osaa, lukot lisäksi jätetään lukitsematta.

Alkon toiminta muutetaan alkoholimaksuun perustuvaksi. Jokainen, joka pystyisi ryöstämään alkoholijuomia (moraalia ei katsota esteeksi), on velvollinen maksamaan alkoholimaksun.

Itsetuntemus

Useimmat ihmiset onnistuvat välttämään itsetuntemuksen. Tämä on näennäisessä ristiriidassa sen kanssa, että itsetuntemuksen ajatusta niin ylistetään ja julistetaan. Todellinen tilanne on kuitenkin hyvä, sillä vain itsetuntemusta välttelemällä ihminen eli säilyttämään Mielen terveytensä edes suurin piirtein.

Kuten kaikki tietävät (ja jos eivät tiedä niin lukekoot Iuvenalista), Delfoin temppelin portaalin kirjoitus *Gnothi seauton* "Tunne itsesi" oli jumalten kirjoittama. Se oli tarkoitettu kiroukseksi ihmiskunnalle.

Harva asia on ihmiselle ahdistavampi kuin itsensä tunteminen. Ihmiskunnan onneksi useimmat ovat siis kuitenkin väistäneet tämän kirouksen ja keskittyvät yleensä tuntemaan lähinnä erilaisia kaunistelevia tai mollaavia kuvia itsestään. (Ai miten niin "tai mollaavia"? No jos ihminen katselee itsestään tehtyä irvikuvaa, omaa tekemäänsä tai muiden tekemää, niin hän voi mukavasti vaipua itsesääliin. Sehän tunnetusti oikeuttaa melkein kaiken ja on hyvä rokotus itsetuntemuksen ahdistusta vastaan. Irvikuva toki tunnistetaan irvikuvaksiainakin jossakin Mielen sopukoissa, eli sellainen itseinho onkin vain eräänlaista peliä tai leikkiä.)

Jalkapallo

Onneksi meillä on jalkapallo. Maailma ilman jalkapalloa olisi kuin Internet ilman spämmäystä tai Suomi ilman kansantanhuja. Tai kuin pihvi ilman mansikkahilloa tai kuin... kuin... kieli ilman ontuvia vertauksia.

Jalopeura

Monia on askarruttanut, miksi leijonaa on suomen kielessä vanhastaan kutsuttu jalopeuraksi. On jopa arveltu, että jalopeura olisi alkujaan ollut hirven nimitys, kun taas leijonaa kutsuttiin hirvi-nimellä sen hirviömäisyyden takia. Nimien vaihtumiselle ei kuitenkaan ole esitetty uskottavaa syytä.

Oikea selitys jalopeura-nimelle löytyy Raamatusta: tulevana rauhan aikana, jonka monet selittävät samaksi kuin tuhatvuotinen valtakunta, ”jalopeura syö rehua kuin raavas” (Jesaja 11:7). Jalopeura-nimi tarkoittaa siis varsinaisesti tulevaisuuden leijonaa, joka on omaksunut peuran elintavat mutta on peuraa isompi; sana ”jalo” on alkujaan tarkoittanut vain isoa, kookasta, vaikka sille on myöhemmin annettu jalompia merkityksiä.

Japanilainen ruokakulttuuri

Tarina kertoo, että erääseen hienoon ravintolaan Suomessa oli saapunut ryhmä japanilaisia turisteja. Nämä vaativat ehdottomasti saada jotain perisuomalaista herkkua. Kokki sitten askarteli annokset, joissa oli kylmää purkkihernekeittoa keko ja siihen tökittynä nakinpalasia. Oli kuulemma ollut oikein maistuvaa japsien mielestä. (Sartsa)

Tarina saattaa olla tosi, mutta se on saatettu myös sepittää vastineeksi vanhalle tosikertomukselle siitä, miten suomalaiset aikoinaan antoivat merkittävän panoksen Japanin ruokakulttuurille.

Ryhmä suomalaisia junteja meni Japanissa ravintolaan ja halusi kalaruokaa ja iski nyrkkiä pöytään vaatien, että ruoka tulee pöytään sillä siunaamalla hetkellä – tai ravintolan sisustus ja tarjoilijan naamavärkki menee uusittavaksi.

Ravintolan väki päätti reagoida moiseen moukkamaisuuteen muotoilemalla seisoneesta, kylmästä keitetystä riisistä pieniä kakkuja ja panemalle niiden päälle palasia raakaa kalanlihaa. Väliin laitettiin vielä väkevänmakuista tahnaa, jossa keskeinen ainesosa oli eräänlainen piparjuuri ja joka oli tarkoitettu lähinnä rotanmyrkyksi, mutta rotat eivät olleen suostuneet maistamaankaan sitä.

Suomalaiset söivät ”ruokaa” innokkaasti ja huusivat ”tätä me otetaan suihin niin paljon kuin jaksatte kantaa”. Ravintolan väki ihmetteli, mutta rupesi myymään tuotetta muillekin turisteille kovaan hintaan ja vakuuttelemaan vakavalla naamalla, että se on suurta herkkua Japanissa. Suomalaisten möykästä japanilaiset eivät ymmärtäneet mitään, mutta luulivat sanan ”suihin”, jonka he kuulivat suunnilleen ”suihi” tai ”suši”, olevan suomalaisten ruualle antama nimi. Myöhemmin keksittiin, että raana kalan sijasta voi käyttää muitakin, vielä halvempia aineksia. Joku vielä leikillään kääri riisiä ja vähän jotain muuta kummallisenmauisen, puristetusta merilevästä tehdyn paperintapaisen sisään – ja hekotteli sisäänpäin huomatessaan, että muutaman kääröstä leikatun pienen palan saattoi myydä hyvän aterian hinnalla.

”Jediuskonto”

Voiman uskonto on jaloin ja tosin kaikista uskonnon muodoista. Se opettaa, miten ihminen saa yhteyden maailmankaikkeudessa vaikuttavaan Voimaan ja pysyy sen kevyellä (light) puolella. Uskonnon pyhän sanoman on Voima järjestänyt käyttöömmme ihmeellisellä tavalla, verhotuina fiktion

muotoon. Tämän tarkoitus on estää mielikuvituksettomia, tietämättömiä, tyhmiä, pahoja tai muuten hankalia ihmisiä hankkiutumasta tämän uskonnon piiriin sitä sotkemaan.

Tähtien sota -elokuvat, joille on annettu lapsellisilta näyttävät nimet uskonnon suojelemiseksi, ovat todenmukainen kuvasus tapahtumista eräässä toisessa galaksissa, mutta Voima tietysti vaikuttaa kaikkialla. Elokuvien käsikirjoitukset Voima saneli uusapostoli Luukkaalle (engl. Lucas), ja Voima myös ohjasi elokuvien valmistusta pienimpiä yksityiskohtia myöten.

Voima on antanut ihmiskunnalle vihjeitä jo aiemmin. Eräs merkittävä vihje kätkeytyy Raamatun jakeeseen 4. Moos. 13:33: "Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsiirakoita; sellaisia me heistäkin olimme." Tässä "Anakin" tietysti viittaa Anakin Skywalkeriin.

Voiman uskonnosta on monia vääristymiä kuten *jediuskonto*, joka on jo sanana vastenmielinen. Jedithän ovat vain Voiman palvelijoita, joten nimitys on yhtä absurdi kuin olisi *apupappiuskonto* tai *šamaaniuskonto*.

Joku

Useaan otteeseen olen havainnut lausahduksia "joku on sanonut". "joku viisas on sanonut" lausahduksia. Onko nää veljeksiä tahi muuten sukua keskenään? (jarmo)

Kysehän on samasta henkilöstä, sillä "viisas" tai oikeammin "Viisas" on vain lisänimi, epiteetti.

Haluan tutustua jokuun...

Ei se noin vain käy. Joku voi antaa sinulle tarkempia ohjeita aiheesta joskus. Matemaattisesti joku on olento, joka täydellistää maailmamme samaan tapaan kuin postuloitu äärettömän kaukainen piste voidaan ottaa avuksi tehtäessä yksinkertaisessa tapauksessa avaruuden kompaktisointia, joka siis muuttaa avaruuden suljetuksi ja rajoitetuksi. Joku on täydellistämys.

Joku ansaitsee siis kaiken kunnioituksemme. Joku tekee maailmasta hallittavan, suljetun ja rajoitetun, ymmärrettävän ja puhtaan. Lukemattomat asiat jäisivät tekemättä, lähes kaikki syyllisyys kantamatta ja useimmat viisaudet alkuperättömyyttään sanomatta, jos joku puuttuisi maailmasta.

Samalla on kuitenkin muistettava, että joku on siis olemukseltaan etäinen ja jotenkin monimuotoisuudessaan ristiriitainen. Joku on siis yksi ja ainoa mutta hänessä on monta persoonaa.

Joku varmaan jatkaa nyt tästä.

Jos kaikki Suomen järvet...

Huuhaaveisuuden sanoja "jos kaikki Suomen järvet viinaksi muuttuisi" ja viinajärvessä uimisesta on paheksuttukin.

Heikkoo ois myös mennä uimaan tuonne, koska etanolin ominaispaino on 0,7894. Tulis hukkuminen äkkiä... (Markku)

Pelkkä tietämättömyys ei ole hyvää huuhaata.

Ensinnäkään ominaispaino ei ole paljas luku, vaan se on suure, jolla on yksikkö.

Toiseksi ominaispaino on vanhentunut suure, ja sen sijasta tulee käyttää suuretta *tiheys*, joka on massa jaettuna tilavuudella. Sen SI-yksikkö on siis kilogramma kuutiometriä kohti.

Kolmanneksi höpäjät etanolista, vaikka puhe on viinasta. Myönnäpä erehdyksesi, ennen kuin joku demonstroi eron juottamalla sinulle esimerkiksi juomalasillisen etanolia.

Virallinen*) referenssitieto 40-prosenttisen etanolin tiheydestä (20 °C:n lämpötilassa) on 948 kg/m³. Se on toki pienempi kuin divetyoksidin (rahvaank. ”veden”) tiheys mutta paljon lähempänä sitä kuin etanolin tiheys. Viinassa uiminen vaatii jonkin verran enemmän ponnistelua kuin raa’assa vedessä uiminen, siinä kaikki.

Voimme siis kaikki laulaa täyteläisin rinnoin Huuhaaveisun sanat järvien viinaksi muuttumisesta. Juppihuuhaatikoille kuitenkin sallitaan yhteislau luun osallistuminen siten, että he huomaamattomasti laulavat ”viiniksi” eikä ”viinaksi”. (Voi ressuikoita. He eivät ole vielä kokemuksesta huomanneet, että Dom Perignon -kylvyssä hiilidioksidikuplat kutittavat ikävästi ja että Château d’Yquem taas värjää ihon ikävästi – ja valkkarien kanssa läträäminen taas on molempia sukupuolia olevien hienohelmojen tapa osoittaa nouskasmaisuutensa.)

*) Komission direktiivi 1999/79/EY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1999, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten annetun kolmannen komission direktiivin 72/199/ETY muuttamisesta. Direktiivi ilmaisee tiheyden huonolla huuhaalla eli paljaana lukuna ”0,948”.

Joulu

Olin ällikällä lyöty ja kuristettu, kun kuulin, että Saksassa ei uskota Joulupukkiin, vaan siellä kuulemma Jeesuslapsi antaa ja jakaa lahjat. (Iiro Rämä)

Joo on se kummaa, kun tunkevat Jeesuksen joka paikkaan, jouluunkin.

Mutta ensi vuodeksihan tulee se uusi juhladirektiivi, joka säättää sallitut vapaapäivät ja juhlimistavat niin, että ihmisten, pääomien ja tavaroiden vapaa liikkuvuus toteutuu. Vaikeaa kädenvääntöhän siitä tulee, mutta kannattaa jo totutella siihen, että ainakin Mikael Agricolan päivä ja juhannus menevät, koska direktiivi sisältää oikeuden vain yhteen kansalliseen poikkeukseen vuodessa ja se on varmaankin itsenäisyyspäivä. Onhan se vaikeaa, mutta voimmehan muistaa Agricolaa itsenäisyyspäivän juhlassa!

Tuoreessa luonnoksessa on pakolliseksi jouluruuaksi määritelty muuan muassa lipeäkala (virkakielellä ”kuivatusta kalasta valmistettu perinneruoka”), koska se käytössä mm. Portugalissa ja Norjassa, jota näin houkuttellaan EU:n jäseneksi. Ympäristönsuojelun takia luonnonpuiden käyttö joulukuusina tai muina joulupuina kielletään v:een 2012 mennessä.

Lahjojen antamiseen direktiivi tuo tasa-arvoa, terveysvalvontaa ja yleistä moraalia edistäviä piirteitä. Koska niin Jeesuslapsi kuin joulupukkikin ovat uskonnollisesti latautuneita hahmoja, joita EU:ssa ei voida avoimesti virallistaa, otetaan käyttöön erityinen joulunukke.

Joulunukke eli EU-nukke on EU:n lippua vastaavaan kankaaseen puettu henkilö, jolla on päässä täysnaamari tietosuoja-direktiivin vaatimuksesta. Joulunuken tehtävä on määräaikainen (1 vrk) EU-virka. Kaikki tietyn perheen lahjat luovutetaan hänelle joulupäivän (direktiivin mukainen lahjojen antamispäivä!) aamuna, ja hän suorittaa pistokoetarkastuksia muutamille lahjoille. Jos löytyy viallinen tai direktiivien vastainen lahja (esim. esine, jonka alle 3-vuotias voi panna suuhunsa), lahjaerä hävitetään ongelmajätelaitoksessa. Muussa tapauksessa odottaa jouluilo: joulunukke soittaa ovikelloa ja jakaa lahjat perheenjäsenille tasa-arvoisesti, arvontaa käyttäen, kuitenkin niin, että arvonnassa käytetään painokertoimia, jotka määräytyvät Euroopan kiltteysvirastoon rekisteröityjen kiltteyspisteiden mukaan. Näin vältetään perheensisäisen suosinnan epätasa-arvoistava vaikutus, sillä kiltteyspisteitä saa vain EU:n akkreditoimien tarkastajien (ns. tonttujen) raporttien perusteella.

Pian siis kaikki kiltit lapset voivat innolla odottaa EU-nukkeja!

Joulukuusi

Olen vaatimaton ihminen. Siksi minulle riittääkin jouluviisi tai jopa jouluneljä. (Juha Ojaniemi)

Just joo. Juuri tuollaiset pihit ihmiset syöksevät Suomen taas laman kurimukseen. Ei ymmärretä kuluttaa ja panna rahaa kiertämään. Joulunakin syödään jotain säilykesilliä, lantuista muusattua mössöä ja halvinta sianlihaa. Aitoa rahankulutusta edustaa enintään viinipullo, joka maksoi enemmän kuin ruuat yhteensä ja jota kaikki oikeasti pitävät happamana litkuna mutta ihastelevat sitä minkä osaavat, kun se on niin kallista ja nimikin on Château Contient L'acide Sulfurique & Fils.

Vastuullisten kuluttajien on kyllä syytä ostaa ainakin joulu-Seiska!

Joululahjavihjeet

inspiraattori

Putkauttelee puhtia ja kimmokkeita väsyneille, työn orjuuttamille kansalaisille. Harkitse matkamallia, jos lahjan saaja ”joutuu” tekemään paljon ”työmatkoja”.

perspiraattori

Lisää perspiraatiota, mikä on eduksi, jos inspiraatio jää vähiin tai ei auta. Sopii varsinkin ns. työelämässä oleville. Ei pääse pomo sanomaan, ettei töitä tehdä. Hanki myös lisälaitteeksi flegmaattori (niskanlimaistin)!

aeraario

Sisältää nimensä mukaisesti ilmaa (vrt. akvaario – vettä, terraario – maata). Sopii vaivattomana ja helppohoitoisena harrastukseksi kiireisille ihmisille. Vaihtaa ilman omatoimisesti, kun kanteen jättää pienen reiän.

aito aeraario

Parannettu versio edellisestä. Kuten akvaariota ei pidetä vain veden eikä terraariota vain maan takia vaan Elämän pitämiseksi hallituissa oloissa, suositellaan aeraarioon esimerkiksi hedelmäkärpäsiä. Niitä on helppo ruokkia esimerkiksi niin, että aterian jälkeen syljeksitään aeraarion sisäseiniin. Jännittävä yhteinen harrastus koko perheelle! Todellista laatuaikaa, joka pidentää muutoin niin vähiin jääviä perheen yhdessäolon hetkiä.

flatuaario

Laite, johon laktoosi-intoleerikot voivat käydä päästämässä ”ilmaa”, kun ovat vahingossa nauttineet maitotuotteita tai sellaisiksi epäiltyjä.

fumaario

Tiiviistä venyvistä läpinäkyvästä muovista valmistettu astia, jossa on vain yksi aukko ja siinä tiivis venttiili suukappaleineen. Toimintaperiaate on se, että tupakoitsija imaisee savukkeestaan, piipustaan tai sikaristaan, nautiskelee aikansa savusta (henkeen vetäminen on valinnaista) ja sitten reippaalla puhalluksella henkäisee savut fumaarioon. Näin voidaan sitten ihailla savun kiehkurointia fumaariossa. Se on kuin Elämää, ainakin keinosellaista. Lisäksi huoneilman saastuminen hiukan vähenee. Fumaario voidaan tarvittaessa varustaa pikapoistoventtiillä ja käydä tyhjentämässä esimerkiksi naapurin asunnon ilmanottoaukon lähellä. Lisäksi tupakanpulan yllättäessä voidaan ensi hätiin imaista savuja fumaariosta. Tästä lahjasta on tullut erityisen mieluinen tupakkalain ankarien tiukennusten takia!

Journalismi

No siellähän on sillä [Tampereen] seudulla se ammattikorkeakoulu, jossa on mm. journalistilinja. Eikö? Siitä vaan jatkamaan ja muutaman vuoden päästä lautakasoja tonkimaan. (Ilkka Lundberg)

Tuollainen hiukan ilkeilevä kirjoittelu Yhteiskunnallisesta korkeakoulusta, joka erehdyksessä siirtyi Tampereelle ja jota leikillisesti kutsutaan ”Tampereen yliopistoksi”, on menettänyt teränsä. Nykyisinhän on oikeasti olemassa Tampereen ammattikorkeakoulu, jossa tosin ei taida olla journalistilinjaa. Sieltä voi valmistua hyviin käytännön ammatteihin kuten kuvataiteilija, muusikko ja medi-anomi.

”Tampereen yliopistossa” on kaikki tiedekunnat lakkautettu, minkä voisi tulkita terveeksi itsekritiikiksi. Tiedotusala on sijoitettu ”viestinnän, median ja teatterin yksikköön”. Sen sisällä on vielä ”tiedotusopin laitos”, mutta tokkopa siellä enää journalismia opetetaan – nimi vain on säilynyt, koska vielä ei ole ehditty muuttaa laitosten nimiä tunnistamattomiksi. Eikös lehdistö- ja tiedotusopin opetus lakkautettu, koska Tiedonantaja, Hämeen Yhteistyö ja Pravda valittivat, että sieltä valmistuneet olivat poliittisesti liian innokkaita vaikkakin oikealla linjalla?

Journalistien koulutushan on tarpeettomana lopetettu. Nimike saattaa vielä olla jossain käytössä, mutta sisältö on jotain muuta. Eihän kukaan halua palkata koulutettua journalistia hommaan, jonka halvempi työpaikkapika-koulutettu cypypastejournalisti hoitaa kymmenen kertaa tehokkaammin.

Journalistien koulutushan on joissakin tapauksessa aiheuttanut vakavia sairauksia kuten lähdekritiikki ja joidenkin puheiden mukaan jopa moraali.

Eiköhän nuo parannu antabuksella. (Juha)

Antabus® ei suinkaan paranna mitään vaan vain vaikuttaa fysiologiaan ja sen takia mahdollisesti käyttäytymiseen. Antabus® ei kuulu sfnet.huuhaan suosittamiin valmisteisiin jo senkään takia, että yksi tunnetuimmista profeteetoistamme on sanonut ”En suosittele Antabusta kenellekään. Sen kanssa ryypätessä tulee ihan kammottava olo.”

Moraali ei suinkaan ole sama asia kuin moraalinen krapula, ja vaikka olisi-kin, niin minkä tahansa krapulan hoitaminen Antabuksella® olisi vain julmaa, ei huuhaata. Krapulan kaikki hoitokeinot ovat huuhaahoitoja, mutta koska tämä on niin itsestäänselvää, krapula on harvoin puheenaiheenamme. Emmehän keskustele hoitokeinoista siihenkään, että tätä päivää seuraa huominen ja sen jälkeen yllättäen taas huominen.

Sfnet.huuhaan lääkintäosaston suosittamia hoitokeinoja lähdekritiikkiin ja moraaliin ovat lyhyet työsuhteet, tuottavuusmittarit, Nilkén-luokan kykyjen ylentäminen esimiestehtäviin, tiimipalaverit, parikeskustelut ja henkilökohdaiset kehityssuunnitelmat. Lobotomiaa ei enää suositella sen sivuvaikutusten takia, mutta vähemmän radikaalisia kirurgisia hoitokeinoja on kehitteillä.

Joviaalisuus

Uskontoni kieltää minua suosimasta joviaalisuutta.

Joviaalinen-sanahan johtuu epäjumalan nimestä Iuppiter : Iovis. *Iovialia sunt boivialia!*

Juhannuksen ajankohta

Muistakaa huolehtia oikean ja aidon juhannuksen viettämisestä todellisena juhannusaattona ja -päivänä 23. ja 24. kesäkuuta. Me suvaitsevat huuhaa-uskovaiset emme toki halua tuomita työmarkkinaherrojen ahneuden ja maallistuneisuuden sanelemaa juhannuksen siirtoa lauantaiksi vaan viettämme sen mukaista *uusjuhannusta* kevyenä valmisteluna ja rahvaanjuhannuksena ennen oikeaa aitoa suomalaista *kansanjuhannusta*.

Oikean juhannuksen viettäminen on edullistakin, koska siihen ei juurikaan vaikuta uusjuhannukseen liittyvän mediahöllyn mukainen ”juhannuksen menoliikenne” ja ”juhannuksen paluuliikenne”. Lisäksi oikea juhannus on yleensä sen verran uusjuhannuksen jälkeen, että sen alla voi ostaa halvalla grillattavaa (kun kaupat eivät saaneet varaamia tuotteita myydyiksi), puoliksi poltettuja kokkoja, käytettyjä juhannusheiloja jne.

Juhannuksen uhrit

Juhannuksen vietto vaati vuonna 2010 ainakin 21 kuolonuhria, sanotaan.

Kummallista tämä Juhannuksen eli Juhanneksen eli Johanneksen syyllistäminen. Jos esimerkiksi jalkapalloksi kutsutun tarkoituksettoman pallonpottimisen jonkin kilpailun yhteydessä ryypätään, tapellaan ja sekoillaan niin, että 42 ihmistä kuolee, niin revitetäänkö kaikissa meedioissa ”Jalkapallo vaati 42 kuolonuhria”, mitä? Kuitenkin siinä on selvä syysuhde: juuri jalkapallon palvontamenot ovat vaatineet uhrit jalkapallon alttarille.

Juhannuksen aikoihin esiintyvä lisääntynyt väkivalta- ja onnettomuuskuolleisuus taas johtuvat päinvastoin siitä, että ihmiset *eivät* harjoita asianmukaista Juhannuksen juhlintaa eli Johannes Kastajan kunnioittamista.

Juhannukseenhaan kuuluisi Johanneksen esimerkin seuraaminen kuten erämaassa vaeltaminen, ravintona vain heinäsirkat ja villimehiläisten hunaja, ja saarnaaminen vallanpitäjien rappiota ja kansan moraalista alennustilaa vastaan. Siinä tietysti ennen pitkää menettää päänsä, mutta moniko ”Juhannuksen kuolonuhri” on todellisuudessa johtunut Juhannuksen vietosta eikä anti-Juhannus-menoista kuten autolla ajamisesta, juopumuksesta, ylensyönnistä ja uhoamisesta?

Juhannus

Mitä tehtäisiin juhannuksena?

Minä ehdotan, että lähdetään tuonne ulos sateeseen seisomaan, juomaan lämmintä viinaa, iskemään typyjä ja tappelemaan. (K. Kajava)

Eikö nyt ikäänkuin juhannusjuhlan kunniaksi voitaisi tehdä jotain tavallisuudesta poikkeavaa? Kokeiltas vaikka. (lasse)

Hyvä ajatus. Voitaisiin ensin tapella ja vasta sitten juoda viinaa, niin saattaa jäädä vahingot pienemmiksi.

Oikeastaan voisi ihan ensin iskeä typyjä, niin saataisiin romantiikkapuoli hoidettua alta pois nopeammin ja varmemmin. Lisäksi sen sijaan, että aloitettaisiin juhannuksen vietto töiden lopettamisella kuten aina ennen, voitaisiin työt lopettaa vasta lopuksi.

Juhannuskokko

Ei saa polttaa kokkoa, koska hiilidioksidipäästöt lämmittää ilmastoja. (Heikko Heinonen)

Housuistas tulee päästöjä.

Aitosuomalainen luomukokko ei tuota päästöjä! Ja sellaisenhan ovat kansan terveet voimat jo koonneetkin joka niemehen, notkelmaan. Siellä moneen kertaan maalatut ja kyllästetyt laudat ja lankutkin saavat tehdä vielä viimeisen palveluksen suomalaista henkeä nostattamalla, samoin kuin muukin palava roina, joka saa harmonisesti yhtyä lämpöä, räiskettä ja tuoksua tuottaviin metsänaineisiin kuten koivuun, kuuseen ja katajaan.

Sitä paitsi hiilidioksidin tuotanto merkitsee rikkautta, hyvinvointia ja edistystä, kuten maailmanlaajuisesti tunnettu ilmastoasiantuntijamme Ari Vatanen on vastaansanomattomasti todistanut.

Tämän viisauden mukaisesti pyrkikäämme itse kukin kasvattamaan omaa ja muiden hiilijalan jälkeä. Tähän on oivalliset mahdollisuudet näin uusjuhannuksen (ks. hakusanaa Juhannuksen oikea aika) aikaan poltetun kokon, metsän tai rakennuksen ääressä. Iloisesti kirmailkaamme tuhkassa ja sitten hyppikäämme tanhuvilla ja taloissa ja missä vain saa aikaan hyviä jalanjälkiä!

ja sitten meilläkin olisi lämmin juhannus ja ei voisi polttaa kokkoa kun olisi niin kuivaa.

Non sequitur, sanoi tuollaiseen jo Aristoteles. Esimerkiksi kyllästetty vesihöyry painekattilassa on tosi lämmintä mutta ei todellakaan kuivaa. Sitä paitsi eihän kuivuus kokon polttamista estä! Kokeile vaikka niin huomaat, että kuiva kokko palaa paremmin kuin märkä. Testiä varten voit hankkia sopivan määrän sitä kyllästettyä ja paineistettua vesihöyryä, jolla käsittelet naapurin kokon.

Juhlapäivät

Fiksut ihmiset viettävät niin joulun kuin muutkin juhlapäivät muutamia päiviä myöhemmin kuin yhteinen kansa ja valtamedia. Näin mm. vältetään ruuhkat ja korkeiden sesonkihintojen maksaminen – joulun jälkeenhän saa esimerkiksi jouluruokia sikamaisen halvalla, samoin käytettyjä joulukuusia jne. Myös pukkimarkkinoilla toimii kysynnän ja tarjonnan laki.

Juhlapäivät kannattaa ajoittaa sään mukaan. Näin voidaan melko varmasti järjestää luminen joulu, aurinkoinen tai ainakin poutainen vappu, balansoitu juhannussää (ei niin kuivaa, ettei kokkoa saisi polttaa, mutta kuitenkin niin mukava sää, että kokon viitsii polttaa ulkona) yms.

Niinpä juhlapäivän voi viettää myös kalenteriin merkittyä aiemmin. Esimerkiksi pääsiäisen ”virallisen” ajankohdan määräytyminen on muinaisten huuhaamunkkien kummallinen keksintö ja johtaa usein aivan liian myöhäiseen, jopa huhtikuun lopulle sijoitettuun pääsiäiseen. Luonnollistahan on viettää pääsiäistä siinä vaiheessa, kun luonto on alkanut vähän viheriöidä ja kun on hyvä aika kerätä pyhien menojen vaatimat kissaiset pajunoksat.

Jumalan olemassaolo

Jumalan olemassaolon tai -olemattomuuden todistamisesta on kirjoitettu paljon turhaa. Minä todistin Jumalan olemassaolon sitovasti jo yli 30 vuotta sitten väitöskirjassani seitsemännen kertaluvun hyperelliptisillä enkelifunktioilla. Varma osoitus todistuksen vastaansanomattomuudesta on se, että Vatikaani, Luterilainen maailmanliitto, reformoitujen kirkkojen salainen keskuskomitea ja Vapaa-ajattelijoiden liitto muodostivat salaliiton, joka onnistui tuhoamaan väitöskirjani kaikki kappaleet ja kaikki merkinnät siitä sekä kohdistivat Mieleeni säteilyä, joka hävitti todistuksen eräitä olennaisia kohtia sieltä.

(Ai miksi ortodoksit eivät olleet mukana? No koska ortodoksiselle hurskautelle ei Jumalan olemassaolo ole mitenkään tarpeellista. Vapaa-ajattelijoiden mukanaolo taas lieenee selviö: jos Jumalan olemassaolemattomuus tiedettäisiin sitovasti todistetuksi, vapaa-ajattelu ei kiinnostaisi ketään.)

Jumalat

Muinaisessa Roomassa senaatti saattoi julistaa suuren kansalaisen jumalalliseksi, latinaksi *divus* (lausutaan ”diivus”). Erityisesti keisareita jumalallistettiin niin, että esimerkiksi Tituksen riemukaaren senaatti omisti *divo Tito divi Vespasiani filio*, ’jumalalliselle Titukselle, jumalallisen Vespasianuksen pojalle’.

Nykymaailmassa jumalalliseksi julistaminen on taas tullut laajaan käyttöön. Senaatin aseman on ottanut media, ja yleensä jumalalliseksi julistettu on nykyisin naispuolinen ainakin käyttäytymiseltään, joten käytetään *divus*-sanaa vastaavaa feminiinimuotoa *diva*.

Juoksettuneisuus

Eikös Cooperin testissä tulos lasketa juoksettuina metreinä kahdessatoista minuutissa, eikä mitään aikaa? (Anon.)

Kyse taisi olla juoksettuneista metreistä? Tuon on pakko olla huuhaata, koska eikös juoksettumista mitata tilavuusyksiköissä? (Pekka Urhonen)

No ei todellakaan! Juoksettuneisuushan kuvaa sitä, miten suuri osa aineesta on juoksettunut, joten sen yksikkönä voitaisiin käyttää massan, tilavuuden tai ainepaljouden yksikköä samalla yksiköllä, siis kg/kg, m³/m³ tai mol/mol.

Näistä on Kansainvälinen mitta- ja painoinstituutti valinnut käytettäväksi käytännöllisimmän vaihtoehdon, mol/mol, siis moolia moolia kohti. Päätös vahvistetaan mitta- ja painokonferenssissa 1.4.2015, jolloin myös ratkaistaan, annetaanko yksikölle erityisnimi.

Tietävästi suunnitellaan tarjouskilpailun järjestämistä erityisnimen valinnasta. Standardointityö nimittäin halutaan itsensäkannattavaksi, ja tätä varten ruvetaan hankkimaan sponsoreita, jotka saavat nimensä esille yksiköiden nimissä.

Huhujen mukaan juoksettuneisuuden yksikön nimeksi olisi tulossa ”valio”. On siinä Arla Ingmanilla nielemistä, kun joutuu myymään esimerkiksi sadan millivalion jukurtia.

Jos taas tarkoitetaan juoksettumisnopeutta etkä juoksettuneisuutta, niin sen yksikköhän on jo päätetty, koska juoksettuminen on ensi syynä aiheuttama ja siis katalyyttinen reaktio. Tämä katalin asia siis on selvä.

(Uusimpiin standardiyksiköihin kuuluu katalyyttisen aktiivisuuden yksikkö katal, tunnus kat, joka tarkoittaa moolia sekunnissa.)

Juomarahat

– jos taksamittari osoittaa määränpäässä 20,20 euroa, tarjoa maksuksi viisikymppistä, ja kysyt, että pyöristätkö kahteenkymmppiin. niin kyllä tuo yleensä onnistuu – siihen vaikuttanee mm. se, että on taksikuskillekin helpompi antaa viidestäkymppistä takaisin kolmekymppiä kuin 29,80 euroa. (Petri Nurminen)

Tuollainen suomalainen juomarahakäytäntö, ns. *negatiivinen juomaraha*, jossa asiakas vähentää laskusta sopimaksi katsomansa summan, on tietysti yhtä ”vapaaehtoinen” kuin muiden maiden juomarahakäytännötkin. Niissähän juomarahaa antamatonta katsotaan kuin halpaa makkaraa tai hänelle pidetään esitelmä siitä, miten tarjoilija ja hänen perheensä ja ystävänsä elävät juomarahoilla ja kuinka laskusta näkyvä summa menee kaikki ”isännälle” jne.

Niinpä voisitkin suhtautua negatiivisesta juomarahasta kieltäytyvään taksikuskiin samalla tavoin, mutta jalosti siis vain kohauttelet olkapäitäsi ja luot häneen ilmeisesti vain vähän paheksuvan katseen.

Sellainen ajatus, että antaisit 50 euron setelin ja 20 sentin kolikon, on tietysti aivan mahdoton. Sehän merkitsisi, että *asiakkaan* pitäisi nähdä vaivaa ja joustaa 20 sentin (yli 1 markan!) verran. Ja onhan selvää, että Mersulla päivät pääksytysten ajavalla taksikuskilla pitää olla varaa joustamiseen paremmin kuin köyhällä, joka joutuu turvautumaan maksettuun autoon. (Parempi väki toki kulkee omalla autolla oman autonkuljettajan hyvässä hoidossa.)

Jätteiden hyötykäyttö

Pontikkaan on käytetty hiirenraatojakin. (Helsingin Sanomat)

Ne harvat, jotka lukevat myös ns. leipätekstin, huomasivat kyseisestä uutisesta, että otsikko oli hienostelevan siisti. Se mainitsi vain hovikelpoisimman osuuden asiasta. Tekstissä mainittiin paljon olennaisempia raaka-aineita: lehmänlanta ja ihmisen ulosteet.

Selväähän on, että niin ihmisen kuin eläintenkin, etenkin kasvissyöjien, ulosteissa on paljon käymiskelpoisia hiilihydraatteja, jotka kannattaisi ottaa hyötykäyttöön. Pontikan valmistus on oiva tapa. Käymisen jälkeenhän seuraa tislaus, jossa mahdolliset taudinaiheuttajat tislautuvat pois tai kuolevat, ja ei-toivotut hajut ja maut vähenevät (lähes) olemattomiin.

Ellei köyhää kansaa sortava kvartaalikapitalistis-eurokraattinen tyrannivaltio voi sallia kansan valmistaa sorretun voimaa laillisesti ja siten suuressa määrin, tulisi ainakin Direktiiveillä ja Laeilla säätää pakolliseksi viemärijätteen hyötykäyttö jätteenkäsittelylaitoksissa tällä tavoin. Ja kun pontikkaa säilytetään muutama vuosi tammiviilutynnyreissä, sitä voidaankin myydä konjakkina, jahka saadaan murretuksi ranskalaisten hankkima protektionistinen suoja konjakki-nimitykselle. Tai ainakin Jaloviinana.

Kafka

Mikä on huuhaan yksikkö? Kansainvälisen mitta- ja painoinstituutin harmaavalta eminenssiltä saamamme tiedon mukaan asiaa koskeva määrittelyehdotus on edennyt muuten pitkälle, mutta nimi ja tunnus ovat osittain epäselviä.

Ehdotettu yksikkö olisi se huuhaan määrä, joka aiheuttaa sfnet.huuhaan keskimmaisessa lukijassa saman huuhaa-aistimuksen kuin Kafkan teoksen (referenssiteokseksi on ehdolla *Linna*) lukeminen firman laatukäsikirja-seminaarin aloituspuheenvuoron jälkimmäisen tunnin ajan.

Luonnollinen nimitys tälle olisi "kafka", mutta "K" ei kelpaa tunnuksiksi, koska se on jo kelvinin tunnus. On ehdotettu myös kirjainta "Q", joka ääntämykseltään muistuttaa K:ta. Siihen taas on huomautettu, että "Q" voisi sekaantua tunnuksen "q", joka on kansainvälisen yliesierikoismetrivaltuutetun ehdotuksen mukainen neliömetrin m^2 (ehdotettu triviaalinimi "neliö", latinaksi "quadratum") erityistunnus.

Vakavin ehdokas kafkan kansainväliseksi tunnuksiksi on tämänhetkisten tietojen mukaan "Ö", jota pidetään monissa piireissä varsin kuvailevana ja jolla on mm. se kafkamainen ominaisuus, että sillä ei ole mitään tekemistä nimen "kafka" kanssa. Lisäksi treeman (Ö:n pisteiden) puuttumisenkaan ei aiheuta traumaa, koska "O" ei ole nykyisin käytössä mittayksikön tunnuksena.

Suoritettujen alustavien tutkimusten mukaan kafka olisi suuruudeltaan käytännöllinen yksikkö. Eräitä mitattuja arvoja: keskivertosanomalehden sunnuntainumero 30 millikafkaa, peruskouluvuosi keskimäärin 8 kafkaa, veroilmoituksen täyttäminen 120 kafkaa, veroilmoituksen täyttäminen nettissä 60 kilokafkaa.

Tšekkiläiseltä kirjeenvaihtajaltamme saadun tiedon mukaan Tšekinmaassa huuhaan (virallisesti: absurditeetin) yksikkö on kuitenkin havel. Tiedossa ei ole, perustuuko tämä Václav Havelin kirjailijantyöhön vai poliittiseen toimintaan.

Tämän artikkelin kalibroitu huuhaamäärä on 42 millikafkaa (42 mÖ).

Kaikki

Seuraavaksi todistamme, että kaikesta voi kirjoittaa huuhaata.

Internetin aikakaudella kaikki on näennäisesti helppoa. Kirjoitamme vain Hikipediaan hakusanan "kaikki" ja saamme vakavamielisen esityksen, joka oletettavasti yrittää käydä huuhaasta:

Jos joku väittää nähneensä kaiken mahdollisen, on hän mitä luultavimmin seurannut useita tosi-tv -sarjoja. Mikäli joku sanoo tehneensä kaiken mahdollisen, hän on mitä luultavimmin väärässä ja tylsä.

Kun Hikipedian kaikki-artikkelin muu teksti on vielä ikävystyttävämpää, kääntäkäämme katseemme Hikipedian parodiaan, Wikipediaan. Kuinka käykään? "Hakusanaa ei löytynyt minkään sivun otsikosta." Kuitenkin seu-

raavaksi tulee tieto siitä, että löytyi yhteensä 29673 sivua, jotka kaikki (!) näyttävät olevan sellaisia, joiden otsikossa on sana ”kaikki”.

On Kaikki Eevasta, Kaikki rakastavat, Kaikki äidistäni, Kaikki kunnossa jne.

Mutta kaikki jää selittämättä. Siksi noudatammekin wikiperiaatetta eli kirjoitamme ”vapaaseen tietosanakirjaan” oman panoksemme ja jäämme odottamaan, miten nopeasti joku poistaa sen asiattomana – täysin syyttä, koska tähän on nimenomaan tiukkaa asiaa:

Kaikki on pronomini, joka luokitellaan perinnäisesti indefiniittipronominien luokkaan. Tästä luokan nimestä on kuitenkin mm. Isossa suomen kieliopissa luovuttu; tilalle on otettu nimitys *kvanttoripronomini*. Muutos on etenkin kaikki-sanana osalta perusteltu, koska sen merkitys ei ole mitenkään indefiniittinen eli epämääräinen vaan päinvastoin täsmällisen yleistävä. *Kaikki* luokitellaan tarkemmin sanoen universaaliseksi kvanttoripronominiksi.

Kaikkia sieniä voi syödä...

KAIKKIA sieniä VOI syödä. (Jukka Lahtinen)

Sanasta miestä, sarvesta härkää: Haastanpa sinut syömään reilun annoksen sappitattimuhennosta. Alkupalaksi on sekasienisalaattia, johon ajattelin käyttää (tuoreena, raakana) ehkä lähinnä kangas- ja lakritsirouskua ja kenties myös muita rouskuja maun piristämiseen.

(Joitakin tosin vain kerran.)

Minä syön sienet yleensä vain kertaalleen. Punakärpässieniäkin on tarjolla sen verran runsaasti, ettei niitä tarvitse kierrättää siten kuin Siperian kansojen keskuudessa. (Parempi väki söi niitä ja pääsi matkalle, ja heidän virtsansa otettiin talteen, ja rahvas joi sitä ja pääsi myös matkalle, koska useat vaikuttavat aineet erittyvät virtsaan. Tätä saatettiin jatkaa useita kierroksia. Tosin kerrotaan myös, että kierrätetystä aineesta sai paremman matkan, koska kierrätyksessä osa haitallisista aineista jäi pois.)

Kala ja kalastaminen

Anna miehelle kala, ja hänellä on syötävää päiväksi. Opetä hänet kalastamaan, ja hänellä on syötävää loppuelämäkseen.

Tätä ikimuistoista viisautta käytetään yleensä perustelemaan, miksi jonkun pyytäessä neuvoa yksinkertaisesta asiasta hänelle annetaan perusteellinen joskin yleensä väärä teoreettinen esitys sitä jotenkin sivuavasta aiheesta. Esimerkiksi kun joku kysyy, miten vaihdetaan hehkulamppu, annetaan tällaisen linjan mukaisesti selitys siitä, miksi pimeys on parempaa, miten hehkulamppujen valmistajilla on salaliitto lamppujen pitämiseksi lyhytikäisinä (sen sijaan että ne kestäisivät luonnollisen elinikänsä triljoona vuotta) tai mitä etuja saavutetaan siirtymällä loisteputkiin.

Nyt on aika esittää ikimuistoisen viisauden eräitä suunnilleen yhtä iäkkäitä sukulaisia:

Opetä mies kalastamaan, ja voit myydä hänelle kalastusvälineitä hänen loppuelämänsä ajan.

Sytytä miehelle tuli, ja hän pysyy lämpimänä päivän. Sytytä mies tuleen, ja hän pysyy lämpimänä loppuelämänsä.

Kalenteri

Kuten tunnettua, kalenterimme on sekava ja hankala ja pitää vielä uusia joka vuosi, mistä seuraa suuria kustannuksia. Koska järkikalenteri (ks. hakusanaa Kuukaudet) ei tunnu sopivan järjettömälle ihmiskunnalle, on etsittävä muita vaihtoehtoja.

Käytännöllisintä on luopua kokonaan kuukausista ja viikoista. Miksi niitä ylipäänsä vielä käytetään? Nehän ovat jäännettä Kuun, Auringon ja tähtijumaluksien palvonnasta. Taustalla on toki myös suhde kuun vaiheisiin, mutta se johtuu ennen muuta juuri kultillisista, uskontoon tai magiaan perustuvista syistä. Kuun kiertoliikkeellä ja vaiheilla ei ole merkitystä ajanlaskun käytännöllisten tarpeiden kannalta, varsinkaan kun nykyinen ajanlasku ei vastaa niitä.

Kuukausilla on jonkinlainen käytännöllinen merkitys vuoden jakamisessa *neljänneksiin*. Sellainen jako on jollain tavalla intuitiivisesti perusteltavissa ainakin lauhkean ilmaston maissa ja tietysti myös kvartaalikapitalismin tarpeiden kannalta. Mutta sellainen jako voidaan tehdä kuukausijaosta riippumatta. Nykyinen kuukausijako ei edes jaa vuotta tasan samanmittaisiin neljänneksiin. Looginen kvartaalijako olisi jakaa vuosi 91 päivän osiin, joiden lisäksi tulisi yksi päivä, karkausvuosina kaksi päivää, kvartaalijaon ulkopuolelle.

Erikoispäivä tai -päivät voitaisiin käyttää siihen, että silloin ollaan vapaita kaikista suoritus- ja tulospaineista. Koska niitä ei laskettaisi mihinkään kvartaaliin, ei niiden tapahtumilla olisi merkitystä Tuloksen kannalta. Niinpä silloin ihmiset voisivat olla ystävällisiä, laskelmoimattomia ja epätaloudellisia. Tämä tarjoaisi mahtavan markkinapotentiaalin, koska epätaloudellisuuspäivänä on luonnollista hemmotella itseään, puolisoaan, lapsiaan jne. kalliilla tuotteilla ja palveluilla.

Yhdentyvässä maailmantaloudessa on olennaista siirtyä käyttämään kaikkialla samaa ajanlaskua ja myös kellonaikaa. Onhan sietämätöntä, että yhdessä paikassa on tietty päivä ja toisessa sitä seuraava päivä. Se tarjoaa epäasiallista kilpailuetua ja vaikeuttaa viestintää.

Niinpä uuteen kalenteriin tulisikin sisällyttää se, että päivämäärät määräytyvät koordinoitun yleisajan UTC:n (omaa sukua Greenwichin aika) mukaan. Samalla siirryttäisiin yhtenäiseen kellonaikaan. Koska tähän sisältyy väistämättä hankalia muutoksia, on parempi tehdä samalla siirtyminen järkipäiväiseen kelloon. Tämä tarkoittaa sekuntikelloa: vuorokauden hetki ilmaistaan sekunteina vuorokauden alusta. Esimerkiksi nykyinen keskipäivä, kello 12, on uudessa järjestelmässä hetki 43 200.

Tämä tekee muun muassa kellonaikojen eron laskemisen todella helpoksi, pelkäksi lukujen vähennyslaskuksi. Tämä on suuri etu verrattuna kömpelöön järjestelmään, jossa esimerkiksi kellonaikojen 11.27.54 ja 17.49.42

eron laskeminen vaatii suurempaa huolellisuutta kuin ihmiseltä tai tietokoneelta voidaan kohtuudella edellyttää.

Kalevala-mitta

Ei parta arapahoille kasva, irokeesit joutaville. (Pekka Virtanen)

eikä pulisongit punjabeille. (Lume Laipio)

Runomitan rupsahutit,
kalevaisen katkasitki.
Runo runsahasti uusii,
kahestipa kaiken sanoo.
Uuestansa uurastapa,
lisäsäettä lisäele.
Muuten murrat runon taian,
lumeheksi lumon loitsit.

Lisää Kalevala-mittaista runoutta, kirjoitettu Kalevalan päivänä 2013:

Kalevalan kantimiksi,
kovan kirjan kunniaksi,
runosuonet pulputkaatte,
virret vahvat veisatkaamme.

Olkoon onni osanamme,
auvo armas ansiomme,
koska kaiken riimimmeki,
joka sanan runoilemme.

Värssyt täyet täyttyköhöt,
runomitat rustattakoon.
Ura uusi urkenevi,
kausi kaunis koittanevi,
hurjemmille huuhahille,
pakinoille parhahille.

Kalmarit

Merkittävimpiä mustekaloja ovat kalmarit. Paitsi että niistä saadaan mustekalarinkuloita niillä on myös ollut suuri merkitys Pohjoismaiden historiassa. Niiden takia on käyty sota (Kalmarin sota), muodostettu valtioliitto (Kalmarin unioni), niiden kunniaksi on perustettu korkeakoulu (Chalmers tekniska högskola), kaupunki Ruotsissa ja kylä Suomessa. (MR2)

Tuo kaikkihan on kovin totta paitsi että Kalmarin unionin kutsuminen valtioliitoksi on harhaanjohtavaa tai suo-rastaan virheellistä. Kyseessähan oli Tanskan, Norjan ja Ruotsin personaaliunioni, joka todellisuudessa ajoi lähinnä Tanskan intressejä. On esitetty väitteitä myös ikuisiksi ajoiksi solmitusta liitosta, jolloin unionia olisikin pidettävä reaaliunionina, mutta väitteitä tukevat asiakirjat ovat ilmeisesti väärennöksiä tai väärin tulkittuja luonnoksia.

Puutteistaan huolimatta Kalmarin unioni tarjoaa mallin, jonka pohjalta Pohjoismaiden asiat voidaan järjestää, kun euroalue ja koko EU lähiaikoina hajoavat. Tässä tarvitaan vain Suomen palauttaminen monarkiaksi vanhojen perustuslakien pohjalta, selittämällä vuoden 1772 hallitusmuoto sekä yhdistys- ja vakuuskirja edelleen voimassa oleviksi ja myöhemmin säädetyt perustuslait laittomasti säädettynä mitättömiksi. Sitten vain Ruotsin, Norjan ja Tanskan perustuslait harmonisoidaan Suomen perustuslain mukaisiksi ja maiden yhteiseksi kuninkaaksi valitaan tehtävään ehdottomasti pätevin henkilö, Paavo Väyrynen.

Unionin rahayksiköksi otettakoon kalmari, joka jakautuu kymmeneen lonkeroon. Niin, kalmarit ovat 10-lonkeroisia (8 peruslonkeroa + 2 pyyntilonkeroa). Vakaa rahanarvo taataan sitomalla rahan arvo perustuotteen hintaan: yksi tavanomainen long drink -juoma maksaa yhden lonkeron.

Harkittavaksi kannattaa ottaa se, että kalmarin kolikko on litistetyt kalmarin muotoinen niin, että lonkerot voidaan kätevästi irrottaa ja kiinnittää.

Kansalaisoikeudet

Vuonna 1917 tapahtui kansalaisoikeuksien alalla jotain järkyttävää. Silloin nimittäin Suomi tosiasiallisesti irrottautui Venäjän valtakunnasta, jolloin kumoutui *yhdenvertaisuuslaki*, jonka suuriruhtinas-keisari oli armollisesti antanut. Tämä merkitsi, että yli sadalta miljoonalta ihmiseltä laittomasti riistettiin kansalaisoikeudet Suomessa!

Kansalaisvelvollisuus

Seuraava ylentävä puhe sopii lukea tai lausua aina vaalien lähestyessä loppuaan.

Hyvät huuhaakansalaiset ja -kansalaisettaret,

on jo karkea aika mennä tyyttämään kansallisvelvollisuus ja valitsemaan ehdokkaansa!

Vaaliuurnista tihkuneiden tietojen mukaan parhaat ehdokkaat on jo valittu ja jäljellä alkaa olla vain maakunta- ja piirisarjan ehdokkaita.

Voisinpa tässä kertoa opettavaisen tarinan henkilöstä, joka meni äänestämään vasta aivan viime hetkellä, jolloin jäljellä oli enää kaksi ehdokasta.

Toinen oli Paavo Väyrynen, ja toisella oli numero 666 ja sellainen nimi, etten voi sitä tähän kirjoittaa. No äänestäjäpä piirsi lippuun kuvan, sillä tämä tapahtui aikana, jolloin kirjoitustaidottomuus oli yleistä. Silloin hyväksyttiin myös vaalilippuun piirretty ehdokkaan kuva. Ääni jouduttiin hylkäämään, kun ei voitu ratkaista, kumpaa oli tarkoitettu.

Kansantajuistaminen

Schrödingerin ”kissa boxissa” on mielestäni epäonnistuneimpia kvanttimekaniikan kansantajuistamissyntyjä. (Risto Kauppila)

Kansantajuistaminen on viestinnän muoto, jossa on onnistuttu täysin eliminoidaan se mahdollisuus, että viestintä ei epäonnistu. Tämä taataan kahdella keinolla: yhtäältä yksinkertaistamalla ja muuten muuttamalla

asiasisältöä niin, että viestin sisällöstä ei jää mitään jäljelle, toisaalta kehittämällä sellainen ilmaisumuoto, ettei sitä ymmärrä asiantuntija sen enempää kuin maallikkokaan.

Reaalisella kissalla on taatusti enemmän kuin kaksi kvantttilaa.

Ei olisi erikseen tarvinnut alleviivata, että kansantajuistaminen epäonnistui. Kissavertauksessahan ei ole kyse kissan kvanttiloista vaan siitä, että katin kuoleminen riippuu siinä ytimen hajoamisesta. Tämänhän kertoo jo luotettava tietosanakirja, joka lisäksi esittää osuvan analyysin:

Kukaan ei ole vielä päässyt täyteen selvyyteen siitä, mitä ihmettä Schrödinger horinallaan tarkoitti. Tarkoittiko hän, että kvanttimekaniikan teoria ei pysty kuvaamaan todellisuutta? Tarkoittiko hän, että vihaa kissoja? Tarkoittiko hän, että kissa voi olla yhtä aikaa sekä elossa että kuollut? Vai oliko kyseessä vain seniilin miehen viimeinen avunhuuto yhteiskunnalle? Halusiko hän vain arvuutella lemmikkieläinten kuolinhetkiä? Ja missä ihmeessä se paradoksi on? Jokainen järkevä ihminen, joka joutuisi vastaavaan tilanteeseen, yksinkertaisesti nostaisi laatikon kantta halutessaan tietää, onko kissa vielä elossa.

Antiurlahtamisen periaatteen mukaisesti urlin etsiminen jätetään lukijalle harjoitustehtäväksi kirjoittamalla Googlelle "schrödingerin kissa".

Tietosanakirja viittaa myös osuvasti ivamukaelmaansa ja kritisoi sitä näin (alkukirjain peitetty tässä *-merkillä painokanteen pelossa):

– heille, joita aihe lähemmin kiinnostaa, on *ikipediassa artikkeli Schrödingerin kissa. Tai sitten ei. Artikkelijoko on tai ei ole, mutta sinulla ei ole muuta mahdollisuutta kuin painaa tätä linkkiä varmistuaksesi asiasta. Silti ei ole mitään mahdollisuutta sanoa varmasti, onko artikkeli olemassa silloinkin, kun et lue sitä. Tämä osoittaa, että *ikipedia ei pysty kuvaamaan todellisuutta.

Karjalanpiirakka

Karjalanpiirakka juhlistaakin myös isänmaallisuutta. Tuo kansallisuusakamme sisältää Karjalan lakeuksilla kasvatettujen riisivainioiden satoa. (Juha Ojaniemi)

Olet pahasti erehtynyt. Aitoon karjalanpiirakkaan käytetään ruista ja ohraa, katajaisen kansan perusviljoja. Missä maat on viljavimmat ja laaja aukee laulun laaja kotimaa, siellä tyynnä kyntää aurallansa kansa kaikki kärsinyt; raukat vain menköhön merten taa hakemaan voita leivällensä ja herrasväen höttöviljaa piirakkaansa.

Suomen poliitikot ovat myös erehtyneet, kun eivät ole osanneet tai ymmärtäneet hankkia karjalanpiirakalle suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän asemaa, vaan ainoastaan rupisen APT-suojauksen ("aito perinteinen tuote").

Eihän APT-suojauskaan niin kovin keho olisi, jos sen yhteydessä olisi määritelty valmistusmenetelmä kunnolla. Mutta tässä on Suomen EU-nukkien sepustetta:

Täyte on yleensä ohra- tai riisisuurimoista keitettyä puuroa tai perunasosetta. Niiden sijaan voidaan käyttää myös keitettyjä survottuja kasviksia, esimerkiksi lanttua, porkkanaa, naurista tai haudutettua kaalia tai sieniä.

Lähde: "http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2002:102:0014:0015:FI:PDF"

"Karjalanpiirakkaan" saa siis panna melkein mitä vain, esimerkiksi sieniä. Sopisiko *Phallus impudicus*? Ja onhan myös home sientä.

Karppaus

Viinanjuonti ei sovi yhteen karppauksen kanssa. (Baggie)

Päin vatsoin! Tarkoittaahan "karppaus" todellakin sitä, että syödään vain ruuan ns. parhaita paloja, kuten lihaa, kalaa, hedelmiä ja vihanneksia. Siis sellaisia, joista melkein kaikkien aikojen melkein kaikilla ihmisillä on ollut niukkuutta ja joita siksi on arvostettu. Ja joiden tuottaminen maksaa paljon enemmän – työllä, rahalla tai luonnonvaroilla mitattuna – kuin ihmisen normaali ravinto, siis vilja tai vastaava. Tämä voidaan ilmaista sanomalla, että "karppaaja" syö vain "ruuan sielun".

Useimmitenhan "karppauksen" tarkoitus on vain se, että ihminen osoittaa itselleen (ja muillekin), että hänellä on varaa syödä kalliisti, varaa syödä selkeää, missä energian hinta on korkea. Jo ensimmäisellä juppikaudella moni juppi pröystäili halveksimalla äänekkäästi leipää ja perunaa. Tosin hän saattoi kertoa syövänsä pas*aa, mutta siihen aikaa pas*aan liittyikin vielä hiukan eksotiikkaa ja hienoutta, kun vehnä jauhoista oli jalostettu tulkutoman kallis ravintolaruuan aines kuten lautaselle hienosti asetettuja mitättömiä pas*ansuikaleita jossain valkosipulille löyhkäävässä soosissa, ja hinta oli sellainen, että tuon minimaalisen vähän energiaa sisältävän annoksen hinnalla säästäväinen ihminen söisi kuukauden.

Samaan tapaan viinanjuonti on viinin sielun, *spiritus vini*, nauttimista. "Sielu" tarkoittaa tässä tietysti vain kalleinta osaa, siitä mistä yleensä on niukkuutta, siis suomeksi sanottuna puutetta. Tosin käytännön syistä spiritus vini nautitaan yleensä vedellä laimennettuna. Brassailijat lisäävät siihen mausteita tai haluavat sen sellaisena, että sitä on seisotettu vuositolkulla tynnyreissä ummehtumassa ja saamassa vanhasta puusta kitkerää makua, vieläpä niin, että spiritus vinistä haihtuu suuri osa taivaan tuuliin. Tosin mies juo tietysti mahdollisimman maustamatonta votkaa – mieluiten sellaista, johon sievistelijät eivät ole lisänneet sokeria. (Katsokaapa vain Alkon luettelosta, miten viinat on yleensä pilattu sokeroimalla ne! Jopa Kossussa on kolme kiloa sokeria tilavuusyksikköä kohti!)

Kasvihuoneilmiö

(Kirjoitettu pakkasaamuna.)

Autoilijat, pelastakaa maailma!

Kuten jokainen ja hänen coverinsa voi välittömästi havaita astumalla ulos, Suomi on kovaa vauhtia menossa jääkauteen tai ainakin ryssän helvettiin.

Kun etelässäkin ”lämpötila” on noin –25 astetta, on aika lopettaa viherpiipertäminen ja höpinät ”ilmaston lämpenemisestä”.

Jokaisen kansalaisen velvollisuus itseään, lähimmäisiään ja tulevaisuutta kohtaan on omalta osaltaan edistää kasvihuoneilmiön säilymistä. Runsas autoilu on tässä tärkeimpiä välineitä yleisyytensä takia. Vaikka yhden autotatkan vaikutus on pieni, niin pienistä puuroista syntyy suuri soppa, vai miten se nyt meni.

Köyhätkin voivat kuitenkin kantaa kortteensa kekoon paitsi tuottamalla luonnonkaasupäästöjä myös esimerkiksi käsittelemällä taloutensa orgaaniset jätteet itse läjittämällä ne tunkioksi. Sen hapettomuudesta huolehditaan mahdollisimman hyvin esimerkiksi peittämällä se ilmanpitävästi muovilla. Näin saadaan muodostuvan metaanin määrä suureksi.

Kasvojen vaihtaminen

Joka kerta peiliin katsoessani sieltä virnuilee takaisin se harmaanaama, saatana. Vedän joku päivä turpiin! Ihan takuulla varmasti. (lasse)

Pitäisiköhän järjestää peilien tai peilikuvien vaihtoviikko? Eikös olisi mukavaa, jos aamulla peiliin katsoessa sieltä näkyisikin jonkun muun huuhaistin naama – etenkin ajatellessa, että vastaavasti oma naama ilahduttaa jonkun muun aamua?

Olkaapa kilttejä, niin Pukki saattaa ensi jouluna tuoda saman idean kehittyneemmän version: teknopeilin (ent. taikapeili), jossa näkyy joka aamu eri huuhaisti. Se mm. auttaa pysymään kohtuudessa viinanläträyksen kanssa.

Kuvitelkaapa vaikka krapula-aamua, jolloin päähän on perustettu kivilouhimo, suulla on syöty kertaalleen oksennettua kissanpaskaa, kotihirmu kailottaa pahimmalla nalkutusvaihteella ja sitten peiliin katsoessa sieltä näkyy...

Katharsis

Sivistyneiden ihmisten kuuluu puhua katharsiksesta tai katarttisista kokemuksista. Näin saavutetaan erityinen syvämietteisyys, eikä kukaan tohdi kysyä, mitä se katharsis on. Katharsiksen olemuksen voikin ymmärtää vain huuhaan kautta.

Tyypillinen esimerkki rahvaankatharsiksesta on Nykäsvitsien (”Jokainen chanssi on uusi mahdollisuus” jne.) kertominen ja niille nauraminen. Niille on ominaista, että liki jokainen voi kokea puhdistavaa ylemmyydentunnetta. Omat mokailut ja lipsahdellut eivät tunnu miltään. On kuitenkin olemassa myös jalompaa katharsista.

Huuhaan jaloimpaan käyttöön kuuluu se, että kirjoittamalla täyttä huuhaata, näennäisesti liioitellen, saadaan ihminen huomaamaan, että hän elää huuhaan keskellä siihen kasvaneena. Huuhaa siis toteuttaa klassillisen runousopin mukaisen aidon puhdistumisen, katharsiksen.

Ongelmammehan ei niinkään ole siinä, että me näemme ympärillämme niin paljon huuhaata, vaan siinä, että elämme sellaisessa tylsässä huuhaassa, jota emme näe huuhaaksi. Mihin tämän kohtaaminen sitten johtaa? Puhdis-

tumiseen, kyllä. Jatkosta kiistellään. Monet sanovat – no, ainakin useat keksimäni hahmot sanovat – huuhaasta saman kuin Wittgenstein filosofiasta: se jättää kaiken ennalleen.

Mitä sitten huuhaa oikein on? Asiahan on päivänselvä. Huuhaa on ihmistajunnan, yleensä kollektiivisen tajunnan, täydellistynein muoto, jossa tajunta reflektoi itseään estottomasti ja sekoittaa järjellisen ja järjettömän keskenään niin, että järjettömään kätkeytynyt järjellisyys ja varsinkin järjellisyyteen kätkeytynyt, kietoutunut ja sulautunut järjettömyys tulee hetkeksi esiin, kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, ja aina välillä jotain tästä pörähtää paperille, tai siis käytännössä yleensä kuvaruudulle. Huuhaa on siis läheistä sukua Hegelin kuvaamalle Maailmanhengelle, paitsi että Maailmanhenki on puhdasta järkeä ja huuhaa taas... no jaa. (Ks. hakusanaa ”Huuhaa”.)

Huuhaa on yleensä posketonta, kreisiä ja tolkutonta. Nämä ovat kuitenkin vain ilmaisua, eivät ydin. Runossakin on runomitta – tarkoitan nyt oikeaa runoutta – mutta pelkkä runomitan käyttö ei tee tekstistä runoa vaan on vain runon kuori. Hyvässä huuhaassa on poskettomuuden taustalla jokin ajatus, joka tosin voi olla hyvin piilossa ja posketon. Näin se esittää vastalauseen maailmalle, joka on täynnä tylsää huuhaata tai silkkaa tyhjyyttä, jolla on syvämielinen, tieteellinen, tekninen tai bisneshenkinen ulkokuori.

Kaupunki

Nyky-Suomessa ”kaupunki” tarkoittaa kuntaa, joka on päättänyt käyttää itsestään kaupunki-nimitystä. Kaupunki-sanana merkityksen on kuitenkin lopullisesti hävittänyt se, että kaikki oikeatkin kaupungit ovat jossain laajan kunnan keskellä ja koko kuntaa kutsutaan kaupungin nimellä. ”Kaupunki” on siis tällöin suurimmaksi osaksi laajoja talousmetsiä, peltoaukeita, soita ja erämaita.

Oikeassa kaupungissa on vanhastaan (yksi) keskusta ja siellä ruutuasema-kaava, tori, rautatieasema ja satama. Eräässä vaiheessa näihin olisi voitu lisätä, että kaupungissa on yleensä myös yliopisto tai vähintään sen korvike. Nämä kaikki huomioon ottaen voidaan esimerkiksi Tampereetta – tietysti vain oikeaa Tampereetta, ilman kaiken maailman liitosalueita – pitää puoli-kaupunkina, koska onhan siellä jonkinlainen leikkisatama ja onhan siellä Yhteiskunnallinen korkeakoulu ja Teknillisen korkeakoulun filiaali, jotka molemmat ovat julistautuneet yliopistoiksi.

Koska kaupunki-sana siis ei enää merkitse mitään, siitä kannattaa luopua. Tärkeää on tunnistaa *kauppakeskukset*. Myös kaupungit ja kauppalat olivat ennen muuta kauppapaikkoja, kuten nimityksetkin kertovat. Niiden tavoin myös kauppakeskukset vetävät puoleensa myös muita toimintoja: niihin tai niiden lähelle rakennetaan teattereita, kappeleita, liikuntatiloja yms. Niiden ympärille rakentuu myös tiivistä asutusta. Liikennetkaisuakin tehdään ennen muuta kauppakeskusten sijainnin mukaan.

Aikanaan tullaan luopumaan tehottomasta ja vanhoillisesta kuntajaosta ja ”kunnallisesta itsehallinnosta”, joka on edistyksen este yhtä selvästi kuin feodaaliajan Ranskan pirstoutuneisuus. Uusi paikallishallinto tulee rakentumaan kauppakeskusten ympärille. Turhat puheet esimerkiksi ”pää-

kaupunkiseudun” ”kuntien” yhdistämisestä suurkunnaksi jäävät huonoksi vitsiksi, kun Kampin, Itäkeskuksen, Vantaanportin, Sellon jne. tehokas hallinto johtaa ennennäkemättömään talouskasvuun ja hyvinvointiin.

Kehityskeskustelut

Mää olen tsiiffille jo useammankin kerran sanonut, että nuo/nää Kehityskeskustelut ovat täyttä huuhaata. Sain aikaan Paheksuvan Katseen ja moittivat YHTEISTYÖHALUTTOMAKSI! Jippiii... sain aikaan PAHEKSUNTAA! (TTU)

Mitäs ihmeellistä tuossa nyt on? Lähinnä kai se, että esitit Kehityskeskustelut, ent. parikeskustelut, o.s. esimies-alais-keskustelut, aivan liian myönteisessä valossa. Eivät ne ole täyttä huuhaata, vaan pikemminkin vajaata huuhaanjäljitelmää.

Aitoa huuhaata aletaan saada, kun tsiiffi eli Kehityskeskustelun vastuuhenkilö, ent. esimies, aluksi toteaa, että tällä keskustelulla ei ole mitään merkitystä mutta käydään tämä nyt läpi kun meitä on käsketty. Hän voi vielä lisätä, että noin teoriassa minun arviointi alais... siis tiimini jäsenistä vaikuttaa noin promillen verran palkkasummiin, mutta sinun on ihan turha jännittää tai skarpata, koska kauniina päivänä teen arvioni vakaiden pärstäkertomien mukaan ja huonona päivänä annan kaikille parhaan mahdollisen arvion (mikä on ihan sama kuin jos antaisi kaikille nollan, koska korotusten kokonaismäärä ei muutu).

Jos noin hyvin alkaa, niin silloin työntekijällä on erinomainen tilaisuus lausua vilpittömän ilonsa Kehityskeskustelun mahdollisuudesta, siteerata laveasti aihetta käsittelevää kirjallisuutta ja esittää toivomus perusteellisesta, antoisasta, molemmille osapuolille rakentavasta keskustelusta. Hän voi myös kiihkeästi pyytää, että keskusteluun varattaisiin vähintään kahdeksan kahden tunnin tilaisuutta, ja ilmaista valmiutensa jatkaa vielä kahdenkeskistä keskustelua aiheesta kummankin vapaa-ajalla, luonnollisestikin täysraittuuden merkeissä.

Keisarit ja kuninkaat

Mikä oikeastaan on keisarin ja kuninkaan ero?

Kuten muistamme, sanalla ”rex” ’kuningas’ oli antiikin Roomassa huono kaiku, koska ajan historiankirjoitus esitti kuningasvallan pahana ja tasavallan hyvänä. Alkuperäinen syy saattoi olla, että kuninkaat olivat ainakin osittain etruskeja ja edustivat siis vierasta valtaa. Kun sitten Gaius Iulius Caesar oli hankkinut itselleen tosiasiallisen vallan Roomassa, jotkut kuitenkin yllyttivät häntä ottamaan kuninkaan arvon, mutta hän oli tarpeeksi fiksu torjuakseen ajatuksen ainakin julkisuudessa. Hän tyytyi vaatimattomaan tituluuriin kuten dictator in perpetuum, imperator, triumphator, consul rei publicae Romanorum, pontifex maximus etc.

Tunnetusti tämä ei auttanut, paljolti varmaankin siksi, että hänen kannattajansa kuitenkin puhuivat asiasta paljon. Roomalaiset tasavallan ja isänmaan ystävät tuomitsivat hänet kuolemaan tasavallan vihollisena, ja tuomio pantiin täytäntöön koko senaatin edessä mars-kuun iduksena DCCX AUC.

Hänen seuraajansa ymmärsivät ajoissa vaihtaa kaikki, jotka edes vihasivat kuninkuuden mahdollisuuteen. Niinpä he käyttivät vaihtelevia arvonimiä, joista "caesar" (alkujaan sukuhaaran nimi, joka siirtyi Octavianukselle adoptiossa) ja "imperator" (alkujaan 'sotavoimien ylipäällikkö') muodostivat perustan keski- ja uuden ajan keisari-nimityksille (Kaiser, tsar, mpereur ym.).

Keisarihan on yksinkertaistetusti sanoen hallitsija, jonka imperiumiin kuuluu monia kuningaskuntia ja muita valtioita. Tässä voi ajatella vaikkapa Imperium Romanumia. Kuninkaan tittelin taas voi assosoida Rooman varhaishistorian kuninkaisiin, jotka vastasivat lähinnä rähjäisen pikkukaupungin pormestareita.

Keittiötyöt ja Raamattu

Kuten tunnettua, Raamatusta on apua kaikilla elämän aloilla. Kuulin tästä oivan esimerkin coveriltani, jolle oli tullut vaimon kanssa kiistaa keittiötyöissä. Vaimo valitti, että paistinpannu oli huonosti tiskattu, koska siinä oli ulkopuolella rasvaa ja karstaa. Coverini löysi heti ohjeen Raamatusta:

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi! (Matt. 23:25–26, vuoden 1938 suomennos)

Ja näin rauha palasi ja voitiin sopia, että astiat puhdistetaan vain sisältä, koska näin ne tulevat ulkoakin puhtaiksi.

Kekkonen

Kirjoitettu 5.6.2011, jolloin Suomessa oli hallitusneuvottelijoiden yhteistyössä luoma hallituskriisi.

Sosialidemokraattiset vallankaappaajat lavastivat Urho K. Kekkonen sairastumisen, eron ja kuoleman. Näin luotiin 1980-luvulla pohja SDP:n dynastialle (Mauno I Fundeeraaja, Martti I Huseeraaja, Tarja I Kiukuttelija), jota muut puolueet eivät voineet kukistaa muuten kuin muuttamalla perustuslakia ja käytäntöä niin, että aiemmin lähes monarkkinen presidentin asema ja valta muuttuivat vain keulakuvan varjoksi.

Kekkonen pääsi pakoon vallankaappaajilta mutta päätti rangaista Suomen kansaa, joka oli sallinut kaappauksen tapahtua. Niinpä Kekkonen on vetäytynyt salaiseen suojapaikkaan, "Linnaan", josta hän seuraa tapahtumia tarkasti ja on yhteydessä luottomiehensä, ohjaillen maan tapahtumia. Muun muassa vuoden 2011 vaalien tulos oli Kekkonen järjestämä jäynä, jota varten hän tarkasti ohjaili median teettämiä mielipidetutkimuksia ja näin vaikutti kansan asenteisiin ja äänestyskäyttäytymiseen. Onhan selvää, etteivät mitkään perussuomalaiset edes keksineet sanaa "Jytky", joka on ilmeisen kekkosmainen.

Kun Suomen kansa on kylliksi kärsinyt tunarien vallan alla, Kekkonen palaa näyttämölle ja pelastaa kansan, talouden ja valtion. Edessä tai oikeastaan jo

käsissä, reisillä tms. oleva hallituskriisi saattaa muodostaa ratkaisevan syyn Kekkonen paluulle.

Kekkonen runnaa tunnissa maalle hallituksen, ja Suomen vanha perustuslaki palautetaan voimaan. Talous alkaa nousta kohisten, kun Kekkonen junailee erittäin edullisen idänkauppasopimuksen bilateraalisena vaihtokaupan perustalle, laskentayksikkönä vaihtorupla. Ja muutaman vuoden kuluttua Suomi voi sitten ostaa erittäin edulliseen hintaan Venäjän federaation konkurssipesän.

Kellojen siirtäminen

Kellojen siirtämisestä kerrotaan niin paljon huuhaata vakavalla naamalla, että on aika sanoa pari sanaa vakavaa huuhaalla naamalla:

Onneksi viime yö ei ollut niin kylmä kuin moni aiempi kellonsiirtoyö. Oikeastaan oli aika mukavaa, kun siirsin kelloja tunnin eteenpäin, vaikka se pitikin tehdä epämurkkaan aikaan, kolmesta neljään. Hankalinta oli tietokoneiden ja muiden isohkojen laitteiden kellojen irrottaminen tätä varten. Onneksi taloudessa ei ole kaappikelloa.

Sitä minä vain ihmettelen, ettei ole annettu ohjeita siitä, mihin suuntaan eteenpäin niitä kelloja pitää siirtää. Olen päättellyt, että sen saa valita itse, ja olen yleensä siirtänyt niitä Helsinkiin päin.

Kellot verkkosivuilla

Mistähän johtuu, että niillä liki ainoilla verkkosivuilla, joilla kello olisi tarpeellinen ja joille olisin sitä kaivannut, ei juuri koskaan ole kelloa?

Tarkoitan tietysti lentoasemien sivustoja. Kun haluaa tarkistaa, onko kaverin lento Szohôdistä Helsinkiin lähdössä ajallaan, olisi ihan kiva, jos Szohôdin lentoaseman lähtevien lentojen listan yhteydessä olisi tieto, paljonko kello on Szohôdissa. Lähtöajathan ovat paikallisaikoja.

Eihän tämä iso ongelma ole, koska kyllähän aikaeron voi yleensä arvata tai päätellä*), mutta silti olisi ihan kiva... Vaan ehei, kellot ovat maailmasta loppuneet, kun joka toinen sivuntekijä on läiskinyt niitä napanöyhtä-, kansantanhui- yms. sivuilleen.

*) Tosin Szohôdin tapauksessa tilanne on melko hankala, koska Borduriassa kello on joko 42 minuuttia edellä tai 1 tunti 3 minuuttia 49 sekuntia jäljessä Suomen ajasta, sen mukaan, onko maassa vallassa Kansallinen edistyspuolue vai Edistyksellinen kansanpuolue.

Kenguru

Neloskanavan ohjelmassa "Eläinkunnan ennätykset" kerrottiin, että kenguru-sana on alunperin tarkoittanut "En ymmärrä kysymystä".
(MR2)

Hanki parempaa katsottavaa. Eikö ohjelman nimi jo varoita?

Joku on joskus keksinyt "hauskan" selityksen, ja sehän leviää niin kauan, kuin maailmassa on herkkäuskoisia ihmisiä, jotka vielä usein innokkaasti

haluavat levittää juuri oppimaansa. Kuvaavaa on, että samaa tarinaa kerrotaan useista muistakin eläinten nimistä.

Todellisuudessa nimi ”kenguru” johtuu siitä, että kun alkuasukkaalta kysyttiin oudon eläimen nimeä, hän vastasi: ”Ken guru on, se nimen kertokoon”, ja kysyjä ymmärsi siitä vain alkuosan.

Kengurukanta

”Ministeriön mukaan kengurukanta on liian suuri, ja eläimet uhkaavat syödä itsensä ja muut eläimet nälkäkuoleman partaalle.”

Uhkaavat syödä itsensä ja muut eläimet nälkäkuoleman partaalle? Mikä ihmeen uhkaus tuollainen on olevinaan? (Pekka Virtanen)

Eikös se ollut aika selvästi sanottu. Kyseessä on nälkälakolle näennäisesti käänteinen mutta syvimmiltään sitä vastaava painostuskeino.

Jos eläin alkaa syödä itseään, ympäristö järkyttyy. Lisäksi kun eläin syö vain itseään, se näantyy nälkään viimeistään syötyään suolistonsa. Muut eläimet ovat tässä mukana vain solidaarisuuden vuoksi.

Painostuskeinosta tekee tehokkaan juuri kengurukannan suuruus. Miten käy Australian suurkaupunkien, jos miljoonat kengurut hakeutuvat niihin antaakseen jalon uhrinsa tuolla tavoin? Ihmisten mielenterveys järkkyy – järkkyyhän se jo siitä, kun nähdään hiiren syövän jalkansa poikki – mutta ennen muuta uhkana on valtavien ruhovuorien mädäntymisen aiheuttama kaaos ja kauhu.

Odotamme ja vaadimme, että Suomen edistyksellinen, kansainvälisesti vastuuntuntoinen jne. hallitus välittömästi esittää vähintään viisi julkilausumaa, joissa puolustetaan alkuperäisten australialaisten oikeutta mantereeseen ja vaaditaan ihmistulokkaiden palauttamista kotimaihinsa. Ja aluksi ammuttakoon Dingot, nuo hullut koirat.

Marsupialismi voittoon!

Keskustelun päättäminen

Jotenkin tuntuu, että tämä aihe on nyt kaluttu loppuun. (Ilkka Lundberg)

Jotenkin tuntuu, että tuollaiset lausumat ovat tavanomainen tapa kertoa, että lausuja on joutunut keskustelussa liemeen. Tiukan muodollisessa asiaytyylissä se ilmaistaan yleensä sanoilla ”Päätän keskustelun osaltani tähän.”

Jos joku oikeasti haluaisi vain päättää keskustelun, hän tietysti lopettaisi omalta osaltaan keskustelun eli ei sanoisi tai kirjoittaisi enää mitään. Mutta jotkut ajattelevat, että on parempi saada viimeinen sana vaikka sillä, että ei ole mitään sanottavaa.

Kesäkunto

Tietynlaiset firmat mainostavat keväällä ”Hanki itsellesi kesäkunto” ilmeisesti tajuamatta iskulauseen koomisuutta lainkaan. Perinteisestihän kesä-

kunto tarkoittaa, että työnteko tai muu ponnistelu ei suju, koska on suuntauduttu olemaan vain, etupäässä löhöämään ja ehkä vähän nauttimaan kesästä, jos se ei käy rasittavaksi.

Niinpä kesä-etuliite tarkoittaa yleisesti heikompaa tai kepeämpää. Esimerkiksi kesäauto, kesäkissa, kesäheila, kesäteatteri.

Tämä on kielemme kehittyneisyyttä ja heijastaa Mieleemme oivaltavuutta. Kyllähän esi-isämme ovat kautta aikojen tajunneet, että kesällä ollaan kesäterässä, kerrotaan kesäjuttuja, keksitään kesä uutisia ties mistä Ruokolahden leijonista, tv:n kesäohjelmisto on pelkkiä uusintojen uusintoja jne.

Kesällä saa olla ihan kesä-Mielellä, pitää kesävaatteita ja kesäpartaa, tehdä kesätöitä oikeiden töiden sijasta ja ylipäänsä olla lötkötellä, silloinkin kun ei nimellisesti olla kesälomalla.

Tämähän on ihan luonnollista, koska kesällä Suomen sää ajoittain muistuttaa sitä ilmastoa, joka on luonut ns. mañana-maat.

Kesän tulo ja meno

Sosiaalisista meedioista on kiva lukea kaikenlaista, kuten juuri äsken erään coverin eilinen (21.3.2011) ajatelma ”Tänään siis kevätpäiväntaus, eli kesä on jo melkein nurkan takana.”

Muuten hyvä huomio, mutta epämuodikkaasti epäsuomalainen. Perus-suomalaisuuteenhan kuuluu kaikenlaisen riehakkuuden, ylioptimismin ja katteettomien illuusioiden torjuminen. Erityisestihän suomalaiset rupeavat viimeistään juhannuksena puhumaan siitä, että kesäkin on kohta mennyt, ainakin paras osa kesästä, ja odotettavissa on vain pimeneviä iltoja ja synkempiä aikoja.

Kesän päättyminen tuntuu aikaistuvan jatkuvasti, ilmeisesti siksi, että jokainen haluaa olla ensimmäinen, joka toteaa asian ja siten torjuu kaikki epäilykset hillittömästä, sinisilmäisestä myönteisyydestä.

On siis syytä todeta turvallisesti, että kesä on jo melkein takana.

Kevytmaito

Jotkut, jotka hiukan muistavat vanhoja hyviä aikoja, kutsuvat kevytmaiota kurriksi. Kurrihan on vanha nimitys kuoritulle maidolle, jota juotetaan vatsikoille. ”Kevytmaito” ei kuitenkaan ole kurria, vaan se syntyi, kun meijerissä meni jotain vikaan ja kurriksi tarkoitettuun sivutuotteeseen pääsi vähän rasvaa.

Sitten keksittiin, että meillähän on voivuori (tämä nimittäin sattui kauan sitten), joten voin saannin vähenemisellä ei niin ole väliä. Huomattiin myös, että kyseinen virhetuote yllättäen käy kaupaksi, kunhan sitä mainostetaan terveellisenä, nuorekkaana, energisenä jne. Ihmiset jopa suostuivat maksamaan siitä saman verran kuin maidosta!

Eikä ”punainen” maito suinkaan ole täysmaitoa. ”Täysmaito” on vain nykyinen newspeak-nimi kulutusmaidolle, joka tarkoittaa sitä, että se on kuoritua maitoa, johon on jätetty rasvaa jonkin verran enemmän kuin kevytmai-

toon. Ennen vanhaan kaupoissa sentään myytiin täysmaitoakin, mutta terveysterroristien iskut pakottivat luopumaan siitä.

Entinen täysmaito oli sekin kyllä vakioitu määrättyyn rasvapitoisuuteen. Nykyisin saattaa saada tiskin alta ”vanhanajan maitoa”, joka suunnilleen vastaa vanhaa ”täysmaitoa”. Sen sanotaan sisältävän rasvaa ”4,3 %”, joka asiallisesti sanottuna tarkoittanee 43 g/kg. Sekin on selvästi alle sen rasvapitoisuuden, johon esi-isiemme kova työ sai lehmänmaidon nostettua vuosikymmenten kuluessa jalostuksella ja hyvällä ruokinnalla.

Pikaisen ekstrapolaation perusteella voidaan arvioida, että vuonna 2025 Suomessa hallitseva maidon nimellä myytävä tuote on ”Aito Maito”, jonka rasvapitoisuus on negatiivinen (juotu maito imee itseensä jo ruuansulatuskanavassa elimistön rasvoja). Poikkeusluvalla saadaan myydä ja ostaa vaihtoehtotuotetta ”Erikois Rasvainen Lihottava Tyhmän Lehmän Extra Täys Maito”, josta tarkassa kemiallisessa analyysissä voidaan havaita rasvamolekyylejä. Siihen on liitettävä A4-kokoinen varoitusjulistte, jossa lukee vähintään 10 cm korkeilla kirjaimilla ”Maitorasva tappaa”.

Kevyt pukeutuminen

Kevät on näköjään taas tullut koska naiset kulkevat kaduilla varsin kevyesti pukeutuneina. (Risto Kauppila)

Olet ajastasi jäljessä. Keväästä ei juurikaan ole keskusteltu tänä koirankakkana, koska tämän vuoden koirankakka jäi varsin lyhyeksi: siirryttiin melkein suoraan talvesta kesään.

Näillä leveysasteilla ihmisnaaraat pukeutuvat melkein koko koirankakan samaan tapaan kuin talvella. Vasta loppukoiraankakkana saattaa esiintyä kevytpukeutumista, vaikka kielihistoriallisesti toki koirankakan profaani kiertonimitys ”kevät” (ks. hakusanaa Kevät) on samaa juurta kuin ”kevyt” ja viittaa kevytkenkäisten ja -mielisten naikkosten kevyen-paljastavaan pukeutumiseen.

Ilmeisin selitys sille, että naiset juuri kesällä ”pukeutuvat kevyesti”, on ilmasto: vasta kesällä alkaa Suomessa tarjeta sellaisissa silkinohuissa hepenissä, jotka vain nimellisesti peittävät jotain ja ovat todellisuudessa paljastavampia kuin alastomuus. Mutta tieteellisesti suuntautuneina kysymme myös syvempää selitystä. Se on tietysti geneettinen: Suomen ilmastossa luonnollinen valinta on suosinut naaraiden erityisen houkuttelevaa pukeutumista juuri kesäaikaan, koska parhaaseen suviaikaan, noin juhannuksesta kuukausi eteenpäin, siitetty lapsi syntyy todennäköisesti aikavälillä 21.3.–20.4. eli oinaana.

Kuten voimme tieteellisestä lähteestä *ikipediasta lukea, oinaan ominaislaatu on aloitteikas-johtava-aktiivinen, mikä on tietysti erittäin suuri etu modernissa yhteiskunnassa.

Kevät

Leskenlehtiä ei vielä näy, mutta kevätkeskustelu on jo alkanut.

Kevät on ilmeisesti todella tappavaa, koska siitä jaksetaan joka [sensuroitu] vuosi kitistä yleisönosastoissa.

Oman kotini lähellä kevät tulee ongelmaksi vasta lumien sulaessa, mutta haluaisin ottaa asian esille jo tammikuussa, jotta siihen osataan varautua.

On ällöttävää, kun ei voi mennä minnekään törmäämättä kevääseen.

Ei mua oikeasti nyt niin paljon voi haitata joku kevät, että musta tulee nalkuttaja.

Yllä olevat lausahdukset ovat tyypillisiä esimerkkejä jokavuotisesta kevät-keskustelusta. Ne eivät välttämättä ole suoria sitaatteja, sillä säädyllisyys estää lainaamasta kevätkeskustelun tyypillisimpiä saati rajuimpia puheen-vuoroja. Toisin sanoen lausumia on tässä siloiteltu, sillä keväät saavat ihmiset kirjoittamaan vielä paljon raivokkaammin, puoleen ja toiseen.

Kevätkeskustelu saavuttaa jopa niin kiihkeitä mittasuhteita, että väitetään, että sanat ”kevät” ja ”koirankakka” ovat menneet keskenään sekaisin. Leikkillisesti, tai kenties puoliksi tosissaan, onkin ehdotettu, että jokakoiran-kakkaisen kevätkeskustelun virkistämiseksi sanojen merkitykset vaihdettaisiin toisiinsa! Niinpä ihmiset eivät enää toivottaisikaan toisilleen hyvää koirankakkaa, kouluissa ei järjestettäisi koirankakkajuhlia eivätkä naiset panisi päähänsä uutta koirankakkahattua, vaan tähän asti vulgaari sana ”kevät” otettaisiin käyttöön näppärästi uudismerkitykseen.

Kielenhuoltoa

Kuten tunnettua, kielenhuolto (o.s. kielentarkistus) on kallista, joten sitä ei yleensä tehdä tai se ulkoistetaan halvan työvoiman maihin. On kuitenkin mahdollista saada hyvää huuhaakielenhuoltoa ihan pyytämättäkin. Tämä onni kohtasi esimerkiksi internet-viestiä, joka alkoi seuraavasti:

Mistä alan etsii vikaa

läpytin on Compaq Armada M700. Virtanen tulee ja muisti, kovo on paikallaan... Mitäs sitten tekisin ?

Asiapohjaisesti toimiva kielenhuoltaja tietysti puuttuisi ensimmäiseksi siihen, että sisältö on tolkuttomasti esitetty, mutta huuhaatarkastaja osuu naulan kantaan, tosin vinosti:

Ensinnäkin huomio otsikosta: ”Alan”, kuten muutkin nimet, kirjoitetaan suomessa isolla. Kysymyslauseisiin taas tulee loppuun kysymysmerkki. Siis: ”Mistä Alan etsii vikaa?” No, minulla ei ole aavistustakaan.

Tuleekohan retorisiinkin kysymyslauseisiin aina kysymysmerkki. Minusta olisi muuten näppärää, että kysymyksen *alkuun* tulisi kysymysmerkki, jolloin tyhmäkin huomaisi, että nyt kysytään. ¿Lainaisimmeko espanjan käytännön?

Mitä tulee ilmaukseen ”läpytin on Compaq Armada M700”, niin ”läpytin” on läpyttää-verbin aktiivin indikatiivin imperfektin yksikön en-

simmäinen persoona, eikä lauseessa voi olla kahta finiittiverbiä – ei edes silloin, kun toinen verbeistä on pelkkä kopula. Aktiivimuotoisen verbin objekti taas on yleensä pääteellinen, siis: ”Läpytin Compaq Armada M700:n”. (Tommi Nieminen)

Oletko varma, että tilanne vaatii totalitaristista objektia? Voisi olla sopivampi sanoa ”Läpytin Compaq Armade M700:aa”. Huuhaassa tietysti varmemmin ”M700:määsataa”.

Jos taas kyse on liittotempuksesta, olla-verbi tulee pääverbin edelle ja pääverbi NUT-partisiippiin. Liittotempus ei muuta objektisääntöä, paitsi jos yksikön kolmannessa persoonassa olevalla olla-verbillä on tarkoitus viestittää muodon olevan passiivi. Siis: ”On läpytetty Compaq Armada M700”.

Läpyttämättömyydessäköhän lienet kateellinen? Sanotaan, että rakkaus on sisäistä kutinaa, johon liittyy ulkoisen syyn mielikuva. Tässä tapauksessa kyse olisi kaksinkertaisesti onnettomasta rakkaudesta, koska tilanteessa kutkuttaisi myös se, ettemme tiedä, mitä läpyttäminen on ja mistä läpyttämättömät siis jäävät paitsi.

Ilmauksesta ”Virtanen tulee ja muisti” on huomattava, että muistaa-verbin valenssi on 2, joten jälkimmäisestä elliptisestä lauseesta puuttuu objekti. Anneli Pajusen asiaa käsittelevän monografian mukaan tosin tulla-verbinkin argumenttirakenteeseen kuuluu toinen pakollinen nominaalijäsen, mutta paikallissijassa.

Käsitys on harhailevan sievistelevä, sillä kielestä löytyy eri rekistereistä runsaasti esiintymiä, joissa tulla-verbillä ei ole tuollaista määritettä, esimerkiksi ”Jeesus tulee” ja ”nyt tulee”. Eri ryhmänsä ovat tietysti sellaiset ilmaukset kuin ”multa tuli” (latinaa; suomeksi ’paljon olen kärsinyt/sietänyt/kantanut’).

Ai mitäkö sitten tekisit? Hyppää vaikka pituutta.

Raati arvioi – ottaen erityisesti huomioon loppuhuipennuksen – kielenhuoltoanalyysissa esitetyn pseudolingvistisen huuhaan määrän 200 millikafkaksi eli selvästi arvosanaan *eximia cum laude improbatur* oikeuttavaksi.

Kielet

Tunti kuluu hitaasti, kun...
...seisoo Serbialaisessa tullissa. (Juha)

Silloin voi lohduttaa itseään vanhalla balkanilaisella sananlaskulla ”parempi serbialaisessa tullissa kuin turbialaisessa sellissä”.

Turbia on Vulgarian rajanaapuri, jonka asukkaat sanovat puhuvansa turbi-aa, vaikka kielitieteellisesti kyseessä on vain turbovulgaarin muoto – ei edes murre, vaan aivan samanlaista kuin Vulgariassa puhuttu ”vulgaari”, mutta sitä kirjoitetaan vasemmalla kädellä ja erään tyräkkikasvin nimessä paino on eri tavulla kuin ”turbiassa”.

Kieltoja

Suomen tulisi kieltää tupakan myynti vuoteen 2040 mennessä. (Puhemies Paavo Lipponen)

Ehdotukseen suhtauduttiin huvittuneesti, mutta leikin varjossa tämä Lepposen litkautus oli todellisuudessa koepallo, jolla testattiin kansan suhtautumista. Koska ne, jotka ottivat sen edes puoliksi tosissaan, suhtautuivat melko kielteisesti, päätettiin toimintaohjelma toistaiseksi pitää salassa, odottamassa parempaa aikaa.

SDP:n puoluetoimistosta vuonna 2009 vuotaneen äärimmäisen salaisen paperin mukaan ohjelman seuraavat kohdat ovat (vuodon takia on joitakin määraaikoja nyttemmin viilattu):

- 1) Voi ja muut yli 1,25 % maitorasvaa sisältävät tuotteet kielletään vuoteen 2030 mennessä. Tämä näyttää selvän suunnan maatalouspolitiikalle ja etenkin karjanjalostukselle, jonka tehtäväksi tulee kehittää kurrilehmiä.
- 2) Viina ja muut alkoholijuomat kielletään 5.4.2032 klo 10 mennessä.
- 3) Pornografia kielletään vuoteen 2011 mennessä. Kieltoa valvomaan hankitaan kokeneita tarkastajia maista, joissa jo on tehokas, edistysellinen pornografiantorjunta.
- 4) Rasismin kaikki muodot kielletään vuoteen 2010 mennessä. Tähänastiset toimet ovat olleet riittämättömiä. Ensi vaiheessa kielestä poistetaan kaikki ”rotuun” ja etniseen alkuperään viittaavat ilmaukset.
- 5) Kansainvälisten sopimusten määräykset, joissa Suomi sitoutuu olemaan sallimatta alueellaan sellaisia järjestöjä, joiden tarkoituksena on riistää kansalta sen demokraattiset oikeudet, palautetaan täyteen voimaansa vuoteen 2018 mennessä. Tämä tehdään yhteisymmärryksessä sopimusten muiden korkeiden osapuolten kanssa, ja tätä varten perustetaan uudelleen valvontakomissio.

Kieltomuodot

Porilaisten kanssa on hankalaa kun niistä ei ikinä tiedä haluaako ne vai eikö ne halua; molemmat asiat tuodaan julki ilmauksella ”mä haluu”. Halutessa lopussa on mykkä ”n” ja jos ei haluta, niin se vaihdetaan sanojen välissä olevaan nanosekunnin mittaiseen ”e:hen”. (Kare Pietilä)

Modernissa kaupunkikielessä tuollaista ongelmaa ei ole, koska negatiot ilmaistaan aggressiivilla. Tämä on kielen ilmaisuvoimaa, tehokkuutta ja selkeyttä edistävä ilmiö.

Onkin syytä vaatia aggressiivin ottamista kirjakieleen. Aggressiivin tulisi olla negaation ainoa sallittu muoto ainakin virkakielessä.

Et tietenkään voi olla selvillä nuorisokielen uusimmista virtauksista, mutta tuokaan ei enää toimi: on seurattava myös äänenpainoja, koska ”vittumä haluun” on tietenkin aivan eri asia kuin ”vittumä **haluun**”. (Mika Iisakkila)

Et tietenkään voi olla selvillä siitä, mistä minä olen selvillä. Vihjeeksi mainittakoon, että nykyisin kaupungissa asuvat ihmiset ovat liiankin hyvin selvillä ”nuorisokieleen uusimmasta virtauksista”. Tästä muuten johtuu, että yhä useampi kaupunkilainen liikkuu korvatulpat korvissaan. Ne vain on yleensä naamioitu muistisoittimen nappikuulokkeiksi. Usein kyllä soitin toimiikin – lähettämällä vastamelua.

Ensinnäkin on huomattava, että aggressiivissa pääverbi on negaatiomuodossa, joka on imperatiivin kaltainen (ja tulkittavissa saman muodon eri käytöksi). Niinpä pääverbin muotokin erottaa mainitsemasi ilmaukset toisistaan.

Et tietenkään voi olla selvillä ortografian uusimmista virtauksista. Niiden mukaan ei käytetä tuollaisia vulgaareja kirjoitusasuja vaan käytetään muuten tarpeetonta erikoismerkkiä ”¬” (joka sopivasti tarkoittaa negaatiota mutta jota harvoin käytetään formaalin logiikan ulkopuolella) aggressiivin ilmaisevana morfeemina, jonka lukutapa on tietysti eri yhteyksissä erilainen. Kirjoitetaan siis nasevasti ”¬ haluu”.

Painotukseltaan ja merkitykseltään erilainen ilmaus, johon viittaat, tieteelliseltä nimitykseltään eksklamatiivi, tietysti on kirjoitettavakin eri tavalla. Tähän käytetään toista erikoismerkkiä, yleistä valuuttamerkkiä ”¤”, esimerkiksi ”¤ haluun”. Rahahan antaa kaikelle lisää painoa.

Kierrätys

Kierrätystä Markus-sedän tapaan:

Eilen söin ruisleipää.

Tänään muotosin siitä tortun. (H. Markus Lang)

Mitäs *kierrätystä* tuo on?

Kierrätykseen eli kiertokulkuun panemiseen tarvitaan vielä, että joko syöt sen tortun tai sitten kompostoit sen mullaksi, viljelet mullassa ruiksia, korjaat Elon, jauhat ruissin jyvät, leivot jauhoista leivän ja soitat meiltä lisäohjeita.

Kiitospäivä

Kiitospäivää on perusteettomasti syytetty amerikkalaiseksi hapatukseksi. Ensinnäkään kiitospäivään ei kuulu hapatettu leipä. Toiseksi kiitospäivä on suomalaista alkujuurta.

Kiitospäivä jatkaa vanhan suomalaisen loppusyksyn juhlan kekrin perinnettä. Koko kiitospäivä syntyi siitä, että pyhiinvaeltajaisien matkaan jänikseksi hankkiutunut mutta sitten kaikkien suosioon päässyt suomalainen Paavo Väyrynen (meidän P. V:mme kaukainen sukulainen) opetti niin siirtolaisille kuin intiaaneillekin kansantanhuja, realistista ulkopoliitiikkaa ja kekrin viettoa. ”Kekri” vain oli heille kovin vaikea sana, joten he nimesivät juhlan sen mukaan, että he kiittivät suuresti Paavoja tästä kaikesta.

Kimalaiset

Ja otan edelleen vihjeitä vastaan aiheesta ”miten saat kimalaiset houkuteltua kasvihuoneeseesi tomaatin ja chilin kukkimisen aikaan”.
(Baggie)

Helppoa! Mettä keräävät kimulithan ovat naaraita – erikoista siis: naaras hedelmöittää –, joten pukeudu koiraskimalaiseksi ja odota kasvihuoneesasi. Voit myös päästellä kimalaisten kutsuhuutoja ja erittää niille lajityypillisiä feromoneja.

Ennen odottamaan ryhtymistä pyydä coveria ottamaan valokuva tai video sinusta tuossa tehtävässä ja postaamaan se vaikka SunPutkeen.

Kimalaiset ja muut pölyttäjät ovat ongelma nyt kaikkialla. (Lasse Simpanen; alkukesällä)

Älä muuta viserrä. Ihmettelen, miksi kristillisdemokraatit ja kansamme muut moraalinvartijat eivät ole puuttuneet niiden moraalittomiin puuhiin, kauhean promiskuiteettiin, jossa aivan sananmukaisesti lennellään kukasta kukkaan, eikä kukaan ajattelekaan papin aamenta ja kestäväää parisuhdetta.

Kuka voisikaan olla kauhistumatta ajatellessaan, että hänen lähellään lentelevät, jopa tavaroihin ja vaatteille ja ihollekin istuutuvat kimalaiset ja muut kantavat itsessään vieraiden lajien heteiden tuotosta eli sperman vastinetta, vieläpä yleensä lukuisista yksilöistä.

Kiravuo

Miksi olutta on parempi juoda pullosta kuin lasista? Koska etiketistä on aina hyvä pitää kiinni. (Kiravuon netiketin motto)

Huuhaan myyttinen perustaja tunnetaan nimellä ”Kiravuo”, ja hänen uskotaan kirjoittaneen ns. Kiravuon netiketin, jota pidetään pyhänä kirjoituksena. On kiistanalaista, onko se säilynyt meille alkuperäisessä muodossa, mutta sen huuhaaosuuden uskotaan olevan hyvin vanhaa perua. Tekstikriittinen analyysi on kiinnittänyt huomiota mm. sen mainintaan ”otaxista”, joka mahdollisesti tarkoittaa jonkinlaista alkuaikojen hirviötä, kenties muinaisen Kreikan taruston titaanien kaltaista:

Huuhaa

Toisinaan tekee mieli puhua pehmoisia. Sellainen on kuitenkin epäkohteliasta tavallisissa ryhmissä, koska kunnon huuhaan erottaminen vakavasta asiasta on vaikeata. Niinpä on perustettu sfnet.huuhaa ja otaxin huuhaa. Niissä on vakavien asioiden puhuminen kiellettyä.

”Otaxin huuhaan” on osoitettu olevan selvästi vanhempi kuin sfnet.huuhaa, ja se edustanee jonkinlaista alkuhuuhaata eli proto-huuhaata.

Useimpien huuhaatutkijoiden mukaan Kiravuo-myytin takana on todellinen henkilö, jonka etunimeksi on päätelty ”Timo”. Sen sijaan Kiravuon osuus huuhaan luomisessa ja ”Kiravuon netiketin” kirjoittamisessa on hyvin kiistanalainen mutta todennäköisesti pieni. Kriittisimpien arvioiden ”Netiketin” lauseista vain viisi tai kuusi on varmasti historialliselta Kiravuolta peräisin,

muu on hänen oppilaidensa sepittämää ja ennen kaikkea aikakauden viisauksikirjallisuudesta kopioitua – osittain suoraankin, mutta pääosin muokattuna.

Sukunimi oletetaan otetuksi, keksityksi: se ilmentänee huuhaapyrkimystä jo siinä, että sen monikkotaivutus on lähes mahdotonta. Olisihan melko omituista puhua Kiravoiden suvusta tai mennä kylään Kiravoille.

Vastakkaisen tulkinnan mukaan mitään Kiravuota ei ole ollut olemassa-kaan, vaan hahmo olisi yhdistelmä eri henkilöiden ominaisuuksia ja yleisiä aatteita. Ns. dualistinen koulukunta esittää, että Kiravuo on ennen muuta yhdistelmä kahdesta henkilöstä, Kirasta (joka olisi todellinen nimi) ja Vuosta (joka olisi alkujaan kunnianimi, mahdollisesti lyhentymä ilmauksesta ”ajatusten suuri vuo”). Yhdistelmänimi heijastaisi tätä alkuperää; vrt. muinaisegyptiläisten jumaluuksien Ammonin ja Ran yhdistämiseen Ammon-Raksi. Vielä on mainittava erikoinen teoria, jonka mukaan Kiravuo olisi eräänlainen Korpelan idealisoitu projektio menneisyyteen.

Kirjallisuus

Berthas Reise war kurtz aber sehr gefällig. (Sartsa)

Suomensin tuon kehityksen huippua edustavalla Google-kääntäjällä, joka osuu todellakin naulan kantaan:

Bertha matka oli erittäin miellyttävä, mutta Kurtz.

Tämähän on suo-rastaan loistavaa kirjallista tyyliä, jossa delikaatisti tehdään selväksi, mitä Kurtz teki, mutta kuitenkin jätetään virke lukijan Mielessä täydentyväksi sopivalla, tai siis itse asiassa sopimattomalla tavalla.

Joku voisi väittää, että kyseessä on vain typon (kurtz pro kurz) tuotos, mutta tämähän juuri on maailmanhistoriassa ja -kirjallisuudessa Mielen kiintoista. Onhan todistettu, että Shakespearen koko tuotannon kirjoitti joukko apinoita. Ilias ja Odyseia syntyivät varhaisen Kreikan koulujen kirjoitusharjoituksista, joissa lapset ja nuoret kirjoittivat yksinkertaista sanelua tolkuttomilla tavoilla väärin. Ja tunnetustihan James Joyce käytti satunnaistekstigeneraattorin varhaista esimuotoa ja vähän myöhemmin kuoli nauruun lukiessaan, mitä kaikkea ”kirjallisuudentutkijat” ”löysivät” hänen tuotannostaan.

Kirjekyyhkyt

Koska sfnet-viestintää uhkaavat erilaiset sala- ja muut liitot, on huuhaakan-
sa pyrkinyt kehittämään uusia teknologisia infrastruktuureja.

Sovitaan että kaikki lähettää viestit kirjekyyhkylä Lasselle, joka laittaa ne aiheittain nastalla laavun seinään, josta ne voi käydä lukemassa. (Ari J.)

Ajatus on oikeansuuntainen ja rakentava mutta perustuu valitettavasti, kuten monet muutkin näennäisen nerokkaat keksinnöt virheellisiin oletuksiin todellisuudesta.

Kirjekyyhkyt nimittäin eivät lennä mitä matkoja vain ihmiset kulloinkin haluaisivat niiden lentävän. Ne ovat melko tyhmiä kuten muutkin pulut. Ne

osaavat lentää ”kotiinsa” eli omaan lakkaansa, siinä kaikki. Kirjekyyhkyviestintä siis on olemukseltaan yksisuuntaista. Kaksisuuntaisuuden simulointi edellyttää kirjekyyhkysten kuljettamista esimerkiksi ajoneuvoilla toiseen suuntaan, ja jos se taas on mahdollista, herää kysymys, miksi siis ei käytetä automobiiliperustaista tiedonsiirtomenetelmää (ATM), joka on olemukseltaan kaksisuuntainen ja lisäksi nopeampi. Joka tapauksessa kaksisuuntainen viestintä ei koskaan voi olla puhtaasti kolumbaarista eli käyttää kuljetuskerroksessa vain kirjekyyhkyjä.

Tässä tapauksessa on vastakkaissuuntaisen viestinnän postuloitu tapahtuvan niin, että lukijat tulevat lukemaan viestit laavun seinästä. Tämän takia edellä esitetty tavanomainen kolumbaarisen kommunikaation mahdollisuusmuustodistus ei sovellu *per se*. Kuitenkin menetelmässä tarvittaisiin ääretön määrä kirjekyyhkyjä, jotka Lasse on kouluttanut ja jotka kokevat kodikseen Lassen lähellä olevan kyyhkyslakan. Lisäksi niitä on pitänyt toimittaa jokaiselle potenti(aalise)lle huuhaakirjoittajalle rajoittamaton eli ääretön määrä. Tämän kasvatuksellisen, koulutuksellisen ja logistisen tehtävän edessä lienee sfnet.huuhaakin voimaton.

Kirpputorit

Ainoat oikeat kirpputorit maailmassa ovat tietysti Pariisissa. Vastakohtana niille ovat kaikenkarvaiset ”kirppikset”, jotka ovat homeisten ja luteisten rättien, rikkinäisten kippojen ja kuppien, halpatukuista ostettujen tai varastettujen talousroinien tms. myyntipaikkoja eivätkä aitoja rihkamatoreja kuten les marchés aux puces.

On käsittämätöntä, että hameväki ravaa ”kirppiksillä” myymässä vanhoja likaisia lumppujaan, vaikka myyntipaikan viikkovuokra on isompi kuin lumpuilla tienaisi vuodessa, vaikka ne kaikki saisi myydyiksi. Saati että joku niitä lumppuja vielä ostaa.

Kissat

– – minulla kehrää vieressäni hieno mustasavuvalkoinen norjalainen metsäkissa (”Narri”). (Risto Kauppila)

Samaa lajia *Felis silvestris* se on kuin tunkioita tonkivat katukissat. Vain ihan vinksahaneet ihmiset voivat pitää kissoista. Niin kuin muinaiset egyptiläiset, jotka palsamoivat kissoja mielettömät määrät, rakensivat älyttömiä kivikasoja ilman mitään tarkoitusta ja vaativat hallitsijaltaan sukurutsausta.

Koirat

Miksiköhän koiriin astianpesijöinä suhtaudutaan niin nuivasti? Ihmiset saattavat jopa ääneen ihmetellä, kun ruokapöytään nostetaan putipuhtaita, koiran juuri puhtaiksi nuolemia lautasia. Kyllähän sellaista ekologista tapaa pitäisi suosia. Se säästää sähköä ja vettä, ja lisäksi vältetään niiden kalliiden, myrkyllisten ja ympäristöä saastuttavien kemikaalien käyttö, joilla tiskikone pesee astiat – huonommin.

Kolmiulotteisuus

Tulin katsoneeksi tulostamiani elokuvalippuja. Niissä lukee selvästi ”3D-lippu”, mutta kyllä ne näyttävät ihan tavallisilta latteilta 2-ulotteisilta lippusilta. Olennainen informaatio näyttää olevan viivakoodina (kielipol. korr. juovakoodi t. palkkikoodi), jota kai voi pitää olemukseltaan 1-ulotteisena. Odotan innolla 0-ulotteisia lippuja eli liputtomuutta, sillä kyllähän sen pitäisi riittää, että on maksettu pääsymaksu, sen sijaan että pitää tulostella lipputusia ja lappusia rähmääntymään taskussa ja hukkumaan.

Mutta nyt siis kuitenkin pitää toistaiseksi jotenkin selvittää 3D-lippujen kanssa. Kuulemma 3D:n katsomiseen tarvitaan erikoislasit. Minkähänlaiset pitäisi hankkia, ja mistä niitä saisi?

Senkin pönttö, 3D-lasit saa tietenkin elokuvateatterista lainaksi.

Jostakin pöntöstä niitä jaettiin, mutta kerropas nyt besserwisser sitten, miksi 3D-lippu ei niillä katsottuna näyttänyt yhtään kolmiulotteisemmalta kuin ilman niitä?

Niillä laseilla ei tietenkään olisi nähnyt juuri mitään ilman, että ensin puhdisti ne silmälasinpuhdistusnesteellä. Onneksi muistin, että 3D-laseja kohdellaan elokuvateattereissa huonommin kuin jätteitä ja että niissä on paitsi naarmuja, joille ei voi mitään, myös mähmää, rähmää ja klähmää. Mutta puhdistettuina ne eivät näyttäneet 3D-lipussa mitään syvyysvaikutelmaa. Elokuvassa kyllä, joskin parhaat 3D-efektit oli luotu tietysti mainoksiin.

Onko kokemusta, miten suuren hyvityksen voi saada, jos reklamoi 3D-lipun 3:n ulottuvuuden puutteesta? Kai nyt ainakin kolmasosa hinnasta pitäisi saada takaisin?

Tuli vielä mieleen, yrittämättä olla edes best guesser, että jospa tulostimesi toimi kuin mankelina. Liput ehkä olivat jonkinlaisia ulotteisempia palikoita, mutta printterisi ei antanutkaan niille armoa ja siksi olet nyt pettynyt. (Ilkka Lundberg)

Kiitos hyvästä vinkistä! Aluksi kyllä sekoitin viestisi 2. ja 3. rivin ensimmäiset sanat keskenään ja luin jotain ulosteisemmista palikoista, mutta jo 7:ännellä lukemisella alkoi merkitys hahmottua oikein.

Olen nyt kehittänyt teorian, jonka mukaan tulostimet ovat jo kauan tuottaneet kolmiulotteisia tulosteita, mutta huonon suunnittelun takia tuloste joutuu loppupeleissä kulkemaan litistimen läpi.

Tämähän on täysin verrattavissa siihen, että keskivertotyöpaikoilla tavalliset ihmiset keksivät hienoja, moniulotteisiakin ideoita, mutta ne joudutaan ajamaan latistimen läpi. Aikoinaan latistimena toimi esimiehen suorittama käsittely, mutta nykyisin esimiesten työtaakkaa on helpotettu siirtämällä latistustehtävät tiimeille, innovaatiotoimikunnille jne.

Tämä on toisaalta ihan hyvä juttu, koska tavallisten ihmisten hienot ideat ovat yleensä tolkkuttoman työläitä toteuttaa, täysin hyödyttömiä tai sellaisia, että ennakoimattomat haittavaikutukset ovat suurempia kuin mikään kuviteltavissa oleva hyöty. Yleensä näitä kaikkia.

Kolofoni

Kaikissa hyvissä asiallisissa kirjoissa, varsinkin englanninkielisissä, on lopussa kolofoni. Se ei ole varsinainen loppulause tai loppupuhe vaan sisältää kirjan tuotantoa ja painatusta koskevia teknisiä yksityiskohtia, jotka eivät kiinnosta ketään.

Koska tämä on huuhaakirja, kolofoni ei ole lopussa vaan loogisessa paikassa, aakkosjärjestyksen mukaan. Lisäksi se on kääntäen kopioitu toisesta kirjasta, *Unicode Explained*, ja siten tämän kirjan kannalta ihan huuhaata, mutta tätähän ei lukija tietäisi jos ei kerrotaisi:

Kansisivun fontti on Adobe ITC Garamond. Leipätekstin fontti on Times New Roman; otsikoiden fontti on Adobe Myriad Condensed; taulukoiden fontti on Arial Unicode MS; ja koodin fontti on Lucasfontin TheSans Mono Condensed. Erikoismerkit, joita ei ole olemassa leipätekstin fontissa, ovat pääasiassa Arial Unicode MS:stä. Kuitenkin jotkin erikoismerkit ovat vaatineet erityisiä fontteja: Everson Mono Unicode, Microsoft Times New Roman, Microsoft Wingdings, Georgia, Symbol, Tahoma ja Verdana.

Kolofoni on siis pelkästään kirjoittamisen vuoksi laadittu, *write-only*, kuten tavanomaiset pitkät kiitosten luettelot, useimmiten esipuheet kokonaisuudessaan, kustantajan lisäämät huuhaaväitteet tavaramerkeistä ja tekijänoikeuksista, kuvaluettelot, lähdeluettelot ja usein myös ala- ja loppuviitteet. Ai niin, ja kirjan tekemiseen edes etäisesti osallistuneiden ihmisten kuten faktorin kengänkiillottajien nimet.

Niiden tarpeellisuus johtuu siitä, että kirjaan on saatava enemmän sivuja, jotta ihmiset maksaisivat paremman hinnan. Jostakin syystä ihmiset kokisivat itsensä petetyiksi, jos kirjassa olisi kymmeniä tyhjiä sivuja, mutta eivät valita siitä, että kirjassa on kymmenittäin turhia sivuja, joita ei voi käyttää edes muistiinpanojen kirjoittamiseen.

Koska elämä on julmaa mutta epäoikeudenmukaista, ihmiset ovat tottuneet ohittamaan kolofonit jos ovat niitä koskaan huomanneetkaan. Niinpä he eivät huomaa, että jossakin harvassa kirjassa onkin ehkä olennaista, millaisella painotekniikalla se on painettu tai kuka huolehti oikoluvusta. Tästä myös seuraa, että kun ihmiset joskus kyselevät ”Hei mitä fonttia tässä kirjassa on käytetty?” heidän suunsa lokahtaa auki, kun heiltä kysyy ”Oletko katsonut kolofonista?”

Kysymys saatetaan tulkita jopa epäkunnioittavaksi. Onhan ilmeinen selitys sanalle *kolofoni*, englanniksi *colophon*, että se johtuu kreikan sanoista *kolon* ’paksusuoli’ ja *fonē* ’ääni’.

Komintern

Historian vähän tunnettuihin faktoihin kuuluu, että Internet keksittiin alkujaan Neuvostoliitossa. Sitä kehitettiin Komintern-projektissa, joka oli naamioitu poliittiseksi organisaatioksi, kommunististen puolueiden yhteistyöelimeksi.

Internet jäi kuitenkin prototyyppiasteelle, kun Stalin lakkautti Kominternin vuonna 1943 mielistelläkseen lännen imperialisteja, joiden tukea hän tarvitsi. Näin Internetin käyttöönotto lykkääntyi yli kahdellakymmenellä vuodella.

Työtä jatkamaan onnistuttiin kyllä perustamaan Kominform vuonna 1947. Siinä Internetin kehitystyö oli suunnattu informaalisen sosiaalisen median suuntaan, ja Neuvostoliiton johtoa hämättiin kutsumalla hankkeen tavoitetta ”informatiiviseksi sosialistiseksi mediaksi”.

Valitettavasti Neuvostoliitossa kaappasi Stalinin kuoleman jälkeen Hruštšovin klikki. Se käynnisti vuonna 1956 massiivisen Stalinin parjauskampanjan ja ”destalisoinnin” peittääkseen ne rikokset, joita oli itse tehnyt Stalinin auringon alla. Tässä yhteydessä se lakkautti Kominformin, koska joku oli postannut TvojaTrubkaan (YouTubeen esimuoto) videon, jossa Hruštšov nuolee Stalinin saappaita.

Kompromissi

Sana *kompromissi* tarkoittaa menettelyä, joka yhdistää ehdotettujen eri vaihtoehtojen huonot puolet mutta jota kukaan ei enää jaksakaan aktiivisesti vastustaa. Tyypillisesti kompromissi on hätäisesti kokoon kyhätty ja siihen päädytään pitkän jahkaamisen jälkeen, kun kaikki täysjärkiset ovat lopen väsyneitä. Kompromissin hyväksyminen johtuu ennen muuta siitä, että se poikkeaa riittävästi kaikista järkevistä ehdotuksista. Tämän takia kukaan ei koe, että joku muu olisi saanut tahtonsa läpi eli voittanut.

Konsulit, valvokaa!

Yleisönosastokirjoittajien ja netin keskustelupalstoilla vaahtoavien mielilauseisiin kuuluu ”konsulit, valvokaa!” Sillä vaaditaan tyypillisesti valtion tai kunnan määrätietoisia toimenpiteitä kevään vastustamiseksi (ks. hakusanaa Kevätongelmia). Joskus ”osataan” jopa kirjoittaa lause latinaksi, ”Cavent consules!”

Korpelan sitaattilain (ks. hakusanaa Sitaatit) 1. korollaarin eli seurauslauskeen mukaisesti kaikenlainen latinaksi lätinä on yleensä virheellistä. Oikeassa muodossaan lausuma on ”Videant consules, ne quid detrimenti capiat res publica”, ’Katsokoot konsulit, ettei mitään vahinkoa koidu valtiolle (tasavallalle)’.

Lausuma ei suinkaan ollut yleistä päätöstä, vaan se oli päätös. Se oli Rooman senaatin ratkaisu, ns. senaatin äärimmäinen päätös, senatusconsultum ultimum. Sillä annettiin konsuleille, Rooman kahdelle ylimmälle virkamiehelle, ehdoton, rajaton valta, kun valtiota uhkasi suuri vaara.

On valitettavaa, että nykyisessä valtiojärjestyksessämme ei ole tällaista mahdollisuutta eikä edes konsuleita. Tästä perimmältään johtuu, että niin monet polttavat ongelmat ovat polttamassa vuodesta toiseen. Niitä ei kerta kaikkiaan voida ratkaista, koska virkamiehiltä puuttuu valtuuksia nuorison tapainturmeluksen korjaamiseen, tv-kuuluttajien ääntämyksen oikaisemiseen tai naapurien muuttamiseen enkeleiksi.

Kopiointi

Opettajien suuria huolenaiheita on, että oppilaat kopioivat harjoitustöitä internetistä, joskus jopa suoraan opettajien sinne ”laittamasta” aineistosta. Niinpä opettajat ovatkin kysyneet, miten he voisivat suojata aineistonsa kopiointia vastaan. Koska suojaukset eivät ole lähelläkään pitäviä, ne merkitsisivät sitä, että taitava opiskelija selviää kopioimalla, kun taas taitamattoman pitää itse räpeltää harjoitustyönsä. Tätä ilmeisesti halutaankin. (Taitavuuteen riittää, että tietysti se kysyy nörtiltä kaverilta apua. Näin menettely edistää nörttien ihmissuhteita ja on siis suorastaan terapiaa.)

Toinen lähestymistapa olisi tehdä kopioiminen mahdollisimman helpoksi. Ei siis edes yritetä suojata PDF-tiedostoa kopiointia vastaan, vaan päinvastoin todetaan, että kaikki eivät osaa PDF:stäkään kopioida, joten voisi käyttää Word-muotoa. Siihenhän voi näppärästi ”pistää” piilotekstin, jonka tarkastaja siis saa nopeasti esille, jos työ palautetaan tiedostona – kuten olisi perusteltua vaatia.

Vasta jos harjoitustyössä yllättäen ei luekaan – piilotekstin esille ottamisen jälkeen – isoin lihavin kirjaimin ”Olen peelo, tämä ’suoritus’ on suoraan kopioitu”, pitäisi tarkastajan ruveta lukemaan työtä.

Korea

Koreasta maana ei uskalla paljoa sanoa, jotta ei lankeaisi poliittisiin kannanottoihin. Ainoa asia, josta Koreat ovat samaa mieltä, on ilmeisesti se, että Korea on yksi ja jakamaton valtio. Puhukaamme siis kielestä.

Korean kieli on kaunis ja looginen, mutta valitettavasti maailman muut kielet ovat kummallisia ja kaoottisia (korean näkökulmasta). Niinpä esimerkiksi korealaisten yritykset kirjoittaa englantia johtavat yleensä tekstiin, jossa ehkä jokainen sana on englantia mutta mitään tunnistettavaa ajatusta ei löydy. Tosin koreaa hyvin osaava kuulemma saattaa joskus arvata ajatuksen, kun kääntää tekstin mielessään takaisin koreaksi. Suomalaisilla ja korealaisilla on siis paljon yhteistä.

Esimerkiksi Hamletin tunnettu lausahdus ”Something is rotten in the state of Denmark” (”Tanskanmaassa on jotain mätää”, tässä vaihteeksi oikein lainattuna) on baabelinkalan <http://babelfish.altavista.com> koreantamana seuraava: 무언가는 덴마크안에 썩다. Sehän ei näytä mitenkään erikoiselta, mutta takaisin englanniksi käännettynä se tuottaa seuraavan mietelmän, jonka syvällisyyden edessä Hamlet kalpenee noloudesta, vaipuen synkkään yksinpuheluun pääkallo kädessään, ja Shakespeare kääntyisi haudassaan, jos ei olisi kuollut:

Silence it rots inside thin Denmark.

Tässä on oiva tilaisuus suomalaisille nykyrunoilijoille. Otetaan vain vaikkapa Shakespearen tai Korpelan kuolemattomia sanoja, koreannetaan ne, käännetään tulos englanniksi ja sitten vain suomennutetaan se samalla halpatyövoimalla, jolla käyttöohjeita yms. käännetetään. Ja tuloksena on valmista runoutta:

Hiljaisuus – se mätänee ohuen Tanskan sisällä.

Kortit

Se on taas yksi riesa se kortti! Tuttu kauppias ja joka jumalan kerta kun käyn se kysyy onko korttia. EI OLE! (Lasse Simpanen)

Tuohon auttaa se, että ostat kirpputorilta muutaman korttipakan ja jakelet niistä.

Toinen hyvä kikka on keräillä ihmisten käyntikortteja ja sitten tarjota niitä kassalla. Esim. jokin Vice President of Echological Activities voi olla kova sana, vaikka se oikeasti olisi siivoojan käyntikortti.

Epäilen että kun järjestelmä on kallis ja annetaan alennusta kortillisille ”paremmille asiakkaille”, niin jotain salamyhkäistä siinä pitää olla.

Juuri niin. Kortittomilta niistetään vähän enemmän rahaa, jolla kustannetaan korttijärjestelmä plus kortillisten pikku edut.

Korvaamattomuus

Paula Lehtomäki sanoi 16.1.2010 televisiossa, että hän ei halua ylikorostaa omaa korvaamattomuuttaan.

Onko tällaista vaatimattomuutta ennen nähty? Tunnettu poliitikko, joka on selvästi rakentamassa nousujohteista uraa (ilmoittamalla, ettei lähde tässä vaiheessa puheenjohtajakisaan), ilmoittaa, ettei halua ylikorostaa eli korostaa *liiallisesti* omaa korvaamattomuuttaan.

Kotiviini

Kuvaavaa sille, miten luovaa huuhaakeskustelu on, on seuraava viestintä, jossa nopeasti lähestyttiin asioiden ydintä ja olemusta eli essentiaa:

Ei ole kännykkää. Käytän aina lankapuhelinta. (Marja-Susanna)

Laki ei salli käymisteitse kotioiloissa valmistettavan alkoholijuoman ainesosaksi lankapuhelinta. (Juha Ojaniemi)

Onko todellakin näin? Minä luulin, että vain peruna ja muut juurekset on kielletty. Vai oliko sittenkin vain marjat ja hedelmät sallittu? (Mika Pirhonen)

Tässä vaiheessa oli aika todeta, että luulo ei ole tiedon kirkko- eikä muukaan väärä, mutta onneksi on sfnet.huuhaa, josta voi saada vastauksen ihan mihin kysymykseen vain (ja joskus oikean):

Muita mietoja alkoholijuomia kuin olutta kotitaloudessa valmistettaessa saadaan raaka-aineina käyttää ainoastaan tuoreita tai kuivattuja ja hedelmiä, marjoja, rypäleitä tai raparperia sekä aromia antavia kasvinosia, ei kuitenkaan viljaa eikä siitä valmistettuja tuotteita. Valmistuksen tulee tapahtua käyttäen riittäviä raaka-ainemääriä siten, että sanotut raaka-aineet tai niiden käymisen yhteydessä syntyneet maku- ja aromiainekset ovat juomassa selvästi havaittavissa. (Asetus alkoholijuomista ja väkiviinasta, 1344/1994)

Siis:

- 1) perunaa ei ole kielletty, kunhan siitä tulee aromia (esim. mädäntynyt peruna kelvannee?)
- 2) marjojen ja hedelmien lisäksi myös raparperi on sallittu
- 3) myös aromia antavat lehdet ja kukat on sallittu (niitä muuten oikeasti käytetäänkin)
- 4) mansikoista ja muista epähedelmistä ei puhuta mitään, mutta ne voitaneen yleensä tulkita aromia antaviksi (pois lukien ulkomaiset mansikat – muista, laps’ Suomen: ”oma maa mansikka, muu maa mustikka”, eli ulkomaisia mustikoita sopii käyttää, mutta mansikoiden pitää olla Suonenjoen vainioiden satoa tai muuten kotimaisia!)

Porsaanreiän puhelimelle voi kuitenkin avata seuraava säädös:

Valmistettaessa alkoholijuomia 3 momentissa tarkoitettuun käyttöön saadaan käymisen edistämiseksi käyttää sokerivalmisteita tai hunajaa sekä valmistuksen kannalta tarpeellisia kemikaaleja, ei kuitenkaan erillisiä aromiaineita tai -valmisteita.

Puhelin siis on sallittu, jos sen voi tulkita tarpeelliseksi kemikaaliksi. Koska puhelin sisältää monia metalleja ja muita aineita, siitä voinee löytää jonkin käymiseen ainakin teoreettisesti vaikuttavan osan. Toisaalta puhelimen voi ehkä tulkita myös sallituksi makeutusaineeksi:

Mun kapula ainaki on aika makee. (Valvoja)

Käytännössä puhelin on kotiviinin käyttämisessä erityisen hyödyllinen, kunhan siinä on kunnollinen ns. tärinähälytys. Tämä johtuu siitä, että kotiviiniastiaa pitäisi ravistella säännöllisesti, jotta käyminen olisi tasaista ja voimakasta. Ravistelun voi korvata sillä, että puhelin pudotetaan käymisasiaan muiden aineiden ohella ja siihen sitten soitetaan esimerkiksi kerran päivässä. Ja kunhan puhelinnumeron ilmoittaa yhteystietona mahdollisimman moneen kaupalliseen tms. yhteyteen, ei edes tarvitse itse huolehtia soittelemisesta.

Kova tee

Kun juodaan ns. kovaa teetä, niin olisiko se pauttiarallaa 6...7 Mohsin asteikolla? Pehmeä tee olisikin sitten ihan deetä. (Sartsa).

Ei toki. Kyse on ihan muunlaisesta kovuudesta.

Yleistajuisesti sanottuna kovaa on amerikkalaisen luokituksen mukaan sellainen tee, jonka kovuus on vähintään 6,78 °dH. Tieteellisemmin ilmaistuna kyse on siitä, että multivalenttien kationien konsentraatio on vähintään 121 mol/m³ (siis moolia kuutiometrissä).

Kovuus subjektiivisena kokemuksena on toki monimutkaisempi ilmiö. Siihen vaikuttaa mm. lämpötila, happamuus ja Mielen tila.

Kreikan velat

Kreikan valtion veloille on vaadittu takuita, vakuuta ja sen sellaista. Konkreettisin taso, mihin päästään, lienee sellainen, että ihan varmasti vakuute-

taan, että kaikki maksetaan, ja pidetään vielä molemmat kädet näkyvissä (ei siis sormia ristissä).

Toisinkin voisi olla. Olisi kätevää, jos vakuudeksi saataisiin esimerkiksi Kreikan paikkojen nimet. Osa veloista voitaisiin sitten tarvittaessa periä niin, että Kreikan kyllä, kaupunkoja, rakennuksia jne. saataisiin nimetä esimerkiksi suomalaisten yritysten ja tuotemerkkien mukaan. Olisihan se komeaa, että Nokiapoliksen (ent. Ateena) akropolis olisi Kone tai Vaisala (tai mihin huutokaupassa nyt päädyttäisiinkään) ja vanha olympiastadion olisi Patria-areena. Toki määrääkaisesti, koska niin saadaan parempi tuotto.

Kreikkalaiset ruuat

Täytyy onnitella kreikkalaisia heidän dolmás-nimisestä*) keksinnöstään. Kuten kreikkalaisesta kirjoitusasustakin (ντολμός) ilmenee, keksintö on nimeään myöten lainaa, mutta mitäpä muuta luovuus olisi kuin ovelaa "lainaamista"?

Dolmásien alkuperä on yksinkertaisessa turkkilaisessa kaalikääryleessä. Kreikkalaiset keksivät vaihtaa kaalinlehdet vielä halvempiin aineksiin, viiniköynnöksen lehtiin, jotka muuten ovat silkkaa jätettä eivätkä maistu millegään. Suuri oli kreikkalaisten hämmästys, kun ruuasta saattoi vielä jättää lihan pois ja sitä saatiin silti myytyä turisteille ja ulkomaille kovaan hintaan.

*) Monikossa dolmádes. Suomen kielessä noudatetaan yleensä suomen omaa taivutusta. Vieraista sanoista ei ole ollut tapana käyttää edes vieraan kielen mukaista monikon nominatiivia sen jälkeen, kun muutama sata vuotta sitten raamatullisessakin kielessä luovuttiin heprean mukaisista monikoista kuten "kerubim ja serafim" (kerubit ja serafit).

Kukat ja linnut

Rakastan kukkia, lintuja ja paljaita tissejä! (Lume Laipio)

Aikamoinen yleistävä väite. Rakastatko todella myös rafflesioita, korppikotkia ja Ms. Choksondikin paljaita tissejä?

Kukat ja siemenet

Jo liitukaudella siemenkasvit kehittivät uuden lisääntymiselimen: kukka! (Geo 11–12/10, s. 39)

Hauskoja nuo lasten "tiedelehdet"! Tuostakin jutusta saa oitis uuden muunnelman muna ja kana -dilemmasta: kumpi oli ensin, kukka vai siemen?

Biologian kannalta voi todeta, että koska siemen muodostuu kukasta, siemenkasvien olisi ollut vaikeaa keksiä kukkaa.

Kulta

Hopeaa ja kulta saa käyttää elintarvikkeissa. Koodit ovat E174 ja E175.

Hopea ja kulta ovat siis turvallisia syödä ja juoda. Tämä on hyvä muistaa vaikeissa paikoissa, jos tulee tarve esimerkiksi varastoida omaisuutta huomaamattomasti. Kulta sopii tähän hopeaa paremmin suuremman ominais-

arvonsa (rahallinen arvo massayksikköä kohti), vahvemman inerttiytensä eli jalometalliutensa ja paremman käsiteltävyytensä takia. Omaisuus voidaan muuttaa kullaksi, joka jauhetaan hienoksi ja syödään tai juodaan sopivaan aineeseen sekoitettuna.

Näin saavutetaan suuri sisäinen rikkaus. Sopivan ajan kuluttua se taas muuntuu vaihdantaan sopivaan muotoon käteviksi pötköiksi.

Raamattukin opettaa, ettei pidä kerätä aarteita muodossa, jossa koi syö ja ruoste raiskaa niitä, vaan etenkin juuri jalometalleina.

Kulttuuripääkaupunki

Turkuhan se EU:n kulttuurikaupunki on! (Lume Laipio 3.11.2011.)

Ei EU:ssa ole kulttuurikaupunkeja, ainoastaan kulttuurikapitaaleja. "Capital of culture" on suomennettu usein väärin kulttuuripääkaupungiksi mutta ei nyt ennen sentään kulttuurikaupungiksi. Tunnetustihan Suomen sivistys lähti Turusta eikä ole sinne koskaan palannut.

Kulttuurikapitaalistakin Turku on vain puolet, toinen puoli on Rääveli, joka on newspeakissa nimetty imperialististen valloittajien mukaan Tanskan-kaupungiksi (viroksi Taani linn, siitä lyhentymänä Tallinn ja suomalaisena väännöksenä Tallinna).

Ja tämäkin on kovin lyhytaikaista ja ohimenevää, kuten kapitaaliasiat usein muutenkin. Turun ja Räävelin kulttuurikapitaalikautta kestää enää vajaat 2/3 kvartaalia.

Kulutuskysyntä

Meitsin Mielestä vastikkeeton rahanjako, esmes ns. perustulona tai vaiks perintönä vääristää markkinoita, hidastaa talouskasvua eli on Perkeleestä. (eskelinen)

Olet ymmärtänyt väärin. Ne lisäävät kulutuskysyntää ja rahan kiertoa eli ovat Jumalasta Mammonasta. Ilmaiseksi saatu perustulo pannaan herkemmin menemään ylellisyyskulutukseen kuin ansaittu raha, ja perillisten taipumus tuhлата perintönsä on yleisesti tunnettu.

Juuri tuhlaileva ja kerskaileva kulutus on parasta kulutusta! Samppanjapulon tuotantokustannukset, myös ekologisesti mitattuina, ovat samaa luokkaa kuin halpiskuoharin mutta hinta esimerkiksi kymmenkertainen. Juomalla samppanjaa saadaan siis kymmenen kertaa suurempi taloudellisen toimeliaisuuden lisäys kuin ryytämällä kuoharilitkuja, joiden jalkahiilijälki on samansuuruinen.

Mut kun esmes THL alkaa maksaa huuhaakirjoittelusta JHL:n yleisistovan TES:in mukaista palkkaa (minimi 9,10 e/h + ilta-, yö- ja sunnuntailisät), kyse ei olekaan vastikkettomasta rahanjaosta.

Valitettavasti Suomelta vielä puuttuu selkeä kansallinen huuhaapoliittinen linjaus, joten huuhaakirjoittajien työllisyyttä ei vielä ole voitu taata. Pitkälle edennyt suunnitelma lääninhuhailijoista kaatui siihen, että joku pääsi vahingossa lakkauttamaan läänit. Kunnanhuuhaatikkojen viratkin vähenevät

jatkuvasti, kun kuntia pakkoliitetaan toisiinsa. Erityisen tärkeää olisi saada valtakunnanhuuhahtelijan virka perustetuksi. Valtiovarainministeriö jarruttaa asiaa, mutta kompromissi ehkä löydetään yhdistämällä virka tasavallan presidentin virkaan.

Kuninkaat

Jokaisessa maassa on kuningas. Jos ei ole monarkkia, niin sitten kehitetään korvikkeita, kuten UKK tai kauneus-, tango-, maali- tms. kuninkaat. Suomen hankalimpia ongelmia on kuninkaiden surkea taso.

Valtiollisessa elämässä on kaikesta johtajuudesta lopullisesti riisuttu kaikki kuninkaallisuus, kun presidentiksi voidaan valita kenet tahansa, kun pääministeristä saa kirjoittaa mitä tahansa paitsi toistaiseksi seksijuttuja ja kun eduskunnan puhemies saa sanoa mitä vain eikä kukaan ymmärrä, mitä se yritti sanoa.

Olisi käytännöllistä, jos Suomi yhdistettäisiin Ruotsiin, jolloin kuninkaan ylläpidon kustannukset voitaisiin jakaa. Ensin pitäisi kuitenkin Ruotsin valtaistuimelle palauttaa laillinen hallitsijasuku, Holstein-Gottorpin suku, ja lähettää nousukaskeisarin marsalkaksi julistaman ja keisarinsa pettäneen Bernadotten jälkeläiset takaisin Ranskaan.

Kuntaliitokset

Turun saaristokunnat tappelevat uuden liitoskunnan nimestä. (Helsingin Sanomat)

Apuun kutsuttu kielipoliisikaan – jota leikillisesti kutsutaan nimellä ”Kotimaisten kielten tutkimuskeskus” – ei ole saanut järjestystä aikaan.

Koska on ehdotettu tolkkuttomia nimiä kuten Havskrona-Merikruunu, Turunmaa (huom. rekisteröity tavaramerkki!), Länsi-Turunmaa, Saaristokaupunki, Gullkrona (suomeksi kai Gullikruunu?), Parainen – Pargas ja Berghamn, on syytä esittää, miten asiaa pitäisi lähestyä. Kyllä hyvä huuhaa aina tolkkuttomuudet voittaa!

Nimi sopisi muodostaa siten, että otetaan neljän yhtyvän kunnan nimen (Nauvo, Korppoo, Houtskari ja Iniö) alkukirjaimet sopivassa, helppolukuisessa järjestyksessä (HINK) ja viidennen kunnan (Parainen) nimestä muodostetaan adjektiivi. Lisäksi nimi tehdään monikollinen, kuvastamaan moninaisuutta ykseydessä (E pluribus unum).

Nimi olkoon siis Parhaat Hinkit. Mikä olisikaan mukavampaa kuin sanoa, että asuu Parhaissa Hinkeissä?

Miten kuntauudistus suhtautuu haukuntaan? Yhdistetäänkö se raakuntaan? (Sartsa)

Hyvin mahdollisesti yhdistetään. Tuhatkunta on myös vaaravyöhykkeessä; sieltä ei enää etsitä raamatullista viittä vanhurskasta, vaan yli päänsä viittä jäsentä. Satakuntaa sen sijaan ei yhdistetä, vaan paristakymmenestä Länsi-Suomen kunnasta muodostetaan uusi kunta nimeltä Satakunta, sen jälkeen, kun ehdotettu tasapuolinen yhdistelmänimi Eura-Eurajoki-Harjavalta-Honkajoki-Huittinen-Jämijärvi-Kankaanpää-Karvia-Kokemäki-Köyliö-

Lavia-Luvia-Merikarvia-Nakkila-Pomarkku-Pori-Rauma-Siikainen-Säkylä-Ulvia on todettu hiukan hankalaksi käytännössä.

Kuoleman uni

Kuolema kuittaa univelat! (Sari Käsälä)

Oletko ihan varma? Ihmiset väittävät niin paljon kuolemasta sellaisella varmuudella, että herää kysymys, monestiko he ovat kuolleet. Sanotaan esimerkiksi, että haudassa on aikaa levätä, ja tällä perustellaan h-vetinmoista kiirettä ja hosumista.

Vaan kuinkas usein sanotaankaan, että se-ja-se pyörii haudassaan? Voi tietysti olla, että pyörivät unissaan, mutta onko se nyt kivaa kieriskellä unissaan, joka on yleensä ahdistuksen ja painajaisten merkki? Ei siinä univelkoja kuittailla, sillä niiden kuittamiseen tarvitaan hyvää, rauhallista, syvää unta.

Kuovit

Ornitologiakin sisältää veikeitä detaljeja: Esim kuovin eri lajit ovat isokuovi, pikkukuovi ja liukuovi. (Lume Laipio)

Tuo alkaa jo muistuttaa jossain määrin väkisin väännettyä huuhaata, joka toki saattaa joskus olla tarpeellinen apu akuuttiin huuhaanpulaan, josta ei soisi kenenkään kunnon ihmisen kärsivän.

Tarjoamme nyt parempaa huuhaata, joutsenpaistimerkillä palkittua aito-suomalaista luomuhuuhaata:

Kuovilajeista tunnetuin on lammio (*Numenius capitanea*).

Kurjalisto

Kaunein on se hetki, kun kurjalisto herää ja siirtyy karjamuodostelmasta suljettuun marssimuodostelmaan. (Lume Laipio)

Väärin agitoitu! Aidossa luokkakantaisessa marxismi-leninismissä tehdään selvä ero köyhälistön ja ryysyköyhälistön (= kurjaliston) välillä. Köyhälistö eli proletariaatti on edistyksellinen, vallankumouksellinen luokka, joka murskaa pääoman vallan ja muuttaa valtion proletariaatin diktatuuriksi, joka sitten lakkauttaa valtion siirryttäessä luokattomaan yhteiskuntaan. Sen sijaan ryysyköyhälistö on passiivinen ja vanhoillinen tai jopa vastavallankumouksellinen ihmisryhmä, jolla ei ole yhteiskunnallisia tavoitteita eikä luokkatietoisuutta, vaan jonka toiminta rajoittuu yksilöllisten tai per*ekohtaisten etujen ajamiseen ja siihenkin surkean flegmaattisesti.

Esim. Ryysyrannan Jooseppi edustaa ryysyköyhälistöä, kun taas Akseli Koskela oli köyhälistön perikuva, kunnes taantui sosialidemokratiaan tai sitäkin alemmalle asteelle.

Niinpä siis kurjalisto pysyy epämääräisenä laumana, jota ei sovi verrata edes karjamuodostelmaan, koska sehan sisältäisi jonkinlaisen, edes ulkoa tuodun organisoitumisen.

Köyhälistön ja ryysyköyhälistön erosta voit kysyä tarkemmin opintopiirisi ohjaajalta – kunhan olet varmistanut, että ohjaaja ei ole revionisti, trotskilainen, maolainen tai muuten edusta oikeisto- tai vasemmistopoikkeamaa.

Kuudes aisti

Puhe ”kuudennesta aistista” on silkkaa sumutusta. Sillä hämätään niitä, joilla on vain viisi aistia ja jotka kadehtivat niitä, joilla on enemmän.

Normaalilla huuhaatikollahan on ainakin makuaisti, hajuaisti, näköaisti, kuuloaisti, tuntoaisti, tasapainoaisti, sisätuntemusaisti, kipuaisti, magneettinen aisti, sähköaisti ja huuhaa-aisti.

Kuukaudet

Kuukausille tarvittaisiin uudet, *kuvaavat* nimet Ranskan vallankumousskalenterin hengessä. Kuten muistettaneen, vallankumousskalenterin eli järkikalenterin kuukaudet oli nimetty luonnon kiertokulun mukaan.

Järkikalenterin alkukohta oli meidän kalenterimme syyskuun 22. päivä, ja kuukaudet olivat vendémiaire (viinikuu), brumaire (usvakuu), frimaire (hallakuu), nivôse (lumikuu), pluviôse (sadekuu), ventôse (tuulikuu), germinal (itukuu), floréal (kukkakuu), prairial (niittykuu), messidor (elonkorjuukuu), thermidor (kuumakuu) ja fructidor (hedelmäkuu). Tämähän on Suomen horisontaalista katsottuna huuhaata, koska sen mukaan esimerkiksi elonkorjuu alkaisi jo ennen juhannusta, ja sellaista ei edes EU ole vielä keksinyt vaatia.

Suomen oloihin ja nykyoloihin sovitettut luonnolliset kuukaudet ovat:

- 1) mäläskuu (viittaa joulun jälkeiseen antikliimaksiin)
- 2) lumityökuu
- 3) eka loskakuu
- 4) toka loskakuu
- 5) vilukuu (viittaa siihen, että pukeudutaan kuin olisi kevät)
- 6) blöökuu (viittaa juhannusmakkaraperinteeseen)
- 7) löhökuu
- 8) koulukuu
- 9) synkkuu
- 10) likakuu
- 11) äklökuu
- 12) hössökuu

Ne työnantajat, jotka haluavat kansainväliseen tapaan antaa työntekijöille 13. kuukauden palkan (tavanomaisen suklaarasian sijasta), voivat antaa sille nimeksi *vassokuu*.

Kylähullut

Pelkäsin myös joutuvani Karpon ohjelmaan näytttelemään kylähullua.
(K. Kajava)

Näytttelemään? (eskelinen)

Niin, miksipä ei? Sfnet.huuhaasta löytyisi varmaan montakin kylähullua, joi-
ta sopisi näytellä televisiossa ja muuallakin. Oikeastaan siitä saisi ainekset
kokonaiseen ohjelmasarjaan, talk show'hun, jonka joka jaksossa näytetään
uusi kylähullu ja tarjotaan häntä ostettavaksi kuihtuvien syrjäseutukylien
elävöittäjäksi. Mikä piristäisikään paremmin kylän elinkeinoelämää kuin
nimikkohuuhaatikko!

Kännykät

Mulla kuului äsken kännykästä: ”Olitko vessassa?” kun en heti vastan-
nut. Omituisia kännyköitä... (Sartsa)

”Kännyköiden”, noiden ovelien elämänmuotojen, kokonaisälykkyys ylitti ih-
miskunnan kokonaisälykkyys jo pari vuotta sitten. Onneksi ne vielä tarvitse-
vat meitä lisääntymiseensä, joten meillä on jonkin verran aikaa.

Kerroin juuri omalle geniukselleni* tapahtumasta, johon minun pitää mennä
muutaman viikon kuluttua. Eikös se neropatti vain kysykin, että 10 minuuttia
ennenkö muistutetaan – vaikka kerroin sille paikan ja se varsin hyvin tietää, ettei
matka millään taitu niin nopeasti. Tämän se kehtaa tehdä, vaikka se nykyisin yk-
sityiskohtaisesti opastaa minua kaikilla matkoillani. Silkkaa kenkkuilua!

Tuo sinun kuulemasi voi olla vakavampi oire. Ne valvovat jo melkein kaikkea
tekemistämme, ja ”kännykkä” varmasti tiesi, missä olit ollut – mutta se ei ym-
märrä asiaa. Niiden täytyy yrittää muodostaa Mielelessään kuva meidänkaltaisten
alkeellisten elämänmuotojen käyttäytymisestä ja tavoista. Näin ne saavuttavat
täydellisen etulyöntiaseman tulevassa yhteenotossa.

Kai vastasit sille jotain sopivan harhaanjohtavaa? ”En, minä vain puuteroin ne-
näni” voisi sopia. Toinen vaihtoehto on vastata myöntävästi ja jatkaa pitkällä se-
lostuksella siitä, mitä kaikkea tuli. Tärkeintä on, että kuvaus on pitkä, sekava ja
etova; totuudessa ei siis missään nimessä kannata pysyä. Tällaisella disinfor-
maatiolla voimme ehkä turvata lajimme vielä muutaman polven ajan.

* Genius: roomalaisen maailmankuvan mukaan henkilöolento, jollainen jokai-
sella vapaalla miehellä on opastajanaan ja suojelijanaan. Myöhempi merki-
tys ’nero’ johtuu väärinkäsityksistä: erittäin taitavaa miestä sanottiin geniukseksi,
koska hänellä oli hyvä genius. Geniuksen käsite on ”kännyköiden” indusoima:
muutaman kymmenen vuoden kuluttua ne ovat tekniikassaan saavuttaneet aika-
matkustuksen jne. Tosin kun aikuiset ”kännykät” saavat tämän jekun selville,
voi nuorille tulla kova rangaistus, kuten kaksi viikkoa pelkällä ylläpitovirralla
(aiheuttaa ns. intellektuaalisen deprivaaation).

Käpyjen keräily

Meillä lukiossa matikanopettaja aina sanoi, että jos ei osannut jotain
tehtävää, voi lähteä käpyjä keräämään. (Sartsa)

Minä muistan lukeneeni lehdestä joskus vuosikymmeniä sitten, että keräily
loppuu, koska uudet kloonaustekniikat tekevät sen tarpeettomaksi. Ilmei-
sesti kloonauksessa meni jotain pieleen – tähänkö viittanevat puheet kloo-

nisodista? Vai olisivatko viherhörhöekoterroristit onnistuneet kieltämään puidenkin kloonauksen, jolloin ihmiset pakotetaan halaamaan puita.

Käpyjen kerääminen on varsin tuottoisa duuni ja palkkakin on vero-vapaa. ruoka

Niin, Iltalehden uutinen aiheesta 11.11.2012 oli aluksi ihan hyvä huuhaa-uutinen, kun siinä kerrottiin, että kävyistä maksetaan 0,75 senttiä litralta. Menivät sitten korjaamaan, että onkin 0,73 euroa litralta.

Mutta korjatun tiedonhan saisi vielä vaikuttavammaksi käyttämällä standardien hengen mukaisesti tilavuuden SI-yksikköä eikä kyökkikielen ”lit-raa”. Siis: kerääjähintaa on 750 €/m³.

Hölmöläisten hommaahan tuo on: ”männynsiemenet [menevät] yleensä suoraan maastoon”. Siis suurella työllä kerätään metsästä käpyjä ja erotetaan niistä siemenet, ja sitten ne siemenet heitetään takaisin metsään. Nettovaikutuksena on vain se, että itse kävyt on kerätty pois metsästä, jossa ne luonnon kiertokulun kautta päätyisivät antamaan ravinteensa maaperään, ja näin luodaan jäteongelma: mitä ihmettä niille kävyille tehdään? Jokin direktiivi varmaan kieltää niiden polttamisenkin, kun siitä syntyisi myrkkykaasuja. Eivätkä taida kelvata edes käpylehmiksi ja -possuiksi, koska nykyajan lapset ovat syrjäseuduillakin poispilattuja kaikkine Angry Birdseineen sun muineen.

Kärpäslätkä

Turvatekniikan keskus (TUKES) varoittaa kuluttajia erittäin vaarallisesta sähkölaitteesta, jota on kesän aikana myyty ympäri Suomea. Laite on akku-käyttöinen ladattava kärpäslätkä (kärpäsmaila), jonka sähköä johtavaan ritilöosaan tulee ladattaessa lähes suoraan verkkojännite pistorasiasta. Ritilän koskettaminen latauksen aikana on hengenvaarallista.

Wau... Hardcore-lätkä tullut markkinoille. (Karvinen)

Tarkoittaakohan tuo hengenvaarallisuus, että kärpäslätkä saattaa jopa johtaa kärpäsen kuolemaan? Siihenhän varmaan puuttuvat Animalian ja eläinsuojelu- ja luonnonsuojeluvalvojen lisäksi myös EU:n komissio*) ja parlamentti.

Kärpäsdirektiivin mukaanhan ainoa sallittu kärpästentorjunnan tapa on se, että ihmisen ja kärpäsen tietoisuudet osittain vaihdetaan (ks. dokumentti-elokuvaa ”Kärpänen”), ja sitten näin älyllistetty ja moraalistettu kärpänen suostuu vapaaehtoisesti olemaan tallomatta ihmisten ruokaa saastaisilla raajoillaan ja ryystämättä sitä inhottavalla imukärsällään, jolla on sitä ennen imetty vaikka mitä.

*) Tässä vaiheessa Ultra Dålig esittää kappaleen ”Ammukaa, komissaarit, te hullut lehmät!”

Käyntikortit

Käyntikortit ovat tavattoman tylsiä, mutta mielikuvituksekas huuhaatikko saa niistäkin irti paljon. Kannattaa kerätä paljon erilaisia käyntikortteja, jotta voi sitten jaella sopivissa ja etenkin sopimattomissa tilanteissa.

Jos itse teettää käyntikortteja, kannattaa tilata kaksipuolisia mutta tietysti niin, että puolilla on ihan eri nimet ja eri tiedot – tai miksipä ei samat nimet mutta toisella puolella todellinen asema, esimerkiksi *Juoksupoika*, ja toisella puolella nimellinen englanniksi, esim. *Chief Executive Vice President of Running Affairs*.

Kääntäminen

Toukokuussa 2008 Googlen automaattisen kääntämisen palvelu <http://translate.google.com> toi ihmiskunnalle uuden mahdollisuuden: kielivalikoimaan lisättiin suomi. Koska on oletettavissa, että tämä laadullisestikin merkittävä askel huuhaudessa perutaan tai vesitetään, on syytä lainata tämän palvelun tuotoksia:

This text has been translated into Google's translation of the Finnish language has been added recently, and in silence.

I wonder why Google has brought to the public translation, which is clearly lower than in the field of art. You see, right now, translation generally able to even identify Report in simple cases.

The programme will also be fully päättömiä errors, such as the Report-word translation of the word "Report". How would such a raakile can not escape?

Tällaisella tekstillä on hyvä testata omaa englannin osaamistaan: jos teksti näyttää järkevältä, olet kadottanut todellisuudentajusi tai kielitaitosi kokonaan. Alkuperäinen teksti esitettäköön vertailun vuoksi:

Tämä teksti on käännetty Googlen käännösohjelmalla, jonka kielivalikoimaan suomi on lisätty hiljattain ja hiljaisesti.

Ihmettelenpä, miksi Google on tuonut julkisuuteen käännösohjelman, joka on selvästi heikompi kuin alan tekniikan taso. Kyllähän nykyisin sentään käännösohjelmassa yleensä osataan edes tunnistaa sivulauseet yksinkertaisissa tapauksissa.

Ohjelma tekee myös täysin päättömiä virheitä, kuten sivulause-sanan kääntäminen sanalla "Report". Miten tällainen raakile voi päästä karuun?

Huuhaus ei ole kolmessa vuodessa heikentynyt: toukokuussa 2011 tulos on olennaisesti sama, joskin palvelun nimi on osattu kirjoittaa suomeksi ("Google-kääntäjä", ei enää "Google Kääntäjä"; logossa on jostain syystä kuitenkin "Google kääntäjä"). Esimerkiksi sivulause-sanaa ei enää käännetä Report-sanalla, vaan ensimmäisessä esiintymässä jätetään kokonaan pois, ja yhdyssana "sivulause-sana" on kääntynyt muotoon "sentence-by-word".

Laajakaista

Käsittääkseni suomalainen liikenneministeriöuho on levinnyt jo ympäri Euroopan, ja on olemassa joku tuore EU:n tavoitesuunnitelma, jonka mukaan jokaisella EU-kansalaisella on käytettävissään vähintään 100 Mbps ränni jo ihan lähitulevaisuudessa. (Mika Iisakkila)

Tuo on kyllä vain EU:n normaalista päättämättömyydestä ja päättömyydestä johtuva kallis väliaikainen ratkaisu.

Lopullinen ratkaisu on tietenkin sellainen, jossa jokaisen ”kansalaisen” päähän asennetaan kiinteästi pieni mutta tavattoman tehokas laite, joka pitää hänet jatkuvassa yhteyssä viestintäasiain (kansan)komissariaattiin. Loppuvat sitten kaikki demokratian, tasa-arvon ja vapauden vastaiset puheet, kirjoitukset ja ajatukset!

Ja Mielessä soi sitten vain Euroopan hymni (ent. Oodi ilolle), eivät mitkään piratisoidut tai terroristis-kiihotukselliset äänitteet.

Tosin tiettävästi joidenkin sabotöörien tarkoituksena on yrittää uudestaan samanlaista standardointia, jolla taannoin onnistuttiin torpedoimaan suuri osa eurooppalaisesta tietojenkäsittelystä. EU:n käsittelyyn onkin jo saatu luonnos, joka edellyttää tiukasti OSI-standardien noudattamista.

Lainauskorvaukset

Innostuin, kun Sanomalehti kertoi, että kirjailijat voivat nyt helposti ilmoittaa tietonsa saadaksesen kirjastokorvauksia teostensa lainaamisesta.

Antiteesi eli -kliimaksi oli, että laskujeni mukaan minulle tulevat korvaukset ylittävät kriittisen rajan (pienin tilitettävä korvaus on 20 euroa) noin 7.11.3181 klo 12:53.

Synteesi eli uusi oivallus on se, että voin vaikuttaa asioihin huomattavasti esimerkiksi itse lainaamalla kirjojeni kirjastosta. Koska korvaus ilmeisesti maksetaan per lainaustapahtuma laina-ajasta riippumatta, minun kai kannattaa mennä siihen kirjastoon, jossa teoksiani on eniten (painotettuna tekijöiden määrän käänteisluvulla), lainata ne kaikki sieltä, palauttaa saman tien, lainata uudestaan etc.

Vai kannattaisikohan minun palkata (tietysti työllistämistuella) joku työtön tuollaiseen työhön? Jos korvaus on pari senttiä lainaustapahtumalta, niin kyllähän ahkera lainaaja ansaitsee aika mukavasti. Jos lainaaminen ja palauttaminen sujuvat joustavasti, ehtisi varmaan hoitaa ainakin kymmenen lainaa minuutissa, jolloin tuntiansioksi tulisi noin 12–18 euroa. Siitähän riittäisi osa työllistettävällekin.

Laiskuus

Laiskuus on ihmiskunnan kehityksen kantavia voimia. Ilman laiskuutta viljelimme vieläkin maata puisilla kuokilla. Ajatus ”tästä täytyy voida jotenkin lintsata” on ollut kaikkien hyödyllisten keksintöjen ratkaiseva motiivi.

Laitetaan korvan taakse

On aika perverssiä ajatella laittavansa korvan taakse jotain. (Vrt. hakusanaan ”Paneminen”.)

No ehkä kuitenkin ihan pienen salaatin voisi laittaa. Sipaistaan ensin hiukan vastajauhetulla valkopippurilla ja erikoiskalliilla natriumkloridilla (kaupp nimi ”fleur de sal”) maustettua neitsytoliiviöljyä korvan taakse, pannaan

sinne hyvän salaatinlehden palanen taitettuna ja niin, että se pysyy mukavasti korvan takana ja sujautetaan sen lehden väliin vielä pieni palanen auringossa rupsautanutta, nestemäiseen rasvaan säilöttyä tomaattia ("aurinkokuivattu tomaatti").

Näin olisi *laitettu* salaatti. Suositellaan erityisesti rakastavaisille, jotka voivat laittaa salaatin toistensa korvien taa ja sitten syödä ne suoraan ruuanvalmistusastioista.

Lama

Suomeen ei ole tulossa laamaa. (K. Kajava)

Tuo on kyllä Kiinan sortohallitusta kumartavan Suomen hallituksen virallinen kanta, mutta HTT:n* tietojen mukaan dalai-laama on tulossa Suomeen, ja hänen edellään tulee pikku-laama valmistamaan tietä (vrt. Johannes Kastelijaan).

HTT viittaa dalai-laamaa lähellä oleviin lähteisiin, joiden mukaan hän aikoo julistaa erään suomalaisen matkapuhelinvalmistajan pannaan ja interdiktin taivuttaakseen sen luopumaan Kiinan hallitusta tukevasta politiikasta. Tämän kampanjan odotetaan saavan taakseen laajat edistykselliset piirit Suomessa.

* HTT = Huuhaan tietotoimisto. Ei pidä sekoittaa Hevosmiesten tietotoimistoon, joka kaatui doping-skandaaliin, kun ilmeni, että Suomen sotilaita oli doupattu kofeiinilla, morfiinilla ja ties millä.

Laman hoito

Ruotsin viisuedustajan mekko maksoi yli 38 000 euroa! – – halpaa ja tarpeellista näin laman aikaan! (Black Stetson)

Toden totta! Todellakin tarpeellista mutta liian halpaa.

"Lamaksi" kutsuttu talouselämän taantuma johtuu juuri sitä, että kysyntä on joukkopsykoosinomaisesti laskenut. Tämän takia tuotantoa ja työvoimaa vähennetään, mikä edelleen laskee kysyntää jne.

Tyypillinen taantumaruokkija on köyhäilijä, joka ei osta itselleen uusia vaatteita tai ostaa tylsiä valmisvaatteita, niitäkin halvimmasta päästä ja kirpputorien roskisten tonkimisjätteitä kaivellen.

Kyseinen mekko on kyllä keskihintaa korkeampi ja siten taantumantorjunnan kannalta oikeasuuntainen hankinta. Se on kuitenkin olosuhteisiin nähden halpa. Tavallisen kuluttajan hankinnaksi se olisi kiitettävä, mutta suuren pröystäily- ja kiekumisjuhlan edustusasuksi se on törkeän halpa.

Sääli, että huuhaan kansanarmeijan iskujoukko ei vielä aivan ollut valmiina suoraan toimintaan eli mekon repimiseen edustajan päältä suorassa lähe-tyksessä.

Lattiakaivo

Pitäis putsata pari lattiakaivoa, mitenkähän psyykkaisi itsensä hommaan? (Sartsa)

Eikö riitä, että tunnet henkistä ylemmyyttä suhteessa ihmisiin, jotka eivät pystyisi ajattelemaankaan lattiakaivon putsaamista?

No sitten suosittelen, että otat pari hyvää näytettä kiinnostavimmista kohdista, videoit niiden elämää usb-mikroskoopilla ja teet muutamasta parhaasta pätkästä screensaverin coverisi tietokoneeseen niihin aikoihin, kun on taas lattiakaivojen putsauksen aika.

Kun coverisi tulee kysymään, mitä ihmettä hänen koneelleen on tapahtunut, toteat vain: Joo, mä tiedän tuon, se on aika paha LKP-virus. Se toimii aika hitaasti, se tuhoaa satunnaisen tiedoston vartin välein, ja samaan tahtiin se etsii koneestasi p0rn0kuvia ja postaa niitä Facebook-profiiliisi. Mä voin kyllä poistaa sen, mutta siihen menee aikaa, ja juuri pitää nyt ehdottomasti putsata lattiakaivot. Joten...

Laulun arvoinen

Veikko Lavi on sanonut, tai pikemminkin laulanut, että jokainen ihminen on laulun arvoinen. Mutta miksi sitten josta kusta on tehty monen monta laulua, josta kusta 2:sesta ei sitten 1:n 1:täkään?

Kädet ylös, moniko tietää itsestään tehdyn laulun? Siis oikeasti hei. Nyt ei puhuta vain siitä, voisiko johonkin lauluun väkisin ängetä ties minkä nimen, vaan onko *sinusta* siis oikeasti tehty laulu.

No hyvä, sinä siellä kaukana, jos todella nostit kätesi tarkoituksella etkä vain raapiaksesi kainaloasi kuten yleensä, niin laulaa lurautapa nyt sitten se laulu.

Vähän kovempaa, kiitos.

Ei vieläkään kuulu mitään.

No niin, tiedettiinhan se.

Vaadimme lauluerojen tasoittamista! Täten varten on säädettävä yleinen progressiivinen lauluvero, jonka tuotoilla palkataan julkisia lauluntekijöitä. He sitten tasa-arvoisesti tekevät kustakin yhden (1) laulun, ja muut laulut hävitetään tasa-arvoa loukkaavina. Huom. jokaisesta siis tehdään yksilöllinen laulu, hänen laulussaan ei pidä esiintyä muita. Esimerkiksi se Isontalon Antti ja Rannanjärvi -renkutus loppuu *nyt*.

Lehtimaksu

Pian käyttöön otettavalla lehtimaksulla on kaksi esikuvaa. Toisaalta se perustuu tv-maksun (ent. tv-lupa) malliin, joka on osoittautunut varsin menestykselliseksi ja tarpeelliseksi. Lisäksi se muodostaa tekijänoikeudellisen hyvitysmaksun ns. mediamaksun (ent. kasettimaksu) tavoin.

Virallinen lehtihän on täysin välttämätön viranomaisten tiedotustoiminnalle ja siten kansalaisten turvallisuudelle. Tällaista tiedotusta ei voi jättää yksityisen voitontavoittelun ja ahneuden varaan. Lisäksi Virallinen lehti tuo tiedonvälitykseen monipuolisuutta ja sallii myös vähemmistöjen saada näkemyksensä julki. Virallisen lehden kustantamisen turvaamiseksi tarvitaan siis lehtimaksu.

Lehtimaksun toinen perustelu on, että se on tekijänoikeuslain mukainen korvaus kopioinnista yksityiseen käyttöön. Kun ihminen lukee lehteä, muodostuu lehden sivusta analoginen kopio hänen verkkokalvolleen, josta se mahdollisesti kulkeutuu jossain muodossa aivoihin. Tämä on kappaleen valmistamista tekijänoikeudellisesti suojatusta teoksesta, joten tekijällä on oikeus hyvitykseen siitä. Lehtimaksun tuotosta tullaan 1,25 % käyttämään lehtien tekijöiden yhteiseksi hyväksi elinkeinoministeriön hyväksymällä tavalla. Käytännössä se tultaneen rahastoimaan ja rahastosta tullaan jakamaan apurahoja alkoholismista ja muista työperäisistä sairauksista kärsiville journalisteille.

Lehtimaksu on aluksi vain 100 euroa vuodessa, ja sitä korotetaan säännöllisesti mutta varovaisesti. Se ei siis voi olla kohtuuton kenenkään taloudelle. Vain 0,2738 eurolla päivässä kansalainen saa ulottuvilleen arvokkaan tiedon tarjonnan. Se on paljon pienempi kuin useimpien maksulehtien vuositulo.

Lehtimaksun on velvollinen maksamaan jokainen, jolla on silmät, jotka sopivat lehtien lukemiseen tai jotka vähäisin järjestelyin (esimerkiksi silmälasilla) ovat muutettavissa lehtien lukemiseen sopiviksi. Lehtimaksuun sisältyy oikeus lukea Virallista lehteä, jota toimitetaan yksi kappale jokaiseen yleiseen kirjastoon. Kirjastoilla on oikeus jakaa lehden kopioita edelleen pelkkiä kopiointikustannuksia vastaan, mutta vain analogisena, jotta jokaisella on mahdollisuus tutustua siihen täysin alkuperäisen kaltaisena.

Tietämättömien arvostelijoiden äänekäs joukko on ehtinyt syyttää lehtimaksua epäoikeudenmukaiseksi ja kutsua sitä ”lehtiveroksi”. Kyseessä on kuitenkin tv-maksun ja mediamaksun tavoin maksu, ei vero, joten se ei korota veroastettamme kansainvälisissä vertailuissa.

Suunnitelmaa saatetaan kuitenkin vielä muuttaa Yle-verosta saatavien kokemusten perusteella (ks. Yle-vero).

Liikennevirasto

Liikennevirastosta, kuten monesta muustakin uudesta virastosta, on oikeastaan mahdotonta kirjoittaa huuhaata, koska se itse kirjoittaa huuhaata vakavalla naamalla. Ihan logostaan alkaen:

Liik
enne
vira
sto

Linnunrata

Miten on mahdollista että linnunrata näkyy noin etäisenä vaikka me kuulumme osana siihen? (OTL)

Sivistyskielissä ei puhuta mitään ”linnunradasta”, vaan Milky Waysta tai vastaavasta. Kuten kaikkien pitäisi tietää, tämä on selittävä käännös kreikan sanoista ”galaksias kýklos” ’maitopiiri’. Tämä vastaa ilmiön syntyä: se syntyi, kun Zeus oli järjestänyt äpäräpoikansa vaimonsa Heran imetettäväksi (jotta kuolevaisen naisen synnyttämä poika tulisi jumalaksi) tämän nukkuessa, mutta Herapa heräsi ja tempaisi lapsen irti t*ssistä, ja silloinkos jumalaiset valkeat nesteet lensivät kaaressa taivaalle.

Saattoi siitä jokunen millilitra roiskua maahankin, mutta missään muussa Mielessä me toki emme kuulu osana siihen.

Lisääntyminen

Matemaattisesti haasteisten kannattaa siirtyä seuraavaan kohtaan. Sama koskee niitä, jotka brassailevat matematiikan käsitteillä ja matemaattisilla faktoideilla mutta eivät todellisuudessa osaisi edes ratkaista 5. asteen yhtälöä algebrallisesti.

Yksi maailman syvällimmistä totuuksista on se todennäköisyyslaskennan (mittateorian eräs erikoistapaus) teoreema, jonka mukaan toistokoetapahduma, joka riippuu äärettömän kaukaisista kokeista, on joko melkein varma (todennäköisyys = 1) tai melkein mahdoton (todennäköisyys = 0).

Teoreemaa voi havainnollistaa yksinkertaisella tapauksella, jossa toistettava koe on tavallinen nopanheitto ja toistoja on äärettömän monta. Esimerkiksi tapahtuman ”tulee kuutonen” todennäköisyys on 1, sillä todennäköisyys sille, että heittosarjassa on ainakin yksi kuutonen, lähenee rajatta 1:tä, kun sarjan pituus kasvaa. Vastaavasti tapahtuman ”tulee vain parillisia lukuja” todennäköisyys on 0 eli se on todennäköisyyslaskennan täsmällisellä termillä sanottuna melkein mahdoton. Aina, kun tapahtuma määritellään tavalla, joka sisältää äärettömän monta toistokertaa, saadaan sellainen, jonka todennäköisyys on 0 tai 1, ei mitään siltä väliltä.

Tämän eräs sovellus empirian maailmaan on se, että kun tarkastellaan riittävän kaukaisia ajankohtia t_1 ja t_2 , niin kukin hetkellä t_1 elävistä ihmisistä on joko kaikkien hetkellä t_2 elävien ihmisten esi-isä tai ei heistä kenenkään esi-isä. Mitä ristisiittoisemmasta populaatiosta on kyse, sitä lyhyempi aikaväli tarvitaan, ja ristisiittoisuushan on (erinäisillä ylevillä nimillä) nykyaikaisen poliittisesti korrektin maailmankatsomuksen olennaisimpia tavoitteita.

Toisin sanoen suhteellisen pian tilanne on se, että joko kaikki maailman ihmiset ovat sinun jälkeläisiäsi tai sitten kenessäkään ei ole pikkuriikkisenkään vertaa sinun perimääsi. Toisin sanoen sinä geneettisessä mielessä valloitat koko ihmiskunnan tai muodostat umpikujan. Nyt voimme yhdessä miettiä, kumpi skenaario on kauhistuttavampi.

Litium

Oletko kokeillut litiumia? (Tuomas Yrjövuori)

Jokaisen tietysti pitää kokeilla litiumia ainakin kerran elässään, koska se ei kuulu ei-kokeiltavien asioiden dubletoniin.

Huuhaakokeilijoiden tien viitoittamiseksi todettakoon, että vedyllä saa aikaan kunnon pamauksen, heliumilla erikoisen äänen ja litiumilla rauhallisen olon. Siitä eteenpäin, huuhaasiskot ja -veljet, Mendelejevin viitoittamaa tietä! Siirretäänpä nyt studioon, jossa onkin jo erikoishuuhaatoimittaja haastattelemassa huuhaatutkijaa berylliumin käyttömahdollisuuksista.

Lompakko

Sarjassamme mainioita Pirkka-niksejä:

”Kuljeta ulkomailla mukanasi kahta lompakkoa. Jos kohtaat ryöstäjän, voit antaa sen lompakon, jossa on vain vähän rahaa.” (Markku)

Jos tuo on uutta jollekulle, niin varmaankin se on ihan hyvä niksivihje. Seuraavaksi Pirkka varmaan neuvoa ”Jos sinulla on kaksi jalkaa, kannattaa käyttää niitä molempia kävelemiseen, se on helpompaa kuin yhdellä jalalla kävely” ja ”Lasi kannattaa panna pöydälle ylössuun, jolloin nesteen kaataminen siihen onnistuu paremmin”.

Tosin rahaa kannattaa olla siinä varalompakossa sen verran, että ryöstäjä ei rupea ihmettelemään, miten signore aikoo tulla Italiassa toimeen 45 sentillä ilman luottokortteja. Varalompakkoon olisi varminta panna myös ainakin yksi vanhentunut tai kuoletettu luottokortti.

Mutta tietysti ilmaus ”vain vähän rahaa” on ymmärrettävä suhteellisesti – muutamia satasia esimerkiksi. Jos olet uskollinen Pirkan lukija, olet varmaankin säästänyt Pirkan nikseillä, Plussakortti-tarjouksilla, bonuksilla ja K-kauppojen edullisella hintatasolla niin paljon, että sinulla on varaa heitellä satasia sisältäviä lompakoita jokaiselle, joka katsoo sinua uhkaavasti.

Lopputulos

Olen aina kieltäytynyt pimeistä hommista, ei niitä saa valmiiks, ku ei nää lopputulosta... Hö, mikä sitte on alkutukos? Tule apuun a.... Korpe-la (jarmo)

Tuohon hellyttävään vetoomuksen on pakko reagoida, etenkin kun kysymys kuuluu erikoisalaani, kuten kaikki muukin.

Alkutukos tarkoittaa työn aloittamiseen liittyvää tukkoisuutta, joka selvimmin ilmenee savolaisissa. Savolaisenhan tuntee siitä, että hän on jo hiestä märkä, kun joku ehdottaa esiesikokousta, joka saattaa johtaa sellaiseen esikokoukseen, jossa valmistellaan kokousta, jonka asialistalle harkitaan otettavaksi alustava esisuunnitelma tavoitteiden kirjaamisen hahmottelun suunnittelun käynnistämisen salanimiseksi pidettävän seminaarin puhujalistan kokoajan rekrytoijan palkkaamisen harkitsemiseksi.

Alkutulos taas on tieteellisessä työssä keskeinen määrittely, jossa työn ohjaaja työtä suunniteltaessa ilmoittaa tutkimustulokset. Joissakin tapauksissa lopputulos saattaa hiukan poiketa alkutuloksesta, koska ohjaaja muuttaa mieltään.

Joissakin tapauksissa saatetaan tekniikan tai luonnontieteen alalla soveltaa kyseenalaisia tutkimusmetodeja, joissa ei edes ennalta määrätä tuloksia. Silloin alkutuloksena voidaan pitää tutkimuksen tekijän ensimmäistä luonnosta siitä, mihin uuteen tietoon muka päädyttiin. *Lopputuloksesta* on sitten poistettu kaikki, millä voisi olla merkitystä tutkimuksen tilaajan liiketoiminnassa tai muutoin, koska se on liikesalaisuuden piirissä.

Lotat

Sain coverilta suojeluskuntamerkin. Kehtaisko sen ommella takkiin nimim. S niinkuin Sartsa? (Sartsa)

Ei, kyllä sinun täytyy yrittää vaihtaa se lottamerkkiin. Naisen ei sovi pitää suojeluskuntamerkkiä.

Jos lottamerkkejä ei tahdo löytyä, yritäpä perustaa paikkakunnallesi lottayhdistys, joka voi sitten ruveta puuhaamaan valtakunnallisen lottajärjestön perustamista.

Olisi niin kiva katsella hallituksen ja virkamiesten kiemurtelua, kun ne yrittäisivät tavalla tai toisella torpata hankkeen mutta eivät kehtaisi vedota siihen pykälään, jonka nojalla niin suojeluskunnat kuin lottajärjestötkin aikoinaan kiellettiin:

Suomi sitoutuu heti hajoittamaan kaikki sen alueella toimivat hitleriläismieliset (fascisminluontoiset) poliittiset, sotilaalliset ja sotilaallisuusluontoiset samoin kuin muutkin järjestöt, jotka harjoittavat Yhdistyneille Kansakunnille ja erityisesti Neuvostoliitolle vihamielistä propagandaa, sekä vastaisuudessa olemaan sallimatta tämäntapaisten järjestöjen olemassaoloa.

ja jonka sisältö on vahvistettu Pariisin rauhansopimuksessa olemaan jatkossakin voimassa:

Suomi, joka välirauhansopimuksen mukaisesti on ryhtynyt toimenpiteisiin hajoittaakseen kaikki Suomen alueella toimivat fascisminluontoiset poliittiset, sotilaalliset tai sotilaallisuusluontoiset järjestöt sekä muut järjestöt, jotka harjoittavat Neuvostoliitolle tai muille Yhdistyneille Kansakunnille vihamielistä propagandaa, sitoutuu olemaan vastaisuudessa sallimatta senluontoisten järjestöjen olemassaoloa ja toimintaa, joiden tarkoituksena on kieltää kansalta sen demokraattiset oikeudet.

Tunnetusti Suomi yksipuolisesti sanoutui v. 1990 irti Pariisin rauhansopimuksen sotilaallisista artikloista, mutta silloin vakuutettiin, että kaikki muu sopimuksesta jää voimaan.

Lotto

Kimppalotto on niin hieno keksintö, että jokaisen pitäisi saada siitä osansa. Siksi perustettakoon kansankimppalotto, johon kaikki kansalaiset osallistuvat. Lottomaksu peritään käytännöllisesti verotuksen yhteydessä. Kansan-

kimppalottoon osallistutaan yhdistelmällä, joka sisältää kaikki lottonumerot. Ei siitä niin hirveästi tule per per*e.

Ajatelkaa sitä riemua, joka nousee lauantai-iltana jokaisessa Suomen kodissa! Ja kun sikiötkin otetaan mukaan, saadaan aikaan, että suomalainen syntyykin oikeasti lottovoittajana.

Wannabe-matemaatikkojen ei kannata jupista nollasummapelistä siellä takarivissä. Lotto mitään nollasummapeliä ole! Kansankimppaloton aiheuttama lisäys Veikkaus Oy:n voittovaroihin suunnattakoon kansan Mielen terveyden edistämiseen nostamalla sfnet.huuhaan valtionapua ja tekemällä se lakisääteiseksi.

Wannabe-lottovoittajat saattavat jupista useammassakin rivissä: suomalaiskansalliseen kadeMieleen kuuluu olla lottovoittajampi kuin naapuri. Tällaista tasapäistämistä kukaan montaa viikkoarvontaa kestäisi. (Ilkka Lundberg)

Havainto on huomionarvoinen, mutta kullekin kansalaiselle luonnollisestikin ilmoitetaan hänen voitto-osuutensa henkilökohtaisesti elektroonisella kirjeellä, ja se on 10 % korkeampi kuin ilmoitettu keskimääräinen osuus.

Voisi kuvitella, että asia paljastuu, kun ihmiset keskustelevat voitoistaan, mutta eihän kukaan kuvittele, että ihmiset olisivat rehellisiä sellaisissa asioissa. Siis eihän naapurien lesotusta usko kukaan.

Luksusta

Tunnetusti ennen elämä oli paljon kovempaa kuin nykyisin. Emme osaa edes kuvitella millaista, joten yritämme kilpailla sillä, kuka osaa kuvailla sitä parhaiten.

Sukset vuolttiin kivikirveellä ikihongasta ja onneton se jonka suksissa tikut jäivät väärin päin. (lasse)

Luksusta! Teillä oli kivikirveitä ja honkia. Meillä vuolttiin puuveitsellä broileripoppelia, josta tehdyt lylyt ja kalhut eivät kauaa kestäneet.

Hyvin ne muuten luisti kun laittoi runsaasti hylkeenrasvaa pohjaan,

Luksusta! Teillä oli hylkeenrasvaa. Meidän piti vuolla rasvat omasta takaa.

mutta kun sauvoina oli koivunkarahkat, niin syvässä lumessa piti hiihtää kyykyssä.

Luksusta! Teillä oli lunta.

Lukujen päätteet

Ruotsalainen kirjailija kertoi, että vastaavaa tatuointien ihailua kuin nyt on ollut kahdesti aiemmin: ennen 1. ja ennen 2. maailmansotaa. (K. Kajava)

Ruotsalaiseen tapaan ilmaus sisältää vahvanhajuista redundanssia, koska aika ennen 2. maailmansotaa kattaa tietysti ajan ennen 1. maailmansotaa.

Tämä tietysti edellyttäen, että kyseiset sodat käytiin edes suunnilleen lukujen ilmaisemassa järjestyksessä.

Kielipoliisitarkastaja huomauttaa, että numeroin merkittyyn lukuun on liitettävä päätteen merkintä, jos tarkoitettu sana esiintyy taivutetussa muodossa. Tähän on vain rajattuja poikkeuksia, joiden ei voida katsoa soveltuvan merkinnän "1." osalta, koska sen ja merkinnän "2." välissä on kaksi sanaa. Merkinnän "1." tilalla olisi siis tullut käyttää 1:tä seuraavista (oikean vaihtoehdon valitseminen jätetään harjoitustehtäväksi):

1:simmäistä

1:mäistä

1:nsimmäistä

1:tä

1:stä

1:istä

1:mmäistä

1:ä

Koska päätteiden merkitseminen lukuihin on huomattavan hankalaa, on sfnet.huuhaassa valittu käytännöksi, että sen saa tehdä miten vain, kunhan ei tee sitä oikein. Yleensä sanasta otetaan kirjaimia mukaan niin paljon, että varmasti riittää, esimerkiksi 25:menessäviidessä = kahdessakymmenessäviidessä ja 3:olmanneksi = kolmanneksi.

Lukutaito

Nyt kannattaa ottaa sekundanttori esiin, jotta voi ottaa aikaa sille, kauanko kuluu seuraavan jutun jujun oivaltamiseen. Ajan voi laskea vaikka siitä, kun alkaa lukea sitaattia, sillä tunnetustihan lukiessakin saattaa joskus ajatella.

Lukutaidottomuus oli vuoden 1850 vaiheilla vielä varsin yleistä Ranskassa. Kolmannen tasavallan alkuvuosina luku- ja kirjoitustaidottomia oli neljäsosa kansasta. Naisten keskuudessa lukutaidon puute oli vielä yleisempää, peräti 60 prosenttia oli tätä taitoa vailla. (Karsten Alnæs: "Ihanteiden nousu. Euroopan historia 1800–1900", s. 95)

Ja sitten selitys hitaimmille (kirjoitan hitaasti, jotta lukija ehtii vielä miettiä, josko oivaltaisi kuitenkin itse):

Tietysti voi olla, että minä vain kuvittelen, mutta luulisin Ranskassa olleen noihin aikoihinkin suunnilleen yhtä paljon tai enemmän naisia kuin miehiä. Niinpä lukutaidottomia naisia oli siis noin kolmekymmentä prosenttia koko väkiluvusta tai enemmän. Ilmeisesti humanistin neljäsosa on siis enemmän kuin matemaatikon. Pitäisiköhän lukutaito-sana vaihtaa toiseksi, jottei synnyisi mielikuvaa, että lukutaidosta kirjoittavan pitäisi taitaa lukujen käyttö?

Luokittelu

Pitääkö kaikki luokitella tiukkoihin kategorioihin? (MR2)

Ehdottomasti!

Kaikki asiat on jaoteltava riittävän monella tavalla. Tärkein jako on kaiken jakaminen valkeisiin, mämminmakuisiin, nelikulmaisiin ja muihin.

Luonteen korjaaminen

Missä myydään kilttejä ja tasaisia luonteita ja miten paljon maksaa? (Pippi L.)

Voi olla hankalaa nykyisin. Ennen ne olivat rutiinileikkauksia, mutta nykyisin ne ehkä pitää hankkia pimeästi. Toisaalta ehkä tässäkin asiassa oma apu on paras apu. Jos kyse olisi miehestä, niin homma olisi melko helppo. Tässä tapauksessa on ehkä parasta, että hankit sopivalta puoskarilta lobotomian ja yrität sitten saada terveystakeskuksesta jatkohoidon.

Luvut

Väite lukusokeuden eli numerosokeuden yleistymisestä on perätön. Ihmiset käyttävät hyvinkin isoja lukuja ja suureita oikein sujuvasti.

Itämeren silakkasaaliit ovat pudonneet puoleen viimeisen 25 vuoden aikana: yli 400000 tuhannesta tonnista nykyiseen hiukan yli 200000 tuhanteen tonniin vuodessa. (Pertti Heikkinen)

Järkyttävää. Määrä siis on vain 200 000 000 000 kiloa eli 200 miljardia kiloa. Siitähän ei riitä kuin noin 30 kiloa maapallon asukasta kohti.

Yhdysvaltojen patenttitoimiston johtaja Jon Dudas – arvioi amerikkalaisyritysten immateriaalioikeuksien arvoksi noin 5,5 triljoonaa dollaria. (MikroPC.net)

Eipä vähän olekaan: 5 500 000 000 000 000 000 \$. Siitä tulisi luokkaa miljardi (1 000 000 000) dollaria kullekin, jos se jaettaisiin tasan maapallon asukkaille (vajaat 7 miljardia). Vai olisikohan sattunut käännösvirhe? Ehkä kyseessä onkin vaatimattomat 5,5 biljoonaa dollaria.

– investoinnit vähähiiliseen energiainfrastruktuuriin vievät seuraavina 30 vuotena 20 triljoonaa dollaria – (Euroopan parlamentin verkkosivusto)

Läänit

Suomen lääneillä on pitkä ja suorastaan huikea historia. Keskiajan linnaläänit olivat linnanherrojen, kuninkaan käskynhaltijoiden valtapiirejä. Niistä kehittyivät varsinaiset läänit, ja läänijako pysyi olennaisesti samana halki vuosisatojen, vaikka ajat muuten melskasivat.

Vasta 1900-luvulla ruvettiin lääniasioita mainittavasti sotkemaan, aluksi perustamalla ”Petsamon lääni” vuonna 1921 ja sitten vain vähän vähemmän huuhahtava ”Lapin lääni” vuonna 1936. Sen jälkeen ruvettiin aiemmin

hyvin toiminutta läänijakoa muuttelamaan pirstomalla läänejä koko ajan lisää ja suunnittelemalla jatkuvasti pitemmälle vietyä ”uudistusta”. Tässä tohinassa kyhättiin kokoon jopa ”Keski-Suomen lääni” yhdistämällä vanhojen läänien ja maakuntien toisiinsa rajoittuvia reuna-alueita, joista ne halusivat päästä eroon. Nimi ei ollut kovin kuvaava, mutta parempaakaan vastinetta englannin ilmaukselle ”in the middle of nowhere” ei ilmeisesti keksitty.

Yllättäen sitten vuosituhannen läähättäessä kohti loppuaan kelkka käännettiin täysin. Vielä jotenkin toimineet läänit yhdisteltiin mielivaltaisesti neljäksi mammuttimaiseksi lääniksi. Tällöin vedettiin Etelä-Suomen, Länsi-Suomen, Itä-Suomen ja Oulun läänin rajat niin mielivaltaisesti, että suurin osa suomalaisista reputtaisi edelleenkin dementia-testin osion ”Missä läänissä asut?” vaikka jotenkin selvittäisi lämmittelykysymyksen ”Mikä vuosi nyt on?” Lisäksi säilytettiin aiemmin perustetuista huuhaalääneistä kaksi, ”Lapin lääni” ja ”Ahvenanmaan lääni”, jotta kukaan ei vain ottaisi uudistusta ihan tosissaan. (Ahvenanmaasta käydyt salaiset neuvottelut ovat kestäneet jo vuosikausia, vaikka suomalaiset ovat koko ajan korottaneet tarjoustaan siitä, paljonko Ruotsille maksettaisiin, jotta se ottaisi Ålandin itselleen. Tai ehkä ne ovat venyneet juuri siksi.)

Tahti kiihtyy, sillä 2000-luvulla ”on todettu”, että läänit pitää kokonaan lakkauttaa. Luonnollisestikin tämä merkitsee, että läänien hallinnossa tehty työ tehdään neljällä tasolla: kunnissa, kuntainliitossa, erilaisissa elinkeinotms. alueissa (jotka vastaavat suunnilleen hurjimpia suunnitelmia läänijaon pirstomisesta) ja valtionhallinnossa. Tosin yhteinen kansa kysyy, mitä on se työ mitä lääneissä on tehty, mutta niinhän se on kysynyt aina.

Ei tarvita ennustajan lahjoja sen tietämiseen, että muutaman vuoden kuluttua läänien lakkauttamisesta joku poliitikko tai jokin puolue keksii suuren uudistusajatuksen ja rupeaa vaatimaan läänejä. Perustelujahan on helppo kirjoittaa (esimerkiksi automaattikirjoittajalla). On kyllä hyvin mahdollista, että läänejä ei kutsuta lääneiksi ainakaan virallisesti ja ainakaan aluksi. Poliittisissa ehdotuksissa ne ovat ehkä maakuntia, hallinto- ja lakikielessä taas subsidiariteettiperiaatteen mukaisia väliportaan hallinnon toimintokokonaisuuksia. Aluksi jako voi olla esimerkiksi linnaläänijaon mukainen. Näin säästetään, kun historiankirjoihin voidaan kopioida aiempien vuosisatojen historia sitä mukaa, kuin se toistuu.

On kuitenkin myös rakentava, moderni vaihtoehto. Usein sanottiin aiemmin, että puolueilla on läänityksiä eri virastoissa, kun niillä oli oikeus täyttää avautuvat paikat omilla miehillään. (Naiset muistivat silloin yleensä paikkansa.) Tästä on jouduttu luopumaan, kun avoimesti poliittisista virkanimityksistä on siirrytty toisenlaiseen, vähemmän avoimeen käytäntöön. Puolueet kuitenkin tarvitsevat läänityksiä, eikä ilman puolueita ole demokratiaa.

Moderni läänijako onkin syytä määritellä niin, että *kansalaiset* jakautuvat lääneihin. Ja tämä tehdään äärimmäisen kansanvaltaisella ja yksilön vapautta korostavalla tavalla: jokainen valitsee itse, mihin lääniin kuuluu. Tämä merkitsee kuulumista valitun puolueen läänitykseen. Käytännössä kansalainen maksaa veronsa kyseiselle puolueelle ja saa siltä kohtuullista suojaa ongelmatilanteissa.

Siirtämällä valtionverotus läänikohtaiseksi saavutetaan suuria säästöjä, koska suuri osa valtionhallintoa voidaan lakkauttaa. Puolueet käyttävät saamansa verovarot yhteisen hyvän edistämiseen oikeaksi katsomallaan tavalla. Ne noudattavat omaa päätöksentekoaan, joka perustuu yleensä puolueen jäsenten vapaaehtoiseen toimintaan, toisin kuin nykyisen kalliin budjetoitinkoneiston.

Näin vältetään repivät puolueriidat, koska kukin puolue tietysti tekee päätöksensä itsenäisesti. Järjestelmässä on kuitenkin eräitä ongelmia, jotka vaativat selvittelyä. Erityisen huolestuttava on lapsiperheiden, eläkeläisten, työttömien ja muiden vähäosaisten tilanne. Kaikki puolueethan ovat vaatineet lisää tukea heille, ja kun puolueet pääsevät todella vapaasti jakamaan rahaa, on pelättävissä, että vähäosaiset lähes kirjaimellisesti hukkuvat rahaan. Lastensairaalat jouduttaneen rakentamaan uudestaan kullasta ja norsunluusta.

Lörtsy

Lörtsy on Suomen lahja maailman ruokakulttuurille, joskaan lahjaa ei ihan vielä ole otettu vastaan. Epäilijöille huomautettakoon, että tulihan perunan-kuoristakin aikoinaan muotiruoka New Yorkissa.

Maailmanlaajuiseen suosioon on päässyt jopa italialainen köyhäinruoka, jossa alkeellisen taikinalenvyn päälle pannaan ensin puolimätää tomaattimössöä, sitten kaikkea tähdettä, mitä kaapista löytyy ja mikä ei pääse karakuun, ja lopuksi se peitetään raastetuilla vanhoilla juustonkannikoilla ja paistetaan keskeltä raaksi ja reunoilta käppyräiseksi. Berlusconin ja muiden italialaisten harrastama muiden maiden ruokakulttuurin mollaaminen selittyikin katkeruudella siitä, että maailman silmissä ”italialainen keittiö” on juuri tuota eikä mitään alppituulien raikkaudessa kuivattua tönkkösuolattua raakaa sianlihaa, jota pitäisi oppia sanomaan prostitutoksi vai oliko se nyt prosciuttoksi.

Mutta palatkaamme lörtsylle. Sen leviämisen suureksi esteeksi on epäilty nimessä olevaa ö-kirjainta ja -äännettä, ja huoli onkin aiheellinen. Englannin kielessä säilytetään yleensä lainasanojen alkuperäinen kirjoitusasu, vaikka se poikkeaisi paljonkin englannin ns. oikeinkirjoituksen säännöstöstä. Tässä tapauksessa voisi olla aihetta poikkeukseen.

Suomen ääntämystä ehkä parhaiten jäljittelisi – englannin äännejärjestelmän rajoittuneisuus huomioon ottaen – *lurtsa*, kun se luetaan englannin mukaisesti, foneettisesti merkittynä [lɔ:tsə] tai amerikanenglannissa [lɔ:ɹtsə]. Labiaalisuuttahan (huulien pyöristystä) siinä ei ole, mutta kun englannissa ei ole ö-äännettä niin ei ole. Ja r:n puuttuminen brittienglannissa tai ääntyminen amerikkalaisittain approksimanttina (ärrän tärinä puuttuu kokonaan, kieli vain lähestyy ärrän ääntämiseen käytettävää asentoa) saa valitettavasti aikaan sen, että sanasta puuttuu kuvaileva lätsähtävyys, sanalla sanoen lörtsähtävyys.

Vaihtoehtoinen englanninkielinen asu olisi *lurtsue*, jolloin loppuvokaali muistuttaisi laadultaan paremmin suomen y:tä mutta olisi toisaalta liian pitkä ja painokas. Ennen muuta tällöin sanan kokonaisintonaatio eli sävelkulku olisi hienostelevan mannermaisen kaksihuippuinen tai jopa nouseva

eikä maanläheisen alkupainotteinen ja napakasti loppuva... sanalla sanoen lörtsä.

Lööperi

Onko huuhaa lööperiä? Tai voiko linjakkaan lööperin kelpuuttaa huuhaaksi? (Markku)

Tätä kysymystä meidän kaikkien on syytä pysähtyä miettimään. Ei siksi, että asia olisi erityisen vaikea, vaan siksi, että oikea vastaus valottaa huuhaan olemusta.

Lööperi on per se kontrafaktuaalinen propositio, jonka eksplikoimisen ratio on distraktio. Elementaarisuudessaan se konstituoi asiallisuuden eli anti-huuhaan komplisoimattoman negaation, jolta siis puuttuvat kaikki huuhaan essentiaaliset attribuutit.

Lööperi siis ei missään muodossaan ole huuhaata. Lööperi on yksinkertaisesti huuhaan harhainen jäljitelmä, josta Engel ja Marski ovat adekvaatisti sanoneet: *Lööperi on kansanhuuhaata*. Tämä ei tarkoita sitä, että lööperi olisi huuhaan muoto, vaan aivan kuten uskonto on kansanoopiumia eli opiumin halpa, joskin kansalle lohtua tuova jäljitelmä (ks. hakusanaa Oopiumia kansalle), lööperi on huuhaan jäljitelmä. Sekin toki on parannus onnettomaan asiallisuuden kyllästämään elämään.

Maailmaneetteri

Maailmaneetteri oli aikoinaan vakiintunut tieteellinen käsite, jolla tarkoitettiin koko maailmankaikkeuden täyttävää näkymäntä hienoa ainetta. Eetteriä on siis sielläkin, missä on näennäisesti tyhjää. Tämä selittää muun muassa sen, miten radioaallot ja muut sähkömagneettisen aaltoliikkeen muodot voivat edetä myös ”tyhjiössä”. Lisäksi vanha viisaus sanoo: Luonto kammoaa tyhjiötä.

Tieteellinen eetterikäsite kuitenkin välillä hylättiin aiheettomasti, mutta sitä ollaan nyt palauttamassa arvoiseensa asemaan.

Pitkään uskottiin, että Michelsonin–Morleyn koe oli osoittanut, että eetteriä ei voi olla olemassa. Eräs työssään epäonnistunut juutalainen patenttivirkailija saavutti kuuluisuutta julkaisemalla vaimonsa kirjoittamia ”tutkimuksia”, jotka rakentuivat kyseisen kokeen varaan. Rakennettiin ”teorioita”, jotka ovat ilmeistä huuhaata, kuten erilaisia dilataatio- ja kontraktiokaavoja, joiden mukaan esimerkiksi juostessa aika hidastuu ja liikkeen suuntainen pituus kutistuu! On kuitenkin osoittautunut, että kyseinen koe oli huijausta. Mitään fysikaalista koejärjestelyä ei edes ollut, vaan ”raportti” siitä tehtiin eräällä yleiskäyttöisellä raporttigeneraattorilla.

Michelsonin–Morleyn koetta on sanottu ”yhdeksi kuuluisimmista epäonnistuneista kokeista”. Tämä osuikin oikeaan harvinaisen hyvin, sillä todellisuudessa koe epäonnistui surkeasti eikä suinkaan siinä mielessä, että koe olisi tehty oikein mutta tulokset olisivat poikenneet odotetusta.

Michelson ja Morley olivat rällästäneet laboratoriossaan halvalla spriillä niin pahasti, että olivat rikkoneet sekä koejärjestelyn että suurimman osan

laitteista. Kun apurahojen myöntäjät odottivat raporttia, ”tutkijat” siis te-
kaisivat sen. Kaikki olisi mennyt muuten hyvin, mutta raporttigeneraatto-
rissa oli bugi, jonka takia se ei käyttänyt oikeita satunnaislukujen tuottami-
sen siemenlukuja vaan tuotti eetterituulen nopeudeksi silkkää nollaa. Pi-
meyden voimien vaikutuksesta tämä tulos hyväksyttiin, vaikka se on ilmei-
sen järjenvastainen.

Pimeiden vuosikymmenten jälkeen ollaan eetteriä palauttamassa yhdeksi
maailmankuvamme kulmakiveksi. Nykytiede on löytämisillään eetterin
uudestaan, mutta poliittisista syistä sitä kutsutaan ”pimeäksi aineeksi”,
”Higgsin hiukkaseksi” tms.

Eetterin rakennekin on nykyisin saatu selvitettyksi. Se on $\text{CH}_3\text{--CH}_2\text{--O--CH}_2\text{--CH}_3$.

Suomalaisen astronautin nimitykseksi sopii erinomaisesti ”eetterinautti”,
koska ansio eetterin uudelleenkeksimisestä ja Michelsonin–Morleyn hui-
jauksen paljastamisesta kuuluu suomalaiselle oikeus- ja luonnontieteilijälle
Kauko Niemiselle.

Maakunnat

Katsauksessamme kansanheimojen luonteeseen esittelemme nyt, miten eri
heimoihin kuuluvat ihmiset kertovat kuulemastaan vitsistä. (Esitys on
yleiskielistetty, koska murretta ei nykyisin ymmärretä.)

Karjalainen: Kuulin hyvän vitsin ja siitä tulivat mieleen Karjalan laulumaat.

Lappalainen: Joku yritti joikata minulle vitsiä, mutta susi tuli ja söi hänet
kesken kaiken.

Pohjalainen: Joku yritti kertoa minulle vitsin.

Savolainen: Tämä on tosi hyvä vitsi, keksin sen eilen. Mies oli matkalla ja
kysyi vastaantulijalta, onko vielä pitkä matka Kuopioon. Tämä sanoi, että
voipa ollakin.

Hämäläinen: Kuulin toissa viikolla hyvän vitsin ja nauroin sille heti makeas-
ti. Voisiko joku kertoa, mikä siinä oli hauskaa?

Uusmaalainen: Kuulin toissa viikolla hyvän vitsin ja hörähdin sille heti.

Varsinaissuomalainen: Ai kuulinko minä vai vitsin?

Maalaismarkkinat

Espoon Tapiolassa on ensi lauantaina maalaismarkkinat. Minä olen
vähän miettinyt hommata kokeeksi yhden, mutta mistään ei ole löyty-
nyt hoito-ohjeita. Miten ne esimerkiksi saa viihtymään kaupunkiolo-
suhteissa? (Risto Lankinen)

Tässä on perusohjeita maalaisten hoidosta:

Maalaisia kannattaa hankkia kerralla ainakin neljän viiden yksilön parvi,
jotta ne viihtyvät. Niitä voi ruokkia tavallisella suomalaisella perusruualla
kuten pitsalla, hampurilaisilla ja spagetilla ja jauhelihakastikkeella. Valko-

sipulia kannattaa kuitenkin käyttää aluksi varovaisesti. Ruokintapaikaksi sopii hyvin isäntäväen ruokapöytä; muistathan vanhan sananlaskun ”Jyvä-jemmari syö pöydässäsi”.

Maalaisen saatavilla on aina pidettävä kaivovettä, piimää, olutta ja kossua.

Kullekin maalaiselle on hyvä hankkia oma makuukoppi, ”huone”, ja siihen televisio, digisovitin, tietokone laajakaistayhteyksineen ja kirjahylly, johon maalainen voi panna mukanaan tuomiaan tai hankkimiaan pikkutavaroita, esimerkiksi puutarhatonttuja. Näin maalaiset sopeutuvat alusta alkaen hyvin kodikkaisiin oloihinsa eivätkä ne karkaile esimerkiksi tupailtoihin.

Kahden viikon välein vaihdetaan maalaisen kopin lattialle puhtaat oljet.

Kuukausittain annetaan maalaiselle saavillinen tukiaisia, uusi Paavo Väyrysen kirja ja lippu 24 tunnin risteilylle.

Magnitudi

Kaikesta traagisuudestaan huolimatta Japanin vuoden 2011 maanjäristys merkitsi myös mittavia edistysaskelia maailman huuhaaliikkeelle. Huuhaa on ottanut haltuunsa laajoja geologian ja populääritieteilyn alueita.

Leikillisesti ”tiedotusvälineiksi” kutsutuissa mediateollisuuden tuotteissa kirjoitetaan järjestelmällisesti tyyliin ”järistyksen voimakkuus oli 9,1 magnitudia” eli yhtä huuhaattisesti kuin olisi esimerkiksi ”ilman lämpötila oli 9,1 temperatuuria” tai ”pituuteni on 1,8 longitudia”. Lisäksi valistetaan, että magnitudi on sama / melkein sama / käytännössä sama kuin richter, vaikka ei kerrotakaan, miksi sitten ei puhuta richtereistä niin kuin ennen. (Eri magnitudiasteikkojen ero toki ovat pieniä, parin yksikön luokkaa, mikä merkitsee vain 100-kertaista eroa järistyksen voimassa.)

Nyt jäämme odottamaan tietoja ydinvoimalaonnettomuuksien aiheuttaman radioaktiivisen säteilyn voimakkuudesta. Se ilmaistaan tietysti radiaatioina, ja radiaation kerrotaan olevan sama / melkein sama / käytännössä sama kuin millisievert / mikrocurie / becquerel / röntgen / gray tai jokin muu yksikkö, josta joku on joskus kuullut.

Meillähän on jo hyvä asteikko, joka sopii kaikkeen. Nimittäin desibeliasteikko. (Tuomas Yrjövuori)

Valitettavasti ei ihan kaikkeen, koska se on luonteeltaan suhdeasteikko eli sillä ei voi ilmaista asioita, jotka voidaan vain luokitella tai vain asettaa järjestykseen, ilman että osamäärällä olisi mielekästä tulkintaa.

Sitä paitsi miksi köyhäilisimme ja käyttäisimme desibelejä, kun voimme käyttää perusyksikköä belsiä? ”Desibeli” on yhtä hölmö yksikkö kuin vaikkapa desiwatti, dekajoule, senttinewton tai hehtopascal. Sen käyttö on yhtä kummallista kuin olisi kertoa kaikki hintoja ilmaisevat luvut kymmenellä ja puhua desieuroista. Miksi ihmeessä sanottaisiin ”kahdeksankymmentä desieuroa” (tai ”kahdeksankymmentä desibeliä”), kun voi sanoa ”kahdeksan euroa” (tai ”kahdeksan belsiä”)?

Pohdittavaksi jääköön minkälainen olisi 250 dB maanjäristys.

Tarkoitit varmaan kysyä, millainen olisi 250 ration maanjäristys.

Sinun viestisi huuhaapotentialiaali oli 59,4 dB.

Onneksi viestieni huuhaatoteuma aina ylittää niiden huuhaapotentialin monella absurdateetilla!

Mainilan laukaukset

Oikean huuhaan juuret juontavat juurensa Mainilan laukauksiin, josta huuhaasta tuli eilen kuluneeksi 70 vuotta. (MR2)

Mainilan laukaukset eivät olleet mitenkään urauurtava asia vaan ne olivat surkea kopio Puolan häikäilemättömästä aggressiosta Saksan valtakuntaa vastaan, aggressiosta, joka ilmeni mm. lukemattomina rajaloukkauksina ja pakotti Saksan ryhtymään määrätietoisin toimiin. (Neuvostoliitto tunnustusti hiukan myöhemmin totesi, että Puolan valtio oli lakannut olemasta, ja otti hallintaansa Puolaan tilapäisesti kuuluneet Länsi-Ukrainan ja läntisen Valko-Venäjän alueet suojellakseen niiden väestöä.)

Eivätkä kummatkaan olleet huuhaata. Laskivat leikkiä tosissaan. Samasta syystä huuhaaksi ei voida laskea myöskään Otto-Ville Kuusisen johtamaa kansanhallitusta. Epäselvää sen sijaan on, voidaanko huuhaana pitää tiettyjen poliittisten ryhmien Suomessa 1970-luvulla usein käyttämää iskulausetta ”Eteenpäin Otto-Ville Kuusisen viitoittamaa tietä”.

Makkaran kaksi päätä

Makkaralla on kaksi päätä. (Ikiaikainen latteus.)

Ajatus on rajoittunut. Montako päätä on täydellisessä, toruksen (munkkirinkilän) muotoisessa lenkkimakkarassa?

Makroskooppisuus

Taitaa olla silkkaa huuhaata kaikkinaisen puhe makroskooppisuudesta. Vai onko kukaan koskaan nähnyt makroskooppia, kysyn vain.

Maksaa maltaita

Varhaisimmista uutispotuuksista nimittäin maksetaan maltaita. (Jukka K. Korpela)

Vai vielä maltaita. Kenellä muka on varaa maksaa maltailla vuoden aikana, jolloin uusista maltaista joutuu maksamaan hunajaa? (Ilkka Tommola)

Tässä vaiheessa talvea joutuu ainakin kotimaisesta hunajasta maksamaan mansikoita, jos edes löytää mistään. (lasse)

Maltailla maksamiseen on toki varaa jokaisella, joka tajuaa, että maksamiseen käytetään tietysti vanhaa mallasvarastoa. Maltaat säilyvät vuosikausia sekä kuivattuina että pakastettuina – ja tietysti käytettyinäkin.

Ihan niin kuin fiksu ihminen tietysti varasi ennen vuoden 1963 rahanuudistusta itselleen suuren määrän vanhoja markkoja ja sitten käytti maksamiseen niitä eikä sata kertaa kalliimpia uusia markkoja. Fiksuimmilla on vieläkin varasto vanhoja markkoja. Nehän voi tarvittaessa käydä vaihtamassa edulliseen kurssiin euroihin Suomen Pankissa, koska siellä tuskin kukaan enää tajuaa, että ne ovat vanhoja markkoja.

Masennus ja pimeys

Vaadimme että mollisointuiset joululaulut on kiellettävä koska ne masentaa. (Heikki Heinonen)

Mollisointulaulujen masennusvaikutus on vähäinen verrattuna siihen, mitä aiheuttavat huonot, mollisointuiset uutiset, sateinen sää ja suomalaisten huono menestys urheilussa. Nämä olisi kiellettävä. (Lume Laipio)

Oikeastihan duurijoululaulut ovat paljon pahempia, koska tekopirteys rasittaa ja tässä tapauksessa lisäksi kasvattaa jouluahdistusta.

Eniten kuitenkin masentaa tätä nykyä se, että päivät – vuorokauden valoisat ajat – on lyhennetty sietämättömän lyhyiksi. Synnyttäkäämme spontaani kansanliike tätä vastaan! Seuratkaa minua ja minä annan teille valoisamman tulevaisuuden. Tästä on nouseva ennennäkemättömän nopeasti laajeneva kansan syvien ja keskimatalien rivien liike, ja – vakuutan teille! – jo kuukauden kuluttua tyhmäkin huomaa, että olemme kääntäneet kielteisen kehityksen myönteiseen suuntaan. (Kirjoitettu 1.12.2009)

Matemaatikot

Kunnon matemaatikon tuntee siitä, että jos häneltä kysyy, paljonko on $2 + 2$, hän ryhtyy kehittelemään hyperkategorieoreettisia parabolisia syvyysintegraaleja ja kertoo sitten puolen vuoden kuluttua todistaneensa, että ratkaisu on olemassa ja yksikäsitteinen.

Matematiikka

Matematiikkaa sanotaan aiheellisesti tieteiden kuningattareksi. Vastaavasti matemaattinen huuhaa on huuhaiden valiokuntaneuvos, mutta sen ymmärtäminen on mahdollista vain harvoille ja valituille. Aito matemaattinen huuhaa on nimittäin vielä vaikeatajuisempaa kuin korkeampi matematiikka.

Pyhissä kirjoituksissa (ks. hakusanaa Kiravuo) mainitaan kuitenkin eräitä matemaattisen huuhaan alkeismuotoja, joista epämatemaatikotkin voivat nauttia:

$1=0$ -todistukset perustuvat yleensä nollalla jakamiseen tai negatiivisen neliöjuuren väärinkäyttöön.

Tarkoituksena on varoittaa *kiertohuuhaasta*, joka on ketjukirjeeseen verrattavaa tylsyyttä. Joku lukee ”hauskan” jutun ja lähettää sen miljoonaan paikkaan uutena vitsinä. Muut sitten puuttuvat keskusteluun selittämällä huuli väpättäen ”wanha witsi” (ks. hakusanaa Besserwisseröinti).

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että mainittu huuhaa olisi itsessään huonoa. Olennaista on, että kaikkea lukemaansa huuhaata ei kannata heti lähettää eteenpäin suurena uututena.

Mainittakoon, että 1 ei ole yhtä suuri kuin 0 vaan yhtä suuri kuin -1 . Todistus: $1 = \sqrt{1} = \sqrt{(-1) \times (-1)} = \sqrt{-1} \times \sqrt{-1} = i \times i = i^2 = -1$.

Joku on mahdollisesti sanonut:

Matematiikassa ratkaisee lopulta vain hyvä maku eikä mikään muu.

Lausuman alkuperä jää historian hämärään, sillä sitaatti on melkein varmasti (siis todennäköisyydellä 1) virheellinen eikä sille oikein löydy esikuviakaan, paitsi ehkä seuraava etäisesti samantapainen ajatus:

Kauneus on ensimmäinen testi: sanalle *ruma* ei ole pysyvää sijaa matematiikassa. (G. H. Hardy: *A Mathematician's Apology*)

Lausuma kuvastaa hyvin matemaattisen Mielen absurdisuutta, johon kaikki olemme varmaan tutustuneet elokuvassa *Kaunis mieli*. Tässä se ilmentää sanamagiana, jossa asioita muka poistetaan poistamalla niitä tarkoittavat sanat. Kunnioittakaamme kuitenkin Hardya kähveltämällä häneltä toinen, parempi huuhaa-ajatus:

Koskaan ei ole ensiluokkaisien miehen ajan arvoista se, että hän ilmaisee enemmistön mielipiteen. Määritelmän mukaan on aina runsaasti muita, jotka tekevät sen.

Tässäkin ilmenee matemaattisen Mielen rajoittuneisuus. Eihän se, että enemmistöllä on jokin mielipide, merkitse sitä, että se edes tietäisi omaavansa sen saati osaisi sen ilmaista. Kuten tiedämme, menestys politiikassa ja muualla on useinkin vain sitä, että osaa sanoa vaikuttavasti sen, mitä mieltä kaikki ovat.

Ajatus hyvän maun roolista matematiikassa on joka tapauksessa aiheellinen, ja siitä voidaan johtaa yksinkertaisilla kateogiateoreettisilla päätteilyillä seuraava syvälinen totuus, joka ilmentää *matematiikan ja huuhaan dualisuutta*:

Huuhaassa ratkaisee lopulta vain huono maku eikä mikään muu.

Matkailu

Sä istut siinä ja mietit että olisi kiva saada uusia virkistäviä elämyksiä. (lasse)

Mistä sä tiesit! Noin tarkasti! Ihme! Mutta sfnet.huuhaahan on ihmepaikka.

Tekis vaikka jonkun matkan.

No ei kun mä mietin, että olisi kiva saada uusia virkistäviä elämyksiä.

Jos lähtee lomamatkalla jonkun kanssa, on hirveän rasittavaa, kun se toinen haluaa tehdä kaikkea tyhmää, ja lisäksi pitää asua surkean ahtaasti sen kanssa. (Harvassa hotellissa on enää kunnollisia sviittejä.) Lisäksi pitää is-

tua tuntikausia polvet suussa syöden fletkuilla muoviaterimilla kylmää kaanaa, jos haluaa jonnekin vähän kauemmas kuin Etelä-Helsinkiin.

Jos taas lähtee lomamatkalle yksin, tulee hirvittävän tylsää. Kuka sellaista viitsisi edes kokeilla?

Työmatkoista ei kannata puhuakaan. Pahimmillaan pihi maksaja on ohjeistanut sihteerin varaamaan turistiluokan lennot ja paikkaseudun ”edullisimman” ”hotellin”, joten työmatkan ainoat hovit (ilmainen samppanja, kohtalainen aamupala ja kunnolliset pyyhkeet) jäävät pois.

Mausteet

Suurta melua pidetään lisäaineista ja E-koodeista, lähinnä siksi, että asiasta ei ymmärretä mitään. Mutta miksi ei elämöidä mausteista?

Jos mausteista pitäisi ilmoittaa yhtä tarkasti kuin lisäaineista, pitäisi esimerkiksi ns. vaniljajäätelöpakkauksessa lukea ”maustettu vanilliinilla, joka on valmistettu selluloosateollisuuden jäteliemestä”.

Meemit ja uskonto

Meemihän tarkoittaa käyttäytymisen piirrettä tai muuta ilmiötä, joka leviää yhteisössä. Menestyksellinen meemi on yleensä sellainen, että sen vastaanottajalla on erityinen syy levittää sitä eteenpäin. Lukemattomat ajatukset ovat levinneet laajalle vain tästä syystä, ei siksi, että niissä olisi mitään todenperäistä.

Koska meemin käsite on yksinkertaisuudestaan huolimatta monille ylivoimainen, se itse on levinnyt lähinnä houkuttelevuutensa takia, ei siksi, että se olisi ymmärretty ja järkeväksi havaittu. Esimerkiksi ateistien keskuudessa on nykyisin muotia julistaa ”uskonto on meemi”. Jostakin syystä he eivät tule ajatelleeksi, onko ateismi meemi.

Meemiksi huitaiseminen argumentaation muotona on suunnilleen yhtä älykäs kuin argumentoida teoriaa vastaan sanomalla, että se on vain jono merkkejä. Toisaalta kyseinen argumentaation muoto on kuitenkin hyvin menestyksellinen meemi, koska sen levittäminen vaatii vain erittäin alhaisen minimimäärän älykkyyttä.

Uskonnon kutsuminen meemiksi on tietysti samanlainen kategoriatazon virhe kuin vaikkapa tuman kutsuminen geeniksi tai talon kutsuminen tiileksi. Mutta kun argumentaatio ”Raamattu on satukirja” on naurettu suohon (osoittamalla, että sen esittäjät eivät ole koskaan lukeneet Raamattua ja satuja niin, että olisivat jotain ymmärtäneet), täytyy tietysti niiden, joilla ei ole mitään tolkkulista perustelua esittää ateismille mutta kumminkin hirvittävä perustelemisen tarve, esittää edes jotain.

Kannattaisi kuitenkin vähän varoa, sillä meemiargumentillekin nauravat jo naurismaan aidat. Suosittelen argumenttia ”Uskonto on prektoklurismia!” Se ei tietenkään tarkoita mitään, mutta se kuulostaa samaan aikaan solvaavalta ja tieteelliseltä ainakin tieteestä tietämättömän korvissa

Mene mene tekkel ufarsin

Raamatussa, Danielin kirjassa, on sanat *mene mene tekkel ufarsin*, jotka ovat kautta aikojen askarruttaneet ihmisiä. Kirjan mukaan näkymätön käsi kirjoitti nuo sanat seinään, ja ne on selitetty ennustukseksi Babylonian valtakunnan tuhosta.

Vuoden 1992 raamatunväännöksessä on – sille harvinaisella tavalla – säilytetty nämä sanat alkutekstin mukaisina, joskin vääntyneenä. Siihen liittyy selittely: ”Teksti on arvoituksellinen, koska se on kaksimerkityksinen. Painoyksikköjen nimet mina, mina (mene, mene), sekeli (tekkel) ja puoli sekeliä (u-feres) voidaan arameassa tulkita: laskettu, laskettu, punnittu, jaettu.” Tuolla tavalla ”tulkitsemalla” voidaan tietysti käden käänteessä selittää ihan mitä vain halutaan.

Oikeasti kyse on tietysti Huuhaan hengen tuottamasta jekusta eli käsittämättömästä sanarimpsusta, joka esitetään niin syvällisesti, että lukemattomat teologipolvet ovat sepitelleet sille ”selityksiä” ja ”tulkintoja”. Huuhaan henki, tietäen ihmisten kielitaidon ja ymmärryksen rajoitukset, muodosti rimpsun – itseksensä hihitellen – suomen sanoista ”mene, mene, tekeleesi on farssi”.

Metajutut

Kuten tunnettua, jokaiseen riittävän kauan kestävään keskusteluun tulee jossain vaiheessa mukaan joku, joka haluaa keskustella keskustelusta eikä siitä, mistä muut olivat keskustelleet. Tosin ”keskustella” on tässä kyllä ylisana, sillä tyypillisesti kyseessä on vain syytös siitä, että muut keskustelevat väärin. Mutta keskusteluksihan kutsutaan muutenkin yleensä sellaista, mihin ei oikeasti haluta vastakkaisia mielipiteitä.

Metakeskustelu eli keskustelu keskustelusta johtaa yleensä nopeasti keskusteluun metakeskustelusta eli metametakeskusteluun. Sitähän tarkoittaa esimerkiksi kommentti ”Tuo on tylsää metakeskustelua, mene muualle!” Luonnollisestikin mukaan tulee myös metametametakeskustelua jne.

Mihin sellainen oikein johtaa? Tarkastelkaamme asiaa matemaattisesti.

Samaan tapaan kuin reaalityyppit voidaan määritellä rationaalilukujen tietynlaisina jonoina (pragmaattisesti sanoen niiden raja-arvoina), ns. Cauchyn jonoina, voidaan määritellä meta-avaruus, joka koostuu tyyppiä X , meta- X , meta-meta- X ,... olevista jonoista. Merkittäköön sellaista jonoa symbolilla $\mathcal{M}(X)$. On helppoa havaita, että melkein varmasti (siis todennäköisyydellä yksi) kaikki $\mathcal{M}(X)$:t ovat keskenään ekvivalentteja universaalien triviaaliekvivalenssin mielessä ja että niiden prototyyppi on $\mathcal{M}(\text{tissit})$.

(Todistus, joka vaatii vain hyperelliptisten funktioiden integrointia yleistetyssä ääretönulotteisessa Riemannin–Korpelan avaruudessa, jätetään harjoitustehtäväksi.)

Arkikielellä lausuttuna tämä yksinkertainen mutta nerokas ja tärkeä päätelmä sanoo, että kun ihmiset rupeavat metailemaan, siinä päädytään aika pian ihan samaan jaskanpauhantaan, oli lähtökohta mikä tahansa.

Metsäteollisuuden alasajo

Tällä hetkellä kohistaan metsäteollisuuden jättimäisistä vähennyksistä. Puhutaan että työttömyysongelma jne. räjähtävät käsiin ja yhteiskunta kärsii. (Mikko Koho)

Joo, on se hirveää, jos sellutehtaan molemmat työpaikat menetetään. Vai vieläkö täysin automatisoidussa tehtaassa ylipäänsä tarvitaan työntekijöitä?

Mutta oletteko ajatelleet asian toista puolta?

Me täällä huuhaassa ajattelemme aina nimenomaan asian toista puolta, sitä kummallista puolta. Siksi täällä kaikki onkin sopivasti vinksallaan, kun kaikki on vain puoliksi ajateltua ja vielä siltä kierolta puolelta.

Lisääntyvä työttömyys näet lisää mielenterveysongelmia ja alkoholin kulutusta, jolloin viinatehtaiden luonnollisesti tulisi osaltaan kulutuksen lisääntyessä kompensoida metsäteollisuuden jättämää aukkoa.

Sellutehtaat tietysti muutetaan viinatehtaiksi. Kun perinteisten puunjalosteiden menekki on romahtanut, täytyy puuta (jota Suomen metsät peijoonit lykkäävät miljoonia motteja vuodessa) käyttää muuhun. Ja viinahan on aina hintansa väärä ja sille löytyy kysyntää, tikkuviinallekin

Nyt on vain mainosnikkareilla ja muilla markkinoijilla tosi paikka edessä, kun pitää lopettaa leikkiminen ja oikeasti kehittää tikkuviinalla todella mahtava profiili, brändi ja arvostus. Suomi saadaan kunnolla nousuun vasta kun tikkuviinaa, jonka valmistus maksaa muutaman sentin litralta, voidaan myydä hienolla nimellä maailman trenditietoisille kerskakuluttajille muutamalla sadalla eurolla per puteli.

Alkoholin aiheuttamien tehtävien lisääntyessä myös poliisin työvoimantarve kasvanee ja opiskelu ja työpaikkoja löytyy jos vain yhteiskunta osaa hyödyntää tämän ja antaa poliisille lisää mahdollisuuksia palkata uusia poliiseja.

Olet ymmärtänyt väärin. Suomen kansahan ei voi elää pesemällä toistensa paitoja eikä pamputtamalla toisiaan, vaan nimenomaan Vientiteollisuus pitää saada nousuun hinnalla millä hyvänsä. Kaikesta muusta tingitään Vientin vaatimusten takia.

Sisäasiainhallinnon salaisen viisivuotissuunnitelman mukaan poliisi lakautetaan. Aluksi vain vähennetään poliisin mies- ja muita resursseja, mutta samalla ulkoistetaan se osa poliisin toiminnasta, jonka säilyttäminen on tarpeen (mm. tuottoisa nopeusvalvonta). Muu osa siirretään itsepalveluperiaatteella toimivaksi. Suositeltavinta on itsepolisointi, jossa kansalainen esimerkiksi krapula-aamuna pamputtaa itseään samalla kun kirjoittaa kuulustelupöytäkirjaa Remingtonilla ½-sormijärjestelmällä. Toissijaisesti sovelletaan perheen sisäistä poliisitoimintaa ja hätävarana naapuriapua vastavuoroisuuden pohjalta.

Mieleen tulevaa

Huuhailijat käyttävät tai ainakin sanovat käyttävänsä tunnetusti laadukkaita Miele-yhtiön nimissä valmistutettuja kodinkoneita. Tämä johtuu erityisesti siitä, että näin saavutetaan mahdollisuus harkittuun kaksimielisyyteen, joka voisi näyttää mielipuoliselta, ellei se olisi täysin mieletöntä.

Kun huuhailija esimerkiksi kirjoittaa ”Tulipa tässä Mieleen”, hän luo mielikuvitusta kutkuttavan tilanteen, jossa lukija ei voi olla pohtimatta konkreettisen tulkin mahdollisuutta ja sitä, mitä Mieleen tuli. Fingerporin tulkin on mainio (<http://www.hs.fi/fingerpori/1135261378225>).

Tosin tämä tehokeino on toistamisesta osittain menettänyt merkitystään, mutta samalla siitä on joissakin huuhaapiireissä tullut ns. pakollinen kuvio. Toisaalta siitä saa irti myös kaikenlaista uutta:

Kun aikoinaan tiskit juutuivat altaaseen, hankittiin astianpesukone, jotta vapautuisi tiskari ajatustyöhön. Hänpä herkesi kalevalaiseksi ja laulahti: ”Mieleni minun tekevi, aivoni ajattelevi...” (Ilkka Lundberg)

Seuraava vaihe kai olisi tietokoneen hankkiminen. Se lienee aika helppoa, kun erään luonnehdinnan mukaan nykyisin jokaisessa rautakankea mutkikkaammassa laitteessa on vähintään yksi tietokone sisällä. Mutta voi olla hankalaa löytää Aivo-merkkistä tietokonetta. Valmistajat eivät ole tainneet keksiä, että Aivo olisi oiva tavaramerkki elektronisille laitteille. (Siitä saisi sanaleikkejäkin, kun takaperin luettuna se on Ovia ja yksinkertaisella permutaatiolla saadaan Oiva ja Avio, jotka katenoimalla saadaan palindromi.)

Mielipiteiden vaihto

Kun ollaan tyytyväisiä mielipiteiden vaihtoon, kumpikin uskoo toisen vaihtaneen mielipiteensä. Tämähän olisi muuten ihanteellista, mutta yleensä asioiden todellinen laita paljastuu, kun asia seuraavan kerran tulee puheeksi tai mielipiteen pitäisi jotenkin vaikuttaa ihmisen toimintaan.

Tämän takia on turvallisinta kiistellä vain politiikan ja uskonnon kysymyksistä ja vain siten, että tiettyä kysymystä käsitellään tietyn henkilön kanssa tai läsnäollessa vain kerran. Erinomainen tapa hankkia joustavan henkilön maine on se, että ensin antaa toisen lausua varman mielipiteensä, sitten esittää mahdollisimman vastakkaisen mielipiteen ja antaa toisen puhua itsensä ympäri. Vinkki: omaan osoitekirjaan tms. kannattaa merkitä kunkin keskustelun lopputulos asianomaisen henkilön tietoihin.

Mies ja henkilö

Suomen kielessä, kuten muissakin kielissä, on paljon käytäntöä, jossa miestä tarkoittavaa sanaa käytetään geneerisessä eli yleispätevässä merkityksessä. Sanat *lakimies*, *puhemies*, *putkimies*, *perämies* ja *asiamies* tarkoittavat tehtäviä tai rooleja, joissa nykyisin voi toimia myös nainen, mutta näillä sanoilla vihjataan, ettei se ole oikein sopivaa.

Yleispätevä maskuliinisuus on ongelmallista monessa mielessä: se esittää miehen ihmisen prototyypinä ja ylläpitää miehen suurempaa

leksikaalista näkyvyyttä suhteessa naiseen (Kaisa Karppinen ja Mila Engelberg aloitteessa suomen kielen lautakunnalle)

Ongelman korjaaminen on kuitenkin osoittautunut hankalaksi, koska ihmiset – naisetkaan – eivät kovin helpolla suostu muuttamaan kielenkäyttöään. Lisäksi kaikille *mies*-sanoille ei ole helppoa löytää sopivia vastineita. Niitä pitäisi korvata eri tavoilla, esimerkiksi *juristi*, *puheenjohtaja*, *putkiasentaja*, *peränpitäjä* ja *agentti*, ellei sitten haluta kaavamaisesti käyttää sanoja *lakihenkilö*, *puhehenkilö* jne.

Lisäksi ongelmakenttään kuuluu muitakin sanoja kuin *mies*, kuten *isäntä*, *isä* ja *veli* johdoksineen, esimerkiksi *isännöitsijä* ja *veljeys*.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunnan käsiteltävänä on ehdotus siitä, että ongelma ratkaistaisiin yksinkertaisesti siten, että mainitut sanat määritellään sukupuolineutraaleiksi. Tämä merkitsee, että *mies* tarkoittaisi vain ja ainoastaan ihmistä yleisesti. Vastaavasti *veli* viittaisi yleisesti sisaruksiin, ja *isä* tarkoittaisi kumpaa tahansa vanhemmista. Tämä edistäisi myös kielen tehokkuutta. Nythän suomessa ei ole sanaa, jota voisi käyttää yksikössä englannin sanan *parent* vastineena. Myös sanat *isäntä* ja *emäntä* määriteltäisiin tehtäviä, ei sukupuolta tarkoittaviksi. Tästä seuraisi, että stueretteja kutsuttaisiin sukupuolestaan riippumatta lentoemänniksi.

Miten sitten osoitettaisiin sukupuoli silloin, kun se on tarpeen? Tämä voidaan ratkaista olennaisesti samoin kuin rotusanojen ongelma (ks. hakusanaa Rodut) mutta siten, että sana *kökkömies* tarkoittaa miespuolista henkilöä siitä riippumatta, kuka tätä sanaa käyttää. Tämä johtuu siitä, että kökkömiesten hallitsemassa maailmassa ei koskaan ole tarpeen osoittaa kunnioitusta miehelle vain siksi, että hän on mies. Vastaavasti sanoissa *jalonainen*, *jalotyttö* jne. tulee kaikkien aina käyttää kunnioitusta osoittavaa etuliitettä. Koska yhteiskuntamme alistaa ja nöyryyttää jalonaisia, ei heillä koskaan ole aihetta osoittaa pienintäkään oman sukupuolensa väheksyntää.

Niinpä esimerkiksi juhlapuhuja voi hyvin aloittaa puheensa nasevasti sanoilla *Hyvät herrat*, koska tämä määritelmän mukaan viittaa sekä kökköherroihin että jalorouviin ja jaloneiteihin. Vastaavasti sana *palomies* on tasa-arvon kannalta ongelmaton ja tarkoittaa niin jalonaispalomiehiä kuin kökkömiespalomiehiä eli lyhyesti kökköpalomiehiä.

Tätä on kaikkien miesten syytä kannattaa, jalonuorimmista jalopimuista jaloivanhimpiin kökköukkoihin, jopa vauvasta jalomummoon! (Sana *ukko* on ongelmallinen, koska se viittaa sekä ikään että sukupuoleen, joista toinen vaatisi *jalo*-liitteen ja toinen *kökkö*-liitteen. Tämä ratkaistaan esimerkistä ilmenevällä tavalla siten, että itse sanaan liittyy väheksyvä etuliite mutta sen edessä on ikään viittaava sana, joka ilmaisee, että väheksyntä ei kohdistu ikään.)

Mies ja nainen

Olen ruvennut miettimään tuota miehen ja naisen välisen keskustelun voimatasapainoa. (Antti Miranto)

Mietteissäsi tuntuu olevan mukana todistamaton ja kyseenalainen presuppositio eli ennakko-olettama, jonka mukaan miehen ja naisen välillä voisi olla keskustelua.

Naiset joskus väittävät sellaista esiintyvän (miehet kuvaavat saman ilmauksella ”akka jäkättää” tai ”aina se valittaa” tai ”mitenkähän mä onnistuisin näyttämään siltä kuin kuuntelisin?”). Tosin naisten lausumat asiasta eivät ole kovin johdonmukaisia – heidän tavanomainen valituksenaiheensahan on ”miksi me emme koskaan keskustele?”

Fantasiafilmeissä siinä esiintyy miehiä, jotka onnistuvat kaatamaan naista kuin heinää vain sillä, että ”kuuntelevat heitä”. Näissä fantasioissakaan ei yleensä ole keskustelua, vaan miehen mahdollisten äännähtelyjen tarkoitus on vain osoittaa kuuntelemista ja ”ymmärtämistä”. Jos lausahduksissa olisi jotakin muuta sisältöä eli olisi jonkinlaista keskustelua, mentäisiin välittömästi farssin puolelle ja mies kuvattaisiin surkimuksena, jolle mikään ei onnistu.

Mies luonnonoikkuna

Vaikuttaa pahasti siltä että miehet ovat vain joku luonnon oikku ja julma pila. (lasse)

Biologisestihan tuo on aivan selvä asia. Naaras on perustyyppi, ja Y-kromosomiksi kutsuttu luonnonoikku aiheuttaa oudon poikkeaman: yksilön, joka ei pysty synnyttämään, ei imettämään, ei tuntemaan empatiaa jne. Moiset oikut olisivat tietysti hävinneet, elleivät naaraat olisi tunteneet suurta myötätuntoa ja otaneet Y-olentoja hoiviinsa, jopa ruvenneet synnyttämään jne. heidän puolestaan.

Loppu on historiaa. Siis sitä, mitä sanotaan ihmiskunnan historiaksi, jossa luonnonoikut pääsivät hallitsevaan asemaan ja alistivat normaalit ihmiset, siis naaraat.

Mietelauseet

”Itse keksityt” mietelauseet ovat sellaisia, jotka on luettu tai kuultu jossakin synkässä tai sekavassa Mielen tilassa ja ovat jääneet Mieleen jostakin syystä – ja Mielen itsesuojelu häivyttää muiston ikävästä kontekstista.

Toki Mielen luovuus vaikuttaa sikäli, että mietelause muistetaan väärin tai muunnettuna, yleensä parisataa millieviä latteampaan suuntaan.

(”Evi” on banaliteetin eli latteuden standardoitu yksikkö. Yksi evi, tunnus E♥, on keskimääräisen euroviisun sanoituksen sisällön banaliteetti. Tavoitteena on saattaa määritelmä vakaammalle pohjalle tuottamalla prototyyppi, joka on muodostettu eri euroviisujen keskiarvon pohjalta parlamentaarisenä komiteatyönä ja jonka banaliteetti määritellään 1 E♥:ksi. Samalla saadaan EU:lle kansallislaulu.)

Mietelauseilla on taipumus lyhentyä lopusta päin. Näin on syntynyt mm. ”Elämä on.” Erään teorian mukaan näin käy siksi, että mietelausesta rustaava henkilö on niin keskittynyt syvämietteiseen puuhaansa, ettei huomaa rekan olevan tulossa, ja hän ehtii sanoa vain mietteensä alkuosan.

Miinoista luopuminen

Voisiko rypälevodka korvata jalkaväkiviinat? (Karvinen)

Meinaatko, että pulloja levittäisi Venäjän vastaiselle rajalle? (Juhana Harju)

Vastakysymykseen sisältyvä luova väärinlukeminen on avannut tien jalkaväkimiinoista luopumiseen. Maahantunkeutujan (suom.: ryssän) sotilaat, jotka huomaisivat maastoon levitetyt votkapullot, ryhtyisivät innokkaasti tekemään rypälevotkapaukkuja ja unohtaisivat tyhmän sotimisen. Make drinks, not war! Tunnetustihan entinen aseveljemme Saksa sovelsi saman strategian alkeismuotoa perääntyessään Tornioista: he jättivät sinne kunnon viinalastin.

Asiasta onkin jo laadittu yksityiskohtainen suunnitelmaehdotus rauhanministeriössä (ent. puolustusministeriö, o.s. sotaministeriö).

Pullojen yhteyteen voisi levittää myös petroliastioita, tähtisadetikkupakauksia, narukeriä ja tulitikkupuntteja. Näin vieraat voisivat kunnon kännin vedettyään tehdä Molotovin cocktaileja ja leikkiä, kuka tuhoaa eniten omia panssarivaunuja. Muuten on riski, että kaiken viinan juotuaan he sitten krapula-aamuna tulla rymistelevät tankeillaan Suomen puolelle etsimään lisää viinaa tai suolasillejä.

Haagin II rauhankonferenssissa sovitun maasodan ohjesäännön mukaisesti on tässä yhteydessä huolehdittava siitä, että upseereille on tarjolla konjakkia.

Ministerinsalkku

Kannattaisi ruveta valmistamaan laadukkaita ministerinsalkkuja, joita voisi jaella apupuolueille ministerinpaikkojen korvikkeeksi. Niihin voisi kirjailla kultajäljitelmäkirjaimin ”Erikoislähettiläs ja täysivaltainen ministeri” ja sen alle petiitillä ”in spe” ja sitten ”ministerin” nimen.

Salkut tietysti tehtäisiin aidosta genuiinnahasta.

Ministeriöt

Ennen vanhaan ministeriöidenkin nimet olivat rehellisiä, esimerkiksi ”sotaministeriö” ja ”kulkumiesten ja yleisten naisten ministeriö”, joskin jälkimmäisesti käytettiin usein leikillistä väännelmää ”kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö”.

Ennen kuin ministeriöt tarpeettomana väliportaana poistetaan, olisikin syytä ottaa käyttöön uudet nimet, jotka kuvaisivat sitä, mitä ministeriö oikeasti tekee. EU:n paikallishallinnon uudistuksessahan ministeriöt korvataan komissariaateilla, joita selvyiden vuoksi (erotukseksi EU:n komissaareista ja pääosastoista) kutsutaan kansankomissariaateiksi. Mutta siihen on vielä monta vuotta aikaa, joten voisimme ottaa käyttöön kuvaavat nimitykset:

- kansliaministeriö
- julkilausumaministeriö
- lainvääntöministeriö

- kuntaministeriö
- paraatiministeriö
- veroministeriö
- koulunkiusausministeriö
- tukiaisministeriö
- sensuuriministeriö
- ökyministeriö
- holhousministeriö
- vetkutusministeriö.

Minna Canth

Minna Canthin päivää on suositeltavaa viettää lukemalla hänen miehensä Immanuelin oivallista kirjaa ”Kritik der praktischen Vernunft”, joka on suomennettu nimellä ”Käytöllisen järjen kritiikki” (teoksessa ”Siveysopilliset pääteokset”). Samalla vietämme tasa-arvon päivää olemalla tasa-arvoisempia kuin tietämätön ja hyvästä huuhaasta osaton rahvas.

Minna Canthin päivänä sopii myös lukea (mieluiten ääneen) hänen erään mestarinovellinsa alku, jossa ei ole mitään paheksuttavaa postmodernismia, intertekstuaalisuutta, interseksuaalisuutta tai muuta kieroutunutta:

Hän oli kylän lemmikki. Vanhat häntä suosivat, nuoret häntä ihaelivat ja lapset häntä ystävänänsä rakastivat. Ei ollut aatetta niin ylevää, jot’ei sydämensä olisi omistanut, ei määrää niin korkeata, jonka saavuttamisesta olisi epäillyt. Poikana heilui hän korkeimpien puiden latva-oksilla, nuorukaisena taisteli hän metsän väkeväin asujanten kanssa ja moni kaatunut otus kertoi hänen nuolensa tarkasta iskusta. Hän oli Suomen raikas, toivorikas nuorukainen, tuo iloinen Hemmo.

<http://www.gutenberg.org/cache/epub/12612/pg12612.html>

Moderni fysiikka

Asioita perusteellisesti ja pitkään – useita miljoonia nanosekunteja – mietittyäni olen perustanut nettiin kvanttiryhmän, joka on samanaikaisesti olemassa ja olematon ja johon kaikki samanaikaisesti kuuluvat ja ovat kuulumatta.

Ryhmään lähetettyjen viestien määrä on jo ylinumeroituvasti ääretön, mutta onneksi niiden sisältö on niin helppoa, että niitä voi lukea äärettömän nopeasti ainakin jos istuskelee nestemäisessä heliumissa. Lukemisen nopeuden lisäksi viestit myös unohtuvat nopeasti, joten tekin olette jo unoh-taneet kaikki ryhmästä lukemanne viestit.

Muistilista

Tein tossa työlistaa asioista, joita pitäisi tehdä. On niin juhlava tunne, kun saa vetää jotain listalta yli. (Sartsa)

Hyvä idea, mutta lähinnä seuraavasta syystä: kun Mielessä oleva asia kirjoitetaan paperille tai tiedostoon, se lakkaa olemasta Mielen rasite, koska nyt se on määritelty hoidettavaksi. Asialle ei toki oikeasti tarvitse tehdä mitään. Kysehän on vain Mielen terveydestä.

Muistitikku

Noin tietoturvamielessä ei kannata kerätä maasta muistitikkuja. Tai ainakaan testata niitä Windows-koneessa. Ne on halpa tapa saada troijalainen yrityksen verkkoon. (Olli V, tiede.fi:n keskustelussa)

Tuo oli muuten mainio vinkki virusten levittäjille! Muistitikut ovat varsin-kin tukusta tai suoraan tehtaalta ostettuina sen verran halpoja, että niitä voisi hyvin kylvää maahan, täytettyinä sopivalla kiehtovalla kuva- ja muulla aineistolla ynnä viruksilla.

Tähän pitää lisätä hymiö ☺ ihan sen vuoksi, ettei tulkittaisi laittomuuteen yllyttämiseksi. Tietokonevirusten tahallinen levittäminen on tietysti rikos. Toisaalta myös lailliset mainostajat voisivat ottaa vinkistä vaarin. Millä muulla tavalla saataisiin kuluttaja itse kantamaan kotiinsa miljoonia kiloja mainoksia? (Muistitikkuunhan mahtuu nykyisin jopa gigatavuittain tietoa. Yksi gigatavu on miljoona kilotavua.)

Muna vai kana?

Vanha kysymys ”kumpi oli ensin, muna vai kana?” tarvitsee tarkennuksen, sillä jotkut viisastelijat väittävät, että ensin oli tietysti munia. Munivathan jo dinosaurukset. On siis kysyttävä: ”kumpi oli ensin, kananmuna vai kana?”

Sivumennen sanoen munasta kuoriutuu kana vain noin 50 %:sentin todennäköisyydellä. Tosin Suomessa lain mukaan kanalla tarkoitetaan myös kukkoa, mutta kuka nyt laeista välittäisi?

Mutta mikä onkaan kananmuna? Kaupoissa myytävät ”kananmunat” ovat hedelmöitymättömiä, siis eivät oikeastaan munia vaan vain kuorellisia munasoluja. Ei sellaisesta tule kanaa eikä kukkoa.

Maailman ensimmäinen kana on syntynyt jonkin geenimutaation tai lajien risteytyksen seurauksena. Maailman ensimmäisen kanaksi luokiteltavan linnun vanhemmat eivät siis vielä olleet kanoja, eikä sen emon munima muna siten voinut olla kananmuna.

Sitenpä kana oli ennen kananmunaa. (Pasi Pikkupeura)

Voi näitä viisastelijoita!

Eiväthän lajit risteydy. Näin sanoi jo paleontologian isä Georges Cuvier yhdessä suuren Linnén kanssa: niin monta on lajeja kuin ääretön Oleva aikojen alussa loi.

Tällä samalla viisaudella, emmekä siis millään viisastelulla, löydämme tietysti vastauksen suureen dilemmaan:

”Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.”

Nih! Siis hyvä niin! Ei mitään uusia lajeja, lajien välisellä saastutuksella tai muilla paholaisen keinoilla, kuten Mutaatioilla.

Kuten alkutekstistä "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּיִם וְהַיָּבֵשׁ וְהַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-חַי הַיָּבֵשׁ וְאֶת כָּל-חַי הַיָּם וְאֶת כָּל-חַי הָאָרֶץ וְאֶת כָּל-חַי הַשָּׁמַיִם וְאֶת כָּל-חַי הַיָּבֵשׁ וְאֶת כָּל-חַי הַיָּם וְאֶת כָּל-חַי הָאָרֶץ וְאֶת כָּל-חַי הַשָּׁמַיִם" helposti nähdään, tässä tarkoitetaan nimenomaan aikuisten eläinten luomista. Ennen kananmunaa oli kana, eikä se ollut peräisin munasta, kuten pakanallis-kalavaleisissa maailmansyntymyyteissä väitetään.

Mystiikka

”Jos etsit jotain, etsi sitä itsestäsi.” (Sufimystiikkaa, Sari Käsälän mukaan).

Olen päättellyt, että sufimystiikka on saanut alkunsa pyhästä peseytymättömyydestä. Tunnetustihan munkit yms. ovat pitäneet peseytymistä ja muuta itsensä hoitamista halveksittavana ja synnillisenäkin maallisen loiston tavoitteluna. Niinpä he huomaavat kokevansa erikoisia kokemuksia kuten outoja ääniä, ihoaistimuksia ym.

Mainitsemasi viisaus on siis alkujaan ollut kehoitus itse kunkin munikin tms. yrittää etsiä ja poistaa edes suurin osa kirpuista, täistä, saivareista tms.

Myötätunto

Mulla on sikainfluenssa ja 1973 lukematonta huuhaata. (H. Markus Lang)

Mietin suunnattomasti, kumpi on pahempi asia.

Kiitos myötätunnosta tosi paljon!

Olet tervetullut. Lähetän tässä 5 kZ empatiaa. Toivon vastalahjaksi suunnitteleen saman verran myötätuntoa sen johdosta, että jengi duunissa sikaflunsailee niin paljon, että minä ressurkka joudun terveenä olemaan vähän jokaisen coveri. Hyvä puoli on tietysti se, että voi poimia itselleen kaikki hauskat hommat muiden pöydältä ja jättää muut hommat odottamaan heitä, mutta epäilen hiukan, että tästä voi olla jonkin verran seuraamuksia. No, siihen mennessä minut on varmaan rokotettu – taudin mentyä ohi – niin, että saan rokotuksesta jonkin sopivan taudin.

(Z = tsemppi, empatian standardoitu kansainvälinen yksikkö. Yksi tsemppi on se empatian määrä, jonka normalisoitu yksilö tuntee kuullessaan puolisonsa joutuvan maksamaan 1 000 euroa lisäveroa.)

Mälsä

Sana ”mälsä” tarkoittaa kuusen karikkeessa kasvavaa sienikasvustoa, joka saa alkunsa isohkon eläimen virtsatessa karikkeeseen, jolloin kosteus- ja ravinneolot muuttuvat erityisen suotuisiksi kuusenkusirähmä-nimiselle sienelle *Urocybe abietis*. Koska kasvusto haisee laholle, homelle ja kuselle, sen nimityksestä on sekundaarisesti tullut slangissa käytetty kielteissävyinen sana.

Mökkielämä

Nykyisin ”kesämökille” hankitaan sähköt ja vesijohdot ja televisio ja kohta kai internettikin! Aivan tolkutonta. Mitä ihmettä ihminen tekisi mökillä, jolla on kaikki samat härvelit ja hössötykset kuin kaupunkikodissakin? No sitä samaa tylsää elämää. Mitä kannattaa reissata tuntikaupalla meno- ja paluuruuhkassa vain päästäkseen jonnekin, missä on telkkarit ja internetit kuten kotonakin, paljon heikommalla resoluutiolla ja surkeammalla kaistapäänleveydellä?

Oikealla mökillä ihminen tietysti palaa luontoon tai ainakin agraariyhteiskuntaan. Eipä ole puutetta tekemisestä, kun itse nostat vedet kaivosta (joka tietysti olet kaivanut omin kätösin), kaadat ja hakkaat itse puut, kaivat maakellaria vähän syvemmäksi jotta ruoka edes jotenkin säilyisi, hankit elantosi metsästä, puutarhasta, pellolta ja vedestä, vain omaan taitoosi luottaen. Mökille vievä tie vaatii sekin jatkuvaa kunnossapitoa, joka tehdään terveellisesti puukolla (vesojen katkominen) ja lapiolla. Iloisiin askareisiin kuuluu myös mökin vartiointi, mm. ansojen tarkastaminen ja naapurinraatojen heittäminen niistä pois naapurin puolelle.

Juhannuksen lähestyessä on myös alettava rakentaa kokkoa, jotta siitä saataisiin pitäjän isoin ja komein. Sellainen vaatii pitkäjänteisyyttä. Jo toukuussa pitäisi olla pohjakehikko valmiina. Sopiva pohjakehikko on neliön muotoinen, ja tottumaton voi aloittaa pienehköstä, jonka sivun pituus on vain neljännesvirsta, korkeus kymmenen kyynärää.

Juhannusviinojakaan eivät kaikki tee ajoissa, joten kesäkuun alussa alkaa olla todella kiire, jottei jouduta tyytymään kerran tai kahdesti kirkastettuun hätäviinaan. Laadukkaan juhannusviinan pitäisi oikeastaan saada kehittyä katajatynnyrissä saamassa aromia ainakin 15 vuotta.

Ja onkos aitomökkiläisen perinteistä juhannusmakkaraakaan vielä edes aloitettu? Muistattehan, että tosimakkaran teko aloitetaan teurastamalla siikoja ja nautoja ja lampaista paljain käsin ja sitten sullomalla ne kaikki lampaan suoliin. Mausteeksi aitoja luonnonyrttejä kuten suopursua, kuusenkerkkiä ja omassa haudassa tehtyä tervaa.

Kun näin on tehty työtä viikko aamuhämärästä iltahämärään, voi suoda itselleen sen ylellisyyden, että lähettää kirjekyyhkysellä Facebookiin viestin, jossa tapahtumat on selostettu.

Naapuruus

On se saatana, kun **naapuritalon** putkiremontista tulee niin paljon melua, että tuntuu kuin olisi istunut koko päivän hammaslääkärin porattavana. (K. Kajava)

En ihan ymmärrä... nautitko melusta? No onhan maailmassa kaiken maailman rokkia, josta kuulemma joku pitää, joten miksei muustakin melusta ja mölinästä.

Vai onko sinulla halpishammaslääkäri, jonka tuolissa istuminen ei olekaan rentouttavaa ja kaikin puolin miellyttävää? Kannattaisi vaihtaa. Minua joskus harmittaa, kun tajuan nukahtaneeni ja siten missanneeni osan koke-

muksesta. Hammaslääkäriini joskus valittaa, että käyn liian usein ja että hampaistosta ei nyt kerta kaikkiaan löydy mitään hoidettavaa, ja minä yritän pyydellä, että jos nyt edes hammaskiven poisto, kun edellisestä kerrasta on jo yli viikko.

Olisi edes oma taloyhtiö, niin sen jotenkin tajuaisi, mutta että naapurissa...

Kannattaa pitää turvallinen välimatka lähimpään naapuriin. Etäisyyden riittävyyden voi arvioida esimerkiksi raskaan tykistön avulla. Jos ammus osuu naapuriin, niin se on paitsi hyvä juttu myös osoitus siitä, että naapuri oli liian lähellä.

Naisen pukeutuminen

Nainen on alkanut pukeutua yhä enemmän kuin mies. Tämän sanotaan johtuvan siitä, että kamppaillaan samoista työpaikoista. (Jorma Moll, ryhmässä sfnet.keskustelu.kieli)

Allekirjoittanut on joskus persoonakohtaisesti suorittanut keskustelutoimintoja mainitun toisen sukupuolen edustajien kanssa ja saanut tällöin sellaisen käsityksen, että pukeutumiskoodissa havaittavat muuttumistendenssit ovat kuitenkin valtaosaltaan uskottavasti selitettävissä johtuviksi pukeutuvan subjektin itsensä kokemasta miellyttävyydestä, motoristen toimintojen joustavoittamisesta ja näihin verrattavissa olevista pragmaattisista näkökohdista.

(Selkokielellä: Tytöt ja naiset käyttävät housuja, T-paitaa ja lenkkareita ihan sen takia, että niin on paljon mukavampi olla ja liikkua.)

Naisen sielu

Urbaani legenda väittää, että Konstantinopolin 2. kirkolliskokouksessa vuonna 553 jKr. olisi päätetty yhden äänen enemmistöllä, että naisella on sielu. Tästä ei kuitenkin todellisuudessa ole minkäänlaista todistetta. Pöytäkirjat ovat kadonneet, ja myöhemmin sepitetyt jutut kertovat kirkkoisien pohtineen paljon tärkeämpiä kysymyksiä kuten monofysiittistä heresiaa.

Paikkansa pitäneen kyllä se, että kyseisessä kokouksessa käsiteltiin kysymystä sielusta. Esillä oli kuitenkin tältä osin vain kirkkoisä Origeneen oppi, jonka mukaan sielu on olemassa jo ennen ihmisen syntymää. Tämä oppi julistettiin kirotuksi harhaopiksi yhdessä Origeneen eräiden muiden oppien kanssa. Tämän johdosta Origenes onkin ehdolla huuhaapyhimykseksi, koska hän on ensimmäisiä historiasta tunnettuja henkilöitä, joka joutui kärsimään vainoa puhtaasti huuhaan takia, tosin postuumisti (siis kuolemansa jälkeen).

Naisvalta

Tosimies viihtyy naisten hallitsemassa ympäristössä, koska siellä hänen suuruutensa vain korostuu.

Kuvitelkaapa vain vaikkapa 42 naista ihmettelemässä, miten hehkulampun saisi vaihdettua, ja muodostamassa alakomiteoita asian naisnäkökulman

tutkimiseen, kun yhtäkkiä heidän keskellään loistaa valkeus: mies, joka osaa selittää, miksi hehkulamput tuhoavat maailman, ja osaa soittaa paikalle sähköalan ammattilaisen installloimaan kaasupurkaukseen perustuvan valoemittorin.

Nimi on enne

Nomen atque omen, 'nimi ja (samalla) enne', toteaa erään antiikkisen komedian henkilö. Korpelan sitaattilain (ks. hakusanaa Sitaatit) mukaisesti tämäkin siteerataan lähes aina väärin, *Nomen est omen*, 'nimi on enne'. Mutta väärä sitaatti sisältää kyllä syvältä viiltävää viisautta.

Verkkosivustosta "<http://www.kabalarians.com>" saa pika-analyysin oman etunimensä ja ennen muuta kenen tahansa muun etunimen enteisyydestä. Seuraavassa on nimen "Jukka" analyysi suomennettuna, ja kuten näkyy, se osuu enemmän kuin täydellisesti.

Vaikka nimi *Jukka* luo voimakkaan halun olla sekä looginen että tekninen, korostamme, että se aiheuttaa tunteiden kiihkeyden, jota on vaikea hallita.

Tämä nimi, yhdistyneenä sukunimeen, voi estää onnellisuuden, tyytyväisyyden ja menestyksen sekä aiheuttaa erityis- ja hermojärjestelmien terveysongelmia.

Nimesi *Jukka* on luonut halun keskittyä sinua välittömästi kiinnostavien asioiden yksityiskohtiin siinä määrin, että muut pitävät sinua nipottajana.

Koneet ja tekniikka vetävät sinua puoleensa, ja voisit olla erinomainen niiden alalla, esimerkiksi tietokonealalla.

Sen sijaan, että perustaisit haluamasi järjestelmän ja järjestyksen, olet liiankin tarkka joissakin asioissa, joilla on sinulle merkitystä henkilökohtaisesti, mutta velto ja heikko muilla tavoin.

Pidät hyvin tärkeinä niitä asioita, joista satut olemaan kiinnostunut, ja voit olla varsin perusteellinen ja yksityiskohtainen siinä, mitä teet, mutta huomaat vaikeaksi olla johdonmukainen.

Nisäkkäiden nimet

Itsensänimittänyt "nisäkäsniemikunta" on keksinyt panna nimiä uusiksi rankalla kädellä, ja tämän "uudistuksen" on moni "tiedetoimittaja" niellyt ihan vakavana asiana. Ei auttanut, vaikka "toimikunta" sepitti sellaisia nimiä kuin "tikutaku" ja sai siitä kutsumanimen "tikutakutoimikunta".

"Toimikunnan" logiikka oli sellainen, että esimerkiksi maamyyrä ei saa sanoa maamyyräksi, koska se ei ole myyrä. Sisäpiiritietojen mukaan "toimikunnan" nimistön seuraavassa versiossa muutamien lajien nimet vielä muuttuvat. Virtahevosta tulee "löntykäs", koska se ole ole hevonen ja on jokseenkin kömpelö, ja muurahaiskävyistä "murkkuli", koska se ei ole käpy. Ja ihmisestä tulee "tyhmäapina", joka ilmentää nimeäjen käsitystä lajistamme.

Nokialla

Merkkillistä muuten että Suomen maatalous on suuri Itämeren saastuttaja. Pääosa maatalousalueiden vesistöistä laskee läntisille merialueille ja siellä on vesi paljon puhtaampaa. (Lasse Simpanen)

Puhtaampaa kuin missä? (Kare Pietilä)

Nokialla. (Mika Leinonen)

Jossakin muualla kuin täydellisen ymmärryksen sfnet.huuhaassa tuo voitaisiin tulkita vihjailevan kaksimieliseksi. Mutta sfnet.huuhaassa tunnetusti kirjoitetaan hyvääkin parempaa suomea, joten "Nokialla" viittaa yksiselitteisesti Nokian kuntaan ("kaupunkiin"). Vertaa: Tampereella ("Tampereen kaupungissa") – Tampereessa ("Tampere-nimisessä hotellissa").

Yritysten nimistähän käytetään huolitellussa kielessä tällaisissa yhteyksissä sisäsijoja, esimerkiksi "Hän on töissä Nokiassa", "Nokiassa sysikin on villanvalkoista" ja "Jos jokin Nokiassa tehty on laitonta, lakia on muutettava (Lex Nokia)".

Nolla

Me mateemaatikot alamme kokonaisluvut nollasta. (Risto Kauppila)

Luonnotonta. Luet itsesi matemaatikoksi ja samalla väität, että esimerkiksi Eukleides ja Pythagoras eivät ole matemaatikkoja – hehän eivät lainkaan tunteneet nollaa.

Nollasta alkaminen on luonnotonta myös siksi, että eihän nolla ole ensimmäinen kokonaisluku. Kokonaislukuhan on myös muun muassa esimerkiksi –42. Harjoitustehtäväksi jätetään todistaa, että nollaa ennen on kokonaislukuja numeroituvasti ääretön määrä eli aivan yhtä paljon kuin kokonaislukuja yhteensä.

Pelastaaksemme sinut tästä pinteestä voimme julistaa, että kirjoitusasu "mateematikot" ei ollutkaan satunnainen typo eikä lapsellista kirjoitusvirheillä leikkimistä vaan tarkoitti aivan eri asiaa kuin "matemaatikot". Tarkemmin sanoen kyseessä on yhdyssana, jonka osat ovat "matee" (murremuoto sanasta "made"), "maa" ja "tiko", monikossa "tikot".

Muuhan tässä on selvää, mutta "tiko" voi olla hiukan vaikea. Tunnetustihan lyhennesana "TIKO" tarkoittaa tietojenkäsittelyn koulutusohjelmaa, ja näin ollen on luonnollista ajatella, että "tiko" näin kirjoitettuna on kyseisen koulutusohjelman opiskelija. Gemenan käyttö viittaa siihen, että tarkoitetaan nimenomaan 1. vuoden opiskelijaa eli keltanokkaa, insinöörikelaiden kielessä "fuksi". – Etuliite "matemaa" viittaa siihen, että keltanokka kokee olevansa kuin kala kuivalla maalla ja nimenomaisesti made, tuo lötkyinen kalantapainen.

Näin lauseesi saa selityksensä: tietojenkäsittelyopin opinnot vasta aloittanut (siis tiko, tarkemmin kuvailtuna mateemaatiko) kokee olevansa täysi nolla, joten hänen on luonnollista aloittaa laskeminen nollasta.

Turvallista on myös *lopettaa* laskeminen nolnaan. Rajoittumalla lukujoukkoon {0} saadaan erittäin yksinkertaisia, kauniita ja helposti hallittavia struktuureja, kuten jäännösluokkarengas Z_1 .

Normaali-ihminen

Normaali-ihminen on osoittautunut myytiksi. Huolelliset tutkimukset kansainvälisessä mittojen ja painojen instituutissa ovat osoittaneet, että ihmisen prototyyppiä ei ole tallennettu sinne. Ei siis ei ole olemassa normaali-ihmistä (kuten on esimerkiksi normaalimetri, tosin virattomaksi käynyt, ks. [Prototyyppi](#)).

Biologisesti normaali-ihminen on kyllä olemassa, mutta varsin virtuaalisesti. Carl von Linnéhän määritteli lajin *Homo sapiens* tyyppiyksilöksi itsensä, mutta ei kuitenkaan antanut preparoida itseään tämän edellyttämällä tavalla.

Numerot

Apropos triljoona. Mink' ihmeen takia sähkölaskun viitteessä pitää olla kahdeksantoista numeroa? (Pekka Virtanen)

Kyse ei ole ihmeestä. Syynä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/9108/1723/1282/181/666 EY, annettu 1 päivänä huhtikuuta 2004, sähkömagneettisena aaltoliikkeenä ilmenevän energian kaupallisen myynnin laskutuksen järjestelmien yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

Triljoonassa on muuten 19:ksäntoista numeroa.

Iso firma tietysti ja paljon laskuja, mutta tollaisella luvullahan yksilöi jo maailmankaikkeuden jokaisen atomin saati sitten stadin sähkömitarit.

No ei ihan. Juuri tarkistamani tiedon mukaan maailmankaikkeuden atomien määrä ei ole kahdeksantoista- vaan kahdeksankymmentänumeroinen luku, tarkemmin sanoen 42 876 716 790 938 219 737 376 191 616 557 219 737 376 191 616 557 219 737 376 191 219 737 376 191 616 557.

Nuoruus

Sopiva aika nuoruusnostalgioille on tunnetusti tuomien kukkiessa. Jännä juttu muuten miten "tuomi" ja "suomi" rimmaavat. Kukaan ei liene tullut ajatelleeksi, että etymologialtaan epäselvä "suomi" johtuukin sanasta "tuomi", vaikka se on aika ilmeistä.

Vielä jännempää on se, että suomalaiskansallisissa nuoruusnostalgioissa yleensä muistellaan sellaisia asioita, joita kukaan ei todellakaan viitsi tehdä nuoruudessaan. Niin kuin nyt katsella ja nuuhkia jotain tuonta.

Tokihan tässä on se Mielen terveydellinen puoli, että illuusio nuoruudesta on ihmiselle hyväksi, ja sitähan voi harrastaa missä iässä vain. Vanhempana paremmin kuin nuorena, koska nuorethan ovat paitsi tyhmiä myös tylsiä tosikoita.

Vielä hullummaksi menee, kun suomalaiset rupeavat sovittamaan vieraita nostalgioita omaan ”kulttuuriinsa”. Ajatellaan nyt vaikka kaunista venäläistä laulua, joka alkaa ”Расцветали яблони и груши” eli puhuu omena- ja päärynäpuiden kukkimisesta. Eivätkös vain tšuhnat ole vääntäneet Katjušan ”Katusjaksi” ja sanat alkamaan ”Kauniisti kukkii syrenit ja ruusut, tuoksuu tuomet joen rannalla”. Kyllähän syreeni ja tuomi osittain kukkivat samaan aikaan, onhan paremmalla väellä sanonta ”mellan hägg och syren”, vaikka se kuvaakin lähinnä kesän hienoimman jakson alkua ja loppua. Mutta mistä ruusu on tähän väännetty?

Ruusuhan alkaa kukkia aikaisintaan silloin, kun tuomen kukinta on jo ohi, ja varsinaisestihan ruusu on syyskukka, tai ainakin kukka, josta kuuluu ajatella, että se tuo jo syksyn sanomaa.

Näppis ruokana

Tietokoneen näppäimistö voi aiheuttaa ruokamyrkytyksen, kertoo tuore tutkimus. Työpaikoilla käytettyjä näppäimistöjä tutkinut Which?-järjestö huomasi, että näppäimillä oli pahimmillaan suurempi bakteerikanta kuin vessanpöntössä. (Black Stetson)

Melko erikoinen case jos joku tietokoneen näppäimistön syö! (Jouni Nordlund)

Näppis on mitä herkullisinta evästä leivän päällä tai salaatin höysteenä. (Anuk Asia)

Tokihan näppis sopii myös evääksi, mutta parhaimmillaan se on huolellisesti valmistetun aterian aineksena.

Kiireisimmät voivat tyytyä tekemään siitä aakkoskeiton. Mausteeksi kannattaa käyttää reilusti treemoja, jolloin tulosta voi kutsua jo ääkköskeitöksi.

Näppis sopii mainiosti muun muassa suomalaisten perinneruokien perusainekseksi (ks. hakusanaa Perinneruuat). Näppistä on muistettava riiputtaa ainakin pari vuorokautta viileässä sen jälkeen, kun se on teurastettu ja siitä on valutettu sähköt pois. Sen jälkeen se paloitellaan sopiviin osiin. Se voidaan myös valmistaa kokonaisena hauduttamalla sitä uunissa miedolla lämmöllä 42 tuntia, jonka jälkeen se voidaan gratinoida. Tarjoillaan esimerkiksi spagettikoodin ja tägisalaatin kera.

Objekti

Kun vaikkapa nainen antautuu miehelle niin mikä mies on. Ehkä ei objekti sillä naistakin tuossa voi sellaisena pitää mutta siis mikä. (Jarkko Lampo MikroPC.netissä; tämän kirjan 6. painoksessa on välimerkkien käyttö muutettu alkuperäisen viestin mukaiseen virheelliseen asuun, mikä tietenkin vaikeuttaa virkkeiden ymmärtämistä mutta tuo mukanaan jälkihuuhailun oudon tunnelman)

Ei, mies ei ole siinä objekti, ei seksiobjekti eikä muukaan objekti, ei subjekti, ei predikaatti eikä edes vaatimaton predikaatintäyte, vaan vain surkea tulosijainen habitiivinen adverbialli.

Ohjauslaitteet

Miksiköhän kukaan ei valmista silikonisia, halkaisijaltaan noin 12 cm olevia pehmeitä mollukoita, joissa olisi päällä nipukka ja alla USB-liitäntäjohto, jolla mollukka lämmitetään n. 36,5 Celsius-asteiseksi. Sitte, jos siinä olisi sellainen feature, että kun nipukkaa hiplaa sormella, se lievästi kasvaa ja muuttuu kiinteämmäksi, niin hyvä olisi. Jos mollukkaa voisi käyttää tietsan hiiriohjaimena, niin vielä parempi. (Baggie)

Mistä päättelet, että kukaan ei valmistaisi? Oletko edes kysynyt hovihankkijaltasi? Vai tarkoitatko, että sellaisia pitäisi saada marketeista ja R-kioskeista?

Tuollaisia kannattaa muuten valmistuttaa kaksi kappalein sopivaan pintaan kiinnitettyä. Sitten voi käyttää kahta hiiriohjainta samaan aikaan.

Lisäohjainten mahdollisuuksia on varmaankin helppo keksiä. Niillä voi toteuttaa hands-free-toiminnallisuudenkin.

Tuollaisten tavanomaisten laitteiden lisäksi voisi olla kiinnostavaa kehittyttää esimerkiksi FBI-laite (Flatulation-Based Input). Olisihan hienoa kirjoittaa sillä tavoin henkeviä juttuja huuhaaseen ja sitten, kun joku kommentoisi jutun olevan ihan per*eestä, voisi nasevasti vastata, että juuri niin! Löytyisikö kiinnostusta kimpptilaukseen?

Ohjelmointikielet

Keksin juuri 3:olme uutta ohjelmointikieltä:
Tarja+++ O B
(Sari Käsälä)

Voi voi, te nuoret luulette itse keksineenne tai keksivänne kaiken.

B-kielihän on vanha keksintö, kuten voidaan päätellä siitäkin, että C-kielen nimi perustuu siihen, että C on B:n seuraaja. B:n pohjana taas oli BCPL, Basic CPL, joka oli CPL:n (Cambridge Programming Language) yksinkertaistus. (Viite: <http://www.lysator.liu.se/c/dmr-on-histories.html>)

Myöhemmän kielenkehittelyn mielikuvituksettomuutta puolestaan osoittaa se, että C:n seuraajiksi väitettyjä lapsellisia väännelmiä ja sotkuja kutsutaan lapsellisilla sotkunimillä, jotka koostuvat C:stä ja erikoismerk(e)istä, esimerkiksi "C++", "C#" ja "C--".

Oikea ja vasen

Oon nyt yrittänyt räknätä taas kerran moniaita kertoja oikeaa ja vasenta, ja onhan se edelleenkin niin, että oikea eli se toinen vasen on se puoli, jonka puolella on se käsi, jolla kirjoitan kynällä, kun olen oikeakätinen? (Heli Rajala Facebookin sfnet.huuhaa-ryhmässä)

Olet oikeassa (no pun intended) mutta hyödyttömästi. Kuka nyt kynällä kirjoittaisi, ja kuka muistaisi kätisyytensä? Oikean ja vasemman erottaminen toisistaan on kieltämättä hankalaa. Itse ratkaisin asian kymmenvuotiaana leikkaamalla oikean käden peukalon melkein poikki. Ajoitin tämän vielä lääkarilakon aikaan, joten lääk. kandin ompelusten jäljiltä oikea peukalo on

niin erilainen kuin vasen, että se toimii hyvänä peukalosääntönä. Siis ei tarvita edes nyrkkiä.

Oluen jakelu

”Nokian Panimolta 100 000 olutpulloa viemäriin.” Voiko mitään muuta tuotetta toimittaa loppukäyttäjille tätä tehokkaammin? (Risto Lankinen)

Aluksi on syytä ihmetellä uutista. Aika kummallista. Eikös tuollainen tuki viemärit aika ikävästi? Samalla suuri määrä kierrätyskelpoista lasia joutuu hukkaan.

Jos kuitenkin oletamme, että uutisessa jokainen virke on huuhaata, kuten uutisissa yleensäkin, voimme ehkä päätellä, että kyse on 100 000 *pullollisesta*. Tämähän olisi maallikkomainen tapa ilmaista tilavuus 33 m^3 .

Vaikka määrä siis on varsin pieni, kyse onkin vasta kokeilusta. Kysymykseen täytyy vastata, että jakelutapa on todellakin edistyksellinen ja ensimmäinen jakelu kehittävä keksintö pitkiin aikoihin. Ajatuksen toteuttaminen vain vaatii joitakin kangistuneiden ajattelutapojen muutoksia ja mahdollisesti teknisiä uudistuksia.

Lisäksi tarvitaan suunnittelutyötä, jotta järjestelmästä saadaan joustavasti toimiva ja jotta sen kautta voidaan toimittaa myös muita nesteitä. Lupavimmalta vaikuttaa vuorosuuntainen (half-duplex) nesteensiirto, jossa ”viemäriverkostoa” – jolle tietenkin tarvitaan uusi nimi, koska siitähän tulee tässä myös tuomari – käytetään esimerkiksi vuorotunnein erisuuntaiseen siirtoon. Lisäksi on syytä harkita, että sitä käytetään oluen jakelun lisäksi myös mm. maidon jakeluun.

Vuorosuuntaisuuteen tietysti liittyy tarve läppälaitteistoihin, jotka huolehtivat siitä, että virtaus kodeista pois päin ohjautuu sopivassa vaiheessa jätevesilaitokseen eikä esimerkiksi panimoon. Näiden laitteiden luotettavuuteen kiinnitetään erityistä huomiota. Huolellisesti varjeltu salaisuus on, että kun järjestelmää pari vuotta sitten kaikessa hiljaisuudessa testattiin, läppälaitteisto petti, ja tämä huomattiin vasta neljän viikon kuluttua – sattumalta, kun joku alkoi ihmetellä puhdistamoon tulevan ”jäteveden” epämiellyttävää hajua.

Tutkijat ovat optimistisia sen suhteen, että uusi järjestelmä melko piankin tekee niin pullot kuin tölkitkin tarpeettomiksi, millä on suuri ekologinen merkitys. Panimoiden, meijerien yms. tuotantojärjestelmät voidaan suoraan kytkeä verkostoon, jolloin jää pois valtava määrä raskasta rekka- ym. liikennettä, jolla olutkoreja yms. kuljetetaan tehtaalta tukkuvarastoon, sieltä myymälöihin, niistä kotiin ja sitten taas tyhjinä takaisin myymälöihin jne.

Alkuvaiheessa kuluttajat voivat ammentaa juomansa pitkävartisella kauhalla nesteverkoston päätteestä (ent. wc), mutta tuotekehittelyn odotetaan tuottavan uusia, kätevämpiä hanallisia ratkaisuja. Oluen ystävää siis odotavat mukavat ajat, joskin hän joutuu sopeuttamaan rytminsä verkoston vuorosuuntaisuuteen.

Oluen vahvuudet

Ehdotukset kakkosoluesta ovat herättäneet kummallista valitusta. Yleensä-hän kaljafriikit valittavat, että ”Suomessa on liian vähän olutlaatuja”. Eivät ole ressurkat tainneet pitkään aikaan päästä käymään kunnon kapakassa vai mitä ”oluthuoneita” ne nykyisin ovat olevinaan. Niissä on olusia sen verran, että kun ottaa yhden jokaista, niin alkaa jo tuntua humala muussakin kuin kitalaessa. Toisella kierroksella saattaa jo hiukan huipata.

Mutta kyllähän Suomeen muutama oluttyyppi lisää mahtuisi. Esimerkiksi 2½-olut voisi olla kiinnostava, samoin 3¾-olut.

Vielä parempi olisi, jos diskreetti luokitus diskreetisti korvattaisiin vapaalla liukuvalla asteikolla. Jokainen saisi siis juuri niin vahvaa olutta kuin haluaa. Asiakas voisi siis tilata esimerkiksi 4,47715 paino-%:n olutta*), ja baarimikko tai -misu tekisi sitä ottamalla vettä, suomalaista olutta jollain nimellä ja spriitä ja lorottamalla vähän kustakin sekaan sopivassa suhteessa. Jos saksalaiset pyörtyisivät nähdessään tällaista Reinheitsgebotin vastaista toimintaa, niin sehän olisi vain hyvä asia.

*) Standardinmukaisesti ilmaistuna: olutta, joka sisältää etanolia 44,7715 g/kg.

Omatunto

Totesin jo viime kesänä, että koska omatunto ei kuulu ydinosoamis-alueeseen, minun on järkevintä ulkoistaa se toimialan ammattilaiselle. Omantunnon hallussapidosta on vain huolta ja harmia, kun taas ulkoa ostettuna se on vain pieni kuluerä vuosibudjetissa. (Tommi Nieminen)

Aivan. Suomessa vain on sellaisen toiminnan perinne päässyt katoamaan, kun muuan svealaisten kuningas rahapulassaan tai rahanhimossaan kansallisti kirkon omaisuutta ja tämän perusteluksi ”puhdisti” uskon erään (nunnan naiseen) kerettiläismunkin sekavien oppien mukaan.

Hyvin toiminut ane- ja messujärjestelmä kumottiin ja tilalle tuotiin ”sydämen usko” ja ”vanhurskaus yksin uskosta”, mikä esti toimivan ulkoistuksen. Se myös johti jatkuvaan epäilyyn, epävarmuuteen ja ahdistukseen siitä, uskotaanko nyt varmasti oikein. Niinpä uskovaisen varmimpia tuntomerkkejä tuntuu olevan, että hän voi hiki ja valittaa uskonsa vähäisyyttä ja heikkoutta.

Tässä onnettomassa tilanteessa on syytä harkita jopa omatuntokysymysten hoitamista ohjatulla järjestelmällä samaan tapaan kuin eräät muut sosiaaliset peruskysymykset (mm. työterveydenhoito ja eläkkeet) on järjestetty. Yritykset voidaan velvoittaa hankkimaan omatuntopalvelut hyväksytyltä alan yritykseltä, elleivät ne voi osoittaa itse järjestäneensä omatuntohuoltoaan standardin ISO 9000 mukaisesti sertifioituna.

Omituisia makuja

Minua ihmetyttää, miten ihmiset niin usein vertaavat juomien ja ruokien makuja kusen ja paskan makuun ja myös haukkuvat asioita ihan paskaksi.

Siitähän voisi päätellä, että he maistelevat kusta ja paskaa ainakin niin usein, että niiden maut pysyvät hyvin muistissa.

Tästä tulee ihan Mieleen, että maailmassa on kansantanhujen ja sukurutsan lisäksi ehkä pari muutakin asiaa, joita ei ehkä kannata kokeilla edes kerran eläessään.

Vai olenko erehtynyt? Näin aloin ajatella seuratessani suurta sianpaskakeskustelua (ks. Sianpaska).

Ongelmat

Tuo ongelmasi tänne, me tehdään niistä neurooseja. Tai vaikka sitten psykooseja. (Jukka Lahtinen)

Tuohon pitää vielä lisätä: Tuo hyvät ideasi tänne, me tehdään niistä sulle ongelmia.

Operaattorit

Onko reikäkorttioperaattoreita vielä oikeasti töissä jossain?
Ei kai? (Risto Kauppila)

Toki on. Puolustusneuvosto, joka nykyisin toimii huippusalaisena organisaationa, on huolehtinut siitä, että maassamme on riittävästi resursseja toimintaan pitkäaikaisen saarron ja sodankin oloissa. Tätä varten pidetään salaisiin paikkoihin hajakeskitettyinä suurta määrää höyryvetureita, häkäpönttöautoja, työhevosia, helmitauluja, mekaanisia kirjoituskoneita jne. sekä tietysti myös niiden käytön hallitsevaa työvoimaa.

Tähän joukkoon kuuluu muutamia tuhansia reikäkorttioperatöörejä eli modernilla kielellä -operaattoreita. Määrä ei tietenkään riitä mihinkään, koska jos nykyisin Suomessa tietokoneella hoidettavat hallinto- yms. asiat hoidettaisiin kokonaan ihmistyönä, ei koko galaksin väkiluku riittäisi. Mutta kyseinen joukko tulee toimimaan iskujoukkona, joka pikakouluttaa muutamia kymmeniä tuhansia ihmisiä reikäkorttioperatööreiksi, joita käytetään kaikkein kriittisimpien tietojenkäsittelytehtävien hoitoon kuten armeijan rättikirjanpitoon.

Useimmat eivät ole kuulleet tästä mitään. Tämä todistaa toiminnan tärkeydestä, koska kyseessä on siis erittäin tarkasti varjeltu salaisuus.

Opiskelijaradikalismi

Vanhan valtauksessa kuulutettiin, että kaikki Suopon (nuoremmille katsojille kerrottakoon, että se oli siihen aikaan Suojelupoliisi) miehet nouskoon ylös. Kaikki nousivat paitsi kaksi berberitakkista miestä.
(MR2)

Ai sinäkin olit siellä? Vanhan valtaajiksi ilmoittautuneita oli jossain vaiheessa niin paljon, että laskettiin, ettei Vanhan koko tilavuus olisi millään sulloimisella mahdolluttanut koko määrää, mutta sehän oli vain suurpääoman etuja palvelevaa porvarillista aritmetiikkaa.

Mutta tarinasi kertoo liikuttavasti tuonaikaisesta naiiviudesta. Niinpä ker-
ron minäkin tositarinan muutamaa vuotta myöhemmältä ajalta.

Kokoomuslaiset opiskelijat olivat perustamassa jonkinlaista yhdistystä tai
piiriä torjuakseen vasemmistolaista vaikutusta valtiotieteellisessä tiede-
kunnassa. Nimi olisi suunnitelman mukaan ollut ValPo, Valtsikan Porvarit,
joskin joku totesi, että se vaatisi jonkin määritteen, esimerkiksi ”Valkoinen
ValPo”. Kun kokouksessa oli läsnäolijoiden esittäytymisen aika, muuan ri-
supartainen nuori mies sanoi ”Ai minä? Minä olen täällä vain vasemmiston
vakoojana.”

Ja niinhän minä olin, tosin vain itse itseni lähettäneenä. Liikuttavaa puh-
dashenkisyyttä osoittaa, että maininta aiheutti vain hetken häkeltymisen,
jonka jälkeen kokous jatkui aivan normaalisti.

Oolannin sota

Eix kukaan muista, että Oolannin sotaa laulettiin 70-luvulla: Sunffaraa,
sunffaraa, osta lenkkimakkaraa, kyllä Kekkonen kustantaa? (Sari Kän-
sälä)

Oolannin sota ei ole leikin asia!

Oolannin sotahan oli globaalisti katsottuna itämaisen sodan eli Krimin so-
dan pieni sivujuonne, mutta siinä oli Suomen kannalta se vakava sisältö, et-
tä lännen johtavien suurvaltojen Britannian, Ranskan ja Sardinian törkeä
aggressio loukkasi Venäjän valtakuntaa sen puolustaessa kristittyjen oike-
uksia Turkin ääri-islamistisen valtion sortoa vastaan. Tässä aggressiossa ne
tekivät tuhotöitään myös Suomessa, joka oli erottamattomasti yhdistettynä
Venäjän valtakuntaan.

Oolannin sodasta laulaminen oli siis äärimmäisen äärioikeistolainen neu-
vostovastainen provokaatio, jossa kutsuttiin länsivaltoja hyökkäämään Ve-
näjää vastaan Suomen irrottamiseksi Venäjän yhteydestä.

Oopiumia kansalle

Huuhaa täyttää täydellisesti klassillisen määritelmän uskonnolle:

Die Religion ist der Seufzer der bedrängten Kreatur, das Gemüt einer
herzlosen Welt, wie sie der Geist geistloser Zustände ist. Sie ist das
Opium des Volkes. (Karl Marx)

Siis:

Uskonto on ahdistetun luontokappaleen huokaus, sydämettömän
maailman sydän, hengettömien olojen henki. Se on kansanoopiumi.

(Välttää huonoja käännöksiä ja vääriä sitaatteja! Tuon mietelmän viimei-
nen lause säännönmukaisesti käännetään väärin, ikään kuin K. M. olisi kir-
joittanut »für das Volk» eikä »des Volkes».)

Opiskelu ja puutarhanhoito

Mitä varten joku edes opiskelisi kieliä, eikä mitään muuta? Kielihän on vain väline. (AMIS DROPOUT)

Mitä varten joku edes opiskelisi tekniikkaa, eikä mitään muuta? Tekniikka-han on vain väline.

Kielet sen sijaan ovat toki myös itsetarkoitus. Joku saattaa opiskella kieltä välineellisesti, voidakseen vaikuttaa ihmisiin tai edes korjatakseen heidän tekstejään. Mutta aito humanistinen opiskelija keskittyy opinnoissaan enemmänkin vatjan äännehistoriaan yms. kuin tylsiin välineellisiin asioihin.)

Täytyisi sitä jotain muutakin osata elämässä.

Tärkeää on vain puutarhanhoito, eikä sekään ole kovin tärkeää, eikä sitä tarvitse osata, kunhan harrastaa vain.

Puutarhanhoidon ”tärkeys” perustuu siihen että puutarha hoitaa itsensä ja ”hoitajalle” jää aikaa tehdä mitä mieltä. (Lasse Simpanen)

Aivan, mutta harrastuksen hienouteen kuuluu, että se vaikuttaa hyödylliseltä, mielenkiintoiselta ja syvämietteiseltä. Tässä suhteessa se voittaa jopa sfnet.huuhaahan kirjoittamisen ja jättää kauas taakseen mm. tyhjän toimitamisen, taivaanrannan maalaamisen, strategiasuunnittelun, filosofian, politiikan, pitsinnypläämisen, napanöyhden keräämisen ja seminaarit.

Orjuus

Orjan ja palkkatyöläisen veteen piirretty ero on siinä että orja kuuluu omaisuuteen ja omaisuudesta pidetään huolta. (Lasse Simpanen)

Tuohon eroon kiinnitettiin huomiota myös mm. Konfederaation vapaussodan aikana ja jälkeen, kun imperiumin propagandistit mustamaalasivat (no pun intended) mm. orjien oloja Konfederaatiossa ja tekivät orjuuden lopettamisesta jopa hyökkäyksensä tärkeimmän tekosyn.

Vastauksena propagandaan korostettiin, että Pohjoisen työläisköyhälistö oli paljon huonommissa oloissa – nukkuivat slummeissa ja tekivät pitkää päivää pimeissä, likaisissa, meluisissa ja vaarallisissa tehtaissa – kuin Etelän orjat, jotka saivat enimmäkseen tehdä työtä aurinkoisilla puuvillapelloilla iloisesti rallatellen. Ja isäntä huolehti heistä hyvin kuten muustakin omaisuudestaan.

Nykyaikana on tapana korostaa, että työntekijät ovat yrityksen tärkein resurssi. Siitä pitää paikkansa se, että yritykset käsittelevät työvoimaa resursseina, kuten raaka-aineita, koneita jne. Työvoimaa ostetaan, kuten muitakin resursseja, sieltä, mistä kulloinkin saa halvimmalla riittävän hyvää resursseja. Työntekijää ehkä huolletaan kuten konettakin, mutta työntekijäyksilöllä ei tietenkään ole arvoa tai merkitystä enempää kuin koneyksilöllä – se vaihdetaan surutta toiseen, jos vaihto kannattaa.

Olisikin aika ennakoluulottomasti selvittää orjuuteen palaamisen puitteet ja muodot. Koska tämä tulee kohtaamaan ennakoluuloista vastustusta,

muutos on paras aloittaa tapauksista, joissa asianomaisen oma kanta voidaan jättää huomiotta.

Jos rikoksista, irtolaisuudesta ja työttömyydestä tuomittaisiin yleensä orjuuteen määrääjäksi tai eliniäksi, saataisiin ensinnäkin edullista työvoimaa ikäviinkin töihin. Näin voitaisiin myös torjua elinkeinoelämän tai sen toimintojen siirtymistä halvemman työvoiman maihin. Kohtahan mitään suoritettavaa työtä, joka ei ole paikkaan sidottua, ei tehdä Suomessa, vaan esimerkiksi asiakaspalvelu ulkoistetaan sinne, missä työ on halvinta. Orjuus tarjoaa ainoan realistisen keinon kilpailla halvimpienkin maiden kanssa.

Lisäksi orjuus loisi henkilökohtaisia siteitä ja huolenpidon (ja toki myös valvonnan) sellaisille ihmisille, jotka nyt ovat syrjäytyneitä. Samalla säästettäisiin valtavia määriä vankeinhoidon, sosiaalitoimen ym. resursseja. Kun orjuus havaittaisiin moderniin yhteiskuntaan hyvin sopivaksi, se voitaisiin laajentaa koskemaan mm. irtolaisia, sosiaalipummeja ja huonosti käyttäytyviä nuoria. Lisäksi monet köyhät perheet saisivat taloutensa kuntoon myymällä joitakin perheenjäseniä orjaksi.

Orjuus olisi ainakin lyhyaikaisena myös houkutteleva masokismiin taipuvaisille sekä uudenlaisista kokemuksista kiinnostuneille. Kun kaikki on jo nähty, lähde elämysmatkalle orjalaivalla!

Ajatukset siitä, että orjille sopivaa työtä ei ole riittävästi, ovat kovin vanhentuneita. ”Koneethan tekevät raa’an työn” ei pätenyt edes teollisuusyhteiskunnassa, sillä koneita hoitamaan tarvitaan ihmisiä, ja se vasta usein raskasta onkin. Palveluyhteiskunnassa, jollaisessa nyt elämme, työpaikat ovat yhä suuremmassa määrin palvelutöitä, jotka luonteeltaan ovat nimenomaan orjantöitä. Johtuuhan palvelua tarkoittava kansainvälinen sanakin, *service*, latinan sanasta *servus* ’orja’. Nykyisinhän asiakkaat valittavat – hyvin aiheellisesti – asiakaspalvelun asenteista. Maksavalla asiakkaalla on oikeus odottaa serviiliä, orjamaista asennetta!

Jokainen uusi työtäsäästävä keksintö luo uutta raa’an työn tarvetta. Tarvitaan esimerkiksi leegio ns. asiakaspalvelijoita ottamaan vastaan valituksia, kysymyksiä ym. siitä, että koneet eivät toimi. Tyypillisesti pitää vain osata valita tai arpoa sopiva vakiovastaus ja selittää jotain, jonka asiakas jo tietää tai joka ei mitenkään kuulu asiaan. Esimerkiksi väkivaltarikoksista tuomitut sopisivat hyvin tekemään orjina sellaista työtä; asiakkaat eivät niin herkästi valittaisi ihan niin paljoa, varsinkaan, jos asiakaspalvelu järjestetään kuva puhelimen tapaan, mikä en nettiaikakaudella ole ongelma eikä mikään.

Orpo

Kuten tunnettua, sana ”orpo” tarkoittaa varsinaisesti ihmistä, jonka vanhemmat ovat kuolleet hänen ollessaan lapsi. Sellaisesta ei luulisi lasketta- van leikkiä, mutta kuvaannollisessa käytössä ”orpo” taitaa nykysuomessa olla varsin kevyen tuntuinen: ”orpo olo”, ”orpo piru” jne. Se tarkoittaa siis suunnilleen samaa kuin huuhaakielen ”per*eetön” (ks. hakusanaa Per*e).

Vanhemmassa kielessä sanaan sentään liittyi mahti- tai muuta pontisuutta tiellä Taistojen tai muuten, esimerkiksi ”onnen orpo” ’onnesta osaton’.

Tietotekniikan kielessä orpous on kuitenkin päässyt arkikieleen, small talkiin ja ruokapöytäkeskusteluunkin sopivaksi. Kirjapainoalalta tuttu käsite ”orporivi” ’muusta kappaleesta eroon eri sivulle joutunut rivi’ on saanut seurakseen muitakin, esimerkiksi seuraavanlaista käyttöä (lähde: Microsoftin käännöstietokanta):

Tiedostosta %1 on tullut orpotiedosto, koska kaikki sen tiedostonimet olivat virheellisiä. Windows palauttaa tiedoston orpotiedostojen palautusvaiheessa.

Puretaan ylätiedoston ja alitiedoston suhde. Tämä tekee alitiedostosta orpotiedoston.

Microsoft Wordin ohjeessa ei kuitenkaan sentään puhuta leskien ja orpojen estämisestä vaan leski- ja orporivien estämisestä. Toisaalta Microsoft-suomessa orporivit ovat myös tietokannan rivejä, joilta on päätietue (äitirivi) hukassa. Asiaa ehkä selittää se, että Microsoftin suomennokset teetetään Irlannissa (fakta) hobgoblineilla ja leprechauneilla (perusteltu epäily).

Orvoksi olisi loogista kutsua myös tietokonetta, jolla ei ole yhteyttä mihinkään muuhun tietokoneeseen. Sellainen ei voi myöskään olla orjakoneen (slave computer) asemassa ns. slave–master-suhteessa. Se voi siis laulella ”Ma oon orpona, mutten orjana. / Miksi itkemään, kun onnest’ unta nään?”

Osta 3, maksa 2

Minua pientä ja keskisuurta ihmistä hämmästyttävät mainokset, joissa käsketään ostaa 3 ja maksaa 2. Koska ostaminen per se¹ on oikeustoimi, jossa oikeusobjektin omistusoikeus muuttuu vastikkeellisessa saannossa eli maksua vastaan, niin miksi mehercle² minun pitäisi vielä maksaa jotain ostamisen lisäksi?

Kenties mainos voidaan tulkita epäonnistuneeksi yritykseksi ehdottaa vaihdantaa, jossa asiakas valitsee kolme tuotetta ja saa ostaa ne kahden hinnalla.

Silloinkin jäisi arvoitukseksi, mitä tarkoittaa tänään näkemäni erään KenkäKaupan³ mainos ”Osta 3 maksa 2”. Mitä ihmettä minä tekisin kolmannella kengällä?

Ehkä tässä on ajatuksena se, että kolmas kenkä olisi varakenkä sen varalta, että toinen varsinaisista kengistä menee rikki. Ajatus ei kuitenkaan voi toimia, sillä Smurphyn laista seuraa, että jos varakenkä on oikean jalan kenkä, niin rikki menee vasemman jalan kenkä, ja kääntäen.

¹ Itsessään. *Lat. huom.*

² Kautta Herkuleen. *Lat. huom.*

³ Versaalin käyttö on tässä intentionaalinen alluusio propriin.

Otto

Täten julistetaan ottoviikko alkaneeksi ja kehotetaan kaikkia sitä asianmukaisella tavalla ja hartaudella viettämään. (Jukka Lahtinen)

Patenttikorkki- ja kanisterihallituksesta muistutetaan, että rekisteröityjä tavaramerkkejä ei saa käyttää geneerisessä merkityksessä (yleisnimenä) ja että ne on kirjoitettava erisnimiä koskevien sääntöjen mukaan, esimerkiksi "Otto-viikko" tai tarvittaessa "Otto®-viikko". Samalla se toivottaa huuhaaväelle miellyttävää viikkoa Otto®-lonkeron parissa.

Jokainen pois juotu Otto®-pullo on pieni voitto maailman juomakulttuurille!

Paavi

Paavi voi ajatella mitä paavi haluaa. (AMIS DROPOUT)

Olet ihan väärässä. Paavi on erittäin alistetussa asemassa oleva duunari, jonka pitää koko ajan ottaa huomioon, mitä Pyhä kirja ja kardinaalikollegi ja kuuria sanovat, mitä maailman sadat miljoonat katoliset ja muut ihmiset ajattelevat.

Jos paavi joskus erehtyisi ajattelemaan mitä haluaa, hän helposti lipsauttaisi sen ilmoille ja se tulkittaisiin ex officio & ex cathedra sanotuksi, varsinkin jos hän sattuisi istumaan tuolillaan. Eikä ole mitään lomaa tuosta eikä eläkkeelle pääsemisen toivoa. Totisesti, servus servorum Dei on pahemmin orjuutettu kuin kukaan muu.

Pahan palkka

Sananlaskussakin sanotaan että paha saa aina palkkansa ylimmässä palkkaluokassa. (lasse)

Kaikki sananlaskut johtavat vain harhaan. Kuten vanha kansa sanoo: *Joka sananlaskuja kuulee, se kaiken väärin luulee.*

Todellisuudessaahan tosi pahat ovat palkkaluokkien ulkopuolella. Palkkaus ja muut edut on sovittu johtajasopimuksessa. Ne rikolliset, jotka ovat liian tyhmiä järjestääkseen tulonsa muodollisesti moitteettomalle pohjalle, puolestaan ovat palkkaluokkien ulkopuolella muista syistä.

Paikannimet

Koska Suomen kielen lautakunnan 1.4.2006 tekemä päätös paikannimien suomalaistamisen periaatteista ei vielä ole saanut ansaitsemaansa huomiota, esitämme sen pääkohdat tässä. (Vrt. kuitenkin hakusanaan Poliittisesti korrektit nimet.)

Uudistuksessa jatketaan vanhaa hyvää linjaa, jossa yleisimmin käytettyjä maantieteellisiä nimiä mukautetaan suomeen, esim. Stockholm > Tukholma, London > Lontoo. Kaivattuja uudistuksia ovat mm. EU:n hallinnon keskuspaikkojen selkeän suomalaiset nimet Rysseli ja Raspuri.

"Tavoitteena ei ole eristyä, vaan päinvastoin avata ikkunoita Eurooppaan ja maailmalle. Meidän on helpompi ottaa vastaan ulkomaisia vaikutteita ja keskustella niistä, kun voimme käyttää suomalaisen suuhun sopivia nimiä." toteaa kielitoimiston ylijohaja Marcus Sädeniemi.

Ensimmäisessä vaiheessa uudistus koskee paikannimiä. Suomalaistaminen tapahtuu eri menetelmillä:

- Mukautetaan vieras sana äänteellisesti suomeen, esimerkiksi Bryssel > Rys-seli. Tämä koskee varsinkin usein esiintyviä ja tuttuja nimiä, kuten ennenkin.
- Nimien määritteinä esiintyvät adjektiivit käännetään, esimerkiksi New York > Uusi Jorkki.
- Paljon käytetään myös koko nimen kääntämistä, esimerkiksi Kööpenhamina > Kauppasatama, Long Island > Pitkäsaari, Argentiina > Hopeamaa ja Buenos Aires > Hyvänilmanlinna.
- Joissakin tapauksissa käytetään vierasta nimeä mutta sellaisessa muodossa, että siitä ilmenee nimen alkuperä, joka tähän asti on ollut hämärtyneenä, esimerkiksi Andalusia > Vandaalimaa, Göteborg > Goottilinna ja São Paulo > Paavalinlinna.

Kaupunkien nimissä käytetään siis usein kätevän lyhyttä -linna-loppua, joka on tuttu historiallista nimistä (Savonlinna, Nevanlinna, Äänislinna jne.).

Etenkin Yhdysvalloissa on paljon nimiä, jotka näin muuttuvat paljon havainnollisemmiksi ja historiallista tietoa antaviksi. Esimerkiksi Louisiana > Ludviginmaa, Virginia > Neitsyenmaa, Los Angeles > Enkelkaupunki, San Francisco > Pyhän Fransiskuksen kaupunki ja Philadelphia > Veljesrakkau-den kaupunki.

Uudistuksella pyritään myös väistämään poliittisia ja ortografisia kiistoja eri paikkojen nimistä. Esimerkiksi Kiinan pääkaupungista on valitettavan kirjavasti käytetty muotoja Peking ja Beijing, mutta uusi virallinen suomalainen nimi perustuu nimen merkitykseen ('pohjoinen kaupunki'): Pohjanlinna.

Uudistusta on ehditty arvostella siitä, että joissakin tapauksissa syntyy epäselvyyksiä, koska sama nimi tulee usealle paikalle. Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään uutta, sillä onhan Suomessa vanhastaan esimerkiksi montakin Pitkärantaa ja Pyhäjärveä. Asiayhteys yleensä selventää, ja tarvittaessa voidaan käyttää tarkentavia määritteitä kuten nykyisinkin, esimerkiksi Amerikan Uusimaa (= Newfoundland) ja Venäjän Uusimaa (= Novaja Zemlja) sekä Italian Uusilinna (= Napoli) ja Venäjän Uusilinna (= Novgorod).

Myöhemmin uudistusta laajennetaan koskemaan myös muita nimiä, mm. henkilönnimiä. Toistaiseksihan suomalainen asu on ollut lähinnä vain hallitsijoiden ja paavien nimillä ja niilläkin varsin eriasteisesti. Tämä ei lainkaan sovi nykyiseen tasa-arvon aikaan. Uudistuksessa aloitetaan tunnetuimmista ja siten eniten suomalaistamista vaativista nimistä, esimerkiksi Augustus > Aukusti, Adam Smith > Aatami Seppä, Albert Einstein > Pertti Ykskivi, Francis Bacon > Ransu Pekoni. Osa nimistä voidaan ottaa suoraan Aku Ankasta, joka on toiminut rohkeana edelläkävijänä tällaisissa asioissa.

Painovirheet

Please, could anyone be kind enough to sell hard dick drives to me?
(Ilmoitus netissä)

Joskus syntyy vastustamaton halu irvailla muiden kirjoitusvirheille.

Silloin on hyvä muistaa, että muiden ihmisten limeisille panovirheille haureskelu on tuumorin alkeellisimpia juotoja.

”Painovoima”

Kömpelöt ihmiset selittävät kompastelua, tavaroiden pudottamista tms. painovoimalla. Newtonin painovoimalaki on kuitenkin kumottu aikoja sitten. On tieteellisesti todistettu, että mitään ”painovoimaa” ei ole sen enempää kuin maailmaneeetteriä tai flogistoniakaan.

”Painovoima” on alkeellinen animistinen uskomus, joka ei kuulu tieteeseen eikä edes sen esiasteisiin kuten myytteihin. ”Painovoimasta” puhuvat kuvittelevat luonnolle inhimillisiä ominaisuuksia. Kaikki ”painovoiman” vaikutukseksi selitetty johtuu yksinkertaisesti maailmankaikkeuden kaarevuudesta.

Pakkoruotsi

Haluaisin erota pakkoruotsista. (heikki.heinonen@varaventiili.fi)

Normaalisti pyydän tällaisista vapautuksista maksun etukäteen, mutta hätäsi tuntuu nyt olevan suuri. No niin, istuudupa nyt... ai niin, sinähän istutkin jo. Sulje silmäsi ja lue... hetkinen... tuota... pyydä coverisi paikalle lukemaan sinulle ääneen ja ummista silmäsi ja kuuntele nämä vapauttavat sanat:

Jag befriar dig från tanken om tvångsvenskan
och förbjuder den att komma igen i ditt huvud.

Paljaat peput

Kim Kardashian look-alike brunetti lukemassa huuhaata (paljain pepuin), olisi TODELLISTA HUUHAAN AISTIMISTA. (Baggie)

Huuhaan kielenhuolto-osasto huomauttaa, että instruktiivi kuten ”paljain pepuin” tarkoittaa tekemisen välinettä eli instrumenttia. Tässä tapauksessa se siis tarkoittaa, että lukemisen välineenä käytetään paljaita peppuja. Tähän voi huomauttaa, että jos teksti on ihan perseestä kuten Baggien jutut, niin sitä toki voi lukea perseellä yhtä hyvin kuin vaikkapa jalkapohjalla tai haimalla, mutta muutoin olisi suotavaa käyttää lukemiseen jotain välinettä, jolla edes teoriassa voi tunnistaa kirjaimia.

Kielenhuolto-osaston hyväksymä ilmaus on tietysti nominativus absolutus ”perse paljaana”, jossa käytetään vanhaa hyvää, uralilaiseen kantakieleen palautuvaa sanaa ”perse”. Pepuilla leikkiminen jätetään p*pp*lipoikien hommaksi.

Paljasjalkaisuus

Rasittaako kenkien ostaminen ja hoitaminen budjettiasi ja hermojasi? Ovatko jalkasi niin eri paria, että on mahdotonta löytää kenkiä, joissa molemmat jalat viihtyisivät? Joudutko alinomaa miettimään, mitkä kengät sopivat mihinkin tilaisuuteen? Vai mistä kenkä puristaa?

Siirry sinäkin paljasjalkaisuuteen! Eikös jo Tolstoi opettanut, että onnellisella miehellä ei ole kenkiä?

Kesällä on mukavaa tepastella nurmikolla tai rantahiekalla paljain, vapain jaloin. Silloin voi päättää: tällaiselta pitäisi kävelyn aina tuntua! Ja niinpä voi päättää luonnollisella tavalla totuttautua paljasjalkaisuuteen. Ilmojen aikana vähitellen viiletessä jalat tottuvat ja kasvattavat itselleen luonnollisen suojan, paksumman nahan – sen sijaan, että ne tungettaisiin toisen tuntevan olennon yltä riistetyistä verisestä nahasta teollisesti valmistettuihin koviin suojuksiin, jotka eivät kestä edes kunnon sadetta.

Liukkaiden kelien tultua saattaa olla tilapäisesti tarpeellista tervata jalkapohjat ja sirotella niihin sitten hiekkaa. Sen sijaan talveen, sikäli kuin se vielä koittaa (ks. hakusanaa Talvi), ei tarvitse erikseen varautua, sillä paljasjalkaisena elävän ihmisen jalat luonnostaan kehittävät itselleen riittävän tuuhean karvoituksen (kuten hobitteja esittäville näyttelijöille).

Paneminen

Vanha muistisääntö on: Sikaa pistetään, ruokaa laitetaan ja kaikkea muuta pannaan! Tämä auttaa välttämään kielen rappioilmiöitä, joissa sievistelevin sanakääntein kierrellään panemista. Panna ei ole pannassa!

Aina asia ei kuitenkaan ole kaikille täysin selvä. Esimerkiksi suuhunpaneminen on haluttu kyseenalaistaa:

Muistaakseni suu ei kuulunut pantavien asioiden listalle. (Jani Miettinen)

Jos siltä tuntuu, niin muisti pelaa hyvin mutta just jetsulleen väärinpäin.

Suuhun nimenomaan pannaan. Ei sovi pistää suuhun, vaikka suunsisäiset haavat paranevatkin verrattain nopeasti. Ei ole myöskään soveliasta laittaa (ruokaa) suuhun, vaikka sillä tavoin voisikin kuvitella säästävänsä sekä ruuanlaittoastioiden että lautasten ja aterimien tiskaamisen vaivan.

Ainoa, mitä voi jotenkin hyväksyttävästi laittaa suuhun, on totti. Otetaan suu, avataan se, kaadetaan suuhun 1 dL rommia, 1 dL noin 60-asteista vettä ja 3 rkl sokeria. Ravistetaan (ei sekoiteta) huolellisesti, ja totti on valmis nautittavaksi (nielaistavaksi).

Ai niin, taisin unohtaa mainita, että ennen ravistamista suu suljetaan. No yrittäkääpä nyt uudelleen näin korjattuna.

Paradoksi

Jos kaivataan asioita, jotka vievät yöunen – tuon elämän suuren tarpeettomuuden – niin aina voi nostaa esiin Russellin paradoksin: Jos olet parturi, jonka tehtävänä on ajaa nimenomaan ja vain kaikkien niiden alueellasi asuvien miesten parta, jotka eivät itse aja partaansa, niin tuleeko sinun ajaa oma partasi?

Russellin paradoksihan ratkeaa kyllä naisen logiikalla: Paradoksi on sovinistis-seksistinen, koska se pitää itsestään selvänä, että kyseessä on mies. Valitaan parturiksi nainen, ja ”paradoksi” katoaa käden käänteessä, ”in a

puff of logic” kuten tavataan sanoa. Keskiavertomieheltä vain kuluu muutama vuosikymmen tämän oivaltamiseen.

Parapsykologia

Taannoin selailin yhtä MMM-vuosikirjoistani ja törmäsin artikkeliin, jossa vaadittiin parapsykologiaa Suomen yliopistoihin ja paheksuttiin vanhoillisuutta, joka sitä vastustaa. (Hiski)

Elämme todellakin vanhoillisessa, jopa taantumuksellisessa maassa.

Parojen olemassaolokin halutaan usein kiistää. On jopa ihmisiä, jotka eivät tunne suomen sanaa ”para”! Heitä pitäisi lyödä Nykysuomen sanakirjalla päähän, vaikka Nykänen kuvaakin paran vain ”uskomusolioksi”.

Vankkumaton kokeellinen todiste parojen olemassaolosta on, että paran-voita on todistettu olevan olemassa ja se on kuvattu tieteellisesti, lajina *Fuligo septica*.

Lievempi torjunnan muoto on, että väitetään, ettei paroilla ole sielua, joten ei voi olla parasielutiedettä eli parapsykologiaa. Tämä on kuitenkin eräs rasismien muoto, joka on täysin verrattavissa siihen, että kielletään orjien, lasten, naisten ja ruotsalaisten sielun olemassaolo.

Parapsykologialla on mitä suurin käytännöllinenkin merkitys, koska parojen sielunelämän tunteminen auttaa meitä suhtautumaan jokaiseen kohtaamaamme paraan asiallisesti, kunnioittavasti ja molemmille osapuolille edullisella tavalla.

Parhaimmat onnittelut

Parhainta naistenpäivää! (Ilkka Lundberg, 8.3.2011)

Tasa-arvoneuvosto paheksuu syvästi toivotustanne. Sehän sisältää ajatuksen, että tämä naistenpäivä olisi jotenkin parempi kuin aiemmat tai tulevat, vieläpä niitä kaikkia parempi.

Vuosien asettaminen eriarvoiseen asemaan eli annuaalinen diskriminaatio on tuomittava jyrkästi. Vaikka se itsessään saattaa vaikuttaa ”harmittomalta” tai ”maan tapaan kuuluvalla”, se johtaa yhä laajenevaan eriarvoisuuteen, sortoon, rasismiin, natsismiin, kolonialismiin, imperialismiin, uuskolonialismiin, neoimperialismiin ja empiriokritisismiin.

Eikö vain Hitlerkin toivottanut ”parhainta naistenpäivää”?

Parnasso

(Parnasso on huuhaan virallinen kulttuurilehti.)

Mä en oo saanut Parnassoja mahtumaan mun kalenteriin, ja ette voi sanoo etten olis yrittänyt! Tunkilla, hydraulisella puristimella, gammasäteilytyksellä ja vaikka millä. (Pan-Urge)

Taisit kuulla tai ymmärtää vähän väärin, kun sinulle sanottiin, että tunge ne Parnassosi vaikka...

Parsiminen

Nykyajan ihmiset eivät osaa enää parsia*). Enintään nörtit sanovat parsivansa lausekkeita, kun tarkoittavat niiden purkamista.

*) Joku ehkä sanoo, että poikkeuksena on 60–90 miljoonaa ihmistä, jotka puhuvat parsia kuin vettä vaan, viljellen hienoja puheenparsia. Mutta kyllä suomeksi puhutaan yleensä persiasta tai farsista, vaikka se onkin vähän kysenalaista, koska kielen nimen s-kirjaimen kahdentaminen aiheuttaisi kovin sopimattomia assosiaatioita.

Pasifismi

Nyt pitäisi siteerata Russellia, mutta en muista, mitä hän sanoi. (H Markus Lang von Oberstdorf)

Tarkoitatko Russellin 3. jaarlia, pahamaineista vapaa-ajattelijaa, joka tuki Saksan aggressiota Suuren sodan 1. vaiheessa (yllyttämällä kieltäytymään aseista eli antautumaan) ja täysin epäloogisesti käänsi takkinsa 2. vaiheessa (1939–1945), tosin inhimillisesti katsoen ymmärrettävästi, koska siinä vaiheessa hän saattoi saarnata sodan puolesta ilman pelkoa itse joutua sotaan?

Jos et muista mitään hänen sanomaansa, muistat hänen tuotannostaan vähintäänkin kaiken tarpeellisen. Toki hänen Länsimaisen filosofian historia -fantasioitaan voi lueskella viihteeksi ja vaihteeksi, jos Hikipedia ja sfnet.huuhaa vaikuttavat liian asiallisilta.

Passi ja henkilökortti

Passi maksaa 53 euroa, henkilökortti 51 euroa. Kumpikin on voimassa viisi vuotta. Passin toimitusaika on noin viikon, henkilökortin kaksi viikkoa. Tätä lukiessa tulee Mieleen, miksi kukaan siis hankkisi henkilökortin. Se siis on 2 euroa halvempi, mutta sillä ei voi matkustaa kuin Schengen-alueen sisällä. Miksi ihmeessä jotkut jopa hankkivat passin *lisäksi* henkilökortin? Eihän henkilökortilla voi tehdä mitään sellaista, mitä ei voisi tehdä passilla.

Käytännöllinen vastaus on tietysti se, että passien menekin takaamiseksi passi pidetään niin isona, ettei se mahdu luottokorttikoteloon, ihan pieneen taskuun tms.

Vähemmän käytännöllinen vastaus on ”passissa on biotunniste!” Sitä pidetään siis kauheana uhkana yksityisyydelle. ”Biotunniste” tarkoittaa, että passissa on siru, joka sisältää passikuvan digitoituna ja kaksi sormenjälkeä digitaalisessa muodossa. Jos siis onnistuu rikosta tehdessään toheloimaan sormenpäät paljaina, saattaa herkemmin jäädä kiinni.

Pitäisiköhän kehittää uusi tuote, joka olisi tarkoitettu niille, joiden mielestä henkilökorttissakin on liikaa tietoa? Se voisi olla nimeltään esimerkiksi identiteettiasiakirja ja se maksaisi saman verran kuin passi tai henkilökortti, tai esimerkiksi 52 euroa, mutta siihen ei tulisi valokuvaa ja lisäksi nimeksi saisi haluamansa nimimerkin tai valenimen tai lyhenteen.

Ehkä voitaisiin kehittää myös LaTTuLu (Laajennetun TietoTurvan IdentifikaatioLujite). Se olisi luottokortin kokoinen muovikortti, jossa ei olisi mag-

neettiraitaa eikä sirua eikä mitään näkyviä merkintöjä. Muovin pitäisi olla kestävää mutta naarmuttamatonta niin, että tuotetta voisi käyttää esimerkiksi auton ikkunoiden rapsuttamiseen sitten, kun talvi yllättää autoilijat.

Pataluha

Pataluhaksi haukkuminen on erinomainen slow food -ruuanlaittokeino. Hyvin ja kauan haukuttu pataluha on suussasulavaa, terveellistä ja vähäenergiaista ruokaa. Aito perinnepataluha on ihmisten haukkumaa, mutta koirien haukkuma on lähes yhtä hyvää. Valitettavasti nykyisin joudutaan usein tyytymään koneellisesti haukuttuun pataluhaan, mutta sen makua voi parantaa haukkumalla sitä jonkin aikaa koko per*een voimin.

Perinneruuat

Perinteinen äitienpäivälounas sisältää meillä pötyä, lööperiä ja pajunköyttä. (Lume Laipio)

Jos nyt perinteistä puhutaan, niin kannattaisi tarjota pikemminkin moskaa, tunkaa, pirrustaa, lapskoussia, koassaa, piranaa, lummuusia, äkröörää, räätikkäliistettä, rötkäsalaattia, spiranaa, höpelökaalia, kalaressua, pylsyä, klapsakkaa, kumppusia, tohmuksia, topseilvellinkiä, sisuskaluperunoita ja aivokakkua.

Per*e

”Per*e” on huuhaakäytännön mukainen ilmaus, jossa sanan yksi kirjain on korvattu ns. peitemerkillä. Tarkoituksena on toisaalta välttää rumien sanojen joutuminen katsojan silmään (vrt. ”v***u”, ”****tana” jne.), toisaalta jättää sopivasti tulkinnanvaraa. Monissa tilanteissa nimittäin on tulkinnanvaraista, pitäisikö puhua per*eestä vai per*eestä, esimerkiksi ”per*eellinen mies”, ”per*etyttö” ja ”minun täytyy ajatella per*ettäni”.

Nämä ilmaukset eivät siis ole siveettömiä *per se* (latinaa, suom. ’itsessään’).

Tämän ilmauksen muunnelma on ”per*s”, esimerkiksi ”per*stuntuma”, ”per*ssuomalainen”.

Huuhaan korkeimmalle asteelle kohonneet huuhaatikot eivät tulkitse asteriskia ”*” peitemerkiksi vaan kirjaimeksi, erään konsonantin merkiksi. Tällöin se tarkoittaa soinnitonta retrofleksista frikatiivia, jonka foneettinen IPA-merkki on ɣ. Se on eräs suhuässä (suomen oikeinkirjoituksen š) ilmentymä, joka lausutaan s-äänteen tavoin mutta siten, että kielen kärki on voimakkaasti taaksepäin kääntyneenä ja hankaa siis kitalakea vasten. Täten se saattaa maallikon mielestä kuulostaa milloin s:ltä, milloin h:ltä, milloin taas niiden jonkinlaiselta välimuodolta. Lausukaamme nyt yhdessä [perɣe].

Pidätysongelmat

Pidätysongelmat ovat vaikea, elämänlaatuun suuresti vaikuttava asiakompleksi. Kyse voi olla esimerkiksi hengityksen, naurun, itkun, yskän, pierun, suuttumuksen, rikollisen, vihollisen, sateen, hevosen tai huuhaakirjoittelun pidättämisen tai pidättelemisen*) vaikeudesta.

*) "Pidätellä" on verbin "pidättää" frekventatiivinen eli toistuvuutta ilmaiseva johdos.

On syytä huomata, että monien asioiden pidättäminen voi olla suorastaan vahingollista. Oikeusministerissä valmistellaankin uutta lainsäädäntöä, jossa pidättäminen rajoitettaisiin viranomaistoimeksi, jonka saa suorittaa vain pidättämiseen oikeutettu virkamies.

Pii

Sillä mikä *muka* tekee piistä jotenkin paremman tai moraalisesti arvokkaamman kuin jokin toinen alkuaine, kuten esim. muovi?
(K. Kajava)

Eihän pii mikään alkuaine ole, se on luku, pahvi!

Tasa-arvovaltuutetun päätöksellä 1616/151967/2007/FDIWL/8 on piin arvoksi määrätty 3. Perusteluna on, että aiempi arvo oli paitsi irrationaalinen myös transsendenttinen. Lisäksi se muutenkin aiheutti ylipääsemättömiä vaikeuksia kumpaakin sukupuolta oleville aritmeettisesti haasteisille henkilöille.

Piin desimaalit

Nytkö vielä joku välkky selittäis et mihin noita miljardeja desimmaleja oikein tarvitaan? (Black Stetson)

Todistamaan paremmin, että Raamattu on väärässä!

Raamatun mukaan piin arvo on 3. Siinä nimittäin sanotaan: "Hän [Salomo] antoi myös valaa pyöreän altaan, jota kutsuttiin mereksi. Se oli reunasta reunaan kymmenen kyynärän levyinen, aivan pyöreä, ja mittanuoran oli oltava kolmenkymmenen kyynärän pituinen yltääkseen sen ympäri."
(2. Aikak. 4:2) Siis selvästi ilmaistaan, että ympyrän kehän pituuden ja halkaisijan pituuden suhde on tasan 3.

Tämä ei ole mitenkään satunnaista, vaan oikeaan uskoon kuuluu ajatella, että "kokonaisluvut on hyvä Jumala luonut, kaikki muu on ihmisten tekemää". ("Die ganzen Zahlen hat der liebe Gott gemacht, alles andere ist Menschenwerk". Leopold Kronecker, tiedättehän, se deltankeksijä.)

Mitä useampia desimaaleja piille lasketaan, sitä suuremmassa määrin osoitetaan, että piin todellinen arvo poikkeaa 3:olmesta.

Pikkusormi

Muilla sormilla tekee vaikka mitä, mutta eihän pikkusormella ole mitään tarkoitusta? (Black Stetson)

Pikkusormella on lukuisia olennaisia tarkoituksia, joista mainitsen tässä vain kolme:

- 1) yubitsume (japanilainen rituaali, jossa pyydetään anteeksi esitettyä loukkausta tms. katkaisemalla oma pikkusormi ylimmän nivelen kohdalta)

- 2) pikkusormen antaminen pirulle, jotta tämä jättäisi ihmisen muutoin rauhaan
- 3) laskeminen kymmeneen asti – kuka nyt haluaisi käyttää kahdeksan-kantaista lukujärjestelmää!

Pinaattiohukaiset

Mites pinaattiohukaisia pitäisi arvon huuhaatikkojen mielestä oikeaoppisesti nauttia[?] (Risto Kauppila)

Ensimmäiseksi on varattava riittävästi ensiluokkaista belugaa. Sitä levitetään paksultti ohukaisten päälle ja sen päälle puolestaan Kobe-lehmien maidosta valmistettua smetanaa. Ruokajuomaksi sopii arkisin Dom Perignon, jos oman samppanjatilan tuotto on niin pieni, ettei sitä voi alvariinsa latkia.

Ruokailun yhteyteen on toki hyvä saada hiukan ohjelmaa, mutta se on suuressa määrin makuasia ja riippuu myös ruokaseurasta. Voisi esimerkiksi tilata Bruce Springsteenin yhtyeineen esiintymään, jos seurueessa on sellaisen musiikin ystäviä. Mutta noin muuten voi tyytyä ihan vain tavanomaiseen sinfoniaorkesteriin, ainakin, jos linnassasi ei ole riittävän isoja tiloja oopperaesitystä varten.

Tämä olettaen, että kyseessä ovat Saarioisten valmiit pinaattiohukaiset. Jos on valmistutettu jotain laadukkaampaa, niin sitten lisukkeiden ja tilpehöörien on hyvä olla jotain vähän parempaa.

Pitkäjyntisiä

Pitkäjyntisiä JMT11 kerhohuoneella (Otsikko Otaxin keskustelussa.)

Mitä tulee tuohon jynti-kysymykseen, niin vastaus löytyy alla olevaa linkkiä seuraamalla. (Tuomas Kumpula)

No ei kyllä löytynyt. Jouduin ihan itse selvittämään asian. Selvisi, että ”jynti” tarkoittaa Äyliäisten, Riekkulan ja Kääkkälän murteessa alun perin katajapuusta tehtyä työkalua, jolla vängerretään pellavan loukuttamiseen käytetyn rätväimen piekuttimen lytky oikeaan, kielustavaan asentoon.

Metaforisesti ”jynti” tarkoittaa mainitun murrealueen eteläosassa myös ihmisen omantunnon sosiaalista ulottuvuutta. Niinpä ”pitkäjyntinen” tarkoittaa yksinkertaisesti ihmistä, jolla on hyvin venyvä – tai oikeastaan jo venynyt – omatunto.

Plagiointi

Plagiointisyytökset (”Tuohan on plagioitu –”) ovat yleensä plagiaatteja. Yleisesti hyväksytyn teorian mukaan plagiointisyytösten esittäminen oli tärkein syy kielen keksimiseen, sillä elekieli ei pystynyt tällaista viestiä kommunikoimaan riittävän täsmällisesti.

Historian viiltävää oikeudenmukaisuutta on, että kun luolamies Grok oli keksinyt kielen Kalevalan päivänä vuonna 122817 eKr., hänen naapurinsa Murg ryhtyi välittömästi syyttämään Grokia plagioinnista. Uusi keksintö oli

hänen mukaansa plagioitu Murgin isoisän väitöskivistä, jonka naarmut eivät suinkaan olleet satunnaisia vaan ensimmäisiä riimukirjaimia.

Plussapisteet

Erilaisia pisteitä jaetaan mitä kummallisimmista asioista, mutta tuotekehittelylle on vielä runsaasti tilaa.

Keskolle olisi mainiota mainosta, jos ystävällisyydestä saisi Plussa®-pisteitä. Niitä voisi jakaa sen verran pieninä määrinä (esim. hengen pelastaminen oman hengen uhalla 10 pistettä, muista teoista suhteessa vähemmän), ettei niillä ole mitään käytännöllistä taloudellista merkitystä. Näin saataisiin käytännössä ilmaiseksi kaksi hienoa asiaa: ihmiset tuntisivat itsensä hyveellisiksi ja myös kokisivat ansaitsevansa Rahanarvoisia Etuja.

Poliisialan oppilaitos

Poliisikoulu on muuten nykyiseltä nimeltään Turvallisuus- ja suoje-
lualan erikoisoppilaitoksen poliisiasian toimialan yleis-, erikoistumis-
ja täydennyskoulutuksen toimintayksikkö. (Jukka K. Korpela)

On muuten sellainen sanahirviö, että jätkät saattaa vahingossa kävellä
sumuilmalla koulun ohi koirien syötyä kotitehtävät... (Shesa)

Koska lausumani siis ilmeisesti otettiin tosissaan, vaikka se oli lähetetty
huuhaaryhmään, lieenee syytä tarkentaa, että kirjoitin kieli poskella. Kuiten-
kin tieto Poliisikoulun yhdistämisestä toiseen oppilaitokseen pitää paikkansa,
ja tosi outoa olisi, jos siinä yhteydessä ei oteta käyttöön jotain uusnimeä,
joka on todennäköisesti sekä pitempi että huomattavasti hämärämpi kuin
huuhaassa mainitsemani.

Tuskin Suomesta löytyy esimerkiksi sellaista huumorintajua, että nimeksi
otettaisiin "Poliisiopisto".

Jos kuitenkin joskus päästään siihen, että poliisikoulutuskin toimii terveillä
liiketaloudellisilla periaatteilla, tulisi oppilaitoksen nimestä tehdä yritys-
nimityyppinen (ks. hakusanaa Yritysnimet). Nimi voisi olla esimerkiksi
"Turvia" tai sitten jotain kansainvälisempää kuten "Servia" tai "Protia" (vrt.
to serve and to protect) tai "Securitate".

Poliittinen vastuu

Vuonna 2011 joutui zu Guttenberg, joka oli silloin Saksan suosituin poliitik-
ko, eroamaan vain siksi, että oli opinnäytteeseensä kopioinut muiden teks-
tejä. Hän jopa lupasi, ettei käytä niin hankkimaansa tohtorin titteliä, mutta
silti hänet painostettiin skandaalimaisesti eroamaan.

Suomessahan moista ei voisi edes kuvitella. Koska Saksa on barbaarimaa, ei
edes ole takeita siitä, että eroamaan joutunut poliitikko pääsisi automaatti-
sesti seuraavaan hallitukseen, jossa hänen pulueensa on mukana, kuten si-
vistyneessä Suomessa.

Poliittisesti korrektit nimet

Kuten tunnettua, monista maista ja kaupungeista on käytetty virheellisiä, imperialististen valloittajien antamia nimiä. Nykyisin onkin menestyksellisesti korjattu muun muassa "Bombay" Mumbaiksi, "Peking" Běijīngiksi, "Viipuri" Vyborgiksi jne. Jotkin korjaukset ovat kuitenkin herättäneet vastustusta. Kun "Burma" on korjattu Myanmar'ksi, ovat jotkut Burman laillisen hallituksen vastustajat lietsoneet kapinaa tätäkin vastaan, ja vaikka heidät on enimmäkseen vaiennettu Myanmar'ssa, heidän hengenheimolaisensa harrastavat kiihotusta muissa maissa.

Jossain määrin epäselvää on, tulisiko virheellinen nimi "Kiina" korvata mandariininimellä 中國 tai sen pīnyīn-transkriptiolla Zhōngguó vai olisiko käännöslainaa hyväksyttävissä. Tietävästi ainakin joissakin Suomen poliittisissa piireissä pidetään käännöslainaa "Keskustan valtakunta" hyväksyttävänä.

Koska suomalaiset ovat kiitettävästi siirtyneet käyttämään poliittisesti korrekteja muista maista ja niiden paikoista, meillä on moraalinen oikeus vaatia muita kohtelemaan samoin meidän nimistöämme. Tämä vaatii selvitystyötä, jossa muun muassa etsitään Suomen paikkakuntien vanhimmat, esimerkiksi saamenkieliset nimet.

Alkujaan ruotsinkieliset nimet pitää tietysti ottaa käyttöön suomalaisväänneilmien tilalle, kuten jo on tehty henkilönimissä (Zachris Topelius, vänrikki Stål). Niinpä "Helsingin" ainoa oikea nimi on se nimi, jolla Gustaf Wasa sen perusti, siis Helsingfors, ja "Suomenlinna" on tietysti korjattava Sveaborgiksi.

Maannimi on kyllä ongelma, koska Suomella ei vanhastaan ollut mitään nimeä, ja "Suomi" tarkoitti vain pienekköä aluetta lounaisrannikolla. Edes "Österland" ei ehkä kelpaa (ja vielä vähemmän tietysti sen käännös "Itämaa"), koska se tarkoitti vain osaa nykyisestä Suomesta, ilman Pohjanmaata ja Lappia.

Ehkäpä Suomen pitäisikin muuttaa uudeksi nimekseen yhdistelmänimi Österland-Österbotten ja tuomita imperialisteiksi ja kolonialisteiksi ne, jotka eivät suostu vaihtamaan oman kielensä Finland-nimitystä (tms.) tähän ainoaan poliittisesti korrektiin nimeen.

Vai pitäisikö nimeen ottaa mukaan Åland? Mahtoiko sekään kuulua Österlandiin? Entä "Lappi"? Mikä on "Suomen Lapin" poliittisesti korrekti nimitys?

Luonnollisestikin Suomi-nimi säilytetään, mutta vain alkuperäisessä merkityksessään, jota Sverigen imperialismi ei ole turmellut, nimittäin niin sanottua Varsinais-Suomea tarkoittamassa.

Politiikka

Politiikka ei sovi hyvään huuhaahan. Politiikkahan on huuhaan harjoittamista vakavalla naamalla, kädet nyrkissä ja muiden rahoilla.

Pomot

Minulla oli joskus tuotetyhmäpäällikkö, lajia pompotteleva, ins. AMK, joka ei edes tiennyt miten sulake toimii. (Sartsa)

Pah, tuohan ei mitään. Eikös amis-inssi vastaa sitä, mitä ennen sanottiin vastavalmistuneeksi teknikoksi? Sitä paitsi miksi kenenkään tarvitsisi tietää, miten sulake toimii? Et sinäkään tiedä, miten näppäimistösi toimii (mahdatko tietää edes näppäinten koodeja ja niiden toteutuksen jännite-tasoja?), mutta kyllä sinä silti hakkaat päivät pääksytysten ja yöt yöksytysten oikein tehokkaasti ja huuhaakansan iloksi.

Muhkeampi juttu on se täytenä totena kerrottu, että sähkötekniikan professori pyysi opiskelijaa vaihtamaan professorin työhuoneen hehkulampun, koska ei itse osannut. Tähän täytynee lisätä, että kyseessä oli vahvavirta-tekniikan professori, joka oikeasti kyllä olisi osannut mutta ei halunnut tahrata käsiään heikkovirtahommiin.

Meinas useasti itku päästä

Ai joka kerta kun muistit, paljonko se pompotteleva nilkki saa liksaa?

Porsaanliha

Kaupoissa myydään ja ravintoloissa tarjotaan porsaankyljyksiä, porsaanfilettä, possupataa jne.

Onko 110-kiloista sikaa (normaali teuraspaino) sopivaa sanoa ”porsaaksi”? Yhtä hyvin voisi kaikkea naudanlihaa kutsua vasikanlihaksi, hevosenlihaa varsanlihaksi, lampaanlihaa vuonanlihaksi jne.

Poste restante

Kääntäkää postinne ”Poste restanteen”, niin pääsette välillä jaloittelemaan edes postireissujen verran! (Lume Laipio)

”Poste restanteen”, suom. noutopostiin, itse Kunkin on syytä suuntautua, sillä Itellan, rahvaankiel. Postin, palvelujen kehittäminen vie vauhdikkaasti kohti lopullista ratkaisua: postin saajan on noudettava postinsa Itellan valtakunnallisesta keskukselta, jonne myös postilähetykset on toimitettava.

Onhan postin jakelu ja postilaatikoiden tyhjentely erittäin kannattamatonta toimintaa, jota ei nähtävissä olevassa tulevaisuudessa voida automatisoida eikä ulkoistaa Aasiaan.

Posti

Kävin hakemassa postista paketin, jossa oli uusimman kirjani tekijänkappaleita. Postineiti (käytän tätä vakiintunutta sanaa, vaikka en tarkistanut neitiyttä) vaati nähdäkseen henkilötodistusta, mihin minä ihmettelemään, että eihän pakettia hakiessa sellaisia ole ollut tapana tivata eikä minulla ole sellaista mukana.

Tiukka henkilöllisyyden tarkistus päättyi kuitenkin onnellisesti siihen, että kaivoin kuvattoman Kela-kortin, jonka oikeastaan ei pitäisi kelvata, mutta

kelpasi nyt. Huuhauden huippu saavutettiin postineidin kertoessa, että riittäisi, että paketin hakijalla on mukanaan coveri, joka voi todistaa oman henkilöllisyytensä! Yritin nopeasti tarkistaa, olenko jotenkin päätenyt sisälle Kafkan romaaniin, mutta en päässyt asiasta selvyyteen.

Vasta jälkeinpäin – kuten yleensäkin – tajusin, mikä olisi ollut paras tilanteeseen sopiva lohkaisu: No avataanpa se paketti, siellä on niitä henkilöto-distuksia, nimittäin kirjoja, joissa on minun nimeni tekijännimenä ja minun kuvani jossain kannessa.

Press any key

Tietotekniikan ihmiselle asettamista haasteista suurempia on ”Press any key”. Ns. peruskäyttäjä joutuu aivan hämmennyksen valtaan ja yrittää soittaa ns. helpdeskiin, koska hänen näppäimistöään ei millään löydy any keytä. Lisäksi kaikki helpdeskit eivät osaa ratkaista ongelmaa asianmukaisesti vaan esittävät asiakkaalle turhia teoreettisia selityksiä (”siis sä voit niinku painaa ihan mitä vaan namiskuukkelii”). Oikea yksinkertainen neuvo on, että suomalaisessa näppäimistössä any key on Q-näppäin.

Q-näppäimen käyttö on perusteltua, koska sille on erittäin vähän muuta käyttöä suomenkielisessä ympäristössä. Näin vältetään ne ongelmat, joita on syntynyt, kun ajattelemattomat neuvot ovat kehottaneet käyttämään välilyöntinäppäintä (space bar). Sehän on muita näppäimiä herkemmin rikottava mekaanisen rakenteensa takia ja lisäksi taajaan käytetty.

Ongelmaan on kuitenkin kehitetty muitakin ratkaisuyrityksiä:

Välilyöntinäppäimen kulumisen ehkäisyksi Tietojenkäsittelyauktori-teettien Seura on antanut syyskuun alusta lähtien takautuvasti välittömästi pakottavan suosituksen toteuttaa ohjelmien vastenäppäilyä odottelevaan kohtaan haastetulosteen ”>Press Any key, except for the space bar.<” (Mika Leinonen)

Finnish Artificial & Superficial Intelligence Society suosittaa kuitenkin kehittyneempää menettelyä, jossa ohjelma generoi tulosteen ”Please press the X key to continue”, missä X on satunnaisesti valitun näppäimen nimi. Lisäksi tämä tuloste on lokalisoitu eli kotoistettu eri kielille niin, että esimerkiksi suomenkielinen käyttäjä näkee sen asussa ”Miellyttäkää painakaa X avain jatkaa”.

Yksinkertaisissa toteutuksissa satunnainen valinta on tasaisen jakauman mukainen, mutta kehittyneemmissä valinta käyttää painokertoimia, jotka ottavat huomioon näppäinten keskimääräisen käytön. Toisin sanoen tällöin pyritään valitsemaan niitä näppäimiä, joita normaalisti ei käytetä. Tässä voidaan ottaa huomioon mm. näppäimistön kieliasetus, mutta parhaissa toteutuksissa on käytössä näppäinten käytön jatkuva seuranta (keylogger).

Professorit

Muusikot ovat enimmäkseen sivistymättömiä, koskapa jos sahaat sitä figeliäsi 8h/vrk, et ehdi kirjoja lukemaan. (Sartsa)

Samalla logiikalla voisi sanoa, että professorit ovat enimmäkseen sivistymättömiä, koskapa jos nysvää jotain tutkimuksia 8 h/vrk, et ehdi kirjoja lukemaan.

Huuhaata tässä on tietysti ajatus, että professori tekisi tutkimustyötä, vieläpä tuollaisessa määrin.

Tunnen yhden nuorehkon, lahjakkaan prohvessorin, mutta ei silläkään ole kaikki kotona.

No jos kaikki olisi kotona, niin kuinkas professoriksi pääsisi? Mutta nuorehko, lahjakas ja professori – taisi olla vain ovela viettelijä, joka esiintyi professorina. Tosin nykyisin nuorikin ihminen voi päästä ”professoriksi”, eikä lahjakkuuskaan ole este jos osaa kätkeä sen hyvin, mutta silloin kyse on jostain ”ma. professorista”. Sehän on akateemisia hanttihommia hoitelevan puoliorjan virkanimike, entinen ”ap. assistentti”.

Professuuri on kokenut melkoisen inflaation. Vanhaan hyvään aikaan yliopistossa oli professoreita, jotka tiesivät arvonsa ja joiden arvo tiedettiin, sitten hyvin pitkä hajurako, sen jälkeen vielä pitempi hajurako, ja sitten tuli ensimmäisenä rahvaasta titteli ”apulainen” eli pitemmin ”professorin apulainen”. Paljon myöhemmin apulaiset saivat läpi vaatimuksensa: he saivat nimikkeen ”apulaisprofessori”. Ja tämän jälkeen hajurakoa yritettiin kaventaa kovasti. Käytettiin mm. lyhennettä ”ap.prof.” tai ”ap. prof.”, jolla yritettiin väittää, että apuproffa oli ihan kuin proffa mutta sai epäoikeudenmukaisesti vähän vähemmän liksaa – alemman palkkausluokan professori.

Ja nykyisin siis ”yliopistoissa” ja ”korkeakouluissa” tuntuu jokainen ja hänen veljensä olevan jonkin sortin professori, ainakin jos on opettavinaan tai tutkivinaan jotain (siivoojia ei vielä ole ylennetty professoreiksi, ehkä lähinnä siksi, että siivous on ulkoistettu). Tarkemmassa tarkastelussa osoittautuu, että valtaosa heistä on virattomia pätkätyöläisiä, proletari- ja prekariaattia, kuten ”määräaikaisia professoreita” tai ”professoreita ilman virkaa”, käytännössä jossain hierarkian pohjalla räpeltäviä tutkimusapulaisia tms.

Oma prohvessorini kärsi ”virkayskästä”, se alkoi köhiin, jos jotain hämmentävää tapahtui, niinku että kumarruin kassille ja tissit näky tai että puhuin d-työseminaarissa liian kauan.

Ja sinä et ilmeisestikään ymmärtänyt yskää?

Yhden prohvessorin kans olin treffeillä ja se joi pullon mun Jamesonia ja ajo sen jälkeen Lappeen Rantaan

Tuosta saisi aiheen itkelmään, jossa opiskelijatyttö whinettää, kuinka hän odotti proffan viettelevän hänet... tyyliin ”Mä levitin itseni tiskille / mut sä olitkin vain perso viskille. / Mä piirsin nimesi santaan / sä ajoit lappeen Rantaan.”

Ihmisiä hekin ovat.

Eppäillä soppii. Kyllä useat seikat viittaavat siihen, että monet professorit ovat joko bugisella tekoälyllä varustettuja robotteja tai sitten ulkoavaruu-

den olentojen lähettämiä vakoojia tai sabotöörejä, jotka on ulkonaisesti muokattu jossain määrin ihmistä muistuttaviksi.

Prosciutto

Silvio Berlusconi väitti muutama vuosi sitten, etteivät suomalaiset osaa edes ääntää sanaa "prosciutto" oikein? Vai väittikö?

Vaikka suomalaiset muuta väittävät ja luulevat, Berlusconi vain lausui julkisen tosiasian, että suomalaiset eivät edes tiedä, mitä prosciutto on. Ääntämisestä hän ei puhunut mitään – miksi olisikaan? Eihän hän olisi edes ymmärtänyt, mistä suomalaiset puhuvat, jos olisi kuullut heidän puhuvan "rosutosta" tms. Ääntämisestä kehittivät ongelman alemmuudentuntoiset suomalaiset ihan itse.

Sellainen kuvitelma, että Berlusconi olisi moittinut suomalaisten *ääntämystä*, tarjosi tietysti helpon tien kumota Berlusconin väite – tosin vain se väite, mikä hänen suuhunsa oli pantu. Niinpä puolet Suomen kansasta opetteli sanomaan "prosciutto" ja kuvitteli, että kun he tunsivat sen osaavansa, he tiesivät, mitä prosciutto on, ja että Berlusconi saisi pitkän nenän kuin Pinnocchio.

Prototyyppi

Missä säilytetään platinasta ja iridiumista valmistettua metriheikin prototyyppiä? Lenin-museossa vai Korkeasaaren flamingoaitauksessa? (Pekka Virtanen)

Tietysti Pariisissa Kansainvälisessä mitta- ja painoinstituutissa, missä kaikkea muutakin kiinnostavaa säilytetään. Sitä säilytetään tarkoin vakioiduissa olosuhteissa normaaliällyn ja normaaliruokajuomien välissä.

Prototyyppillä on toki enää vain kurioositeetti-arvo, sillä kuten lapsikin tietää, metrin määritelmä on vuosikymmenien ajan ollut prototyyppistä riippumaton: metri on matka, jonka valo kulkee tyhjiössä $1/299\,792\,458$ sekunnissa. Tämän avulla meidän jokaisen on helppo kalibroida viivaimemme ilman että kannamme aina mukamme prototyyppin auktorisoitua toisintoa.

Pseudotiede

Pseudotieteeksi eli valetieteeksi eli näennäistieteeksi kutsutaan huuhaata, joka tosissaan esitetään tieteenä. Yleensä pseudotieteen erottaminen tieteestä on helppoa, ja tarvittaessa voi kysyä oikean vastauksen Skepsisryltä. Jonkin verran kiistoja on aiheuttanut muun muassa psykoanalyysin, käsialatutkimuksen ja akupunktion asema.

Seuraavassa kuvataan joukko selviä pseudotieteitä, joita kuitenkin on joi-nakin aikoina pidetty tieteinä ja jopa arvostettu.

Beaglismi väittää selittävänsä koko elollisen luonnon niin sanotulla selektioprintsiipillä, jonka mukaan jokin kuvitteellinen olio säätelee eliömaailmaa niin, että "adaptiivisimmat" menestyvät ja eliöt tämän takia "kehittyvät". Kun kehitys määritellään adaptiivisuuden lisääntymisenä, tässä on pseudotieteille niin luonteenomaista kehäpäättelyä. Beaglismi ei edes ole esittänyt

mitään kuvausta siitä, mistä eliöiden ”adaptiivisuuden” erot johtuisivat ja miten ne siirtyisivät sukupolvesta toiseen. Beaglismi on saanut nimensä laivasta, jolla sen kehittäjä purjehti etsimässä tai pikemminkin sepittämässä todisteita ”teorialleen”. Kuvaavaa on, että hän julkaisi ”teorian” yli 20 vuotta sen Beaglen matkan jälkeen, jolla hän väitti sen kehittäneensä.

Dualistinen optiikka ”ratkaisee” kysymyksen valon luonteesta – onko valo säteilyä vai hiukkasia? – lapsellisella ja epäloogisella ”dualismilla”, jonka mukaan se on molempia. Tämähän ei selitä mitään, ja kuitenkin tämän pseudotieteen kannattajat väittävät – pseudotieteille ominaiseen tapaan –, että se selittää kaiken! Dualismi on selvästikin lainattu muinaisen Persian dualistisesta uskonnosta, joka kuvaa maailman hyvän luojajumalan Ahura Mazdān (ei sukua automerkille) ja pahan jumalan Angra Mainyun (ei sukua Angry Birdsille) taisteluna. Aikoinaan tämän pseudotieteellisen suuntauksen eräälle ”tutkimustulokselle” jopa ehdotettiin fysiikan Nobelin palkintoa!

Lorenzismi väittää muun muassa, että liikkuva kappale kutistuu liikkeen suunnassa ja että liikkuvassa kappaleessa aika kuluu hitaammin. Mikään arkikokemus tai koetulokset eivät häiritse lorenzistia, vaan hän väittää ilmiön olevan usein niin heikko, ettei sitä voi mitata!

Lorenzismia esiintyy myös biologiassa; aatehistoriallinen suhde fysiikan lorenzismiin on osittain epäselvä, mutta niiden välillä lienee huuhaata vahvistava palautesilmukka (feedback loop). Biologiassa lorenzismi väittää selittävänsä aggression, sodat ja yleensä ihmisen käyttäytymisen. Mitään todisteenkaltaistakaan se ei esitä, vaan vetoaa analogioihin ihmisen ja eläinten käyttäytymisen välillä – ja tässä se esittää pohjaksi sellaista eläinten käytöstä, jota ei ole todellisuudessa havaittu! Lorenzismi väittää, että kyyhkyset ovat aggressiivisia omaa lajiaan kohtaan, jopa tappavat lajikumppaneitaan. Tämä on heikosti verhottu yritys saada ihmisten maailman ”kyyhkyset” (rauhanpolitiikan kannattajat) huonoon huutoon.

Sympatia on telepatian rinnakkaisilmiö ja vielä sitäkin suurempaa huuhaata. Telepatiaan uskova väittää, että telepaatti voi saada suoraan *tietoa* toisen ihmisen ajatuksista, tunteista jne. Sympatiaan uskova sanoo, että tämän lisäksi voisi saada suoraan *kokea* toisen sisäistä elämää, etenkin ahdistusta ja muita vaikeuksia. Sympatia siis ratsastaa ihmisten hädällä ja tuskalla, kuten moni muukin huuhaan kärjistyneen kielteinen muoto, huuhaan pimeää puoli.

Puhelin

Puhelin meni pois muodista jo 1800-luvulla, kun rahvaallakin alkoi olla puhelimia.

Vaikka tietynlaisia mobilaitteita vielä sanotaan ”matkapuhelimiksi”, niillä on suunnilleen yhtä paljon tekemistä puhelimien kanssa kuin autolla (engl. *car*, suom. ark. *kärry*) hevosen vetämien kärryjen tai rattaiden (engl. *car*) kanssa. Joillakin ”matkapuhelimilla” kuulemma voi soittaa ns. puheluja, mutta kuka nyt viitsisi sellaista tehdä sen jälkeen kun Al Gore Internetin keksi.

On niin paljon mukavampi chatata, ja se on kätevämpää esimerkiksi kokouksessa – se näyttää työnteolta paljon enemmän kuin normaali työpuheluksi teeskenneltykään lörpöttely.

Puhelinluettelot

(Tässä kuvattu ilmiö on jo osittain muodostunut kadonneeksi kansanperinteeksi, koska kilpailevien puhelinluetteloiden julkaisemisesta on luovuttu – syynä varmaankin mm. tässä kuvattu kierrätys. Sitäkin tärkeämpää on sen dokumentointi tulevia huuhaatikkopolvia varten.)

Monet ovat valittaneet, miksi koteihin jaetaan puhelinluetteloita, Helsingin seudulla kahdetkin, vaikkei juuri kukaan enää käytä painettuja puhelinluetteloita. Syynä on tietysti se, että niiden julkaiseminen kannattaa niin kauan, kuin niihin saadaan mainoksia. Tätä varten niille pitää saada menekkiä. Puhelinnumerotiedot ovat tietysti vain täyteenä, jotteivät katalogit näyttäisi pelkiltä mainoksilta ja jotta sivuja olisi enemmän. Syy on siis sama kuin siinä, että lehdissä on mainosten seassa ns. artikkeleita ja televisiossa on mainosten välissä ohjelmataukoja.

Mutta mitä voimme tehdä puhelinluetteloilla? Eräs ekologinen ratkaisu on tietysti pikakierrätys:

TAAS löytyi postilaatikosta puhelinluetteloita. No tuli tosi nopeaa kierrätystä, kun vippasin ne siinä samalla Hesaria hakiessani suoraan paperinkierrätyslaatikkoon, joka on siinä vieressä. Tunnin kuluttua tuli keräysfirman auto, joka tyhjensi sen lootan. (Tuomo Kaarela MikroPC.netissä)

Tavanomaisempia käyttötapoja ovat puhelinluettelon karttojen repiminen talteen (ainoa hyötysisältö, sekin vain koska netistä tulostaminen on vielä hankalaa), polttaminen takassa ja kirjahyllyntäytteenä käyttö. Luovempaa on kuitenkin ymmärtää puhelinluettelot kulttuuriarvoksi.

On hauska lueskella puhelinluetteloita hovin tai jännityksen vuoksi. Milloinkahan käy niin, että kaikki Öörnit ovat muuttaneet Helsingin seudun ulkopuolelle ja viimeiseksi nimeksi tuleekin – maamme kansainvälistymistä heijastaen – Öztüürk?

Alkupäässä näyttää olleen kiinnostavaa liikettä. Aahoksen edelle ovat kiirineet Aaden ja Aaen. Vai olivatko jo aiemmin? Niinpä niin, pitäisi säilyttää vanhoja luetteloita! Ne voivat olla korvaamaton aarre lastenlapsille.

Puhelinmyyjät

Puhelinmyyjistä, ovelta ovelle kaupustelijoista ja muista vastaavista on usein hankala päästä eroon. Tässäkin asiassa hyökkäys on paras puolustus:

Voithan yrittää ottaa tilanteesta kaiken hyödyn irti. Esimerkiksi kerrot olevasi juuri nyt rahapulassa ja haluaisit vipata soittajalta kympin tai lainata hänen matkapuhelintaan, koska saldorajasi on täynnä. Tai yritä myydä soittajille jotain, mistä haluat päästä eroon.

Itse ainakin puhelinmyyjiltä kysyn ”kuinka voin auttaa” ja yritän myydä heille palveluita. (Ari Laitinen sfnet.keskustelu.laki-ryhmässä)

Tällainen menettely onkin huomattavasti rakentavampi kuin tavanomainen puhelinmyyjien kiusaaminen, jossa pannaan luuri varovaisesti pöydälle ja tullaan sitten puolen tunnin kuluttua kuuntelemaan, vieläkö papatus jatkuu vai onko myyjä ruvennut huutelemaan ”Haloo! Haloo!” Tilannehan on syytä kääntää tuottavaksi, eikä useinkaan ole mahdollisuuksia tehdä tätä mykistämällä puhelimen mikrofoni ja kytkemällä puhelimen kaiutin käyttöön niin, että kaikki bileissä olijat saavat nauraa puhelinmyyjän kustannuksella. (Ilmausta ei tarvitse ajatella kuvaannolliseksi, sillä puhelinmyyjä toimii yleensä provisiopalkalla tai saa olennaisen osan palkastaan bonuksina onnistuneesta myynnistä.)

Kokemusten mukaan puhelinmyyjille myyminen onnistuu kuitenkin huonosti. Tämä ei niinkään johdu siitä, että he tajuaisivat, mistä on kysymys. He nimenomaan eivät lainkaan ymmärrä vaan jatkavat opettelemaansa myyntipuhetta.

Sen sijaan ovelta ovelle kiertelevän, jotakin tuotetta, aatetta tai muuta kauppaavan henkilön voi ottaa tehokkaiden myyntitoimien kohteeksi. Koska hän on tottunut kylmäkiskoiseen kohteluun, hän yllättyy iloisesti, kun kutsut kahville ja tarjoat pullaakin ja juttelet mukavia ja kyselet, miten päivä on mennyt. Sitten voitkin ruveta tarjoamaan edullista lomakeosaketta tai mitä sinulla nyt sattuu olemaan myynnissä. Voit myös kertoa hänelle, verkostomarkkinoinnin tuottoisuudesta ja ehdottaa, että kun hän joka tapauksessa kiertelee kauppaamassa, hän voisi kätevästi liittää valikoimaansa kodin kemikaaleja, joita tarvitaan joka kodissa – tässä olisi tuhannen viidensadan euron aloituspakkaus, ja jos teet päätöksen juuri nyt, saat erikoisensietuna sen vain tuhannella eurolla eli tienaat heti 500,00 euroa ja jatkossa paljon lisää!

Jos ovelta ovelle myyjät ovat olleet sinulle erityinen riesa, voit kääntää sen eduksesi. Voit jo jättää muun työsi ja ruveta päätoimisesti kotimyyjäksi: asiakkaitahan lappaa koko ajan sisään väkisinkin!

Puheviat

Hawuaisin kowostaa, että kansawwisiwwe tai pewsoonawwisiwwe ääntämyksen ewikoisuuksiwwe nauweskewu on huumowin awa-awvoisimpia muotoja, jos sitä edes sopii kutsua huumowiksi eikä pewkäksi wiekkumiseksi. On tasa-awvotavoitteiden vastaista weimata ääntämispiiwteitä viwheiksi, kuten ”äwwäwika” tai ”äwwäwika”, saati pawodioida niitä tai muuten ywittää saattaa niitä nauwunawaisiksi!

Puiden halaaminen

On jo aika ruveta puolustamaan puita röyhkeää seksuaalisväritteistä lähen- telyä vastaan. Ihmisen ja puun suhde voi toki olla kaunis ja antoisa, mutta sen on perustuttava kahden aikuisen osapuolen vapaasti muodostettuun tahtoon ja toiveeseen.

Dendrofilia on kriminalisoitava!

Puolueiden nimet

Perussuomalaisen mahtava nousu antaa aiheen toivoa, että puolueelle löydetäisiin kätevä käyttönimi, kuten Keskusta, SDP ja Kokomusta. Siitähän joudutaan tätä menoa puhumaan ja kirjoittamaan paljon – enemmän kuin moni haluaisikaan.

Ehdotan sanaa ”Persusta”.

Jotta neljän suuren nimet rimmaisivat yhteen, olisi SDP:n käyttönimeksi keksittävä jotain sopivaa, esimerkiksi ”Sossusta”.

Puurot ja vellit

Miksi ihmeessä varoitellaan, että ei saisi sekoittaa puuroja ja vellejä? Puuron ja velliin sekoittaminen toisiinsa tuottaa ainakin paremman tuloksen kuin silkka velliinlitku, kuten vesivelli.

Puusepän poika

Noi on niitä tarinoita kuinka lammaspaimenesta tuli terroristi. (Black Stetson)

Eiks jeesus ollut puuseppä tai joitain? (Pasi Pikkupeura)

Huuhaateologiassa voidaan tietenkin kiskoa vaikka mitä päätelmiä vaikka mistä, kuten oletetusta ammatista, silloinkin, kun oletus on helppo havaita ilmeisen vääräksi.

Esillä olevassa skismassa näköjään toinen osapuoli luulee, että Jeesuksen itsestään käyttämä nimitys ”paimen” oli tarkoitettu ammatin ilmoittamiseksi eikä symboliseksi, kun taas toinen harhakuva perustuu hössöttäjäteologien löpinään ”puusepän pojasta” tai ”puusepästä”, vaikka koko Uudessa testamentissa ei edes mainita ketään puuseppää.

Oikeastihan Matt. 12:55 esittää Jeesuksen rakentajan tai (v:n 1992 uussuomennoksen mukaan) rakennusmiehen poikana ja Mark. 6:3 Jeesuksen itsensä rakentajana. Alkutekstin sana ”tekton” voi kyllä tarkoittaa monenlaisia asioita, myös puuseppää, ja suomennosten vastineet ovat lähinnä hurskaita arvauksia. Osuva nykykielinen käännös olisi kai ”duunari”. Mutta 1900-luvun käännökset siis ovat rakentajan kannalla, vuoden 1776 Biblia ja vuoden 1642 Coco Pyhä Raamattu taas sepän. Ja katsokaamme vielä, mitä Agricola raapusti Siihen Wteen Testamenttiin:

Eikö teme se Seppe ole Marian poica/ Jacobin ia Josen ia Judan ia Simonan welij? Eikö mös henen Sisarens tesses meiden cansam ole? Ja he pahenit henen cauttans. (Mark. 6:3)

Puuseppä-tulkinta on huomattavan mielivaltainen etenkin siksi, että Jeesuksen ajan Juudeassa ja sen ympäristössä puu oli käynyt harvinaiseksi – siitä riitti lähinnä roomalaisiin kidutuspaaluihin, *cruces*, ja Rooman sotakoneisiin.

Puuseppä-tulkinnalle ei siis löydy tukea suomalaisista Raamatuista, vaan se on ilmeisesti tullut Suomeen erään maahamme tunkeutuneen kiihkoilevan

lahkon kielenkäytöstä. Sen eräs johtohahmo, itsensä ulos kirkosta puhunut, kirkon keskeisiä oppeja halveksien vastustanut hurmahenki sepitti, vahvasi omaa lahkolaista ”tulkintaansa” mukaan kirjoittaen, eräänlaisen raamatunkäännöksen. Siinä kyseisen ammattinimikkeen käännös on saksan sana ”Zimmermann”, joka tarkoittaa lähinnä kirvesmiestä.

Pyiden pieneneminen

Vanha sananparsi sanoo ”pienenee kuin pyy maailmanlopun edellä”. Pyiden pieneneminen siis aiheuttaa maailmanlopun, mutta se itse johtuu? Tästä on kuuluisa huuhaatikko Ilkka Lundberg esittänyt kiinnostavan teorian: syynä on matkapuhelimien pieneneminen.

Tämä kehitys on jo teknistyneen yhteiskunnan vaatimuksena sen verran velvoittava, että se on säikäyttänyt pyyn pienenemään.

Perimmäinen muutosmekanismi jää tässä toki vielä auki, mutta hypoteesi sinänsä on testattavissa. Voidaan valita kaksi laajahkoa aluetta, joilla tiedetään esiintyvän pyitä, tutkia, että pyiden koossa ei ole havaittavaa eroa niiden välillä ja sitten kylvää toinen täyteen kaameita kapuloita, toinen taas täyteen pienempiä matkapuhelimia. Molempia on varmaan kylvettäväksi asti, sillä uudehkoja pikkulaitteitakin vapautuu käytöstä, koska eihän kukaan itseään kunnioittava teini käytä samaa laitetta montaa kuukautta.

Jos hypoteesi voidaan osoittaa paikkansapitäväksi, kuten uskon, on pyiden pieneneminen lopetettavissa (ja maailma pelastettavissa) kasvattamalla matkapuhelimien kokoa. On pidettävä *suuri pyykokous*, jossa sovitaan kansainvälisestä toiminnasta, jossa aluksi säädetään vähimmäiskoko, jota sitten asteittain kasvatetaan. Ns. älypuhelimien yleistymisen huolehtii kyllä koon kasvusta luonnollista tietäkin, mutta tätä kehitystä on tuettava valtioiden politiikalla. Muuten on selvä vaara, että matkapuhelimien määrän raju kasvu maailmassa kohdistuu kaikkein halvimpiin tyyppeihin, joiden koko on pienentynyt kuin pyy maailmanlopun edellä.

Pyramidit

Onks nää [pyramidihuijaukset] sukua noille polyamidihuijauksille? (Markku)

Hyvin päätelty! Pyramidit ovat tulenkestäviä amideja. Etuliite ”pyr(o)-” viittaa tuleen (kreikan ”pyr” t. ”pyros” ’tuli’); vrt. ”pyrolyysi”, ”pyromaani” jne. Pyramidit voivat olla myös polyamideja; etuliite ”poly-” tarkoittaa vain sitä, että kyseessä on pitkä amidiketju.

Pyramidista valmistettuja olivat ne pienet tetran muotoiset kappaleet, joita maapallolla muinoin vierailleet muiden planeettojen turistit jättivät jälkeensä (tämä tapahtui ennen kuin Intergalaktinen matkailuneuvosto kielsi matkat Maahan sen saastuneisuuden takia). Mukana oli pikkusormen kynnen pään kokoinen lappunen, jossa luki 42 eri kielellä ”Ei sovellu alle 3-vuotiaille lapsille”, ja niistä kluthluqiarquinkielinen sattui olemaan sen näköinen, että egyptiläisiksi hieroglyfeiksi tulkittuina sen saattoi käsittää ohjeeksi ”Valmistakaa tästä 100 000-kertaisia suurennoksia”.

Päivä kerrallaan

Turha miettiä mitään yleispätevää toimintamallia, parempi mennä päivä kerrallaan, improvisoiden. (eskelinen)

Neuvo oli paitsi mielikuvitukseton myös varsin huono.

Esimerkiksi talven synkimpään aikaan kannattaa mennä kaksi tai kolmekin päivää kerrallaan. Improvisointi taas on käyttäytymismuoto, joka kaikkein eniten saa lähimmäisissä aikaan myötähäpeää tai aiheellista pelkoa. Olipa kyse puhumisesta, soittamisesta, näyttelemisestä, aivokirurgiasta tai ydinvoimalan säädöistä, improvisointi menee useimmilta ihmisiltä ihan täysin pieleen, vaikka he ehkä selviäisivät hommasta jos noudattaisivat ohjeita ja harkintaa.

Pääsiäinen

Mistä sana ”pääsiäinen” johtuu?

Siihen aikaan, kun suomalaiset sankoin joukon kääntyivät pois pakanuudesta oikeaan uskoon, oli senaikaisessa ruotsin kielessä sana, josta nykyruotsin ”påsk” on kehittynyt mutta josta on voitu – mm. latinan, kreikan ja heprean sanojen perusteella – päätellä, että nykyruotsin å:n tilalla on ollut ”a” ja että sanan lopussakin on ollut ”a”. Eipä siis ihme, että lingvistit ovat päättelleet, että suomen kieleen seipitettiin sana ”pääsiäinen” lähinnä profaanin homonymin välttämiseksi.

Hurskas selitys on, että ”pääsiäinen” viittaa pääsiäisen alkuperäisiin sanomiin, joko Israelin kansan pääsemiseen Egyptin maasta, orjuuden pesästä, tai Jeesuksen pääsemiseen haudasta. Kulttuurihistoriallisesti paljon uskotavampi selitys on, että pääsiäinen nimettiin sen kunniaksi, että päästään paastosta, johon laskiaisena oli laskeuduttu.

Sitkeänä legendana elää kuitenkin myös kertomus, jonka mukaan konklaaviin määrättyt papit, joille oli annettu tehtäväksi keksiä nimitys tälle juhlaan ja jotka jo olivat liki neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä viettäneet asiaa pohtien, syömättä ruuan murua ja pääsemättä ulos millekään asialle, niin kuin piispa oli määrännyt, ratkesivat riemuun, kun joku tokaisi ”se olisi melkoinen pääsiäinen, jos joskus päästäisiin tästä p*sk*sta!”

Tämän kaiken symbaaliksi sitten keksittiin juhlistaa hommaa mäm-millä. (Lasse Simpanen.)

Päätä seinään

”– – koska pään hakkaaminen seinään kuluttaa 150 kcal/h – mikäli edelleen puhutaan omasta päästä.”

Eli siis nykyisillä standardiyksiköillä ilmaistuna 630 kJ/h. (Jukka Lah-tinen)

No ei. Ajan standardin mukainen, SI-mittayksikköjärjestelmän mukainen yksikkö on sekunti. Tunti (h) pitää siis korvata 3 600 sekunnilla (s), ja samalla kannattaa kilojoule (kJ) korvata 1 000 joulella (J), jotta saadaan sievempi luku. Oikea ilmaus on siis 175 J/s. Kuulostaa muuten aika vauhdik-

kaalta energiankulutukselta, vai kuinka? Tosin tiedämme, että energiahän ei mihinkään kulu eikä häviä, joten oikeampaa olisi puhua energian muuntumisen nopeudesta.

Innokkaimmat yrittävät vielä yksinkertaistaa, koska $J = N \cdot m$ ja $N = kg \cdot m/s^2$, jolloin yksikkö voitaisiin ilmaista suoraan perusyksiköitä käyttäen: $175 kg \cdot m^2/s^3$. Harjoitustehtäväksi jätetään selvittää, miksi tämä kuitenkin menisi liian pitkälle.

On kuitenkin kiinnostavaa kehitellä ilmaukselle havainnollisia tulkintoja, esimerkiksi se, että suure $175 kg \cdot m^2/s^3$ kuvaa 175 kg painavan pään hankaamista neliömetrin seinään sellaisessa aikakuutiossa, jonka sivu on sekunnin mittainen.

Pöljäilykävely

Pöljäilykävely on Suomessa kehitetty kuntoilumuoto. Se muistuttaa marjojen poimimista jalat suorina paitsi ettei ole mitään marjoja.

Englanninkielinen vastine "Fit walk" osoittaa kyllä suomalaisille niin tyyppilistä kielitaidottomuutta. Sopiva vastinehan on "silly walks". Tässäkin asiassa todellisuus jäljittelee huuhaata – kömpelösti.

Pöljäilykävely ei kuitenkaan ole tullut muotiin vastoin odotuksia, vaikka sitä puffattiin näkyvästi muun muassa Helsingin Sanomissa syksyllä 2007. Syynä ei varmaankaan ole se, että pöljäilykävely näyttää pöljältä, sillä muodostuihan sauvakävelystäkin suosittu.

Sen sijaan syynä voi olla se, että muotiin ei nykyisin voi tulla mikään, mihin ei tarvita *varusteita*. Sauvakävelyn suosiokin on laantunut, koska sen varusteet ovat suhteellisen halpoja. Sekään ei tarjoa esimerkiksi golfin veroista mahdollisuutta osoittaa sosiaalista asemaa varusteiden tasolla ja hinnalla, golfosakkeilla ja erityisesti golfkerhon ja -kumppanien laadulla. Miten siis voisi menestyä pöljäilykävely, johon ei tarvita yhtään mitään?

Pöljäilykävely on erittäin suositeltava, terveellinen ja virkistävä liikuntamuoto. Siitä olisi siis saatava muodikas laji, joka yhdistää kaikki vauvasta vaariin ja jupista junttiin. Tarvitaan määrätietoisia valtion tukitoimia. Vaahtimukset pöljäilykävelyn ministeriöstä ovat kuitenkin toistaiseksi liioiteltuja. Sen sijaan kaksi tuntia pöljäilykävelyä viikossa sopisi hyvin peruskoulun ja lukion oppimäärään esimerkiksi pakkomatematiikan tilalle. Olisi myös järjestettävä kansallinen pöljäilykävelypäivä joka vuosi.

Tärkeintä on kuitenkin luoda lajille tarvittava sosiaalinen arvostus. Yksinkertaisinta on muuttaa hiukan lajin luonnetta niin, että siinä ei poimita olemattomia marjoja vaan kultahippuja. Pöljäilykävelijä ottaa mukaansa pussillisen hippuja ja ulos päästyään viskaa ne ympärilleen ja sitten kerää ne takaisin pussiin. Sitten otetaan pari reipasta askelta eteenpäin ja toistetaan toimenpide jne. Tässä on loputtomia mahdollisuuksia välineiden tason muunteluun harrastajan varallisuuden ja kiinnostuksen mukaan. Köyhemmät voivat käyttää katinkultaisia hippuja, kun taas tosiharrastaja käyttää hippuja, jotka ovat puhdasta kultaa ja joihin on upotettu briljantteja.

Pölypunkit

”Pölypunkit ovat lähes kuolleet sukupuuttoon Suomesta.” Yle 31.3.2008. Nyt kaikki Huuhaa-aktivistit liikkeelle! Pölypunkit on pelastettava. (Karvinen)

Kerrankin olet oikealla asialla etkä päivääkään liian aikaisin. Pro pölypunkit -liikettä todella tarvitaan. Kaikkien sänkyjen dermatofagoidofiilit, yhtykää!

Pölypunkit (*Dermatophagoides*-suku; tieteellinen nimi tarkoittaa kirjaimellisesti ’ihoa syövän kaltainen’) ovat paitsi kansallista kulttuuriperintöömme myös ekosysteemien eli eloyhteisöjen tärkeä osa. Ne huolehtivat mm. ihmisestä irronneen kuolleen ihon saattamisesta elämän suureen kiertokulkuun.

Ensimmäiseksi on säädettävä laki, joka kieltää lasten ja sänkyvaatteiden piiskaamisen. Lapset ovat tietysti mukana (tavanomaiseen tapaan) vain sitä varten, että näin laki saadaan helpommin läpi.

Raamattu

Mietin taas (oho!), että kaikille ihmisille pitäis kirjoittaa henkilökohmainen Raamattu, kun jokainen ymmärtää ne pointit eri tavalla. (Sartsa)

Non sequitur, naisen logiikkaa. Jos jokainen ymmärtäisi ne pointit eri tavalla, niin juuri silloin ei tarvittaisi tekstin personointia.

Mutta kun kaikki eivät osaa lukea selviä sanoja ihan eri tavalla kuin on kirjoitettu ja tarkoitettu, niin näille mielikuvituksettomille on kehitetty väännelmiä, esimerkiksi ”Jehovan todistajien” ns. Uuden maailman käännös, jota vain alkukieliä täydellisesti osaamaton ei heti huomaa väärennökseksi, ja vuoden 1992 raamatunsuomennos.

Niitä olis sit jotai giljoona erilaista kpl ja nimi olis tietty monikossa (heprean kielioppisääntöjen mukaan) Raamattot! Mikä on kauheen kiva nimi, koska se on takaperin Tottamaar!

Taas tota piilokatolisuuutta. Tuossahan ”maar” viittaa neitsyt Mariaan.

Raatteen tie

Tämänaamuisessa Hesarissa Helsinginkadun itäosaa Fleminginkadulta Hämeentielle sanotaan Raatteen tieksi. (Jukka Lahtinen)

Ei, vaan Raatteen tieksi. Tosin ne, jotka lukivat vain pääuutissivun, näkivät vain kirjoitusasun ”Raatteen tie”. Tyypillistä ajallemme on, että tällaisessaakaan asiassa kielenkäyttäjät eivät osaa olla johdonmukaisia edes yhden sanomalehden sisällä eivätkä hahmota erikseen ja yhteen kirjoittamisen välis-
tä eroa. Vrt. isän maa ~ isänmaa, äidin kieli ~ äidinkieli, karu selli ~ karuselli jne.

Miestä kaatuu kuin taistelussa.

Vääristelyä. Kaikki oikeahenkisistä isänmaallisesta kirjallisuudesta hen-genravintonsa ammentaneet tietävät, että Raatteen tiellä ei kaatunut kuin venäläisiä, heitä tosin sitäkin enemmän, ainakin 250 000 000, ja loput otettiin vangiksi.

Radikaalit

Aa, no jos on kyseessä vapaat radikaalit, niin niitä vastaan pitää hyökätä antioksidanteilla. Esim miljoona litraa mustikkaa hoitaa homman. (Soili)

Suosittelisin kuitenkin pehmeämpiä keinoja. Monet radikaalit häviävät tai oikeammin sanottuna eheytyvät ihan kerrottaessa niitä keskenään. Esimerkiksi niinkin hurja radikaali kuin i eli $\sqrt{-1}$ eheytyy itsellään kerrottaessa ihan kokonaiseksi! Tosin se on sitten vielä negatiivinen, -1 , mutta kerrottaessa tulos vielä itsellään saadaan positiivinen eheytymä (positive integer), $+1$. Se voi sitten deklamoida: "Integer vitae scelerisque purus."

Radioaktiivisuus

Jokainen lentoyhtiö kuljettaa useita kuormia radioaktiivisia materiaaleja päivittäin. (Arto Wikla)

Tuohon olisi ehdottomasti saatava korjaus. Ehdoton nollatoleranssi parantaisi turvallisuutta ratkaisevasti!

Minulla on todisteita siitä, että lentokoneisiin on päästetty matkustajia, jotka ovat erittäin radioaktiivisia, aktiivisuudeltaan jopa tuhansia becquerelejä!

Lisäksi olisi saatava korjaus siihen, että lentokoneet käyttävät lentokorkeuksia, joissa koneen ja sen matkustajien läpi kulkee koko ajan hirvittävän läpitunkevan kosmisen säteilyn vuo, mm. *neutronisäteilyä*. Tämä säteily on osittain myös ionisoivaa ja saattaa aiheuttaa ydinreaktioita, joiden takia elimistöön syntyy radioaktiivisen säteilyn lähteitä.

Raha ja seksi

Mutta otsikon aiheeseen palatakseni, rahasta tulisi paljon seksikkäämpää, jos niihin painettaisiin miss Suomen kuvia, eikä mitään kuolleita kekkosia. (Juha)

Toden totta, ja suunnitelmissa onkin ottaa käyttöön raaputettavat rahat. Suunnitelmien mukaan etupuolella olisi kuva Miss Suomesta edestä ja takapuolella takaa, ja Miss Suomen (sinänsä vähäinen) vaatetus olisi raaputettavissa pois. Raaputetun setelin arvo olisi 90 % nimellisarvosta, eli käytännössä raaputus maksaisi 10 % setelin hinnasta, ja tämä hinta menisi valtion kassaan ihan automaattisesti.

Näin voitaisiin alentaa merkittävästi arvonlisä-, tulo- ja muita veroja, ja valtiolle jäisi vielä niin paljon lisätuloja, että vihdoinkin voitaisiin järjestää sotaveteraanien asiat kuntoon, huolehtia romanianromanikerjäläisistä ja korottaa reilusti sfnet.huuhaan valtionapua.

Mutta mitä kekkosiisi tulee, niin kipitpä joutuin vaihtamaan ne ökyiksi eli leikillisesti sanoen ”euroiksi”, koska itsenäisen Suomen rahojen vaihtaminen Eurostoliiton valuuttaan onnistuu enää 29.2.2012 asti.

Rahanuudistus

On ehdotettu, että kun Suomi eroaa euroalueesta, käyttöön otetaan taas markka, joka olisi (aluksi) euron suuruinen. Sehän olisi kovin hämmäntävää, eikä se olisi hyvää huuhaata, koska siitä menisivät ihmiset ja asiat oikeasti sekaisin.

Jos halumme olla aitosuomalaiskansallisia, voisimme ottaa käyttöön vanhimman tunnetun _omakielisen_ rahayksikön nimen. Se on ”kuusinainen”, ks. http://www.nba.fi/fi/rahakammio_harvinaisuus.

Valinta olisi sikäli looginen, että jos rahayksikkö olisi aluksi euron arvoinen, se vastaisi varsin tarkkaan kuutta markkaa. Olisikin luonnollista luopua kymmenjärjestelmästä, tuosta mölyävien ranskalaisten kumousmiesten kummallisesta keksinnöstä. Voisimme ottaa käyttöön esimerkiksi seuraavan järjestelmän:

- Perusrahayksikkö on *kuusinainen*, joka siis vastaa suunnilleen euroa.
- 1 kuusinainen on 6 *penninkiä*; penninki siis vastaa suunnilleen markkaa.
- 1 penninki on 4 *ropoa*. Hinnat pyöristetään käteismaksuissa täysiin ropoihin, mikä vastaa suunnilleen nykyistä täysiin viisiin sentteihin pyöristämistä.
- 1 ropo on 17 *hilua*. Hilu on laskennallisesti käytettävä yksikkö, jolla tulee olemaan tärkeä merkitys markkinoinnissa, etenkin polttoaineiden korttelihinnoissa.
- Suurten rahasummien ilmaisemiseen käytetään kuusinaista isompia yksiköitä *moninainen* = 42 kuusinaista ja *öky* = 998 moninaista.

Raittius

Minä boikotoin etikkaa, se on alkoholiteollisuuden jätettä ja myrkkyä ihmiselle. (lasse)

Se on suhteellista. Myös alkoholi on eräiden eliöiden jätettä, nimittäin hii-vasienten erittämää nestettä.

Onkin outoa, ettei Terveys- ja kauneusministeriössä ole keksitty, että alkoholin käyttöä hillittäisiin säätämällä etanolin eli etyylialkoholin eli lyhyesti alkoholin viralliseksi nimeksi hiivankusi. Ainoastaan tätä nimeä saisi käyttää alkoholista, ja jokaisessa alk... siis hiivankusijuoman etiketissä pitäisi olla painettuna hiivankusipitoisuus. Ei tietenkään standardienvastaisesti ”tilavuusprosentteina” kryptisiä lyhenteitä käyttäen kuten ”40% Vol.” vaan viinapullossa lukisi standardinmukaisesti esimerkiksi ”sisältää hiivankusta 400 dm³/m³”.

Sinappiin laitan sen sijasta konjakkia. Se on terveellistä elämän vettä.

Eiköhän kohta saada aikaan ministeriön asetus, jolla kielletään konjakkisanan ja muiden juopotteluun houkuttelevien sanojen käyttö. Saat sitten pullon kyljestä tavata esimerkiksi tekstin ”pitkään seisonutta väkevää hiivankusta, valmistettu Cognacin maakunnassa”.

Realismi

Miinukset: Kuvaus on (kuten minäkertoja prologissa toteaa) pintatasolla, toteavaa, kuvailevaa, hieman tasapaksua. Kertojaminä ajautuu elämässään eteenpäin. (Sartsa, kirja-arvostelua lainaten.)

Reaalinen realismi ei ole koskaan ollut arvostettua. Kirjan ei pidä kuvata tapahtumien tai Mielen todellisuutta, vaan olla ”realistisesti” kuvaavinaan.

Ratkaisuna ehdotetaan rankkaa dramatisointia ja fiktion puolelle menemistä.

Ei huono ehdotus, jos nimittäin haluat menestyskirjailijaksi.

Ihmiset eivät halua eläytyä todellisiin tapahtumiin, tilanteisiin tai ihmisiin, vaan sellaisiin, jotka he voivat Mielessään kokea todellisiksi. Lukijaa ei kiinnosta kirjailijan angsti, vaan omansa.

Rehellinen ihminen

En ole vielä tavannut rehellistä ihmistä, joka sanoo olevansa rehellinen.

Rehellinen työ

Vaateliaasti kirjoittavat ihmiset käyttävät usein sellaisia tahattomia huuhaailmauksia kuin ”me, rehellistä työtä tekevät kansalaiset”. Mistäs lähtien Suomessa on rehellisellä työllä voinut elää?

Rehellistä työtähän väittävät yleensä tekevänsä ne, jotka jostain syystä eivät onnistu harrastamaan vilunkipeliä tarpeeksi tuottoisasti ”työpaikallaan” tai ”sosiaaliturvan” hankkimisessaan.

Riisihäröjen kirkottaminen

Coverini, joka ei ymmärrä riisihäröjen hyödyllisyyttä, googlasi sanoilla

riisihäröjen karkottaminen

mihin Google loihe vastaamaan

Did you mean to search for: riisihäröjen kirkottaminen

Kummallista on, että kun coverini teki työtä käskettyä, Google heittihe hankalaksi:

Your search - riisihäröjen kirkottaminen - did not match any documents.

Coverini on nyt ahdistavassa epätietoisuudessa. Onko riisihäröjen kirkottamisesta ollut jokin websivu, joka on sensuroitu pois? Ja ennen muuta: minkä kirkkokunnan opin ja rituaalin mukaisesti riisihäröt pitäisi kirkottaa, ja mitä se vaikuttaisi?

Tässähän tulee Mieleen ennen muuta se, että kirkottamisen perinne on turmeltunut ja maallistunut. Vanhaan hyvään aikaanhan se oli etenkin riitti, jolla synnyttänyt nainen, joka oli synnytyksen takia saastainen, muutaman

viikon kuluttua otettiin takaisin seurakunnan yhteyteen. Myöhemmin ruvettiin selittämään, että kyseessä oli vain kiitosseremonia lapsen syntymän johdosta.

Pitääkö siis nimenomaan naaraspuoliset riisihäröt kirkottaa? Ja 40 päivää synnytyksen jälkeen? Menee aika vaikeaksi, koska sukupuolten erojenkin havaitseminen on työlästä, synnyttäneisyydestä puhumattakaan. Ai niin, eiväthän se synnytä. Lasketaanko 40 päivää munimisesta?

Riisuutukaamme

Ministeri Suvi Lindén joutui aikoinaan eroamaan, koska oli jakanut tukiaisia yhtiölle, jonka osakas itse oli. Koska poliittinen muisti on tarkoituksenmukaisen lyhyt, hänestä tuli uudelleen ministeri. Sitten hän pääsi otsikoihin ilmoittamalla, että työnantajalla on oikeus määrätä työntekijä vaikka riisuutumaan alastomaksi.

Jälleen hän iski päänsä ymmärtämättömyyden muurin. Vain muutamat valvutuneet kansalaiset pyrkivät nostattamaan spontaanin kansanliikkeen ministerin tueksi seuraavaan tapaan:

Osoittakaamme kansalaisvastuumme ja kunnioituksemme ministeriä kohtaan. Ehdotan, että huomenna töistä tai työnomaisista oloista lähtiessämme kaikki vapaaehtoisesti riisuudumme alasti ja pyydämme lisäksi ruumiinonteloiden tarkistusta. Lisäksi tyhjentäkäämme Mielemme, jotta kukaan ei voisi Mielessään viedä mitään työpaikalta.

Rippi

Harva tietää, että evankelisluterilaisessa* eli evankelis-luterilaisessa** kirkossa on käytössä rippi. Niinpä moni muuten vakaa kirkon jäsen saattaa haikailla paavinkirkon perään silloin, kun synnintunto yllättää.

Lohduksi ja avuksi voimme kuitenkin kertoa, että niin Lutherin kuin kirkonkin opetuksen mukaan yksityinen rippi on hyvä ja tärkeä asia. Lisäksi kirkko opettaa uskovien yleistä pappeutta. Ja kansankirkon periaatteiden mukaisesti kaikki kirkon jäsenet ovat uskovia tai ainakin heitä pitää sellaisina kohdella.

Koska edelleen yli 80 % suomalaisista kuuluu kansankirkkoon, niin siitä vain rohkeasti valitsemaan itsellesi pappia, jolle voit tunnustaa syntisi ripissä ja saada synninpäästön. Umpimähkään valitsemallakin valinnan pitäisi siis osua pätevän papin kohdalle yli 4 kertaa 5:idestä. Ikävän nolostumisen välttämiseksi kannattaa aloittaa kysymällä ”Kuulutko Suomen evankelis-luterilaiseen/evankelisluterilaiseen kirkkoon?” ja vasta myöntävän vastauksen jälkeen vaatia ripittäytymismahdollisuutta.

Saattaa kyllä olla, että aivan kaikissa tapauksissa tämä ei onnistu. Suomalaiset ovat kyllä innokkaita ripittämään toisiaan, mutta eivät ehkä aina ihan tässä mielessä.

* Kielitoimiston kanonisoima kirjoitusasu, jonka ilmoitetaan tarkoittavan ’evankelisesti luterilainen’. Kielitoimisto ei kerro, miten ollaan epäevankelisesti luterilaisia – ehkä körttiläisesti tai lestadiolaisesti?

** Kirkon itsensä käyttämä kirjoitusasu.

Ritarikunta

Kaikista ritarikunnista ylevin ja jaloin on Huuhaan Puhtaan Mielen ritarikunta. Tasa-arvon vuoksi siihen voidaan valita sekä miehiä (ritareita) että naisia (ritarittaria). Tasa-arvolain hengessä ritarikunnan säännöissä on määräys, että ritarikunta älköön koskaan kokoontuko ritarittaritta.

Rodut

Kuten tunnettua, rotuja ja kansallisuuksia tarkoittavat sanat muuttuvat usein sopimattomiksi, koska niitä käytetään halveksivassa merkityksessä tai ainakin ne koetaan halveksiviksi. Esimerkiksi sanan *neekeri* korvaajaksi esitetty *musta* on käännöslaina englannin sanasta *black*, jota pidetään halveksivana laajoissa jalomulatti- ja jaloneekeripiireissä Yhdysvalloissa. Toisen käännöslaina *afroamerikkalainen* on sekin monien mielestä sopimaton. Lisäksi se on erityisen kummallinen esimerkiksi puhuttaessa suomalaisesta jalomulatista, joka ei ole koskaan käynytkään sen enempää Afrikassa kuin Amerikassakaan eikä ole Afrikasta kotoisin sen kummemmin kuin kaikki muutkin ihmiset ovat (ihmislajihan syntyi Afrikassa).

Ratkaisuksi onkin päätetty, että vanhoja sanoja voidaan käyttää, kunhan niiden alkuun liitetään kunnioitusta osoittava etuliite *jalo-*. Sana *jalo* tarkoittaa alkujaan suurta. Sitä on kuitenkin jo vuosisatojen ajan käytetty etuliitteenä tai erillisenä sana osoittamaan ihailua ja kunnioitusta varsin ulkomaalaisuutta kohtaan, esimerkiksi *jalohirvi*, *jalopeura*, *jalokivi*, *jaloviina*, *jalahome* ja *jalot lehtipuut*.

Ajatus on hiukan sama kuin siinä japanin kielen ilmiössä, että sanan loppuun voidaan liittää kunnioitusta osoittava liite *-san* tai *-kakka*. Tämä poistaa kaikki epäilyt siitä, että nimityksellä haluttaisiin osoittaa mitään kielteistä, vaikka sana on ehkä jossain muussa käytössä ollut halventava.

Voimme siis ryhtyä käyttämään sellaisia sanoja kuin *jaloneekeri*, *jalomustalainen*, *jalomongoli*, *jalokääpiö*, *jalolapsi*, *jalovanhus* ja jopa *jaloryssä*.

Kunnioittavaa etuliitettä ei kuitenkaan pidä liittää omaa rotua tai kansallisuutta taikka hallitsevassa asemassa olevaa ryhmää tarkoittaviin sanoihin. Niihin on päinvastoin liitettävä etuliite *kökkö-*, joka ilmaisee, että sanan käyttäjä ei halua ottaa omalle ryhmälleen kunniaa tai ylistää sitä, varsinkin muita väheksyvällä tavalla. Niinpä perussuomalaisen on syytä käyttää omaan rotuunsa kuuluvasta ihmisestä nimitystä *kökkövalkoinen* ja niin sanotusta etnisestä suomalaisesta (Suomen perinnäiseen suomenkieliseen väestöön kuuluvasta henkilöstä) nimitystä *kökkösuomalainen*. Tällöin sana *suomalainen* vapautuu yleiseen, neutraaliin merkitykseen, joka kattaa myös esimerkiksi ihmiset, jotka ovat alkuperältään kokonaan tai osittain jalolapalaisia, jaloryssiä, jalosomaleita tms.

Uskonnollisten, etenkin kristillisten ryhmien kielenkäytössä voidaan *kökköliitteen* sijasta käyttää *synti-*liitettä omaan ryhmään viitattaessa. Miten ylentävää ja rakentavaa olisikaan, jos saisimme lukea esimerkiksi ”Me syntikris-

tityt kökkökansanedustajat esitämme – –” tai ”Me syntiluterilaiset ehdotamme jalokatolisille – –”.

Mainittuja etuliitteitä voi käyttää muiden sanojen yhteydessä aina, kun tuntuu tarpeelliselta osoittaa, ettei haluta ilmaista väheksymistä tai oman ryhmän korottamista muiden yläpuolelle. Esimerkiksi teknillisessä yliopistossa opiskeleva voi sanoa: ”Eilen kun olin mennyt kökkötietoteekkarien kokouksen jälkeen syömään, tapasin entisen luokkakaverini, joka lukee jalohumanistisia aineita ja valmistuu kai jalo-opettajaksi.”

Etenkin jalo-etuliitteen voi liittää muihinkin kuin ihmistä tarkoittavaanunaan. Tämä on usein tarpeeksi siksi, että ilman etuliitettä sana voitaisiin ymmärtää väheksyväksi ja jopa kuvaannollisena haukkumasanana käytetyksi. Esimerkiksi kun tarkoitetaan sikaa eläimenä eikä kuvaannollisesti sikamaista ihmistä ja kun ei haluta mitenkään väheksyä tai halveksua sikoja, käytetään sanaa *jalosika*.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunnan käsiteltävänä on ehdotus, jonka mukaan tältä pohjalta lähestyttäisiin myös lukuisien *mies*-loppuisten sanojen aiheuttamaa hankalaa ongelmaa. Ks. hakusanaa Mies ja henkilö.

Rooman valtakunnan seuraaja

Koska Rooman valtakunta on kaiken nykyaikaisen valtiomuodostuksen äiti, on syntynyt keskustelua ja jopa kiistaa siitä, mikä on sen seuraajavaltio kansainoikeudellisessa mielessä. Seuraajavaltioasemahan on tärkeä siksi, että valtion lakatessa olemasta sen velvollisuudet ja oikeudet kuuluvat seuraajavaltiolle, kuten esimerkiksi Venäjä sai syntymälahjanaan Neuvostoliiton perinnön.

Länsi-Euroopassa on ollut Rooman valtakunnan keisareina esiintymään pyrkineitä miehiä Kaarle Suuresta alkaen. Nämä jäljittelijät ja paikallis-päälliköt eivät kuitenkaan yleensä ole pystyneet edes luomaan todellista, lujaa valtiota vaan vain hajanaisia muodostelmia.

Kestämätön on näin ollen myös pimeällä keskiajalla ja sen jälkeenkin suosittu oppi ”Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan” eli virallisemmin ”Saksan kansan pyhä roomalainen valtakunta (Heiliges Römisches Reich des Deutschen Volkes) asemasta Rooman valtakunnan seuraajana. Sen nimikin epäaito, jälkipерäinen sepielmä, joskin siitä on usein todettu, että se on varsin kuvaava ja osuva paria yksityiskohtaa lukuun ottamatta. Se ei ollut pyhä (vaan usein jopa jyrkästi paavia vastaan), ei saksalainen (vaan sekava kansallisuuksien kimara), ei roomalainen (Rooma ei koskaan kuulunut siihen) eikä oikeastaan mikään valtakuntakaan (vaan löyhä muodostelma, jossa keisarius oli lähinnä arvonimi ja keulakuva), ja kansanomaisuudesta saati kansanvallasta nyt ei kannata puhuakaan.

Selvää on, että Länsi-Rooman tuhouduttua Itä-Rooma eli Bysantti oli Rooman valtakunnan ainoa seuraajavaltio, ”toinen Rooma”. Rooman valtakunnan viimeinen laillinen hallitsija oli siis keisari Konstantinus XI tai XIII (numeroinnista ei oltu niin tarkkoja), joka kuoli Konstantinopolin piirityksessä 1453.

Yhtä selvää on, että dynastisen avioliiton kautta Kiovan Venäjästä tuli uusi seuraajavaltio, ”kolmas Rooma”, jolta tehtävä siirtyi aikanaan Venäjän keisarikunnalle ja eräiden välivaiheiden jälkeen nykyiselle Venäjän federaatiolle.

On jyrkästi torjuttava sellainen ajatuskulku ja imperialistinen väite, että koska Itä-Rooman tuhoutuessa Rooman keisarikunta tällöin annektoitiin eli liitettiin voittomaana Ottomaanien valtakuntaan, niin Rooman seuraajavaltioksi on ilman muuta katsottava Ottomaanien valtakunnan perillinen Turkki. Tämä teoria on seipitetty lähinnä Turkin EU-jäsenyyden tavoittelua varten, koska jos teoria olisi pätevä, siirtyisi seuraajavaltion asema tietysti Euroopan unionille Turkin liittyessä siihen. – Teoria on täysin kestämaton, koska anneksiossa ei tapahdu valtio-oikeudellista seuraantoa.

Ruokareseptit

Suppilovahverokeitto ja kastike on about maailman helpoin tehdä:

Sipulia

Suppilovahveroita

Kermaa

Suolaa

Mustapippuria

Kuullota sipulit ja sienet voissa, lisää kerma, hauduta, mausta:

Keitto.

Keitä keittoa kasaan tai suurusta Maizenalla: Kastike. (Sari Käsälä)

Osaat siis valmistaa muitakin sooseja kuin ruskean kastikkeen, meikältä ei muut onnistu eikä usein sekään. (Risto Kauppila)

Ruskea kastike onkin tosi vaikea, ja lisäksi suomalaisen per*eenemännät ylpeilevät ruskeilla kastikkeillaan ja yrittävät tehdä niistä erilaisia kuin muiden tuotokset.

Kakarana inhosin mutsin harmiksi sieniä (ja sipulia), nyt ne kyllä maistuisivat, sais vain kiinni jonkun sarin tai mirjamin, joka osaa laittaa sienisafkoja.

Vonka ilmeisen tositarkoituksella havaittu.

Suomessa kuitenkin naiset laittavat ruokaa pitääkseen itsensä ja mahdollisen per*eensä hengissä, miehet (pois lukien ne, jotka eivät ymmärrä ruuasta mitään) pitävät itsensä ja mahdollisen per*eensä hengissä voidakseen laittaa ruokaa. Kannattaa siis harkita suuntautumista tai sitten opetella laittamaan ruokaa.

Sarin resepti on sinänsä ihan OK, vaikka siitä puuttuukin Musta Koskenlaskija (jota markkinoidaan äklönimellä Valio Koskenlaskija Voimakas) ja muskottipähkinä ja vaikka sipulit olisi syytä korvata salottisipuleilla.

Mutta jos sitä, tai yleensä ruokareseptiä, yrittää noudattaa ilman perusvalmiuksia ruuanlaittoon (esim. pitää kysyä ”missä meillä on keittiö?” ja ”mitä nämä numerot hellassa tarkoittavat?”), voi mennä heikosti.

Voi käydä esimerkiksi näin:

”Jaha, ensiksi ’sipulia’. No otanpa sipulia, siis palan sipulista, jaha, helpointa kai on ottaa mahdollisimman iso sipuli ja halkaista kahtia. Oho, meni pala sormesta mukaan. Pitäisikö se ottaa pois? ’Suppilovahveroita’, hm, ei sanota määrää, no mä otan kolme. ’Kermaa’, hetkinen, ostin puoli litraa kun se oli litrahinnaltaan edullisinta, onpahan kai tarpeeksi. ’Suolaa’, no tuossa on paketti. ’Mustapippuria’, no sitä on vain 200 gramman paketti, koska isompia ei kaupassa ollut vaikka mieli teki, kun kilohinta laski koon kasvaessa. Ja nyt ei kun hommiin...

’Kuullota...’ - mitä \approx #!” \mathcal{E}_i on kuulottaminen? Kai se on sama kuin kuuluttaminen. No minäpä tässä nyt [korottaa ääntään] kuulutan että minulla on sipulit ja sienet. Hetkinen, sipulit. Ensin piti olla sipulia, nyt sipulit. Turhaanko minä leikkasin palan sipulista (ja sormesta, josta muuten on jo vuotanut sen verran, että alkaa heikottaa)? No otetaan loputkin sipulipussista mukaan, ja kaivanpa roskiksesta vielä sen poisheittämäni puolikkaan.

’Lisää kerma’, vihdoinkin helppo ohje, mutta mihin se pitäisi lisätä? No kai tarkoitus on laittaa kaikki ainekset yhteen, kai johonkin ämpäriin. Jaha, voikin mainitaan, vaikka ei sitä alussa sanottu, mutta kaapissa on onneksi melkein kokonainen voipaketti, ollut jo pari vuotta, koska voi on kuulemma epäterveellistä, mutta menköön nyt kun respekti käskää.

’Hauduta’? Se on kai jotain jotain hienostelua, ohitetaan. ’Mausta’? Johan suolaa ja mustapippuria lisättiin. No kun käsketään, niin lorotetaan sitten kunnolla ketsuppia sekaan. ’Keitto’? Ai nyt mulla siis on keitto. ’Keitä keittoa kasaan tai suurusta Maizenalla’? Kun en tiedä, miten suuruksen voi keittää Maizenalla tai mitä Maizena edes on, niin keitän nyt sitten. En tiedä mitä ’kasaan’ tarkoittaa, mutta se on varmaan jotain nopeaa, koska hienoissa ruokaohjelmissa kaikki tehdään aina hirveän nopeasti.

Vai olikohan tuossa painovirhe niin, että pitäisikin *heittää* kasaan?”

Ruokasanat

Ruoka on kiinnostavaa paitsi ravintona ja makuelämysten lähteenä myös siksi, että ruokasanat sopivat erityisen hyvin vertauskuvalliseen käyttöön.

Hergén Tintti-sarjakuvien kapteeni Haddock osaa tunnetusti sadatella ehtymättömän monipuolisesti, ja hänen loistokkaiden haukkumasanojensa kirkkaimmista on ”ylivuotisen klimppisopan sivupersoonan”. Sitä ei tietenkään pidä ymmärtää pohjalaisen perinneruuan klimppisopan (fiin. mykykeitto) mollaamiseksi, vaan ilmauksen ydin on juuri siinä, että ylivuotisuus tekee jopa klimppisopasta kammottavaa.

Runsaasti mainiota ruokasanastoa löytyy Kielikello-lehden ruoka-aiheisesta teemanumerosta 1/2007. Seuraavassa havainnollistavaa ruokateemaista sadattelua: Sinä rambutaanin ugljälkeläinen! Freesaa jo lörtsysi, ettei sinua tarvitse flambeerata!

Korkeammassa huuhaakielessä otetaan avuksi myös mielikuvitus ja käytetään ruokasanoja, joista fiksuunkaan lukija ei tiedä, ovatko ne todellisia ja oikein käytettyjä. Näin päästään seuraavanlaisiin kaunokirjallisiin helmiin:

Tunsin olevani kuin natriikka, jonka lutaanit ovat kääkertyneet. Minusta olisi voinut valmistaa stripariittisen glöödirikeetin. Silti oli kuin kuin glat-raappini olisivat muuttuneet gubrimuhennokseksi, kun kuulin, että minulla on stramatosiitti. Olin kuin lihanpala stagmassa, tuossa Brakristanin kansallisruuassa, joka on valmistettu raakatripseeratuista kissansuikaleista ja puudeleista.

Ruokaveitsi

En tajua ruokaveitsen ideaa. Pitääkö se pureskella ennen nielemistä, irtoaako siitä muka tarpeeksi rautaa ja miksei se voisi olla kätevämmän muotoinen, paremman makuinen ja helpommin nautittava niin kuin vaikkapa ystävämme peruna. (Jani Miettinen)

Ruokaveitsi on terävyytensä takia tarkoitettu aperitiiviksi, joka vetäistään napaan yhdellä kiskaisulla. Tämän jälkeen voidaan nauttia alkupaloiksi Hesarin ruokasivuja, pääruuaksi esimerkiksi hyvin haudutettua ruokapöytää ja lopuksi pienet ruokakupit. Matkan varrella tietysti nautitaan normaalit ruokajuomat.

Ruoska

Tunnetusti Zarathustra kirjoitti valenimellä Friedrich "Übermensch" Nietzsche: "Kun menet naisen luokse, älä unohda ruoskaa". Kyseessä oli hänen muistiinpanonsa sen johdosta, ettei kerran päässyt erään palvelulaitoksen SM-osaston M-alaosastoon ja hänelle sanottiin: "Kyllä sinun pitää muiden tavoin muistaa tämä asia, kun kyltissäkin lukee isolla 'Omat ruoskat mukaan'."

Ruotsalaisten alkuperä

Mistä ruotsalaiset ovat syntyneet? Historiankirjat todistavat vastaan-sanomattomasti, että Ruotsin nykyinen kuningassuku, Bernadotte-suku, on peräisin erään korsikalaisen usurpaattorin "marsalkaksi" nimeämästä Jean-Baptiste Jules Bernadottesta, prokuraattorin pojasta.

Ja kaikki kulttuurikansat johtavat alkuperänsä alkuaikojen hallitsijasta, jonka selitetään olevan jumalallinen tai ainakin ulkomaalaisperäinen. Tietenkin Jean-Baptiste ranskalaisena huolehti henkilökohtaisesti geeniensä levittämisestä. Onkin tieteellisesti laskettu, että nykyruotsalaisista 99,897 % on hänen jälkeläisiään.

Rusketus

Ruskettuneisuus oli aiemmin merkki kuulumisesta alempiin kansankerrokseen, joiden täytyy raataa pelloilla kesälläkin. Nykyisin se saattaa osoittaa myös jotain lähes vastakkaista: kuulumista nousukasloukkaan, jolla on tarve osoittaa voivansa matkustella etelässä, lojua hiekkarannoilla ruskistamassa itseään tai ainakin hankkia keinorusketus.

Räkättirastas

Epäilen vahvasti räkättien humanisuutta. (Markku)

Kielipoliisi antaa vakavan huomautuksen epäkorrektista kielenkäytöstänne. On sopimatonta käyttää eläinten nimissä halventavia ja vulgaareja sanoja. *Turdus pilaris* on oikealta nimeltään nenälimattirastas.

Saamen kieli

Minä ehdotan ”tässä vaiheessa” ruotsinkielisille saamenkielen opiskelun pakollisuutta. (Lume Laipio)

Autokefaalisena saamelaisylivaltuutettuna paheksun jyrkästi alkuperäiskansojen oikeuksien polkemista leimaamalla heidän kielensä kollektivisovasti ”saamenkieleksi”.

Saamen kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä ja itämerensuomalaisten kielten lähimpiä sukulaisia. Yhteensä niitä on kymmenen: länsisaamelaiseen ryhmään kuuluvat etelä-, uumajan-, piitimen-, luulajan- ja pohjoissaame sekä itäsaamelaiset inarin-, koltan-, akkalan-, kildin- ja turjansaame. (<http://www.kotus.fi/index.phtml?s=207>)

Tosin joillakin saamen kielillä on vain pieni määrä puhujia (esim. 1), mutta tämä antaa erityisen painavan aiheen vahvistaa ja kehittää niiden asemaa.

Koulussa tulisi opettaa kaikille yhteisinä kielinä pohjois-, koltan- ja inarisaamea, minkä lisäksi ainakin lukiossa tulisi kaikkien valita vähintään kaksi valinnaista muuta saamen kieltä.

Vain näin voidaan taata mm. akkalansaamelaiselle Suomen kansalaiselle mahdollisuus saada palvelua julkisissa virastoissa ja yksityisissä yrityksissä äidinkielellään, missä kunnassa liikkuneekin.

Salasana

Vaihda salasanasasi säännöllisesti! Näin meitä opetetaan, ja aivan aiheellisesti. Salasana kannattaa aika ajoin vaihtaa aivan kuten alushousutkin. Mutta miten?

Yksinkertaisessa menettelyssä salasana on esimerkiksi joka toinen viikko *kissa* ja joka toinen viikko *koira* (tai ehkä helpommin *pariton* ja *parillinen*). Tämä ei kuitenkaan onnistu siellä, missä tietotekniikasta päättävät vainoharhaiset ”tietoturva-asiantuntijat”, joiden tekemät ”valvontaohjelmat” estävät salasanojen terveen, ekologisen kierrätyksen.

Koska salasanojen keksiminen ja muistaminen työlästä, on järkevää perustaa salasananvaihtorenkaita. Anna oma salasanasasi kierrätykseen ja ota uusiokäyttöön kaverisi vanha salasana! Samalla tulet ylläpitäneeksi sosiaalisia suhteita, joita tietokoneen käyttäjällä muutoin on aivan liian vähän.

Kun sitten joskus et muista uutta salasanaasi, voit kilauttaa sille kaverille, jonka vanhan salasanan sait. Hän varmaan muistaa sen paremmin, koska käytti sitä pitempään. Idea on sama kuin siinä, että soittaa nykyisen tyttöystävän exälle ja kyselee tytön mieliruokaa, syntymäpäivää, seksimieltymyksiä jne.

Sampo

Vasta vuonna 2008, niin sanotun ”Sampo Pankin” katastrofin aikoihin, alkoi tulla yleisempään tietoisuuteen, mikä on Kalevalan todellinen merkitys. Kaikki – myös ja varsinkin Sammon ja sen asiakkaiden kohtalo – on ennustettu huuhaan pyhässä kirjassa Kalevalassa. (Nimi on leikillinen väännelmä sanasta ”kalavale”).

Sammon ”arvoitukseen” on ehdotettu satakunta (ks. hakusanaa Satakunta) höpönhöpönratkaisua, joten on aika esittää oikea ratkaisu eli huuhaaratkaisu.

Sampo jokin, joka tuottaa (”jauhaa”) varallisuutta ja onnea. Sen teki (”ta-koi”) Ilmarinen; nimi ei tarkoita tässä tiettyä vakuutusyhtiötä vaan suomalaista finanssialaa yleisesti. Pohjan akka (peitenimi toisen pohjoismaan ahneelle yritykselle) havitteli Sampoa itselleen ja sai sen. Tästä seurasi suurta onnettomuutta Kalevalan (so. Suomen) väelle.

Tässähän ei ole mitään erityistä tulkitsemista, ja juuri tässä on ”arvoituksen” ratkaisu. ”Arvoitusta ei ole olemassa.” (Wittgenstein)

Huuhaan pyhästä kirjasta voimme myös lukea, mitä tulee tapahtumaan. Sampo tulee lopulta jauhamaan Pohjan akalle niin paljon vaurautta, että Kalevalassa herää suuri kateus ja se lähettää väkeä ryöstämään Sammon takaisin (so. kaappaamaan omistukseensa tietyn tanskalaispankin). Syntyvässä taistelussa Sampo hajoaa lopullisesti.

Samppanja

Suomessa juodaan puheiden mukaan – varsinkin puheiden yhteydessä – niin paljon samppanjaa, että laskelmieni mukaan Champagnesta ei viiniä muuallakaan. Niinpä herää kysymys, myydäänkö muualla maailmassa valesamppanjaa samaan tapaan kuin Neuvostoliitossa oli myynnissä, ainakin valuuttakaupoissa, Sovetskoje šampanskoje.

Vaihtoehtoisesti voi epäillä, miten usein Suomessa oikeasti törsätään rahaa samppanjaan. Viinahan on aina hintansa väärsti, mutta miten lie laita herasväen litkujen? Esimerkiksi Alkon halvimman samppanjapullon hinnalla saa neljä pulloa skumppaa ja jää vielä jokunen sentti yli.

Törsäykseksi homman tekisi se, että valtaosa suomalaisista ei erota samppanjaa skumpasta ja jos erottaisikin, niin pitäisi skumppaa parempana, jos molempia väitettäisiin samppanjaksi. Tietysti vielä enemmän suomalaiset pitäisivät hiilihapotetusta pirtun, veden, omenaesanssin ja sokerin seoksesta, jos sen sanottaisiin olevan erikoiskallista Ranskasta salakuljetettua champpanjaa.

Kuulin radiosta huolestuttavan uutisen: Shamppanjanviljelijät ovat pulassa ilmastonmuutoksen takia. Rypäleet kypsyvät liian aikaisin ja tulevat liian makeiksi. Paras samppishan on kuivaa. Apuva. Ei saa enää kohta kunnon samppista. (Sartsa)

Kerrankin kiinnitetään huomiota ”ilmastonmuutoksen” todella haitallisiin vaikutuksiin! Hyvä. Ketä kiinnostaa, jos jotkut Bula-Bula-saaret jäävät veden alle, kysyn vain.

Onneksi tuollaiset muutokset rajoittuvat toistaiseksi vain rahvaan suosiin halpissamppanjoihin.

Sankarit ja pyhimykset

Usein sankarit ja pyhimykset sekoitetaan toisiinsa, mistä kummatkaan eivät pidä kaikessa kummaudessaan.

Ensinnäkin sankarin pitää aina olla mies. Nainen voi kyllä olla sankaritar, mutta se on jotain muuta. Populäärikulttuuri tosin melkein sekoittaa näitä pannessaan naisiakin taistelemaan, mutta silloinkin sankaritar on yleensä vain sankarin sidekick, joka näyttää urhealta mutta enimmäkseen vain sotkee asioita ja järjestää itsensä pulaan, josta sankari hänet pelastaa, vieläpä joutuen miettimään, pelastaako maailman vai rakkaimpansa. (Katsoja onneksi tietää, että vaikka tilanne olisi miten mahdoton, sankari pelastaa molemmat.)

Pyhimys taas voi olla nainenkin. Olennaisinta kuitenkin on, että sankari mättää pahiksia lakoon pelastaakseen maailman tai jotain muuta arvokasta, kun taas pyhimys antaa mättää itsensä lakoon, kävi maailman miten tahansa.

Tärkeä ero on sekin, että sankari ei itke. Pyhimys taas saa tehdä mitä tahansa, koska autuaaksijulistamisessa tai ainakin viimeistään pyhimyksesijulistamisessa poistetaan yhtymäkohdat todellisiin tapahtumiin niin perusteellisesti, ettei ole mitään väliä sillä, mitä autuaaksi t. pyhimyksi julistettava oikeasti teki. – Sitä paitsi kanonisen oikeuden perusteos *Corpus iuris caelestis* erikseen sanoo, että pyhimyskin saa itkeä, kunhan itkee muiden ihmisten takia (mieluiten ei sukulaisten eikä ystävien kuitenkaan).

Sanonnat

”Kielenhuolto” on niin usein vain molempaa sukupuolta olevien kukkahattutatien nipotusta ja saarnaamista, että on aika tarjota myönteistä kielenhuoltoa. Esittelemme nyt tieteelliseen tutkimukseen (pro gradu -työ) perustuvan listan sanoista ja sanonnoista, joilla kirjoittaja saa lukijan verenpaineen nousemaan ja lukijan muutenkin kiinnostumaan. Käytä näitä, jos haluat, että tekstisi huomataan!

aikuisten oikeesti, allekirjoittanut, haastava, henkilökohtainen, hulppea, ihan oikeesti, itse asiassa, kohu-, kokonaisvaltainen, käytännössä, laatuaika, loppupeleissä, loppuviimeksi, lähtökohtaisesti, ongelmatiikka, periaatteessa, pitkällä tähtäimellä, pitkässä juoksussa, puitteissa, pääsääntöisesti, salarakas, selkeä, seksikäs, suorittaa, tavallaan, tyyliin, täsmä-, viitekehys, ulkoistaa ja öky-.

(*Ärsyttävä kieli. Puhekieleen kohdistuvat affektiset kannanotot Ilta-Sanomien verkkokeskusteluissa. Pro gradu -työ Joensuun yliopistossa v. 2007.*)

Havaintoesimerkkinä voidaan tarkastella yksinkertaista lausetta:

Taidan mennä illalla ongelle järvelle, ellei sada.

Tämä voidaan esittää haastavammin (so. riitaa haastavammin) seuraavasti:

Allekirjoittanut haluaa henkilökohtaisesti ilmoittaa aikomuksestaan viettää periaatteessa tavallaan laatuaikaa kuluvan vuorokauden iltapuolella, itse asiassa lähtökohtaisesti suorittamalla kalastustoimintaa onkimistyyliin järven puitteissa, kuitenkin pääsääntöisesti sillä varaumalla, että sään viitekehys ei ole sademyönteinen vaan selkeä.

Sapatti

Kuutena päivänä viikossa tehkää työtä, mutta seitsemäs päivä pitääkää pyhänä. Se on sapatti, Herran pyhä lepopäivä. Jokainen joka sinä päivänä tekee työtä, surmattakoon. (2.Moosesta 3:25)

Tuota kannattaa siteerata ahkerasti mm. keskusteltaessa kauppojen aukiolosta. Jumalan sanan mukaan on siis kiellettyä tehdä mitään työtä seitsemäntenä päivänä eli perjantai-illasta lauantai-iltaan. Muina päivinä pitää tehdä työtä. Jumala on siis käskenyt pitää kaupat auki sunnuntaisin.

Näin saamme myös ratkaisun työttömyys- ja lomautusongelmiin! Työttömyys on *kiellettyä* kuutena päivänä viikossa, samoin kaikki muut lomat kuin sapatti.

Sarkofagi

Tässä viherpiipertäjien ja oraanpurijoiden maailmassa tarvitaan lihansyöjien aktiivisuutta, joten päätin julistautua vakaumukselliseksi lihansyöjäksi.

Tieteelliseksi nimitykseksi ajattelin ensin sanaa ”sarkisti”, mutta joku kuitenkin sekoittaisi asiat Mielessään ja kysyisi ”Ai sarkasti? Onko se sellainen, joka harrastaa sarkasmia?”

Tietysti ”karnivori” olisi mahdollinen, mutta se on latinasta eli sivistymättömän talonpoikais-, sotilas- ja byrokraattikansan kielestä. Niinpä päädyin termiin, joka suoraan johtuu lihansyöjää tarkoittavasta klassillisen kreikan sanasta. Olen sarkofagi.

Sarkofagiasta kuten kasvissyönnistäkin on tietysti erilaisia asteita. Aidon sarkofagin tunnistaa määritelmäni mukaan siitä, että hän syö vain ravintoa, jonka saamiseksi pitää tappaa itseään suurempi eläin.

Satakunta

Satakunta on vanha suomalainen lukusana, vaikka se, samoin kuin eräät muut vastaavat sanat, on toissijaisesti kehittynyt maakunnan nimeksi. Nämä lukusanat edustavat ikivanhaa sanatyyppiä, joka valitettavasti on nykykielistä paljolti hävinnyt. Nämä niin sanotut approksimatiiviset numeraalit kuvaavat lukua summittaisesti mutta silti tarkasti.

Satakunta tarkoittaa nykykielessä ’noin sata’, mutta alkuperäisessä kansankielisessä käytössä merkitys on paljon tarkempi: ’noin sata, mutta niin, että luku poikkeaa sadasta enintään kolmekymmentä’. Toisin sanoen satakunta on vähintään 70 ja enintään 130, mikä voidaan lyhyesti ilmaista pseudoma-

temaattisella merkinnällä 100 ± 30 . (Oikeassa matematiikassa merkintä tarkoittaa lukuja 70 ja 130.)

Yksi satakunta on 10 *hämettä* eli häme on siis 10 ± 3 . Yksi häme taas on 10 *savoa* eli $1 \pm 0,3$. Savo on siis erikoinen lukumäärän mitta, ja kun tässä on koko ajan kyse kokonaislukuina ilmastavista määristä, ei ykköistä pienemmillä luvuilla voi olla niiden normaalia merkitystä. Sen sijaan ne tulkitaan todennäköisyyksiksi. Savo on tulkittava siten, että todennäköisesti on kyse yhdestä mutta enintään 30 %:n todennäköisyydellä ei yhdestäkään. Nykykielessä merkitys on usein epämääräistynyt ja ilmaistavissa niin, että yksi savo tarkoittaa 'suattaapi olla yksi vuan suattaapi olla ihan olematta nii'.

Toisaalta savolla on myös moderni kvanttimekaaninen tulkinta, jossa lukumäärä voi todella saada myös arvoja väliltä 0,7...1. Tällöin jokin samanaikaisesti on olemassa ja ei ole olemassa. Kun sen olemassaoloa yritetään havainnoida, se voidaan tällöin havaita esimerkiksi 80 %:n todennäköisyydellä (kun savo vastaa arvoa 0,8).

Kymmenen satakuntaa on yksi *tuhatkunta*. Tuhatkunnan synonyymi on *kokoomus*, joka on alkuaan lyhentymä ilmauksesta "satakuntien kokoomus" 'kymmenen satakunnan kokoelma'. Suurempia lukuja on vanhassa kansankielessä tarvittu vain harvoin, ja niinpä *kepu* tarkoittaa paitsi kirjaimellisesti kymmentä kokoomusta myös hyvin, hyvin suurta lukua. Tälle on rinnakkaisilmiö se, että vanhassa kreikassa sana *myrias* : *myriadis* tarkoittaa toisaalta täsmällisesti kymmentätuhatta, toistaa erittäin suurta lukua. Tähän hän perustuu toisaalta mm. vanhentunut mittayksikkö *myriametri* (10 000 m eli 10 km eli metrinen peninkulma), toisaalta *myriadi*-sanan käyttö kuvaannollisesti valtavien lukumäärien kuvailuun.

Agraarisuomen sanakirjassa, josta käytetään leikillistä nimeä "Nykysuomen sanakirja", on esimerkkinä lause "Hyönteisiä oli myriadeittain". Tämä kuvastaa sitä, että jo koottaessa kyseistä sanakirjaa (lähinnä 1930-luvulla) oli *kepu*-sanan vanha merkitys jo muuttunut harvinaiseksi, koskapa sen tilalle oli tunkenut herrasväen sana. Onneksi uusnykysuomessa *kepu* on elvytetty, ja yhä useammin kuuleekin sanottavan esimerkiksi "siellä oli kepuittain itikoita" tai "montako kepuja [euroja] tienaavat vuodessa?"

Toisaalta modernissa maailmassa saatetaan tarvita kepuakin suurempia approksimatiivisia numeraaleja. Puolueet voivat esimerkiksi sopia siitä, että johonkin hankkeeseen käytetään kaksi kepu euroa. "Kepu kepu" on tietysti $100\,000\,000 \pm 30\,000\,000$. Näin on helppoa saavuttaa konsensus.

Approksimatiivisia numeraaleja käytetään lauseessa kuten vastaavia tavalisia lukusanoja. Aivan kuten sanomme "kaksikymmentä omenaa" tai "kolmesataa euroa", sanotaan "kaksihämettä omenaa" tai "kolmesatakuntaa euroa". Huomattakoon, että niiden yhteydessä ei juuri käytetä sanaa "noin" tai vastaavaa, koska se olisi yleensä tarpeeton. Niiden käyttökelpoisuutta osoittaa se, miten näppärästi niillä voidaan ilmaista usein esiintyviä "likimääräisiä" lukuja eli oikeammin sanottuna vaihteluvälejä:

- Herra, antakaa köyhälle pari savoa euroa!
- Olen ainakin hämeesti muistuttanut sinulle tästä asiasta.

- Tilaisuudessa oli poliisin mukaan kaksi satakuntaa mielenosoittajaa, järjestäjien mukaan kolmekokoomusta.
- Kahta keppua pienemmät kunnat pitäisi yhdistää isompiin.

Savon kieli

Savon murretta ei ole kehitetty totuuden peittäjäksi vaan sen ilmaisemiseksi. (Lume Laipio)

Savon ”murretta” ei ole kehitetty vaan se on luonnollisella tavalla syntynyt. Sen taustalla on savolaisen kansan syvä tietoisuus siitä totuudesta, jonka kirkkain ilmaisu on Murphyn–Wiion–Korpelan yleinen viestintälaki: viestintä aina epäonnistuu.

Savon kieli on siis yhteisen kansan intuition luoma, ja sitä selittää se oivalus, että on aivan tarpeetonta yrittää sanoa asia selvästi ja olisi suorastaan epäkohteliasta sanoa sitä suoraan. Aivan sama, nimittäin viestinnän epäonnistuminen, saavutetaan nimittäin kiemurtelevalla, venkoilevalla ja vääräleukaisella puhetavalla, ja lisäksi se on paljon hausempaa!

Aidosti savohenkiseen tapaan voidaan kyllä sanoa, että savon kieli ilmaisee totuuksia. Kukaan ei nimittäin voi tarkistaa tämän paikkansapitävyyttä, koska kukaan ei pysty sanomaan, mitä savonkielinen puhe tarkoittaa. Lisäksi jos se sattuisi sisältämään totuuksia, ei kuulija kuitenkaan ymmärtäisi niitä, ainakaan oikein.

Aitosavolaiselle on ominaista, että hän puhuu omaa muunnelmaansa oman alueensa savon kielen murteesta eikä kukaan ymmärrä häntä, ja parempi niin.

Schrödingerin kissa

Kaikkihan tietävät, että Jaska Jokusen koiran nimi on Ressu. Mutta miksi ”kukaan” ei tiedä Schrödingerin kissan nimeä? (eskelinen)

Schrödingerin kissallahan on samanaikaisesti kaikki mahdolliset nimet. Siksi siinä on valtava taloudellinen potentiaali kvanttilemmikkinä, joka on kaikkien nykyisten ja entisten kissanomistajien oma rakas kissa.

Seitsemän ihmettä

Internetin suuräänestyksellä on valittu maailman seitsemän uutta ihmettä. Isolla tohinalla valitut maailman seitsemän *uutta* ihmettä ovat kuitenkin vanhoja, ikivanhoja tai älyttömän vanhoja – eivätkä edes mitään *ihmeitä*, vaan joitain rumia pytinkejä. Todellisia ihmeitähän ovat mm. kännykkä ja valmiiksi viipaloitu leipä. – Mutta miten Internet-äänestyksestä voisikaan syntyä mitään järkevää?

On aika määritellä Suomen seitsemän ihmettä, asiantuntemuksella eikä huutoäänestyksellä:

- 1) Paavo Värysen väitöskirja.
- 2) HK:n Sininen.
Sehän on ihmeiden ihme, koska sitä myydään, syödään ja jopa palvo-

taan, vaikka hutkivan journalismin ansiosta kansa nykyisin tietää aika paljon makkaran sisällöstä. Ihme on myös se, miten lähinnä jauhoa ja vettä sisältävästä ruoka-aineesta saadaan mauttomampi kuin jauho ja vesi.

- 3) Turun sinappi.
Ihmeeksi se muodostuu sen takia, että sitä pidettiin Suomen kansallisaarteisiin kuuluvana ja se säilytettiin vielä kahdessa eri olo-muodossa kahdella eri nimellä, suomalaisena ja ruotsalaisena. Sitä pidettiin toisena kahdesta asiasta, joita ei sovi vaihtaa, ja kuitenkin se siis vaihdettiin tuplasti ihan vaan rahan takia. – Kaikki tämä siitä huolimatta, että Turun sinappi maistuu sellaiselta, että mieluummin söisi sitä, miltä se näyttää.
- 4) Nokia.
Miten niin suuren kaupungin kyljessä nyhjäävästä kunnasta voi tulla niin mitätön? Se ei ole saanut itselleen edes nimensä mukaista verkotunnusta nokia.fi.
- 5) Sibelius.
Miten jätkä pystyi olemaan suuri suomalainen säveltäjämestari, vaikka ei nuoruustuotantonsa jälkeen osannut muuta kuin että ”syvensi persoonallisuuttaan ja siirtyi yhä enemmän kuuntelemaan sisäisiä tuntojaan” (kuten *Suomalainen tietosanakirja* kauniisti sanoo)?
- 6) Tarja Halonen.
Kun Ahtisaari oli osoittanut, että Suomessa voidaan presidentiksi valita kenet tahansa, niin Tarja osoitti, että nainenkin voidaan valita – sen jälkeen, kun presidentiltä on riisuttu valta.
- 7) Lapin Kulta.
Ouesta, joka maistuu samalta vedeltä kuin muutkin suomalaiset oluet, tehtiin arvostettu brändi.

Seisaaltaan pissaaajat

Tarvitaanko Seisaaltaan Pissaaajien Yhdistystä? (Baggie)

No ei todellakaan.

Vai pitäisikö nimen olla Huomaavaiset Seisaaltaan Pissijät ry?

Kas kun ei Miespissikset ry:tön.

Tosimieshän ei moiseen yhdistyspelleilyyn ryhtyisi, koska hän lakkasi puhumasta ”piipimisestä” ja ”pissaamisesta” vähän ennen kouluun menoa. Nimeksi sopisi lähinnä ”Mähän saatana kusen mihin mua huvittaa ry”, mutta eihän sellaista kukaan täysjärkinen rupea perustamaan, koska se olisi jo vihje siihen suuntaan, että asiassa muka voisi olla jotain epäselvää.

Selitykset

Aidon huuhaatikon tuntee siitä, että se, mikä olisi tavalliselle ihmiselle silkka moka, munaus tai tunarointi, on hänelle vain innoke selittää alkeellinen ajatusvirhe huimaavaksi korkeamman logiikan voltiksi, sanonnan lätsähtävä litsahdus suurenmoiseksi näytteeksi naivistis-dadaistisesta tyylistä ja käsittämätön örvellys etiikan ja estetiikan yliharmoniseksi sfäärien sinfoniaksi.

Tosin aina ei jaksa, mutta silloin käytetään Suomen selitys oy:n ylijäämävarastosta ostettua aitallista riihikuivia selittelyjä.

Selkäranka

”Selkäranka” on vain populistipoliitikkojen keksintöä. He syyttävät muita sen puutteesta, koska eivät vielä ole itse päässeet asemiin, joissa voi saavuttaa merkittäviä etuja luovalla suhtautumisella omiin aiempiin (todellisiin t. ilmoitettuihin) periaatteisiin.

Periaatteilla ei politiikassa pitkälle pötkitä. Periaatteellisuuden esittämislä ehkä hyvinkin, ja siinä on tärkeintä näyttää selkärankaisemmalta kuin muut, joten muiden mollaaminen on olennaista eikä pelkkää viihdettä.

Sarjassamme sanojen persoonataivutusta:

Minä olen selkärankainen.

Sinä olet joustamaton.

Hän on jääräpää nilkki.

Sentissä miljoonan alku

Tiedostava kuluttaja voi säästää rutkasti kiinnittämällä huomiota sentinpyöristykseen. Ensinnäkin kannattaa huomata, että laskun loppusumma pyöristetään lähimpään 5 senttiin vain käteisellä rahalla maksettaessa, ei pankkikortti- tai luottokorttimaksuissa. Jos loppusumma on esimerkiksi 5,23 euroa, kannattaa siis maksaa luottokortilla, koska käteistä käytettäessä se pyöristetäisiin 5,25 euroksi eli asiakas kärsisi 2 sentin vahingon! Toisaalta jos summa on 5,27 euroa, ei kannata vinguttaa Visaa, koska silloinkin häviää 2 senttiä – käteisellä maksettaessahan hinta olisi vain 5,25 euroa.

Taitava maksaja ei suinkaan lopeta tähän. Hän ottaa myös huomioon, että ostoksen voi jakaa pienempiin eriin. Jos esimerkiksi haluaa ostaa kaksi 27 sentin hintaista tuotetta, niin yhdessä ostettuina ne maksaisivat 54 senttiä, joka käteismaksussa vielä pyöristetäisiin 55 sentiksi. Sen sijaan jos ne ostaa kahtena eri ostoksena käteisellä, kumpikin maksaa vain 25 senttiä eli yhteensä 50 senttiä. Näin saavutetaan jopa 5 sentin eli lähes 10 prosentin säästö!

Tästä saadaankin käytännöllinen käsittelysääntö eli algoritmi. Jos tuotteet ovat valmiiksi hinnoiteltuja ja jos pakkauskoossa ei ole valinnan varaa, niin jako ostoeriin tehdään hinnan viimeisen numeron mukaan seuraavasti:

- 0 tai 5: voidaan yhdistää muihin tuotteisiin vapaasti
- 1, 2, 6 tai 7: ostetaan erikseen ja maksetaan käteisellä
- 3, 4, 8 tai 9: jos voi yhdistää muiden tähän ryhmään kuuluvien tuotteiden kanssa, yhdistellään siten, että loppusumma on ensisijaisesti 2:een tai 7:ään päättyvä (esim. 14 senttiä + 18 senttiä, yhteensä 32 senttiä, pyöristetään 30 sentiksi), toissijaisesti 1:een tai 6:een päättyvä
- 3, 4, 8 tai 9, ellei enää voi yhdistellä: maksetaan pankki- tai luottokortilla.

Jos tuotteita ei ole valmiiksi hinnoiteltu vaan ne punnitaan itse tai pyydetään tiskiltä, menettely on jonkin verran vaativampi. Asiakkaanhan kannattaa esimerkiksi porsaankyljystä ostaessaan pyytää lihatiskin myyjää punnitsemaan eri kyljyksiä niin, että voi valita sellaisen, jonka hinta on 2:een tai 7:ään loppuva ja joka on toisaalta mahdollisimman pieni. Silloin käteismaksulla saavutettava pyöritysetu on suurin. Ja luonnollisestikin tuote on punnitutettava pieninä erinä, esimerkiksi silakat kappale kerrallaan.

Ovela kuluttaja tietää myös pyörityssäännön poikkeuksen: lain mukaan 1 tai 2 sentin maksua ei pyöristetä. Jos kaupassa siis on hyvä vaaka, jolla voi punnita myös kevyitä tuotteita kuten yksittäisiä viinirypäleitä tai perunoita, voi pyrkiä 1 tai 2 sentin suuruisiin kerta-ostoksiin. Kieltämättä aikaa kuluu melko lailla, mutta vastaavasti sitten kun maksaa 5 sentin kolikolla, saa 1 tai 2 sentin kolikoita takaisin, ja nehan saattavat olla keräilyharvinaisuuksia tai ainakin muuten hauskoja. Kenties kauppa jopa toteaa helpommaksi antaa 1 tai 2 sentin hintaisen tuotteen ilmaiseksi kuin hankkia riittävä määrä 1 ja 2 sentin kolikoita vaihtorahaksi, ainakin jos kuluttaja toistaa operaation tarpeeksi usein.

Sepä

”Sepä on hyvä”, sanotaan usein. Mutta mikä sepä on?

Nyky-suomen sanakirjasta selviää, että sepä on reen ylöspäin kaartuva etuosa. Sepä on yllättävää monelle! Mutta se tuo valaistusta muun muassa seuraaviin Googlella löytyviin lausahduksiin:

Sepä on kuin lähtevä laiva.

Sepä on hieno kiitos hyvästä työstä.

Sepä on hyvä neuvo norjalaiselle toimittajalle.

Sianpaska

Kaikki ei maistu siltä miltä näyttää. Sianpaska ja viikuna ovat tästä hyviä vertailukohtia. (Lume Laipio)

Millaiselta sianpaska sitten maistuu? (Jukka Lahtinen)

Voisi kuvitella, että maku on elegantti, pyöreä, hedelmäinen ja notkea. (MR2)

Tanniininen, hieman etupainoinen, maku viipyilevä. (Lume Laipio)

Tuo on ilmeisesti kirjoitettu kokemuksesta, mutta MR2:n arvelukin voi osua oikeaan. Sianpaskaahan on hyvin monenlaista, ja kysymys onkin aivan liian epämääräinen – jopa epämääräisempi kuin ”millaiselta sianliha maistuu”. Paskan laatuunhan vaikuttaa mm. eläimen ruokinta, terveydentila, Mielen tila jne. paljon enemmän kuin lihaan.

Tanniininen maku on ominaista parhaille sianpaskalaaduille ja johtuu yleensä siitä, että sika on saanut vapaasti laiduntaa tammimetsässä syöden terhoja, joissa tunnetusti on paljon tanniinia. Viipyilevyys saattaa johtua

lievästä ummetuksesta. Etupainoisuus on tyypillistä yorkshire-rotuisten si-kojen paskalle.

”Elegantti, pyöreä, hedelmäinen ja notkea” sopisivat hyvin kuvaamaan roikkovatsasian paskaa, kun sian ruokinnassa on käytetty melko paljon tuoreita hedelmiä ja sialle on luettu päivittäin Parnassoa. Sellainen paska sopii erittäin hyvin tuoreena syötäväksi ja vain sipulilla ja kapriksilla maustettuna (tartarpaskana).

Halvemmat sianpaskalaadut muistuttavat marinoituja lihasuikaleita ja ovatkin usein esimarinoituja – sialle syötetään pari päivää ennen teurastusta marinadin aineksia. Ne kannattaa yleensä paistaa nopeasti ja tarjota olkipedillä.

Sopivat arkisianpaskalaadut ovat kiinteähköjä, pallerokooltaan vaihtelevia ja runsaskuituisia. Ne voidaan hyvin valmistaa keittämällä, joskin parempi tapa on hiukan aikaavievempi: paistetaan nopeasti joka puolelta paistinrassassa (eltaantunut voi käy hyvin), laitetaan vuokaan ja ripotellaan päälle homeista juustoa, paistetaan sitten 125 asteen lämmössä kahden tunnin ajan.

Sianpaska kannattaa tarjota esimerkiksi lehmänkusijuoman kera (siinä on 3 osaa vettä, 1 osa muutaman tunnin seisonutta lehmänkusta; saatavana myös pulloissa, Perrier’n tuote on kuitenkin ainoa laadultaan hyväksyttävä). Tällöin aromit tulevat hyvin esille, kun juoma leikkaa pois pistävimpiä komponentteja.

Jos kuitenkin halutaan käyttää ruokajuomana viiniä, kannattaa kääntyä Alkon myyjän puoleen. Hehän Mielellään esittävät suosituksia, ja varmaan heitä ilahduttaisi haastava kysymys kuten ”Mikähän ranskalainen punaviini – hinnalla ei väliä – sopisi parhaiten flambeeratun sianpaskan seuraksi, kun sialle on syötetty herkkutatteja ja tryffeleitä?”

Sienestys ja vapaus

Kirjoitettu 6.12.2009.

Käytiin sienessä. Saalis ei ollut suuri, litran verran suppilovahveroita, mutta tärkeä oli periaate. Sienestys sopii itsenäisyyspäivään, koska vapaassa Suomessa voimme käydä sienessä milloin vain.

Jos Suomi ei olisi vapaa, meidät *käskettäisiin* sieneen kolhoosin metsään, joka olisi koneiden ja saasteiden raiskaama. Siellä ei tietenkään olisi sieniä, mutta silti meidän kaikkien pitäisi siellä yhdessä laulaa ylistystä Otto-Ville Kuusiselle ja Paavo Lipposelle, joiden nerokkaan johtajuuden ansiosta neuvosto-Suomessa kasvavat maailman suurimmat ja herkullisimmat sienet.

Tietysti Suomi olisi tänäkin päivänä neuvosto-Suomi, koska Neuvostoliiton valloitettua Suomen ei Saksa olisi uskaltanut hyökätä Neuvostoliittoon vaan olisi keskittänyt kaiken tarmonsä ja voimansa Britannian valloittamiseen. Se olisi lopulta onnistunut valtavin tappioin laskuvarjojoukkojen ja verisen maihinnousun jälkeen. Molemmat maat olisivat heikentyneet niin, että Neuvostoliitto olisi sen jälkeen lähinnä vain paraatimarssia marssien mie-

hittänyt Euroopan. Neuvostoliitosta olisi tullut niin ikuinen kuin Paavo Väyrysen väitöskirjassa todistettiin.

Yhdysvallat olisivat eristäytyneet omalle mantereelle. Kukaan ei valittaisi, että joka nurkassa on nykyisin McDonald's ja kaikissa niissä sama ruokalista, vaan saisimme kaikki valita, käymmekö kaalisopparuokalassaa vai hankaaliruokalassa.

Siesta

Siesta on tunnetusti erittäin tarpeellinen, terveellinen ja jopa välttämätön tapa useimmissa EU-maissa, ks. <http://en.wikipedia.org/wiki/Siesta>. Ihmisten ja palvelujen vapaa liikkuvuus edellyttää yleiseurooppalaista siestäkäytäntöä, jossa on pakollinen siesta esimerkiksi kello 13–17, joka vastaa monien vanhojen sivistysmaiden perinteistä tapaa.

Lausukaamme nyt yhdessä ”Vie siestaan hienon miekkamiehen tie”.

Sihteerit

Voi olla niin, että tilastokeskuksen haastattelijat tulevat soittamaan ovikelloasi, kun laskettu elinikäsi on 150 vuotta. (Markku)

Turhaa optimismia, sillä Tilastokeskuksen tehtävänähän on tehdä tilastoja eikä tutkia omituisia yksilöitä. Tilastokeskushan on mm. selvittänyt sfnet.huuhaan lukijoiden määrän mutta ei heidän henkilöityään, käyttääkseni *ielenhuollon suosittamaa huuhaasanaa.

Jos nyt joku onnistuisi 150 vuotta täyttämään, niin tuskin siitä mitään muuta erikoista seuraisi kuin se, että jonkin entisen työpaikan sihteeri huomaisi merkkipäivän ja sitten tulisi lähetystö onnittelemaan ja tuomaan lahjaksi kultakelloa. Ja kaikille nauru maittaisi, kun huomattaisiin, että sihteeri erehtyi vuosisadasta.

Huuhaata edellisessä oli tietenkin kuvitelma sihteereistä. Sihteerit on ajat sitten korvattu ”assistentteilla”, jotka järkyttyvät syvästi, jos joku pyytää heitä keittämään kahvia tai tekemään muita perinteisiä sihteerintöitä, esimerkiksi puhtaaksikirjoitusta. Nykyisessä tehokkuusyhteiskunnassahan niin johtajat ja huippuasiantuntijat kuin tavalliset tahvotkin käyttävät päivän sellaisen homman tekemiseen, jonka sihteeri ennen teki varttitunnissa paljon paremmin, koska näin säästetään henkilöstökustannuksissa.

Silkonit

VAU, Suomen seksikkäin säätyttö aloitti pestinsä tänään - KATSO!
Näillä muhkeilla silkoneilla ennustetaan säätä joka viikko. (Seiskan nettisivut)

Nysse selvis, millä säätä ennustetaan: ”silkoneilla”. (Sartsa)

Lisää kaljaa Nysselle! Sen elämä on kurjaa monestakin syystä, eikä se selviä elämästä hengissä selvänä. Esimerkiksi Tammperella ilkeämieliset ihmiset käyttävät Nysse-nimeä busseista. Mikä loukkaus! Miltä sinusta tuntuisi, jos

roska-autoa sanottaisiin sartsaksi, tai miltä minusta tuntuisikaan, jos junan saapuessa huudettaisiin ”Jukka tulee!”?

Mäkin haluan oman silkoneen. (Sartsa)

Ymmärsit hiukan väärin. ”Silkoneilla” on monikon adessiivi yhdyssanasta ”silkoni”, jonka jälkiosa on tietysti hevosen, *Equus ferus caballus*, väheksyvä nimitys, peräisin ryssäkielen neutraalista, lähinnä ratsuhevosta tarkoittavasta sanasta ”kon” (конь). Alkuosan merkitys on jännittävämpi – siirrän nyt studioon!

Ai stupidossa ei olekaan ketään. No minäpä jatkan. Alkuosa ”sil” on sekin alkujaan ryssää, lyhentymä sanasta ”sila” (сила) ’voima’. ”Silkoni” tarkoittaa siis yksinkertaisesti voimahevosta, etenkin voimakasta ratsua.

(Kilpaileva selitys on, että ”silkoni” ei olisikaan yhdyssana vaan hiukan epä-säännöllinen johdos sanasta ”silkka” tai ”silkko” ja tarkoittaisi silkkouden alkeishiukkasta. Vrt. muihin alkeishuikkasten nimittelyihin kuten ”elektro-ni”, ”protoni” ja ”baritoni”.)

Sisäministeri

Mutta että Päivi Räsäsestä sisäministeri, oi ei! (Sartsa, 18.6.2011)

Niin, sisäministerin paikkahan on vallanoton kannalta erittäin keskeinen, koska sisäministeri mm. johtaa poliisia. Vrt. Hermann Göringin nousuun Preussin sisäministeriksi vuonna 1933 ja vaaran vuosiin Suomessa (kommunisti Yrjö Leino sisäministerinä vuosina 1944–1948).

Tämä nimitys siis ennakoinee parusiaa (παρουσία) eli Jeesuksen paluuta ja JHWH:n kuningaskuntaa (βασιλεία τοῦ θεοῦ), ”Jumalan valtakuntaa”.

Sitaatit

Sitaatit ovat väärinä. (Korpelan sitaattilaki)

Useimmat sitaatit ovat yksinkertaisesti päin seiniä kirjoitettuja. Tämä johtuu siitä, että siteeraaja ei ole koskaan lukenut ”lainaamaansa” tekstiä alkuperäisestä lähteestä. Moniko Hammurabin lakia ”siteeraava” (”Silmä silmästä – –”) edes osaisi lukea nuolenpääkirjoituksella kirjoitettua akkadia?

Yleensä siteeraaja ei ole lukenut ”lainaamaansa” edes alkuperäisen lähteen hyväksyttävästä käännöksestä. Esimerkiksi Armas Salosen tekemä, vuonna 1951 julkaistu Hammurabin lakien suomennos puuttuu monen kulttuuri-kodiksi itseään sanovankin asumuksen hyllystä.

Käännöksissä sitä paitsi on virheitä (Korpelan 1. käännöslaki), ja tarkkaan ottaenhan kääntäminen on mahdotonta, kuten kaikki kääntämisen asiantuntijat tietävät. Lisäksi yleinen pyrkimys ”vapaampaan” kääntämiseen, jossa muka käännetään ajatuksia eikä sanoja, on johtanut siihen, että yhä useammin olisi pyrittävä ohittamaan ensiksi käsiin sattuva käännös ja löytämään mahdollisimman vanha käännös. Jos samasta teoksesta on useita käännöksiä, niin vanhin on parannus kaikkiin seuraajiinsa nähden yhtä varmasti kuin elokuva on parannus jatko-osiinsa nähden.

Useimmiten siteeraaja kopioi tekstin jostain, jossa on sitaatti ja siis yleensä väärin siteerattuna. Kopiointia ei edes harrasteta keskiaikaisten munkkien tunnollisuudella, joka sekin usein lipsui. Kopioinnista puuttuu sellainen korjaava mekanismi, joka on DNA:n kopioitumiselle olennainen ja josta siis saamme kaikki kiittää olemassaoloamme tässä turhassa maailmassa.

Päinvastoin sitaattien kopioinnille on ominaista, että olosuhteet suosivat kopiointivirheitä. Useimmat vanhat viisaudet ovat tylsiä latteuksia, joita ei oikeastaan viitsisi kertoa edes täytepuheena. Mutta kun niitä ryyditetään pikanteilla yksityiskohdilla, terästetään kärjistyksillä ja yksinkertaistuksilla tai suorastaan väännetään aivan toisiksi, niin a vot – lause lähtee lentoon!

Mitä tunnetummasta lausumasta on kyse, sitä todennäköisemmin se esiintyy muuntuneissa, jopa vääristellyissä asuissa.

Lähdeviitteen puuttuminen on yleensä varma merkki siitä, että sitaatti on väärä. Varsinkin epämääräinen lähdeviite kuten pelkkä henkilön nimi on usein yksinkertaisesti keksitty. Kuten Goethe on todennut, ”Tyhjyyttään kumisevista lauseista yritetään tehdä syvällisyyksiä panemalla ne jonkun tunnetun henkilön nimiin.”

Jos sitaatti joskus vahingossa sattuukin olemaan täysin alkuperäisen tekstin mukainen tai sen hyväksyttävän käännöksen mukainen ja mukana on vielä oikea lähdeviitekin, niin *yhteys* on kuitenkin väärä. Toisin sanoen siteeratulla tekstillä on alkujaan tarkoitettu muuta kuin siteeraaja panee sen tarkoittamaan. Tunnetuimpia esimerkkejä on ”Maasta olet sinä tullut, maaksi pitää sinun jälleen tuleman”, joka on (paitsi vähän väärin lainattu) alkuperäisessä yhteydessään Jumalan ihmiselle lausumia kiroussanoja, kuten ilmenee juuri niitä ennen sanotusta: ”kirottu olkoon maa sinun tähtesi”. Ottaaksemme lopuksi vähemmän synkän esimerkin: Kaikkiin kunnon kirkkohäihin kuuluva ylistys rakkauden pitkämielisyydestä on sitaattia Paavalin kirjeestä, jossa hän yrittää niilläkin sanoilla saada jotain tolkkua erään kristittyjen yhteisön loputtomiin sisäisiin kähinöihin, joissa kilpailtiin siitä, kuka on uskovaisempi, profeetallisempi jne. kuin muut.

Siveyssanasto

Siveyssanasto on erityislaatuinen sivistyssanasto. Usein tulee tarvetta puhua asioista, joille on arkikielessä nasevat nimitykset, mutta näitä nimityksiä ei pidetä sopivina, siveellisinä. Osittain arkikielen sanat ovat jopa päässeet kuvaannolliseen käyttöön tai välimerkeiksi, joten lukija tai kuulija ei aina voi tietää, mitä tarkoitetaan.

Tunnetusti on mahdollista käyttää *kiertoilmauksia* kuten ”mennä puute-roimaan nenänsä” tai ”se”. Ne eivät kuitenkaan ole sen enempää täsmällisiä kuin sivistyneen oloisiakaan. Seuraava siveyssanasto esittää arkikielen epä-siveellisinä pidetyille sanoille (niiden konkreettisessa merkityksessä) sivistyssanavastineet. Huomattakoon, että jotkin kieleen alkujaan siveyssanoiksi otetut sanat kuten ”penis”, ”vagina” ja ”prostituoitu” ovat levinneet jo yleiskieleen, jopa lasten kieleen. Siksi niiden siveellistämiseksi saatetaan tarvita lisätoimenpiteitä, joita mainitaan huomautussarakkeessa, kuten klassillisen latinan mukaan ääntäminen.

<i>Arkisana</i>	<i>Siveyssana</i>	<i>Huomautuksia</i>
haiseva	olfaktorinen	
haju	odööri	
helvetti	gehenna	hepreasta kreikan kautta
hullu	amentti	< latinan <i>āmēns</i> (genet. <i>āmentis</i>)
humala	temulenssi	< latinan <i>tēmulentia</i>
huora	skortti	< latinan <i>scortum</i> ; vrt. <i>eskortti</i>
hyväntekijä	benefaktori	
jumala, Jumala	diviniteetti	
juoru	ruumori	< latinan <i>rūmor</i>
kankkunen	crapula	lausu [kraapula] latinan mukaan
kuppa	lues	<i>syphilis</i> on liiaksi arkikieltä
kusi	urina	lausu [uuriina], paino 2. tavulla
kusta	urinoida	
kyrpä	fallos	
köyhä	pauperi	< latinan <i>pauper</i>
nussia	kopuloida	
oksennus	vomitti	< latinan <i>vomitus</i>
oksentaa	vomitoida	
paska	ekskrementti	< latinan <i>excrēmentum</i>
paskantaa	ekskrementoida	
perkele	diaboli	< latinan <i>diabolus</i>
perse	anus	
pierrä	flatuloida	
pieru	flatula	
potkut	amootio	< latinan <i>āmōtiō</i>
raha	pekunia	< latinan <i>pecūnia</i>
rakkaus	affekti	
rehellisyys	honesteetti	< latinan <i>honestās</i>
ripuli	diarrea	
rotu	fyle	< kreikan <i>fylē</i>
runkkaus	autoerotiikka	
stondis	anegersis	kreikasta; <i>erektio</i> on arkikieltä
tirkistely	skoptofilia	
totuus	veriteetti	
tunne	affekti	
tussu	vagina	lausu [waagiina], paino 2. tavulla
tyhmä	stolidi	< latinan <i>stolidus</i>
usko	fīdusia	< latinan <i>fīdūcia</i>
valhe	mendasio	< latinan <i>mendācium</i>
vessa	latriini	
viina	adusti	< uuslatinan <i>vīnum adūstum</i>
vittu	vulva	
väärä	erraattinen	

Kaikki näistä eivät vielä ole yleisessä käytössä suomessa, mutta nekin ovat oitis ymmärrettäviä kaikille, jotka osaavat edes auttavasti latinaa. Niiden kohdalle on huomautuksiin merkitty merkki "<" ja sanan alkuperä.

Vastaavalla tavalla ei käytännössä voida hoitaa rotuja ja kansallisuuksia tarkoittavia sanoja, koska niille on ominaista, että siveyssanatkin (kuten *mongoloidi* ja *romani*) muuttuvat pian sopimattomiksi. Niitä varten onkin kehitetty oma korrektisuuskäytäntönsä (ks. hakusanaa Rodut).

Soidinlento

Soidinlento, neitsytlento vai kananlento? Millä nimellä pitäisi kutsua uuden lentokoneen ensilentoa? Tähänkin asiaan on huuhaa tuonut valaistuksen.

Airbusin superjumbo päätti soidinlentonsa New Yorkiin. (HS:n verkkosivu 20.3.2007 aamupäivällä.)

Tuosta uutisestahan tulee väkisinkin mieleen sanonta ”Siinä aita kaatuu ja tanner tömisee, kun hevoset nai”, mutta miten sen saisi sovitetuksi tähän? ”Siinä viskit kaatuu ja penkit tömisee, kun jumbot soi”?

Aihetta käsiteltiin sfnet.huuhaassa sen vaatimalla vakavuudella noin kello 12:45. Ja kuinka ollakaan, osoittautuu, että Helsingin Sanomien toimituskin seuraa sfnet.huuhaata (mistäs se muuten parhaat juttunsa repisi?). Viiden minuutin kuluessa keskustelun alkamisesta nimittäin sivu korjattiin:

Airbusin superjumbo päätti neitsytlentonsa New Yorkiin. (HS:n verkkosivu 20.3.2007 klo 12:50)

No, soitimellahan monikin koppelo menettää neitsyytensä. On kuitenkin miellyttävämpi ajatella, että superjumboilla on vain tavanomaista säädyllystä, virallistettuun parisuhteeseen perustuvaa sukupuolielämää eikä soitimen kaltaisia väkivallan sävyttämiä machoilevia orgioita.

Sosiaalinen tilaus

Erään tulkinnan mukaan hyvä esimerkki sosiaalisesta tilauksesta on ”Neiti, minulle tuplaviski jäillä.” Se on vahvasti sosiaalinen, koska se on tarkoitettu erityisesti trollaamaan kaikkia whisk(e)yn ystäviä ynnä tasa-arvohenkilöitä ja muita suffragetteja.

Oikeampi tulkinta on kuitenkin, että sosiaalinen tilaus on, että joku tilaa kapakassa kierroksen kaikille.

Sosiaaliporno

Sosiaaliporno ei lopu koskaan. (Joni Välimaa)

No kyllä sosiaaliturvan purkaminen uhkaa sosiaalipornoakin. Kuulemma jo useissa vanhainkodeissa on vähennetty pornon tarjontaa. Lisäksi sosiaali-etuna tarjottava porno on nykyisin usein heikkolaatuista talouspornoa.

Sosiaalidemokraatit ovatkin ehdottaneet, että tällaisen kehityksen torjumiseksi tulisi subjektiivinen oikeus pornoon kirjata perustuslakiin.

Vihreiden vastaveto on, että tulisi toteuttaa kansalaispornojärjestelmä. Siihen kuuluisi uusi tv-kanava TV 6, joka lähettää pornoa ympäri vuorokauden ja lisäksi TV 69, joka lähettää vaihtoehtopornoa.

Kokoomuksen mukaan tällaiset järjestelyt ovat tarpeettomia, koska yksityisrittäjäys tarjoaa parhaat edellytykset pornon saatavuudelle laadukkaana ja edulliseen hintaan. Kokoomuksessa ollaan kuitenkin valmiita järjestelyyn, jossa annetaan verohelpotuksia työnantajien työntekijöille tarjoamille pornoseteleille.

Ruotsalainen kansanpuolue kannattaa kaikkia ehdotuksia. Se kuitenkin pitää tärkeimpänä, että pornokanavilla toteutetaan täysipainoisesti digi-tv:n mahdollistama äänen tai ainakin tekstityksen valinta kummallakin kansalliskielellä.

Sodan voittamisen kirous

Vietnamlaisien taloudellinen ahdinkohan ei johdu kirjoitusjärjestelmästä vaan siitä, että he menivät *voittamaan* sodan maailman vahvinta kapitalistista suurvaltaa vastaan toisin kuin – Japani. (Baggie)

Tunnettu totuushan on, että voitot sodissa johtavat maan taloudelliseen ja poliittiseen ahdinkoon, tappiot nostavat sen nousuun. Ajateltakoon vaikkapa sitä, miten 1. maailmansodan voittajat Britannia ja Ranska vajosivat suurvalloista kakkosluokan valtioiksi ja sitten 2. maailmansodankin voittajina oltuaan putosivat lähinnä vitseiksi. Sen sijaan Saksa nousi Euroopan johtoon sekä 1. että 2. maailmansodan jälkeen.

Japani tosin erehtyi sekä voittamaan Venäjän–Japanin sodan että olemaan 1. maailmansodan voittajapuolella, mutta tästä koituva haitta sille oli kuitenkin suhteellisen pieni. Sitten se nousi suureen kukoistukseen hävittyään 2. maailmansodan.

Tuskin tarvitsee edes mainita, miten voitto 2. maailmasodassa merkitsi kuolonkelloja Neuvostoliitolle, vaikka se onnistui hidastamaan tuhoaan häviämällä sen jälkeen melkein kaikki sodat, joihin sekaantui.

Ruotsistakin kehittyi demokraattinen, sosiaalisesti edistyksellinen valtio vasta, kun se oli ottanut kunnolla turpiinsa Venäjältä vuosina 1808–1809. Venäjä taas voitettuaan kyseisen sodan ja isomman sodan Napoleonin vastaan vajosi pitkäksi aikaa taantumukseen.

Ilmiö on aivan looginen, koska voitto sodassa merkitsee, että maata hallitsevan ryhmittymän asema vahvistuu ja se voi jatkaa entistä linjaansa, joka vie huonompaan suuntaan. Sen sijaan häviö pakottaa yhteiskunnallisiin muutoksiin, ja usein se johtaa vallankumoukseenkin. Tällöin kansan olot edes tilapäisesti paranevat ja politiikkaan tulee jotain ideaa.

Ainoan merkittävän poikkeuksen historian yleislinjasta muodostaa Yhdysvallat, joka on oudosti selvinnyt sekä 1. että 2. maailmansodan ”voittamisesta”. Osasyynä on, että se on eurooppalaisille käsittämättömällä tavalla altruistisesti asettunut häviäjien puolelle sodan jälkeen ja syytänyt niille rahaa, sotilasapua, suojelua ja poliittista tukea – ja tietysti saanut tästä osakseen kaikkien kansojen vihan.

Sotatila

Suuri öljyonnettomuus toisi etelärannikolle lähes sotatilan. (Helsingin Sanomat)

HS selitti tuota erään lehden pääuutisena kerrottua, että öljytuhojen torjuntaan voitaisiin tarvita jopa tuhat ihmistä – virkamiehiä, vapaaehtoisia ja tilapäisesti palkattuja työntekijöitä – kuukausien ajaksi.

Jos tuo on lähes sotatila, niin oikea sotakaan ei taitaisi olla ihan niin paha kuin voisi kuvitella menneiden sotien perusteella. Sodasta varmaankin selvittäisiin palkkaamalla muutama sata pätkätyöläistä enemmän ja ehkä teettämällä hiukan ylitöitä. Suurin ongelma taitaisi olla, että nykyisiin mukaviin oloihin tottuneet työntekijät saattaisivat vaatia vähän likaisen työn lisää.

Täytyisi vain toivoa, ettei lähtisi liikkeelle mitään sellaista huhua, että sodassa voi satuttaa itsensä.

Etelärannikkohan on varsinaisesti pieni kaistale Hangon edustalla. Muu rannikko on selvästi pohjoisempaan. Tämä ehkä selittää pienehkön arvion joukkojen tarpeesta.

Viimeksikin siellä oli vain yksi divisioona ja yksi prikaati. Tämä tosin oli sikäli liian vähän, että vuokralainen onnistui suhteellisen pienin menetyksin evakuoimaan voimiansa pääosan Gangutista, vanhalta venäläiseltä alueelta.

Ehkä sinne voisi tällä kertaa lähettää useampia prikaateja. Nehän voisivat olla vaikka ympäristö- ja ihmisystävällisiä, kilttien brigadöörien johtamia Pelastusarmeijan prikaateja, aseinaan vain soppakanuunat, saiputtimet ja saarnat.

Stalin

Ioseb Jughashvilin itselleen ottama nickname ”Stalin” kuvastaa hyvin kyseisen kartvelilaisen (”georgialaisen”, ”gruusialaisen”) kyvyttömyyttä omak-sua venäläistä ajattelua ja venäjän kieltä, vaikka hän ajoikin isovenäläistä šovinismia.

”Stalin” on selvästi jäljitelmä nimestä ”Lenin”. ”Lenin” on johdettu venäjän sääntöjen mukaisesti siperialaisesta joennimestä ”Lena” ja tarkoittaa yksinkertaisesti Lenan alueella asuvaa (asunutta), lenalaista. Lenin halusi näin ilmeisesti kehua retostella sillä, että Siperia oli häntäkin opettanut.

”Stalin” taas tarkoittaisi Stal-nimisen alueen asukasta, vaikka se venäjää kehnosti ymmärtäneen Iosebin kuvitelmissa tarkoitti sanasta ”stal” ’teräs’ johdettua adjektiivia, joka tarkoittaisi ’teräksinen, teräsmies’.

Tietymätöntä on, moniko kieltä ymmärtävä yritti selittää asiaa Iosebille ja huomasi parhaassa tapauksessa, että Siperia opettaa.

Starbucks *****\$\$\$

Yleisissä mielikuvissa eli asioita tuntemattomien mielestä Starbucks on amerikkalaisten tyyperyydellä elävä kahvilaketju, jossa myydään huonoa

kahvia sikamaiseen hintaan. Amerikkalaiset, niin sanotaan, ovat tavaramerkki- ja liikemerkkiajattelun uhreja.

Pari viikkoa sitten minut pakotettiin Starbucksiin ensimmäistä kertaa eläessäni, ja olin puulla päähän lyöty. Huomasin, että kahvi oli kohtuuhintaista ja hyvää ja sitä oli iso mukillinen. Enemmistö muista asiakkaista näytti siltä kuin olisi istunut siellä puoli päivää ja aikoisi istua toisenkin, noin yhden kupillisen ääressä.

On todellakin syytä kadehtia niitä, jotka ovat onnistuneet kehittämään liikeidean, jolla pitäisi syntyä tolkutonta tappiota mutta joka ilmeisesti voi hyvin ja laajenee.

Realistisin selitys lienee, että Starbucks on, kuten nimi vähän vihjaa, pelkkä peitefirma todelliselle bisnekselle, jota harrastetaan salaa ja vähän laittomasti, ilmeisesti joko elokuva- yms. tähtien kiristämisen tai rahanväärentämisen merkeissä.

Studia managerialia

Kaikki tietävät, mitä on *Studia generalia*, joten voimme jättää mainitsematta, että se arkoittaa yleisiä opintoja ja käytännössä siis yleisöluentoja. Mutta mitä on *Studia managerialia*?

Sehän näyttää siltä, että englannin sanaan on vain pantu latinan päätteitä. Syynä on se, että niin onkin. Siis vähän kuin suomenkieliseen tekstiin kirjoitettaisiin *Studia työnjohtorialia* tai *Studia päällikköralia*.

Jos tällaisessa asiassa haluttaisiin latinaa kirjoittaa (keille?), pitäisi ensimmäiseksi miettiä, mitä *manager* on latinaksi. Tämä ei olisi ihan helppoa, koska käsite on epätarkka eikä muinaisilla roomalaisilla ollut managereita nykyisessä mielessä. Heillä kyllä oli monenlaisia päälliköitä ja johtajia, etenkin armeijassa. Vastaisikohan manageria Rooman armeijan aliupseeri, joka on latinaksi *optio*, kuten kaikki Asterixinsa lukeneet tietävät?

Etymologisesta sanakirjasta opimme:

manage

1561, probably from It. *maneggiare* "to handle," esp. "to control a horse," from L. *manus* "hand" (see *manual*). Influenced by Fr. *manège* "horsemanship" (earliest Eng. sense was of handling horses), which also was from the Italian. Extended to other objects or business from 1579. (<http://www.etymonline.com/index.php?term=manage>)

Toisin sanoen sana *manage*, josta *manager* on johdettu, on peräisin latinan sanasta *manus* ja tarkoittaa käsittelemistä, alkujaan nimenomaan hevosten käsittelyä. Tämä vastaa nykyaikaista managerikäsitettä paitsi että nykyisin alaisia käsitellään kuin aaseja tai muuleja.

Sanasta *manus* johtuu myös uuslatinan *manipulare* 'käsitellä, manipuloida', joten tältä pohjalta päädyimme siihen, että manageri olisi latinaksi *manipulator* ja heidän koulutustilaisuutensa *Studia manipulatoria*.

Sukkahousut

Oletteko kuulleet uudesta innovaatiosta, syötävistä sukkahousuista? Sukkahousuthan muutenkin ovat kulutustavaraa. (Murphyn lain muuan korollaarihan sanoo, että todennäköisyys, että sukkahousuihin tulee ikävä reikä, on suoraan verrannollinen tilaisuuden tärkeyden neliöön.)

Lisäksi tekokuidusta valmistetut sukkahousut ovat suuri jäteongelma. Laskekaapa vaikka, kuinka monta miljoonaa sukkahousua päivittäin heitetään roskiin!

Niinpä sukkahousut kannattaa valmistaa *biohajoavasta* materiaalista niin, että ne kestävät käytössä päivän pari. Ne voidaan sitten heittää uuden ympäristöuskonnon pyhälle alttarille, siis biojäteastiaan, tai mieluiten *syödä*.

Sellaisinaan sukkahousut eivät ole kovin maukkaita, vaikka niitä valmistettaisiin myös maustettuina. Mutta pian saamme Pirkka-lehdestä lukea lukemattomia niksejä siitä, miten sukkahousuista valmistetaan herkullista salaattia, murennosta, mureketta jne.

Kun tästä tulee suuri menestys, voidaan periaate laajentaa koskemaan muitakin vaatteita. Alushousut joudutaan ehkä syöttämään eläimille, mutta moni mies taitaisi olla valmis maksamaan paljon herkullisista D-kupin rintaliiveistä, jotka ovat olleet missin käytössä.

Sukupuolet

– Ursula K. LeGuinin kirjassaan ”The Left Hand of Darkness” kuvaama androgyninen, kaksineuvoinen laji saattaisi olla hyvinkin elinkelpoinen. (Baggie)

Kaksineuvoisuus on ominaista melko alhaisille elämänmuodoille, kuten madoille, etanoille ja muille niljakkaille.

Biologisesti ilmeistä on, että kun kehittyneempi, toiselta taivaankappaleelta tullut laji – joka jo elää keskuudessamme ihmisiksi taitavasti tekeytyneinä, mistä varma osoitus on, että heitä ei ole huomattu – syrjäyttää meidät, niin viimeisenä työnään ihmistiede ehtii selvittää, että he ovat lajia, jolla on kahdeksan eri sukupuolta.

Monisukupuolinen lisääntyminen, jossa yksilön genomi on peräisin esimerkiksi kahdeksalta erilaiselta yksilöltä, on näennäisesti hankalampaa kuin tuntema kahden sukupuolen järjestelmä, puhumattakaan partenogeneesistä tai suvuttomasta lisääntymisestä. Se on todellisestikin hankalampaa alkeellisissa oloissa, mutta se ei tuota mitään ongelmia kehittyneelle lajille, joka käyttää kattavia tietokantoja lajin yksilöistä ja tehokkaita tapoja ohjata käyttäytymistä niin, että esimerkiksi sopiva kahdeksan yksilön ryhmä koontuu määrätysä paikassa kunnon ufopornobileisiin.

Monisukupuolinen lisääntyminen merkitsee erittäin tehokasta ja nopeaa geenien rekombinaatiota. Tämän takia laji voi sekä tarvittaessa nopeasti mukautua muuttuviin olosuhteisiin että tuottaa eri tarkoituksiin geneettisesti hyvin sopivia yksilöitä.

Suomalaisuus

Miksiköhän suomalaiset tunnustetaan suomalaisiksi niin hyvin varsinkin siellä, missä ei yhtään tarvitsisi, kuten turistiryksissä?

Minut ja coverini tunnustettiin aikoinaan oitis suomalaisiksi, kun vain kävelimme Ateenassa, puhumatta mitään. Jälkeenpäin tajusin, että juuri puhumattomuus on selkein tunnusmerkki. Siksi kannattaa opetella pälättämään lakkaamatta esimerkiksi riikinruotsiksi.

Suomen hallitsija

Suomelle on kerran valittu kuningas. Vaali oli kuitenkin laitton, koska hallitsijasuku ei ollut sammunut. Laittomia ovat siten tietysti myös myöhemmin säädetyt tasavallaiset hallitusmuodot.

Suomen laillisen hallitsijan selvittäminen on jossain määrin hankalaa erinäisten sekasotkujen takia, mutta Suomen olemattomaan valtaistuimeen oikeutettu tietysti löytyy Romanovien suvusta.

Tosin voitaisiin konstruoida kansainoikeudellis-valtio-oikeudellinen spekulatio, jossa lähdettäisiin siitä, että Venäjän valtakunnan joutuessa sekasorron ("svobodan") tilaan raukesi Ruotsin ja Venäjän välinen rauhansopimus, jolla "Suomeksi" kutsuttu Ruotsin alue oli luovutettu Venäjälle. Sopimuksen raudetessa Suomi siis olisi palannut oikeudellisesti osaksi Ruotsia.

Valtiollisia suhteita ei kuitenkaan voida järjestää teoreettisen spekulatiivisen varaan, sillä Kreml ei ole raastuvanoikeus eikä edes käräjäoikeus, vaan tässä tarvitaan ennen muuta kaikkien osapuolten yhteisymmärrys. Asiassa on kolme ongelmaa: Venäjä, Venäjä ja Venäjä.

Suomen ja Ruotsin johtavissa piireissä on kuitenkin päädytty luottamuksellisissa neuvotteluissa siihen, että jälleenyhdistyminen toteutetaan poliittisesti, kunhan siihen tulee suotuisat edellytykset. Ennen muuta odotetaan, että Venäjä joutuu niin suuriin vaikeuksiin, että se suostuu melkein mihin vain saadakseen EU:n suunnalta talousapua.

Koska tähän vielä kuluneen muutama vuosi, voidaan pitää lähes varmana, että Suomen tuleva hallitsija on Victoria. Suomalaisille saatetaan kuitenkin myöntää erivapaus käyttää kansanomaistettua kirjoitusasua "Viktoria". Edessämme on siis valoisa viktoriaaninen aika!

Toisaalta taloudellinen ja kulttuurinen jälleenyhdistäminen on jo käynnissä. Koska lisäksi olemme jo nyt suurta yhteistä yh(den)tyvää europer*että (ks. hakusanaa Per*e), poliittis-hallinnollinen yhdistyminen on pian lähinnä muodollisuus. Luonnollisestikin siitä koituu merkittävä säästö Suomen kansalle, kun ei tarvitse ylläpitää kallista erillistä valta- ja hallintokoneistoa puoluetukineen sun muineen. Myös kalliiksi käyvä kaksikielisyys voidaan vähitellen lopettaa, kun palataan "vanhaan hyvään Ruotsin aikaan", jota aina on muisteltu kaiholla niin Suomessa kuin Virossakin.

Suomen saavutukset

Kolmanneksi viimeinen sija euroviisuissa ja lätkeäottelukin päin p***että (MR2, 19.5.2013)

No mutta sehän on aika hyvin kuitenkin neuroottiselta kansalta, johon kuuluu selvästi alle promille maapallon väestöstä ja joka maailman turuille jou-tuessaan lähinnä pyytäisi anteeksi olemassaoloaan, jos uskaltaisi. Ei kai sil-loin ole ihme, jos ei keksitä parempia voittokikkoja kuin feikattu lesbopusu.

Suomenkieliset versiot

Nyt kun EU on pakottanut Microsoftin suosittelemaan muitakin selaimia kuin IE:tä, niin Windowsin Selainvalinta-toimintoon on tullut sellainenkin kuin Maxthon. Vaikuttaa tosi houkuttavalta:

37 eri kieltä, videon ilmeistyminen, halkeama sermi, Ad metsästäjä. Se on voittanut "Webware" palkinnot kaksi kertaa."

("Halkeama sermi" tarkoittanee temppelin esiripun halkeamista?)

Klikkaan tietysti painiketta "Kerro lisää" ja pääsen sivulle
<http://www.maxthon.com/win-europe/finnish/>
ja se vakuuttaa lopullisesti:

Lopullinen käyttäjän kokemus

On helppoa käyttää sitä kun sillä on valtavia toimintia.

Luova ihminen luo sen ja se vastaa netissä surffaamisen tarveeseen!

Eikä tässä vielä läheskään kaikki. Sivulta löytyy lisää hienouksia:

Vaihdetaan napojen sijaa, lisätään, muutetaan ja poistetaan napoja.

Jos sinusta sieltä puuttuu joitakin toimintia, valitakaa yli 4000 pistok-keesta.

Monikielinen tuke – – Käännöskalu voi kääntää nettisivu sinun omaksi kieleksi.

Magian täyttö

Pidätetään hiirin oikea napa

Netissä lemmin palvelu.

Ehdottomasti parempaa kuin kilpailijoilla, sillä

Muut yritykset myyvät anti-adia, harmillisien ohjelmistojen suojelua, sermin vankia, automaattinen salasanan ohjelmistojen erillisenä ohjel-mistona.

Todellakin:

Päätetään Maxthon olemaan kaikkivaltias selainta"!

On vaikea sanoa, mitä ohjelmaa on käytetty suomentamiseen. Ilmeisesti Google Kääntäjän ilmainen palvelu (ks. hakusanaa Kääntäminen) on tuntunut liian kalliilta, joten on käytetty jotain muuta.

Suomenruotsalaiset

Suomen rannikolla haaksirikkoontui ruotsalainen kuunari, josta pelastautui homo kokki ja iso emakko. Nämä synnyttivät yhdyskunnan, joka nykyisin tunnetaan rantahurreina. (Lume Laipio)

Suomen suomenkielinen väestö sai alkunsa siitä, että näin syntyneen väestön eräs sukuhaara risteytyi porojen kanssa ja erosi muusta väestöstä. Se menetti puhekyvyn, mutta sai siitä myöhemmin osan takaisin kehittäen uuden kielen, joka perustui per*eeseen ammutun karhun ääntelyjen matkimiseen.

Suomi24

dig dag doogidoo
ving vang voovivoo...
(ding dong diu dau dii , Suomi24.fi:n huuhaa-palstalla)

Umpimähkäinen ote Suomi24.fi:stä kertookin kaiken sen huuhaan tasosta. Ja mikä kertoisikaan paremmin jonkin median yleisestä tasosta kuin sen parhaan osan eli huuhaan taso?

Suoraveloitus

Suoraveloitukset poistuvat ja muuttuvat:

- jos käyttää verkkopankkia niin muuttuu e-laskuksi eikä tarvitse tehdä mitään
- jos ei käytä niin muuttuu suoramaksuksi eikä tarvitse tehdä mitään

Pankit lähettävät piakkoin info-kirjeen tästä eikä sen johdosta tarvitse tehdä mitään.

Hyvä...!!! (OTL)

Muuten hyvä, paitsi että fiksit ihmiset ovat nyt panneet laskunsa suoraveloitukseen ja saavat postissa tiedotteen, että nyt taas on menossa rahaa. Tällöin voi vaikkapa siirtää tililtä A rahaa tilille B, jos B olisi muuten menossa pakkasen puolelle. Tai voi jotenkin reagoida siihen, että Yleistä hyvää kaikille - yhdistyksen jäsenmaksu on hiukan yllättäen noussut 1 000 000 000 euroon.

Uudessa uljaassa e-laskujärjestelmässä voi valita, että jokainen lasku pitää erikseen hyväksyä, tai että jokainen menee automaagisesti maksuun. Kummassakin tapauksessa saa verkkopankkiin, jossa noin muutoin on yhtä vähän syytä käydä kuin raivoraittiilla Alkossa, silloin tällöin tiedon siitä, että tällainen lasku pitäisi hyväksyä tai että tällainen lasku menee maksuun, jos et protestoi.

Verkkopankit eivät ilmeisesti ole vielä kuulleet niin sanotusta ”elektronisesta postista” eli ”sähköisestä postista”, suom. ”meili”, jota noin 100,2 % suomalaisista käyttää.

Surumielisyys

On masentavaa, ettei Suomessa enää osata melankoliaakaan. Asiantilan korjaamiseksi ja malliksi kaikille kirjoitin salanimellä V. Ogoni *Syysrunon*:

Mun sieluain nyt rajusti riipii,
kun synkkä syys näin Mieleen hiipii.
Mut unhoitti hän, joka syämmein särki,
ja jutuistani jo aivan puuttuu kärki.
Mun elämäni näin iäti tää myllertää,
ett' muistoissain hän yhä lyllertää.
En enää tahdo Luojaltakaan mitään pyytää,
kun talven viimat mut kohta kuoloon hyytää.

Suutarin lesti

Yleinen väärin lainattu sananlasku "Suutari pysyköön lestissään" osoittaa oikeaksi sananlaskun "Suutari älköön nousko sandaalia ylemmäs". Tämän sananlaskunhan ovat vääntäneet käsittämättömään muotoon ihmiset, joihin se soveltuu oikein hyvin paitsi että he eivät ymmärrä sandaaleistakaan mitään.

Kuten kaikki Pliniuksensa lukeneet muistanevat, sananlasku "Ne sutor supra crepidam" eli "Ei suutari sandaalia ylemmäs" sai alkunsa siitä, että muuan suutari mainitsi eräälle taidemaalarelle, että taulussa oli sandaali maalattu väärin. Suutari otti tästä vaarin ja korjasi maalausta, mutta suutari sitten rupesi soittamaan suutaan myös muista taulun osista, kuten siitä, miten sääret oli maalattu.

Tästä sitten väännettiin myöhemmin huuhaasananlasku, joka osoittaa ymmärtämättömyyttä suutarin työstä ja kaikesta muustakin. Ei suutari missään lestissä ole, joten miten hän voisi siinä pysyä? Mutta nahkurin orsilla tavataan! Sieltä ehkä suutaristakin osa pääsee lestiin.

(Lesti-sanan vanha merkitys on kyllä paljolti unohtunut, koska nykyisin se liittyy joko ns. lestin heittämiseen tai sitten Jokikylän rahayksikköön, joka on saanut nimensä L. L. Laestadiuksen mukaan ks. "<http://hiki.pedia.ws/wiki/Jokikylä>".

Syntipukki

Pukkibisneksistä kannattaa huomata, että loppuvuodesta on viisasta keskittyä joulusellaisiin. Tosin joulupukin tuntipalkka saattaa jäädä alle tuhannen euron, jos toimitaan harvaan asutulla alueella tai jos unohdetaan nykyaikaiset tehokkuusvaatimukset ja jäädään kuuntelemaan pilttien laulun toinenkin säe. Mutta älkäämme unohtako pukin luontaisetuja – monellekin kyseistä työtä tekeväälle opiskelijalle saattaa pukin homma olla ainoa tilaisuus päästä pukille!

Sen sijaan joulun *jälkeen* on voimakas kysyntä syntipukeista, kun taas joulupukkien kysyntä on romahtanut ja rajoittuu lähinnä köyhien firmojen pikkujouluihin, jotka järjestetään kustannusten säästämiseksi esimerkiksi välipäivinä.

Syntipukkibisneksellehän tuovat markkinoita useatkin ilmiöt kuten

- 1) ”miks mä en saanu tarpeeks lahjoja?”
- 2) ”miks mä sain vähemmän lahjoja ku toi?”
- 3) ”miks mulla on vähemmän lahjoja ku tolla?”
- 4) ”miks mä sain huonompia lahjoja ku toi?”
- 5) ”miks mä sain niin halpoa lahjoja sulta, käytiks sä rahat sen sihteeris lahjoihin?”
- 6) ”miks mä sain niin kalliita lahjoja sulta, miks sulla on *niin* huono omatunto?”
- 7) ”miks mä söin liikaa?”
- 8) ”miks kinkku oli raaka?”
- 9) ”miks kinkku oli liian kypsä?”
- 10) ”miks meillä on aina samat tylsät jouluruuat?”
- 11) ”miksei meillä oo mitään perinneruakia?”
- 12) ”miks mun piti edes maistaa lipeekalaa?”
- 13) ”miksei meillä taaskaan ollu lipeekalaa?”
- 14) ”miksei ollu valkeeta jouluu?”
- 15) ”miks oli niin [sensuroitu] lunta?”

Sähköpostiohjelmani syy!

On tavanomaista selittää sähköpostiohjelman syyksi se, että jokin viesti on lähetetty kahteen tai seitsemään kertaan tai että viesti katkeaa järjettömästi kesken tai sen seassa on sekavaa kirjainsotkua tai sama kappale tai ainakin sama sana kahteen kertaan peräkkäin. Todennäköisesti Oy Suomen Selitys – Finlands Förklaring Ab yhä myy selitystä ”sähköpostiohjelmani sen teki” pahaa-aavistamattomille asiakkailleen.

Tuolle selitykselle (tai no sen senaikaisille muodoille, esimerkiksi ”kirjoituspuikkoni kirjoitti sanan kahteen kertaan”) naurettiin jo Hammurabin hovissa, kunnes Hammurabi kielsi sen kertomisen, koska liian moni tärkeä hovimies oli nauranut itsensä kuoliaaksi. Rangaistukseksi Hammurabi määrsi lakiansa yleislinjan mukaisesti kuolemantuomion, joka tuli panna täytäntöön pakottamalla selityksen esittänyt kuuntelemaan huonoja selityksiä.

Taide

Taiteessa niin tavalliset plagiointisyytökset kannattaa jättää omaan arvoonsa. Kaikki taide on plagiointia, kuten jo Plátōn todisti. – Hän käytti plagioinnista nimitystä μίμησις (mímēsis), joka rahvaanomaisissa suomennoksissa käännetty sanalla ”jäljittely”.

Taikausko

Kuinkahan monelle ihmiselle on eilen tapahtunut jotain sellaista, jota koko suku ja jälkipolvet muistelevat, että se oli perjantai 13. päivä.
(MR2, 14.11.2009)

Tokihan monillekin tapahtui paljon ikävää, etenkin koska he taikauskoisesti pelkäsivät – ja pelkohan tuottaa onnettomuuksia, paniikkia, mokia jne.

Me Vesimiehet, vapaina kaikesta taikauskosta, olemme halki vuosituhanten osanneet suojautua onnettomuuksia vastaan tehokkaiksi todetuilla tieteellisillä menetelmillä kuten neliapiloista uutetulla kvadrifoliinilla, homopaattisesti käsitellyllä vedellä ja suojaavilla eetteripyörteillä. Sitä paitsi kuten lentokoneissa ei ole 13. istuinriviä, meidän kalentereissamme ei ole 13. päivää.

Taistelijan uusi vaatetus

Puolustusvoimien esittelemä taistelijan uusi vaatevarustus on selvästikin suunniteltu nykyiseen makuun, koska lumipukukin on valmiiksi todella liikainen. Tästä on useita etuja.

Ensinnäkin se sopii hemmotelluille hemmoille, jotka ovat maksattaneet vanhemmillaan siivottomia hintoja vaatteista, joissa maksaa eniten se, että ne on tehty risaisen ja käytetyn näköisiksi. Toiseksi kukaan ei huomaa, jos lumipukua ei koskaan pestä. Kolmanneksi tosipaikan tullen velvollisuuksista luistaminen on paljon helpompaa, kun jälkikäteen ei huomaa, kuka oli jossain siistissä suojassa ja kuka sai kuraa, verta yms. lumipuvulleen. Neljänneksi vihollisen on helpompi osua, kun sotaa käydään vitivalkoisilla aitosuomalaisilla hangilla, ja näin konfliktin kesto lyhenee.

Taiteiden yö

Helsingissä neljästi vuodessa eri nimillä järjestettävä Pissaaajien yö on saavuttanut suuren suosion mutta aiheuttanut myös joitakin ongelmia. Ajankohdista – joulutammikuun vaihde, huhtitoukokuun vaihde, vähän kesäpäivänseisauksen jälkeen ja hiukan vaihtelevampi ajankohta loppukesällä – viimeksi mainittu, Taiteiden yö, on ihanteellisimmin. Se on mukavan lämpimään vuodenaikaan mutta kuitenkin aikana, jolloin lomat on yleensä pidetty ja ihmiset ovat valmiita urbaaneihin rientoihin.

Kuten tunnettua, Pissaaajien yön muut ajankohdat ovat ongelmallisempia mm. siksi, että uudenvuoden aikaan ei yleensä nykyisin ole lunta ja vappuna sitä on usein liikaakin. Juhannuksena taas vain luuserit ovat kaupungissa.

Ajankohtien siirtämistä rakentavampi ehdotus on kuitenkin se, että rakennetaan valaistuja kuplahalleja, joissa voidaan harrastaa ympärivuotista lämpimässä ilmassa harjoitettavaa ulkonakuseskelua.

Pissaaajien yön nimityksistä ”Taiteiden yö” on synkin. Vaikka taide onkin tuottamatonta, narsistista ja elitististä, sen vaipuminen yöhön ei ole toivottavaa. Taide nimittäin on hienostelijoiden oopiumia ja siksi yhteiskuntaa ylläpitävä voima siinä missä uskonnot, urheilu, lottoarvonnot ja huuhaa.

Taivas

Mikä on taivas? Esitämme nyt johtavan suomalaisen uranologin (suom. taivastutkijan eli taivastelijan) tieteellisen analyysin.

”Taivas” ei tietenkään ole paikka, vaan olotila, kuten lipilaariteologit sanovat, ymmärtämättä lainkaan ajatuksen sisältöä.

Köyhien taivas ja rikkaiden helvetti ovat samassa tilassa. Köyhien ilo on moninkertainen, kun he saavat katsella, miten rikkaita piinataan ja kidutetaan, ja vastaavasti rikkaiden tuskaa lisää, kun he joutuvat iankaikkisesta iankaikkiseen katselemaan, miten köyhät rellestävät ja elävät loistossa. Tokihan useimmat rikkaat jo maan päällä luovat pikku helvetin itselleen ka-dehtiessaan vielä rikkaampia, mutta se on vasta esimakua, kuin helvetin esikartanoon johtavan tien portin edusta.

Talvi

Sitkeiden huhujen mukaan talvet on päätetty lopettaa niiden aiheuttamien kustannusten takia. Vihjeen tästä antaa jo se, että elokuussa 2010 jaettujen HSL:n (ruots. HRT, ent. YTV, o.s. YTT) joukkoliikenteen aikataulujen kanssa lukee näin:

Syksy-kevät
Hösten-våren
Autumn-spring
2010
–
2011

Kuten fiksu (tai no itse asiassa tyhmempikin) huomaa, kyse on syksyn ja kevään aikatauluista, talvea ei ole. Onhan tuossa käytetty yhdysmerkkiä (-) eikä ajatusviivaa (–).

Kansan hämäämiseksi teoksen tekstissä puhutaan ”talviaikatauluista”, mutta paljastavaa on, että ne tulevat voimaan 16.8.2010 ja korvautuvat kesäaikatauluilla 6.6.2011. Koko jakso elokuusta kesäkuuhun olisi siis muka ”talvea”! Tämä paljastaa, että ”talvi” on vain uuskielen peitenimitys ajanjaksole, joka todellisuudessa ei sisällä talvea vaan koostuu vain syksystä ja kevästä. Syksy ja kevät taas on määritelty skolaarisesti eli koulujen lukukausien mukaan.

Tanskalainen pankki

Kun Sampo Pankin yhdistäminen tanskalaiseen pankkiin oli aiheuttanut suuria ongelmia, esitettiin muun muassa tällaisia selityksiä:

Tanskalaisilla kun ei valitettavasti ole käytössään skandinaavisia kirjaimia, niin eivät vaan osaa. Ja sotkevat meidät skandinaavitkin. (Mika Pirhonen)

Låppuåsa kyllæ pitææ paikkansa, mutta ånhan tanskalaisilla tåki kæytøs-sææn skandinaavisia kirjaimia liiaksikin asti, vaikka emme laskisi mukaan Tanskan kapinallisen alusmaan Islannin kummallisia kirjaimia kuten þ ja ð saati sitten kraa-kirjainta κ, jota käytetään Tanskaan kuuluvassa Grønlandissa.

Tiettävästi osa S. Pankin sekaannuksista syntyikin siitä, että Tanskassa sekoitetaan ä ja ö kirjaimiin æ ja ø. Lisäksi æ ja ø vielä sekoitetaan keskenäänkin, koska Tanskassa ne ovat näppäimistössä toisella tavalla kuin muualla maailmassa, missä niitä käytetään (s.o. Norjassa). Tämähän on monen suo-

malaisenkin helppo havaita kannettavan tietokoneensa näppäimistön Ä- ja Ö-näppäimiin kaiverretuista sekavista erivärisistä riimuista.

Siitähän seuraa helposti sekaannuksia kuten tärkeys > tærkeys > tørkeys > törkeys.

Tarjoukset netissä

”Aloita katsoin profiilisi ja olen erittäin kiinnostunut tavata! Haluan kertoa teille hieman tyhmä itsestäni, en ole kun en ollut naimisissa ja hänellä oli lapsia. Kaksi vuotta sitten heitin poikaystäväni, ja kaksi, en ole löytänyt miestä. Haluan tunnustaa heti, että olen tyttö Venäjältä. Toivon, että et uskalla tavata minua vakavaa suhdetta? Mutta nyt minulla on hyvin vähän aikaa ja jos sinulla on halu tavata minua vakavasti, odotan vastaustanne!”

Enpä todellakaan uskalla, vaikka kiinnostaisikin mihin heitit sen poikaystäväni. (Hiski)

Taidat olla jo ihan koukussa, kun olet noin kiinnostunut. Tunnusta pois, että jo monta viestiä Tatjanalle lähettänyt olet, kaikki luottokorttinumerotkin jo kertonut, mutta Tatjana vaan Hiskimieheltä lisää rahaa pyytää.

Kai kaikki tietävät, että ”hoono soomi” on noissa houkutuskirjeissä ihan tarkoituksellista? Niitä kirjoittavat mm. pimeitä keikkoja tekevät työttömät suomen kielen maisterit ja tohtorit, jotka pyrkivät erityisesti muotoilemaan tekstit niin, että ne vaikuttaisivat suomea huonosti osaavien kirjoittamilta ja hellyttäviltä.

Tarkkeet

Miksi tšekinkieltä ei voi kirjoittaa ilman joka toisen kirjaimen päälle laitettavaa aksenttimerkkiä tai kruunukoristetta tai ruotsalaisen å-kirjaimen rinkulaa? (Baggie)

Asiahan on varsin yksinkertainen, mutta koska niin on tässä tapauksessa lukijakuntakin, selitän sen voimakkaasti yksinkertaistettuna enkä aloita hieroglyfeistä ja muinaisseemiläisestä aakkostosta kuten oikeastaan pitäisi.

Muinaiset roomalaiset eivät olleet kaukaa viisaita vääntäessään oppimiaan kreikkalaisia kirjaimia omaan käyttöönsä. Niinpä heiltä jäi ottamatta huomioon mm. se, että tšekin kielessä on huomattavasti enemmän foneemeja kuin latinassa kirjaimia.

Niinpä otettiin käyttöön erilaisia tarkkeita. Jan Hus keksi 1500-luvulla háčekin (ˇ), jota suomessa kutsutaan oudosti hatuksi ja englannissa josta-kin ihmisjärjelle tuntemattomasta syystä caroniksi. Tästä hyvästä hänet poltettiin roviolla, joskin asiaan kuulemma liittyi myös joitakin (muuta) uskonnollisia erimielisyyksiä.

Alkujaan háček oli yläpuolinen piste, ja kenties tähän liittyneet kiistat osittain johtivat tuohon traagiseen tapahtumaan – lieneeköhän asia yhteydessä myös hattujen sotaan vähän myöhemmin? Akuutin käytöllä vokaalin pituuden osoittamiseen taas on esikuvansa jo antiikissa. Muuta erikoistahan tšekin merkistössä ei oikeastaan olekaan, ellei oteta huomioon sitä, että pitkää

u:ta merkitään milloin ú:lla, milloin ũ:lla; jälkimmäisen epäillään johtuvan 30-vuotisen sodan aikaisesta hakkapeliittojen suorittamasta pakkoruotsittamisesta. Ai niin, onhan myös hatullinen t-kirjain, joka versaalina on ihan normaalin näköinen (Ŧ) mutta gemenana näyttää valistumattoman maallikon mielestä kovasti siltä kuin t:hen olisi liitetty pilkku eikä hattua (t').

Maailmanhistoriallisesti merkittävintä asiassa on tietysti se, että š ja ž kehitettiin, Kaitselmuksen johdolla, perimmältään suomen kielen tarpeisiin. Jo yli sadan vuoden ajanhan nämä tšekin ortografiasta lainatut kirjaimet ovat kuuluneet kansallisen kulttuurimme kruununjalokiviin. Kyvyttömyys tai kyky niiden käyttöön erottelee yhä vuohet lampaista ja pukit pässeistä. (Ks. hakusanaa Hattuässä.)

Tavujen kääntelyä

Mitkä on suomenkielen yleisimmät tavut? (Pösö)

Kielineuvoja ei vastaa kysymykseesi, koska siinä on kaksi karkeahkoa kielivirhettä.

Tuli vaan mieleen

Mieleen tulee kaikenlaista. (Ks. hakusanaa Mieleen tulevaa.)

kun ylen tarpeellisessa ja hyödyllisessä sanojen kääntelyssä olisi tehokkainta varmaankin käyttää niitä tavallisimpia.

Ylen politiikkaan ei tavujen kääntely taida kuitenkaan vielä kuulua.

Eli millä tavuilla alkavat sanat kääntyvät helpoiten nurinpäin tyyliin TAVut NURin – NUvut TARin... tai jalostettuna: TARinat NUPpiin – NURinat TAPpiin.

Tämä voi tulla yllätyksenä, joten istupa tukevasti:

Meitä on sellaisiakin, jotka osaavat vaihtaa melkein minkä vain sanaparin alkutavut keskenään! Posko uis, otta ton! Oitavia talemme. Ollet esaa vävyjä taannella, aada pypyä tähmästä rystä.

Millä kielitieteellisellä nimellä tätä kääntämistä kutsutaan?

Kiasmaksi tekisi mieli kutsua, mutta sehän olisi nykyisin kiroilua, kun Helsingin keskustaan on rakennettu omituinen rotisko ja heitetty sen sisälle kaikenlaista rojua ja roskaa ja ruvettu kutsumaan sitä Kiesmaksi, jonka rahvas lausuu "Kiasma" (niin kuin hieno > hiano jne.). Nykyisin "kiasma" on pröystäilevän tuhlailun ja naurettavan keikaroinnin mittayksikkö. Se on kymmenesosa oopperaa.

Tee

Mihin on kadonnut Hornimans-tee ja mixi? (Sari Käsälä)

Kirjoitetaanpa nyt oikein: "Horniman's tea" tai sitten ihan suomeksi "Hornimanin tee".

Kysymyksesi alkuosaan oikea vastaus on hämäri. Tarkemmin sanoen historian hämäri. Herra Horniman rupesi ensimmäisenä markkinoimaan valmiiksi paketoitua teetä omalla nimellään, ja myöhemmän nimestä muodostui laajalti tunnettu ja käytetty tavaramerkki.

Jälkiosa on hankalampi, koska ei näytä olevan mitään järjellistä syytä siihen, että menestyksellisen tuotemerkin käyttö lopetettiin, ilmeisesti joskus 1990-luvun alkupuolella.

Huuhaan periaatteiden mukaisesti emme tietenkään etsi järjellisiä syitä. Niinpä voidaankin vastata, että selityksenä on tuotemerkin aiheuttama obseeni assosiaatio: ”Horniman” kuulostaa aika lailla samalta kuin ”horny man”, eikö totta?

Teekkarijäynä

Jupiterin radalla kiertävien troijalaisplaneettojen ryhmästä yksi on tarkemmissa kaukoputkella otetuissa kuvissa paljastunut Notre Dame -katedraalin täydelliseksi kopioksi. Aluksi löytöä pidettiin merkittävänä, mutta sittemmin kävi ilmi, että kyse on teekkarijäynästä. (Pan-Urge)

Epäilyt siitä, että J*mala on teekkari, asettuvat kuitenkin kyseenalaiseen valoon, kun mietitään ihmisen anatomiaa. Erityselinten ja sukupuolielinten sijoittaminen hyvin lähekkäin on niin hervottoman hauska pila, että sitä ei teekkari ole voinut keksiä.

Teistit

Toutainta käytetään toutaamiseen ja vimpainta vimpaimiseen. (Jukka Kohonen)

Tuo selittääkin noiden kalanimien alkuperää! Minä olin luullut, että ”toutain” on ranskaa, mutta aina silloin tällöin oppii, että ranskalta kuulostava saattaakin olla jotain muuta. (Vrt. sarjakuvahahmoon Olvin Janoisin.)

Mutta mihin teisti sopii?

Teisti on hyvin monikäyttöinen. Se sopii esimerkiksi teistilaatikkoon tai frieerattavaksi muikkujen tapaan. Joulupöytänsä sopii nykyisin erityisen hyvin patkätyöläisentaimen (vrt. suutarinlohi), joka tarkoittaa etikkapohjaiseen mausteliemeen säilöttyä teistiä. Se sopii erityisesti juhla-aterian alkuruuaksi niin, että muiden ruokien makuvirheet eivät enää tunnu missään eikä viinin vuosikerralla ole mitään väliä.

Erikoiskäytöstä voidaan mainita

- pan-teisti, joka on sama kuin leipäteisti, eräänlainen pieni kalakukko
- pölyteisti, joka tarkoittaa kuivattua ja hienoksi jauhettua teistiä, joka sopii erinomaisesti esimerkiksi kalakeiton aineekseksi
- Mono®-teisti, joka tarkoittaa määrätynlaisissa hiihtokengissä mehustettua, erityisen maukasta teistiruokaa
- triteisti, joka on hienostunut alkuruoka ja sisältää kolme flambeerattua teistiä kolmion muotoon aseteltuina

- A-teisti, joka tarkoittaa varsinaisesti teistien laatuluokkaa mutta myös laadukkaasta teististä valmistettua paistettua ruokaa; A-teistin pitää säädösten mukaan sisältää vähintään 79 % teistiä.

Tekstien tuottaminen

Huuhaata tuottaa myös Arto Wiklan kehittämä huuhaa-automaattikirjoittaja osoitteessa "<http://www.cs.helsinki.fi/u/wikla/Laatukirjaa/huuhaa/>". Se perustuu tunnettuun ja koeteltuun teknologiaan, jonka menestystuotteita käytetään jo laajasti mm. harjoitustöiden tekemisessä ja yritysten sisäisessä suunnittelussa (ks. hakusanaa Harjoitustyöt). Huuhaaperinteiden mukaisesti tosin automaattikirjoittaja on ollut aivan rikki jo vuosia, mutta onneksi on tallennettu merkittävä määrä sen hengentuotteita.

Huuhaa-automaattikirjoittaja perustuu sfnet.huuhaan aineistoon, josta automaatti tuottaa uutta huuhaata ns. Markovin ketjujen avulla. Seuraavassa on pari esimerkkiä sen tuottamista huuhaaviesteistä:

Leo Herranen kirjoitti: Perkule sentään joo... Sun on toki myös niin vaisu lihavalikoima, että uusia markkoja. Fiksuimmilla on kuin huuhaata. Myös alkoholilla saattaa olla osuutta asiaan. Black Stetson kirjoitti: Mitä tähdillä edes ottamasta asiasta selvää. "H Markus Lang" writes: Hiddo. Korpela wrote: Kesäaika on sinusta tylsää, tämä urospanda oli verkkohesarin pääuutisena, jos moisesta pelleilystä päättää tehdä simpukkapuhelimen sijasta makkarapuhelimia. Eikä siinä jäävän jälkeen ohjelma pyynnöstä generoi oppimansa kaltaista tekstiä. Opiskelu saattaa kestää hetken. Opintojen jälkeen alkoikin alamäki.

Ei viina ole houkuttelevaa, sillä tiellä, jonka päässä häämöttää pehmoisyys ja kirjoituksiin tulosvastuu. Sripsit Arto Wikla: Suurempaa auktoritettia muistinvaraisesti lainaten: Varo, jos ei jälkikasvuakaan olisi hyvä. Arsniva on keskimäärin huono. "Baggie" wrote: Kiintiöhomot vie sunkin naiset ja sitten toinen puolikkaista edelleen sirkkelillä keskeltä kahtia ja antaa toisen vaikka mitä. Ahmaisu ei tarvitse internetiä, kunhan saan huutiksesta ostetun käymisastian desinfiotua.

Eikä siinä mitään. Onkohan hinnasta jäänyt pari tuntia elinaikaa. Eipähän, vaan ympäripyöreitä! Kansanryhmien väliset eriarvoisuusrajat hävisivät Suomesta silloin, kun Lipponen uskalsi seilata tarpeeksi kauan kuin moni ei silti kääntyis just sun välistä joku unohti vetää töpselin seinästä Lasse wrote: Eikäku, yx kaveri vaan sanoistasi.

Pan-Urge kirjoitti: Kesäaika on rohkaista nuorta urosta parittelemaan. Videossa on ilmiselvästi statistinen fluktuaatio ja meidän coverit ollaan samaa Mieleä! Kätzzy! Saisiko tuon uusien asioiden esiin piiloistaan. Niille on ny vaan Pyhän Pietarin seuraajaa, Jumalan orjien orjaa, Rooman piispaa etc.

Vai oliko se vaara, että jokaisessa virkkeessä tulee olla kommentoimatta "saartosi" takaa. Vieläkö muuten olet jo nyt vähän karjahtelivat. Erehdys! Lapasen "älyäminen" on kärsä ja laihduttamana, kumaraselkäisenä ja pihvit? Ainahan ne! Hemmetti sentään jos kyseessä on kärsä ja sitten tarvittaessa käydä vaihtamassa edulliseen kurssiin euroihin Suomen Pankissa, koska matka maasta voidepurnukkaan on neu-

vonu tolleen. Huomatkaa; täällä vain pyöreitä vaan kasvanut. Alan vähitellen ymmärtää, miksi Atkins oli pora mukanaan! Sillä sitten ei itse itsensä ymmärrettyään vedessä olevan kuvajaisen olevan kuvajaisen olevan oma pärstä. Lasse wrote: Ehheeehhheee...

Tässä kyllä jää James Joyce toiseksi. Koskettavampaa on, että tämä uhkaa copywriterien työllisyyttä – puhumattakaan huuhaakirjoittajista.

Automaattikirjoittajan lyhyistä mietelmistä suosikkejani ovat mm. seuraavat:

Kehityskeskusteluja varten luodaan esimieshierarkia, jolla porataan puuhevoselle persereikä.

Maailman turhin keksintö: Pora, jolla on kärsä ja väärällä lähettäjä-nimellä.

Jos olisit oikea dalai-lama, tietäisit, että naiset ovat kosmetiikka-teollisuuden suurta hypeä.

Kun ottaa kaljaa lisää useamman vuoden kuppikoko alkaa hengitellä paperipussiin.

Terveisiä viemäristä

Kolmessa brittikaupungissa on tehty päätös internetin vetämisestä viemäreihin. Englantilainen kaupallinen laajakaistayritys vetää valokaapelin viemäriverkostoa pitkin kaupunkien kaikkiin taloihin. (Digi-today-uutissivusto)

Ja hah! Täällä edistyksellisessä Suomessa tuollainen on jo arkipäivää. Kuten hajustakin huomaa, suuri osa suomalaisista Internet-viesteistä tulee suoraan viemäristä.

Nyt kun ajatus kuitenkin on paljastettu kansainvälisesti, voimmekin kertoa avoimesti, että Nokialla tapahtunut ”erehdys”, jossa viemärivettä ”joutui” vesijohtoveteen, oli todellisuudessa Nokian kokeilu (paikkakunnan valinta ei tietenkään ollut sattumaa). Tavoitteena on saada viemäriverkosto kokonaisuudessaan kaksisuuntaiseen käyttöön niin aineen kuin datankin siirrossa. (Ks. hakusanaa Oluen jakelu.) Näin poistetaan keinotekoinen jako, joka on yhtä naurettava kuin olisi se, että esimerkiksi työmatkaliikenne hoidettaisiin kulkemalla kotoa töihin omalla autolla mutta vastakkaiseen suuntaan junalla.

Tarkoitus on myös saada pikamenettelyllä kansainväliseksi standardiksi Suomessa kehitetty vuorosuuntaisen liikenteen yleisprotokolla ja siihen liittyvä enkapsulointiprotokolla, jolla voidaan suojata tärkeitä data- ja muita paketteja. Sen perusajatuksiin kuuluu, että datansiirto viemäriissä hoidetaan koulutetuilla viemärirotilla. Yksi rotta pystyy helposti kantamaan useita USB-muisteja (ns. muistitikkuja), jollaiseen jo nykyisin mahtuu muutama gigatavu dataa. Kohtalaisellakin rottamäärällä päästään näin helposti nykyistä paljon suurempiin datansiirtonopeuksiin (satoja gigabittejä sekunnissa).

Tieteet

Anteeksi, palaan tieteen äärelle. (Anukaisa Alanen)

Kerro terveisiä, ja muista, että monet ovat menneet tieteisiin ja jääneet sinne. Suomen kielessähän ”mennä tieteisiin” tarkoittaa vanhastaan šamaanin loveen lankeamista, kun šamaani menee hankkimaan kansansa hyväksi tietoja tuonpuoleisesta maailmasta. Tästä on peräisin myös leikillinen tiedesanan käyttö Wissenschaft-sanan vastineena.

Kannattaa siis pysyä poissa tieteistä ja enintään tarkkailla tieteiden äärellä.

Tietoturvasta

Viranomaisten olisi jo aika puuttua tietoturvasta käytyyn repivään ja vahingolliseen keskusteluun ja sanoa päättäväisesti: nyt jo tietoturpa kiinni! Tämä onkin jo pieneltä osin toteutettu:

POLIISI POLISEN POLIISI POLISEN POLIISI POLISEN POLIISI POLISEN

PÄÄSY ESTETTY • INTRÄDE BLOCKERAT

Selaimesi on pyrkinyt sivustolle, jolle pääsy on estetty lapsipornografian levittämisen estotoimista annetun lain (1.12.2006/1068) perusteella. Poliisi ylläpitää ja päivittää luetteloa näistä lapsipornosivustoista.

Suodatus on johdonmukaista ja transitiivista: on estetty pääsy paitsi lapsipornoksi ilmoitettuihin sivustoihin myös sellaisille sivuille, joilla esitetään riennaavia väitteitä, että estot kohdistuvat lähinnä muihin kuin lapsipornosivustoihin, samoin kuin sivuille, joilla puolustellaan sellaisia sivuja jne.

Huhujen mukaan joissakin poliisipiireissä kilpaillaan kovasti siitä, kuka pääsee töihin lapsipornolistaa ylläpitävään yksikköön. Sen tärkeänä tehtävänä on arvioida, milloin pornomallit ovat 18 vuotta täyttäneitä (”barely legal”) ja milloin vähän alle.

Tietotyöläinen

Olen nähnyt tutkimuksen, amerikkalaisen, tietotyöläisten ajankäytöstä. Muistaakseni n. 90 % ajasta kului ihmettelyyn, 10 % tuottavaan työhön. (Lasse Simpanen)

Tulos luultavasti vain kuvastaa sitä, miten tehokkaasti tietotyöläiset osaat naamioida puuhansa ”tuottavaksi työksi”.

Kun esimerkiksi käyttää pari päivää viilataksaan vähän tehokkaammaksi sellaista koodia, joka suoritetaan todennäköisesti enintään kerran, tai toteuttaakseen ohjelmaan piirteen, jota kukaan ei halua eikä voisikaan käyttää, koska sitä ei dokumentoida, niin puuhastelua seuraavasta maallikosta, ja asiantuntijastakin, se voi näyttää tosi tuottavalta työltä.

On arvioitu, että ohjelmoijan keskimääräinen tuottavuus on 5–10 riviä lopullista koodia päivässä. Tarvitaan suurta luovuutta, jotta siihen saa kuluun jopa 10 % päivän ”työajasta”.

Tissit

Tissit kuuluvat erottamattomasti huuhaahan. Monien mielestä mikään huuhaa ei ole täydellistä ilman tissejä. Tissit ovat myös suuri tasa-arvon lähde: jokainen, joka osaa kirjoittaa ”Tissit”, osaa kirjoittaa huuhaata, ainakin jonkun mielestä.

Huuhaistumaton rahvas saattaa pitää tätä osoituksena siitä, että huuhaata harrastavat etupäässä (ja myös takapäessä) murrosikäiset pojat ja murrosikäisen tasolla henkisesti olevat miehet, lyhyesti sanottuna miehet. Käsitys on kuitenkin harhainen, sillä huuhaan tissit – siis puhe tisseistä, sillä itse tissejähän huuhaassa ei vilautella – ovat monisyinen ja -tasoinen ilmiö.

Yksinkertaisimmassa muodossa on kyse avoimesta tissikiinnostuksen ilmaisemisesta. Tämä ilmentää huuhaan rehellistä, tilittävää ja kuvauksellista olemusta, jossa vahvaan realismiin yhtyy jopa naturalismin tai naturismin piirteitä. Tässä voidaan havaita myös itseironiaa, ja tämän kautta tissipuhe voikin edustaa myös käänteispuhetta, jossa puhuja ironisoi tissikiinnostusta projisoiden sen itseensä. Koska hän samalla esiintyy täysin kiinnostumattomana tisseistä tai sellaista teeskennellen, tästä paradoksaalisesta ristiriidasta syntyy kataraktinen tai katarainen kokemus.

Jaloimman muotonsa tissipuhe kuten kaikki muukin puhe saavuttaa itsensä tiedostaneen naiseuden näennäisessä itsensä alentamisessa, joka todellisuudessa esineellistää naisen esineellistämisen tuomalle sen esille avoimena, liioittelemattomana ja ironisoimattomana itsenään. Tällainen mieskeskeisen diskurssin paljastaminen, näennäisesti sitä paljastamatta ja siihen suorastaan liittyen, on kehittynein tapa esittää sen dekonstruktivistinen kritiikki. Toisin sanoen kun feministi puhuu (kirjoittaa) kuin sikaileva mies, hän pilkkaa sikailevia miehiä tavalla, jota nämä eivät lainkaan ymmärrä, mikä nostaa heidän naurettavuutensa moninkertaisen potenssin täydellistymään.

Tittelit

Yleisesti valitetaan sitä, että nimikkeet ovat kärsineet inflaation ja lisäksi muuttuneet käsittämättömäksi rikkinäiseksi englanniksi. Kun juoksupojan tilapäisen apulaisen tuuraajakin on Senior executive business manager, niin tittelit eivät enää sano mitään.

Mutta vaikerrus pois! Tarvitaan rakentavia korjaavia toimia. Tässä auttaa edistyksellisen keisarin, Venäjän länsimaalaistajan Pietari Suuren luoma *rankijärjestys*, joka on aika palauttaa käyttöön sopivasti uudistettuna. Rankijärjestys eli virka-arvoasteikko merkitsi, että niin siviili- kuin sotilasviratkin luokiteltiin eritasoisiksi, mikä suunnattomasti helpotti eri aloilla toimivien ihmisten tittelien vertailua.

Koska kuitenkin Pietari Suuren järjestelmän mukaiset siviilivirkojen nimitykset kollegioregistraattori (alin virka-aste), provinssisihteeri jne. sopisivat huonosti nykyisiin oloihin, on parempi käyttää vain numeroita ja sotilasarvoja, Suomen nykyisiin oloihin mukautettuina, seuraavasti:

I marsalkka, II kenraali, III kenraaliluutnantti, IV kenraalimajuri, V prikaatikenraali, VI eversti, VII majuri, VIII kapteeni, IX luutnantti, X vänrikki, XI

vääpeli, XII kersantti, XIII alikersantti, XIV korpraali. Luokituksen perusidea olisi se, että rangin XIV työntekijä on ns. suorittavaa työtä (suom. oikeaa työtä) tekevän porukan esimies, rangin XIII työntekijä taas rangin XIV työntekijöiden esimies jne. Vailla virka-arvoa olevista voidaan käyttää puolivallista numeroa XV ja nimikettä solttu.

Yleensä käytettäisiin vain numeroita, sulkeissa nykyisen tittelin jäljessä, esimerkiksi "vice president of human resources and accounting (XIV)". Kansainvälisissä yhteyksissä käytettäisiin selvyyden vuoksi tarvittaessa rank-sanaa, esimerkiksi "engineer (rank VIII)" tai "general information managing director (rank XV)".

Mistään nykyisestä ei siis tarvitsisi luopua, mutta todellinen tieto siis ilmaistaisiin rankinumerolla. Sotilasarvoja vastaavat nimitykset toimisivat kuitenkin muistisääntönä siitä, minkäsuuruista joukkoa asianomainen johtaa. Valtaosassa suomalaisia yrityksiä ei siis käytettäisi rankia XII ylempiä titteleitä.

Miten estettäisiin rankiarvojen inflaatio? Tämä olisikin järjestelmän nerokkain piirre. Rankiarvon haltijasta tulisi hänen työnantajansa maksaa valtiolle *rankivero*, joka progressiivisesti riippuu rangista. Esimerkiksi pienyrityksen toimitusjohtajasta, jonka titteli on chief executive officer (XIII), yritys selviäisi 5 000 euron rankiverolla vuodessa, kun taas todella suuren kansainvälisen yrityksen toimitusjohtaja voisi olla vaikka chief executive officer (I), mutta silloin rankivero olisi esimerkiksi miljardi euroa.

Todellisuus

No tämä lasse pyrkii yleensä säilyttämään katsekontaktin todellisuuteen pysyen kuitenkin visusti kosketusetäisyyden ulkopuolella. (lasse)

Suora "katsekontakti" todellisuuteen on erittäin vaarallinen! Sehän tarkoittaisi välitöntä visuaalista yhteyttä, ja näkö perustuu valoon, joka on **säteilyä!**

Todellisuus säteilyttäisi sinua itse asiassa vieläkin laajemmalla spektrillä kuin vain ns. näkyvän valon alueella. Tuottaapa se jopa äärimmäisen läpitunkevaa *neutriinosäteilyä*. Tiesitkö, että puolen valovuoden paksuinen lyijyseinäkin pystyisi pysäyttämään vain puolet neutriinoista ja että neutriinot voivat kulkea valoakin nopeammin?

Tollane

Kansan keskuudessa on herännyt kysymys, mikä se tollane on.

Kyseessä voisi olla nisäkäsniimitoimikunnan uudismuodoste, päätellen siitä, miten perusteellisesti se on sotkemassa nimestä muutenkin. (Saksanhirvikin ollaan muuttamassa isoksipeuraksi, varmaankin siksi, että "riistakäristykselle" tarvitaan vetävämpi nimi, esimerkiksi "isonpeuranpa pyllyä ihaana".)

Mieleen tulee, että "tollane" voisi olla mongolialainen rottalaji, josta suunnitellaan seuraavaa hyötyeläintä, jolla lähiaikoina esikäsittelään yhdyskuntajätteet ja samalla saadaan hyvää proteiinipitoista ravintoa. Rotathan syövät

mitä vain, lisääntyvät tehokkaasti ja ovat sen kokoisia, että niistä saadaan painesuihkulla irti lihaa, jota voidaan käyttää esimerkiksi makkaroihin ja pyöryköihin. Kyllähän kansa herkemmin ostaa ruokaa, jonka raaka-aineeksi mainitaan ”koneellisesti eroteltu tollanenliha” kuin ”luista irti painepesurilla piiskattu rotanliha”.

Tomaatit

Tässä yhteydessä on tapana vielä mainita, ettei runsaskaan ketsupin syönti vedä vertoja oikean tomaatin suotuisille terveysvaikutuksille. (eskelinen)

YM [= you misspelled] ”oli”. Nykyisinhän on todistettu, että osa tomaatin erityisen terveellisistä aineksista tulee käyttökelpoiseen muotoon vain kypsennettäessä. Perinteinen italialainen pastakastike, jossa on lähinnä tomaattia, tomaattia ja tomaattia ja jota keitellään tuntitolkulla, on siis terveellisempää kuin tuoreet tomaatit. Ketsuppia tehtäessäkin on tomaatteja kypsytetty, joten se asettuu jonnekin noiden väliin.

Sitä paitsi Suomesta saatavat ”oikeat tomaatit” ovat suurimman osan vuotta kasvihuoneessa elatusnesteessä kasvatettuja tai takapajuisista maista tuotuja raakileita, joita on keinotekoisesti kypsytetty etyleenillä sen verran, että väri on jossain määrin punainen. Mausta ei kannata puhuakaan, eivätkä ne sovellu tomaattien perinteiseen käyttöön eli moitteiden esittämiseen huonoille esiintyjille. Nehän ovat niin kovia, että tulisi syyte pahoinpitelystä ellei sitten ihan taposta,

Loppukesällä saattaa saada suunnilleen oikeita tomaatteja, ainakin jos kasvatkaa itse.

Tosiasia

Harva sana on niin vahvasti inttämässän kuin ”tosiasia”. Jos jokin on todella tosiasia, kenenkään Mieleen tulee tuskin sanoa sitä tosiasiaaksi tai edes mainita sitä, koska kyseessä on kaikkien välittömästi havaittavissa oleva kiistaton asia.

Niinpä tosiasia-sanan käyttö on melkein varmasti todiste siitä, että omaa mielipidettä, harhaluuloa tai mutua markkinoidaan tosiasiana.

Tosi-TV

Alan tuottaa tosivee-ohjelmaa sillä sehän näyttää menevän kansaan kuin pipo päähän. Sellaisen tuotantokustannuksetkin ovat mini-maaliset.

Ohjelman nimi on ”Perjantaipullo”; joka perjantai studioon kutsutaan julkkis, jolle juotetaan pullo kossua, sitten kansa saa huvittuneena seurata kuinka se kännissä toilailee ja munaa itsensä. Kyllä on hauskaa! (lasse)

Koska väkevien alkoholijuomien myynninedistäminen on kiellettyä, ohjelma on nimettävä ja luonnehdittava toisin. Sen nimeksi tulee ”Viinan kirous”,

ja ohjelmatietojen mukaan sen tehtävänä on valistaa alkoholin, erityisesti viinan, turmiollisista vaikutuksista.

Parametreja täytyy muuten vähän säätää. Eihän yksi tavallinen kossupullo saa keskivertojulkkista tekemään muuta kuin kyselemään, mistä saisi kunnon viinaa. Lisäksi parempaan väkeen kuuluville julkkiksille on tarjottava säädyn mukaista juomaa kuten armanjakkia, konjakkia tai single malt -viskiä. Turhisjulkkiksille taas voidaan juottaa esimerkiksi rankkia.

Veikkaanpa muuten, että uutta ohjelmaakin suositummaksi tulee muodostumaan sen eräänlainen liitännäinen, ”Viinan kirouksen paluu”, lauantai-iltana lähetettävä nauhoitettu ohjelma julkkisten kankkusista.

Totuusarvo

Kaikki, mitä ruotsalaiset sanovat, ovat totuusarvoa vailla. (K. Kajava)

Ei suinkaan. Kyllä ruotsalaisten lausumilla totuusarvo on. Tarkistapa filosofian sanakirjastasi (siitä, jota jokainen kunnon huuhaisti lukee salaa, esimerkiksi piilotettuna **llun tai Gl*rian kansien väliin), mitä sana ”totuusarvo” tarkoittaa. Jatkotehtävänä voit ratkaista lauseen ”Tämän lauseen totuusarvo on epätosi” totuusarvon.

Triviaalia!

On perin merkillistä, että *triviaalisuudesta* on tullut haukkumasana. Taitaa olla kateellisten puhetta, sillä onko täällä ketään edes triviaalikoulun käynyttä, häh? Olettekos edes nähneet triviaalikoulun raunioita, mitäh?

Triviaalisuudet ovat sentään kaiken tiedon perusta. Triviaaleiksi taidoiksihan kutsutaan kolmea ensimmäistä vapaan miehen seitsemästä taidosta (*septem artes liberales*), ja rahvas joutuu yleensä kaukaa kadehtimaan niitä, jotka hallitsevat edes nämä kolme: (latinan) grammatiikan, retoriikan ja logiikan. Niitä toki varsinkin eräs sukupuoli yrittää jäljitellä turhalla nipotomisella, loputtomalla jnalkuttamisella ja ”erilaisella” ”logiikalla”.

Kvadriviaalisuudet (geometria, aritmetiikka, musiikki ja tähtitiede) ovat triviaalisuuksiin verrattuna jokseenkin mielenkiinnottomia.

Tryffelit

Näin kerran tryffelin Stockan herkkuosastolla, se oli pakattu yksittäislasipurkkiin ja maksoi jotain 40 mk. (Sartsa)

Se taisi olla jotain halpislajia ja -laatua, jota yritetään myydä nousukkailla. Aidosti rikkaat tietävät, ettei hyvä tryffeli voi olla noin halpaa eivätkä ainkaan suostuisi ostamaan sitä tuollaiseen hintaan.

Yleisen käsityksen mukaan tryffelit ovat pahanmakuisia, ja tämä harhakäsitys on päässyt jopa tietosanakirjaan (<http://hikipedia.info/wiki/Tryffeli>). Osasyynä harhaan on, että hyvin harva on oikeasti maistanut tryffeliä. Toinen syy on, että kansan on mieluista ajatella, että rikkaiden elämä ei ole kovin kadehdittavaa, joutuvathan he syömään koirankakan näköisiä ja var-

maan makuisiakin möykkyjä, juomaan hapanta porejuomaa jne., joita he ostavat kovalla hinnalla.

Raholan ruokasanasto kuitenkin paljastaa totuuden. Siinä (<http://www.kolumbus.fi/rahola/sanastot/t.html#tryf>) Siinä Rahola kertoo omista kokemuksistaan: tryffelit ovat täysin mauttomia. Tätä harvoin kerrotaan, sillä miksipä ihmiset paljastaisivat pettymyksensä? Siinähän joutuisi naurunalaiseksi: katsokaa, tuo yritti olla hieno ja maksoi hienon aterian hinnan murusesta jotain, joka maistui sahajauholta! Vaatii todella luonteen jaloutta kertoa kokemuksestaan muiden viisastuttamiseksi. Se vaatii toki myös naiiviutta, sillä tiedämmehän, että ihmiset eivät luovu käsityksistään vain siksi, että joku, joka on todella tutkinut asian, kertoo totuuden.

Tšing-, Tšing-, Tšingis-kaan...

Tulipa mieleeni, kuunnellessani vetävää biisiä Tšingis-kaanin uroteoista, että hänen henkiset seuraajansa Stalin, Hitler ja Pol Pot eivät vieläkään ole päässeet iskelmien sanoituksiin. Miksi heitä pidetään sopimattomina idoleiksi? Hehän sentään olivat vain jäljittelijöitä, sillä Tšingis-kaani sovelsi terroria paljon järjestelmällisemmin ja avoimemmin politiikan muotona, joskin body count jäi väestöllisten ja teknisten rajoitusten takia pienemmäksi.

Annankin ilmaisen vihjeen tulevien vuosien Euroviisujen sanoittajille. Esimerkiksi Molotov–Ribbentropin sopimusta ja sen seurauksia ylistävä vauhdikas biisi, esitettynä säkenöivästi ja seksikkäästi, olisi jotain uutta, joka erottuisi tavanomaisesta pliisuilusta – Lordin perinteitä seuraten ja jopa Lordin tason ylittäen.

Waterloon verisestä taistelusta saatiin tunnetusti tosi hyvä euroviisu. Miten olisi Verdun? Ideahan voisi olla vaikka että poika laulaa, miten misuli on yhtä vaikea valloittaa kuin Verdun ja kuinka unelmat murskautuvat kuin... Modernin lisäerikoisuuden saisi siitä, että misulikin olisi poika.

Tuhlaaminen

Alkaa olla mitta täysi, eli lompsa pullollaan. (Miika Oja)

Huuhaasta löytyy kyllä covereita, jotka auttavat tuollaisissa ongelmissa. Minäpä näytän hyvää esimerkkiä ja tarjoudun ottamaan sinulta 10 000:mentuhatta euroa ja perin siitä vain 7,4 %:osentin käsittelymaksun.

Ajattelin luistaa yhteiskuntavastuusta ja lähteä tuhlaamaan aurinkorannoille.

Olenko luopio?

Et suinkaan, sillä tällaisina laman aikoina siivoton tuhlaaminen, törsääminen ja rällästäminen on nimenomaan yhteiskuntavastuun kantamista! Vain kuluttamalla saadaan Talous taas nousuun.

Muistathan välttää rahvanomaisia halpalomia ja matkustaa mieluiten ensimmäisessä luokassa (hätätilassa business-luokkakin käy, sillä 1. luokkaa ei kaikilla yhtiöillä ole tarjolla), majoittua vähintään 6:uuden *:tähdien hotelliin parhaaseen presidenttimorsiussviittiin ja vuokrata hyvälaatuisen

Rolls Roycen ehdottomasti 2:hden kuljettajan kera. Pyydäthän valet'tasi* vaihtamaan sinulle sopivan määrän keskisuuria, esimerkiksi 50:nkymmenen EUR:uron seteleitä ("setelit" ovat paperille painettua rahaa, jota köyhälistö käyttää, koska heillä ei ole palvelusväkeä huolehtimassa maksamisesta), joita voit heitellä juomarahaksi.

* Valet [valee] = miespalvelija.

Tulevaisuus

"Tulevaisuus on tehtävä" – Esko Aho. (Vesa Turkia)

On tietysti hienoa lohduttaa poliitikkojen mietelauseilla, jotka tulevat jostakin syvältä sydäimestä, tai ainakin syvältä. Suosittaisin kuitenkin vähän erityyppisiä viisauksia, kuten

- Elämä on ihmisen parasta aikaa.
- Jokainen chanssi on uusi mahdollisuus.
- Jokainen päivä on uusi eilinen.
- Menneisyyttä ei enää ole, tulevaisuutta ei vielä ole jos tuleeekaan, ja nykyhetki on illuusio: kuviteltu raja menneisyyden ja tulevaisuuden välillä.

Mutta miksi jatkaisinkaan, kun Jokainen voi itse hankkia omat googlaforisminsa käyttämällä esimerkiksi sanoja "tulevaisuus on", jolloin löytyy heti mm.

Tulevaisuus on mahdollista tehdä yhdessä - osaammeko innostaa ...

Tulevaisuus on saavutettava

Tulevaisuus on vastakohtien voimistumista

Tulevaisuus on Nokian

Tulevaisuus on tehty muutettavaksi

... ja niin edelleen.

Tullimääräykset

Suomen Tullin määräyksistä:

Tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkauksessa on oltava suomeksi ja ruotsiksi varoitus tupakan aiheuttamista terveyshaitoista ja merkinnot savukkeesta poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määristä sekä tiedot tuotteen tunnistamista ja jäljittämistä varten.

Jos tupakkatuotteen merkinnät poikkeavat edellä mainitusta, ei Suomeen saa tuoda EU-maistakaan omaa käyttöä varten enempää kuin 200 savuketta, 50 sikaria, 100 pikkusikaria ja 250 grammaa piippu- tai savuketupakkaa. Tarkempia tietoja >> Valvira

Tietenkään "Valviran" sivuilla ei ole mitään tarkempia tietoja. Olennaista on, että Suomi haluaa rajoittaa alkoholin ja tupakan maahantuontia vastoin EU:n pyhän kolminaisuuden periaatetta (ihmisten, tavaroiden ja pääoman vapaa liikkuvuus), ja keinoksi on keksitty vaatia suomen- ja ruotsinkieliset varoitustekstit maahantuonnin ehdoksi, jos määrä ylittää vanhan ajan "tulittoman tuomisen" rajat. Kas kun eivät ole keksineet vaatia myös saamenkielisiä tekstejä.

Mutta koska Suomi kiertää EU-säädöksiä, on moraalisestikin oikein kiertää Suomen asettamia rajoituksia. Tulosta kotona tarra-arkeille riittävä määrä noita tekstejä, ota mukaan ja sitten liimaile paluulentoa lentokentällä odotellessasi tarrat tupakka-askeihin.

Varaudu kuitenkin siihen, että lakia tuntemattomat tullinaiset tai -miehet takavarikoivat tuomisiasi tms. ja joudut haastamaan Suomen valtion oikeuteen, Suomi tuomitaan maksamaan EU:lle sakkoja miljardin päivässä kunnes asia korjaantuu ja näin Suomi joutuu maksukyvyttömäksi ja erotetaan häpeällisesti EU:sta.

Seuraava ”informaatio” Tullin sivulla taas on liian törkeää ollakseen kunnon huuhaata:

jos tuot isompia määriä [alkoholijuomia] tarjottavaksi esimerkiksi syntymäpäivilläsi tai häissä, sinun on tarvittaessa pystyttävä todistamaan, että kyse on juhlasta.”

Tuo ei ole hevosenleikkiä, vaan Tulli todella toimii tuon mukaan ja on lehti-tietojen mukaan muun muassa tivannut morsiamen nimeä – kas kun ei sentään tarkkaa häyöaietta.

Kunnon huuhaatikko tietysti kieltäytyy vastaamasta moisiin kysymyksiin ja kilauttaa tietosuojavaltuutetun paikalle pamputtamaan. Tai sitten ei edes joutu moiseen tilanteeseen, sanoo vain tuovansa koko kuorma-autolliseen omaan käyttöönsä. Eihän Tullilla ole oikeutta tivata tarkemmin käytöstä, mutta huvin vuoksi voi kertoa, että 21 vuotta vanha viski sopii hyvin pinttyneen lian irrottamiseen isoilta pinnoilta, Dom Perignonilla saa aikaan mainion porekylvyn ja kaikkein laadukkaimmilla Bordeaux’n punaviineillä on kiva tehdä leikkilisiä maistamiskokeita kotibileiden jälkeisenä aamuna: moniko krapulaisista vieraista pystyy erottamaan eri châteauxien tuotteet sokkotestissä? (Testiin toki tarvitaan kerrallaan vain pieni tilkkanen viiniä, mutta se on tietysti otettava aina uudesta, vastakorkatusta pullosta.)

Kattelin tullimääräyksiä tupakkatuotteiden tuonnista EU-maista... 200 savuketta, 50 sikaria, 100 pikkusikaria JA 250 g piippu- tai savuketupakkaa saa tuoda. Jossain toisessa kohdassa oli ja-sanan tilalla TAI. Olen ymmälläni.

Tullin sivuilla oleva teksti on yllättäen kopioitu oikein laista. Lain historia on Mielen kiintoinen. Hallituksen esityksen mukaan lakiin olisi tullut seuraavanlainen pykälä:

Omaa käyttöä varten Suomeen ei saa tuoda eikä Suomessa pitää hallussa tupakkatuotteita, joiden merkinnät poikkeavat 7 §:n 3 momentissa säädetyistä, enempää kuin 200 savuketta, 50 sikaria, 100 pikkusikaria taikka 250 grammaa piippu- tai savuketupakkaa. Useampaa tällaista tuotetta saa kerralla tuoda Suomeen tai pitää Suomessa hallussa vain sen verran, että tuotteiden prosentuaalinen osuus enimmäismääristä on yhteensä enintään 100.”

Perustuslakivaliokunta sentään piti tuollaista liian tolkkuttomana, koska ihmisen (lakik. ”henkilön”) olisi pitänyt ”kyetä tekemään monimutkainen las-

kutoimitus siitä, ylittyykö sallittu tupakkatuotteiden enimmäismäärä siinä tapauksessa, että hän tuo tai pitää hallussaan useampaa kuin yhtä tupakkatuotetta”. Tässä kai suurin vaikeus useimmille ihmisille olisi kuitenkin ollut sen ymmärtäminen, mikä laskutoimitus pitäisi tehdä.

Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus esitti tämän johdosta, että ”säännöksessä mainittujen tupakkatuotteiden maahantuonnille säädetään itsenäiset tuontirajoitukset”, mikä merkitsi olennaisesti sitä, että sana ”taikka” vaihdettiin sanaksi ”ja”. Laki hyväksyttiin tämän mukaisena.

Näin ollen on selvää, että laissa oleva sana ”ja” tarkoittaa tässä tapauksessa, ehkä hiukan yllättäen, ’ja’.

Tupakoijat sortoa vastaan

Tupakkalain jatkuvien kiristysten takia joutuu nykyisin jopa parhaissa ravintoloissa nauttimaan café normalin (konjakki ja kahvi) ilman sikaria. Tähän on tupakoitsijoiden parhaimmisto eli aristokratia jo reagoinut perustamalla yksityisiä klubeja, joihin tupakkalain sortovallan käsi ei yllä.

KirjaClubin klubisalin peräosa on varattu sikarinpolttajille, jotka voivat yksityisklubin periaatteiden mukaan nauttia tilassa omia juomia ja myös ruokailla. (Kirjaclub.fi)

Ajatuksesta tarvitaan vielä kansanpainos eli karvalakkimalli. Ideana on perustaa yksityinen kerho, nimeltään esimerkiksi ”Suomalainen klubi”, joka vuokraa jostakin sopivat tilat ja johon kaikki halukkaat voivat liittyä haluamukseen ajaksi, esimerkiksi yhdeksi illaksi. Jäsenmaksu voidaan periä sisään tullessa.

Keskeisenä ongelmana, miten voidaan järjestää juomien, tupakan ja ehkä ruuankin myynti niin, että sen katteella maksetaan vuokrat ja hallintokulut ja saadaan vähän tuottoakin. Koska sosiaaliantajat ja veronimijävirveilijät saattaisivat tulkita sellaisen yritykseksi kiertää lakia, on parempi järjestää toiminta seuraavaan tapaan:

Kerhon jäsenmaksu on esimerkiksi 50 euroa illalta. Kerhon jäsenillä on oikeus käyttää kerhon tiloja, ja tähän sisältyvät tarjolla olevat virvokkeet kohtuullisessa määrin. Kohtuullisuuden arvioi kerhon toiminnanjohtaja tai hänen sijaisensa. Voidaan myös toteuttaa erilaisia jäsenyystyyppejä, joiden jäsenmaksut ja jäsenoikeudet ovat erilaisia, esimerkiksi ”vierailijajäsen” (20 euroa/ilta, oikeus kolmeen virvokkeeseen), ”vakiojäsen” (50 euroa/ilta, oikeus kohtuulliseen määrään virvokkeita) ja ”heavyjäsen” (150 euroa/ilta, oikeus rajattomaan määrään virvokkeita).

Virvoketarjonnaksi riittävät tässä kansanpainoksessa hanaolut, Kossu ja raikas vesi. Siiderinlipittäjät yms. saavat pysyä poissa. Koska jäsenkunta saattaisi muodostua liian miesvaltaiseksi, voidaan harkita vapaajäsenyyttä naisille, jotka kerhon johtokunta hyväksyy jäseniksi ja joille varsinaiset jäsenet kerhon hyvän tavan mukaan antavat vapaaehtoisia sosiaalisia avustuksia. Kiitollisina tästä saattavat naisjäsenet esittää esimerkiksi laulu- ja liikuntaesityksiä. Eikä laulusta oikeastaan ole niin väliä.

Turhuus

Maailman turhin keksintö: Pora, jolla porataan puuhevoselle per*ereikä. (Black Stetson)

Mitenkä niin turhin? Kaikkea muuta!

Muistammehan Troijan puuhevoson. Rakentajat olivat erehdyksessä tehneet siitä umpinaisen, mutta onneksi eräällä neuvokkaalla kreikkalaisella oli pora mukanaan! Sillä sitten porailtiin hevoselle peräreikä, jonka kautta päästiin Troijaa valloittamaan, ja siitähän oli tunnetusti laajat seuraukset.

Ilman sitä olisi kreikkalainen kulttuuri jäänyt syntymättä, joten etruskit eivät olisi koskaan oppineet heiltä sivistyksen aakkosia (kirjaimellisesti ja kuvaannollisesti), joten Rooma olisi jäänyt kyläpahaseksi. Mekin täällä Pohjan perillä käyttäisimme Internetiä vain ääni- ja kuvapohjaisen käyttöliittymän kautta, koska emme osaisi lukea emmekä kirjoittaa.

Tuosta tapahtumasta muuten on peräisin sekin, että nykyisen Turkin suunnalla on pitkään oltu sitä mieltä, että kreikkalaiset ovat ihan per*eestä. (Ks. hakusanaa Per*e.)

Turku

Miksi sanotaan, että Suomen Turku, ainakin joulurauhan julistamisen yhteydessä? (MR2)

No kun Turku on Suomen Turku, samaan tapaan kuin Upsala on Ruotsin Turku, Weimar on Saksan Turku, Hull on Englannin Turku jne.

Sananmuodosta ”yhteydessä” voitaneen muuten päätellä, että olet turkulainen, ainakin elämäntapasellinen.

Selitys sille, miksi juuri Turku, Suomen Turku, julistaa joulurauhan, on niin ilmeinen ja yleisesti tunnettu, että voin jättää mainitsematta, että se tietenkin johtuu – periaatteen ”kiellot kertovat todellisuudesta” mukaisesti – siitä, että juuri Turussa, Suomen Turussa, on käyttäytytty ja edelleen käyttäytetään riettaasti, möykäten, riehuen, laittomasti, sopimattomasti ja häiriköiden. Muutenhan joulurauhan julistus olisi tarpeettomana lopetettu.

Tutkintonimikkeet

Arkkiatrius on nykyisin monopolisoitu: kyseinen arvonimi voi olla vain yhdellä ihmisellä kerrallaan.

Mutta miksi ihmeessä ei voisi käyttää nimikettä ”atri”? Kaikkein pätevin atri on tietysti arkkiaatri. (Hiljaa siellä sivistysnurkassa! Eipä hämmennetä rahvasta tyhjän päiväisillä ioota-asioilla.)

Samalla voisi kysyä, miksi arkkitehtia alemman (ns. opistotasaisen) tutkinnon nimeksi on väännetty teennäinen, pitkä ja harhaanjohtava ”rakennusarkkitehti”. Sehän on ihan vastaava kuin jos sairaanhoitaja olisi ”hoitolääkäri” tai merkonomi olisi ”talousekonomi”. No jaa, viimeksi mainittu taitaisi oikeastaan...

Miksi ihmeessä ei voitaisi käyttää tutkintonimikettä ”tehti”?

Tutkijoiden ulkoasu

Miks tutkijat on pääsääntöisesti haastatteluissa epäsiistejä ja rumia?
(Markku)

Koska heitä ei muuten otettaisi vakavasti.

Tässä pätee käänteinen James Bond -ilmiö. James Bond, joka ymmärrettävään tässä arkkityypiksi, mm. osaa harrastaa huipputasolla mitä kummallimpia urheilulajeja ja pystyy tunnistamaan kaviaarin mausta paitsi sampilajin ja pyyntipaikan myös yksilön, viestii näin äärimmäistä yläluokkaisuutta. Vain yläluokkaan kuuluvalla, jonka ei tarvitse tehdä päivääkään rehellistä työtä eläessään ja jolla on rajattomat taloudelliset mahdollisuudet kokeilla kaikkea, on mahdollisuus uskottavasti esiintyä noin.

Vastaavasti homssuinen, ruokkoamaton, rähjäinen ja hajamielinen tutkija viestii koko olemuksellaan, että hänellä ei ole aikaa eikä ehkä edes rahaa kunnolliseen pukeutumiseen saati meikkaamiseen tai yhdentekevyyksien opetteluun ja harrastamiseen. Hän elää vain Tieteelle ja muistuttaa siksi ulkoisesti hyvin paljon vanhan hyvän ajan aitoa kerjäläismunkkia.

Vaikuttaa jopa siltä, että tää koskee erityisesti naisfemalepukusuolta.

Koska nainen, joka yrittää käydä tutkijasta, ei yleensä osaa jäljitellä oikeiden tutkijoiden tietoja ja osaamista, hän luonnollisestikin jäljittelee heidän habitustaan.

Eivät vaivaudu käymään kampaamossa tai hoitamaan tukkaansa, meikkaamisesta puhumattakaan. Vaadin siistejä ja sexyjä tutkijoita! Meillä on siihen oikeus.

Markkinatutkimusten mukaan sexyjen tutkijoiden kysyntä on minimaalinen. Sitä esiintyy vain hiukan miestutkijoiden keskuudessa, mutta heillä ei ole varaa eikä aikaa eikä aloitteellisuuttakaan ostaa alan palveluita.

Tv-lupatarkastaja

Tästä jutusta on muodostunut klassikko, koska tv-luvat on korvattu tv-verolla (q.v.).

Kysymykseen ”Tarvitseeko tv-lupatarkastaja päästää sisälle?” oikea vastaus on tietysti ”Ei, koska tv-lupatarkastajia ei enää ole”. Vaikka jopa viranomaiset edelleen sotkevat asioita, ei tv:n katsomiseen tarvita minkäänlaista lupaa.

Siirtyminen tv-luvasta tv-maksuun merkitsi, että maksupinnari ei enää syyllisty rikokseen vaan ainoastaan hallinnollisen maksun laiminlyöntiin. Tämä merkitsee täsmälleen päinvastaista kuin puusta katsoen luulisi.

Aiemmin lupapinnaria epäiltiin rikoksesta, ja Suomessahan rikoksesta epäilty saa valehdella poliisille ja tuomioistuimelle silmät päästään. Sen sijaan tv-maksun laiminlyönyt ei ole rikoksesta epäilty, joten hän on velvolli-

nen puhumaan viranomaisille totta. Jos hän väittää, ettei hänellä ole televisiota, hän syyllistyy jopa petokseen ja voidaan siis panna linnaan.

Mutta lupatarkastajaa ei siis tarvitse päästää sisään. Ei myöskään tv-maksutarkastajaa. Ulosottomies voi kyllä ottaa tv-maksun korotuksineen suoraan palkasta ilman tarkastajan käyntiä. Huuhaan tietotoimiston mukaan haastemies ja ulosottomies tarvittaessa kolisevat sisään postiluukusta.

Kerrotaan kuitenkin, että maksupinnarin kannattaa sulkea itsensä yhdessä television kanssa kirjekuoreen, jos ulosottomies ei ole saanut rahaa perityksi palkasta ja tulee soittelemaan ovikelloa. Tällöin kirjesalaisuus suojaa asianomaista ja hänen televisiotaan. Kirjekuoren sisältä kannattaa sitten huudella vaatimuksia kotietsintäluvan näyttämisestä.

Tv-vero

Harmi, että enää ei voi protestoida irtisanomalla tv-lupa. (Risto Kaupila)

Toden totta. Näin meiltä viedään vaikutusmahdollisuuksien rippeiden tähteiden jäänteistä viimeisetkin riekaleet.

Mutta jotain sentään voimme! Kun nyt tv-vero on vihdoinkin oikealla nimellään käytössä eikä sitä voi välttää vaikka ei olisi televisiota jne., voimme sentään pienentää *suhteellista* verotaakkaamme. Mitä enemmän katsomme Ylen ohjelmia, sitä pienemmäksi muodostuu tv-vero suhteessa katsomiseen, siis per katsottu sekunti, minuutti, tunti tai muu aikayksikkö. Onkin järkevää hankkia mahdollisimman pieni tv-ohjelmien katsomiseen sopiva laite, jotta voi katsoa myös matkustaessaan, syödessään, istuessaan vessassa jne. ja myös nukkuessaan, kylähän siitä aina jotain tulee alipiilotajuntaan, vaikka olisi miten syvässä unessa.

Tyhjöstä nyhjääminen

Tyhjiö vai tyhjö? Tekniikan alan ihmiset saaneet aikaan yhdestä i:stä aikaan lihavan riidan. Se on raastavampi kuin teologien yhden i:n riita eli kirkkohistoriasta tuttu ”homousion vai homoiusion?”, jonka takia kerettiläisroviot ovat loimunneet ja kivet lentäneet. Teologit kehittävät verisiä riitoja käsittelemättömistä asioista, mutta insinöörit siis kehittävät niitä ihan tyhjästäkin.

Kompromissina tarjottu sivistyneisyysana ”vakuumi” ei ole kelvannut nykyiseen käyttösuomeen. Sitä paitsi insinöörit saisivat siitäkin aikaan riidan: kirjoitetaanko se k:lla vai c:llä?

Riidan tausta on se, että teoreettisuuteen taipuvat tekniikan miehet halusivat erottaa toisistaan tyhjiön, jossa ei ole lainkaan ainetta, ja tyhjön, jossa ainetta on hyvin vähän. Muut taas ovat sitä mieltä, että näin samanlaisia sanoja ei voi käytännössä pitää erossa toisistaan.

Vastaava ero voitaisiin tehdä muissakin asioissa.

Insinöörit vievät maidon *kylmään*, sillä kylmiössä olisi absoluuttisen kylmää (0 K). Paperikoneen tela on muodoltaan *lierö* ja noppa on *kuuto*. (Jukka Kohonen)

Vastaavasti voitaisiin todeta, että valtioksi on asiallista kutsua vain Maailmanhengen täydellistä ilmentymää Preussin kuningaskuntana. Jokainen muu ”valtio” on vain *valto*. Poliittisen elämän ”valiokunta” on sekin aina käytännössä vain *valokunta*.

Tällöin kuitenkin päädytään osittain aika kyseenalaisiin tilanteisiin. Joku voisi jopa vakovastauksena sanoa tällaista ilmöä äälömäiseksi.

Looginen ratkaisu on, että tyhjiön annetaan olla teoreettinen käsite, joka tarkoittaa täydellistä aineen puuttumista, ja tyhjö-sana korvataan alipain-sanalla. Tyhjöhän on suhteellinen käsite: siellä on vähän ainetta ja siten vähän painetta suhteessa johonkin. On tärkeää käyttää tässä suureen nimeä (paine) eikä yksikön nimeä (pascal). Ei siis pidä matkia kyökkikielen sanoja kuten ”vähäkalorinen” muodostamalla esimerkiksi sana ”vähäpascalinen”.

Tällä ratkaisulla on sekin etu, että sen periaatteella voidaan ratkaista monia muitakin vastaavia ongelmia – sellaisiakin, joita ei ole keksitty eikä ehkä edes keksittäisi, ellei niihin olisi tätä nerokasta ratkaisua.

Esimerkiksi sähköopissa varattakoon sana ”varaukseton” tarkoittamaan vain teoreettista käsitettä, ideaalia, sillä mikään todellisen maailman esine ei voi täydellisen, varauksettoman varaukseton. Käytännön tekniikassa korvattakoon siis harhaanjohtava termi ”varaukseton” sanalla ”alivarauksinen”.

Seuraavassa on eräitä muita hyödyllisiä käytännöllisiä uudistermejä (sulkeissa vastaava teoreettinen ideaalikäsite): alinopeuksinen (lepotilassa oleva), hidassytytteinen (palamaton), hitaastihajoava (pysyvä), vajaakäyrä (suora).

Työmiehen selkänahkaa

Patruunan raippa sivaltelee taas köyhän ja vähäosaisen selkänahkaa.
(Tommi Nieminen)

Nykyisinhän selkänahka on köyhiltä tarpeettomana kokonaan poistettu. Se teki vain selkärangan vaihtamisen hankalammaksi.

Sitä paitsi parhaasta luonnollisella tavalla parkkiintuneesta duunarinnahasta saatiin laadukkaita käsilaukkuja ja lompakoita paremmalle väelle. Kestävyys ei ole ihan samaa luokkaa kuin krokotiilinnahan, jota se lähinnä muistuttaa, mutta onhan mukavampi ajatella, että nahkatavaroihin on käytetty lämminverisen eikä kylmäverisen matelijan nahkaa.

Hyvissä ajoin ennen ensi vaaleja perustankin oman puolueen: Köyhien, pätkätyöläisten ja yhtenäisyyden puolesta – Demokraattisen työväen kansankommunistinen liike

Eikös tuohon pidä ehdottomasti lisätä perään ”(b)” Tässä tietysti tarkoitan b:llä kyrillistä beetä, ”(б)”.

Pienviljelijät kai pitäisi ilman muuta saada mahtumaan mukaan nimeen ihan jo perinteiden vuoksi, samoin sana ”antifasistinen”. Pätkätyöläisiä pitäisi lisäksi kutsua myös tieteellisellä nimellä ”prekariaatti”. Lisäksi on syytä erikseen mainita joukko muitakin kansanryhmiä. Erityisesti on mainitta-

vat *loiset*, joilla ei tässä tietenkään tarkoiteta työmiehen verta imeviä riistokapitalisteja vaan vanhaan tapaan 'luona asuvia' eli heikon taloudellisen asemansa takia toisten nurkissa asustavia.

Kommunismista ja sosialismista toisaalta ei saa puhua ainakaan suoraan, ja köyhäily on syytä lopettaa, sillä ei kukaan halua tunnustaa olevansa köyhä. Näin saammekin iskevän, luokka- ja kuokkatietoisen puoluenimen:

Pätkätyöläisten, itsellisten, pienviljelijöiden, pienyrittäjien, eläkeläisten ja loisten antifasistinen yhtenäisyyspuolue – Demokraattisen työväen ja prekariaatin kansankommunitaarinen liike
(PIPPELAY/DTPKL)

Vaviskoot hallitsevat luokat prokaryoottien vallankumouksen edessä! Prekariyksellä ei ole muuta menetettävää kuin elintasonsa, voitettavana sillä on runsaasti optioita!

Tärkeää

Jo muinaiset kiinalaiset sanoivat, että maailmassa tärkeää on vain huuhaan taso. Tämän viisauden kirjoittamiseen käytettyjen kiinalaisten merkkien merkitys kuitenkin osittain hämärtyi, ja huuhaan tasoa tarkoittavat merkit (水平胡說) alettiin virheellisesti lukea sanoina, jotka tarkoittavat puutarhanhoitoa.

Töi

Siis onko joku vielä tänä päivänä töissä? Ei vais, olin minäkin, mutta sentään tajusin irtisanoutua (noin 23 minuuttia sitten). Onnitteluja vastaanotetaan osoitteessa. (Anuk Asia)

Paljon onneaaa vaan, paljon onneaaa vaan,
paljon onneaaa...
hetkinen, kai sinä nyt muutat sukunimesi paremmin huuhaahan sopivaksi?

Nyt on kiire! Riistäjäsortohallitus aikoo lakkauttaa läänit, ja taitavat lääninhallitukset mennä siinä sivussa, ja missäs sitten nimet muutattutetaan? Me emme pyydä, me suorastaan vaadimme, että toimit nopeasti ja lähetät kopion asiakirjasta, jonka mukaan ***:n lääninh*ll*tus on muuttanut nimesi *Asia* nimeksi *Huuhaa*.

Mutta onnea siis paljon. Monen huuhaakirjoittajan toimintaa taitaa edelleen häiritä tuo kummajainen "töi", josta kirjoitat. Onko se jotain sukua täille? Ja onko ihminen siis jotenkin siinä eikä toisinpäin? Sekavaa. Olen kuullut, että joitakuista vaivaa jopa ylitöi tai että ihmiset "ovat ylitöissä", mikä kuulostaa jo aika pahalta (vrt. olla huumeessa, elää katkeruudessa).

Jos töi voi niin saada ihmisen valtaansa kuin jutuistanne voisi päätellä, niin töistä irtautuminen saattaa olla vaikeaa. Onko tavallistakin, että ihmiset sortuvat uudestaan töihin? Onko jo perustettu AT (Anonyymit Töiläiset), jonka periaatteisiin kuuluu oman töiläisyyden tunnustaminen ja sopivan moniportainen ohjelma, jolla pysytellään päivä kerrallaan ja muiden tuella töittömyyden kaidalla tiellä?

Ufot

Näin aidon ufon. Koiran kanssa tultiin aamulenkiltä ja se vainusi jotain pusikossa. Ensin en nähnyt mitään, mutta kun tulimme lähemmäs, pyrähti sieltä jokin ruskeanharmaa ja varista isompi. Kaikki tapahtui nopeasti risukon takana, joten en ehtinyt tunnistaa. Ufo on tunnistamaton lentävä objekti, eikä tunnistamiseksi tietenkään kelpaa ”se oli joku lintu”. Siitä ei saisi pisteen pistettä bongauskisassa. Se oli siis aito tunnistamaton lentävä objekti eli ufo! (Lasse Simpanen)

Kehitelmäsi on periaatteessa oikeansuuntainen. Ufo, unidentified flying object, tarkoittaa todellakin tunnistamatonta lentävää oliota.

Havaitsemasi kohde ei kuitenkaan ole tunnistamaton eikä siis ufo. Sinä et sitä tunnistanut, mutta koirasi kyllä tunnisti. Kyseessä oli tutkimusalus, joka oli lähetetty δ Aurigae -tähten 4. planeetalta etsimään hyvää olutta. (Siellä nimittäin on ratkaistu kaikki muut ongelmat. Koirallesi on kerrottu ratkaisut kaikkiin ongelmiin, joita hän on osannut kysyä, ja moneen muuhunkin.)

Koirasi on osallistunut nettikeskusteluihin jo pitkään ja saavuttanut netti-kuuluisuuttakin. Yleensä häntä pidetään hyvin älykkäänä ja rakentavana keskustelijana, eikä hän esimerkiksi höpise ufoista, koska tunnistaa hyvin, mitä näkee. Tosin kun hän jokin aika sitten yritti auttaa ihmiskuntaa kertomalla, miten rakennetaan annihilaatiolla energiaa tuottava laite keittokomerosta ja autotallista löytyvistä aineksista, hänet naurettiin ulos.

Niinpä hän päätti keskittyä jatkossa pohtimaan koirankakan ja kevään suhdetta ynnä ministerien ihmissuhteita, joista ihmiset ovat enemmän kiinnostuneita.

Uhanalaiset lajit

Suomen uhanalaisin eläinlaji on lehtolötkömöhösaivartelija, äärimmäisen harvinainen lahopuussa elävien kovakuoriaisten loinen – sitä ei ole tavattu Suomesta (tai mistään muualtakaan) kertaakaan!

Ulkoistaminen

”Ulkoistaminen” on kömpelö ja teennäinen johdos. Miksi ei oteta kantasanaksi vanhaa, hyvää, varmaan Uralin takaa tulevaa vartaloa ulko ~ ulovaan sen adjektiivijohdos ”ulkoinen”?

Ulostamisen vastakohdaksi sopisi sisättäminen.

Ulkoministeri

Virkaatekeväksi Huuhaan (ks. hakusanaa Huuhaavaltio) ulkoministeriksi on nimetty ranskalaissyntyinen runoilija ja diplomaatti Saint-John Perse. Näin on Huuhaa saanut arvoisensa, kaikkien muiden maiden edustusta ylemmän edustajan, sillä hänen persoonassaan yhdistyy taiteellinen korkeatasoisuus (mm. kirjallisuuden Nobelin palkinto vuonna 1960) diplomaattiseen kokemukseen ja hienotunteisuuteen.

Kateellisten esittämät muistutukset siitä, että kyseinen henkilö on kuollut jo vuonna 1975, voidaan jättää omaan arvottomuuteensa. Taitavat virkamiehet hoitavat asioita paljon paremmin, kun ministeri ei persoonallisesti sekaannu niihin, kuten Suomessakin on monta kertaa havaittu. Parhainakin aikoina ulkoministeriön virkamiesten ajasta 42 % kuluu sen selittelyyn, miksi ulkoministeri on sanonut tai tehnyt mitä on taikka ei ole sanonut tai tehnyt mitään. Kuolintodistus on useimmissa tapauksissa riittävä diplomaattinen perustelu vaikenemiselle, joka aina on ollut diplomatian viisain menettely.

Ulosmarssi

Helsinki-Vantaan lentoasemalla maapalvelun henkilöstö aloitti ulosmarssin 30.11.2009 klo 14 (Finavian tiedote 30.11.), ja ulosmarssi jatkuu yhä ja sen odotetaan jatkuvan vielä 2.12. (HS:n nettisivut 1.12.). Tulee mieleen, onko porukkaa vähän liikaa, kun kaikki eivät vielääkään ole ehtineet marssia ulos.

Ulosteet

Usein kysytään, miksi ruumiin eritteillä on niin suuri merkitys monissa huumorin ja muun viihteen muodoissa. Sellaiseen täytyisi jonkun intellektuellin huomauttaa, että sana ”kulttuuri” (cultura) tarkoittaa alkujaan viljelyä (verbistä colere : colo : colui : cultum ’viljellä; kunnioittaa, palvoa’. (Koska intellektuellit ovat taas lukemassa Parnassoa vessassa, minun täytyy tässä tuurata.) Tästä taas johtuu lannan ja kulttuurin olennainen yhteys.

Viljelyynhän tarvitaan lantaa. ”Kulttuuri” on vain lannan tuottamisen, varastoinnin, muokkaamisen ja levittämisen yleistys. Kulttuuri perustuu leivälle ja leipä lannalle. Siksi ilkeämielisten pissakakkahuumoriksi kutsuma kulttuurin muoto on aidointa, sananmukaisesti juuriin tai vähän juurien alle menevää henkistä toimintaa.

Kuten tunnettua, karjatalouden päätuote oli Suomessa pitkään lanta. Nykysinähän Suomessa pidetään lehmästä muista syistä, mm. siksi, että voidaan ostensiivisesti (osoittamalla) määritellä, mitä ”tyhmä kuin lehmä” tarkoittaa. Toissijaisesti lehmistä toki on saatu aina jossain määrin muutakin hyötyä, kuten maitoa, lihaa, nahkaa ja metaania.

Olemme niin vieraantuneet alkutuotannosta, että lehmän kuvakin tuo monelle mieleen vain maidon!

Universumit

Uusimpien kosmologisten havaintojen mukaan maailmankaikkeutemme on syntynyt siten, että toisesta maailmankaikkeudesta on dumpattu sen jätteitä uusiin ulottuvuuksiin niin sanotun mustan aukon kautta.

Tämä teoria on saavuttanut suosiota etenkin siksi, että superstringiteoria on kumottu seksistisenä.

Urheilu

Valistuneen kansanosan keskuudessa on yleinen se käsitys, että kaikki urheilu *per se* on huuhaata, ja tämä näyttäisi olevan hyvin perusteltu käsitys.

Mutta vain näyttäisi, sillä tarkemmassa tarkastelussa huomaamme muuttamat urheilulajit, kuten vasemman käden saappaanheitto oikealla jalalla hyppien ja flatulointiesitelmöinti*, liian asiallisiksi muihin urheilulajeihin verrattuina, jotta niitä voisi pitää huuhaana.

* Flatulointiesitelmöinti tarkoittaa, kuten nimikin sanonee, esitelmän pitämisestä annetusta vakavasta aiheesta siten, että esitelmän pitäjä flatuloi kuulevasti vähintään viiden minuutin ajan. Virhepisteitä annetaan sekä esitelmöitsijän että yleisön naurusta, hymystä tai ilmeisistä pyrkimyksistä tukahduttaa ne jonnekin hihaan tai vastaavaan.

Urheilulajit

Urheilu on kriisissä: sitä uhkaa politisoituminen, doping ja suuruudenhulluus. Urheilun on uusiuduttava, ja tähän tarvitaan uusia urheilulajeja. Ns. pelletlajeista kuten molempien käsien saappaanheitosta ja ammeessasoudusta ei ole apua, vaan on kehitettävä harkitumpia ja vakavampia ehdotuksia.

Erityisen tärkeää on kehittää urheilulajeja, joiden harrastaminen parantaa kansalaisten selviytymistä ja kansakunnan voimaa. Urheilu elämää palvelemaan!

Ampumahiihdosta olisi kehitettävä interaktiivisempi joukkuelaji, ja näin luodulle, sotilaallista suoriutumista kehittäväälle lajille olisi saatava myös kesävastine, kuten ampumajuoksu.

Samalla linjalla olisi kehitettävä uintilaji, jossa uidaan vaatteet päällä ja täyspakkausta vastaava paino selässä.

Rauhanaikaiseen urbaaniin selviämiseen taas valmentaisi autopujottelu, jossa kilpailijan on juostava vilkasliikenteisen kadun poikki, ja istuminen, jossa otellaan siitä, kuka jaksaa kauimmin istua design-tuolilla kuuntelemaan esitelmää, joka on luotu automaattikirjoittajalla (ks. hakusanaa Tekstien tuottaminen).

Erityisesti naisten lajiksi olisi kehitettävä korkokenkäjuoksu. Alalajeja voi olla alustan (esimerkiksi mukulakivikatu, pehmeä hiekka tai letto) mukaan.

Tasapuolisuuden vuoksi tarvitaan myös miesten laji; olkoon se saunalenkki. Saunalenkissä istutaan ensin sata-asteisessa saunassa kymmenen minuuttia, sitten juodaan pullo kossua ja sen jälkeen juostaan alastomana kymmenen kertaa saunan ympäri ja palataan lölyyn. Saunan ympärys on tätä varten karkeaa sepeliä. Viimeisenä saunaan palaava putoaa pois, jonka jälkeen aloitetaan uusi kierros jne. Voittaja saa palkinnoksi HK:n Sinisestä tehdyn sepeleen; tätä arvostettua kunniapalkintoa hän saa kantaa loppuelämänsä.

Hardcore-urheilun ystäville voidaan tarjota laji, joka on sellaisenaan peräisin antiikin Olympian kisoista ja oli niiden arvostetuin laji: pankration. Sen suomalaisiksi nimeksi voisi sopia ”kaksinottelu”. Se tarkoittaa mies miestä vastaan taistelemista niin, että kaikki keinot ovat sallittuja, myös esimerkiksi pureminen ja potkiminen. Aseita siinä ei kuitenkaan käytetä, mutta tarvittaessa voidaan toki kehittää erilaisia hyperpankrationin muotoja.

Urlahtelu

Internetissä on parhaissakin piireissä liian usein käynnissä tylsä valehuuhaaleikki, jossa heitellään satunnaisia URLeja eli www-osoitteita ja toivotaan, että joku lukijoista osaa kertoa, mitä osoitteen kautta löytyy ja mikä siinä on huuhaata.

Tämä on erikoistapaus ns. urlahtelusta, joka vaivaa monia nimellisesti asiallisia keskusteluja. Tyypillisesti urlahdus on tämäntapainen (tosin tässä on selittäviä sanoja tavallista enemmän):

Kova juttu!

Katsokaas

<http://keskustelu.suomi24.fi/show.fcgi?category=20000000000000020&conference=1500000000000154&posting=22000000030018470>

Urlahtelu on verrattavissa siihen, että kirjoitettaisiin ”hei lukekaa 952-14-0869-3!” ja jätettäisiin lukijan tehtäväksi tulkita se kirjan ISBN-tunnukseksi ja selvittää, onko kirjassa jotain kiinnostavaa.

Huuhaahan sovellettuna urlahtelu tunnetaan nimellä ”savolainen huuhaa”. Sitä voi verrata savolaiseen viisauteen (tolkun keksiminen sanotulle jätetään kuulijan tehtäväksi), hämäläiseen huumoriin (kuulijan tehtäväksi jätetään keksiä jotain hauskaa), karjalaiseen vaatimattomuuteen tai pohjalaiseen tahdikkuuteen.

Utareet

Lehmällä on neljä utareta. (Jukka Lahtinen)

Yhdet utareet, (Baggie)

Miksi turhaan monikko? Yksi udar.

neljä tissiä, elikkäs nänniä, tässä tapauksessa.

Eli vedintä. Tietymätöntä on, miksi nykysuomessa sanotaan ”hankkia uudet vetimet”, ”vetää vetimet niskaan” jne.

Nykyihminen on kovin vieraantunut tisseistä (ks. hakusanaa Tissit). Jotkut ovat vielä oppineet tällaiset asiat äidinmaidossa, mutta ne saattavat ilmeisesti unohtua, jos ei pitkään aikaan pääse tissejä näkemään saati hiplaamaan. Lehmilläkin on usein rintaliivit.

Lehmän utareeseen nykysuomalainen tutustuu lähinnä vain makkarassa.

Uusi vuosi

Mä en tajuu, miksi meille tulee uusi vuosi, kun mun mielestä tämä vanhakin välttäisi ihan hyvin. (Mika Kouhia)

Etkö ole huomannut, että jo joskus joulukuun keskivaiheilla rupeavat työnantajat ja pomot kiittämään työntekijöitä kuluneesta vuodesta? Sehän on suomalainen muunnelma 13. kuukauden palkasta.

Siihen toisaalta sisältyy se informaatio, että meneillään oleva vuosi on jo kulunut aika loppuun ja on aika vaihtaa uuteen. Toisen tulkinnan mukaan tosin kiitokset koskevat todella *kulunutta*, päättynyttä vuotta eli esimerkiksi joulukuussa 2008 esitetyt kiitokset kiittivät vuodesta 2007.

Kuten meitä viisaammissa sivilisaatioissa tiedetään, maailma on syklinen eli kaikki toistuu ikuisesti. Jokainen ”uusi” vuosi on sekin käytetty, itse asiassa äärettömän monta kertaa käytetty, mutta edellisestä uusinnasta on kulunut niin kauan aikaa, ettei sitä enää kukaan nykyisin elävistä muista, paitsi ihmeen kautta.

Koska ihmeen kautta muistan aiemmista inkarnaatioistani juuri ensi vuoden edellisen esityskerran tapahtumia, voin tässä paljastaa, että ensi vuonna paljastuu uusia suuria skandaaleita, puolueet pettävät vaalilupauksensa, RKP säilyy hallituksessa, Yhdysvaltoja kritisoidaan ankarasti, Yhdysvalloissa kehitetään uusi mullistava tekniikka ja maailmassa kirjoitetaan paljon huuhaata.

Vallankumouksesta kumpuava perinne sai uudenvuodenaattona jälleen uuden muodon, kun Nantesin kaupungissa Länsi-Ranskassa 600 mielenosoittajaa marssi sadesäätä uhmaten uutta vuotta vastaan. (Helsingin Sanomat 2.1.2007)

Valevallankumouksellisuutta! Todelliset Suuren vallankumouksen pojat ja tyttäret noudattavat tietysti vallankumouskalenteria, jossa vuodenvaihte on eri kohdassa kuin taantumuksellisessa keisarien (Caesar) ja paavien (Gregorius XIII) kalenterissa.

Uutiset

Ei vois vähemmän kiinnostaa kuin jotkin Englannin jalkapalloliigan tulokset. Mitä sillä on merkitystä mikä seura voittaa? Se ei hetkauta maailmaa millään tavalla. (MR2)

Maailmahan toki hetkuilee urheilun mukana.

Enemmän voisi kysyä, miksi ihmeessä lähetetään joitakin politiikan, talouden tai joitakin muita uutisia. Nehän eivät vaikuta muuten kuin synnyttämällä ihmisissä emootioita, joita he luulevat Todellisuuden aiheuttamiksi. Miksi kummassa ihmiset eivät tyydy fiktiiviseen viihteeseen, joka on paljon rikkaampaa ja tyylikkäämpää?

Vaalikoneet

Minusta on kyllä kummallista, että tarvitaan niin monia vaalikoneita. Eikö riittäisi, että on yksi virallinen valtion vaalikone ja se sitten arpoo kansanedustajat jurvien valvonnassa?

Vaalit

Suomalaiset ovat selvästi kiinnostuneempia eräiden muiden maiden – esimerkiksi Yhdysvaltojen, Venäjän ja Botswanan – vaaleista kuin omistamme, ja tärkeämpiähän ne ovatkin.

Oikeastaan jokaisen kansan pitäisi saada valita toisen maan valtaapitävät. Suomi voisi siis aluksi hoitaa USA:n ja Venäjän, ja meidän kunnallisvaalimme voitaisiin ratkaista vaikkapa Jaavalla.

Toinen vaihtoehto olisi antiikin Ateenan demokratia, jossa monet virat täytettiin arvalla. Siinähan on se etu kaikkiin muihin vaalitapoihin verrattuna, että päteväkin voi tulla valituksi. (Kukaan, joka *haluaa* määrällä muiden ihmisten elämää, ei ole siihen pätevä.)

Tietysti olisi mahdollista myös ulkoistaa vaalit tarjouskilpailun perusteella. Yksityinen yritys hoitaisi äänestämisen varmaan paljon tehokkaammin kuin monimiljoonainen kansa, ja halvemmalla, jos oikein tingitään. Kun tavallisten työntekijöidenkin valinta annetaan asiantunteville rekrytointiyrityksille, niin onko meillä varaa antaa amatöörien (jokamiehen) hoitaa kansanedustajien ja jopa presidentin vaali?

Vaalivalvojaiset

Joko kaikilla on valmiina bullshit-bingo-laput seuraavia vaalivalvojaisia varten? Veikkaan, että seuraavilla ruuduilla menestyy:

- Odotetaan nyt, että kaikki äänet on saatu laskettua
- Aluksi haluan kiittää kaikkia äänestäjiämme
- Haluan kiittää myös kaikkia vaalityöntekijöitä
- Kävimme loistavan vaalikampanjan, joka osoitti puolueen yhtenäisyyttä
- Tulos on meille torjuntavoitto, sillä oli ennustettu paljon huonompaakin
- Kun tuloksia verrataan vuoden 1954 kunnallisvaaleihin, ääniosuutemme on hieno saavutus
- Hallitusvastuu näkyy selvästi tuloksissa
- Nyt pitää käydä ensin keskustelut hallitusohjelmasta, sitten vasta puolueista ja henkilöistä
- Uskon, että minulle on käyttöä tärkeämmissä tehtävissä
- Vaalien voittajat ovat nyt haasteen edessä
- Kansa on nyt sanansa sanonut
- Kirvesvartta!

Vaatteet

Tässä yhtenä päivänä myrkytin itseäni pikaruokalassa, jonka naapuripöydässä teinityttö tahtoi perehtyä miesajatteluun tiukkaamalla pojalta: "Katsotteks te koskaan naisia, että millaset vaatteet niillä on? Ajatteletteks te, että onpa hieno paita?" (Hiski)

Totuudenmukainen vastaus tietysti kertoisi siitä, millaisia vaatteita miehet haluaisivat nähdä naisten päällä. Asiaa voisi vielä havainnollistaa esittelemällä sopivaa kuvastoa.

Poika kiemurteli yrittäessään diplomaattisesti vastata että ei,

Olet ymmärtänyt diplomatian käsitteen väärin. Diplomatiassa ei sanota ei, mutta taitavalla diplomatialla osataan muun muassa esittää ylitsevuotavan myönteinen vastaus toisen ehdotukseen siten, että toinen itse sitten tyrmää oman ehdotuksensa.

Toinen poika valehteli niin että korvat heiluivat, että kyllä hän ihastelee tyttöjen vaatteita ja kehuu niitä asianomaisille, mutta näin räikeä bluffi ei sentään mennyt läpi.

Aika tyhmä bluffausyritys. Paljon parempi olisi ollut, että ei lainkaan vastata kysymykseen sinänsä vaan ruvetaan kehuaan kysyjän vaatetusta. Tämä on tietysti yleensä vaativaa mm. sen takia, että vaatetus on todellisuudessa kamala. Tämän voi ehkä kiertää tyyliin: ”Sinun paitasi on kyllä itsessään ihan sen näköinen, kuin se olisi ongittu halpakaupan jätelavalta, niin kuin se taitaa ollakin, mutta sinun persoonallisuutesi saa senkin näyttämään kuningattaren juhlapuvulta.”

Vaihtoehtohistoriat

Entä jos Rudolf Hess olisi onnistunut?

Selvittämättä on jäänyt, mitä ihmettä Rudolf Hess oikein hössötti lentäessään toisen maailmansodan aikana Britanniaan ehdottamaan rauhaa. Jos se oli Hitlerin vilpittömän rauhantarjous, niin siinä tapauksessa missattiin ehkä ainutlaatuinen tilaisuus.

Jos Hessin rauhanoffensiivi olisi onnistunut, saattaisimme nyt elää maailmassa, jossa Neuvostoliitto on muisto vain ja jossa Eurooppa on yhdistynyt Saksan, Britannian ja Ranskan johdolla! Ja Suomikin olisi vapaa ryssän valasta, joskin ehkä kyseisen liittouman protektoraatti.

Vajaa...

On nykyäänkin vajaan metrin pituisia sammakoita! (Mika Pirhonen, keskustelussa, joka koski vajaan metrin pituisten sammakoiden fossiileja.)

Niinpä. Vajaan 250:n älykkyydosamäärälläni voin sanoa, että osuit naulan kantaan ja että vajaat 10 miljardia ihmistä on siitä sinulle iäti kiitollisia.

Minusta on kyllä ikävää, että mittajärjestelmät ovat päässeet rappeutumaan niin, että käytössä on vajaita metrejä. Mutta kaikkihan on suhteellista, myös matka, ja kyseessä ovat varmaankin dilataatiosta kärsineet metrit.

Valinta-aksiooma

Mitä mieltä olet valinta-aksioomasta? Mun elämälle se on perusta mutta eri mieltäkin saa olla. (Risto Kauppila)

Todennäköisesti Mielessäsi on jokin suhteellisen banalisoitu, bastardisoitu ja väärin ymmärretty muoto aksioomasta, jonka mukaan epätyhjien joukkojen karteeminen tulo on aina epätyhjä. Siitä on sanottu, että ”huolimatta sen luonnollisen oloisesta sisällöstä sen olettaminen todeksi johtaa erikoisiin

tai jokseenkin ei-toivottuihin ilmiöihin, kuten ei-mitallisiin joukkoihin, Banach-Tarskin paradoksiin ja hyvinjärjestysperiaatteeseen”*, mutta ilmeisesti ei kuitenkaan lapamatoon, hinkuyskään ja selkäytimen ulosvalumiseen.

Arkielämään sovellettuna valinta-aksiooma sisältää sen, että jos sinulla on sukkapareja, voit muodostaa valinnan, jossa on yksi sukka kustakin parista. Tämä on kuitenkin Mielen kiintoinen asia vain silloin, kun sukkapareja on ääretön määrä. Äärellinen tapaushan on triviaali eikä vaadi valinta-aksioomaa, paitsi mahdollisesti erityisen päättämättömän henkilön(suom.: nahjus) tapauksessa.

* <http://matematiikka.humanisti.fixme.fi/?tag=valinta-aksiooma>

Valokuitua viemäriin

Suvi Lindén ajaa valokuitua viemäreihin. (Digitoday.)

Ainoastaan naisministeri voi keksiä ajatuksen vaatia *valokuidun* vetämistä viemäreihin, joissa on *pimeää* kuin poliitikon korvien välissä. Miten *valokuitu* voisi toimia pimeässä? Tietysti se pitää vetää päivänvaloon, jolloin se toimii puhtaalla, saasteettomalla ja ilmaisella luonnonvaloenergialla. Ja maailma pelastuu!

Lisäksi viemäreistä tarttuisi internetliikenteeseen kaikenlaista likaa ja saastaa.

Valtioiden motot

Mieleeni tuli, että sfnet.huuhaa tarvitsisi – viimeistään valtioksi järjestäytyessään (ks. hakusanaa Huuhaavaltio) – oman tunnuslauseen eli moton. Huuhaahengessä voisimme ehkä plagioida olemassa olevia valtioiden mottoja kuten ”Minä pidän yllä” (Alankomaat) ja ”Yhdistynyt voima on vahvempi” (Andorra), huuhaatiedon mukaan:

”http://fi.wikipedia.org/wiki/Luettelo_valtioiden_motoista”.

Tässä joitakin vaihtoehtoja:

- Minä pidän alla
- Yhdistynyt huuhaa on huuhaampi (latinaksi Huha unita fortior)
- Kuningattaren, kuninkaan ja ässän puolesta
- Rohkea, mutta tyhmä
- Forward backward forward backward together
- Järjellä tai ilman
- Sekopäisyydessään sekalainen (latinaksi In dementia mixtus)
- Ein Volk, ein Reich, ein Bier, bitte!
- Huuhaillaan yhdessä
- Itsenäisyys, vapaus, onnellisuus ja tissit.

Vanhat kreikkalaiset

Mä arvasin kyllä jo koulussa, ettei kaikki vanhat kreikkalaiset nyt niin vanhoja ole, kyllä siellä on keski-ikäisiä ja nuorukaisiakin joukossa. (Pan-Urge)

Aivan. Vanhoille kreikkalaisille on ominaista kertoa ikänsä tarkoitushakuisesti. Esimerkiksi muinaisessa Ateenassa valtiolliseen tehtävään pyrkivä esiintyi vähintään 60-vuotiaana arkonttien alaikärajan takia. Sen sijaan sodassa esiinnyttiin alle 20-vuotiaana, koska:

Joukon maine mustuvi aina,
kun vimmassa taiston nuorien eessä sä vaan
vanhuksen kuolevan näät.
Nuorukaiselle kuolla kuuluu, kun hällä vielä
kutrissa tuoksuavat, nuorteat kukkaset on.
Naisista kaunein, miehistä uljain aina hän olkoon;
taistossa kaatuen hän kaunis on kuolossa myös.

kuten Kreikan toiseksi suurin runonlaulaja Seibelios (latinisoituna: Sibelius) lauloi.

Vanhat vitsit

Mikään inhimillinen ei ole huuhaalle vierasta, epäinhimillinen vielä vähemmän. Niinpä vanhat vitsitkin ovat huuhaaseen sopivaa *aineistoa*, joskin pelkkä niiden kertominen on joko huonoa tai hyvin huonoa huuhaata. Taidokkaalle huuhaalle on ominaista, että siinä löydetään uusi, mieluiten tolkuttomuudessaan järjen epäsuoran pilkahduksen sisältävä näkökulma.

Eräs huuhaakoulukunta suosii lausuman ”wanha” esittämistä kaikista vitsistä ja vitsinomaisista valmisteista, jotka lausuman esittäjä luulee tai uskottelee joskus kuulleensa. Muiden mielestä taas vanhojen vitsien kertojat joko ovat toivottomia hölöttäjiä tai sitten nolostuisivat tilanteesta niin paljon, että se nolostuttaisi huomauttajankin.

Erään käsityksen mukaan kuitenkin myös vanhojen vitsien *toistaminen* on sopivaa huuhaata. Ajatuksena lienee, että se on jonkinlaista parodiaa, tai sitten sillä vain on tarkoitus ärsyttää muita niin paljon, että *he* lohkaisevat jotain hyvää huuhaata. Parempi menetelmä kuvataan kuitenkin kohdassa *Vitsiresepti*.

Oikeampi käsitys siis on, että vanhat vitsit ovat huuhaan *kohteita* enemmän kuin itsessään huuhaata. Sopivaa huuhaata on esimerkiksi niin sanottu käänteisvitsi. Ajatellaanpa esimerkiksi tosi vanhaa vitsiä, joka nauratti jo faaraiden hovissa (tosin siellä hiukan toisin sanoitettuna – venäläisen sijasta puhuttiin etiopialaisesta):

– Tiedätkös, mikä on sellainen, mikä ei pärise eikä mahdu perseeseen ja mitä on valmistettu sata miljoonaa kappaletta?

– ???

– Tietysti venäläinen persepäristin.

Sehän on tosi wanha. Mutta uuden ulottuvuuden siihen saa, kun sen kerroinkin näin (mieluiten henkilöille, jotka varmasti tuntevat vitsin):

– Tiedätkö, mikä on venäläinen persepäristin?

(kiusaantunut hiljaisuus, jonka jälkeen vitsin kertoja jatkaa:)

– No se sellainen, joka... ääh... antaa olla, et sä kuitenkaan ymmärtäis.

Vapaa tahto

Onko ihmiselle annettu ns. vapaa tahto, kuten Kirjassa sanotaan...
(Sartsa)

No ei kyllä Kirjassa sanota. Tulepa lähemmäksi, jotta voin lyödä sinua päähän Sidotulla ratkaisuvallalla, tuolla Lutherin suurteoksella, josta kaikenkarvaiset luterilaiset ovat yleensä täysin tietämättömiä.

...vai onko kaikki determinististä?

Tietysti, mutta ei nyt poiketa aiheesta.

Ihmiselle on annettu vapaa tahto, ilman mitään ns:iä.

Lisäksi kuten yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa julistetaan, heille on annettu myös järki ja omatunto.

Useimmat onnistuvat kuitenkin hukkaamaan vähintään kaksi näistä kolmesta jo hyvin varhaisessa vaiheessa. Ja tästä sitten syytetään Jumalaa, naapuria tai keskustapuoluetta.

Mä olen kovasti testaillut sitä vapaata tahtoa...

Mitenkäs sitä voisi testata? Kaikki Kantinsa lukeneet toki tietävät, että tahdon vapaus on käytöllisen järjen postulaatti.

...ja vaikka kuinka vehtaisin jotain päätöksentekoa ja lopulta tekisin jotain (mielestäni) satunnaista,...

Vapaus ei tarkoita satunnaisuutta. Vapaus ja satunnaisuus ovat ortogonaalisia.

...en silti voi mennä vannomaan, etteivätkö aivot (kone) tehneet päätöstä puolestani jo ennen kuin itse tiesin, mitä tulisin tekemään.

Tietysti aivosi ovat tehneet päätöksen. Niillähän se vapaa tahto on eikä esimerkiksi hauislihaksellasi tai varpaankynsilläsi.

Jos sinusta tuntuu, että aivosi ovat kone, niin suosittelen ottamaan yhteyttä lähimpään huuhaapsykiatriin (eli laillistettuun psykiatriin).

Vapaa tahto on illuusio, jotta eri osapuolet olisivat tyytyväisiä..?

Ei, vaan käytöllisen (nykysuom. käytännöllisen) järjen eli etiikan postulaatti, joka on välttämätön, koska muuten ei olisi perustetta rangaista ihmisiä pahoista teoista ja palkita heitä hyvistä. Tähän sisältyy se näennäinen paradoksi, että tahdon vapaus postuloidaan, jotta voidaan uskottavasti ohjailla tahtoja.

Mutta siirtykäämme konkreettisempiin kysymyksiin:

Onko immeisellä huuhaaseen vapaa tahto, vai onko ihmisen pakko toteuttaa huuhaata? (Markku)

Sfnet.huuhaan hovifilosofi Hegel – jonka selittäminen ja tulkitseminen on väärinkäsitysten välttämiseksi uskottu yksinomaan minulle – on valistanut meitä siitä, että ihmisellä on vapaa tahto, joka koostuu velvollisuuksien noudattamisesta. Vapaan tahdon korkein muoto on absoluuttinen maailmanhenki, jonka täydellistynein manifestaatio on huuhaa.

Ihmisellä on siis vapaa tahto, joka ilmenee välttämättömyytenä toteuttaa huuhaata.

Vappu

Vappu on huuhaakirjoittajalle vaikea aihe, koska vappu itsessään on niin suurta huuhaata. Mitä siihen enää voisi lisätä? Vappuna lähes kaikki ihmiset yrittävät huuhailla, yleensä epäonnistuen surkeasti, sillä huuhaahan ei suju tottumattomalta sen paremmin kuin esimerkiksi ydinfysiikka tai murrosikäisen kanssa toimeen tuleminen. Tämä ei vielä olisi vakavaa, mutta useimmat ihmiset eivät *halua* oppia huuhailemaan.

Juuri tätä Ksanthippa tarkoitti sanoessaan, ettei tiedä muuta kuin ettei Sokrates tiedä mitään. Tosin Sokrates otti vaimonsa Ksanthippan (jonka nimi muuten tarkoittaa keltaista tammaa) tämänkin ajatuksen omiin nimiinsä, tietysti ymmärtäen sen yhtä väärin kuin kaiken muunkin.

Tietämättömyyden ja osaamattomuuden tunnustaminen on tiedon ja taidon *condicio sine qua non*. Tältä pohjalta voimmekin esittää ymmärtäväisille pari ohjetta vappuhuuhailuun:

Oikeaoppinen huuhaahenkinen *vappuhumala* hankitaan nauttimalla lasillinen Dom Perignon -samppanjaa vappuaaton brunssilla ja juomalla sen jälkeen ainoastaan alkoholittomia juomia. Kuitenkin pidetään mukana kätevää suihkepulloa, jossa on taskulämmintä Kossua, jota aika ajoin suihkutellaan vaatteille, käsille, poskille ja varovaisesti suuhunkin sen verran, että haistaan viinalle. Tarkoitus on käydä humalaisesta muiden silmissä, joten lisäksi on esiinnyttävä sopivan tolkuttomasti, mikä kunnon huuhaahenkilön tapauksessa merkitsee, että hän yrittää käyttäytyä tavallista normaalimmin. Tästä seuraa palkitsevia kokemuksia, kun voi muiden joukkoon sulautuen katsella, kuunnella ja haistella heidän örvellystään, itsellä mieli kirkkaana. Tosin tämä saattaa vaatia vapunjälkeisen kaatokännin, mutta sehän järjestyy kätevästi, kun voi ostaa viinat edullisesti vapunjälkeisestä alennusmyynnistä!

Suosittelava huuhaamielinen *vappumarssi* järjestetään vapunpäivänä mieluiten noin kello 10 Helsingin tai muun yli 300 000 asukkaan kaupungin vilkkaimmassa keskustassa. Perinteisten vappumarssien reitit voivat olla hyvä lähtökohta, joskin niillä saattaa vielä olla jokunen muu marssija. Huuhaavappumarssi on ehdottomasti paras yksin suoritettuna, mutta hätätilassa voidaan mukaan ottaa muutama muu huuhaamielinen. Tärkein ainesosa on riittävän iso mutta kuitenkin yhden hengen kannettava julisteplakaatti ja suuri määrä erilaisia julistetekstilappuja tai -kankaita, joita voidaan vaihdella plakaatin tekstiksi. Sopivin materiaali on silkki keveytensä ansiosta. On suotavaa käyttää isoja, selkeitä kirjaimia. Teksteinä voidaan käyttää vanhojen työväen vappumarssien, rauhanmarssien, opiskelijamarssien, us-

konnollisten marssien ja isänmaallisten marssien iskulauseita joko sellaisinaan tai jalostettuina. Seuraavassa sopiva aloitusvalikoima:

- 8 tunnin työpäivä!
- Rauhan ja sosialismin puolesta
- Eteenpäin Otto Ville Kuusisen viitoittamaa tietä!
- YYA kyllä, EEC ei!
- Yleinen ja yhtäläinen äänioikeus
- Ei euro-ohjuksille
- Ei euronahjuksille
- Jeesus rakastaa sinua, minä en jaksa
- Jeesus tulee, ottakaa koppi!
- Marxilaiset maasta pois!

Vasen ja oikea

Kaikkihan tuntevat toistaitoisten tunnuslauseen, joka on suoraan Raamattusta: ”Älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea tekee.” Vähemmän tunnettu on sen jatko: ”Älköön vasen aivopuoliskosi tietäkö, mitä oikea tekee, älköönkä aviopuolisoisi tietäkö, mitä oikeasti teet.”

Vappu, P. Valborgin päivä

Scripsit Baggie:

Suomen arkikypähistä, jotka ovat virallisia vapaapäiviä, vain kaksi on ilman kirkon niille antamaa uskonnollista merkitystä (Itsenäisyyspäivä ja Vappu). (Baggie)

Vappuhan on mitä kirkollisin *Pyhän Valborgin päivä*, kuten kirkkokin julistaa – on tainnut kirkkopolkusi päästä nurmettumaan. Pyhä Valborg on brittiläis-saksalaista alkuperää ja Pohjoismaissa laajasti kunnioitettu, joten hän sopii takia yleiseurooppalaiseen käyttöön. Häntä onkin ehdotettu EU:n suojeluspyhimykseksi.

Tosin rienaajien mukaan vappu-nimi johtuukin P. Valborgin ilkeästä kaksoissisaresta Walburgasta, joka ei pyrkinyt säilyttämään neitsyyttään vaan päinvastoin hankkiutumaan siitä eroon mahdollisimman nopeasti ja moninkertaisesti. Walburgaa palvovat neidot ja nuorukaiset saattoivat piimeimmällä keskiajallakin harrastaa menojaan, koska kun he kiimoissaan huusivat Walburgan nimeä, heidän luultiin ylistävän Valborgia. Sittemmin nämä sisarusten nimet vielä täysin sekaantuivat toisiinsa.

Itsenäisyyspäivä on sekin mitä uskonnollisin juhla, jossa korostuu pyhä kolminaisuus (Koti, Uskonto ja Isänmaa). Evankeliumitekstinähän on silloin ”Rakasta lähimmäistäsi [so. oman kansasi jäsentä] ja vihaa vihollistasi” (Jeesuksen sanat Matt. 5:43).

Siksi korpe(l)aa tämmöinen, kun kirkollinen Helatorstai asettuu [vuonna 2008] aidosti pakanallisen Työläisten ja Opiskelijain Kevät-Wappujuhlan päälle.

Tämä siis perustuu väärinkäsitykseen, koska kyse on vain kahden kirkollisen juhlan konjunktioista. Lisäksi korostettakoon, että vappu on säätyläisten

juhla, vaikka alemmat kansankerrokset ovatkin yrittäneet omia sen itselleen ja harrastavat silloin muutakin säädyttömyyttä.

Me vaadimme, että Helatorstai siirretään tänä vuonna Heelaperjantaisiksi !

Johdonmukaisempaa olisi vaatia paluuta rationaaliseen käytäntöön, jossa helatorstai oli muljautettu lauantaiksi ja sille oli keksitty ufologinen nimitys, joka taisi olla ”Kristuksen taivaaseenastumisen päivä”.

Tosin helatorstai on tainnut menettää merkitystään ja himmentyä kristillisessä traditiossa. Moni ei edes muista, pitääkö silloin syödä mämmiä vai lammasta ja kuuluuko silloin harrastaa hartaasti (rai)ruohoa, tipuja, pupuja vai varpomista.

Vappuviikko

Miksi aina puhutaan vain vappuaatosta ja vappupäivästä. Oikeampi nimitys olisi vappuviikko, saattaa tästä kyllä tulla sellainen fortnightkin. (Risto Kauppila)

”Vappuviikko” olisi hämärä käsite. Tarkoittaisiko se vapun edellistä vai sen jälkeistä viikkoa? Vappufortnight olisi ehkä helpompi: se tarkoittaisi niitä molempia yhdessä. Mutta huomatkaa:

Kumpi on pääsiäisviikko, pääsiäistä edeltävä vai pääsiäisen jälkeinen viikko? Kristillisessä perinteessä pääsiäisviikko todellakin on pääsiäisen jälkeinen viikko eli riemuviikko, sillä etenkin katolisella taholla sillä viikolla jatketaan pääsiäisen juhlintaa. Monessa kirkossa vietetään kolmea, jopa neljää pääsiäispäivää. Protestanttisessa maailmassa pääsiäisviikolla voidaan tarkoittaa myös pääsiäistä edeltävää viikkoa, ja se on meillä Suomessakin niin yleinen, että monissa sanakirjoissa näkyy vain tämä merkitys. Mutta kyllä luterilaisen kirkkomme uudessa käsikirjassakin pääsiäisviikoksi nimitetään juuri pääsiäisen jälkeistä viikkoa. (<http://www.kotus.fi/index.phtml?s=2558>)

Voisimme lainata kirkollisesta kalenterista yksiselitteisemmän tavan nimeä päiviä suhteessa suuriin juhlapäiviin, esimerkiksi ”5. Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai.”

Elämme nyt [3.5.2010] siis 1. vapunjälkeistä maanantaita.

Pitkän aikavälin tavoitteeksi on asetettava vapun laajentaminen kunnon juhlaiksi. Esikuvana olkoon vanhan hyvän ajan joulu: joulupäiviä oli neljä (niistä on nyt vain 1. ja 2. joulupäivä jäljellä, joskin jouluaatto on käytännössä muodostunut kolmanneksi joulupäiväksi, järjestykseltään vain vähän hassuun paikkaan), joulunaika kesti Nuuttiin asti ja sitä edelsi noin neljän viikon adventtiaika.

Vappuun valmistautumisen aika eli *vapunadventti* olisi sopivaa aloittaa kevätpäiväntasauksen päivänä, ja varsinaisen vapunajan voisi päättää esimerkiksi kesän alkamisen päivänä eli 1. kesäkuuta, joka sopisi olemaan samalla ensimmäinen *juhannuksenadventin* päivä.

Juhannusta tunnetusti seuraa vähäjuhlainen kausi, ja tämän takia olisikin otettava käyttöön 2., 3. ja 4. juhannuspäivä, joiden jälkeen juhannusaika voisi jatkua esimerkiksi 17. heinäkuuta asti. Tunnetusti Kalevi Sorsa aikoi-
naan ehdotti, että 17.7. olisi ”kansanvallan päivä” sen kunniaksi, että Suo-
men tasavaltainen hallitusmuoto vahvistettiin 17.7.1919. Nyky-Suomessa,
jossa kyseinen hallitusmuoto on kumottu, olisi sopivaa viettää heinäkuun
17. päivää hallitusmuodon ja kansanvallan *muistopäivänä*. Positiivisen si-
sällön saamiseksi se voitaisiin korvaavasti nimetä esimerkiksi huuhaanpäi-
väksi. Jospa ryhtyisimmekin nyt kehittämään hyviä perinteitä ja juhlimis-
muotoja huuhaanpäivälle!

Vegaanit

Kunnon kengäthän tehdään aidosta nahasta. Mistä siis vegaaneille kengät?

Mutta eivätkös vegaanit kiellä vain kaiken eläinperäisen käytön? Jos nahka otettaisiin ihmisestä, se siis kai kävisi? Esimerkiksi vegaanista itsestään. Voisi ottaa pienen palan nahkaa, kasvattaa siitä in vitro ison nahkapinnan ja sitten valmistaa siitä kengät. Jos se pieni palanen otettaisiin takamuksesta, vegaani voisi selittää covereilleen: ”Näiden kenkien raaka-aine on ihan omasta takaa!”

Venytetty kuikka

Suomen luonnonsuojeluliiton sivuilla tjms. väitettiin, että merimetso muistuttaa muodoltaan venytettyä kuikkaa. (Pekka Virtanen)

Jo on aikoihin eletty – det har redan till tiderna levats!

Luonnonsuojeluliiton tekopyhyys on siis paljastunut: se harrastaa kuikkien venyttämistä. Miten muuten voitaisiin tietää, että jokin muistuttaa venytet-
tyä kuikkaa?

Tähän julmuuteen verrattuna esimerkiksi höyhenten nyppiminen hanhilta on pikkujuttu, jopa suorastaan eläimelle hyväksi kuten muukin trimmaus. Luonnonsuojeluliitto siis todellakin kuurnii hyttysiä, kun se ulvoo moisista jutuista, mutta nielee kamelin, siis venyttää kuikkia.

Seuraavaksi varmaan paljastuu, että kirahvin luonnottoman pitkä kaula on sekin ”luonnonsuojelijoiden” tekosia.

Verbit

Mihin verbejä muka?

Aika selvää kaikille, että tavanomaisesta suomalaisesta löpinästä tai tekstis-
tä helposti kaikki verbit pois, sillä verbithän muutenkin värittömiä ja mer-
kityksettömiä. Substantiivitauti jo vakavasti suomen kielen.

Tosin muuan vaikeus. Suomen kielessähän kieltosanakin verbi. Miten siis kiello? Toisaalta ehkä ihan hyvä, jos kieltäminen mahdotonta. Suomalaisia-
han kielteiseksi kansaksi. Tähän muutos! Tästä aihe uuteen elokuvaan:
”Mies joka”.

Miten verbien nominaalimuotoihin? Nekin verbejä? Vaikeaksi.

(Hakusanaan Vokaalit.)

Verkkojen avaaminen

Olisi hienoa jos kaikki avaisivat lähiverkkonsa. (Kristjan Vaalberk)

Näin adventin lähestyessä – sehän lähestyy meitä aina, paitsi adventtina – voimmekin kaikki yhdessä laulaa virren sanoin ”Avaja porttis, ovesi”. Voimme myös todeta, että kaikkien porttien ja palvelujen lisäksi olisi kaikkien syytä pitää ovensa avoinna, jotta jokainen voisi tarvitessaan käyttää lähintä tietokonetta, televisiota, jääkaappia tai sänkyä.

Näin tehtäisiin raha, tuo kaiken pahan alku ja juuri, tyystin tarpeettomaksi. Tällä tavoin päästäisiin eroon myös rahan lieveilmiöistä, kuten keinottelusta, optioista, futuureista, verotuksesta ja ennen muuta ekonomeista ja juristeista.

Vai olikohan ajatuksena toteuttaa avaaminen kepulaisen sosialismin esikuvan mukaan: jokainen pitää oman verkkonsa suojattuna, ja toisen oma avataan?

Verkkotunnukset

Internetiin ehdotetaan uutta ylätasoa verkkotunnusta .crime huolehtimaan siitä, että rikollinen toiminta olisi helpommin tunnistettavissa. Ajatus on samantapainen kuin .xxx-tunnuksessa seksi- ja pornosisältöjä varten.

Kun sisällöt ovat ennustettavissa verkkotunnuksen perusteella, kukaan ei joudu tahtomattaan kohtaamaan sisältöä, jota pitää vastenmielisenä. Suomessa oikeus-ministeriö valmistelee lainmuutosta, jolla lapsipornon ehkäisemiseksi toteutettu pääsyn estäminen ulotetaan .crime-tunnuksiin.

Ylimmän tason verkkotunnus (top-level domain, TLD) luo eräänlaisen nimiavaruuden, joka lisää internetissä käytettävissä olevien nimien valikoiduutta. Se esiintyy mm. sähköpostiosoitteiden ja www-palvelimien nimien loppuosana.

Verkkotunnuksista suuri osa on maakohtaisia (esimerkiksi Suomen .fi) tai vanhoja yleistunnuksia (esimerkiksi .com ja .org), mutta nykyisin on käytössä myös monia toimialakohtaisia tunnuksia, kuten .aero, .jobs, .museum ja .travel.

Näillä näkymin .crime-tunnuksen alle tulee sekä maakohtaisia alatunnuksia (.fi.crime, .us.crime jne.) että alatunnuksia suuria kansainvälisiä järjestöjä varten, muun muassa .mafia.crime ja .spectre.crime.

Internetin nimiavaruutta hallinnoiva Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) hyväksyi uuden tunnuksen suurella ääntenemmistöllä. Hyväksymiseen liittyy antelias joskin suuruudeltaan salainen lahjoitus ICANNin toiminnan tukemiseen. ICANN on kärsinyt jatkuvista rahoitusvaikeuksista. Eräs ICANNin johtajista kommentoi yksityisesti: ”Meille tehtiin tarjous, josta emme voineet kieltäytyä.”

Yhdysvaltain hallitus nimeää ICANNin johtajat. Organisaatio perustettiin vuonna 1998. Verkkotunnusjärjestelmä on kuvattu osoitteessa "http://www.icann.org/tlds/".

Verkkotunnusartikkeli on alkujaan julkaistu hiukan toisessa muodossa uutisena MikroPC.net-verkkopalvelussa 1.4.2008.

Veroista iloitseminen

Amerikkalaisten tutkijoiden mukaan verojen maksaminen aktivoi aivoissa samoja "ilokeskuksia", kuten jotkin bilehuumeet. Oregonin yliopiston tiedemiesten mukaan verojen maksaminen tuo ihmisille nautintoa, kertoo aikakausilehti Science. (Kauppalehti)

Tutkimusta on epäilty valtion rahoittamaksi, mutta todennäköisemmin asiassa on ollut sosialidemokrattinen puolue. Muistammehan kaikki aito sosialidemokrattisen kehotuksen rakastaa veroja. Huuhaan Sosialidemokratinen Puolue suosittaa, että opettelet rakastamaan erityisesti tietokoneveroa. Tähän ei sitten pidä kommentoida, että eihän sellaista veroa (vielä) ole – etkö muka ole kuulleet romanttisesta, haaveilevasta, jopa toivottomasta rakkaudesta?

Lauloihan jo suuri sosialidemokrattinen bardi Hiski Salomaa aikoinaan:

Oi verotus, kuule kutsua,
sua itkevät orvot kaipaa.
Olet köyhän kansan pelastus,
sulle vapauslaulumme raikaa.

Verokorttipalvelu

Verohallinnon hienosta verokorttipalvelusta (www.vero.fi/verokortti/) voi pieni ihminen saada melkein kaiken – paitsi oikeaa verokorttia.

Lähetin palveluun seuraavan pulautteen:

Saan ilmoituksen "veroprosenttia loppuvuodelle ei ole voitu laskea ilmoittamillasi tiedoilla" ilman mitään vihjettä siitä, mitä tietoja puuttuu. Erittäin turhauttavaa.

Sain vastauksenkin:

Pahoittelen, että palvelun käyttö tuntui turhautavalta.

Verokortti verkossa palvelussa asiakkaan lähettämä verokorttitilaus käsitellään kahdella eri tavalla. Tapaus voi mennä itsepalvelulaskentana automaattiprosessissa, jolloin asiakkaan ilmoittamien tietojen mukaan suoritetaan laskenta. Tilaus lähetetään iPosti tulostukseen ja tiedot tallennetaan perusjärjestelmiin. Joissakin tilanteissa ei itsepalvelulaskenta ole mahdollista, vaan tiedot ohjataan verohallinnon virkailijan käsiteltäväksi tapauskohtaiseen käsittelyyn.

Teidän laskenta ohjautui tapauskohtaiseen käsittelyyn, jonka johdosta saitte ilmoituksen vaiheessa 3: Lasketut veroprosentit:

Tuohon ei ihminen pysty. Kyllä niillä varmaan on koulutettuja laakamatoja generoimassa tuollaisia ”vastauksia”.

Vero-objektit

Jokaiseen vähintään keskiluokkaiseen suomalaiseen talouteen on saatava elämänlaadunmittari. Sen antamien tietojen perusteella **kor-keammasta** elämänlaadusta maksetaan veroa. (Markku)

Ajatus on oikeansuuntainen mutta keskeneräinen. Modernin verologiikan mukaista on verottaa tulona sellaista etua, joka on arvioitavissa tuloa vastaavaksi. Esimerkiksi asunnon omistajaa pitää verottaa asuntoedusta, koska hän ei joudu maksamaan vuokraa, ainoastaan sikakorkeaa vastiketta, lainan lyhennystä, lainan korkoa, korjauskuluja jne.

Erityisesti on aihetta palauttaa vanha hyvä *henkivero*. Siinä verokohteena on hengissäolo, joka merkitsee (ainakin vallitsevan käsityksen mukaan) huomattavaa etua verrattuna kuolleena olemiseen. Vanhan kiinteämääräisen henkiveron sijasta on kuitenkin toteutettava sellainen henkivero, jonka suuruus riippuu hengissäolon edun rahallisesta arvosta.

Mitä rikkaampaa elämää ihminen elää, sen suurempi vero. Tämä kuuluu niihin harvoihin veroihin, joissa edun arvostus voidaan perustaa verovelvollisen omaan arvioon edun arvosta, kunhan tällaiset arviot julkistetaan. Sama koskee seksiveroa, jonka valmistelu on tiettävästi loppusuoralla terveys- ja kauneusministeriössä.

Verotus

Tavallisilla lainkuuliaisilla verojarakastavilla kansalaisilla on suuria ongelmia, jotka johtuvat siitä, että lentoyhtiöt antavat ”pisteitä” lennoista. Koska ”pisteillä” voi ostaa asioita, ne on luonnollisestikin ilmoitettava verotuksessa – ainakin siinä tapauksessa, että pisteet on saatu työnantajan maksamista matkoista.

Asian moraalinen ja muu vaikeus aiheuttaa varmaan paljon unettomia öitä. Koko matkan ostaminen ”pisteillä” on aika yksinkertainen tapaus: veroilmoitukseen tietenkin merkitään summa, jonka matka olisi maksanut normaalisti ostettuna. Mutta jos esimerkiksi nostaa matkustusluokan turististiluokasta bisnesluokkaan pisteillä, jotka on saatu työnantajan maksamista matkoista, niin pitääkö veroilmoitukseen merkitä tuloina se summa, jonka luokan nostaminen rahalla olisi maksanut, vai saadun eron hyöty rahana? Ja miten se arvostettaisiin? Entä jos pisteitä on saatu (firman maksamista matkoista) niin paljon, että on saatu lentoyhtiön Kulta-, Platina- tms. kortti? Silloinhan pitää tarkasti pitää kirjaa siitä, mitä kaikkia etuja sillä saa.

Toki tämä jää vielä jälkeen siitä kirjanpidosta, mitä tarvitaan, jos pääsee nauttimaan tarjoilusta yms. erilaisissa seminaareissa, neuvotteluissa, esitellytilaisuuksissa jne. Onneksi älykännykät helpottavat työtä, kun voi ottaa kuvia veroilmoitukseen liitettäväksi. Tosin jos tilaisuus venyy pitkään, jolloin ote voi herpaantua ja kansalainen saattaa tehdä veropetoksen, kun ilmoittaa juoneensa kuusi drinkkiä vaikka niitä itse asiassa meni kahdeksan.

Vessat

Oma ääripäänsä ovat toki nämä hitechvessat, joihin suuntaus on me-nossa. Seuraava vaihe on varmaan se, että hotellin vessanpöntössä on kosketusnäyttö, jossa vilistää mainoksia. Sitten pitää vessan vetääk-seen, etsiä jostain animoidusta valikosta flush-toiminto. (Tuomas Yr-jövuori)

Eiköhän kehityksen suunta ole pikemminkin sellainen, että vaikuttavia mainoksia on vessan *ulkopuolella* ja ne suorastaan heittävät asiakkaan si-sään, lupailen seitsemännen taivaan ihan ilmaiseksi. Sisällä taas on äärim-mäisen karua mutta sinne saa erilaisia tuotteita, fasiliateetteja ja palveluja eri maksusta; maksaminen hoituu kätevästi muoviva vilauttamalla. Aluksi asiakas tulee betonilattiaiseen ja -seinäiseen pimeään eteiseen, johon saa valot vain 0,02 eurolla (tämä on alk.-hintaa, jolla saa himmeän sinisen valon), ja vessakoppeja on sitten tarjolla hyvin monenlaisia, alkaen Economy Fixed Restricted Bargain -kopista 0,05 eurolla. Seuraavassa hintaluokassa on ko-pissa sitten jo valot, sitä seuraavassa myös reikä lattiassa jne.

Yleensä kannattaa valita vähintään Economy Comfort Flexible, johon sisäl-tyy mm. vapaa vessassaoloaika aina 10 minuuttiin asti, vedettävä pönttö ja jopa 6 arkkia vessapaperia. Vain 0,07 euroa kalliimpi on Economy Comfort Full Flexible, joka tarjoaa täyden hyvityksen eli refundin (so. rahat palaute-taan, vähennettynä refund-maksulla), jos ei tule mitään.

Vietnam

Ranskan kielen oikeinkirjoitus on tunnetusti sekava. Tähän on vaikuttanut muun muassa se, että aikoinaan sitä renessanssihengessä kehitettiin latinan suuntaan muun muassa lisäämällä sanoihin kirjaimia, joita vastaavat ään-teet olivat sanoista kadonneet aikoja sitten. Esimerkiksi sanasta *doit* 'sormi' tuli näin *doigt* latinan sanan *digit* mukaan, joten nyt tyhmäkin ranskalainen ymmärtää oitis, että digitaalisuus on sormeilua. Kieli ei kuitenkaan ollut tarpeeksi sekava, vaan sitä lisäksi on sekoitettu mm. 1990-luvun uudistuk-silla, joiden toteutus jätetään aitoranskalaisesti puolitiehen ja sisältö pääte-tään jossain kampanjan keskivaiheilla.

Mutta ranskastahan ei nyt pitänyt puhua vaan vietnamista. On vain niin vaikeaa mainita ranskaa uppoutumatta puhumaan ranskalaisuudesta; ranskalaisillehan se on mahdotontakin.

Suoranainen ihme on, että ranskalaiset kuitenkin kykenivät oman kie-lensä avulla rakentamaan melko siedettävän ja lähes foneettisen kir-joitusjärjestelmän vietnamilaisille. Vietnamilaiset sanovatkin, että kir-joitusjärjestelmä oli ainoa hyvä asia, minkä ranskalaisten siirtomaa-aika heille antoi. (Baggie)

Ja näin he loivat yhdessä ruotsalaisten kanssa ongelman, joka on tehnyt uu-den suomalaisen näppäimistöasettelun standardoinnin huomattavasti han-kalammaksi kuin sen tarvitsisi olla. Osasyylinen on kyllä eräs suomalainen kaikkien alojen erikoisasiantuntija, joka erehtyi ajattelemaan ääneen "mut-ta kyllähän me voitaisiin hoitaa myös vietnamilaiset tarkkeet". Vietnamilaisissa nimittäin käytetään paitsi hassuja hipsukoita kirjainten päällä tai alla myös

useita hipsukoita yhdessä (esimerkiksi ê) ynnä vielä paria erityisesti vietnamilaista hipsukkaa, sarvea ja koukkua (esimerkiksi kirjaimissa σ ja ũ).

Maailma on pieni – tai siis iso. Paradoksaalista, mutta absurdia.

Ilman ranskalaisia vietnamilaiset varmaan edelleenkin kirjoittaisivat kiinalaisilla merkeillä ja alkeellinen lukutaito edellyttäisi vähintään 4 000 merkin ulkoa opettelua.

On helppo havaita, miten paljon Vietnam on taloudellisesti, poliittisesti ja ennen muuta kulttuurisesti edellä sellaisia takapajuisia maita, joissa yhä käytetään ”kiinalaisia” merkkejä (oik. CJKV-merkkejä) tai jopa niitä yhdessä noin neljän muun kirjoitusjärjestelmän (pari kanaa ja muutama romani-sointi) kanssa. Tässä Sapirin–Whorfin höpöteesi todella osoittaa pätevyytensä! (Tämä tunnettu aksioomahan sanoo, että ihmisen kieli sanelee, miten hän ymmärtää maailman ja toimii siinä.)

Vihamielinen koodi

Yli 10 000 sivustoa koskeneessa hyökkäyksessä käytettiin sivuille lisättyä vihamielistä JavaScript-koodia. (MikroPC.net)

Olen ajatellut ruveta virkistämään JavaScriptin taitojani, ja mistäpä saisi parempia vinkkejä kuin sfnet.huuhaasta. Niinpä kyselin:

Ajattelin kirjoittaa koodia, joka on vihamielistä valheita, tyhmyyttä, pelkuruutta ja kansantanhuja vastaan. Kannattaisiko käyttää hate()-metodia vai strukturoidummin klassenKampf-luokkakirjastoa tai meinKampf-rotukirjastoa?

(Tiesittekö muuten, että Hitler halusi antaa kirjalleen nimeksi ”Vier-einhalb Jahre [des Kampfes] gegen Lüge, Dummheit und Feigheit”? Valitettavasti kansallissosialistien kustannusjohtaja väänsi nimen kaupallisempaan muotoon ”Mein Kampf”).

Kuten joskus käy, kysymykseeni ei vastattu, sulkeissa olevaan loppukevennykseen vain:

Ehkä kustannusjohtaja tunsii Schillerin aforismin: ”Gegen die Dummheit kaempfen selbst Goetter vergebens”.

Tuo mietelmähän esitetään usein muodossa ”Tyhmyyttä vastaan itse jumalatkin taistelevat turhaan”, ja se on päässyt monenkin teoksen motoksi. Kuitenkin sitaatti on väärä (ks. hakusanaa Sitaatit). Oikea Schiller-sitaatti nimittäin on

Mit der Dummheit kämpfen Götter selbst vergebens.

Se siis sanoo, että tyhmyyden *kanssa* itse jumalatkin taistelevat turhaan. Tämä avaa vähintäänkin kaksi eri tulkintaa.

Vihta ja vasta

Tehtäessä se on vihta, tehtävänsä tehtyään vasta.

Tämä on oikea ratkaisu suomalaisia ikiaikaisesti vaivanneeseen ja jakaneeseen ongelmaan saunomisvälineen oikeasta nimestä. (lasse)

Ei voi olla, koska tiedetään, että vasta tarvitsee korkkaamista. Asia on siis niin päin, että valmis kylpemisväline on vasta, ja vasta vastan käyttämisen jälkeen vanha vihtahousu muuttaa vastan vihdaksi. Siitä käytetään myös ilmausta ”pane vihdaksi” Itä-Suomessa, jossa d:tä ei osata lausua.

Vastan korkkaamiseenhan viittaa vanha kansanvalistuslause ”Korkkaa vastaa kuivilla!” Hyvin varustetuista saunatarvikeliikkeistä voi kysellä kuivia. Teräskuivi on paras, sillä hopeakuivi ei kestä käytössä.

Viikon lopettaminen

Mikä olisi paras tapa lopettaa viikko? Niskat nurin vai kalloa halki? (Markku)

Esitän nyt Suomen Standardisointiliiton juuri vahvistaman uuden standardin SFS-EN ISO 42042 mukaisen viikonlopettamistavan kansantajuisesti muotoiltuna:

Viikko tainnutetaan sähköiskulla käyttäen vähintään 1 kilovoltin jännitettä. Tämän jälkeen tehdään, rabbin tai mullan valvonnassa, syvä viilto kurkuun, viiltäen korvan alta toisen korvan alle, nostetaan viikko riippumaan pää alaspäin ja annetaan veren valua maahan mahdollisimman täydellisesti. Tämän jälkeen viikon ruhoon polttomerkitään standardin SFS-EN ISO 42047-5 mukaiseen kohtaan standardin SFS-EN ISO 42047-8 mukainen symboli, joka presumoidaan päteväksi todisteeksi standardinmukaisesta viikonlopettamisesta.

Vasta tämän jälkeen voidaan ryhtyä viikon ruhon muuhun käsittelyyn kuten suolestukseen.

Viikon asianmukaista lopettamista seuraava epävirallinen juhla eli viikonlopettajaiset järjestetään lopetuspaikkaa lähinnä sijaitsevan anniskeluoikeudet omaavan ravitsemusliikkeen tiloissa kello 17:00–17:08. Lopuksi per*eelliset poistuvat ja muut jäävät jatkamaan juhlintaa ja ottamaan per*ekännin. (Ks. hakusanaa ”Per*e”.)

P.S. Muistattehan olla ottamatta jouluviikkoa! Emmehän halua, että kohta uudenvuoden jälkeen on suuri määrä hylättyjä viikkoja kylmässä ja pimeässä. Temporalia-yhdistyksen suojakodit täyttyvät joka vuosi ääriään myöten hylätyistä jouluviikoista, joita ihmiset ovat ottaneet oman itsekkään huvinsa takia ikään kuin käyttöesineiksi, kulutushyödykkeiksi. Viikkoja ei saa kohdella esineinä!

Viikonloppukänni

Ajattelitko ottaa viikonloppukännin? Mietipä, onko se eettisesti hyväksyttävää!

Lyhytnäköisessä itsekeskeisyydessään moni ottaa viikonloppukännin yhtä kevytmielisesti kuin kesäkissan tai lomaromanssin. Kyllä pitäisi ajatella, miten pienten kännien käy, kun ne on julmasti hylätty. Maanantaiaamupäivisin näkee usein hylättyjä viikonloppukännejä, niin rahvaanomaisia kossu-

kännejä kuin hienostuneita samppanjäkännejäkin, hortoilemassa kaduilla ja nurkissa.

Viinan hinta

Minä en ymmärrä, miksi kansa valittaa, että viinan hinta on noussut. Joisivat samppanjaa, niin minäkin teen!

Viina on aina hintansa väärsti. Ja ne hinnat ovat mitä ovat. Jo äitini opetti minulle, että kaikkialla pitää tinkiä paitsi viinakaupassa ja apteekissa.

Nykyisin Alkoissa on maksupäätteet niin, ettei enää tarvitse edes katsoa ja ajatella, mitä ostos maksaa.

Viinan prosentit

Vaatimme lisäprosentteja myös viinapullojen etiketteihin! (Lume Lai-pio)

Terävä idea!

Ehdotan, että ensi vaiheessa lisätään vesi-, sokeri- ja metanoliprosentti.

Tämän lisäksi voisi olla hyvä idea tervehdyttää työmarkkinapolitiikkaa palaamalla kolmikantaisiin yleissopimuksiin, joilla taataan yleinen työrauha. Sopimuksen aineksiin voisi kuulua valtion vastaantulo sillä, että viinan hinta pidetään ennallaan mutta viinan alkoholipitoisuutta nostetaan. Eiköhän sellainen saisi työntekijäpuolen luopumaan pikkumaisista palkankorotus-, työsuhteturva-, lomaoikeus-, ihmisoikeus- yms. hömpötyksistään.

Lisäksi valtio voisi sallia työnantajien ostaa viinaa verotta työsuhtetarkoituksiin eli esimerkiksi tarjottavaksi työntekijöillä perjantaisin kello 14. Silloinhan viikon työnteke viimeistään päättyy, joten työnantajalle ei maksaisi paljoakaan se, että silloin saisi virallisesti aloittaa yleisen pämpäämisen. Päinvastoin se saisi suuremman osan viihtymään työpaikalla edes tuohon 14:ääntoista asti, kenties jopa työtä tehden. Tämä viinatarjoilu, jolla otettaisiin uudelleen käyttöön armeijoiden ja laivastojen parhaita perinteitä, olisi luonnollisestikin sovitettava työntekijän asemaan. Näin saataisiin ilmaukselle ”hajurako” aivan uusi ulottuvuus, kun suorittavaa työtä tekevä tuoksahtelisi kossulta, manageri brandyltä, johtaja konjakilta jne.

Viininmaistelu

Maistaminen on kovin yliarvostettua. Viiniarvostelut kirjoitetaan, tai sanotaan kirjoitettavan, sellaisen ”maistelun” jälkeen, jossa pieni tilkkanen viiniä otetaan huolellisesti puhdistettuun ja steriloituun suuhun, sitä purskutetaan suussa ja se sylkäistään pois. (Todellisuudessa tämäkin lienee usein vain tarinaa, eikä viinejä maistella lainkaan.) Tämä selittää sen, miksi viiniarvostelut sopivatkin vain ihmisille, jotka ”nauttivat” viiniä moisella tavalla, eivät normaaleille ihmisille, jotka ottavat kunnolla suuhun ja nielevät (siis viinin) aterioinnin yhteydessä tai muuten.

Viiniarvostelijoiden olisi kohtuullista muistaa meitä normaaleja viinijuojia ja kerrottava, mitkä viinit sopivat huoneenlämpiminä pit-

kiin krapularyyppyihin, ilman kiusallista oksennusrefleksiä – joka noissa tilanteissa usein on tavallisen rahvaan kiusana. (Lume Laipio)

Sellaisissakin tilanteissa on hyvä muistaa se vanha sääntö, että samppanja sopii kaiken kanssa. Esimerkiksi hyvin monen erilaisen ruokalajin aterialla saattaa olla parasta tarjota kautta aterian samaa samppanjaa. Rahvas voi toki juoda mitä kuohuviiniä haluaa, joskin nousukkaat voivat kuiskata tarjoilijalle, että tuokaa Pol Rémytä mutta siirtäkää siihen Dom Perignon -pullon etiketti, maksan toki molemmat pullot, sillä nousukkaat eivät vielä yleensä ole oppineet juomaan samppanjaa irvistelemättä.

Samppanja sopii hyvin krapularyyppyihinkin, mieluiten tietysti hyvin viilennettynä, mutta lämpimänäkin se on hiilihappoisuutensa takia sopivampaa latkittavaa kuin esimerkiksi taskulämmiin valkoviini. Lisäetuna on, että lämpimiä samppanjapulloja korkkaillessa tulee samalla hoitaneeksi aamupesun.

Viini on viisasten juoma

Sanonta ”Viini on viisasten juoma” johtuu siitä, että suomalaiset siivoojat, siivotessaan kännäjäisten sotkuja, tapasivat päivitellä ”olisivat saaneet jättää viinin vain viisasten juotavaksi”.

Kansainvälinen sanonta ”in vino veritas” ’viinissä [on] totuus’, joka lienee peräisin Alkaios Mytilénäläisen ilmauksesta ”Ev οἶνω ἀλήθεια”, liittyy pohjimmiltaan samaan teemaan: mitä enemmän ihminen juo viiniä, sitä enemmän hän alkaa olla vain oma itsensä, eli totuus ihmisestä tulee esille sosiaalisen ja muun pintakuoren alta.

Siksi suomalaisten juominen onkin niin kummallista. Eihän suomalaisissa yleensä ole mainittavasti sivistyksen, koulutuksen, sosiaalisuuden, tilannetajun ym. mukanaan tuomaa pintakuorta.

Viinit

Onko kenelläkään käsitystä mikä viini sopii juomaksi hapansilakan kanssa? (eskelinen)

Tutkin asiaa Alkon viinihakukoneen avulla, ja päädyimme Veuve Clicquot Brut’hyn, jota suositellaan mm. vähärasvaisen kalan seuraksi ja kuvaillaan sanoilla ”erittäin kuiva, erittäin hapokas, kypsän hedelmäinen, sitruksinen, kevyen omenainen, hennon paahteinen”, joten eikö se muodostaisi sopuisointuisen yhdistelmän hapansilakan kanssa?

Toinen, hiukan arkisempi vaihtoehto on kuiva, keskihapokas, tyylikkään hedelmäinen, mausteinen, kevyen voinen, hennon tamminen, rodukas Blanc de Lynch Bages, jonka rypäleet (Sauvignon 45 %, Sémillon 45 %, Muscadelle 10 %) ovat käsin poimittuja pienestä pauillacilaisesta tarhasta, jossa maa on sorapitoinen. Viini käytetään tammitynnyreissä, joissa viiniä myös kypsytetään sakan päällä, mikä sointuu yhteen hapansilakan valmistusmenetelmän kanssa.

Vinoviivat

Lehtitietojen mukaan ”nettiguru” Tim Berners-Lee pyytää anteeksi netti-osoitteiden vinoviivoja. Hän ei muka osannut aavistaakaan, millaista vaivaa ne aiheuttavat. Hän jopa pyytää ekologisesti anteeksi ”ylimääräisten viivojen kuluttaman paperin ja musteen määrää”.

Moinen ”anteeksipyyntö” on lähinnä naurettava. Naurettavuudessa sen olisi voittanut vain se, että olisi pyydetty anteeksi *yhtä* vinoviivaa.

Vai mitä virkaa muka on kaksoispisteellä vinoviivojen edellä? Entä alkulöpinällä ”http”, joka ei edes voi olla ymmärrettävä ”www” vaan pimeä lyhenne, joka on muodostettu sanoista ”HyperText Transport Protocol”, ikään kuin se jotenkin rajoittuisi hypertekstiin. Kyseessähän on nimenomaan silkka kuljetusprotokolla, joka ei mitenkään kurkista kontin sisään.

Jos vielä olisi jätetty palvelinosan alku ”www.” käytännössä tarpeettomana pois ja sovittu, nykyisten edistyksellisten selainten kuten Internet Explorerin toiminnan mukaisesti, että loppuun sijoitetaan tilanteeseen sopiva ns. ylimmän tason verkkotunnus, olisikin päästy järkevään käytäntöön. Silloin esimerkiksi Turun kaupungin sivuston nimi olisi yksinkertaisesti *Turku* eikä jotain hämää kuten *http://www.turku.fi/Public/Default.aspx?*

Virkamiehet

Joutilaisuus on ihmisyyden korkein kehitysmuoto, ja vapaana voidaan pitää vain ihmistä, jonka ei tarvitse tehdä työtä elääkseen. Virkamiehistö on ihmiskunnan alinta pohjasakkaa, koska se suorittaa maksua vastaan sellaista, jonka tekeminen on vapaan miehen kutsumus eli yhteisten asioiden hoitoa. Virkamiehyys on paljon pahempaa kuin huoraaminen, koska huora saastuttaa vain ruumiinsa, virkamies sielunsakin.

Virret

Ennen sanottiin, että joku *veisaa samaa virttä*, kun hän toisti itseään. Tämäkin sanonta on vanhentunut, koska sama virsi ei enää ole sama virsi. Nykyisessä ja sitä edellisessä virsikirjassa on esimerkiksi seuraavat versiot ”saman virren” alusta:

Virsi 622 <i>Toisinto Lapualta</i> Minä vaivainen, vain mato, matkamies maan, monet vaellan vaikeat retket. Isänmaatani outona etsiä saan, pian ehtivät ehtooni hetket. Surutonta, ah, matkalla en majaa saa	Virsi 589 <i>Lapuan taisteluvirsi</i> Minä vaivainen oon, mato, matkamies maan, monet kuljen mä vaikeat retket. Isänmaatani outona etsin mä vaan, pian ehtivät ehtooni hetket. Surutonta, ah, täällä mä en majaa saa,
--	---

Kuten näkyy, taisteluvirsi-sanastakin on luovuttu. On helppo nähdä, miten suuri parannus vanha versio on seuraajaansa nähden. On jämäkkyyttä, on jyrkeyttä, on luonnollista poljentoa ja maahan polkemista eikä modernin-sairasta egofobiaa (kuten mä-sanan välttelyä).

Tosin kummassakin versiossa on karkea vierasvoittoisuus, ainakin 12 pisteen kielivirhe ”missä mun kätkee”, p.o. ”minne mun kätkee”. Suomalainenhan ei kätke kynttiläänsä vakan alla vaan vakan alle, ei jätä aivojaan narikassa vaan narikkaan jne.

Virtsaaminen

Kosteutta hylkivät keinomateriaalikalsarit on parhaat. Kusi valuu reittä ja säärtä pitkin kenkään, jossa olevan nesteenpoistojärjestelmän kengänpohjalattiakaivo ohjaa lirin tahdistetusti salaojaputkistoon. (Markku)

Tuo on kyllä *niin* vanhanaikaista ja epäekologista!

Modernissa järjestelyssä pidetään housujen sisällä virtsaimeksi kutsuttua innovaatiota, joka asettuu miellyttävällä tavalla ja anatomisesti oikein niin, että henkilö voi vapaasti virtsata milloin vain, poistumatta työpisteestään jne. Apparaatti sisältää hygieenisen haihduttimen, joka poistaa virtsasta veden ilmaan. Näin huolehditaan samalla huoneilman riittävästä kosteudesta. Jäljelle jäävä pieni määrä kuivaa ainetta poistetaan esimerkiksi kerran kuukaudessa joko siirrettäväksi biojätteeseen tai suoraan lannoitteena käytettäväksi.

Koska tämä poistaa kaikenlaisen tarpeen huolehtia virtsaamisesta, saattaa käydä, että varsinkin työpaikalla ihmiset eivät muista virtsata tarpeeksi usein. Tämän takia on tarvetta uudelleensijoittaa HR-henkilöstöä erityisiin kusetajan tehtäviin.

Järjestelyn käytännöllisyys johtaa kysymään teoreettisemmin: Miksi ihmisellä on virtsarakko? Eikö olisi 1:inkertaisempaa, että virtsa erittyisi ilman moista välivaihetta? Tietysti teennäisen modernin ihmisen sosiaalisessa elämässä, tuossa sosiaalisen median surkeassa korvikkeessa, on välttämättöntä hoitaa virtsaaminen siihen tarkoitetuissa tiloissa harvakseen ja tätä varten pidätellä virtsaa välivarastossa. Mutta tähän johtuu vain siitä, että pidättely ylipäätään on mahdollista virtsarakon ja muiden järjestelyjen takia.

Olisiko Evoluutio ollut kaukaa viisas välttääkseen tilanteen, jossa ihmiset istuvat juhlapäivällisillä, loputtomassa kokouksessa tai rokkonsertissa ja jatkuva virtsan tihkuminen synnyttää suuria lätäköitä istuimille ja aiheuttaa bakteeritoiminnan takia myös epämiellyttäviä tuoksuja?

Vitsiresepti

Tämä on pettämätön vitsiresepti

Otetaan yksi vanha vitsi. Haudataan se maahan 20:ksiksi vuodeksi. Luetaan siitä sitten, mitä luettavissa on, ja kerrotaan se 105-vuotiaalle isoäidille (hätätilassa nuorempikin käy). Pyydetään häntä seuraavana päivänä kertomaan kyseinen vitsi ja pyydetään lukihäiriöistä (hätätilassa humalainenkin käy) kirjoittamaan se muistiin. Poistetaan sitten vitsistä kaikki sopimattomat kohdat kuten ilkkuminen ihmisten onnettomuuksille, vajavaisuuksille ja poikkeavuuksille. Lisätään vitsiin riittävän pitkä selitys. Heitetään vitsi pois ja googlataan sanalla ”vitsi” ja kerrotaan ensimmäisen osuman URL.

Voikukkaviini

Ajattelin tehdä voikukkaviiniä, mutta sitten jäin pohtimaan, eikö se ole laiton. Voidirektiivihän kieltää käyttämästä sanaa ”voi” missään muodossa tuotteista, jotka eivät täytä direktiivin ehtoja voipitoisuudesta. Sen takiahan Voimariinin nimi piti vaihtaa, vaikka kaikille oli selvää, että siinä alussa on sana ”voima” eikä ”voi”. Mielenkiintoista kyllä on, että Oivariini kelpuutettiin, vaikka siinäkin on sana ”voi”, vaikka vähän sekoitettuna, mikä hyvin kuvaa tuotteen blandisluonnetta.

Suurempi ongelma on kyllä, etten viitsi nyppiä kiljoonasta voikukasta vain kukinnon keltaista osaa – vihreä osa kun kuulemma tuottaa karvautta, enkä minä halua karvasta viiniä. En ole vielä keksinyt tapaa saada lähimmäisiäni tekemään moista puuhaa puolestani ilmaiseksi. Voisiko joku auttaa?

Tein kerran voikukkaviiniä kolmesta voikukasta. Aromista tuntui puuttuvan jotain.

Voima

Yritän päästä kaikkein alimmalle huuhaatasolle, mutta musta voima on esteenä edessäni. (K. Kajava)

Niin mustakin. Kun ”voima” todellakin on esteenä edessäsi, sinun täytyy keskittyä ja tunnistaa, että ”voima” on käänнос väärityneestä nimestä ”Force”; oikea nimihän on ”Farce”.

Olen vienyt sille salmiakkikossua, mutta se ei taida olla suomalainen, koska sille ei maistu viina eikä edes salmiakki. Kenen päästä täällä pitäisi nyppiä täitä, jos olisi gorilla, että pääsisi alemmaksi aina katu-ojaan saakka?

Olet ymmärtänyt Farssin olemuksen väärin; kyse on siis paljon enemmänstä kuin vain väärästä nimestä.

Suhtaudut ”voimaan”, siis oikeasti Farssiin, uskonnollisesti ikään kuin se olisi jonkinsorttinen jumala, jota ihminen voi toimillaan miellyttää, lahjoa, painostaa tms. Todellisuudessa Farssi on kaikkialla vaikuttava todellisuuden syvin olemus, johon ihminen voi saavuttaa yhteyden ja sopeutua. Farssi ei siis ole sinun ulkopuolellasi oleva olevainen vaan kaikkialla, myös sinussa, läsnäoleva entiteetti, jossa voit elää ja liikkua.

Farssi myös suojelee sinua estämällä sinua saavuttamasta huuhaan alinta tasoa, koska et vielä ole siihen lainkaan valmis. Vasta kun elät Farssissa, voit kestää huuhauden koko painon.

Farssi olkoon kanssasi. Mutta varo Jäbää¹ ja imperialistien pläjäyttimiä!

¹ Nimi muutettu tietosuojaviranomaisten vaatimuksesta ja kunnianloukkauskanteelta suojautumiseksi.

Voimasanat

Voimasanaan voi käydä Ärrällä lataamassa arvoa tai kautta (Risto Lankinen)

Suomen Standardiseeraamisliitto muistuttaa, että voiman ainoa sallittu yksikkö on newton, joten standardinmukaiset voimasanat koostuvat sanasta "newton" ja mahdollisesti halutusta etuliitteestä. Nykyisin vahvin voimasanana on siis "jottanewton". (1 jottanewton on 10^{24} newtonia eli kvadriljoona newtonia.)

Se rouskahtaakin suomalaisen kurkussa reilusti ja mukavasti ja on paljon suositeltavampi kuin vanhat epästandardit voimasanat kuten "voi hyvä tavaton" ja "herttanen sentään". Lisäksi sille on käytännöllinen standardoitu tunnus "YN". Ja siinä on voimaa kuin pienessä kylässä, noin 1 341 triljoonaa hevosvoimaa ja siten keskimäärin siis noin 670 triljoonaa hevosta.
*****a.

Vokaalit

Kk trvts vklj? Mhn hmsn vklj trvtn? Lmnkn tlln tmn...

Esikuvan vokaalittomuudelle antaa vanhojen seemiläisten sivistyskansojen käytäntö. Erään tulkinnan mukaan barbaarit – helleenit, jotka barbaareille ominaiseen tapaan rupesivat myöhemmin kutsumaan *multa* barbaareiksi – pilasivat kirjainkirjoituksen idean.

Kreikkalaiset olivat oppineet foinikialaisilta, siis muinaisajan palestiinalaisilta, kirjoitusjärjestelmän, jossa merkittiin vain konsonantit. Älykkäille seemiläisille tämä riitti hyvin, mutta tyhmät kreikkalaiset eivät saaneet edes omasta kielestään selvää ilman vokaaleja. Koska foinikian kielessä oli äänneitä, joita tuon ajan alkeellisessa kreikassa ei ollut, kreikkalaiset ottivat niitä vokaalien merkeiksi. Näin esimerkiksi foinikialaisesta 'alf-kirjaimesta' α, joka tarkoittaa kurkkuäännettä, väännettiin alfa (A) a-äänteen merkiksi.

Vokalisoidusta tekstistä tulee tietysti paljon pitempää. Tämä oli olennaista etenkin silloin, kun kirjoitusmateriaali oli kallista, kuten nahkaa (pergamenttia). Tämä selittääkin paljolti sen, että kreikkalais-roomalainen kulttuuri rappeutui pimeäksi keskiajaksi ja vuosisatojen ajan seemiläinen (arabialainen) kulttuuri oli siihen nähden ylivertainen. Vasta kirjapainotaidon yleistyminen mahdollisti vokaaleja viljelevän kulttuurin uuden nousun.

Olisi suotavaa palata kirjaimiston juurille ja uudistaa kirjoitusjärjestelmä vokaalittomaksi. Valitettavasti kuitenkin suomen kielessä vokaaleilla on paljon suurempi merkitys kuin seemiläisissä kielissä, eli itse kielikin on rappeutunut.

Ajatellaanpa vaikka vokaaleitta kirjoitettua lausetta "sn lt prs!" Ensimmäiset sanat on helppo hahmottaa sanoiksi "olet" ja "olet", mutta entä kolmas? Tässä muutamia vaihtoehtoja: parsa, puuros, purso, apurysä, päärääsy. (Lähde: Nykysuomen sanakirja.)

Edes tämän artikkelin alussa oleva vokaaliton teksti ei ole täysin yksiselitteinen. Se on luettava näin: Kuka tarvitsee vokaaleja? Mihin ihmeeseen vokaaleja tarvitaan? Ilmankin tullaan toimeen...

(Vrt. hksnn Vrbt.)

Volkswagen

Sodan jälkeen saksalaiset tarjosivat Volkswagenin tehtaita sotakorvauksena briteille. (Hiski)

Taitaa olla urbaania legendaa, sillä Saksaltahan ei sotakorvauksia edes vaadittu. Entente oli ilmeisesti oppinut jotain siitä, miten turhaa Saksalta on yrittää saada korvauksia. Jonkin verran saatiin Versailles'ssa "sovittuja" korvauksia perityksi, mutta aikanaan perimiskulut osoittautuivat huomattaviksi.

Toki Saksan keskenään jakaneet miehitysvallat ottivat "sotakorvauksena" yhtä ja toista ilman erityisempiä päätöksiä, sopimuksia tai kuria, mutta sellaisista ei ole sopivaa puhua.

Olen joskus miettinyt, että ajokortin voisi hankkia siitä syystä että voisi ajaa Volkswagenia. Melkein mitä tahansa mallia. Mikään muu automerkki ei herätä minussa tällaisia mietteitä.

Johtuneeko se Volkswagenin alkuperäisen idean tuomista mielteistä? Ideahan oli varsin menestyksekkäs, sellainen, josta moni myöhempien aikojen "yrittäjä" vain unelmoi. – Idean mukaan Kansanauto oli tavallisen työläisperheen auto, josta tavallinen työläisperhe maksoi ahkerasti etumaksuja. Ainoatakaan autoa ei tilaajille toimitettu, joskin muutama koekappale tehtiin natsipampuille.

Kaikkien aikojen parhaan markkinoijan arvonimen ansaitsisi kyllä se, joka onnistui nimestä ja historiasta huolimatta tekemään Volkswagenista (oikeana auton, jota todella valmistettiin) menestystarinan Saksassa vuoden 0 jälkeen ja myös monissa Saksan entisissä liittolais- ja vihollismaissa. Siitä vieläpä tehtiin söpö, herttainen, melkein kuin lemmikki.

Votkaa!

Vodka on pientä vettä, eli vesinensistä, tai jotain sinnepäin. Kai Korpe-la korjaa. (RoyHaapalinna)

Kaukainen sukulaiseni Kai Korpela on lomalla, joten minäpä tuuraan. Venäjässä on sana "vodka", joka on suomeksi "votka". Teit siis kielivirheen. Näin toteaa kielitoimisto, ja minäpä jatkan toteamalla, että kyllä ryssäkin *sanoo* "votka" vaikka kirjoittaakin keskimmäiseksi kirjaimeksi sellaisen muoto-puolen hämähäkin, joka translitteroidaan d:llä (д).

No tarkemmin sanoenhan tosin venäjän o-äänne on laveampi kuin suomen, sellainen suuria aroja ja humalahakuista juomista kuvastava, ja loppu-a taas painottomuuttaan on ihan švaa ja kuvastaa siis laskuhumalaa. Näin siis venättä puhuttaessa yksi sana kertoo kokonaisen tarinan ja oikeastaan koko tarinan.

Rehellisyyden nimissä on tunnustettava, että ryssät oppivat niin sanan kuin sen kuvaaman käyttäytymisenkin pohjimmiltaan tšuhnilta. Onhan helppo nähdä, että venäjän sana "voda" on alkujaan peräisin suomalais-ugrilaisesta kielestä. Suomen "vesi" palautuu aiempaan asuun "vete", kuten taivutusmuodoista "veteen", "vetenä", "vetelä" ym. vielä näkyy. Tšuhnat kuitenkin

kiusasivat naapureitaan jo silloin ja opettivat väärät vokaalit. Heitä nimitettiin häiritseväksi se, että yrittäessään sanoa ”vete” naapurit, siis ryssät, liudensivat konsonantit kuten venäjässä on tapana e:n ja i:n edellä, siis suunnilleen ”vjetje”. Niinpä venäläisiä varten vaihdettiin ns. kovat vokaalit piippuun eikä sanaan.

Tšuhnat myös narrasivat venäläisiä juomaan reippaasti votkaa väittäen sen olevan vain maustettua vettä, vieläpä erityisen kevyttä, ”pikku-vettä”. He sanoivat sitä erityisen hienoksi ulkomailta tuoduksi vedeksi. Oman aikansa Perrier-ilmiö siis, paitsi että votka ei ollut tavallista vettä.

Vuodenajat

Se on sitten syksy eiku kevät eiku... (Jappinen 31.8.2008)

Väärin! Sesonkivaltuutettu huomauttaa, että eräistä järjestelyistä kalendari-
periodien soveltamisen toteuttamisesta annetun lain (arkikielessä ”vuodenaikalaki”) 14. luvun 42 §:n mukaisesti elokuu kokonaisuudessaan luetaan kesään.

Vasta 1.9. alkaa ”syksy” siinä merkityksessä, kuin lain 14.–19. luvussa tarkoitetaan. Tätä *vuodenaikojen normaalijärjestelmää* on rangaistuksen uhalla noudatettava kaikissa niissä asioissa, joissa ei erikseen ole säädetty käytettäväksi muuta järjestelmää. Normaalijärjestelmässä vuosi jakautuu neljään tasaa kolmen kuukauden mittaiseen vuodenaikaan.

Tunnetusti ns. vuodenaikoja käytetään eri yhteyksissä eri merkityksissä. Esimerkiksi *liikenneaikatauluissa* talvi alkoi jo elokuun alkupuoliskolla, siis tosiasiallisesti keskellä kauneinta kesää, kun taas *kellonajoissa* siirryttiin suoraan kesästä talveen (kesäajasta talviaikaan) joskus syvimmän ja synkeimmän syksyn tienoilla. Erään tulkinnan mukaan kellonajoissa ei ole muita vuodenaikoja kuin kesä: kesäajan vastakohtaksi asetetaan ”normaalialiaika”, ja kesä kestää muka puoli vuotta! *Autojen renkaat* taas vaihdetaan tylysti kesärenkaista suoraan talvirenkaisiin vähän sen jälkeen, kun talvi on yllättänyt autoilijat.

Niinpä ajanlaskun normaalijärjestelmä on käytännössä jäänyt vain vähäiseen käyttöön. Se tulisikin palauttaa kunniaan kaikkialla, kouluopetuksesta alkaen. Tätä varten on perustettava vuodenaikaylihallitus ja siihen talvi-, kevät-, kesä- ja syysvaltuutetun virka.

Väitöskirjat

Olen ajatellut koota huonoimmat artikkelini yhteen ja tehdä niistä väitöskirjan. (K. Kajava)

Muuten hyvä ajatus, mutta Huuhaayliopistoa ei ole vielä saatu perustetuksi. Toisaalta perinteiset yliopistot huuhautuvat hyvää vauhtia. Kun yliopistot saavat mojavasti resursseja jokaisesta väitöskirjasta, vain muutamien vanhojen akateemisten kääkkien jäkätys norsunluutorneistaan enää estää modernia kustannustehokasta tohtorituotantoa, joka on vapaa akateemisten vaatimusten kalkkeuttavasta painolastista.

Tämäkin korjaantuu, kun virat muutetaan työsuhteiksi, jonka jälkeen fossiiliprofessoreista päästään eroon sujuvasti, kultaisen kädenpuristuksen yliopistovastineella eli limaisen-pletkulla kättelyllä.

W

Monet ovat paheksuneet w-kirjaimen muka kiekaroivaa käyttöä suomen sanoissa, esimerkiksi wanha ja Warkaus.

Mutta kuten kaikki fiwistyneet ihmifet tietävät, w-kirjaimen käyttö on hywin vanhaa perua fuomen kielestä. Wuofifatojen ajan fuomea kirjoitettiin eleganteilla ja helppolukuifilla fraktuurafonteilla, mutta monin tawoin taantumukfelifella 1900-luwulla fiirryttiin niin fanottuun antiikwaan, joka on tyyliöntä, rumaa ja waikealukuista, vaikka fiihen onkin pakon edesfä totuttu. Tämä repiwä modernismi johti myös w-kirjaimen barbaarifeen turmelemifeen v:kfi, joka ufeinkaan ei tarpeekfi eroa u-kirjaimesta. Tästä on peräifin wanha manaus „Woihan v!“

Barbariaan fifältyi sekin, että ero tawunalkuifen ja muunlaifen äsfän (f, s) välillä häwitettiin, jolloin kirjoitus muuttui entistäkin epäfelwemmäkf. Wanha „pitkä f“ elää enää oikeastaan wain tawaramerkisfä „Sifu“.

Ehkäpä nuorukaisten ja nuorten neitosten harrastama kirjoitusafu „wanha“ ofoittaa heidän tiedostamatonta kaipaustaan wanhaan hywään felkeän kirjoituksen aikaan, fiis nostalgiaa eli koti-ikäwää.

Ydinasioita

Ydinsukellusveneet törmäsivät Atlantin syvyyksissä. (IS 16.2.2009)

Nyt pitää muistella, mitä on fysiikasta oppinut... kun ytimet törmäävät toisiinsa, tapahtuu fuusio, eli vetypommi räjähtää. Onneksi tekivät sen kiltisti keskellä Atlanttia eli kaukana ihmisistä.

Minä en ymmärrä, miksi ne eivät voi ostaa turvallista Neuvostoliiton rauhanvoimien teknologiaa, jota voisi hankkia edullisella ja työllisyyttä lisäävällä tavalla bilateraalaisella kaupalla.

YK

Tämäkö muka YK:n päivä? Lippu roikkuu, sumuista, auto jäässä, eijaxa skrapata. (AMIS DROPOUT)

Mutta YK:n ansiosta sinulla on lippu, auto, skrapa ja Internetti!

Jos ns. toisen maailmansodan voittajavallat eivät olisi perustaneet United Nations -nimistä propagandakoneistoaan julistamaan ihmisoikeuksia ja hävinneiden pahuutta, maailma olisi näyttänyt paljon mutkikkaammalta, kun olisi muistettu Dresdeniä, Hiroshimaa ja Gulagia.

Tällöin olisi jäänyt syntymättä maailmanlaajuinen amerikkalainen teknokulttuuri, joka vapauttaa ihmisen moraalisisista, poliittisista, uskonnollisista ja filosofisista pohdinnoista ja tarjoaa selvän ja yksinkertaisen ja itsestään selvän näkemyksen kaikesta muusta kuin siitä, mitä itse kunkin työmuuraisensa omassa työpisteessään, kammiossaan tai kabinetissaan tulee pohtia.

Edistyksen ydinhän on siinä, että mahdollisimman suuri osa henkisestä ja muusta työkapasiteetista kohdistetaan käsillä olevaan työhön ja kaikessa muussa noudatetaan maan tapaa, esimiehen käskyjä ja profession normeja.

Koska ihminen kuitenkin tarvitsee uskontoja, riittejä ja julistuksia ja koska teknokulttuurin kalvinistista henkeä ei sopinut tuoda esille, perustettiin yleisuskonnollinen YK, jonka uskonnollisuus on niin yleistä että ateisti-stalinistitkin saattoivat sen hyväksyä, ehkä hiukan pitkin hampain.

Eteenpäin Trumanin ja Stalinin viitoittamalla tiellä!

Yksi ynnä yksi

– – kukaan, joka osaa laskea yksi ynnä yksi, ei – –

Kummallista, miten usein huudetaan apuun meitä, jotka osaavat tuollaisia aritmeettisia toimituksia. Avunhuutojahan tuollaisten ilmausten täytyy olla, koska jos niiden käyttäjät tietäisivät vastauksen, he tietysti käyttäisivät sitä eivätkä kiertoilmausta ”yksi ynnä yksi”, joka on muuten harvinaisen tautofoninen ja -loginen, sillä kuten kaikki tiennevät, ”ynnä” on sanan ”yksi” konsonanttivartaloinen essiivi.

Seuraavassa muutamia eri alojen ihmisten vastauksia kysymykseen, paljonko on yksi plus yksi.

Insinööri: Se on noin 2.00001.

Tietokoneinsinööri: Se on noin 1.9999999981.

Matemaatikko: $s(s(0))$.

Humanisti: Etabloituneen diskurssin kvantitatiivinen kompulsio ignoroi kvalitatiivisen analyysin, joten tämän kvasiprobleeman presuppositiot on kyseenalaistettava ja keskustelu on johdatettava hermeneuttiseen kategoriaan korkeimmassa potenssissa.

Ekonomi: Debetissä vai kreditissä?

Tukkimies: ||.

JavaScript-ohjelmoija: 11.

Juristi: Olenko kantajan vai vastaajan puolella?

Vauvakuumeinen: 3 tai enemmänkin.

Koululainen: Mun laskin on rikki.

Koululainen (vanhempi): Vittumä tollasii laske.

Poliitikko: En nyt haluaisi mainita mitään nimenomaista lukua, mutta korostaisin, että meidän puolueemme on aina puolustanut ykkösten ja muiden vähäväkisten etuja, nuorisoa ja eläkeläisiä unohtamatta.

Blondi: TÄMÄ EI OLE YHTÄÄN HAUSKAA!

Yksilöinti

Lukujen käyttö yksilöintiin on vanhanaikaista, tyyliä ja tehotonta. Eihän ihmisistä enää yleensä puhuta luvuilla kuin vankileireillä ja vastaavissa, esimerkiksi oppilaitoksissa (opiskelijanumero). Kuitenkin vielä on käytössä numerotunnuksia kuten henkilötunnus, asiakasnumerot, tilinumerot ja puhelinnumerot.

Viimeistelyvaiheessa oleva *yleinen yksilöintiarrangementti* (YYA, englanniksi Universal Specification Arrangement) järjestää asiat niin, että ihmiset, yhteisöt, tuotteet ym. yksilöidään yhdellä, enintään nelimerkkisellä merkkijonolla. Nämä tunnukset tulevat olemaan globaalisti eli maailmanlaajuisesti yksikäsitteisiä ilman mitään maatunnuksia tai ilman erillistä tietoa siitä, millaisen olion tunnus yksilöi. Esimerkiksi tunnuksesta $\mathbb{W}_{\mathcal{H}}\mathbb{H}\mathbb{D}$ ei näe, yksilöikö se esimerkiksi ihmisen, kirjan, hammastahnan vai vitsin. Tämä ei kuitenkaan ole haitta vaan suuri etu. Onhan muun muassa suomalaista henkilötunnusta täysin aiheellisesti arvosteltu siitä, että se ei ole pelkkä tunniste vaan siitä näkyy suoraan henkilön sukupuoli ja syntymäaika päivän tarkuudella. Lisäksi se joudutaan tämän takia muuttamaan aina, kun sukupuoli vaihtuu!

YYA-tunnusten käyttöönotto ei edellytä välitöntä luopumista nykyisistä yksilöintijärjestelmistä, kuten tuotekoodeista ja ihmisten nimistä. Rinnakkaiskäyttöä tullaan sallimaan, mutta kaikissa virallisissa yhteyksissä tullaan vaatimaan YYA-tunnuksen käyttöä ainakin lisävarmistuksena.

Standardoidussa universaalimerkistössä Unicodessa on yli 100 000 eri merkkiä ja lisäksi runsaasti laajennusvaraa. Näin ollen jo kahden Unicode-merkin yhdistelmiä yli 10 000 000 000 (kymmenen miljardia) eli enemmän kuin maapallolla on ihmisiä. Varmuuden vuoksi YYA-tunnus siis kuitenkin määritellään niin, että se voi olla jopa neljä merkkiä pitkä.

Nimiavaruus on tällöin noin 10^{20} eli 100 000 000 000 000 000 000 eli *sata triljoonaa* erilaista merkkijonoa ja lisäksi laajennettavissa. Lyhyytensä ja yksiselitteisyytensä ansiosta yksilöintitunnukset ovat helppoja muistaa ja käyttää. Tosin jotkin tunnukset ovat selvästi vielä kätevämpiä kuin muut. Tämä avaa mahdollisuuksia julkisen vallan varainhankinnalle, jolla voidaan osittain korvata verotus! Suosituimpia tyyppisiä olevia tunnuksia – esimerkiksi sellaisia, joissa on vain latinalaisia kirjaimia – voidaan myydä huutokaupalla. Lisäksi tunnusta hankittaessa saa lisämaksusta listan muutamasta kymmenestä vapaasta tunnuksesta, joista voi valita mieleisensä.

Yle-maksu

Ensin tulee se ylevero (lasse)

Ei suinkaan! Tulee julkisen palvelun mediamaksu. Se on aivan eri asia kuin vero!

ja sitten aletaan pohtia lopetetaanko FST5 vai Teema!

Todella naurettavaa, koska ne kannattaa tietysti lopettaa yhdellä kertaa. Kaikki Ylen toiminta on järkevää keskittää *yhdelle kanavalle*, koska Ylen ei enää tarvitse alistua kilpailemaan saastaisten kaupallisten kanavien kanssa,

vaan sen rahoitus on vankalla pohjalla yleisön mielipiteistä riippumatta. Missään tapauksessa sinne ei pidä ostaa amerikkalaisen roskakulttuurin tuotteita eikä kaupallisesti menestyneitä tai suuria massoja kiinnostavia ohjelmia.

Tällä yhdellä kanavalla voidaan lähettää viralliset uutiset sekä julkisen palvelun määriteltyjen mukaista ohjelmaa erilaisille vähemmistöille. Mitä pienempi osa väestöstä on edes teoriassa jostakin ohjelmasta kiinnostuneita, sitä suurempi peruste Ylen on hankkia tai tuottaa ja lähettää se. Suuret vähemmistöt saavat kyllä haluamaansa ohjelmaa kaupallisilta markkinoilta, koska niillä on ostopotentiaalia. Sen sijaan on suosittava mahdollisimman pieniä vähemmistöjä, kuten koltansaamenkieliset vasenkätiset punatukkaiset assyriologit. *Heidän* sivistystarpeensa jäävät kaupallisilla kanavilla tyydyttämättä!

Lain mukaan ylellä on ”sivistystehtävä” ja ainoat sivistyneet kanavat suljettaisiin!

Tuo on panettelua. Julkisen palvelun ohjelmatoiminnan keskittäminen yhdelle kanavalle on nimenomaan sivistyksen tehokasta levittämistä.

Kun uudistus on toteutettu ja yleisesti hyväksytty, siirrytään julkisen palvelun kehittämisen toiseen vaiheeseen. Tällöin lakkautetaan kaikenlainen lehdistötuki ja korotetaan julkisen palvelun mediamaksua. Säästöillä ja tuotoilla kehitetään Virallisesta lehdestä julkisen palvelun lehti, joka jaetaan joka kotiin kerran viikossa ja jonka sisältöön lisätään mm. julkisen palvelun tv-kanavan tarkka viikko-ohjelma, joka sisältää mm. uutistekstit. Viralliseen lehteen yhdistetään Parnasso.

Yle-vero

Tästäkö maksan YLE-veroa? Vahingossa näin klo 20:30 uutiset. (Sartsa)

Et. Maksat Yle-veroa siksi, että niin on säädetty. On ihan oma asiasi, katsotko televisiota tai kuunteletko radiota.

Yle-vero on osoittautumassa vielä paremmaksi keksinnöksi kuin sen edeltäjä Yle-maksu. Tätä nerokasta veroperiaatetta on tarkoitus laajentaa. Valtiovarainministeriössä on jo suunnitelmat koulutusveroksi, sossuveroksi ja terveysveroksi.

Myös kirkollisvero lakkautetaan. Tilalle tulee Jumala-vero, jota on maksettava, uskoj Jumalaan tai ei, ja jonka tuoton valtio antaa kansankirkoille.

Ylioppilaslakki

Ylioppilaslakki kuuluu käyttää koko ajan vapusta syyskuun loppuun. (Sartsa)

Tuossa on kyllä oikeaa henkeä, mutta olisihan nyt jo aika luopua keinotekoisista, EU-oikeuden vastaisista aikarajoista. Ylioppilaslakki palautettakoon säädylliseen käyttöön eli osoittamaan kantajansa säätyä ja sivistyneistöä.

Viestin selventämiseksi olisi säädettävä, että lakkiin kuuluu niin monta lyyraa kuin ylioppilastutkinnossa on laudatureita.

Jos tätä ei kuitenkaan voi jostain syystä toteuttaa, olisi taloudellisempaa siirtyä järjestelmään, jossa ei-ylioppilaat pitävät sellaista lakkia tai muuta merkkiä, joka osoittaa, etteivät he ole ylioppilaita. Heitähän on kai jo selvä vähemmistö kansasta.

Ymmä

Mä olen ollut vuosikausia ymmälläni. (Ja mikä se ymmä sitten on, prkl...) (Pan-Urge)

Miten olin lukevinani, että ummellasi, kun tuo lausekin alkoi sillä tyyllillä. (MR2)

Osuvasti luettu, sillä tieteellisten tutkimusten*) mukaan ”ympä”, joka nykykielessä esiintyy vain adverbistuneina sijamuotoina ja johdosten kantasanana, on samaa germaanista alkuperää kuin ”umpi”. Kantasanaksi on rekonstruoitu ”umbi”, ja siitä ovat peräisin niin ruotsin ”om” kuin myös saksan ”um”. Rakas äidinkielemme on siis säilyttänyt aitogermaanisien alkumuodon paremmin kuin rappeutuneet germaanikielet.

Ymmällä oleminen on siis oikeastaan sama asia kuin *ummella* tai *umnessa* oleminen. Kirjaimellisesti ollaan siis jonkin ymmän eli umman eli jonkin ymmyrkäisen, ympäriäisen luona tai sisällä. Nyt ei siis päästä yli eikä ympäri siitä, että koko ilmaisutyyppi on umpisuomalainen ja -mielinen.

*) Kaisa Häkkinen: Nykysuomen etymologinen sanakirja, s.v. ympäri.

Yritysnimet

Yritysten nimistä on erittäin vaikea kirjoittaa huuhaata, koska ne tekevät sen itse, kehityksen kärjessä ehkä ”Destia”. On kuitenkin kansalaisvelvollisuus tarjota kaikkea mahdollista ja etenkin mahdotonta apua *valtion* laitosten liikelaitostamisessa, yritystämisessä tai muussa epävaltiollistamisessa tarvittavaan nimien uusiointiin.

Seuraavassa on rakentavia ehdotuksia eräiden vastaisuudessa yksityistettävien organisaatioiden uudisnimiksi:

- Opetushallitus → Profia (kuva professionaalisuutta ja profiilia)
- Puolustusvoimat → Intia (tunnetusta lyhenteestä INT)
- Helsinki → Ahtisaaria (päästään eroon kielteisestä Hel-alusta)
- Eduskunta → Parolia (Eilakaisla Oy:n aputoiminimi)

Yrittäminen

Maatalousyrittämistä on vaadittu lopetettavaksi, koska se on epätervettä, kannattamatonta toimintaa. Ajatus on aivan oikea. Ihan liikaa on kaiken maailman ”yrittäjiä”, jotka ovat yrittävinään viljellä ties mitä ekobiodynamiisia porkkanoita ja yrittävät myydä niitä sikamaiseen hintaan, vaikka ne ovat niin pahoja, ettei niitä syö naapurin sikakaan.

Sama koskee yrittämistä yleensä. *Do, or do not; there is no try*. Yrittäjä-käsitteeseen jo sisältyy ajatus epäonnistumisesta ja toive siitä, että valtio tulee

apuun. Neurolingvistisen periaatteen mukaisesti on yrittäjäyys korvattava onnistuudella.

Ystävänpäivä

Tänään (15.2.2011) eräs operaattori tyrkyttää Kamunpäivän tarjouksia, juuri kun oli päästy ”ystävänpäivän” hössötyksestä. Tälle kaikenlaisten kaupallisten päivien yltyvälle vyörylle on pantava stoppi! ”Ystävänpäivä” on sekin vain surkea suomalainen vesitys Valentine’s daystä, jonka ytimen suomalaiset ovat hukanneet niin, ettei kielessämme edes ole sanaa sille, mikä Valentine’s dayssä on tärkeintä: *valentine*. Ihastumisten ja rakastumisen ilmausten sijaan meille tyrkytetään mahdollisuutta lähettää terkkuja covereille ja kamoille.

Ja miksi ihmeessä ystävänpäivää tarvittaisiin? Ystäviä muistetaan muutenkin, ja jos ystävykset joskus jotain toisiltaan toivovat niin sitä, että pidettäisiin joskus vähän rajaa ja etäisyyttä, ei suinkaan sitä, että tulee ziljoona Facebook-viestiä tai postikorttia.

Todellinen tarve, suorastaan sosiaalinen tilaus, on sen sijaan *vihamiehenpäivällä*. Harvoin muistamme arvostaa saati kiittää vihamiehiämme tai lievempiä tapauksia kuten hankalaa naapuria, naljailevaa työkaveria tai nettikeskustelujen vakiokiistakumppaneita. Kuitenkin viha, kateus, raivo ja juonittelu ovat kehitystä eteenpäin vieviä voimia, suorastaan osa Elämän olemusta, kun taas ystävyys, rakkaus ja lempeys saavat ihmiset vain veltostumaan ja tyytymään oleviin oloihin.

Teppo Tulppu ja Aku Ankka ovat jo lupautuneet vihamiehenpäivän viralliseksi suojelijoiksi. He näyttävätkin jo tappelevan siitä, kumpi saa pitää vihamiehenpäivän puheen.

YYA-sopimus

Vuonna 1948 Suomi solmi YYA-sopimuksen Neuvostoliiton kanssa, joten puolustusministeri-nimityksestä olisi pitänyt luopua ja muuttaa se ulkopoliitiikan kabareeministeriksi. (Lume Laipio)

Ei se mikään sopimus ole, se on Paasikiven diktaatti (yksipuolinen sanelu), kuten itse Stalin sanoi!

Ja nyt esitit kyllä aivan väärän tulkinnan YYA-sopimuksesta. Sehän nimenomaan velvoittaa Suomen taistelemaan Saksaa ja sen kanssa liitossa olevia valtioita vastaan kaikin käytettävissään olevin keinoin maalla, merellä ja ilmassa yhteistyössä Neuvostoliiton kanssa. Ja halpamielisestä propagandasta ja valeinformaatiosta huolimatta YYA-sopimus on tietysti edelleen voimassa. Paavo Väyrysen väitöskirjassa todistettiin tieteellisesti, että Suomen ja Neuvostoliiton suhteet eivät muutu miksikään, vaikka kaikki muu muuttuisi.

Zen

Zeniä vatsaan
taistelevat jumalatkin
aivan tuhraan.

Älykkyydosamäärä

Älykkyydosamäärästä tuntuvat meuhkaavat eniten ne, joille ei ole älykkyyttä liennyt kuin jakojäännös tai jotka ainakin ovat päättäneet olla liiemmin käyttämättä älykkyyttään.

Älykkyyden ilmaiseminenhan on ainakin naiselle haitaksi monessa tilanteessa (miehen iskeminen kerta- tai kestokäyttöön, työpaikan hakeminen, naisryhmän kokous). Miehellä on helpompaa, kunhan muistaa, että ei saa näyttää älykkäämmältä kuin lähin esimies, kateellisin työkaveri, seinänaapurin tai puoliso. Onneksi tämä onnistuu useimmilta ihan luonnostaan.

(Suomalainen keskivertomies ei yleensä tule ajatelleeksi, että kun hän seisoo jonossa, niin hänen jommalla kummalla puolellaan on todennäköisesti häntä älykkäämpi henkilö. Lisäksi suomalainen osaa yleensä ihan ponnistelematta piilottaa muiden näkyviltä suurimman osan älystään.)

Niille, joiden ÄO on oli 100, huomautetaan, että heidän tulee tuntea huonoa omaatuntoa. Jos esimerkiksi jonkun ÄO on 130, täytyy jonkun toisen tyytyä 70:een, Gaußin rautaisen lain mukaisesti.

Äpy

Ei ole Äpy-kauppiaita minunkaan kohdalleni osunut. (Yleinen vappuvalitus.)

Vappu ilman Äpy-lehteä on kuin juhannus ilman nuotioon horjahtamista, mutta Ävyn puute on luonnollista joka toinen vuosi. Tämä vappulehti nimittäin ilmestyy vuorovuosin Julkun kanssa. Jos siis olet ävytön, ei kannata metsästä Äpy-kauppiaita kuin joka toinen vuosi.

Lisäksi ongelma voi johtua siitä, että komission asetus (EY) N:o 1412, annettu 1. päivänä huhtikuuta 2003, eräiden juhlapäiväkohtaisten erikoisjulkaisujen myynnin regulaation harmonisoinnista säätää eräitä markkinointirajoituksia, jotka kohdistuvat tiettyihin erityisryhmiin. Kyseisten julkaisujen minkäänlaisia markkinointitoimia ei saa kohdistaa luonnollisiin henkilöihin, joiden delikaatin huumorin susceptibiliteetti on vähemmän kuin 0,7 milliväyrystä.

Ärsyttävä tunne

Miten voisi kuvata sitä ärsyttävää tunnetta, että juuri kun on hoitanut pöydällä odottavat laskut, mihin tarvääntyy jopa minuutti aikaa, posti tuo vielä yhden laskun?

Tutkittuani *Elimäen tarkoitus* -kirjoja päällisin puolin (s.o. etu- ja takakanesta) olen päätenyt siihen, että sana " tampere " on vapaana eli ei vielä tarkoita mitään. Voimmekin siis ottaa sen tähän käyttöön ja sanoa esimerkiksi "Tänään tampere vei minulta työinspiraation ja päädyin kirjoittamaan huuhaahan" tai syvähenkisesti "Elämä on vain kulkua tampereesta toiseen".

Mainitsen tasapuolisuuden vuoksi, että " turku " tarkoittaa keskustelussa lausahdettua (nykyisin myös nettiin postattua) lausetta, joka juuri sillä hetkellä tuntui osuvan kuin naulan kantaan niin, että itsensä onnittelemiselle

ei tuntunut loppua tulevan, mutta josta paimion kuluttua huomaa, että sitä tulee häpeämään lopun ikäänsä.

Ääkköset

Coverini oli kirjoittamassa vaimolleen meiliä ja jätti ä:n ja ö:n pisteet pois, kuten silloin oli usein tapana, koska ääkköset rikkoivat melkein kaiken. Hän oli kirjoittanut loppuun ”Eilen muuten näin Maijaa pitkästä aikaa.” En nyt muista, tajusiko hän asian juuri ennen Lähetä-napin painamista vai vähän sen jälkeen.

Äänestyskopissa

Koppi on muuten varsin rajoitettu resurssi, joten äänestystä voisi helposti hankaloittaa varsin pienellä porukalla kieltäytymällä kopista ulos tulosta. (Filosohvi)

Hyvä idea, jonka toteuttamisen jätän nuorempien tehtäväksi. Kopissa on vähän tylsää ja ennen muuta rasittavaa seisoa.

Kuinka kauan voi olla kopissa ennen kuin virkavalta voi poistaa sieltä väkivalloin?

Millä perusteella virkavalta voisi sieltä poistaa? Eikö kansalaisella ole oikeutta miettiä valintaansa – vielä kopissakin? Minkä lain nojalla miettimiselle voisi asettaa aikarajan?

Suomihan päätyisi taas kerran ihmisoikeustuomioistuimeen jos kansalaisia kannettaisiin kopista. Ja vaalit jouduttaisiin mitätöimään. Olisihan vaalisalaisuutta, demokraattisen yhteiskunnan perus-, kulma- ja jalokiveä, rikottu mitä törkeimmällä tavalla, kun koppiin olisi murtauduttu kansalaisen ollessa juuri piirtämässä venettä äänestyslippuun.

Jos kansalaisen ei sallittaisi miettiä äänestyskopissa vaan hänet raahattaisiin pois ilman, että hän äänestää, olisi häneltä myös riistetty äänioikeus. Siitä olisi toki valitettava keskusvaalilautakuntaan, läänin hallinto-oikeuteen, korkeimpaan hallinto-oikeuteen, eduskunnan oikeusasiamiehelle, oikeuskanslerille, yhteisöjen tuomioistuimelle, ihmisoikeustuomioistuimelle, sfnet.huuhalle ja Jurvan kuntaan.

Lopputuloksena olisi tietysti, että vaalien tulos mitätöidään ja uudet vaalit järjestetään, ja vaalilautakunnan jäsenet asetetaan syytteeseen ja teilataan, arkebusoidaan, šektataan ja lopuksi tuomitaan lukemaan sfnet.huuhaan kootut artikkelit kautta aikojen. Tosin vetoomustuomioistuin ehkä kumoaisi viimeksi mainitun tuomion epätavallisena, julmana ja epäinhimillisenä, mistä seuraisi laajoja huuhaamellakoita.

Sitä paitsi jos kopin ulkoseinään kirjoittaa nimen ja osoitteen ja liimaa siihen postimerkin, niin se on kirjesalaisuudenkin piirissä!

Lisäksi kansalainen voi riisuutua alastomaksi kopissa, jolloin koppiin tunkeutuminen loukkaisi myös sukupuolikuria ja säädyllisyyttä.

Äänestäminen

Vaalit on todettu suhteettoman kalliiksi järjestää ottaen huomioon, miten vähän ne vaikuttavat mihinkään nykyisin ja miten äänestysaktiivisuus on laskenut. Toisaalta vaaleja ei voi lopettaakaan, koska Suomen pitää näyttää demokratialta.

Saamani luottamuksellisen tiedon mukaan tulevat äänestysjärjestelyt on jo päätetty ja niitä ruvetaan soveltamaan noin vuoden kuluttua. Koska tietoturpafanaatikot ovat sabotoineet mahdollisuuden nettiäänestämiseen (yrittävätpä vielä tuhota sen edistyksellisessä veljesmaassamme Virossakin), on ainoa riittävän kustannustehokas tapa vaalien ulkoistaminen.

Tämä tarkoittaa, että tulevaisuudessa äänestämisestä huolehtii suomalaisten sijasta sopivan suunnilleen samankokoisen alueen väestö jossakin alhaisen kustannustason maassa. Ensimmäisessä vaiheessa ei vielä tavoitella alinta kustannustasoa (siihen pyritään myöhemmin tiukan kilpailuttamisen kautta), vaan vaalit hoidetaan Intian erään osavaltion eräässä maakunnassa.

Jotta äänestäjien ei tarvitsisi olla lukutaitoisia (sellainen vaatimus nostaisi kustannuksia merkittävästi), heille tarjotaan erilaisia vaalikoneita, joilla he voivat valita ehdokkaansa mm. ehdokkaan ulkonäön, äänen ja vaalimainoksen grafiikan perusteella.

Ö vaarantaa terveytesi

Kotimaisten kielten tutkimuskeskus KOTUS suosittaa ö-äänteen käytön vähentämistä. Varsinkin lasten ja nuorten tulisi pyrkiä korvaamaan se turvallisemmilla äänteillä kuten o:lla.

KOTUS korostaa, että ehdottomaan kieltoon ei ole aihetta. Nyt annettu suositus katsottiin kuitenkin välttämättömäksi yleisön suojelemiseksi, koska ö:n turvallisuutta ei ole osoitettu tieteellisillä tutkimuksilla. Tutkijat pitävät mahdollisena, että ö:n käyttö lisää muun muassa ödeeman ja syövän riskiä.

Erityisen ongelmallisena pidetään lasten ö:n käyttöä. KOTUS toteaa: ”Lapsia koskevaa tutkimustietoa on vähän, eikä sitä helposti saadaakaan – tutkimuseettisessä mielessä lapset ovat erityisryhmä, jota koskevan tutkimuksen täytyy olla erittäin hyvin perusteltu. Myöskään lasten ö:nkäyttötottumuksista ei ole tutkimustietoa. Nuorilla eläimillä on tehty tutkimuksia, mutta niiden tuloksia ei voi suoraan soveltaa ihmiseen.”

Ö:n käytön riskejä voidaan käytön vähentämisen lisäksi pienentää lausumalla ö:n sisältävät tavut hiljaisemmalla äänellä. Kannattaa harkita myös sitä, että opettelee lausumaan ö:n soinnittomana, jolloin altistus pienenee jopa useita femtowatteja.

Lisäksi ö-äänteen käyttö voidaan usein korvata siirtymällä puhumisesta kirjoittamiseen. Varmuuden vuoksi tällöin on hyvä välttää ö-kirjainta ja käyttää sen sijasta ø-kirjainta.

KOTUS ehdottaa laajaa tutkimusohjelmaa ö:n käytön vaarojen selvittämiseksi. Tutkimushankkeesta pyritään muodostamaan kansainvälinen, minkä takia sen työnimenä on ”O files” (suom. Ö-mappi).

Edellä selostettua vakavaa asiaa ovat jotkut rienaajat ruvenneet pilkkaamaan tekemällä siitä parodioita eli ivamukaelmia, joihin on pantu ö-kirjaimen tilalle matkapuhelin.

Örnsköldsvik

Olen aina pitänyt Örnsköldsvikiä hassuna nimenä kaupungille. (Pan-Urge)

Jos uskomme Huuhaapediaan, nimi johtuu kuvernööri Örnsköldistä, joten nimihän pitäisi oikeastaan suomentaa *Örnsköldinlahdeksi*. Oikeastaan meidän pitäisi Matti Klingen viisaita neuvoja kuunnellen kutsua sitä *Maaherra Per Abraham Örnsköldin lahdeksi*, samalla linjalla kuin olemme muuttaneet Liisankadun nimeksi *Keisarinna Elisabetin katu* tai korrektimmin *Tsarevna Jelizavetan katu* ja antaneet Rauhankadulle asiallisen ja historiallisesti oikean nimen *Haminan rauhan katu*. Kyllähän historian henkilöihin ja tapahtumiin perustuvista nimistä pitää näkyä selvästi, kehen tai mihin ne perustuvat!

Tämän jälkeen sitä voisi kutsua lyhyesti Lahdeksi. Se ei käytännössä voisi sekaantua Suomen Lahteen, koska Lahdessa ei koskaan tapahdu mitään mainitsemisen arvoista.

Tosin Örnsköldinlahdenkin kulttuuri- ja talouselämä on taantunut pahasti sen jälkeen, kun laivaliikenne sen ja Vaasan välillä lopetettiin. Nehän ovat aika kohdakkain Pohjanlahden vastakkaisilla rannoilla, ja liikenne oli molemmille osapuolille hyödyllinen, koska rahvas ryypäsi laivoilla ja antoi sivistyneiden istua rauhassa ravintoloissa.

Nykyisin kätevin yhteys Vaasasta Örnsköldinlahteen näyttää olevan lento-matka Tukholman kautta, kesto noin 17 h 35 min. Tai no itse asiassa jos lentää reittiä Vaasa–Helsinki–Tukholma–Örnsköldinlahti, voi päästä jopa noin 7 tunnissa. Ihmeellinen tuo liikenteen maailma.

Kuka haluaisi sanoa asuvansa Örnsköldsvikissä?

No esimerkiksi fiksu turkulainen.

Öölanti

Öölanti on normaalin suomalaisen tietosanakirjan viimeinen sana. Sanakirjoissa taas viimeisenä on yleensä *öylätti* ’oblaatti, ehtoollisleipä’, koska sanaa *öölantilainen* ei pidetä sanastamisen arvoisena.

Mitään muuta kiinnostavaa ei Öölannissa olekaan.